

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι με την υπ' αριθμόν 1816/1417, από 10 Φεβρουαρίου 2021, απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες, από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής, Υποεπιτροπές των Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών: α) Υποεπιτροπή Υδατικών Πόρων της Μόνιμης Ειδικής Επιτροπής Προστασίας του Περιβάλλοντος, β) Υποεπιτροπή για τα θέματα των Ατόμων με Αναπηρία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και γ) Υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιφερειών της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, σελ. 8058-8062

2. Αναφορά στα επεισόδια που διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια φοιτητικής πορείας στο κέντρο της Αθήνας και στον προπηλακισμό φωτορεπόρτερ έξω από τη Βουλή, σελ. 8056, 8057, 8094, 8096

3. Αναφορά στον προπηλακισμό εναντίον της Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Σοφίας Σακοράφα, έξω από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής, σελ. 8087, 8088, 8093, 8094, 8095, 8103

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8026, 8027, 8029, 8032, 8035, 8036, 8040, 8041, 8043, 8044, 8046, 8048, 8051, 8053, 8055, 8056, 8057, 8065, 8074, 8075, 8076, 8077, 8079, 8080, 8082, 8083, 8084, 8085, 8087, 8088, 8090, 8091, 8093, 8094, 8095, 8096, 8097, 8100, 8101, 8102, 8103, 8104, 8105, 8107, 8114, 8122, 8123, 8125, 8127

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 8043, 8044, 8096

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση αναφορών με αριθμό από 1408 έως 1508, σελ. 7995-8015

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 8016-8025

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις», σελ. 8026-8127

2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 8057

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 8073-8089
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 7995-8039
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 8039-8054
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ο.,

σελ. 8109-8127
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 8089-8109
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 8054-8073

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στα επεισόδια που διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια φοιτητικής πορείας στο κέντρο της

Αθήνας και στον προπηλακισμό φωτορεπόρτερ έξω από τη Βουλή:

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 8056, 8096
ΜΑΚΡΗ Ζ., σελ. 8057
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ε., σελ. 8096
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 8094
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 8057
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 8094

Β. Επί της αναφοράς στον προπηλακισμό εναντίον της Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Σοφίας Σακοράφα, έξω από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 8087
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 8095
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 8087, 8095
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ., σελ. 8087
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ε., σελ. 8093, 8096
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 8094, 8095
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ., σελ. 8103
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 8088
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ., σελ. 8088
ΧΗΤΑΣ Κ., σελ. 8088

Γ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 8074, 8075, 8076, 8077, 8079, 8080, 8082, 8083, 8084, 8085, 8087, 8088
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 8026, 8027, 8029, 8032, 8035, 8036

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,

σελ. 8084, 8085
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ., σελ. 8051, 8055
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 8074
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 8035, 8041, 8046, 8092, 8094, 8096

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό., σελ. 8092, 8094

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 8043

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 8040, 8075

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 8040, 8041, 8043, 8044, 8046, 8048, 8051, 8053

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν., σελ. 8029, 8053, 8075, 8076, 8107

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.,

σελ. 8114, 8122, 8123, 8125, 8127

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 8089, 8090, 8091, 8092, 8093, 8094, 8095, 8096, 8097, 8100, 8101, 8102, 8103, 8104, 8105, 8107, 8108

ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ., σελ. 8084, 8085

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α.,

σελ. 8076, 8083, 8085, 8094

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 8083, 8095

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 8055, 8056, 8057, 8065

ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ., σελ. 8041

ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 8027, 8035, 8041, 8057, 8065, 8088, 8091, 8092, 8094, 8096

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ., σελ. 8075

ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 8043, 8044, 8075, 8076,
8103
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 8055

Δ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 8043, 8044
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 8096
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 8044

**Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και
Θρησκευμάτων:**

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , σελ. 8120
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 8116
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 8083, 8084
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 8114
ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 8055, 8056
ΑΥΓΕΡΗ Θ. , σελ. 8122
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 8098
ΒΑΓΕΝΑ - ΚΗΛΗΔΟΝΗ Α. ,
σελ. 8117, 8118
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 8049, 8050, 8051, 8052,
8055
ΒΕΤΤΑ Κ. , σελ. 8119
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 8073, 8074, 8075
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 8041, 8063, 8064, 8096
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 8097
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 8026
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 8046
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 8070
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 8042
ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ Β. , σελ. 8027
ΔΟΥΝΙΑ Π. , σελ. 8057
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 8078, 8079
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α. , σελ. 8123
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 8042, 8043
ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ Π. , σελ. 8085
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 8110
ΚΑΪΡΙΔΗΣ Δ. , σελ. 8036, 8037
ΚΑΝΕΛΗ Γ. , σελ. 8037
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 8028
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 8029, 8031, 8034, 8035,
8040, 8050, 8066, 8073,
8074, 8075, 8103
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 8031
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 8092, 8093
ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8121
ΚΩΤΣΟΣ Γ. , σελ. 8102
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8079
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8116
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. , σελ. 8125
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. , σελ. 8030
ΜΑΛΑΜΑ Κ. , σελ. 8047
ΜΑΝΤΑΣ Π. , σελ. 8112
ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Ν. , σελ. 8109, 8110
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 8094, 8111
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8113, 8114
ΜΟΥΖΑΛΑΣ Γ. , σελ. 8113, 8114
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 8087
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. , σελ. 8108
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. , σελ. 8065, 8111
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α. , σελ. 8115
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8106
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. , σελ. 8048
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 8065
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 8071
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. , σελ. 8118

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8080, 8082, 8083, 8117
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8088
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 8126
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 8098
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 8072, 8073
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 8032, 8103
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 8033, 8034, 8035, 8036,
8041, 8085, 8090
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 8089, 8090
ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 8100, 8101, 8102
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 8029
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 8105, 8106
ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 8044, 8045, 8046, 8065,
8085, 8127
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 8103, 8104, 8105
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 8077
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 8107, 8108
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 8040, 8064, 8065
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 8038
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 8076
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 8048, 8063, 8064, 8075,
8082, 8085, 8102, 8103,
8117
ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ Α. , σελ. 8090, 8091
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 8088
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. , σελ. 8099, 8100
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 8053, 8055, 8100

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 8083
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 8051

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 10 Φεβρουαρίου 2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Γραμματέα της Βουλής κ. Μαρία - Αλεξάνδρα Κεφάλια, Βουλευτή Ιωαννίνων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1408) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Γεώργιος Μουλκιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία βαρήκοος Έλληνας πολίτης με επιστολή του ζητεί την μέριμνα της Πολιτείας ώστε να υπάρχει πραγματικός έλεγχος των υγειονομικών επιτροπών, στο κατά πόσο εφαρμόζουν τα οριζόμενα στα σχετικά ΦΕΚ που προσδιορίζουν το ποσοστό αναπηρίας και αιτείται ενημέρωσης.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1409) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. Σταύρος Καλογιάννης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μελισσοκομικός Σύλλογος Ιωαννίνων «Ο Αρισταίος» με υπόμνημά του παραθέτει προτάσεις του Συλλόγου για την πάταξη της «ελληνοποίησης» και της νοθείας του μελιού ελληνικής παραγωγής και αιτείται τη λήψη μέτρων από την πολιτεία για αποτροπή του φαινομένου.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1410) Οι Βουλευτές Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Ρεθύμνης κ. Ανδρέας Ξανθός, Χανίων κ. Παύλος Πολάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Επιμελητηριακό Συμβούλιο Κρήτης με επιστολή του ζητεί αύξηση του προϋπολογισμού του προγράμματος «ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ» για τις κατηγορίες περιφερειών σε μετάβαση και αιτείται απαντήσεων.

Οικονομικών - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Τουρισμού

1411) Ο Βουλευτής Κερκύρας κ. Δημήτριος Μπιάγκης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Κέρκυρας με επιστολή του ενημερώνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των επαγγελματιών του κλάδου αυτού συμπληρώνουν αυτήν την στιγμή σχεδόν 1,5 χρόνο πλήρους ανεργίας, ενώ το ειδικό βοήθημα που εισέπραξαν αφορούσε συνολικά μόλις 4 μήνες (Μάρτιο, Απρίλιο, Σεπτέμβρη, Οκτώβρη) και ταυτόχρονα δεν υπήρξε προς αυτούς καμία περαιτέρω διευκόλυνση, όπως έκπτωση ενοικίου και θέτουν μια σειρά αιτημάτων στήριξης του κλάδου από την πολιτεία.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Οικονομικών

1412) Η Βουλευτής Ημαθίας κυρία Ευφροσύνη (Φρόσω) Καρασαρλίδου κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι καλλιτέχνες μερικής απασχόλησης με κοινή επιστολή τους κάνουν λόγο για ελλιπή ενημέρωση από μέρους της κυβέρνησης σχετικά με τη χορήγηση του επιδόματος Ειδικού Σκοπού για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2020 στους καλλιτέχνες μερικής απασχόλησης με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς, παρότι δικαιούχοι, να μη γνωρίζουν εγκαίρως την επιτακτικότητα εγγραφής τους στο αρμόδιο μητρώο και έτσι τον αποκλεισμό τους από τη χορήγησή του και αιτούνται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων - Πολιτισμού και Αθλητισμού

1413) Η Βουλευτής Ημαθίας κυρία Ευφροσύνη (Φρόσω) Καρασαρλίδου κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι ωρομίσθιοι καθηγητές χορού και κινηματογράφου των Καλλιτεχνικών Σχολείων με κοινή επιστολή τους δηλώνουν ότι οι καλλιτεχνικές δομές εκπαίδευσης της χώρας υποχρεούνται να αναστείλουν τη (δια ζώσης) λειτουργία τους, διατηρώντας τη δυνατότητα της τηλεεκπαίδευσης ενώ αντιθέτως, την ίδια στιγμή με ανακοίνωση της Υπουργού καλούνται οι ίδιοι καθηγητές να παρουσιάσουν την 1η Φεβρουαρίου στα σχολεία και να διδάξουν δια ζώσης τα μαθήματα του χορού και του κινηματογράφου και αιτούνται απαντήσεων.

Οικονομικών - Πολιτισμού και Αθλητισμού - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1414) Ο Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος Κούβελας κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξεναγών θέτουν τα δίκαια αιτήματα του κλάδου τους και σύμφωνα με την ανακοίνωσή τους, οι Ξεναγοί όλης της χώρας έχουν πληγεί σφοδρότατα από την πανδημία, καθώς συνδέονται άμεσα με το χτύπημα που υπέστη φέτος ο ελληνικός τουρισμός και αντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα επιβίωσης καθώς έχουν ενισχυθεί λιγότερο από άλλους κλάδους, ενώ το εισόδημά τους είναι κάτω από το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και αιτούνται απαντήσεων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Οικονομικών - Πολιτισμού και Αθλητισμού - Εσωτερικών

1415) Οι Βουλευτές Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Χρήστος Κατσώτης, Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. Ιωάννης Γκιόκας, Α΄ Αθηνών κυρία Γαρυφαλλιά (Λιάνα) Κανέλλη, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου, Β1΄ Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. Αθανάσιος Παφίλης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Δράσης Διπλωματούχων Ξεναγών με υπόμνημά της αιτείται μέτρα στήριξης του κλάδου από την Πολιτεία καθότι έχει πληγεί ιδιαίτερα από την πανδημία κορονοϊού.

Παιδείας και Θρησκευμάτων - Υγείας

1416) Οι Βουλευτές Αργολίδος κ. Ανδρέας Πουλάς, Δράμας κυρία Χαρούλα (Χαρά) Κεφαλίδου, Ηρακλείου κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία (Π.Ο.Σ.Γ.Κ.Α.μεΑ) ζητούν να δοθεί σχετική προτεραιότητα στον προαιρετικό εμβολιασμό έναντι της λοίμωξης Covid-19 για τους/τις ενήλικες μαθητές/τριες με αναπηρία που φοιτούν στα ειδικά εκπαιδευτικά πλαίσια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και για το προσωπικό των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΣΜΕΑΕ) όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων (εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, ειδικό βοηθητικό και λοιπό προσωπικό) και αιτούνται απαντήσεων.

Μετανάστευσης και Ασύλου - Οικονομικών - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1417) Οι Βουλευτές Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Χρήστος Κατσώτης, Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδα Στολιτίδης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση

Συμβασιούχων Εργαζομένων Κοινωφελών Προγραμμάτων (ΠΑΕΝΣΕΚΠ) ζητεί την ανανέωση - παράταση των συμβάσεων όλων των εργαζομένων, που προσελήφθησαν στο πλαίσιο του κοινωφελούς προγράμματος του ΟΑΕΔ της Δημόσιας Πρόσκλησης 9/2017 και αιτείται απαντήσεων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1418) Ο Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Αλέξανδρος (Αλέκος) Τριανταφυλλίδης κατέθεσε αναφορά με την οποία οι απολυμένοι του e-ΕΦΚΑ με επιστολή τους διατυπώνουν το δίκαιο αίτημά τους για μόνιμη και σταθερή εργασία έπειτα από 17 ολόκληρα χρόνια προϋπηρεσίας σε διάφορες υπηρεσίες του Οργανισμού καθώς, το εν λόγω αίτημα αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα την περίοδο αυτή τόσο λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που έχουν διαμορφωθεί από την πανδημία του κορονοϊού όσο και από τις ιδιαίτερα αυξημένες ανάγκες του Οργανισμού για ανθρώπινο δυναμικό.

Πολιτισμού και Αθλητισμού - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1419) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Έδεσσας με ψήφισμά του εκφράζει τις θέσεις και απόψεις του για το φαινόμενο της σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1420) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αδιόριστων Πολύτεκνων Εκπαιδευτικών της κλειστής Λίστας 2010 και ΑΣΠΕ ζητούν από την Υπουργό στο επόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου να εντάξει διάταξη για την νομοθέτηση των διορισμών τους και αιτούνται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Οικονομικών

1421) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πρακτόρων ΟΠΑΠ του Νομού Πέλλας με επιστολή της αναδεικνύει τα προβλήματα που έχουν δημιουργήσει στον κλάδο οι επιπτώσεις της πανδημίας κορονοϊού και αιτείται απαντήσεων

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1422) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος του Δήμου Πέλλας με επιστολή του καταθέτει συγκεκριμένα αιτήματα του αγροτικού κόσμου και αιτείται απαντήσεων.

Προστασίας του Πολίτη - Περιβάλλοντος και Ενέργειας

1423) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας Θράκης με επιστολή της ζητεί την άρση της απαγόρευσης μετακίνησης με σκοπό την άσκηση της θήρας και αιτείται απαντήσεων.

Προστασίας του Πολίτη

1424) Η Βουλευτής Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία η «Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Βοιωτίας» (ΕΑΥΒ) με επιστολή της ενημερώνει ότι η διενέργεια απολυμάνσεων για covid-19 ανατίθεται όχι σε εξειδικευμένα συνεργεία και υπ' ευθύνη ειδικού επιστήμονα, αλλά σε ανειδίκευτο προσωπικό της Αστυνομίας, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται κίνδυνοι για την σωματική ακεραιότητα των αστυνομικών από τα επικίνδυνα χημικά και αιτείται απάντησης.

Τουρισμού

1425) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. Βασίλειος-Νικόλαος Υψηλάντης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κω με επιστολή του ζητεί να εξεταστεί το αίτημα περί μη υποχρεωτικής συμμετοχής στην Ανώνυμη Εταιρεία «Ιαματικές Πηγές Ελλάδας - ΙΠΕ Α.Ε. Δήμων, όπως του Δήμου Κω, που δύναται να αξιοποιήσουν από μόνοι, ιαματικές πηγές στην περιοχή τους και αιτείται απάντησης.

Περιβάλλοντος και Ενέργειας - Εσωτερικών

1426) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. Γεώργιος Μαρίνος, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Καρύστου με απόφαση του ζητεί την άμεση απόδοση οφειλών από τέλη Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (1% στους δημότες και 1,7% στο Δήμο Καρύστου) και αιτείται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Μετανάστευσης και Ασύλου - Οικονομικών - Περιβάλλοντος και Ενέργειας

1427) Οι Βουλευτές Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. Ιωάννης Γκικόκας, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Ιωάννης Δελής, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζομένων Υπουργείου Γεωργίας (ΠΟΣΕΥΓ) με επιστολή της ζητεί τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την επαναλειτουργία των κατασκηνώσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ταυτόχρονα να επιλυθεί το πρόβλημα φιλοξενίας των προσφύγων με την εύρεση κατάλληλων χώρων με κριτήριο την πραγματική ικανοποίηση των αναγκών τους και αιτείται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1428) Οι Βουλευτές Β΄ Θεσσαλονίκης κυρία Θεοδώρα (Δώρα) Αυγέρη, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Χρήστος Γιαννούλης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Σωματείων Επαγγελματιών Παραγωγών Πωλητών Λαϊκών Αγορών Μακεδονίας- Θεσσαλίας- Θράκης και το Σωματείο Παραγωγών, Επαγγελματιών, Μικροπωλητών Λαϊκών Αγορών Θεσσαλονίκης «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» με δελτία τύπου ασκούν κριτική επισημαίνοντας τα προβληματικά σημεία του σχεδίου νόμου για τις λαϊκές αγορές και ανακοινώνουν ότι το απορρίπτουν στο σύνολό του και επισημαίνουν ότι δεν έχουν ληφθεί υπόψη οι θέσεις τους και αιτούνται απαντήσεων.

Εσωτερικών

1429) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. Νικόλαος Συρμαλένιος κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συμβούλιο της Κοινότητας Άνω Σύρου του Δήμου Σύρου - Ερμούπολης με επιστολή-ψήφισμά του επισημαίνει την απουσία διαβούλευσης και συμμετοχής των τοπικών κοινωνιών στη διαμόρφωση του πρόσφατου νομοσχεδίου για την τοπική αυτοδιοίκηση και εκφράζει αίτημα για συμμετοχή στη επαναδιαμόρφωση του νομοσχεδίου, αποφασιστικές αρμοδιότητες και όρους για τις Κοινότητες, ανεξάρτητη κάλπη για την ανάδειξη των Συμβουλίων Κοινότητας και ξεκάθαρο θεσμικό πλαίσιο για την λειτουργία των επιπέδων της αυτοδιοίκησης και αιτείται απάντησης.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Οικονομικών

1430) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Χανίων κ. Παύλος Πολάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εμπορικών Συλλόγων Κρήτης (ΟΕΣΚ) με επιστολή της επισημαίνει ότι οι συνεχείς παρατάσεις στην πληρωμή των επιταγών, από την αρχή της κρίσης, διευκολύνει κάποιους εκδότες των οποίων οι επιταγές μπαίνουν σε καθεστώς προστασίας, χωρίς όμως να υπάρχει αντίστοιχη μέριμνα, για τους κομιστές, των επιταγών, για τους οποίους δημιουργούνται τεράστια προβλήματα ρευστότητας και επιβίωσης και αιτείται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Οικονομικών - Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1431) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό όργανο των Παραγωγικών Φορέων Βάμβακος με υπόμνημα του θέτει θέμα για οικονομική ενίσχυση του κλάδου βάμβακος λόγω της πανδημίας covid-19 και αιτείται απαντήσεων.

Υγείας

1432) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Οροπεδίου Λασιθίου με επιστολή του ζητεί την κατεπείγουσα αποστολή εμβολίων για την αντιμετώπιση της διάδοσης του COVID 19 στο Δήμο και αιτείται απάντησης.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1433) Η Βουλευτής Πέλλης κυρία Θεοδώρα Τζάκρη κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Δήμου Πέλλας με έγγραφο του αναδεικνύει προβλήματα που ταλανίζουν τον αγροτικό κόσμο του Δήμου Πέλλας και αιτείται τη λήψη μέτρων για την επίλυσή τους από την πολιτεία.

Πολιτισμού και Αθλητισμού - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Εσωτερικών

1434) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Έδεσσας με ψήφισμά του σχετικά με τη σεξουαλική παρενόχληση και βία ζητεί την υιοθέτηση και γνωστοποίηση διαδικασιών για την

αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων ώστε να καταστέλλονται άμεσα και αιτείται απαντήσεων.

Δικαιοσύνης - Υποδομών και Μεταφορών - Οικονομικών - Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1435) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Γιαννιτών με έγγραφο του ζητεί την ανέγερση νέου Δικαστικού Μεγάρου στα Γιαννισά Πέλλας και αιτείται απαντήσεων.

Πολιτισμού και Αθλητισμού

1436) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ηπειρωτών Κρύας Βρύσης «Ο ΠΥΡΡΟΣ» με έγγραφο του ζητεί την παράταση της θητείας των Διοικητικών Συμβουλίων Πολιτιστικών Σωματείων και Συλλόγων και αιτείται απάντησης.

Οικονομικών - Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1437) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό όργανο Παραγωγικών Φορέων Βάμβακος με έγγραφο ζητεί την ενίσχυση της καλλιέργειας βάμβακος λόγω των επιπτώσεων της πανδημίας covid-19 και αιτείται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Οικονομικών

1438) Ο Βουλευτής Έβρου κ. Χρήστος Δερμεντζόπουλος κατέθεσε αναφορά με την οποία το συντονιστικό όργανο παραγωγικών φορέων βάμβακος με έγγραφό τους ζητούν να εξεταστεί το αίτημά τους για οικονομική ενίσχυση εξαιτίας της οικονομικής ζημίας που έχουν υποστεί από την πανδημία του COVID-19 καθώς οι, τιμές που έχουν εισπράξει για τη συνέχιση της καλλιέργειάς τους οδηγεί στην αδυναμία να κλείσουν τις οφειλές του 2020 και να ξεκινήσουν την καλλιέργεια του 2021 και αιτούνται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1439) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κυρία Αικατερίνη (Κατερίνα) Νοτοπούλου, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλαδική Ομοσπονδία Συλλόγων Παραγωγών Αγροτικών Προϊόντων Πωλητών Λαϊκών Αγορών με ανακοίνωση τους ζητούν από τον αρμόδιο Υπουργό να μην καταθέσει το νομοσχέδιο το οποίο χαρακτηρίζουν «ταφόπλακα» για τις λαϊκές αγορές και αιτούνται απάντησης.

Υποδομών και Μεταφορών - Δικαιοσύνης - Οικονομικών

1440) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Γιαννιτών με υπόμνημα του τονίζει την ανάγκη ανέγερσης νέου Δικαστικού Μεγάρου στα Γιαννισά και αιτείται απαντήσεων.

Υποδομών και Μεταφορών

1441) Η Βουλευτής Ηλείας κυρία Διονυσία Αυγερινοπούλου κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την αύξηση των δυστυχημάτων στην Εθνική Οδό Πατρών - Πύργου για το έτος 2020, η οποία σημειώθηκε παρά το lockdown, εν συγκρίσει με το 2019 και ζητεί την περαιτέρω ενίσχυση της οδικής ασφάλειας, αλλά και την επίστευση των διαδικασιών για την τελική έγκριση από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (DGComp), ώστε να ξεκινήσει το έργο και αιτείται απαντήσεων.

Προστασίας του Πολίτη

1442) Η Βουλευτής Κυκλάδων κυρία Αικατερίνη Μονογυιού κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μυκόνου με επιστολή του ζητεί την ενίσχυση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Μυκόνου με τουλάχιστον 6 πυροσβέστες και υπενθυμίζει την έμπρακτη υποστήριξη (βοήθημα- επίδομα στέγης) που τους παρέχει ο Δήμος λόγω της συνδρομής που παρέχουν σε όλη την επικράτεια του τουριστικά κορυφαίου αυτού νησιού και αιτείται απάντησης.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1443) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό των Παραγωγικών Φορέων Βάμβακος με επιστολή τους εκθέτουν τα προβλήματα του κλάδου λόγω της πανδημίας covid-19 και ζητούν οικονομική ενίσχυση της καλλιέργειας και αιτούνται απάντησης.

Υποδομών και Μεταφορών

1444) Η Βουλευτής Κυκλάδων κυρία Αικατερίνη Μονογυιού κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Πάρου με επιστολή του επισημαίνει τα προβλήματα υποστελέχωσης που έχουν προκύψει στον αερολιμένα Πάρου ιδιαίτερα μετά την αποχώρηση του Αερολιμενάρχη και ζητεί την ενίσχυση του προσωπικού του πύργου ελέγχου για λόγους ασφαλείας των πτήσεων και αιτείται απάντησης.

Τουρισμού - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Οικονομικών

1445) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Κιλκίς κυρία Ειρήνη-Ελένη Αγαθοπούλου, Α' Ανατολικής Αττικής κ. Αθανάσιος (Νάσος) Αθανασίου, Β' Πειραιώς κ. Τρύφων Αλεξιάδης, Αχαΐας κυρία Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου, Κερκύρας κ. Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Κοζάνης κυρία Καλλιόπη Βέττα, Α' Θεσσαλονίκης κ. Χρήστος Γιαννούλης, Αργολίδος κ. Ιωάννης Γκιόλας, Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, Ηλείας κ. Διονύσιος - Χαράλαμπος Καλαματιανός, Ημαθίας κυρία Ευφροσύνη (Φρόσω) Καρασαρλίδου, Θεσπρωτίας κ. Μάριος Κάτσης, Χαλκιδικής κυρία Κυριακή Μάλαμα, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Αχαΐας κ. Κωνσταντίνος Μάρκου, Μαγνησίας κ. Αλέξανδρος Μεικόπουλος, Χίου κ. Ανδρέας Μιχαηλίδης, Πρεβέζης κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας, Αιτωλοακαρνανίας κ. Αθανάσιος (Θάνος) Μωραΐτης, Α' Θεσσαλονίκης κυρία Αικατερίνη (Κατερίνα) Νοτοπούλου, Β1' Βόρειου Τομέα Αθηνών κυρία Μαρία - Ελίζα (Μαριλίζα) Ξενογιαννακοπούλου, Αρκαδίας κ. Γεώργιος Παπαηλιού, Χανίων κ. Παύλος

Πολάκης, Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου, Β΄ Πειραιώς κ. Ιωάννης Ραγκούσης, Δωδεκανήσου κ. Νεκτάριος Σαντορινιός, Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. Παναγιώτης (Πάνος) Σκουρολιάκος, Πιερίας κυρία Ελισσάβετ (Μπέττυ) Σκούφα, Κυκλάδων κ. Νικόλαος Συρμαλένιος, Ιωαννίνων κυρία Μερόπη Τζούφη, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Αλέξανδρος (Αλέκος) Τριανταφυλλίδης, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Σωκράτης Φάμελλος, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κυρία Θεανώ Φωτίου, Ροδόπης κ. Δημήτριος (Τάκης) Χαρίτου, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κυρία Ραλλία Χρηστίδου κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξεναγών με δελτίο τύπου τονίζουν ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν ενταχθεί στην αποζημίωση ειδικού σκοπού για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο και ότι όλο το διάστημα του 2020 βρίσκονται χωρίς εισόδημα αφού το ποσό που έχουν λάβει «είναι κάτω από το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα» και ζητούν να δοθεί αποζημίωση ειδικού σκοπού για όλους τους μήνες της πανδημίας και να στηριχθεί με ουσιαστικό τρόπο ο κλάδος των ξεναγών και αιτούνται απαντήσεων.

Ψηφιακής Διακυβέρνησης

1446) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. Ιωάννης Μπουρνούς κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Μούδρου του Δήμου Λήμνου, το Επιμελητήριο Λέσβου - Λήμνου, ο Εμπορικός Σύλλογος Μούδρου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μούδρου «Π. Κουντουριώτης» και ο Γυμναστικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος «Άρης Μούδρου». με επιστολή τους διαμαρτύρονται για την πρόσφατη απόφαση της διοίκησης των Ελληνικών Ταχυδρομείων (ΕΛ.ΤΑ) να διακοπεί η διανομή της αλληλογραφίας από την υπάλληλο του τοπικού καταστήματος, υποβαθμίζοντας έτσι τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους πολίτες και ζητούν την άμεση στελέχωση του καταστήματος των ΕΛ.ΤΑ της Κοινότητας Μούδρου.

Περιβάλλοντος και Ενέργειας

1447) Η Βουλευτής Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία το REScoop.eu, η Greenpeace, το WWF Ελλάς και η Electra Energy με ανακοίνωσή τους με τίτλο «Αντίστροφη μέτρηση για τις ενεργειακές κοινότητες στην Ελλάδα: 11 μήνες για να σωθούν», συνοδευόμενη από αντίστοιχη Έκθεση που εκπόνησαν οι συγκεκριμένοι φορείς για το εν λόγω θέμα περιγράφουν με μελανά χρώματα το μέλλον των ενεργειακών κοινοτήτων στην Ελλάδα, αφού με τον ν. 4759/20 καταργείται κάθε κίνητρο για σύσταση Ε. Κοιν. από πολίτες και ΟΤΑ και επιπλέον, η σχετική διάταξη αντιτάσσεται στο Ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο και ζητεί τη διευθέτηση του θέματος.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1448) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με επιστολή του θέτει το πρόβλημα που προέκυψε με τη ρύθμιση του Ν.4321 άρθρο 28 στον ΕΦΚΑ (πρώην Ο.Α.Ε.Ε.) και αιτείται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Παιδείας και Θρησκευμάτων - Προστασίας του Πολίτη

1449) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών με επιστολή της

διατυπώνει την έκκληση των ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών να επαναλειτουργήσουν τα Κέντρα/Φροντιστήριά τους, αφού, ο μικρός αριθμός μαθητών στις τάξεις των Κέντρων και η πιστή τήρηση των μέτρων υγιεινής κατά του κορονοϊού, καταστούν τη φοίτηση των παιδιών ασφαλή και ζητεί την εξέταση του θέματος.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Οικονομικών

1450) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Φοροτεχνικών Ελευθέρων Επαγγελματιών με επιστολή της αναφορικά με τις επιχειρήσεις οι οποίες, αν και πληρούν τις προϋποθέσεις για ένταξη στη λίστα δικαιούχων του μέτρου «Επιστρεπτέα Προκαταβολή 5», λόγω αστάθμητων, υπεράνω της θελήσεώς τους παραγόντων, δεν μπόρεσαν να οριστικοποιήσουν τα έσοδα της επίμαχης προβλεπόμενης περιόδου, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να συμπεριληφθούν στους δικαιούχους, του ανωτέρω μέτρου, ζητεί την αξιοποίηση του εν λόγω μέτρου, δεδομένων των κινδύνων επιβίωσής που αντιμετωπίζουν.

Υγείας - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1451) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με επιστολή του διαμαρτύρεται για τις καθυστερήσεις στις διαδικασίες παραχώρησης κατοικίας που δικαιούται, καθώς επικυρώθηκαν οι οριστικοί πίνακες δικαιούχων 18 διαμερισμάτων του Προγράμματος Λαϊκής Κατοικίας για το Δήμο Αριδαίας και αιτείται απάντησης.

Υγείας

1452) Οι Βουλευτές Αχαΐας κ. Κωνσταντίνος Μάρκου, Αχαΐας κυρία Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι ειδικευμένοι ιατροί της χειρουργικής κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών Άγιος Ανδρέας με επιστολή τους καταγγέλλουν τη διοίκηση του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών Αγ. Ανδρέας για την απόφασή της περί πλήρους αναστολής των τακτικών χειρουργείων από Δευτέρα 08/02/2021, δεδομένου ότι λήφθηκε χωρίς καμία προηγούμενη συνεννόηση με τους υπεύθυνους των κλινικών του χειρουργικού τομέα, αφήνοντας χωρίς περίθαλψη και θεραπεία εκατοντάδες ασθενείς τους οποίους υποχρεώνει να απευθυνθούν σε ιδιωτικά νοσοκομεία.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1453) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία ομάδα Αναπληρωτών Θεατρολόγων του Νομού Ηρακλείου με επιστολή τους διαμαρτύρονται για το γεγονός της αδιαφορίας για τις οργανικές τους θέσεις και της σταδιακής αλλά μεθοδικής υποβάθμισης της θέση τους στο δημόσιο σχολείο και ζητούν την άμεση δημιουργία οργανικών θέσεων στον κλάδο, καθώς και την επαναφορά του μαθήματός τους στην Ε΄ και την ΣΤ΄ δημοτικού και αιτούνται απαντήσεων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1454) Ο Βουλευτής Β΄ Πειραιώς κ. Ιωάννης Ραγκούσης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Σαλαμίνας με Δελτίο Τύπου αναφορικά με νέο εργατικό ατύχημα σε ναυπηγείο, επισημαίνει ότι σημειώθηκε σε ναυπηγείο στην Σαλαμίνα με αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός εργαζομένου εξαιτίας των ελλιπών μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στον χώρο της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης με αποτέλεσμα τους θανάσιμους ή σοβαρούς τραυματισμούς και ζητεί την άμεση εφαρμογή των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς και αιτείται απάντησης.

Πολιτισμού και Αθλητισμού

1455) Η Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης κυρία Αικατερίνη (Κατερίνα) Νοτοπούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού Βορείου Ελλάδος με ανοιχτή επιστολή του αναφορικά την δρομολόγηση μετατροπής των πέντε μεγαλύτερων μουσείων της χώρας σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, επισημαίνει ότι η απόφαση λήφθηκε εν μέσω της πανδημίας και χωρίς να προηγηθεί διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς και ζητεί να μην προχωρήσει η μετατροπή των μουσείων σε ΝΠΔΔ, διότι δεν θα προσφέρει τίποτα στην λειτουργία των μουσείων και στην αποστολή που αυτά επιτελούν, και αιτείται απαντήσεων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1456) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Γεώργιος Μουλκιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με έγγραφό της διαμαρτύρεται για την πολυετή καθυστέρηση απονομής της σύνταξής της και αιτείται απάντησης.

Εσωτερικών - Παιδείας και Θρησκευμάτων - Υποδομών και Μεταφορών

1457) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Γεώργιος Μουλκιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ταξί & Αγοραίων (Π.Ο.Ε.Ι.Α.Τ.Α.) με επιστολή της αιτείται να βελτιωθεί η Κ.Υ.Α. όσον αφορά την ασφάλεια των μαθητών κατά την μεταφορά τους, το θεσμικό πλαίσιο των Επιβατικών Δημόσιας Χρήσης (Ε.Δ.Χ.) αυτοκινήτων, οι όροι συμβάσεων, το άνοιγμα του ανταγωνισμού και στα δρομολόγια με λεωφορεία, καθώς και ο μαθηματικός τύπος αποζημίωσης Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων και αιτείται ενημέρωσης.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1458) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με επιστολή του ζητεί την επανεξέταση της απόρριψης της μετεγγραφής της κόρης του σε άλλο Πανεπιστήμιο λόγω υπέρβασης του ορίου εισοδήματός του και επικαλείται λόγους που τεκμηριώνουν τα λεγόμενά του και αιτείται απάντησης.

Τουρισμού

1459) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. Νεκτάριος Σαντορινιός κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κω με επιστολή του σχετικά με την υποχρεωτική παραχώρηση των ιαματικών πηγών του δήμου της Κω στην υπό δημιουργία ανώνυμη εταιρεία «Ιαματικές Πηγές Ελλάδας - ΙΠΕ. Α.Ε.» ζητείται η παραχώρηση να είναι εθελοντική,

έτσι ώστε να διατηρηθεί ο τοπικός χαρακτήρας διαχείρισης των πηγών και επιπλέον ζητείται να προχωρήσει η παραχώρηση δημόσιας έκτασης, περίξ της ιαματικής πηγής του νησιού, προκειμένου να αξιοποιηθεί περαιτέρω η περιοχή και αιτείται απάντησης.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1460) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. Γεώργιος Ψυχογιός κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Κορίνθου με ανακοίνωση του καταγγέλλει την απαράδεκτη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί για εργαζόμενους και ασφαλισμένους στον ΕΦΚΑ Κορινθίας όπου υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες εκκρεμείς συντάξεις και ζητούν άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την εύρυθμη λειτουργία του e-ΕΦΚΑ και την άμεση απονομή όλων των εκκρεμών συντάξεων και αιτείται απάντησης.

Οικονομικών - Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1461) Η Βουλευτής Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό των Παραγωγικών Φορέων Βάμβακος με ανακοίνωσή του τονίζει ότι, λόγω της καθίζησης των τιμών του βάμβακος διεθνώς, το εισόδημα των περίπου 46.000 καλλιεργητών της χώρας έχει συρρικνωθεί κατά 25% και ως αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης είναι οι παραγωγοί να μην μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις του 2020, πόσο μάλλον να ξεκινήσουν την καλλιέργεια του 2021 και στη βάση αυτή, ζητούν την έκτακτη οικονομική ενίσχυσή τους.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1462) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Γεώργιος Μουλκιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με έγγραφο του διαμαρτύρεται για την πολυετή καθυστέρηση απονομής της σύνταξής του και αιτείται απάντησης.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1463) Η Βουλευτής Πέλλης κυρία Θεοδώρα Τζάκρη κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Έδεσσας και Αλμωπίας με επιστολή του ζητεί την άμεση στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) Νομού Πέλλας για να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του και αιτείται απάντησης.

Περιβάλλοντος και Ενέργειας - Οικονομικών

1464) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών & Επιχειρήσεων Θεσσαλίας (ΣΒΕΘ) με επιστολή του αναδεικνύει το θέμα της φορολόγησης και του κόστους προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας από βιομηχανικές μονάδες με μεγάλες καταναλώσεις και θέτει μια σειρά αιτημάτων και αιτείται απαντήσεων.

Προστασίας του Πολίτη - Υγείας - Παιδείας και Θρησκευμάτων

1465) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία μαθητές του Εσπερινού Λυκείου Αριδαίας με επιστολή τους ζητούν την αναστολή

λειτουργίας της δια ζώσης εκπαίδευσης των Εσπερινών Σχολείων, λόγω της επικινδυνότητας και της διασποράς του κορονοϊού, καθόσον πρόκειται για μαθητές που στην πλειοψηφία τους είναι ενήλικες άνω των 40 ετών, έγγαμοι με τέκνα και πολλοί έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας και υποκείμενα νοσήματα και αιτούνται απαντήσεων.

Προστασίας του Πολίτη

1466) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. Νικόλαος Συρμαλένιος κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μήλου με επιστολή του επισημαίνει την ανάγκη αναβάθμισης του Αστυνομικού Τμήματος Μήλου, όπως σχεδιάζεται για τα νησιά Θήρα και Μύκονο που επίκειται αστυνομική αναβάθμισή τους με τη δημιουργία Αστυνομικών Υποδιευθύνσεων, καθώς αποτελεί τον πλέον ανερχόμενο θερινό τουριστικό προορισμό πανελλαδικά, γεγονός που αποδεικνύεται από στοιχεία αφίξεων στον λιμένα και τον αερολιμένα, και επιπλέον θεωρείται προπύργιο του νησιωτικού τόξου των Δυτικών Κυκλάδων και αιτείται απάντησης.

Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

1467) Η Βουλευτής Κυκλάδων κυρία Αικατερίνη Μονογυιού κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ναυτιλιακών Πρακτόρων Ελληνικών Νησιών "ΜΕΓΙΣΤΗ" με επιστολή της επισημαίνει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσε να γίνει δυνατή η άμεση άρση της απαγόρευσης κατάπλου των θαλαμηγών σκαφών σε Ελληνικούς λιμένες στους οποίους υφίσταται Υγειονομική Υπηρεσία χωρίς να υπάρξει διασπορά του ιού στους λιμένες υποδοχής και αιτείται απάντησης.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Εσωτερικών

1468) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Έδεσσας και Αλμωπίας με επιστολή του ζητεί την άμεση στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) του Νομού Πέλλας για να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του και αιτείται απάντησης.

Προστασίας του Πολίτη

1469) Η Βουλευτής Κυκλάδων κυρία Αικατερίνη Μονογυιού κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μήλου με επιστολή του επισημαίνει την ανάγκη αναβάθμισης του Αστυνομικού Τμήματος Μήλου, η οποία αποτελεί τον πλέον ανερχόμενο θερινό τουριστικό προορισμό πανελλαδικά, γεγονός που αποδεικνύεται από στοιχεία αφίξεων στον λιμένα και τον αερολιμένα, και επιπλέον θεωρείται προπύργιο του νησιωτικού τόξου των Δυτικών Κυκλάδων και αιτείται απάντησης.

Εθνικής Άμυνας

1470) Ο Βουλευτής Άρτης κ. Χρήστος Γκόκας κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Στρατιωτικών Περιφέρειας Ηπείρου (Ε.Σ.ΠΕ.ΗΠ.) με επιστολή τους επισημαίνουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι στρατιωτικοί για τη διεξαγωγή της ετήσιας υγειονομικής τους εξέτασης καθότι μέχρι πρότινος για την ετήσια

υποχρεωτική υγειονομική τους εξέταση θα έπρεπε να μεταβούν στο 424 Γ.Σ.Ν. της Θεσσαλονίκης όμως από το Νοέμβριο του 2020 το εν λόγω Νοσοκομείο εντάχθηκε στα Νοσοκομεία αναφοράς για την αντιμετώπιση της πανδημίας, ακυρώνοντας όλα τα προγραμματισμένα ραντεβού των στρατιωτικών και αιτούνται απάντησης.

Τουρισμού - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Οικονομικών - Εσωτερικών

1471) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Γεώργιος Καρασμάνης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζομένων Δωματίων και Διαμερισμάτων Πιερίας - Ημαθίας - Πέλλας με επιστολή της ζητεί τα ποσά που έχουν εγκριθεί από το πρόγραμμα ενίσχυσης "Διέξοδος" της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας μέσω ΕΣΠΑ μη επιστρεπτέας προκαταβολής, να είναι αδέσμευτα και ακατάσχετα και αιτείται απαντήσεων

Υγείας

1472) Οι Βουλευτές Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Ιωάννης Δελής, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδα Στολτίδης κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ιατροί της Παθολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Πτολεμαΐδας "Μποδοσάκειο" με επιστολή τους αιτούνται με κατεπείγουσες διαδικασίες να προσληφθεί όλο το αναγκαίο μόνιμο ιατρικό προσωπικό, καθώς και λοιμωξιολόγος, τόσο για την περίθαλψη των ασθενών με covid-19 όσο και για την αντιμετώπιση της υπόλοιπης νοσηρότητας για να εξασφαλιστεί έτσι η εύρυθμη και αξιόπιστη λειτουργία της κλινικής και αιτούνται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1473) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης, Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου κατέθεσαν αναφορά με την οποία Θεατρολόγοι Εκπαιδευτικοί που δουλεύουν στην Κρήτη με επιστολή τους αιτούνται τη δημιουργία οργανικών θέσεων όσων κλάδων δεν έχουν, καθώς και μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών ανάλογους με τις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Υποδομών και Μεταφορών

1474) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκώρος κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Θεσσαλίας με πρότασή της ζητεί τη σταθερή σύνδεση του αερολιμένα Νέας Αγχιάλου με επιδοτούμενες γραμμές εσωτερικού που θα έχει πολλαπλά οφέλη για την περιοχή της Μαγνησίας, αλλά και της Θεσσαλίας γενικότερα, καθώς εντάσσει τον αερολιμένα Νέας Αγχιάλου στο δίκτυο πτήσεων εσωτερικού, εδραιώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο έναν δίαυλο αεροπορικής σύνδεσης μεταξύ Ιονίου - Αιγαίου - Βόλου και Θεσσαλίας και αιτείται απάντησης.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1475) Οι Βουλευτές Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου, Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λήμνου με επιστολή του ζητεί

να καλυφθούν άμεσα τα κενά σε δασκάλους στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μύρινας και στο Δημοτικό Σχολείο Θάνους και αιτείται απάντησης.

Υγείας

1476) Ο Βουλευτής Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Ιωάννης Μπαλάφας κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στην 1η και 2η Υγειονομική Περιφέρεια με επιστολή του εκθέτει τα προβλήματα αποδυνάμωσης των Κέντρων Υγείας και Τοπικών Ιατρείων και ζητά την ενίσχυση τους με ιατρικό, υγειονομικό και λοιπό προσωπικό και αιτείται απάντησης.

Οικονομικών - Επικρατείας (Γεραπετρίτης)

1477) Η Βουλευτής Β΄ Πειραιώς κυρία Φωτεινή Μπακαδήμα κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γραμματεία και ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με επιστολές τους επισημαίνουν την άνιση μεταχείριση των επιτυχόντων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και ζητούν να παραταθεί νομοθετικά η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων του τελευταίου εισαγωγικού διαγωνισμού ώστε να καλυφθούν μελλοντικά και οι υπόλοιπες κενές οργανικές θέσεις από αυτούς.

Εσωτερικών - Οικονομικών - Παιδείας και Θρησκευμάτων - Υγείας - Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1478) Οι Βουλευτές Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Ιωάννης Δελής, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδα Στολτίδης κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Νάουσας "Μαρίνος Αντύπας" με επιστολή του επισημαίνει τα δίκαια αιτήματα των αγροτοπαραγωγών της περιοχής και αιτείται απαντήσεων.

Οικονομικών - Επικρατείας (Γεραπετρίτης)

1479) Η Βουλευτής Λαρίσης κυρία Ευαγγελία Λιακούλη κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης διαμαρτύρεται σχετικά με την άρνηση από πλευράς των αρμόδιων αρχών να εγκρίνουν το διορισμό των επιτυχόντων στον εισαγωγικό διαγωνισμό του Ν.Σ.Κ. και ενημερώνει πως το θέμα έγκειται στην πρόωρη κατάργηση του πίνακα των επιτυχόντων στον εισαγωγικό διαγωνισμό του Ν.Σ.Κ. και την από 12μηνη ισχύ του (έως 12-4-2021) σε 2μηνη (έως 30-9-2020) και, μάλιστα, πριν τη λήξη του στις 30-9-2020, όπου ενώ υπήρχαν 13 κενές θέσεις, ο κ. Υπουργός επέλεξε να καλύψει μόνο τις 4 από τις 13 και αιτείται απαντήσεων.

Υγείας - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1480) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. Νικόλαος Συρμαλένιος κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διεύθυνση του Πτωχοκομείου Θήρας με επιστολή της ζητεί ενημέρωση για τον εμβολιασμό των Φιλοξενουμένων και των εργαζομένων του Πτωχοκομείου Θήρας και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1481) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. Ιωάννης Μπουρνούς κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λήμνου «ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ» με επιστολή του ζητεί την άμεση κάλυψη των σοβαρών ελλείψεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μύρινας και στο Δημοτικό Σχολείο Θάνους της Λήμνου και αιτείται απάντησης.

Εσωτερικών - Παιδείας και Θρησκευμάτων

1482) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διευθυντής του Εσπερινού Γενικού Λυκείου Βόλου με υπόμνημά του παραθέτει μια σειρά από προτάσεις για την αναβάθμιση των ακαδημαϊκών προοπτικών των αποφοίτων αλλά και των υποδομών του και αιτείται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Προστασίας του Πολίτη - Οικονομικών

1483) Ο Βουλευτής Έβρου κ. Αναστάσιος (Τάσος) Δημοσχάκης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αγροτική Εταιρική Σύμπραξη (Α.Ε.Σ.) ΘΡΑΚΗΣ Α.Ε. με επιστολή της ενημερώνει σχετικά την έλλειψη αλλοδαπών εργατών γης, που συνιστά μείζον πρόβλημα για την συγκομιδή σπαραγγιών, σκόρδων και κρεμμυδιών στον νομό Έβρου και αιτείται απαντήσεων.

Ψηφιακής Διακυβέρνησης

1484) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου κατέθεσε δημοσίευμα ηλεκτρονικής εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επιδείνωση των υπηρεσιών των Ε.Λ.Τ.Α. του Αγίου Νικολάου και του ευρύτερου νομού Λασιθίου και αιτείται απάντησης.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1485) Η Βουλευτής Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Θήβας εκφράζει την διαμαρτυρία του για το κλείσιμο του εργοστασίου της εταιρείας «PIPELIFE ΕΛΛΑΣ Α.Ε.» στη Θήβα με συνέπεια εβδομήντα οικογένειες να μείνουν στον δρόμο από το επικείμενο λουκέτο και αιτείται απαντήσεων.

Υγείας

1486) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. Γεώργιος Κωτσός κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πασχόντων Θαλασσαιμίας Καρδίτσας (ΣΥ.ΠΑ.ΘΑ.Κ.) με επιστολή του επισημαίνει την αναγκαιότητα της επιπλέον στελέχωσης της μονάδας μεσογειακής αναιμίας του Νοσοκομείου Καρδίτσας και αιτείται την επίλυση του θέματος.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1487) Η Βουλευτής Κιλκίς κυρία Ειρήνη-Ελένη Αγαθοπούλου κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εμπορικοί Σύλλογοι της Π.Ε. Κιλκίς (Εμπορικός Σύλλογος Κιλκίς, Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Πολυκάστρου, Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Γουμένισσας και Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Αξιούπολης) και το Επιμελητήριο Κιλκίς παραθέτουν μια σειρά από προτάσεις και αιτήματα στήριξης των μικρών επιχειρήσεων, των αυτοαπασχολούμενων και των εμπόρων της Περιφερειακής Ενότητας Κιλκίς και αιτούνται απάντησης.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Υγείας

1488) Οι Βουλευτές Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου, Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Λουτρόπολης Θέρμης-Λέσβου με επιστολή του ζητεί την άρση του μέτρου απαγόρευσης της άσκησης ερασιτεχνικής αλιείας, από την στιγμή που αυτή δεν συνιστά απειλή για την δημόσια υγεία καθώς δε συμβάλει στη διασπορά του covid-19 και αιτείται απαντήσεων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Υγείας

1489) Οι Βουλευτές Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Β΄ Πειραιώς κυρία Διαμάντω Μανωλάκου, Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων των Κέντρων Υγείας Βορείου Αιγαίου ζητεί την άμεση μονιμοποίηση με μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου, όλων των εργαζομένων στις δημόσιες δομές υγείας που προσλήφθηκαν στα πλαίσια του ειδικού προγράμματος εργασιακής επανένταξης του Ο.Α.Ε.Δ. και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1490) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας ενημερώνει σχετικά με απόψεις και προτάσεις επί του Σχεδίου Νόμου "Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις" και αιτείται απάντησης.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

1491) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Έδεσσας & Αλμωπίας με επιστολή του ζητεί την άμεση στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) Νομού Πέλλας για να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του και αιτείται απάντησης.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1492) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία μαθητές του Εσπερινού Επαγγελματικού Λυκείου Αριδαίας με επιστολή τους ζητούν την αναστολή λειτουργίας της δια ζώσης εκπαίδευσης των Εσπερινών Σχολείων, λόγω της επικινδυνότητας και της διασποράς του κορονοϊού, καθώςον

πρόκειται για μαθητές που στην πλειοψηφία τους είναι ενήλικες άνω των 40 ετών, έγγαμοι με τέκνα και πολλοί έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας και υποκείμενα νοσήματα και αιτούνται απαντήσεων.

Οικονομικών - Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Τουρισμού

1493) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζόμενων Δωματίων & Διαμερισμάτων Πιερίας-Ημαθίας-Πέλλας επισημαίνει την αναγκαιότητα της ένταξης των επιχειρήσεων στα μέτρα στήριξης λόγω των επιπτώσεων της πανδημίας κορονοϊού και τον οδικό τουρισμό 2021 και αιτείται απαντήσεων.

Υποδομών και Μεταφορών - Οικονομικών

1494) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Γεώργιος Μουλκιώτης κατέθεσε αναφορά με την οποία η εταιρία Κ.Τ.Ε.Λ. Επαρχίας Θηβών Α.Ε. με επιστολή της ζητεί την άμεση καταβολή της έκτακτης επιδότησης η οποία έχει προβλεφθεί σε εφαρμογή του άρθρου 111 του ν. 4714/2020 (Μέτρα στήριξης Κ.Τ.Ε.Λ. Α.Ε., ΤΡΑΙΝΟΣΕ Α.Ε. και Τουριστικών Λεωφορείων) και της Κ.Υ.Α. 143777/2020 (Β 5822/30-12-2020) και αιτείται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1495) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζόμενων Δωματίων & Διαμερισμάτων Πιερίας - Ημαθίας - Πέλλας με επιστολή της ζητεί να χαρακτηριστούν τα ποσά ενίσχυσης που προκύπτουν από το πρόγραμμα "ΔΙΕΞΟΔΟΣ", ως αφορολόγητα και ακατάσχετα και αιτείται απάντησης.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1496) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. Ευάγγελος Αποστόλου κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εκπαιδευτικοί των Ειδικών Σχολείων Χαλκίδας με κοινή επιστολή τους ζητούν να ισχύσουν για τα Ειδικά Σχολεία Χαλκίδας τα μέτρα προστασίας που ισχύουν για όλα τα σχολεία και επιβάλλουν τη διακοπή λειτουργίας για όσο διάστημα η Χαλκίδα βρίσκεται σε πολύ υψηλό επίπεδο κινδύνου και αιτούνται απαντήσεων.

Υγείας

1497) Ο Βουλευτής Χίου κ. Ανδρέας Μιχαηλίδης κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Σκυλίσειου Νοσοκομείου Χίου (ΣΕΣΝΟΧ) με ανακοίνωσή τους καταγγέλλουν τόσο αυτήν καθαυτή τη δικαστική προσφυγή της Διοίκησης του Νοσοκομείου εναντίον συγκεκριμένης υπαλλήλου, όσο και το γεγονός ότι αυτή κατονομάζεται σε αναρτημένο στη «Διαύγεια» έγγραφο της διοίκησης με τρόπο που πιθανότατα παραβιάζει τα προσωπικά της δεδομένα και σε κάθε περίπτωση συνιστά σπύλιση του προσώπου της και αιτούνται απαντήσεων.

Ανάπτυξης και Επενδύσεων

1498) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Διονύσιος Σταμενίτης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραγωγών Λαϊκών Αγορών Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Θεσσαλίας και Θράκης εκφράζει την διαμαρτυρία του σχετικά με τις επικείμενες αλλαγές του νομοσχεδίου για τις λαϊκές αγορές ζητεί την απόσυρσή του και την άμεση έναρξη διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές, ώστε να συνδιαμορφωθεί ένα νέο νομοσχέδιο που θα έχει τη συμφωνία τους.

Υποδομών και Μεταφορών

1499) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Γεώργιος Βαρεμένος κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Στρατιωτικών Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλοακαρνανίας με επιστολή της ζητεί να υπάρξει μέριμνα για δωρεάν διέλευση του Στρατιωτικού Προσωπικού από τα Διόδια του Ακτίου και αιτείται απάντησης.

Οικονομικών - Ανάπτυξης και Επενδύσεων - Εσωτερικών

1500) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. Βασίλειος (Λάκης) Βασιλειάδης κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζόμενων Δωματίων & Διαμερισμάτων Πιερίας-Ημαθίας-Πέλλας ενημερώνει σχετικά με το πρόγραμμα "ΔΙΕΞΟΔΟΣ" της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και ζητεί τα ποσά που έχουν εγκριθεί από το Πρόγραμμα μη επιστρεπτέας προκαταβολής να είναι ακατάσχετα και αδέσμευτα.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1501) Ο Βουλευτής Πρεβέζης κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας με επιστολή του επισημαίνει ότι το Πανελλαδικά Εξεταζόμενο Ειδικό Μάθημα «Μουσική Αντίληψη και Γνώση» δεν περιλαμβάνεται στο ωρολόγιο πρόγραμμα των Μουσικών Σχολείων, με αποτέλεσμα η ευθύνη για τη διδασκαλία του να μετακυλιέται για μια ακόμη φορά στους γονείς και αιτείται απάντησης.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

1502) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Μαθητικό Συμβούλιο του Εσπερινού Γενικού Λυκείου Ηρακλείου με ανακοίνωσή του επισημαίνει το θέμα της κατάργησης του δικαιώματος συμμετοχής σε ξεχωριστές πανελλαδικές εξετάσεις πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των μαθητών των Εσπερινών Λυκείων με το σύστημα του 1% και αιτείται απάντησης.

Υγείας

1503) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. Δημήτριος (Τάκης) Χαρίτου κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Φαρμακευτικοί Σύλλογοι Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Καβάλας, Δράμας και Σερρών με επιστολή τους ζητούν την άμεση επιστροφή των αγροτικών ιατρών στα Περιφερειακά Ιατρεία για να λυθεί το πρόβλημα της κάλυψης των υγειονομικών αναγκών περίθαλψης και φροντίδας των ασθενών με χρόνιες παθήσεις, καθώς και της συνταγογράφησης φαρμάκων, αφού υποχρεώνονται να μετακινούνται δεκάδες

χιλιόμετρα από τον τόπο κατοικίας τους, και δεν είναι πλέον σε θέση να σηκώσουν άλλο το βάρος του δανεισμού φαρμάκων, λόγω αδυναμίας συνταγογράφησης τους.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1504) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκώρος κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ελαιοκομικός Φορέας Νοτιοδυτικής Μαγνησίας με επιστολή του αποτυπώνει την υφιστάμενη κατάσταση στην ελαιοπαραγωγή, ενώ παραθέτει και μια σειρά προτάσεων για την αντιμετώπιση των κρίσιμων προβλημάτων της τοπικής ελαιοκομίας και αιτείται απάντησης.

Μετανάστευσης και Ασύλου

1505) Οι Βουλευτές Κορινθίας κ. Γεώργιος Ψυχογιός, Κιλκίς κυρία Ειρήνη-Ελένη Αγαθοπούλου, Αχαΐας κυρία Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου, Β΄ Θεσσαλονίκης κυρία Θεοδώρα (Δώρα) Αυγέρη, Κερκύρας κ. Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Κοζάνης κυρία Καλλιόπη Βέττα, Β2΄ Δυτικού Τομέα Αθηνών κ. Δημήτριος Βίτσας, Αργολίδος κ. Ιωάννης Γκιόλας, Α΄ Πειραιώς κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Β1΄ Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάδης, Ηρακλείου κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, Ημαθίας κυρία Ευφροσύνη (Φρόσω) Καρασαρλίδου, Λαρίσης κ. Βασίλειος Κόκκαλης, Καρδίτσας κ. Σπυρίδωνας Λάππας, Χαλκιδικής κυρία Κυριακή Μάλαμα, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Αχαΐας κ. Κωνσταντίνος Μάρκου, Μαγνησίας κ. Αλέξανδρος Μεικόπουλος, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Ιωάννης Μουζάλας, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Ιωάννης Μπαλάφας, Αιτωλοακαρνανίας κ. Αθανάσιος (Θάνος) Μωραΐτης, Α΄ Θεσσαλονίκης κυρία Αικατερίνη (Κατερίνα) Νοτοπούλου, Χανίων κ. Παύλος Πολάκης, Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου, Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. Παναγιώτης (Πάνος) Σκουρολιάκος, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Σωκράτης Φάμελλος, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κυρία Θεανώ Φωτίου, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κυρία Ραλλία Χρηστίδου κατέθεσαν αναφορά με την οποία τα Διοικητικά συμβούλια του Πανελληνίου Συλλόγου Υπαλλήλων Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης, του Συλλόγου Υπαλλήλων ΥΜΕΑΣ και του Συλλόγου Υπαλλήλων Υπηρεσίας Ασύλου και Αρχής Προσφυγών με επιστολή τους κάνουν λόγο για αποφάσεις που αντιβαίνουν στην αρχή της διαφάνειας και της αξιοκρατίας σε ό,τι αφορά στις τοποθετήσεις προϊσταμένων, ενώ καταγγέλλεται αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων και η δημιουργία ενός δαιδαλώδους συστήματος διοίκησης που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής και πολύ περισσότερο σε ένα Υπουργείο με έντονο επιχειρησιακό χαρακτήρα και αιτούνται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1506) Η Βουλευτής Χαλκιδικής κυρία Κυριακή Μάλαμα κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Χαλκιδικής με επιστολή του επισημαίνει την ανάγκη να συμπεριληφθούν οι αγρότες - παραγωγοί της επιτραπέζιας ελιάς στα μέτρα ενίσχυσης των προϊόντων που πλήττονται από την πανδημία covid-19 και επισημαίνει την κατακόρυφη πτώση της τιμής της πράσινης ελιάς στον παραγωγό κατά την προηγούμενη περίοδο που απειλεί την επιβίωση των αγροτών, οι οποίοι δεν λαμβάνουν στήριξη από πουθενά και αιτείται απάντησης.

Υγείας

1507) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. Γεώργιος Λαμπρούλης, Αχαΐας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. Χρήστος Κατσώτης, Λέσβου κυρία Μαρία Κομνηνάκα, Ευβοίας κ. Γεώργιος Μαρίνος, Αιτωλοακαρνανίας κ. Νικόλαος Παπαναστάσης, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδας Στολτίδης, Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας με επιστολή της αναδεικνύει τα δίκαια αιτήματα των γιατρών των Νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας της χώρας, τα οποία είναι απολύτως αναγκαία να υλοποιηθούν μπροστά στην επικίνδυνη κατάσταση που διαμορφώνεται και τις ανησυχητικές διαστάσεις που παίρνει η επιδημία κορονοϊού ειδικότερα στην Αττική και στη Νότια Ελλάδα, αλλά και συνολικά και αιτείται απαντήσεων.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Οικονομικών

1508) Οι Βουλευτές Πιερίας κυρία Ελισσάβετ (Μπέττυ) Σκούφα, Κερκύρας κ. Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης, Ηρακλείου κ. Σωκράτης Βαρδάκης, Αργολίδος κ. Ιωάννης Γκιόλας, Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, Ημαθίας κυρία Ευφροσύνη (Φρόσω) Καρασαρλίδου, Χαλκιδικής κυρία Κυριακή Μάλαμα, Ηρακλείου κ. Χαράλαμπος (Χάρης) Μαμουλάκης, Αχαΐας κ. Κωνσταντίνος Μάρκου, Μαγνησίας κ. Αλέξανδρος Μείκόπουλος, Αιτωλοακαρνανίας κ. Αθανάσιος (Θάνος) Μωραΐτης, Α΄ Θεσσαλονίκης κυρία Αικατερίνη (Κατερίνα) Νοτοπούλου, Β1΄ Βόρειου Τομέα Αθηνών κυρία Μαρία - Ελίζα (Μαριλίζα) Ξενογιαννακοπούλου, Βοιωτίας κυρία Παναγιού (Γιώτα) Πούλου, Φθιώτιδος κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. Παναγιώτης (Πάνος) Σκουρολιάκος, Καστοριάς κυρία Ολυμπία Τελιγιορίδου, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. Αλέξανδρος (Αλέκος) Τριανταφυλλίδης, Β΄ Δυτικής Αττικής κ. Γεώργιος Τσίπρας, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κυρία Ραλλία Χρηστίδου κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του 4ου Περιφερειακού Τμήματος Κεντροδυτικής Μακεδονίας του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας με επιστολή του θέτει το ζήτημα της ορθής λογιστικής τακτοποίησης των επισφαλών απαιτήσεων των επιχειρήσεων και μνημονεύεται ότι για την υπαγωγή μιας ανείσπρακτης οφειλής στο καθεστώς των επισφαλών απαιτήσεων, έχει καθιερωθεί να απαιτεί η φορολογική αρχή την καταχώρηση δικαστικής απόφασης ή απόφασης διαιτητικού δικαστηρίου που μπορεί να καθυστερήσουν την καταχώρηση της επισφαλούς απαίτησης μιας επιχείρησης που συνήθως δεν αντέχει το πολλαπλό οικονομικό βάρος της εκκρεμοδικίας και αιτείται απαντήσεων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Στην με αριθμό 2452/05/12/2019 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμό Β - 1512/2019/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Signature Not Verified
Φωτοκόπηση έγγραφου από
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΜΥΛΙ
Παραπομπή: 2020.06.17
13:13:46 EEST

Αναστάσεως 2 & Τσιγάντε
101 91 Παπάγου
Τηλέφωνο: 2106508120
Τηλεμοιότητα: 2106508299
Δ/ση ηλεκτρον. ταχυδρ.: tkvel@yme.gov.gr

Παπάγου, 17.06.2020
Αρ. Πρωτ. : **B - 1512/2019**

Προς
τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση
Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου
Δια της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: «Η ανάπτυξη του αεροδρομίου "Φίλιππος" της Κοζάνης»

ΣΧΕΤ: Η **Ερώτηση 2452/05.12.2019** του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης παρακαλούμε όπως ενημερώσετε τον κύριο Βουλευτή ότι ο πολιτικός Αερολιμένας Κοζάνης ιδρύθηκε το 1955, με την υπ. αριθ. 10560/22-07-1955 Απόφαση του Υπουργού Συγκοινωνιών & Δημοσίων Έργων (ΦΕΚ Β' 151).

Η κυριότητα του χώρου, επί του οποίου λειτουργεί ο Αερολιμένας ανήκει στο Υπουργείο Οικονομικών, καθώς προέκυψε από αναγκαστική απαλλοτρίωση «υπέρ και δαπάναις του Δημοσίου», η οποία κηρύχθηκε αρχικά με Βασιλικό Διάταγμα το έτος 1951, και κατόπιν, συμπληρωματικά, με απόφαση κήρυξης των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Αμύνης το 1974, για την επέκταση του αεροδρομίου. Η σκοπούμενη χρήση ήταν η εξυπηρέτηση των αναγκών της Πολεμικής Αεροπορίας (ΦΕΚ Α 142/16-05-1951, κήρυξη απαλλοτρίωσης για 1224 στρέμματα και ΦΕΚ Δ' 192/22-07-1994, κήρυξη της απαλλοτρίωσης για 307 επί πλέον στρέμματα, για την επέκταση του αεροδρομίου).

Η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ), με τα υπ' αρ. πρωτ. ΥΠΑ/ΔΤΥ/Δ7/Α/6743/1613/28.03.2018 και ΥΠΑ/ΔΤΥ/Δ7/Β/11299/2019/15.04.2019 έγγραφα της, αιτήθηκε την παραχώρηση του συνόλου της περιφραγμένης έκτασης του Αερολιμένα Κοζάνης στην ΥΠΑ, με σκοπό:

- τη χωροθέτηση και δημιουργία αεροπορικών εγκαταστάσεων που θα καθιστούν ελκυστικό τον Αερολιμένα για την περαιτέρω ανάπτυξη δραστηριοτήτων, όπως είναι η

λειτουργία Αεροπορικών Σχολών και γενικότερα οι αεροθλητικής φύσεως δραστηριότητες Αερολεσχών και πτήσεων της Γενικής Αεροπορίας

- τη διευθέτηση ζητημάτων αδειοδότησης και πιστοποίησης του αεροδρομίου
- τη διευθέτηση θεμάτων οργάνωσης Πάρκου καυσίμων στο αεροδρόμιο, σύμφωνα με τον Κανονισμό ΥΠΑ.

Το Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας (ΓΕΑ) απάντησε, με το υπ' αρ. πρωτ. Φ.900/3753/Σ.692/24.04.2019 έγγραφό του, στην ΥΠΑ ότι δεν είναι δυνατή η έγκριση της παραχώρησης χρήσης του συνόλου της περιφραγμένης έκτασης του αεροδρομίου, διότι το αεροδρόμιο περιλαμβάνεται στον επιχειρησιακό σχεδιασμό της Πολεμικής Αεροπορίας. Σύμφωνα με το ίδιο έγγραφο, η ΥΠΑ θα μπορεί να υποβάλλει στο ΓΕΑ αιτήματα παραχώρησης προσωρινής χρήσης επί μέρους εκτάσεων, έναντι μισθώματος, τα οποία θα εξετάζονται από το ΓΕΑ κατά περίπτωση.

Η ΥΠΑ εξετάζει την περίπτωση εκτέλεσης εργασιών συντήρησης και βελτίωσης πεδίου ελιγμών, προϋπολογισμού 2.200.000,00 € περίπου, σύμφωνα με υφιστάμενη, ήδη εγκεκριμένη, σχετική Μελέτη.

Σε σχέση με την ανάπτυξη του αεροδρομίου, επισημαίνονται τα ακόλουθα:

- Η ΥΠΑ, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, μεριμνά για την προσέλκυση αεροπορικής δραστηριότητας στον Αερολιμένα Κοζάνης και έχει δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις, ώστε να εξυπηρετηθούν δραστηριότητες Γενικής Αεροπορίας και αεροπορικής εκπαίδευσης, πράγμα, που θα προσδώσει περαιτέρω υπεραξία στον Αερολιμένα και θα συμβάλει στην τόνωση της τοπικής οικονομίας.

Ήδη, μάλιστα, η ΥΠΑ διερευνά τη χωροθέτηση των κατάλληλων εγκαταστάσεων για τον σκοπό αυτό και έχει καταρχάς συναινέσει για την παραχώρηση έκτασης 133,00 τ.μ. περίπου στην εταιρεία Egnatia Aviation, ώστε να τοποθετηθεί εκεί προκατασκευασμένος οικίσκος για την εξυπηρέτηση των δραστηριοτήτων της Σχολής.

- Πέραν της διατήρησης της αεροπορικής σύνδεσης της Κοζάνης, μέσω της ένταξής της στο καθεστώς της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας («άγονες γραμμές»),

η ΥΠΑ λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα και προβαίνει στις κατάλληλες ενέργειες, για την αξιολόγηση κάθε πρότασης που αποσκοπεί στην ανάπτυξη πτητικών δραστηριοτήτων Γενικής Αεροπορίας.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής

Ακριβές Αντίγραφο
Π. Καμπύλη

Εσωτερική διανομή:
Ιδιαίτερο Γραφείο Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών

Στην με αριθμό 4869/11/03/2020 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μεικόπουλου Αλέξανδρου δόθηκε με το υπ' αριθμό Β – 408/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Signature Not Verified

Ψηφιακά υπογεγραμμένο από
ANASTASIA THEBAIDOU
Ημερομηνία: 2020.06.17 12:41:54
EEST

Αναστάσεως 2 & Τσιγάντε
101 91 Παπάγου
Τηλέφωνο: 2106508316
Τηλεομοιότυπο: 2106508299
Δ/ση ηλεκτρον. ταχυδρ.: tkvel@yme.gov.gr

Παπάγου, 17.06.2020

Αρ. Πρωτ. : **Β - 230**

Προς
τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση
Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Μεικόπουλο
Δια της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: «Πλήρης υποβάθμιση του σιδηροδρόμου της Μαγνησίας φέρνει η πρόταση της Διοίκησης του ΟΣΕ για το νέο Οργανόγραμμα»

Σχετ: Η **Ερώτηση 4869/11.03.2020** του Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Μεικόπουλου

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε όπως ενημερώσετε τον κύριο Βουλευτή ότι με την αριθ. Δ4δ/15840/18.04.2019 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 1654/τ.Β' /14.05.2019) εγκρίθηκε η τροποποίηση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας της Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος Ανώνυμης Εταιρείας (ΟΣΕ ΑΕ), πλην, όμως, δεν έχει ακόμη εφαρμοσθεί το Οργανόγραμμα, στο οποίο περιλαμβάνονται τόσο το Τμήμα Συντήρησης Γραμμής Βόλου όσο και το Τμήμα Επιθεώρησης Κυκλοφορίας Βόλου.

Τυχόν τροποποίηση του Οργανογράμματος θα γίνει, ενδεχομένως, μετά το πέρας της κρίσης που έχει προκύψει στη Χώρα, λόγω του κορονοϊού Covid - 19, και μετά από συλλογικές διαπραγματεύσεις της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών με τη Διοίκηση της ΟΣΕ ΑΕ.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής

Ακριβές Αντίγραφο
Αναστασία Θεβαίδου

Εσωτερική διανομή:
Ιδιαίτερο Γραφείο Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών

Στην με αριθμό 6275/07/05/2020 ερώτηση της Βουλευτού κ. Απατζίδα Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμό Β ? 358/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Αναστάσεως 2 & Τσιγάντε
101 91 Παπάγου
Τηλέφωνο: 2106508120
Τηλεομοίτυπο: 2106508299
Δ/ση ηλεκτρον. ταχυδρ.: tkvel@yme.gov.gr

Signature Not Verified

Ψηφιακό υποπαραγραμμένο από
ANASTASIA THIRALICHI
Ημερομηνία: 2020.06.17 12:55:50
EEST

Παπάγου, 17.06.2020
Αρ. Πρωτ. : **Β – 358**

Προς
τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση
Βουλευτή κ. Μαρία Απατζίδα
Δια της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: «Επέκταση του Προαστιακού μέχρι τη Ραφήνα»

Σχετ: Η **Ερώτηση 6275/07.05.2020** της Βουλευτή κ. Μαρίας Απατζίδα

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε όπως ενημερώσετε την κυρία Βουλευτή ότι η ΕΡΓΟΣΕ Ανώνυμη Εταιρεία (ΑΕ), στο πλαίσιο των καθηκόντων της, υλοποιεί τα έργα εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού δικτύου, με συγχρηματοδότηση από τα Επιχειρησιακά Προγράμματα των Προγραμματικών Περιόδων.

Σύμφωνα με τον Ν.3891/10, «*Αναδιάρθρωση εξυγίανση και ανάπτυξη του ομίλου ΟΣΕ ΑΕ και της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και άλλες διατάξεις για το σιδηροδρομικό τομέα*», όπως αυτός ισχύει και ειδικότερα το άρθρο 4, η ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ είναι αρμόδια για την υλοποίηση έργων σιδηροδρομικής υποδομής. Στα έργα της τρέχουσας Προγραμματικής Περιόδου 2014 - 2020 δεν έχει περιληφθεί παρέμβαση από την ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ για την επέκταση του Προαστιακού μέχρι τη Ραφήνα.

Παρά ταύτα σημειώνεται ότι από το 2009 έχει εκπονηθεί από την ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ, η «Πρωτογενής Αναγνωριστική Μελέτη Προαστιακής Σιδηροδρομικής Γραμμής, Σταυρός – Ραφήνα (Α΄ Φάση).

Εφόσον στον καθορισμό γενικότερου στρατηγικού σχεδιασμού για τα έργα μεταφορών, σε συνεργασία τόσο με το Υπουργείο όσο και με την Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος ΑΕ,

ιεραρχηθεί ως προτεραιότητα η εν λόγω επέκταση και εξασφαλισθούν οι αναγκαίοι πόροι για την υλοποίησή της, η ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ θα δρομολογήσει την περαιτέρω μελετητική του ωρίμανση, προκειμένου να καταστεί εφικτή η δημοπράτηση της κατασκευής.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής

Ακριβές Αντίγραφο
Αναστασία Θηραίου

Εσωτερική διανομή:
Ιδιαίτερο Γραφείο Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών

Στην με αριθμό 6729/22/05/2020 ερώτηση του Βουλευτή κ. Τσιγκρή Άγγελου δόθηκε με το υπ' αριθμό Β – 393/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Αναστάσεως 2 & Τσιγάντε
101 91 Παπάγου
Τηλέφωνο: 2106508316
Τηλεμοιαότητα: 2106508299
Δ/ση ηλεκτρον. ταχυδρ.: tkvei@yme.gov.gr

Signature Not verified
Φημερικη αποστολη μέσω email
ΡΑΝΑΧΙΩΤΑ ΚΑΡΤΕΛΙ
Παραρτημα: 2020.06.17
17:18:42 EEST

Παπάγου, 17.06.2020
Αρ. Πρωτ. : **Β - 393**

Προς
τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση
Βουλευτή κ. Άγγελο Τσιγκρή
Δια της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: «Λήψη πρόσθετων μέτρων οδικής ασφάλειας στην Πατρών - Πύργου»

Σχετ: Η **Ερώτηση 6729/22.05.2020** του Βουλευτή κ. Άγγελου Τσιγκρή

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε όπως ενημερώσετε τον κύριο Βουλευτή ότι, αναγνωρίζοντας ότι ο υπάρχων οδικός άξονας Πάτρας – Πύργου είναι σε κακή κατάσταση και θρηνούμε θύματα πολύ συχνά, το Υπουργείο:

- εκπονεί ένα πρόγραμμα για στοχευμένες παρεμβάσεις οδικής ασφάλειας που μπορεί να ανέλθει στα 30εκατ. €, και θα δημοπρατηθεί το φθινόπωρο.

- ενώ παράλληλα θα χρηματοδοτήσει την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας με πόρους από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τη συντήρηση του άξονα.

Το προσεχές διάστημα θα ανακοινωθούν επισήμως τα παραπάνω έργα, με όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής

Εσωτερική διανομή:
Ιδιαίτερο Γραφείο Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών

Ακριβές Αντίγραφο
Π. Καμπύλη

Στην με αριθμό 6766/25/05/2020 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Κεγκέρογλου Βασίλειου , Μουλκιώτη Γεώργιου δόθηκε με το υπ' αριθμό 1124/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
ΤΕΛΕΦΑΧ: 210 5203872
Πληροφορίες: Π.Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516475
e-mail: yperts@ypakp.gr

**Αθήνα, 17 Ιουνίου 2020
Αριθ. Πρωτ.:1124**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την αρ. πρωτ. 6766/25-5-2020 ΕΡΩΤΗΣΗ.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές, κ.κ.Β.Κεγκέρογλου και Γ. Μουλκιώτη , σας πληροφορούμε ότι για το ίδιο θέμα ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία στις 15-6-2020 κατά τη συζήτηση της με αριθμ.πρωτ. 777/5-6-2020 Επίκαιρης Ερώτησης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Στην με αριθμό 6864/27/05/2020 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ζεμπίλη Αθανάσιου δόθηκε με το υπ' αριθμό Β-408/17.6.2020 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Signature Not Verified
Φωτοαπόδειξη επίσημο από
ΦΑΚΣΙΜΙΛΙΑ κλπ
Ημερομηνία: 2020.06.17
17:40:25 CEST

Ανοστάσεως 2 & Τσιγάντε
101 91 Παπάγου
Τηλέφωνο: 2106508120
Τηλεομοιότητα: 2106508299
Δ/ση ηλεκτρον. ταχυδρ.: tkvel@ymc.gov.gr

Παπάγου, 17.06.2020
Αρ. Πρωτ. : **B - 408**

Προς
τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση
Βουλευτή κ. Αθανάσιος Ζεμπίλης
Δια της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: «Έργο Παράκαμψης Χαλκίδας»

Σχετ: Η **Ερώτηση 6864/27.05.2020** του Βουλευτή κ. Αθανάσιου Ζεμπίλη

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε όπως ενημερώσετε τον κύριο Βουλευτή ότι το Υπουργείο Υποδομών & Μεταφορών βρίσκεται σε συνεννόηση με τον Τεχνικό Σύμβουλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) JASPERS, προκειμένου να ελεγχθεί η μελέτη βιωσιμότητας του έργου της Παράκαμψης Χαλκίδας και Ψαχνών, ώστε να είναι δυνατή η ένταξή του στα χρηματοδοτικά Προγράμματα. Στο πλαίσιο αυτό διενεργήθηκαν κυκλοφοριακές μετρήσεις τόσο στο τμήμα Υψηλή Γέφυρα Χαλκίδας Νέα Λάμψακος όσο και αυτό της Παράκαμψης Ψαχνών.

Αναφορικά με το δεύτερο ερώτημα, σας ενημερώνουμε ότι έχει υποβληθεί στην ΕΤΕπ η μελέτη κόστους οφέλους (ΑΚΟ), προκειμένου να αποφασιστεί η χρηματοδότηση του έργου. Η κύρια ένσταση του Τεχνικού Συμβούλου JASPERS αφορά τη διατομή του τμήματος της Παράκαμψης Χαλκίδας. Προς τούτο προγραμματίζεται τετράχνος αυτοκινητόδρομος με λωρίδα έκτακτης ανάγκης. Ως προς αυτό προγραμματίζεται η υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου μας και του Δήμου Χαλκίδας για τις κυκλοφοριακές παρεμβάσεις στο υφιστάμενο παραλιακό δρόμο που θα μειώσουν την ταχύτητα, ώστε να κριθεί βιώσιμο το έργο της Παράκαμψης Χαλκίδας.

Αναφορικά με το έργο για το τμήμα από Υψηλή Γέφυρα Ευρίπου – Νέα Λάμψακος είναι σε εξέλιξη οι απαιτούμενες μελέτες και ο σχεδιασμός του Υπουργείου είναι να προβλεφθεί ως έργο προαίρεσης στο πλαίσιο της δημοπράτησης της κύριας εργολαβίας.

Τέλος η παράκαμψη Ψαχνών έχει ήδη ενσωματωθεί στο παραπάνω έργο. Η δημοπράτηση της παράκαμψης Βασιλικού δεν σχετίζεται με κανένα τρόπο με την ωριμότητας των υφιστάμενων μελετών της παράκαμψης Βασιλικού, προκειμένου να προχωρήσει το Υπουργείο στη δημοπράτηση του έργου.

Ο Υπουργός

Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής

Ακριβές Αντίγραφο
Π. Καμπύλη

Εσωτερική Διανομή:
Ιδιαίτερο Γραφείο Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Γιογιάκας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς να σας ευχηθώ χρόνια πολλά, να έχετε υγεία και δύναμη!

Κυρία Υπουργέ, θα έλεγα ότι η στάση της Αντιπολίτευσης κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή είχε τρία βασικά χαρακτηριστικά.

Το ένα είναι ότι παρατηρείται μία αδυναμία κατανόησης της πραγματικής κατάστασης, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζεται το πρόβλημα της ανομίας και της παραβατικότητας στα πανεπιστήμια.

Το δεύτερο είναι ότι οι θέσεις της Αντιπολίτευσης για τις αλλαγές δεν απηχούν τη θετική γνώμη των περισσότερων πολιτών.

Η κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμφανίζεται πιο ώριμη από τα κόμματα και αυτό δεν προξενεί εντύπωση, αν κρίνει κανείς από το τρίτο στοιχείο της στάσης της Αντιπολίτευσης, από το ότι κατέφυγε ξανά σε εύκολα, απλουστευτικά και ξεπερασμένα στερεότυπα, όπως την Αστυνομία ως κρατικό μηχανισμό καταστολής και μόνο, τις κάμερες ως το μέσο που η κρατική εξουσία χρησιμοποιεί δόλια για την επιτήρηση, τη σύγχυση της αιθαιρείας με την ελευθερία, την ανοχή στην ανομία, το κράτος που πρέπει να χρηματοδοτεί χωρίς να αξιολογεί, την ελάχιστη προσπάθεια και τον εξισωτισμό προς τα κάτω, την υποβάθμιση των προβλημάτων σε απόσταση από την κοινωνία με αραχνιασμένα ιδεολογήματα της Μεταπολίτευσης.

Αυτά τα τρία χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρύβονται πίσω από τα επιχειρήματα κατά των αλλαγών.

Ακούστηκαν υπερβολές, όπως ότι οι ομάδες προστασίας της Ελληνικής Αστυνομίας είναι χτύπημα στη δημοκρατία -λες και δεν είναι χτύπημα στη δημοκρατία οι μειοψηφίες που επιβάλλονται με τη βία- ότι η πλειονότητα διαφωνεί -λες και η σύνοδος των πρυτάνεων δεν συμφωνεί με την ελεγχόμενη είσοδο ή με την ελάχιστη βάση εισαγωγής- και ότι δεν υπάρχει θετική υποδοχή των αλλαγών από την κοινωνία.

Ακούστηκε ότι θα έχουμε αστυνομικά τμήματα στα πανεπιστήμια. Έτσι βάφτισαν τα κέντρα ελέγχου και λήψης σημάτων και εικόνων που έχουν άλλο σκοπό και θα στελεχώνονται και από υπαλλήλους των ΑΕΙ.

Ακούστηκαν, επίσης, υπερβολές για καταπάτηση ατομικών δικαιωμάτων και κατασκοπευτικό καπιταλισμό, λες και δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν όλες οι παρατηρήσεις της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Πέρα από τις υπερβολές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξαν και κάποια επιχειρήματα που μοιάζουν λογικά και στέρεα, αλλά δεν είναι, ότι έρχονται τα πάνω-κάτω, ενώ μόλις το 0,1% της εγκληματικότητας καταγράφεται στα πανεπιστήμια. Παραβλέπετε, ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είναι ζήτημα έκτασης, αλλά έντασης της παραβατικότητας, ότι ακόμα και αν αφορά λίγα, συγκεκριμένα πανεπιστήμια, πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτό. Παραβλέπετε ότι τα περιστατικά που καταγράφονται είναι πολύ λιγότερα από τα πραγματικά.

Λέγεται, επίσης, ότι με την ελάχιστη βάση εισαγωγής και τους συντελεστές βαρύτητας αυξάνεται η πελατεία των ιδιωτικών κολλεγίων, λες και στα ιδιωτικά κολλέγια φοιτούν κυρίως οι μαθητές που δεν πέρασαν και όχι εκείνοι που θέλουν και μπορούν να σπουδάσουν αυτό που επιθυμούν εκεί που επιθυμούν, ή ότι οι πιο φτωχοί μαθητές είναι και οι χειρότεροι μαθητές, πράγμα που δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία.

Ακούσαμε ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κακώς τα λεφτά πάνε σε προσωπικό ασφαλείας και όχι σε πραγματικές ανάγκες, λες και οι ελευθερίες έκφρασης, διδασκαλίας και έρευνας δεν είναι αναγκαίες για την ευημερία των πανεπιστημίων,

ελευθερίες που σήμερα παραβιάζονται κατά τη βούληση των ολιγων περιθωριακών ομάδων που δραστηριοποιούνται σε πανεπιστημιακούς χώρους.

Όλη αυτή η κριτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να προκαλεί έκπληξη. Είναι κριτική που σε κάθε απόπειρα να αντιμετωπιστούν χρονίζοντα προβλήματα ορθώνει την άρνηση, τη στασιμότητα, τα ημίμετρα.

Οι περισσότεροι συμπολίτες μας, μεταξύ αυτών οι περισσότεροι φοιτητές, κατανοούν γιατί οι αλλαγές που προτείνονται μπορούν να κάνουν καλύτερα τα πράγματα, καλύτερα για τους εργαζόμενους στα ΑΕΙ και για την ποιότητα της δουλειάς τους, καλύτερα για τους υποψήφιους και τους ενεργούς φοιτητές, καθώς και για τις οικογένειές τους, καλύτερα για την κοινωνία και την οικονομία μας.

Καταλαβαίνουν, γιατί οι αλλαγές στο σύστημα εισαγωγής δίνουν τη δυνατότητα στις εκπαιδευτικές μονάδες να ανεβάσουν το επίπεδο των σπουδών και το βάρος του πτυχίου, να διεκδικήσουν καλύτερη χρηματοδότηση, να διαχειριστούν πιο αποδοτικά προσωπικό, φοιτητές και υποδομές, να διεκδικήσουν ακόμα καλύτερες θέσεις στις διεθνείς αξιολογήσεις.

Οι αλλαγές στο σύστημα εισαγωγής αυξάνουν τις πιθανότητες ο μαθητής να σπουδάσει ένα αντικείμενο που επιθυμεί, να ολοκληρώσει τις σπουδές του και να πάρει πτυχίο με αντίκρισμα. Αυξάνει, δηλαδή, τις πιθανότητες να πιάνουν τόπο η δική του προσπάθεια και τα χρήματα που έχει διαθέσει η οικογένειά του.

Η πρόβλεψη ορίων φοίτησης βοηθά, επίσης, στο να μειωθεί, αλλά και να έχει αποτέλεσμα η οικογενειακή δαπάνη για τη φοίτηση, αλλά και τα πανεπιστήμια να κάνουν τον σχεδιασμό τους με βάση τους πραγματικούς, τους ενεργούς φοιτητές, αξιοποιώντας πιο αποδοτικά το ανθρώπινο δυναμικό και τις υποδομές τους.

Οι προβλέψεις για την ασφάλεια και την προστασία των πανεπιστημιακών χώρων δίνουν στην ουσία το ακριβώς αντίθετο από αυτό για το οποίο επικρίνονται: περισσότερη ελευθερία. Τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας πρέπει να είναι και να αισθάνονται ελεύθερα να κινηθούν, να εκφραστούν, να εργαστούν, χωρίς να απειλείται η σωματική ακεραιότητα ή η αξιοπρέπειά τους, χωρίς να καταστρέφεται η παρουσία σε βάρος της διδασκαλίας και της έρευνας και, φυσικά, σε βάρος των φορολογουμένων, γιατί εκεί που η ασφάλεια χωλαίνει η ελευθερία ακρωτηριάζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που συμβαίνουν σε πανεπιστήμιά μας είναι μια άλλη αρνητική απόκλιση από αυτά που ισχύουν στο εξωτερικό. Γι' αυτό, ας μην υποκρινόμαστε. Οι ειδικές καταστάσεις επιβάλλουν ειδική αντιμετώπιση. Γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν εγγυημένες λύσεις. Υπάρχουν, όμως, λύσεις που αξίζει να δοκιμάσουμε, που τις εφαρμόζουμε και τις αξιολογούμε, για να δούμε τι θα κρατήσουμε, τι θα απορρίψουμε και τι θα αλλάξουμε.

Έχουμε γνώση των επιχειρησιακών προκλήσεων που φέρνει η παρουσία ενός σώματος ασφαλείας στα πανεπιστήμια. Έχουμε γνώση της αναμενόμενης βίαιης αντίδρασης των ακραίων ομάδων, που θίγονται από την παρουσία αυτή, αλλά και της πιθανής εκμετάλλευσης από πολιτικές δυνάμεις, που ίσως εύχονται ενδόμυχα το εγχείρημα να αποτύχει.

Εμείς, θέλουμε να πετύχει γιατί έτσι θα δώσουμε αξία σε όσους παρά τις δυσκολίες και τους περιορισμούς, προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους, διότι έτσι η διαχείριση θεμάτων, όπως είναι η επιλογή φοιτητών και η ασφάλεια, θα μπορεί στο μέλλον να περάσει στα πανεπιστήμια. Επιλέγουμε να αναμετρηθούμε με βαρίδια που κρατάνε την τριτοβάθμια εκπαίδευση καθηλωμένη και αφήνουμε τις μάχες οπισθοφυλακής σε εκείνους που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να καταλάβουν ότι η πραγματικότητα τους έχει ξεπεράσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος. Να σας ενημερώσω ότι είναι να μιλήσουν ακόμα εκατόν δύο συνάδελφοι και αν δεν τηρείται ο χρόνος, είναι μοιραίο οι τελευταίοι να αδικηθούν ή να συντημηθεί ο χρόνος ή να μη μιλήσουν καθόλου.

Παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος.

Για την οργάνωση της συζήτησης θα μιλούν τέσσερις Βουλευτές και μετά ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ή ένας Υπουργός. Τώρα θα μιλήσει ο κ. Διγαλάκης από τη Νέα Δημοκρατία, μετά ο κ. Κεγκέρογλου από τη Κίνηση Αλλαγής, στη συνέχεια ο κ. Γιάννης Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία, ο Βασίλης Κόκκαλης από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής κ. Κώστας Σκανδαλίδης. Αυτή θα είναι η σειρά και βλέπουμε. Επίσης, θα ακολουθήσει ο κ. Σκουρλέτης.

Κύριε Σκουρλέτη, θα μου πείτε αργότερα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας έχω ζητήσει τον λόγο νωρίτερα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μετά τον κ. Σκανδαλίδη, ο οποίος έχει ζητήσει από χθες τον λόγο, θα μιλήσουν δύο συνάδελφοι και μετά εσείς.

Κύριε Διγαλάκη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και χρόνια πολλά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι πολύ σημαντικό, διότι θίγει ζητήματα και χρόνιες παθογένειες των πανεπιστημίων μας όσον αφορά στην ασφάλεια, στην ελάχιστη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια και, επίσης, στο ανώτατο όριο φοίτησης στις σπουδές.

Λόγω χρόνου θα επικεντρωθώ στην ομιλία μου στα δύο πρώτα θέματα. Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να επισημάνω ότι με τη ρύθμιση για την αποκατάσταση της ακαδημαϊκής ελευθερίας με τον ν.4623, τον Αύγουστο του 2019, οι δημόσιες αρχές και επομένως και η Ελληνική Αστυνομία έχουν τη δυνατότητα να ασκούν τις κατά νόμο αρμοδιότητές τους εντός των χώρων του πανεπιστημίου. Η Αστυνομία πρέπει και οφείλει να ασκεί πρόληψη, να διαφυλάττει την ασφάλεια και να προστατεύει τόσο το ακαδημαϊκό και λοιπό προσωπικό όσο και τους φοιτητές, εφαρμόζοντας την παραπάνω ρύθμιση.

Θα θέξω δύο σημεία για την ασφάλεια. Πρώτον, το θέμα του αυτοδιοίκητου, όπου δεν πρέπει να συγχέουμε δύο έννοιες, αυτή της ασφάλειας και προστασίας των πολιτών με αυτή της φύλαξης των πανεπιστημίων. Η ασφάλεια και προστασία των πολιτών είναι μια αρμοδιότητα που, όπως αναφέρεται στο Σύνταγμα, όπως έχει διατυπώσει και το Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά και το επισημαίνει ξανά η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής που δημοσιεύτηκε την περασμένη Δευτέρα, δεν μπορεί να ανατεθεί σε ιδιώτη. Είναι αρμοδιότητα που ανήκει αποκλειστικά στο κράτος και την Ελληνική Αστυνομία ή σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να ανατεθεί σε δημοσίους υπαλλήλους. Άλλο, λοιπόν, η πρόληψη της παραβατικότητας, η προστασία και η ασφάλεια εντός των πανεπιστημίων και άλλο η φύλαξή τους, η οποία θα συνεχίσει να υπάγεται στον έλεγχο των πρυτανικών αρχών, στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων και του αυτοδιοίκητου χαρακτήρα του.

Το δεύτερο σημείο αφορά την αποτελεσματικότητα. Η διάταξη για την ακαδημαϊκή ελευθερία του ν.4009 προέβλεπε ότι σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των πανεπιστημίων εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες ποινικές διατάξεις. Δυστυχώς, οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν επέφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα, αν και ίσχυαν από το 2011 έως το 2017, οπότε καταργήθηκαν με τον ν.4485, τον νόμο Γαβρόγλου. Διατυπώνεται συχνά στον δημόσιο διάλογο, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, ότι ευθύνες φέρουν κυρίως οι διοικήσεις των πανεπιστημίων, οι οποίες επιδεικνύουν μια ατολμία να αντιμετωπίσουν τα φαινόμενα αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διτέλεσα πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης από το 2013 έως το 2017. Στο διάστημα της θητείας μου ζήτησα πολλές φορές τη συνδρομή της Αστυνομίας και της πολιτείας, για θέματα ασφάλειας και αντιμετώπισης της παραβατικότητας στο πανεπιστήμιό μου. Ποτέ δεν την έλαβα αν και είχα απευθυνθεί ακόμα και στο υψηλότερο επίπεδο, στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τα πιο σοβαρά εξ αυτών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η άρνηση της Αστυνομίας να περάσει την πύλη του πολυτεχνείου, για να συλλάβει σεσημασμένο εγκληματία, ο οποίος είχε επιτεθεί σε φοιτήτρια του ιδρύματος, ενώ ήταν ήδη υπόδικος για κλοπές μέσα στο ίδρυμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμπέδωση μιας στρεβλής αντίληψης για το άσυλο για πολλά χρόνια έκανε την πολιτεία και τους θεσμούς της διατακτικούς στην επιβολή του νόμου. Αυτό εξέθερε ακόμα περισσότερο παραβατικές συμπεριφορές μέσα στο πανεπιστήμιο. Η αδράνεια αυτή της πολιτείας έκανε τους εργαζόμενους και τις διοικήσεις των πανεπιστημίων καχύποπτους για τις πραγματικές προθέσεις της πολιτείας, καθώς αυτοί ανυπεράσπιστοι και μόνοι τους θα είχαν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες την επόμενη μέρα.

Υπήρχαν διοικήσεις των πανεπιστημίων που δεν έκαναν τη δουλειά τους; Ναι, σαφώς υπήρχαν. Όπως όμως υπήρξαν και αρμόδιες αρχές της πολιτείας, που δεν ανταποκρίθηκαν στον βαθμό που θα έπρεπε. Δεν πρέπει να κάνουμε το ίδιο λάθος αυτή τη φορά. Αυτό που χρειάζεται είναι αποφασιστικότητα από όλους, από την πολιτεία, από τις διοικήσεις των πανεπιστημίων στην εφαρμογή των ρυθμίσεων, για την αποκατάσταση της ασφάλειας στα πανεπιστήμια. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα απελευθερώσουμε το πανεπιστήμιο από τους άσχημους δεσμούς που έχει εδώ και πολλά χρόνια και αυτό το χρειάζεται το πανεπιστήμιο, το χρειάζονται όλοι για να μπορέσει να πάει ακόμα μπροστά.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο θέμα, αυτό της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Όπως έχει ειπωθεί επανειλημμένα στη συζήτηση, το ποσοστό των αποφοίτων λυκείου στην Ελλάδα που εισάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση ανέρχεται στο 80%. Αυτό είναι διπλάσιο από τη διεθνή πρακτική από αυτό που συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη. Έχουμε, δυστυχώς, ως χώρα καλλιεργήσει τη λάθος πεποίθηση στις οικογένειες και στους νέους μας ότι ο μόνος δρόμος για την επαγγελματική αποκατάσταση -και θα τολμούσα να πω και για την κοινωνική τους καταξίωση- είναι να ακολουθήσουν πανεπιστημιακή μόρφωση. Οδηγούμε νέους που δεν έχουν πραγματικό ενδιαφέρον και κλήση σε ακαδημαϊκή εκπαίδευση, με αποτέλεσμα να μην τελειώνουν ποτέ τις σπουδές τους.

Το 2016-2017 με εβδομήντα χιλιάδες περίπου εισακτέους, το 25% των τμημάτων είχαν βάση εισαγωγής κάτω από τα 10.000 μόρια. Φέτος, με ογδόντα χιλιάδες εισακτέους, το 40% των τμημάτων είχαν βάση εισαγωγής κάτω από τα 10.000 μόρια. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η χώρα μας να είναι τελευταία στο ποσοστό αποφοίτων σε σχέση με το σύνολο των φοιτητών. Αν ένα τυπικό πρόγραμμα σπουδών έχει διάρκεια τέσσερα έτη, θα περίμενε κανείς ότι ένας στους τέσσερις φοιτητές θα παίρνει πτυχίο κάθε χρόνο, κάτι που συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στην Ελλάδα, ένας στους δέκα φοιτητές παίρνει πτυχίο κάθε χρόνο. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι φοιτητές μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και είτε γιατί δεν τους ενδιαφέρει μια σχολή είτε γιατί δεν έχουν τις απαιτούμενες ικανότητες να εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις που βάζει το επίπεδο σπουδών της σχολής, δεν καταφέρνουν να προχωρήσουν τις σπουδές τους.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής και η υποβολή του μηχανογραφικού δελτίου σε δύο φάσεις έρχονται να αντιμετωπίσουν τα δύο αυτά προβλήματα. Πρώτον, ο φοιτητής να έχει τις ικανότητες που απαιτούνται για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις μιας συγκεκριμένης σχολής και γι' αυτόν τον λόγο δίνουμε τη δυνατότητα στις σχολές να καθορίζουν οι ίδιες τη βάση εισαγωγής και, δεύτερον, με τον περιορισμό επιλογών στην πρώτη φάση υποβολής του μηχανογραφικού καλούμε τον υποψήφιο να επιλέξει συνειδητά αυτό που του αρέσει και όχι τυχαία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελάχιστη βάση εισαγωγής θα περιορίσει σε κάποιον βαθμό τον αριθμό των εισακτέων. Είναι δεδομένο αυτό. Η βάση εισαγωγής ενός τμήματος δεν εξαρτάται μόνο από την ποιότητα σπουδών ή τις προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ για την ανοχή σας.

Σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από την απόσταση από τα μεγάλα αστικά κέντρα, από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Θα φέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η Ιατρική του Πανεπιστημίου Κρήτης είναι στις πρώτες διακρίσεις πενήντα ιατρικές σχολές στον κόσμο φέτος -σύμφωνα με μια από τις πιο έγκυρες διεθνείς κατατάξεις- και πρώτη από τις αντίστοιχες σχολές στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Όμως, αν κατατάξουμε τις ιατρικές σχολές, σύμφωνα με τις βάσεις εισαγωγής τους, τότε η Ιατρική του Πανεπιστημίου Κρήτης είναι έκρηξη, δηλαδή, προτελευταία. Το γεωγραφικό κριτήριο, λοιπόν, αυτών των υποψηφίων θα οδηγήσει σε μείωση εισακτέων, κυρίως σε περιφερειακά πανεπιστήμια με την καθιέρωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Πολλά από αυτά τα τμήματα, όχι όλα, είναι αξιολογικά από άποψη ποιότητας σπουδών και γνωστικού αντικείμενου. Είναι, επομένως, σημαντικό ταυτόχρονα και παράλληλα με την ελάχιστη βάση εισαγωγής να υπάρξει και μια ανακατανομή των εισακτέων, ώστε να αποσυμφορηθούν τμήματα των κεντρικών ΑΕΙ από μεγάλους αριθμούς φοιτητών και να μην αποφιλωθούν αντίστοιχα τμήματα σε περιφερειακά πανεπιστήμια.

Για να γίνει αυτό θα πρέπει, κυρία Υπουργέ, να προχωρήσει το Υπουργείο στον καθορισμό των εισακτέων στις προγραμματικές συμφωνίες που θα συναχθούν με τα πανεπιστήμια, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις προτάσεις των πανεπιστημίων, αλλά και την εισήγηση της Εθνικής Αρχής για την Ανώτατη Εκπαίδευση η οποία θα πρέπει να βασιστεί σε αντικειμενικά κριτήρια, όπως ο έμψυχο δυναμικό των σχολών και οι υποδομές τους. Με αυτό τον τρόπο θα επιτευχθεί καλύτερη κατανομή των φοιτητών στα τμήματα και άνοδος του επιπέδου σπουδών σε όλα τα τμήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας πρέπει να είναι τα πανεπιστήμια να έχουν τη θέση που τους αξίζει στο διεθνές στερέωμα. Στόχος μας πρέπει να είναι όχι να έχουμε ένα μόνο πανεπιστήμιο στα πρώτα διακόσια, αλλά περισσότερα στα πρώτα εκατό του κόσμου. Και πιστέψτε με, είμαι σίγουρος ότι το έμψυχο δυναμικό των ιδρυμάτων μας μπορεί και θα τα καταφέρει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου από το Κίνημα Αλλαγής.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και χρώνια πολλά και σε εσάς και σε όλους τους Χαράλαμπους και τις Χαρίκλειες! Να ευχηθούμε υγεία σε όλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ. Υγεία πάνω από όλα!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Διγαλάκη, σας εκτιμώ προσωπικά, αλλά ενδεχομένως μόλις να ομολογήσατε από το Βήμα παράλειψη καθήκοντος. Είπατε ότι υπήρχε εγκληματική πράξη στο πανεπιστήμιο, ενημερώσατε την Αστυνομία, αρνήθηκε να έρθει, αλλά δεν μας είπατε αν ενημερώσατε τον αρμόδιο εισαγγελέα. Οφείλετε να το κάνετε, διότι και ο προηγούμενος νόμος, πριν δηλαδή από τον Αύγουστο του 2019 αλλά και μετά τον Αύγουστο του 2019, με τη διαφορά της ειδοποίησης και της κλήσης, όχι μόνο επιτρέπει στην Αστυνομία, αλλά την υποχρεώνει εφόσον υπάρχουν εγκληματικές πράξεις να εισέλθει στο πανεπιστήμιο και να επιληφθεί, ιδιαίτερα από τη στιγμή που είπατε ότι κλήθηκε. Άρα θέλουμε ειλικρινά εδώ ένα ξεκαθάρισμα και για το ποιος ήταν ο αστυνομικός διευθυντής που αρνήθηκε και για το ποιος ήταν εισαγγελέας, τον οποίο ενημερώσατε και δεν επιληφθηκε. Διότι στο επικοινωνιακό παιχνίδι για να αποδειχθεί ότι πρέπει να μπει ένα ειδικό εκστρατευτικό σώμα στα πανεπιστήμια για να αντιμετωπίσει ζητήματα που είναι αρμοδιότητα της Αστυνομίας στη μορφή των εγκλημάτων ή για τα ζητήματα φύλαξης και ασφαλείας που είναι αρμοδιότητα του ίδιου πανεπιστημίου, καταφεύγετε σε τέτοιου είδους τρικ και τεχνάσματα και βέβαια στην παραποίηση των ερευνών.

Οι έρευνες εάν χρειάζεται φύλαξη, ασφάλεια και ηρεμία στα πανεπιστήμια, ούτως ώστε με πλήρη ακαδημαϊκή ελευθερία να ασκηθεί και το διδακτικό και το ερευνητικό έργο, δεν δείχνει 70% και 80%, όπως λέτε. Είναι 100%. Κανείς από τους πολίτες δεν θέλει να συνεχιστεί το μάχαλο στον βαθμό που υπάρχει και σε όποια πανεπιστήμια υπάρχουν. Κανείς! Και γι' αυτό θα πρέπει να δούμε πώς μέσα από μια ουσιαστική διαβούλευση που έπρεπε να έχει γίνει, αυτό επιτυγχάνεται. Δηλαδή, να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους οι πρυτανικές αρχές -μόλις ο πρώην πρύτανης μας είπε ότι δεν το έκανε- σύμφωνα με τον νόμο και το αυτοδίοικτο και βεβαίως, οι πολιτικές δυνάμεις γι' αυτά τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν. Ναι, στη φύλαξη, ναι, στην ασφάλεια, ναι, στην

απρόσκοπτη επιτέλεση του διδακτικού και ερευνητικού έργου, ναι, στην ακαδημαϊκή ελευθερία.

Όλα αυτά με την πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει συνταγματικά υλοποιούνται. Αρνείστε. Θέλετε ειδικό εκστρατευτικό σώμα. Ωραία, θέλετε την όξυνση προφανώς και την αντιπαράθεση. Δεν σας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα. Αν σας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα θα μου είχατε απαντήσει και στην ερώτηση που σας κατέθεσα από τον Νοέμβριο για τη φύλαξη στο Πανεπιστήμιο Κρήτης με κραυγή αγωνίας για νομοθετική ρύθμιση που αφορά τους φύλακες. Δεν έχετε απαντήσει από τον ενδέκατο μήνα.

Έρχομαι στο δεύτερο επίδικο θέμα που έχει να κάνει με τα πειθαρχικά. Είναι τα δύο ζητήματα, η φύλαξη και τα πειθαρχικά, για τα οποία κάναμε και την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Προβλέπεται και από τον προηγούμενο νόμο, τον ν.4009/2011 που ψηφίστηκε με τεράστια πλειοψηφία από τη Βουλή, η διαδικασία με την οποία συγκροτούνται τα αρμόδια όργανα για την πειθαρχική διαδικασία και, βεβαίως, το περιεχόμενο των κανόνων και των επιπτώσεων, οι πειθαρχικές διατάξεις, όπως τις λέμε.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά τον Κανονισμό του Πανεπιστημίου Πατρών -δεν θα καταθέσω από την Κρήτη, για να μου πείτε ότι στην Κρήτη συμβαίνει- που αναφέρεται στις πειθαρχικές διαδικασίες και στον τρόπο υλοποίησής τους. Θα σας καταθέσω τον αντίστοιχο Κανονισμό του ΕΚΠΑ, του Πανεπιστημίου Αθηνών, που αναφέρεται συγκεκριμένα -είναι κανονισμός αυτός, ενώ στην Πάτρα είναι οργανισμός- κι όπου το ΕΚΠΑ εξειδικεύει τον οργανισμό για τις διαδικασίες που αφορούν τις εξετάσεις.

Αντί, λοιπόν, να έχετε ένα γενικό πλαίσιο, έναν πρότυπο κανονισμό και οργανισμό ο οποίος θα έρθει μετά από διαβούλευση και θα πάει σε όλα τα πανεπιστήμια τα οποία είναι αρμόδια για να αποφασίσουν να εντάξουν στους οργανισμούς τους τις σχετικές διατάξεις, παίρνετε αποσπασματικά κάποιες διατάξεις και κάνετε πειθαρχικό δίκαιο ως κεντρική διοίκηση.

Εδώ θα πρέπει να δούμε ότι υπάρχουν δύο ταχύτητες, αν επικαλείστε. Αυτό έπρεπε να γίνει για να αντιμετωπιστεί η δεύτερη ταχύτητα, όπου δεν έχουν προχωρήσει τα πανεπιστήμια στην ανάλογη θεσμοθέτηση μέσα από τους κανονισμούς κι από τους οργανισμούς όπως υποχρεούνται. Εάν δεν το κάνουν, τότε ισχύει ο πρότυπος κανονισμός. Αυτό, λοιπόν, είναι το ορθό. Εσείς γιατί πάτε ανορθόδοξα; Γιατί θέλετε να δείξετε ότι έχετε πυγμή και ότι θα αποφασίσετε.

Μπορείτε να μου πείτε ποιος είναι ο βασικός και μόνιμος παράγοντας στην πανεπιστημιακή κοινότητα; Ποιο είναι το Σώμα εκείνο που έχει μονιμότερα χαρακτηριστικά; Οι καθηγητές. Για τους καθηγητές, τι ακριβώς προβλέπεται στις πειθαρχικές σας διατάξεις; Τίποτα, μα, τίποτα! Προβλέπονται διατάξεις για τους φοιτητές οι οποίοι, πρώτον, δεν είναι τα ίδια πρόσωπα διαρκώς και, δεύτερον, είναι οι λήπτες των υπηρεσιών, αν μπορούμε να το πούμε απλοϊκά. Διότι δεν είναι ακριβώς έτσι, είναι συμμετοχοί στην πανεπιστημιακή διαδικασία κ.λπ..

Κι εδώ, λοιπόν, πιάνεται ένα θέμα ενδεώς επικοινωνιακό, για να πείτε ότι κάτι κάνατε. Επί της ουσίας, όμως, δεν κάνατε τίποτα. Θα τα καταθέσω κι αυτά στα Πρακτικά.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της βάσης. Έχει γίνει πολλή συζήτηση όλα τα χρόνια. Όταν όλα λειτουργούν όπως πρέπει, ασφαλώς το κριτήριο του ελάχιστου πλαφόν είναι σημαντικό να υφίσταται. Όταν, όμως, δεκαοκτώ μήνες τώρα εσείς, όπως και οι προηγούμενοι, δεν έχετε κάνει τίποτα για την αναβάθμιση του λυκείου, έρχεστε τώρα να πείτε ότι οι εισαγωγικές εξετάσεις θα έρθουν για να αξιολογήσουν την κακή δουλειά που κάνουμε στο λύκειο ή την έλλειψη πολιτικής για το λύκειο;

Έπρεπε να έχει προηγηθεί αυτό. Δυστυχώς, δεν υπάρχει κάτι.

Εμείς σας έχουμε αντιπροτείνει εθνικό απολυτήριο, που σημαίνει αποτύπωση όλης της πορείας του μαθητή στο λύκειο και βεβαίως, Τράπεζα Θεμάτων. Εσείς την Τράπεζα Θεμάτων έχετε επιλέξει να την εισαγάγετε μόνο στις εσωτερικές εξετάσεις στα λύκεια και όχι στις εισαγωγικές και έρχεστε να βάλετε μια βάση, η οποία ποικίλλει, βεβαίως -μέχρι και 14 μπορεί να βγει με τον τρόπο που το κάνατε- κι έχει την πλήρη αντίθεση από τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Και από τα άλλα έχει, άλλα από τα περιφερειακά έχει καθολική αντίδραση. Για ποιον λόγο; Γιατί τα κριτήρια επιλογής των φοιτητών για το που θα επιλέξουν να

πάνε, είναι πολλαπλά. Έρχεστε με την «προκρούστεια κλίνη» να λύσετε, υποτίθεται, ένα πρόβλημα που χρειάζεται να αντιμετωπιστεί πριν στο λύκειο και δεν το κάνετε.

Έγινε μια σύσκεψη με πρωτοβουλία του ΕΛΜΕΠΑ στην Κρήτη, ήταν όλοι οι Βουλευτές. Και οι Βουλευτές οι δικοί σας αναγνώρισαν -η κ. Μπακογιάννη και ο κ. Σενετάκης- την ιδιαιτερότητα των περιφερειακών πανεπιστημίων και ιδιαίτερα των νησιωτικών. Άλλωστε το επιτάσσει το Σύνταγμα να έχουν διαφορετική αντιμετώπιση και όχι μια ενιαία ρύθμιση. Το επιτάσσει το Σύνταγμα, το ξαναλέω. Αναγνώρισαν, λοιπόν, ότι εάν αυτό εφαρμοστεί, χωρίς να έχει υπάρξει η ανάλογη αναβάθμιση του λυκείου θα είναι τιμωρητικό των περιφερειακών πανεπιστημίων και ιδιαίτερα ορισμένων τμημάτων. Και ζήτησαν -και θα το καταθέσω και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- να υπάρξει ιδιαίτερη μέριμνα για τα περιφερειακά πανεπιστήμια εάν επιμένετε σε αυτήν τη ρύθμιση, όχι οκτώ έως δώδεκα που θα αφορά τα κεντρικά και της Θεσσαλονίκης, αλλά να υπάρχει ιδιαίτερη ρύθμιση που θα αφορά τα περιφερειακά. Παραδείγματος χάριν, από έξι, από επτά, δεν ξέρω. Αυτό είναι, όμως, στο πλαίσιο της δικιάς σας αντίληψης.

Κλείνω με το θέμα που έχει να κάνει με την πανδημία στα σχολεία. Έλεος! Σας διέψευσε ο κ. Κικιλίας, σας διαψεύδουν οι περιφερειακές διευθύνσεις, οι οποίες προφανώς σας έχουν στείλει τα πραγματικά στοιχεία, αλλά το κεντρικό μαγειρέμα οδηγεί στο να τα λέτε όλα καλά. Δεν είναι καλά.

Δεν ακούσατε τις προτάσεις μας για δεκαπενταμελή τμήματα, για τεστ. Στο Υπουργείο Υγείας αραχνιάζουν ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες rapid test αραχνιάζουν, παρήγγειλε ο ΕΦΕΤ άλλα 5 εκατομμύρια και μαζικά τεστ δεν γίνονται στα σχολεία. Ζητήστε από το Υπουργείο Υγείας όλα αυτά τα rapid test να αξιοποιηθούν στα σχολεία. Ζητήστε το τώρα, ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες είναι αποθηκευμένα.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και χρόνια πολλά και δημοσιώς από το Βήμα αυτό.

Κύριε Κεγκέρογλου, θέλω να σταθώ σε μια πρόταση που είπατε. Είπατε ότι θα έπρεπε πρώτα να έχουμε φτιάξει το σχολείο. Κύριε Κεγκέρογλου, κάθε κίνηση που έχουμε κάνει εδώ και δεκαοκτώ μήνες είναι από κάτω προς τα πάνω. Δεν είναι τυχαίο ότι ξεκινήσαμε από το ίδιο το νηπιαγωγείο, ότι πήγαμε να αλλάξουμε τη φιλοσοφία του σχολείου. Από ένα σχολείο το οποίο εστιάζει αποκλειστικά στη μετάδοση γνώσης να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στην καλλιέργεια δεξιοτήτων, στην κριτική σκέψη, στη συνεργατική δουλειά.

Εργαστήρια δεξιοτήτων, λοιπόν, αξιολόγηση, πρότυπα πειραματικά σχολεία, όλα αυτά σας θυμίζουν κάτι, κύριε Κεγκέρογλου; Ίσως όχι, γιατί πολλά από αυτά το κόμμα σας, δυστυχώς, επέλεξε να τα καταψηφίσει. Άρα, λοιπόν, οι αλλαγές έχουν γίνει από κάτω προς τα πάνω εδώ και ενάμιση χρόνο, επειδή ακριβώς αυτό επιτάσσει και η λογική της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και ερχόμαστε τώρα να κάνουμε δομικές αλλαγές που αφορούν στο πώς θα αναβαθμίσουμε το επίπεδο σπουδών στα πανεπιστήμια μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Θα δώσω τον λόγο στον Υπουργό Οικονομικών κ. Σταϊκούρα λόγω τού ότι έχει μια επείγουσα δουλειά να μιλήσει με τους συναδέλφους του στο εξωτερικό και στη συνέχεια θα πάμε κανονικά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, χρόνια σας πολλά!

Σας ευχαριστώ πολύ τόσο εσάς όσο και τους συναδέλφους από όλες τις πτέρυγες για την αποδοχή του αιτήματός μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων που περιλαμβάνει διατάξεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Είναι ένα σχέδιο νόμου που ανταποκρίνεται σε προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης, ένα σχέδιο νόμου που επιχειρεί να αντιμετωπίσει χρόνιες και νέες δυσλειτουργίες μερικές από τις οποίες, δυστυχώς, τις αντιμετωπίζουμε ως νέα γεφύρια της Άρτας!

Ενδεικτικά, θυμίζω το «φίλτρο» για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση το 2005 και τη συνταγματική μεταρρύθμιση του 2006-2007 για τη δυνατότητα ίδρυσης εντός αυστηρού θεσμικού πλαισίου μη κρατικών - μη κερδοσκοπικών τριτοβάθμιων ιδρυμάτων. Οι συνεχείς ομφαλοσκοπήσεις και σκόπιμες παλινδρομήσεις αποτελούν σοβαρή παθογένεια από την οποία πρέπει επιτέλους να απαλλαγούμε.

Κατά την πεποίθησή μου ο επικαιροποιημένος κεντρικός στρατηγικός στόχος για το εκπαιδευτικό μας σύστημα οφείλει να είναι η ισχυρή, ολόπλευρη και διαρκής προώθηση της ποιότητας, της ποιότητας όλων των στοιχείων και λειτουργιών παντού σε συνθήκες συνεχούς διεύρυνσης και ενίσχυσης των ίσων ευκαιριών.

Για τον σκοπό αυτόν απαιτείται σχεδιασμένη, με γρήγορο ρυθμό αποκέντρωση αρμοδιοτήτων προς τις μονάδες εκπαιδευσης, σύγχρονο και διαφανές πλαίσιο λειτουργίας που να δημιουργεί θετικά κίνητρα και εφαρμογή συστημάτων εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης και κοινωνικής λογοδοσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πανεπιστήμια αποτελούν συστήματα εκπαίδευσης, έρευνας και δημοκρατίας, αποτελούν τους βασικούς θεσμούς παραγωγής, συσσώρευσης και διάχυσης του ανθρώπινου κεφαλαίου, αναλώνουν πόρους από τους περιορισμένους και ανταγωνιστικά διεκδικούμενους της οικονομίας και παρέχουν στα άτομα, στην κοινωνία και την οικονομία ποικιλίες εκροών, αποτελεσμάτων, αγοραίων και μη αγοραίων οφελών, θετικών εξωτερικοτήτων και διαχυτικών επιδράσεων.

Άρα ο δυναμικός ρόλος τους στην ατομική και κοινωνική πρόοδο και ευημερία και τη συνολική ισχυροποίηση της πατρίδας μας δεν επιδέχεται καμμία αμφισβήτηση, ενώ έχει ισχυρά τεκμηριωθεί και από την επιστήμη.

Όσον αφορά το ελληνικό πανεπιστήμιο η διεθνής βιβλιογραφία αποκαλύπτει ότι έχει μάλλον μέτριες επιδόσεις, με άριστες βέβαια νησίδες, συγκριτικά με τις αντίστοιχες προηγμένες - ισχυρών χωρών. Χρειάζονται, συνεπώς, βελτιώσεις της ποιότητας του παραγόμενου ανθρώπινου κεφαλαίου, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και των πολιτικών, της παραγωγικότητας και της αποτελεσματικότητας των μονάδων εκπαίδευσης. Χρειάζεται άμβλυση της δυσαρμονίας των εκροών του με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, του φαινομένου της υπερεκπαίδευσης, της διαρροής εγκυφάλων και του χάσματος της βασικής έρευνας με την καινοτομία και την παραγωγή.

Τούτων δοθέντων, η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί να συμβάλει στην αναβάθμιση των σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, βελτιώνοντας το ακαδημαϊκό περιβάλλον, διασφαλίζοντας μεγαλύτερη αυτονομία στα πανεπιστήμια, εξασφαλίζοντας πιο στοχευμένες και ποιοτικότερες επιλογές για τους φοιτητές.

Συγκεκριμένα, πρώτον, θεσπίζεται ελάχιστη βάση εισαγωγής ανά σχολή, τμήμα ή εισαγωγική κατεύθυνση η οποία τίθεται από κάθε πανεπιστημιακό τμήμα. Με την εν λόγω διάταξη εκπέμπεται το σωστό μήνυμα στην ελληνική κοινωνία. Για τους νέους, τις οικογένειες, τα πανεπιστήμια, την κοινωνία, την οικονομία και τη χώρα θα προκύψει μόνο όφελος. Διασφαλίζονται οι προϋποθέσεις της επιτυχούς φοίτησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης των σπουδών και αναβαθμίζεται το κύρος των πανεπιστημιακών σπουδών, που είχε πληγεί τα προηγούμενα χρόνια.

Υπάρχουν πλέον φαινόμενα εισαγωγής φοιτητών με εξαιρετικά χαμηλή βάση εισαγωγής, ενισχύεται η αυτονομία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και δίνεται η δυνατότητα να διαμορφώνουν τη δική τους ακαδημαϊκή φυσιογνωμία.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω την αντίδραση της Αντιπολίτευσης επί αυτών των διατάξεων. Θα ήταν, δηλαδή, προτιμότερο να συνεχίζεται η μαζική, άκριτη εισαγωγή στα πανεπιστήμια, χωρίς κριτήρια αξιολόγησης, να έχουμε περιπτώσεις εισαγωγής φοιτητών με βαθμό «2» και «3» που δεν επιθυμούν να σπουδάσουν, με αποτέλεσμα να μην ολοκληρώνουν τις σπουδές τους; Αυτές οι περιπτώσεις, σύμφωνα με εκτιμήσεις, φτάνουν σήμερα στο 30%.

Ευτυχώς, όμως, η πλειονότητα της κοινωνίας -ακόμα και οι ψηφοφόροι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, τάσσονται υπέρ της βάσης εισαγωγής.

Δεύτερον, προβλέπεται η υποβολή του μηχανογραφικού δελτίου σε δύο φάσεις. Με τη διαδικασία αυτή δίνεται μεγαλύτερη βαρύτητα στις συνειδητές επιλογές των υποψηφίων και επιτυγχάνεται μείωση του αριθμού επιτυχόντων σε σχολές τυχαίας επιλογής, που είχε ως συνέπεια σε πολλές περιπτώσεις την έλλειψη ενδιαφέροντος για την παρακολούθηση και την εγκατάλειψη των σπουδών τους.

Η Ελλάδα δεν έχει την πολυτέλεια να σπαταλά τους πολυτιμότερους πόρους που διαθέτει, τις διαδοχικές, δηλαδή, νέες γενιές της. Αναβαθμίζεται, έτσι, η ποιότητα των σπουδών, με συμμετοχή φοιτητών σε τμήματα της επιλογής τους, μειώνεται η ανάγκη μετεγγραφών και προωθείται η βελτίωση της φοιτητικής πορείας των εισαχθέντων.

Τρίτον, θεσπίζεται ανώτατο χρονικό όριο φοίτησης. Με τον τρόπο αυτόν βελτιώνεται ο ρυθμός αποφοίτησης των φοιτητών από τα ανώτατα ιδρύματα, παύουν φαινόμενα μη ενεργών, αιώνων φοιτητών και ενσωματώνεται ταχύτερα το ανθρώπινο δυναμικό στην αγορά εργασίας, αφού οι σπουδές είναι πλέον συνεκτικές και επικείμενες.

Επιπλέον, αναβαθμίζεται η εικόνα των πανεπιστημίων στις διεθνείς επιστημονικές κατατάξεις. Εξάλλου, όπως σε κάθε εκπαιδευτική διαδικασία, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, έτσι και στο πανεπιστήμιο είναι σημαντικό να υπάρχει ένα πλαίσιο. Φυσικά, έχουν προβλεφθεί και θα ισχύσουν εξαιρέσεις για περιπτώσεις εργασίας, σοβαρούς λόγους υγείας ή άλλους εξαιρετικούς λόγους που μπορεί να συντρέχουν.

Τέταρτον, προωθούνται διατάξεις για την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, τη βελτίωση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και την αναβάθμιση της λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων.

Δυστυχώς, επί μακρόν η εκπαιδευτική και ερευνητική λειτουργία συχνά καταλύονται και η δημοκρατία πληγώνεται από πράξεις βίας, παρανομίας και παραβατικότητας εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, πράξεις που αποτελούν προσβολή για κάθε κράτος δικαίου. Και είναι πάγιο αίτημα της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά και της κοινωνίας να πάψουν τέτοια φαινόμενα και να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η νομιμότητα στους χώρους του πανεπιστημίου, ενώ και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στην έκθεσή της επί του νομοσχεδίου εκφράζεται θετικά επί αυτών των διατάξεων, αναφέροντας ότι η παροχή έννομης προστασίας στη ζωή και την προσωπική ασφάλεια δεν επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του κράτους, αλλά αποτελεί υποχρέωσή του.

Ευελπιστώ ότι η προτεινόμενη ρύθμιση θα αποτελέσει το φάρμακο για την αντιμετώπιση μιας πανθομολογούμενης νόσου, την οποία το πολιτικό σύστημα και η πανεπιστημιακή κοινότητα μέχρι σήμερα δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά με τόλμη, με το βλέμμα στο μέλλον και με γνώμονα τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας σε γενναία μεταρρύθμιση των ΑΕΙ, με στόχο την προώθηση της ποιότητας, την ασφάλεια της πανεπιστημιακής κοινότητας και τη συνολική εξυγίανση των πανεπιστημίων. Σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία, είναι ανάγκη να εξοστρακίσουμε τα λάθη μας και να διασφαλίσουμε τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε οι δυνάμεις της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της εργασίας, της δημιουργίας και της παραγωγής να επιτελέσουν απερίσπαστες την υψηλή αποστολή τους στα πανεπιστήμιά μας.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει και εργάζεται διαχρονικά και αταλάντευτα για δημόσια πανεπιστήμια, που θα λειτουργούν ως ηγέτες, ως πρωτοπόροι και δυναμικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας και

οικονομίας, ως κοίτιδα δημοκρατίας, προηγμένης έρευνας, ελεύθερης διδασκαλίας και διακίνησης ιδεών. Αυτά τα πανεπιστήμια υπηρετούν τις μακροχρόνιες ανάγκες και στοχεύσεις της ελληνικής κοινωνίας και της οικονομίας της. Με τέτοια πανεπιστήμια η ελληνική κοινωνία θα αισθάνεται υπερήφανη, ισχυρή και ασφαλή στο σύγχρονο ανταγωνιστικό και αβέβαιο κόσμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο κ. Κόκκαλης Βασίλειος.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και χρόνια σας πολλά, με υγεία σε όλους όσοι γιορτάζουν σήμερα και είναι πάρα πολλοί οι Μπάμπηδες, οι Χαράλαμποι, οι Χαρίλαοι, οι Χαρίκλειες και οι Χαραλαμπίες!

Σήμερα θα έπρεπε να γιορτάζουμε όλοι, γιατί είμαστε ακόμα όρθιοι, ζωντανοί, υγιείς και αγωνιζόμαστε για μια καλύτερη Ελλάδα. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα, εξαιρετικά δύσκολα, πρωτοφανή. Δεν έχουμε ξαναζήσει τέτοια καταστάσεις ποτέ άλλοτε, αλλά είμαστε πιο αισιόδοξοι γιατί έχουμε τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να αντιμετωπίσουμε τις καταστάσεις, τις δύσκολες καταστάσεις με σκληρό τρόπο, αλλά το μόνο αποτελεσματικό.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο έρχεται και αυτό το νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση, το οποίο φέρνει πράγματι πολύ σκληρά μέτρα, σε σχέση με αυτό που ίσχυε στο παρελθόν. Δεν σας κρύβω ότι ούτε εγώ ούτε κανείς θα ήταν ευτυχής να βλέπει αστυνομικούς με στολές μέσα στα πανεπιστήμια, αλλά γίνεται διαφορετικά;

Εδώ και δεκαετίες, από τότε που μπήκα στη Νομική Σχολή το 1978 -έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε-, το ερώτημά μου ήταν πάντα: «μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει μέσα στο πανεπιστήμιο»;

Ακούγαμε επί σειράν ετών και από την Αριστερά που τότε ηγεμόνευε στα πανεπιστήμια -η Αριστερά ηγεμονεύει στα πανεπιστήμια εδώ και δεκαετίες, από το 1974 και έπειτα- ότι πρέπει να έχουν ελευθερία τα παιδιά να εκφραστούν.

Όλοι θέλουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Όλοι επιδιώκουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Όλοι θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι να εκφραζόμαστε και να προωθούμε την επιστημονική έρευνα. Είναι, όμως, επιστημονική έρευνα ή ακαδημαϊκή ελευθερία το να χτίζεις καθηγητές στα γραφεία τους; Θυμάστε τι είχε συμβεί με την κ. Σπυράκη που ήταν καθηγήτρια της Φαρμακευτικής; Θυμάστε τι είχε συμβεί με τον σημερινό Υπουργό Παιδείας, τον κ. Συρίγο, όταν τον είχαν ξυλοκοπήσει άγρια μέσα στο πανεπιστήμιο; Θυμάστε τι είχε γίνει με μια σειρά καθηγητών, οι οποίοι έχουν δεχθεί επιθέσεις από φοιτητικούς ή και εξωκοινωνοβουλευτικούς κύκλους;

Αυτά είναι ακαδημαϊκή ελευθερία; Φοβάμαι ότι έχουμε παρανοήσει ορισμένους όρους και εκεί νομίζω ότι η κοινωνία έχει μετατοπιστεί, το έχει καταλάβει. Δυστυχώς, η Αριστερά δεν το έχει καταλάβει. Η κοινωνία κατάλαβε ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό στα πανεπιστήμιά μας. Δεν μπορεί να είναι κλοτσοπατινάδα τα πανεπιστήμιά μας, δεν μπορεί να είναι αυτό το οποίο συμβαίνει σήμερα με τις καταστροφές των κτηρίων και των υποδομών τους.

Έχουμε καλά πανεπιστήμια. Πράγματι, έχουμε καλά πανεπιστήμια και λέει ο ΣΥΡΙΖΑ τόσο ανέβηκε το ΕΚΠΑ στη συνολική αξιολόγηση. Σωστά ανέβηκε το ΕΚΠΑ στη συνολική αξιολόγηση κάτω από την διακοσιοστή θέση και μπράβο στους καθηγητές, στους φοιτητές και στο επιστημονικό προσωπικό του ΕΚΠΑ.

Φανταστείτε, όμως, σε ποια θέση θα ήταν και το ΕΚΠΑ και το Αριστοτέλειο και όλα τα άλλα πανεπιστήμια, αν είχαμε τη δυνατότητα να επικεντρωθούμε μόνον στην ακαδημαϊκή έρευνα και ελευθερία, αν είχαμε τη δυνατότητα να ασχολούμαστε μόνο με την εκπαίδευση των φοιτητών, των παιδιών μας, και των παιδιών όλων μας -και όχι μόνον του ΣΥΡΙΖΑ, της Νέας Δημοκρατίας ή των άλλων κομμάτων, είναι παιδιά του ελληνικού λαού-, αν μπορούσαμε να επικεντρωθούμε μόνο σε αυτά. Φανταστείτε, πόσο καλύτερα θα ήταν τα πράγματα!

Φοβάμαι ότι κάποιος δεν θέλουν να το καταλάβουν αυτό και γι' αυτό επιμένουν σε ξεπερασμένες ακόμα αντιλήψεις του 1974 και του 1978, οι οποίες ήταν απότοκο των όσων είχαν περάσει μετά τον εμφύλιο πόλεμο και τη δικτατορία.

Σήμερα, όμως, δεν ζούμε σε ίδιες εποχές. Σήμερα δεν κινδυνεύει η δημοκρατία. Σήμερα δεν κινδυνεύει η ακαδημαϊκή έκφραση. Αντιθέτως, σήμερα είναι παγιωμένη η δημοκρατία στη χώρα μας και η ελευθερία φτάνει στα όρια της ασυδοσίας σε ορισμένες καταστάσεις.

Γι' αυτό, το να υπάρχει προστασία στα πανεπιστήμια, το να υπάρχει διάκριση και ανάδειξη των ικανότερων, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις ενός πανεπιστημίου, είναι επιταγή των καιρών μας.

Δυστυχώς η Αριστερά -με πόνο καρδιάς το λέω, διότι θα ήθελα όλοι εδώ μέσα να συμφωνούμε, σε τέτοιου είδους μείζονος σημασίας θέματα θα έπρεπε όλοι να συναινούμε και να συμφωνούμε- έχει μείνει εγκλωβισμένη σε μια εποχή που έχει περάσει -ευτυχώς ανεπισημάντως- για τη χώρα μας. Ούτε εμφύλιος πόλεμος πρόκειται να ξαναγίνει, ούτε πρόκειται να κληθεί ξανά κανείς για τις πολιτικές του αντιλήψεις στη χώρα μας, ούτε δικτατορία θα ξαναγίνει. Όλοι θα είμαστε ελεύθεροι να εκφράζουμε την άποψή μας και ο ελληνικός λαός θα κρίνει και θα αποφασίζει ποιος είναι ο καταλληλότερος κάθε φορά που γίνονται εκλογές να τον κυβερνήσει. Αυτό είναι και το μεγάλο επίτευγμα της Μεταπολίτευσης, το οποίο το οφείλουμε σε όλους τους πολιτικούς χώρους. Αυτό είναι το μεγάλο επίτευγμα που σήμερα πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

Η παρουσία των αστυνομικών στα πανεπιστήμια δεν είναι κάτι, επαναλαμβάνω, που θα αρέσει σε πολλούς. Και εμένα δεν μου αρέσει να βλέπω στολές αστυνομικών μέσα στα πανεπιστήμια. Ελπίζω να έρθει η ώρα εκείνη που να μη χρειάζεται κιόλας. Να καταλάβουμε τι είναι τα πανεπιστήμια και να μη χρειάζεται να υπάρχουν. Σήμερα, όμως, χρειάζεται. Σήμερα δεν μπορούμε να ανεχθούμε άλλο πια τη βία. Μιλάμε για μικρές οργανωμένες μειοψηφίες, δεν μιλάμε για το σύνολο των φοιτητών ή των καθηγητών. Ελάχιστοι είναι αυτοί, αλλά είναι οργανωμένοι σε συμμορίες δυστυχώς. Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Και γι' αυτόν τον λόγο έρχεται αυτό το νομοσχέδιο η κατεύθυνση του οποίου, όπως και εκείνου που ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 2019, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τώρα, θα μου πείτε: Δεν έχεις καμμία επιφύλαξη; Όλα θα πάνε καταπληκτικά; Όχι, δεν σας κρύβω την άποψή μου. Εγώ πάντα τη λέω ευθαρσώς. Άλλο πράγμα να ψηφίζεις ένα νομοσχέδιο και άλλο πράγμα να εφαρμόζεται. Υπάρχει μεγάλη απόσταση. Ειδικά στον χώρο της παιδείας, έχουμε δει πολλούς νόμους που έχουν ψηφιστεί με καλές προθέσεις από τους Υπουργούς Παιδείας, όπως τον νόμο Κοντογιαννόπουλου, τον νόμο Αρσένη, τον νόμο Διαμαντοπούλου, οι οποίοι έχουν ψηφιστεί και δεν έχουν εφαρμοστεί στην πράξη. Γι' αυτό περιμένω από αυτούς τους νόμους που η δική μας Κυβέρνηση φέρνει να εφαρμοστούν και να εφαρμοστούν με μεγαλύτερη και ευρύτερη συναίνεση από την κοινωνία και ει δυνατόν και από τα πολιτικά κόμματα.

Πάντως, για κάτι που χαίρομαι είναι ότι μέχρι στιγμής αυτή η συζήτηση στη Βουλή έχει γίνει σε καλό κλίμα. Έχουν ακουστεί αντιπαραθέσεις και αντίθετες απόψεις. Αυτό είναι το νόημα της δημοκρατίας. Ελπίζω αυτό να τηρηθεί και στη συνέχεια.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Λοβέρδο, και για την τήρηση του χρόνου. Είσαστε πάντοτε μέσα στον χρόνο.

Ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητείται το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας στη σκιά των χθεσινών ανακοινώσεων του Πρωθυπουργού περί γενικής απαγόρευσης ή του lockdown.

Ζούμε στην εποχή των ειδικών. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να διατυπώσω την εξής ένσταση. Οι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση και στην αντίθετη επιστημονική άποψη. Επικαλούμαι μία πρόταση είκοσι πέντε ειδικών, καθηγητών Ιατρικής, η οποία είδε το φως της δημοσιότητας πρόσφατα -δημοσιεύθηκε στην «ΚΑ-

ΘΗΜΕΡΙΝΗ», σύμφωνα με την οποία το lockdown είναι το ύστατο μέσο και ταυτόχρονα η αποτυχία της εφαρμοζόμενης πολιτικής.

Θέλω να ρωτήσω την Κυβέρνηση: Κάνετε πενήντα-εξήντα δημοσκοπήσεις το 2020. Έχετε ξοδέψει χρήματα για τη διεξαγωγή ερευνών για την επιδημιολογική επιτήρηση; Νομίζω αυτό πρέπει να το μάθουν οι πολίτες και να μην περιμένουμε ως φυσιολογικό το οποιοδήποτε και συνεχιζόμενο lockdown.

Αντ' αυτού, τι κάνετε; Προσπαθείτε την εξαίρεση της στέρησης είτε εισοδημάτων είτε ελευθεριών να την κάνετε κανόνα. Αντί να λειτουργήσετε ανάστροφα, εσείς νομοθετείτε διευρύνοντας τις κοινωνικές ανισότητες.

Όπως καλύτερα θα προσπαθήσω, κυρία Υπουργέ, να σταθώ σε τρία σημεία του νομοσχεδίου. Αναφέρατε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι νομοσχέδιο κοινής λογικής. Παρ' όλο που είναι υποκειμενική αυτή η έννοια, θα προσπαθήσω να ερμηνεύσω την κοινή λογική.

Πρώτον, η μέχρι τώρα πρακτική της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας ήταν οι επιχειρούμενες ρυθμίσεις-μεταρρυθμίσεις να εφαρμόζονται μετά την πάροδο τριών ετών. Εσείς τι κάνετε; Αιφνιδιάζετε και τις εφαρμόζετε από φέτος.

Και εγώ διατυπώνω την ερώτηση: Αυτό είναι κοινή λογική; Ανήκει στην κοινή λογική αυτή η ρύθμιση, το να αιφνιδιάζουμε τις οικογένειες και τους μαθητές; Την απάντηση θα τη δώσουν οι πολίτες.

Δεύτερον. Μείωση των εισακτέων. Εδώ νομίζω ότι ο τίτλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του νομοσχεδίου έπρεπε να είναι: «Παρεμπόδιση στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». Εδώ είναι το καλύτερο εγχειρίδιο για το πώς κάποιος δεν θα μπορεί να έχει πρόσβαση στη δημόσια εκπαίδευση, πώς κάποιος δεν θα έχει πρόσβαση στη δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Καλόπιστα θα πει κάποιος στον αντίλογο: Συγγνώμη, το κάνουμε για να προάγουμε την αριστεία. Ακούγεται καλό. Για να προάγουμε την αριστεία. Υπάρχει, όμως και η άποψη που λέει: Γιατί την ίδια ρύθμιση δεν την επιχειρείς και στα ιδιωτικά κολλέγια; Για ποιον λόγο στα ιδιωτικά κολλέγια, αφ' ης στιγμής έχουν εξισωθεί τα πτυχία τους με αυτά των πανεπιστημίων, η μοναδική προϋπόθεση είναι τα δίδακτρα;

Πρέπει να το καταλάβετε ότι με αυτές τις ρυθμίσεις αποκλείεται ένα σημαντικό μέρος της κοινωνίας από το να μπορέσει να αντεπεξέλθει στις σύγχρονες προκλήσεις.

Έρχομαι στο τμήμα που αφορά την πανεπιστημιακή αστυνομία. Εκμεταλλευτήκατε και αξιοποιήσατε -και τώρα αυτό κάνετε- την εύλογη και δικαιολογημένη ανησυχία του μέσου σκεπτόμενου πολίτη, ρωτώντας τον: Είστε υπέρ ή κατά της ανομίας; Θέλετε να εξαλειφθεί η ανομία στα πανεπιστήμια;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό λέει η έρευνα;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Η απάντηση, στη συντριπτική πλειοψηφία, θα είναι σίγουρα, «Ναι, θέλουμε». Βάζω μία άνω τελεία.

Τον Αύγουστο του 2019 χρησιμοποιήσατε πάλι την κοινή λογική ως ρητορική για την κατάργηση του ασύλου, να έχει τη δυνατότητα να εισέρχεται η Αστυνομία και σε πλημμελήματα. Ούτως ή άλλως ήταν στα κακουργήματα. Το να ιδρύσετε ένα προανακριτικό Σώμα -άσχετα αν φέρουν όπλο ή όχι- στους χώρους των πανεπιστημίων, τι σημαίνει; Ή η Αστυνομία δεν έκανε τη δουλειά της όλο αυτό το χρονικό διάστημα ή απέτυχε η ρύθμιση. Αυτό λέει η κοινή λογική του μέσου σκεπτόμενου πολίτη, οι οποίοι μέσω σκεπτόμενοι πολίτες θα αντιληφθούν κάποια στιγμή την αυθαιρέσία που πάτε να κάνετε. Διότι τώρα εσείς πάτε κατευθείαν στο άλλο άκρο.

Ο σκοπός, κυρία Υπουργέ, τον οποίο θέλετε να επιτύχετε -και οι περισσότεροι, τουλάχιστον, συμφωνούμε- ποιος είναι; Να εξαλειφθούν τα φαινόμενα ανομίας, τα οποία, όμως, δεν υπάρχουν σε όλα τα πανεπιστήμια της Ελλάδας. Μπορεί ο σκοπός αυτός να επιτευχθεί με άλλα μέσα; Για να δούμε. Εσείς λέτε, «Όχι. Κατευθείαν με την Αστυνομία». Μπορεί ο σκοπός αυτός να επιτευχθεί με μια σωστή φύλαξη, να ή όχι; Σε άλλες χώρες ισχύει αυτό, με προσωπικό φύλαξης εκπαιδευμένο; Εσείς πήγατε στο άλλο άκρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τροποποιείτε το άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο είναι στο άρθρο 34. Αυτό το άρθρο έπρεπε να είναι σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Έρχεστε, λοιπόν, εδώ και τροποποιείτε ένα άρθρο του Ποινικού Κώδικα και η τροποποίηση είναι μόνο στην ποινική απαξία της πράξης. Και τι λέει; «Όποιος εισέρχεται παράνομα ή...». Άρα, δίνετε με αυτό το νομοσχέδιο την πρώτη αρμοδιότητα στην πανεπιστημιακή αστυνομία για να ελέγχει ποιος εισέρχεται, αν εισέρχεται παράνομα ή όχι.

Για πείτε μου, κυρία Υπουργέ, εγώ ως δικηγόρος -λογικά θα επιτρέπεται σε φοιτητές, καθηγητές και προσωπικό- δεν θα μπορώ να πάω να παρακολουθήσω μια διάλεξη στη Νομική Σχολή Αθηνών; Θα μου πείτε, «θα μπορείτε». Ναι, αλλά με αυτή τη διάταξη και με αυτές τις αρμοδιότητες θα υπόκειμαι σε έλεγχο αν πρέπει να εισέλθω ή όχι.

Καλύτερα από μένα να περιγράφει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η οποία κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για αντι-συνταγματικότητα.

Επαναλαμβάνω, οι μέσοι σκεπτόμενοι πολίτες, κυρία Υπουργέ, δεν ρωτήθηκαν ποτέ αν τα φαινόμενα ανομίας, τα οποία είναι σοβαρά, μπορούσαν ή μπορούν να εξαιρεθούν με άλλο τρόπο. Εσείς νομοθετείτε, πηγαίνοντας στα άκρα και της κοινής λογικής, αλλά και στα άκρα του νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Κόκκαλη.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Χρόνια πολλά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ. Να είστε καλά.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία δύσκολη ημέρα. Νομίζω ότι οραματικές ομιλίες, γενικές διακηρύξεις, απολογισμοί για ολοκληρωμένες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές που είναι αδιόρατες ακόμα και με το μικροσκόπιο δεν έχουν θέση με μια πραγματικότητα που είναι σκληρή και εκδικείται κάθε τέτοια πρόθεση και κάθε τέτοια διάθεση.

Συζητούμε τη νομοθετική σας πρωτοβουλία σε άλλη μία ημέρα δύσκολη για όλους μας, μετά την εξαγγελία ενός ακόμη lockdown, που θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο την κοινωνική μας ζωή και την οικονομία της χώρας.

Και στα δύο μεγάλα θέματα που πραγματεύεται το σχέδιο νόμου, δυστυχώς οι επιλογές σας είναι τραγικές και κονταροχτυπιούνται με τη συγκυρία που όλοι μας βιώνουμε. Είναι παράλογες, άκαιρες και προπαντός αναποτελεσματικές. Το χειρότερο είναι ότι υπαγορεύονται από τις δημοσκοπικές σας επιδόσεις και τις επικοινωνιακές σας ανάγκες και όχι από την πραγματική σας αγωνία να επιλύσετε χρονίζοντα προβλήματα.

Κυρία Υπουργέ, χθες ο Πρωθυπουργός κήρυξε ένα ακόμη lockdown και από σήμερα κλείνουν τα σχολεία. Στα αυτιά μας ηχούν οι πριν από μερικές ημέρες δηλώσεις σας σε ό,τι αφορά τον κορωνοϊό που δεν έχει καμμία σχέση με τα σχολεία και άρα θα ήταν δραματικό να κλείσουν στη διάρκεια της πανδημίας τα σχολεία. Αν δεν απατώμαι έγιναν στον «ΑΝΤ-1» πριν από λίγες ημέρες. Πιστεύω ότι αυτό δείχνει μια έλλειψη αίσθησης της πραγματικότητας και της τραγικότητας των στιγμών.

Οι μαθητές της Γ' λυκείου με εξ αντικείμενου ελλιπή εκπαίδευση, με λειψές γνώσεις σε μία τραγικά δύσκολη χρονιά, με ανασφάλεια για μία από τις κρίσιμότερες περιόδους της ζωής τους, επιβαρύνονται από νέους γρίφους: Πώς θα διαλέξουν τη σχολή, πώς με νέους αλγόριθμους θα ανακαλύψουν τη βάση εισαγωγής, πώς θα συμπληρώσουν ο μηχανογραφικός και το χειρότερο, πόσες χιλιάδες θα μείνουν έξω από τα πανεπιστήμια.

Εν μέσω πανδημίας αποφασίσατε για άλλη μία φορά να εφαρμόσετε την πολιτική του «ράβε-ξήλωνε» και αυτό το βαφτίζετε μεταρρύθμιση, μία δήθεν μεταρρύθμιση στον πιο ακατάλληλο τρόπο, με τον πιο πρόχειρο τρόπο, που οδηγεί στα χειρότερα δυνατά αποτελέσματα.

Ποια θα ήταν μια πραγματική μεταρρύθμιση; Αυτή που θα έπιανε το νήμα ξανά από τον ν.4009/2011, τον νόμο που ο σημερινός Πρωθυπουργός χαρακτήρισε τότε «γενναίο βήμα προς τα εμπρός» και που οι μετέπειτα κυβερνήσεις έθεσαν στο περιθώριο δυστυχώς. Θα άλλαζε τους όρους εισαγωγής, θα έδινε στις εξετάσεις το μέτρο που τους ανήκει, θα έκρινε τον μαθητή σε μια πορεία μάθησης και τις πραγματικές του γνώσεις και επιδόσεις, να μην εξαρτάται η ζωή του, η ψυχολογία του, η κρίση του, η ποσότητα και η ποιότητα των γνώσεων του μόνο από τις εξετάσεις ή από μία βάση εισαγωγής. Επίσης, θα έδινε προτεραιότητα σε μια πραγματική αναβάθμιση του λυκείου. Θα συνόδευε τη μαθησιακή διαδικασία της Γ' λυκείου με την προετοιμασία της εισόδου στο πανεπιστήμιο. Θα του χορηγούσε το εθνικό απολυτήριο πιστοποιητικό εισόδου και θα οριοθετούσε την Τράπεζα Θεμάτων πάνω στα οποία θα εξεταστεί. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να αναβαθμιστεί το επίπεδο των εισακτέων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Αυτή ήταν και είναι η δική μας εναλλακτική πρόταση.

Αυτό, όμως, απαιτεί βαθιές τομές και χρόνο, που έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τις επικοινωνιακές προτεραιότητες και τις ανάγκες μιας εξουσίας που μεταρρυθμίζει τις βάσεις εισαγωγής στο μηχανογραφικό την παραμονή των εξετάσεων, σπέρνοντας την ανασφάλεια και την απόγνωση στον μαθητή και οδηγώντας σημαντικό ποσοστό έξω από τα πανεπιστήμια.

Ο αποτυχών έτσι φοιτητής θα πληρώσει, κατά κανόνα, ένα υποβαθμισμένο κολλέγιο, θα πάρει εύκολα ένα πτυχίο αναντίστοιχο με τις πραγματικές του γνώσεις και θα ανταγωνιστεί στην αγορά εργασίας, αφού θα έχει πτυχίο ισότιμο, με βάση την πολιτική σας, με το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αυτό δεν λέγεται μεταρρύθμιση. Μάλλον με απορρύθμιση μοιάζει. Και ασφαλώς είναι ίδιο των αποφάσεων που εσείς παίρνετε.

Πάμε τώρα στο δεύτερο θέμα, μεγάλο θέμα, την πανεπιστημιακή αστυνομία.

Ο καλός μου ο συνάδελφος, ο Γιώργος Μουλκιώτης, εχθές έφερε στην επιφάνεια μία ομιλία του κ. Μητσοτάκη πριν από δέκα χρόνια ακριβώς, από την οποία θέλω να πω μονάχα μία μικρή παράγραφο. Έλεγε τότε ο κ. Μητσοτάκης για τον σχετικό νόμο του 2011: «Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο αυτού του νομοσχεδίου είναι ότι δίνει πολύ μεγαλύτερη ευελιξία στα πανεπιστήμια να ρυθμίσουν τα του οίκου τους. Τα αυτοδιοικούμενα πανεπιστημίων, κατά την άποψή μου, είναι ένας μύθος. Για ποιο αυτοδιοικητο μιλάμε, όταν για κάθε απόφαση που πρέπει να πάρει το ελληνικό πανεπιστήμιο, είτε είναι μεγάλο είτε είναι μικρό, πρέπει να πάρει την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας; Άρα το αυτοδιοικητο, το οποίο είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο, επί της ουσίας δεν το υπεράσπισε ο κοινός νομοθέτης και καλά κάνετε αυτήν τη στιγμή και δίνετε μεγαλύτερη δυνατότητα στα πανεπιστήμια να ρυθμίσουν τα του οίκου τους».

Πέρυσι σε αυτή την Αίθουσα ο κ. Χρυσόχοιδης είπε ότι στα πανεπιστήμια δεν έχει θέση ούτε η Αστυνομία ούτε η ανομία.

Σήμερα εγκαθιδρύετε μετά βαϊών και κλάδων την πανεπιστημιακή αστυνομία!

Ποιο ήταν το πρόσωπο και ποιο είναι το προσωπίο κανείς δεν μπορεί να το διακρίνει εύκολα, γιατί υπάρχει τόσο πολύ μεγάλη απόσταση ανάμεσα στη μία άποψη που διατυπώθηκε την πρώτη φορά και στην πολιτική που ακολουθείτε σήμερα.

Ο νόμος για το άσυλο δεν ήταν η πανάκεια που λύνει όλα τα προβλήματα; Εδώ έγινε μια τεράστια συζήτηση και με μεγάλες συγκρούσεις, έγιναν τα επεισόδια με τον πρότανη και γενικότερα και διάφορες πράξεις ανομίας στα πανεπιστήμια. Δικαιολογημένα η κοινή γνώμη διαμορφώθηκε στη συντριπτική της πλειοψηφία υπέρ του να καθαριστεί το πανεπιστήμιο. Άλλη μία δημοσκοπική επίδοση που καθοδηγεί τις πράξεις σας, τις πρωτοβουλίες σας. Πονάει δόντι, κόβεις κεφάλι! Ας βάλουμε την αστυνομία να λύσει το πρόβλημα.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, να κάνω μία παρένθεση. Υπάρχει πρόβλημα στο πανεπιστήμιο; Μία πλευρά λέει για το πόσο καλά είναι τα πράγματα και ότι τα φαινόμενα της ανομίας είναι σποραδικά και δεν χαρακτηρίζουν το ελληνικό πανεπιστήμιο και μάλιστα, αναβαθμίζεται. Άκουσα εχθές ότι πήγε στην εκατοστή ογδοηκοστή έκτη θέση, ενώ για κάποιον άλλον

συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία είναι στην τετρακοσιοστή ογδοηκοστή.

Κανονοποιούν κανέναν αυτοί οι αριθμοί; Εμένα δεν με ικανοποιεί κανένας. Δεν υπάρχει ανομία; Προφανώς και υπάρχει. Δεν υπάρχει στρέβλωση στη σχέση καθηγητών και παρατάξεων; Προφανώς και υπάρχει. Δεν υπάρχει επιλεκτική αντιμετώπιση της ελεύθερης διάδοσης των ιδεών, της εμποδισμένης γνώσης; Προφανώς και υπάρχει. Το πανεπιστήμιο έκανε βήματα σοβαρά εν τω μεταξύ και ενώ όλα αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν. Το διδακτικό προσωπικό του έκανε προόδους, φοιτητές που βγαίνουν από αυτό διατρέπουν σε επίπεδο γνώσεων. Κανένας διασυρμός δεν είναι αποδεκτός.

Το 1982 εγκαταστάθηκε το δημοκρατικό πανεπιστήμιο, φέρνοντας το τέλος μιας εποχής που σηματοδεύτηκε από τη χούντα και τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Όμως από το '80 -για εμάς που ισχυριζόμαστε ότι είμαστε προοδευτικοί- η ΕΦΕΕ δεν ξανάβγαλε πρόεδρο. Οι παρατάξεις αναμασούν τα ίδια συνθήματα. Το Πολυτεχνείο γιορτάζεται με τον ίδιο τρόπο. Τα ταμπού παραμένουν ακλόνητα. Και επειδή είπα «οι παρατάξεις», να πω, επειδή άκουσα προηγούμενος καλό συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία να λέει περί ηγεμονίας Αριστεράς και Δεξιάς, ότι ελπίζω να μην πιστεύει κανείς από εσάς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι η ΔΑΠ ήταν μία παράταξη που αγωνιούσε όλα αυτά τα χρόνια για την εξυγίανση του πανεπιστημίου!

Θα σκύψουμε στο πρόβλημα, στην ουσία του. Θα κάνουμε λάθος όσοι παραστάσαμε τον προοδευτικό να στρουθοκαμηλίζουμε. Και εδώ έχουν γίνει προσπάθειες μεταρρύθμισης κατά καιρούς που μπορεί μεν να μην ολοκληρώθηκαν, άφησαν όμως κάποια θετικά σημάδια.

Και τώρα αντί να κάνουμε έναν απολογισμό, αντί να διαμορφώσουμε όρους εθνικής συνεννόησης, αντί να αξιοποιήσουμε τα θετικά και να ανατρέψουμε τα αρνητικά έρχεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, και δίνετε τάχα λύση με το σπαθί του Αλέξανδρου.

Όμως για να επανέλθουμε στον λόγο του Πρωθυπουργού εκείνης της εποχής, πριν από δέκα χρόνια. Λέει ο κ. Μητσογόης: «Νομίζω ότι κανένας τομέας της ελληνικής ζωής, κοινωνικής και δημόσιας, δεν έχει φάει περισσότερα σκαμπίλια ως αποτέλεσμα της έλλειψης συνεννόησης από τον τομέα της παιδείας, η οποία δυστυχώς βρέθηκε διαχρονικά στον κυκλώνα μιας σκληρής εξωκομματικής αντιπαράθεσης».

Ποιο είναι το πραγματικό πρόσωπο του Πρωθυπουργού; Αυτό του πολιτικά φιλελεύθερου και συναινετικού ή αυτού που σήμερα νομοθετεί αυταρχικά και εναντίον όλων, εναντίον της απόφασης της ολομέλειας των πρυτάνεων, εναντίον της Πανελληνίας Ομοσπονδίας των Αστυνομικών, εναντίον διακεκριμένων στελεχών της συντηρητικής παράταξης που διαφωνούν με την πανεπιστημιακή αστυνομία και κυρίως εναντίον του συνόλου σχεδόν των κομμάτων της Αντιπολίτευσης;

Μας αρέσει συχνά η σύγκριση με τα πρότυπα πανεπιστήμια. Εκεί, στο Κέμπριτζ ή ας πούμε, δεν σε υποδέχεται ο αστυνομικός. Σε υποδέχεται ο υπάλληλος, που ζητάει την ταυτότητά σου και τον λόγο που πας εκεί. Δεν διανοείται κανείς όμως μέσα στο πανεπιστήμιο να ποινικοποιήσει τις ιδέες, να διώξει τους ομιλητές, να τραμπουκίσει πάνω στην ελευθερία διάδοσης των ιδεών και πάνω στην απόλυτη δυνατότητα που έχει αυτός ο χώρος να κατοχυρώνει αυτή την ελευθερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χώρος της παιδείας είναι ο κατ' εξοχήν χώρος που τραυματίστηκε από αυταρχικές και αποσπασματικές πολιτικές, ο χώρος που απαιτεί εδώ και τώρα μια μακρόπνοη και συμφωνημένη στρατηγική.

Εμείς νιώθουμε την υποχρέωση, ως Κίνημα Αλλαγής, και εδώ στο συγκεκριμένο και υπαρκτό πρόβλημα να κάνουμε τη συγκεκριμένη και ρεαλιστική μας πρόταση: Να δημιουργήσουμε μέσα στο πανεπιστήμιο αυτοτελή υπηρεσία φύλαξης και προστασίας, με αξιολογική επίλυση και εκπαίδευση του προσωπικού της, που θα υπάγεται στις πρυτανικές αρχές. Να συνεργάζεται με τις αστυνομικές και τις λοιπές δημόσιες αρχές και υπηρεσίες για την αμελλητί πρόληψη και καταστολή εγκληματικών ενεργειών βάσει συγκεκριμένου πρωτοκόλλου. Να κατοχυρωθεί η είσοδος και η έξοδος προσώπων με την επίδειξη της ταυτότητας.

Ένα πανεπιστήμιο που για να ορίσει τα πειθαρχικά του όργανα

αποφασίζει και διατάζει ο Υπουργός Παιδείας, που για να προστατέψει τον χώρο του εντέλλεται ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δεν είναι αυτοδιοικούμενος θεσμός, αλλά είναι υπηρέτης κυβερνητικών εντολών. Είναι αδύνατο για λόγους αρχής να συμφωνήσουμε σε τέτοιο και τόσο βήμα οπισθοδρόμησης γι' αυτόν τον κρίσιμο θεσμό για την πορεία και το μέλλον του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σκανδαλίδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σκουρλέτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και χρόνια πολλά, να σας χαίρεται η οικογένειά σας πρώτα απ' όλα!

Κυρία Υπουργέ, χθες στο ξεκίνημα της διαδικασίας κάναμε μία παρέμβαση και σας προτείναμε να σταματήσει αυτή η συζήτηση εδώ μπροστά μάλιστα στην τότε φήμη, η οποία τελικά επιβεβαιώθηκε, για ένα νέο lockdown. Ήδη τα σχολεία είναι κλειστά με άγνωστο το πότε θα ξανανοίξουν. Το αρνηθήκατε υιοθετώντας το επιχείρημα ότι η δημοκρατία δεν σταματάει τις λειτουργίες της.

Βέβαια η δημοκρατία δεν είναι μόνο οι συζητήσεις μέσα στο Κοινοβούλιο. Η δημοκρατία αφορά το σύνολο του συνταγματικού πλαισίου που ορίζει τη λειτουργία του πολιτεύματος. Μέσα στη δημοκρατία είναι και η διαμαρτυρία και η συγκέντρωση. Παρ' όλα αυτά βρισκόμαστε σε συνθήκες πανδημίας.

Εσείς λοιπόν, με δεδομένες τις αντιρρήσεις των πρυτάνεων, του κόσμου των φοιτητών, των μαθητών, των γονέων -εν πάση περιπτώσει, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο διχάζει, ένα νομοσχέδιο το οποίο αιφνιδιάζει τους υποψήφιους φέτος- επιλέγετε να συνεχίσετε ακάθεκτοι. Πείτε μου, έχετε ευθύνη για την κοινωνική αναταραχή, την αναστάτωση;

Σε λίγες ώρες ξεκινάει ένα νέο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Θα υιοθετήσετε τις προτροπές του μέντορα της Κυβέρνησης, του κ. Πορτοσάλτε, που από το πρωί λέει ότι είναι μια μεγάλη ευκαιρία για να δώσετε ένα αποφασιστικό χτύπημα σε αυτούς οι οποίοι είναι απέναντί σας;

Αναλαμβάνετε αυτή την ευθύνη; Αναλαμβάνετε μια ευθύνη της καταστολής; Αναλαμβάνετε την ευθύνη μιας νέας διασποράς μπροστά σε ένα lockdown το οποίο αρχίζει σκληρότερο από την Πέμπτη;

Ο Πρωθυπουργός χθες έκανε ένα διάγγελμα. Ανάμεσα σε όλα τα άλλα είπε ότι κατανοεί τον εκνευρισμό των μαθητών. Εσείς τον κατανοείτε; Το εννοεί ο Πρωθυπουργός αυτό; Αν το κατανοείτε, μπορείτε να αλλάξετε το σύστημα εισαγωγής λίγους μήνες πριν τις πανελλήνιες εξετάσεις ή σας είναι αδιάφορο; Ή θέλετε να εκμεταλλευτείτε τις συνθήκες της πανδημίας θεωρώντας ότι έτσι, μέσα σε ένα σκηνικό εκβιασμού που στήνεται μπροστά στον φόβο της αρρώστιας, θα περάσετε με τις λιγότερες δυνατές αντιρρήσεις και ενστάσεις το νομοσχέδιό σας;

Βεβαίως, ακούγοντας κάποιος χθες τον Πρωθυπουργό μάλλον θα νόμιζε ότι θα πρέπει να γυρίσουμε το ρολόι του χρόνου έναν χρόνο πίσω. Αυτό το διάγγελμα θα μπορούσε να είχε ακουστεί τον Μάρτιο του 2020. Δεν μπορεί μετά από σχεδόν έναν χρόνο, με δυστυχώς πλούσια αρνητική εμπειρία από τη διαχείριση της πανδημίας, να βγαίνει ο Πρωθυπουργός και να μιλάει για ένα success story που στον παρονομαστή του έχει πάνω από έξι χιλιάδες νεκρούς. Κάτι δεν πήγε καλά. Δεν μπορεί να υιοθετείτε τη λογική των μέσων όρων: Τι κρούσματα είχαμε στην αρχή, τι κρούσματα είχαμε στο τέλος; Βγάζουμε τον μέσο όρο, είμαστε κάτω από τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές χώρες.

Όχι, κοιτάτε πώς σας έχει ξεφύγει η κατάσταση από τον Νοέμβριο και έπειτα. Κοιτάτε την αύξηση της θνησιμότητας εκτός ΜΕΘ. Κοιτάτε την αύξηση της θνησιμότητας από άλλες αιτίες πέρα από τον κορωνοϊό, που έχει ανέβει κατακόρυφα, τα στοιχεία που ανακοινώθηκαν είναι σημερινά για τον Δεκέμβριο για τον τόπο μας. Δεν μπορώ να διανοηθώ ποτέ ο Πρωθυπουργός της χώρας να μιλάει για επιτυχία όχι αν είναι έξι χιλιάδες οι νεκροί, αλλά αν είναι ένας.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό, λοιπόν, είπατε, πάλι καλά, ότι έχουμε φτάσει στο τελευταίο μίλι. Άκουσα πριν από λίγο συναδέλφους να λένε ότι έμεινε η κοινωνία όρθια. Μα, τελικά αυτό το

όρθια πόσο χαμηλά είναι; Πόσες επιχειρήσεις πρέπει να κλείσουν ακόμα; Πόσοι πρέπει να χάσουν τα εισοδήματά τους; Πόσοι πρέπει να κινδυνεύουν να αρρωστήσουν, να παρακαλάνε να μη βρεθούν στα νοσοκομεία, τα οποία αναστέλλουν τα χειρουργεία τους; Σήμερα βγήκε η έδηση της κατά 50% αναστολής των χειρουργικών επεμβάσεων στον «Ευαγγελισμό».

Μια νέα κραυγή αγωνίας από τους γιατρούς του ΕΣΥ. Γιατί; Γιατί πολλοί νοσοί.

Και υπάρχει γραμμή αναπλήρωσης; Υπάρχουν εφεδρείες; Φροντίσατε τόσοι μήνες να υπάρχουν εφεδρείες στο ΕΣΥ; Όχι, δεν το κάνατε!

Ομοίως, εσείς προσωπικά, δεν κάνατε τίποτα, για να αλλάξετε τους όρους λειτουργίας των σχολείων. Δεν βρήκατε καινούργιες αίθουσες. Το αφήσατε στην άκρη αυτό το αίτημα. Δεν προχωρήσατε να επισπεύσετε μόνιμους διορισμούς. Δεν αυξήσατε τον αριθμό των ανθρωπίνων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Πενήντα χιλιάδες περισσότεροι, κύριε Σκουρλέτη!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Μην κάνατε έτσι! Μην κάνατε έτσι! Τα νούμερα είναι αδιάψευστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μη διακόπτετε, κυρία Υπουργέ. Θα σας δοθεί ο χρόνος να απαντήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν κάνατε τίποτα από αυτά. Ούτε καν το αυτονόητο της συνταγογράφησης των τεστ. Μη μου πείτε ότι κάνατε στοχευμένα τεστ στην εκπαιδευτική κοινότητα, στους εργασιακούς χώρους. Τίποτα από αυτά δεν κάνατε. Και υπάρχουν και καταγγελίες. Διότι εμφανίζεστε εδώ πέρα και λέτε ότι είναι πολύ μικρός ο δείκτης μετάδοσης από τα σχολεία. Υπάρχουν καταγγελίες ότι έχετε δώσει εντολές να μην καταγράφονται τα κρούσματα, πιστεύοντας -πράγμα που ως έναν βαθμό είναι ορθό- ότι, όταν τα παιδιά νοσούν, δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία τους. Και μπορούμε να τα παίρνουμε σίπτι, αλλά να μην καταγράφονται, να μην ξεκινάει η διαδικασία της ιχνηλάτησης.

Και, ενδεχομένως, αυτό το τρίτο κύμα τώρα που ξεκινάει να οφείλεται στον απερίσκεπτο τρόπο που εσείς ανοίξατε τα σχολεία, στον απερίσκεπτο τρόπο που αντιμετωπίζετε τους μεγάλους εργασιακούς χώρους, στην ανευθυνότητα που έχετε δείξει στα μέσα μαζικής μεταφοράς, όπου δεν έχετε αλλάξει τίποτα όλους αυτούς τους μήνες, δηλαδή τους χώρους που είναι υπερμεταδότες σε αυτή την υπόθεση.

Μπορείτε, λοιπόν, να έρχεστε και να λέτε ότι τα πράγματα τηρουμένων των αναλογιών πήγαν καλά; Θα μου πείτε ότι ίσως τελικά το περιεχόμενο, το ύψος του διαγγέλματος του Πρωθυπουργού χθες να ταιριάζει με το μήνυμα που ήθελε να δώσει ηθελημένα ή άθελά του από την επίσκεψη στην Ικαρία.

Για πείτε μου κάτι: Πιστεύετε ότι η πολιτική ηγεσία, ένας Πρωθυπουργός πρέπει να δίνει το παράδειγμα ή όχι; Φαντάζομαι ότι πρέπει να το δίνει. Να δίνει παράδειγμα όχι αλαζονείας, παράδειγμα όχι ότι είναι ο ίδιος πάνω από τους νόμους, αλλά ότι ο ίδιος πρωτοστατεί, ο ίδιος δίνει το καλό παράδειγμα, το οποίο ευτυχώς η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών το ακολούθησε. Μια αυτοπειθαρχία χωρίς προηγούμενο έχουμε στην Ελλάδα και αυτό ο Πρωθυπουργός δεν το τίμησε, δεν το κατανόησε με τη στάση του.

Άντε, τη μία φορά, λοιπόν, βρέθηκε στην Πάρνηθα παραβιάζοντας τη νομοθεσία και με διπλό τρόπο. Το χειρότερο απ' όλα είναι να κάνεις ποτοcross σε περιοχές οι οποίες είναι εθνικός δρυμός. Τέτοιες, βέβαια, «πράσινες» ευαισθησίες δεν τις έχετε. Οι «πράσινες» ευαισθησίες αρχίζουν και τελειώνουν, όταν έχουν να κάνουν με «πράσινα» επιχειρηματικά ντιλαρίσματα. Αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Θα το συζητήσουμε μια άλλη φορά.

Η δεύτερη φορά, όμως; Αυτή η παρουσία στην Ικαρία; Και το χειρότερο από όλα, αλλά πολύ αποκαλυπτικό είναι οι εντολές προς τη διοίκηση της ΕΡΤ «θάφτε το!» που ξεσήκωσαν και την ΕΣΗΕΑ.

Τι δείχνουν αυτά; Δείχνουν πώς τελικά κυβερνάτε: μέσα από έναν στημένο επικοινωνιακό καταγισμό, ο οποίος λειτουργεί εις βάρος της πραγματικότητας, ο οποίος προσπαθεί να θάψει τις δικές σας μεγάλες ευθύνες.

Φέρνετε, λοιπόν, μέσα σε αυτές τις συνθήκες ένα νομοσχέδιο

με το οποίο στο όνομα δήθεν της βελτίωσης του επιπέδου των σπουδών βάζετε έναν νέο «κόφτη». Και το κάνατε απλά και μόνο -και δεν έχετε απαντήσει σε αυτό-, για να δημιουργήσετε νέες στρατιές πελατών για τα ιδιωτικά κολλέγια. Είναι φανερό πλέον ότι υπάρχει αυτό.

Πείτε μας, λοιπόν: Υπάρχουν στοιχεία; Πόσοι πέρασαν την τελευταία δεκαετία, από το 2010 που κατήργησε η παράταξη του κ. Σκανδαλίδη τη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια; Πόσοι πέρασαν με χαμηλό βαθμό, με κάτω του «7»; Ποια ήταν η πορεία τους; Πόσο κάθισαν στα πανεπιστήμια; Πόσο τα «επιβαρύνουν»; Ποιοι τέλειωσαν; Έχετε τέτοιου είδους μελέτες ή είναι αδιάφορο ή δεν αφορούν το περιεχόμενο της εκπαίδευσης; Τι είναι αυτά; Ψιλά γράμματα; Αφορούν κάποιους περιεργούς πανεπιστημιακούς που έχουν την ευαισθησία να μιλάνε για το πρόβλημα;

Αλλά εσείς, βέβαια, έχετε την ευαισθησία των αριθμών. Έχετε τη λογική της αριστείας της αγοράς. Διότι στην αγορά το παιδί, του οποίου η οικογένεια διαθέτει χρήματα με τον έναν ή τον άλλο τρόπο -ίσως κάποιος πουλώντας ένα οικόπεδο στο χωριό καταγωγής τους, κάποιος επειδή έχουν την οικονομική άνεση-, θα μπει στο κολλέγιο, για να έχει τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με αυτόν που θα δώσει τη μάχη της εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Αυτή είναι η αριστεία της αγοράς! Αυτή είναι η λογική σας!

Ταυτόχρονα, υπάρχει ένας καταγισμός το τελευταίο διάστημα. Τον ακούσαμε και εδώ από τις παρεμβάσεις των συναδέλφων της Πλειοψηφίας, που περίπου θέλουν να χρεώσουν τα πάντα στα πανεπιστήμια. Στην Ελλάδα, αν υπάρχει πρόβλημα με τα ναρκωτικά, αν υπάρχει πρόβλημα με παράνομες και έκνομες πράξεις, αν υπάρχει πρόβλημα βιασμών, όλα αυτά αφορούν τα πανεπιστήμια! Μα, πού ζείτε; Τόσο πλέον τυφλωμένοι είστε; Τόσο κατεπληκτική λογική θα υιοθετείτε; Διότι όταν όλοι μας, μα όλοι καταγγέλλουμε τις ακραίες πράξεις, παραβιάζετε ανοιχτές θύρες να μας λέτε ότι, εν πάση περιπτώσει, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο καλύπτετε αυτές τις καταστάσεις.

Το σημερινό πλαίσιο που εσείς φέρατε δίνει τη δυνατότητα στην Αστυνομία να παρεμβαίνει, όταν υπάρχουν αξιόποινες πράξεις; Το δίνει! Το δίνει! Άλλο πράγμα θέλετε. Άλλο πράγμα σας ενοχλεί. Σας ενοχλεί το πανεπιστήμιο, όπως αυτό έχει διαμορφωθεί στη Δυτική Ευρώπη τις τελευταίες δεκαετίες, δηλαδή ως ένας χώρος ο οποίος είναι χώρος διακίνησης των ιδεών. Αυτό εχθρεύεστε.

Και για να σας πω κάτι: Θα μιλήσετε σε αυτά τα δικά σας παιδιά της ΔΑΠ, που εδώ και δεκαετίες είναι πρώτη δύναμη και ξυλοκοπιούνται και στήνουν μηχανισμούς με κράνη και με ρόπαλα στις σχολές; Έχουν ευθύνες αυτοί ή είναι ψέματα αυτά; Μέχρι και μέλη της Κυβέρνησης έχουν πρωτοστατήσει -ακούστηκαν τα ονόματά τους εδώ- σε τέτοιου είδους πρακτικές. Και είναι και άλλες πρακτικές, οι πρακτικές των φοιτητών που «τα κάνουν πλακάκια» με ομοιόδατες καθηγητές και πουλάνε θέματα. Δεν τα έχετε ακούσει αυτά; Γι' αυτά θα μιλήσετε; Ή αυτά είναι έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω λοιπόν ότι χωρίς στοιχεία έρχεστε, παρ' ότι προκληθήκατε, και εισάγετε έναν νόμο, ο οποίος απλά και μόνο υπηρετεί τις ιδεοληψίες σας, για να παίρνετε τα εύσημα της δύναμης που συμπλέει και τη φοβόσαστε, της Ελληνικής Λύσης. Τη φοβόσαστε. Σας επηρεάζει και στα εθνικά. Λίγο σας τραβάει το μανίκι από εδώ, λίγο από εκεί. Σας σηκώνει το δάχτυλο. Είναι η κατάσταση ομηρίας που έχει δημιουργηθεί λόγω των νέων ποιοτικών χαρακτηριστικών που έχουν πλέον εδραιωθεί στην παράταξή σας, στη Νέα Δημοκρατία, μία παράταξη που ολοένα και περισσότερο τελικά έχει εγκολληθεί, έχει υιοθετήσει τον ακροδεξιό λόγο και την ακροδεξιά ρητορική.

Νομίζω -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι όλα αυτά τα κάνατε γιατί έχετε συνταχθεί με αυτούς που βλέπουν την υγεία και την παιδεία ως εμπορεύσιμα αγαθά. Δεν υπάρχει για εσάς η έννοια του κοινού αγαθού, του δημόσιου αγαθού. Το δείξατε ακόμη και στα κρίσιμα ζητήματα της υγείας με αφορμή την πρόταση για την πρόσβαση στις πατέντες και για την αντιμετώπιση του εμβολίου ως ενός δημόσιου αγαθού. Αρνείστε ακόμη και τώρα αυτό που κερδίζει συνεχώς στην Ευρώπη υποστηρικτές να το υιοθετήσετε. Θυμώσατε πώς ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εδώ χλεύαζε αυτή την πρόταση.

Έχετε υιοθετήσει, πιστεύετε στη λογική αυτή που από τα χείλη του ίδιου του Πρωθυπουργού έχει ακουστεί, ότι ο γιος του ψυκτικού πρέπει να παραμείνει ψυκτικός. Σας ενοχλεί η δυνατότητα που δίνει η εκπαίδευση, έτσι ώστε να υπάρχει μια κοινωνική κινητικότητα, ανέλιξη. Δεν αντιμετωπίζετε την ίδια την εκπαίδευση ως αυταξία, η οποία λειτουργεί απελευθερωτικά για τον άνθρωπο. Θεωρείτε ότι οι κοινωνικές ανισότητες είναι αποτέλεσμα φυσικής επιλογής. Και αυτό το έχει πει ο Πρωθυπουργός σας! Κι αυτό το έχει πει: Οι κοινωνικές ανισότητες ως αποτέλεσμα φυσικής επιλογής.

Είστε φανατικοί ενός συστήματος το οποίο τις τελευταίες δεκαετίες διέυρνε τις ανισότητες και στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο. Πιστεύετε στον άκρατο παραγωγισμό που τίναξε στον αέρα το κλίμα, που ευθύνεται εν πολλοίς για αυτά τα όλο και πιο συχνά επεισόδια πανδημιών. Διότι, ακριβώς το παραγωγικό σύστημα επενέβη μέσα σε κλειστά βιοσυστήματα και απελευθέρωσε τέτοιους είδους επικίνδυνους ιούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε Σκουρλέτη, ολοκληρώστε. Έχετε πάει στα δεκαέξι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ναι, έχω και τη δευτερολογία, οπότε αφαιρέστε τα μου όλα αυτά από τη δευτερολογία. Έτσι δεν είναι; Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους και συμβουλευτές.

Νομίζω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως έχετε επιλέξει, χάριν των ιδεοληψιών σας, έναν δρόμο ο οποίος, όμως, ολοένα και περισσότερο δείχνει ότι έχει ξεπεραστεί από την ίδια τη ζωή. Είναι πολύ παλιές και ξεπερασμένες αυτές οι απόψεις σας και αποτελούν τον πυρήνα των σημερινών προβλημάτων και για την Ελλάδα και για όλο τον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Προφανώς για μια διευκρίνιση, κυρία Υπουργέ; Έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο σημεία. Έθιξε ο κ. Σκουρλέτης θέμα ευθύνης για τη διασπορά του κορωνοϊού από τις διαδηλώσεις. Κύριε Σκουρλέτη, ο Αρχηγός σας χθες σε μια πρωτοφανή δήλωση, ανέλαβε -λέει- την ευθύνη για τα κρούσματα που θα προκύψουν από τη διαδήλωση. Πόση πια υποκρισία; Να καταγγέλλει την Κυβέρνηση για ανεπάρκεια μέτρων, όταν ο ίδιος αναλαμβάνει την ευθύνη παραβίασής τους! Αυτοί είστε, κύριε Σκουρλέτη. Το πρωί διαδηλώνετε και το μεσημέρι καταγγέλλετε την αύξηση των κρουσμάτων! Τόση πια ανευθυνότητα!

Λέτε για απουσία διαλόγου. Είναι ίσως το νομοσχέδιο που έχει συζητηθεί περισσότερο στον δημόσιο διάλογο. Συζητείται εβδομάδες ολόκληρες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, εδώ στη Βουλή! Ποιο άλλο νομοσχέδιο έχει συζητηθεί τρεις ολόκληρες ημέρες; Ο προϋπολογισμός! Πάνω από εκατόν πενήντα είναι οι εγγεγραμμένοι Βουλευτές. Διάλογος μέχρι τέλους, ναι, να είμαστε εδώ νύχτες να συζητάμε, βεβαίως, αλλά όχι ότι δεν γίνεται διάλογος, κύριε Σκουρλέτη.

Δεύτερο σημείο, η διαχείριση της πανδημίας στα σχολεία. Επειδή είπατε πολλές ανακρίβειες, αυτά δεν μπορεί να παραμείνουν αναπάντητα. Είπατε ότι δεν κάναμε καθόλου προσλήψεις. Είναι δυνατόν, κύριε Σκουρλέτη; Ένα στοιχείο κατ' αρχάς: Ξέρετε ότι με βάση μελέτη του ΟΗΕ έδειξε ότι μόνο το 23% των χωρών προχώρησαν στην πρόσληψη επιπλέον εκπαιδευτικού προσωπικού εντός πανδημίας. Η Ελλάδα είναι μια από αυτές. Ξέρετε πόσες προσλήψεις έγιναν φέτος; Πενήντα χιλιάδες, κύριε Σκουρλέτη. Βρείτε μου μια χρονιά που να έγινε αντίστοιχος αριθμός προσλήψεων. Μόνιμοι διορισμοί! Πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας στην Ειδική Αγωγή τεσσερισήμισι χιλιάδες μόνιμοι διορισμοί. Γενική εκπαίδευση: δέκα χιλιάδες πεντακόσιοι μόνιμοι διορισμοί, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί. Γιατί; Για να ενισχύσουμε τα παιδιά μας, να ενισχύσουμε τους καθηγητές μας, να ενισχύσουμε το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Υποχρεωτική χρήση μάσκας πιο νωρίς από άλλες χώρες σε ηλικίες χαμηλότερες, διαφορετικά διαλείμματα, προσαρμοσμένη

λειτουργία κυλικείων, μη πραγματοποίηση σχολικών εκδρομών, επέκταση του ολοήμερου σχολείου για να προστατέψουμε τις ευπαθείς ομάδες, ενημερωτικές συνεδρίες από γιατρούς, εκτεταμένη ενημέρωση μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων.

Όλα αυτά τα μέτρα, λοιπόν, είναι αυτά που εσείς λέτε ότι δεν πήραμε ούτε ένα. Κύριε Σκουρλέτη, μη συνεχίζετε αυτή την πρωτοφανή ανευθυνότητα. Αν εσείς ήσασταν κυβέρνηση τα σχολεία θα ήταν κλειστά, από την πρώτη μέρα της πανδημίας μέχρι την τελευταία και τα παιδιά θα ήταν στο μαύρο. Γιατί; Γιατί και την τηλεκπαίδευση, δυστυχώς, την πολεμήσατε λυσσαλέα.

Κύριε Σκουρλέτη, ζούμε μια πρωτοφανή κατάσταση. Τα σχολεία σε όλο τον κόσμο ανοίγουν και κλείνουν. Γιατί; Γιατί υπηρετούμε δύο στόχους: Πρώτον, την προστασία της δημόσιας υγείας και, δεύτερον, το να συνεχίζεται όσο πιο απρόσκοπτα γίνεται η εκπαιδευτική διαδικασία. Είναι μια πολύ δύσκολη διαδικασία για τους μαθητές μας, για τους γονείς, για τους εκπαιδευτικούς. Είναι πάρα πολύ δύσκολη. Το μόνο εύκολο θα ήταν να πούμε ότι κλείνουμε συνολικά τα σχολεία μέχρι να τελειώσει η πανδημία. Δεν θα ήταν, όμως, το υπεύθυνο και δεν θα ήταν αυτό που θα υπηρετούσε τα παιδιά μας.

Και κάτι τελευταίο και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Εντολή να μην καταγράφονται κρούσματα; Παρακαλώ πολύ να μας καταθέσετε στα Πρακτικά συγκεκριμένα στοιχεία, όχι απλά να εκτοξεύονται φήμες και ανυπόστατες καταγγελίες. Πείτε μας, κύριε Σκουρλέτη, ποιος έδωσε εντολή και πού, να το ακούσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό, θα σας πω. Δεν είναι κάτι προσωπικό, επιθετικό, για να μη χρησιμοποιήσω την έκφραση του Κανονισμού. Έχετε τον λόγο, λοιπόν, μόνο για να διευκρινίσετε αυτό που είπατε. Μην επεκταθείτε παρακάτω. Τα νούμερα όλα αυτά τα είπατε και απαντήσατε. Συνεπώς δεν θα κάνουμε διάλογο εδώ, μόνο αναφερθείτε στο εάν αλλοιώθηκε καθόλου το περιεχόμενο του λόγου σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ναι, αλλοιώθηκαν και όλα τα είχαν, αλλά μη λέτε ότι δεν θα κάνουμε διάλογο εδώ. Πάθαμε τόσο «vertigo» πια με τον διάλογο που έχει γίνει επί τρεις μέρες στη Βουλή! Είναι, τέλος πάντων, αυτό αναφορά για την ανάγκη να συζητάς για ένα νομοσχέδιο κρίσιμο, όπως αυτό της εκπαίδευσης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό είναι θέμα τοποθετήσεων και ο κόσμος κρίνει. Πείτε, λοιπόν, εάν αλλοιώθηκε καθόλου αυτό που είπατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βλέπετε ότι δεν ήταν σωστό να του δώσετε τον λόγο; Γιατί τώρα θα δευτερολογεί και τριτολογεί. Παραβίαση του Κανονισμού είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Λέω, λοιπόν, αλίμονο και αν η αναγκαιότητα του διαλόγου συμπυκνώνεται σε ένα τρίμηρο μέσα στη Βουλή για ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Αλλά προφανώς έτσι αντιλαμβάνεται η κυρία Υπουργός τον διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό αποφάσισε η Διάσκεψη των Προέδρων και η Ολομέλεια στην αρχή το συμφώνησε. Χάνουμε χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ε, αφήστε με, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας εξηγώ τον Κανονισμό. Εγώ είδατε ότι αντί για δώδεκα λεπτά σάς άφησα δεκαεξιμισι λεπτά. Αλλά πείτε τα, δεν σας κόβω τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Βεβαίως, εδώ φαίνεται ότι υπάρχει συνολικότερο πρόβλημα κατανόησης, διότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δοθεί η ερμηνεία του κ. Πορτοσάλτε, τα οποία μας τα είπε εδώ αυτολεξεί η κυρία Υπουργός για τις δηλώσεις του Αλέξη Τσίπρα χθες. Η ευθύνη είναι μοναδική και δική σας για ό,τι συμβαίνει. Σας έχουμε προειδοποιήσει και κατά την έναρξη της συζήτησης και όλες τις προηγούμενες ημέρες και επιμένετε. Τινάζτε τα όλα στον αέρα, λοιπόν. Αναλάβετε τις ευθύνες σας, αλλά δεν μπορεί να επικαλείστε σαχλαμάρες και άλλες αναφορές και ερμηνείες να δίνετε εκεί που δεν υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, δεν είναι προσωπικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Τέλος, εγώ θέλω να ξέρω από την κυρία Υπουργό πόσοι εκπαιδευτικοί, λόγω υποκειμένων νοσημάτων πήραν άδεια και τι κενά έχουν δημιουργηθεί και αν αυτά έχουν καλυφθεί και υπερκαλυφθεί, διότι οι ανάγκες είναι πολύ περισσότερες. Πόσες νέες αίθουσες υπήρξαν στα σχολεία, όταν έκλεισαν και τώρα που ανοίγουν ξανά; Μειώθηκε ο αριθμός των μαθητών μέσα στις τάξεις; Αυτά είναι τα μεγάλα ερωτήματα και αυτές είναι οι δικές της ευθύνες και πολύ περισσότερο. Στα σχολεία που δεν μπορούν να κλείσουν για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, εκεί πέρα έχουν καλυφθεί τα κενά που έχουν υπάρξει με τις άδειες; Εκεί πέρα έχουν γίνει στοχευμένα τεστ; Δεν παίζουμε με αυτά τα πράγματα. Αφορούν τη ζωή. Σε αυτά, λοιπόν, απαντήστε και αφήστε τις ερμηνείες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Για να τελειώσει αυτός ο κύκλος των ομιλιών, θα μιλήσει τώρα ο κ. Καιρίδης από τη Νέα Δημοκρατία, μετά η κ. Κανελλή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Συρίγος, μετά ο κ. Δαβάκης, μετά ο κ. Ζαχαριάδης. Θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βρούτσης και ο κύκλος θα κλείσει με τον κ. Γκίκα, την κ. Μάλαμα και τον κ. Αρσένη.

Κύριε Καιρίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένεκα του διαλόγου που είναι πάντα απαραίτητος και χρήσιμος, επιτρέψτε μου δύο επισημάνσεις γι' αυτά που ακούστηκαν από τους δύο προλαλήσαντες. Απευθυνόμενος στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή ακούω με πολλή προσοχή να λέγεται ότι οι πρυτάνεις και σύσσωμη η ακαδημαϊκή κοινότητα είναι ενάντια και άκουσα και διάβασα τα πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών, να πω ότι είδα τον πρόεδρο της ΠΟΣ-ΔΕΠ να τάσσεται υπέρ του νομοσχεδίου, όπως και πάρα πολλοί πρυτάνεις σε πάρα πολλές διατάξεις. Είχαμε τον πρύτανη του μεγαλύτερου πανεπιστημίου της χώρας, τον κ. Παπαϊωάννου του ΑΠΘ, τον πρώην πρύτανη του ΑΠΘ κ. Μήτκα, βεβαίως δημοσίως ο πρύτανης του ΕΚΠΑ, του Αθηνών και κ.ο.κ.. Άρα δεν χρειάζονται αυτές οι υπερβολές, για να μην πω κάτι βαρύτερο.

Ως προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΙΝΑΛ, άκουσα με πολύ ενδιαφέρον την τοποθέτησή του, οφείλω ωστόσο να ομολογήσω ότι μπερδεύτηκε. Διότι άλλοι Βουλευτές του ΚΙΝΑΛ αναφέρουν συγκεκριμένα στον κ. Καμίνη, άκουσα τη χθεσινή του ομιλία, την κ. Κεφαλίδου, υπεύθυνη παιδείας του ΚΙΝΑΛ έχουν διαφορετικό πνεύμα και προσέγγιση στο νομοσχέδιο.

Είναι και αυτό δείγμα ενός πλουραλισμού -θα έλεγα- στο κόμμα της Αντιπολίτευσης.

Και έρχομαι τώρα στην καθ' εαυτή ομιλία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το νομοσχέδιο για την ανώτατη παιδεία είναι μία ευκαιρία να ξαναγνωριστούμε, να δούμε ποιος είναι ο δημοκράτης και ποιος παριστάνει τον δημοκράτη, ενώ ανέχεται τον φασισμό της βίας, ποιος είναι προοδευτικός και ποιος βαθιά -βαθύτατα!- σκοταδιστής, ποιος εξυπηρετεί το λαϊκό συμφέρον και ποιος λαϊκίζει για ίδιον όφελος σε βάρος των ασθενέστερων και πιο ευάλωτων, που καθ' εξοχήν έχουν ανάγκη το ποιοτικό και αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο, να δούμε σε τελική ανάλυση ποιος είναι έντιμος και ποιος πολιτικάντης.

Αν αυτά τα ξεκαθαρίσουμε, όλα τα άλλα τα βρίσκουμε και πώς θα εξασφαλίσουμε το ασφαλές πέρασμα της ελληνικής κοινωνίας από τη μεγάλη δοκιμασία της πανδημίας με τις λιγότερες απώλειες και πώς θα αντιμετωπίσουμε τις απειλές της Τουρκίας και πώς θα ανατάξουμε την οικονομία μας και θα δώσουμε προοπτικές στους νέους μας και συνολικά στην ελληνική κοινωνία.

Όμως, πρώτα θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και να ξεχωρίσουμε το ψέμα από την αλήθεια, την υποκρισία από την ουσία, το θέατρο, το κακόγουστο θέατρο που παίζεται για άλλη μια φορά εδώ, την ώρα που η κοινωνία ζητά λύσεις.

Εξηγούμαι, λοιπόν: Η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης δεν πλήττει τη δημοκρατία αλλά την αναβαθμίζει και την προστατεύει. Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία και ελευθερία χωρίς ασφάλεια.

Στο ελληνικό πανεπιστήμιο αντικαταστήσαμε μεταπολιτευτικά τον κρατικό αυταρχισμό της χούντας με την αυθαιρεσία των κομ-

ματικά εγκάθετων, των παραβατικών και τελευταία των ποινικών.

Μας λέτε ότι δεν υπάρχουν περιστατικά παρανομίας στο πανεπιστήμιο. Αλήθεια; Το λέτε σοβαρά; Τα περιστατικά βίας είναι γνωστά. Μόνο εσείς, τυφλωμένοι από την ιδεοληψία και την ιδιότητα σας, κάνετε πως δεν τα βλέπετε.

Αυτό που δεν είναι γνωστό και δεν έχει μετρηθεί και εσείς αποσιωπάτε εντέχνως είναι τα περιστατικά αυτολογοκρισίας ημών των καθηγητών. Μπορούμε να καλέσουμε όποιον θέλουμε στο μάθημά μας ή σε ένα ειδικό σεμινάριο; Η απάντηση είναι «όχι». Πόσα συνέδρια και άλλες εκδηλώσεις μεταφέρθηκαν εκτός του πανεπιστημίου για λόγους ασφαλείας; Στη δική μου μόνο περίπτωση, πάμπολλες φορές και μπορώ να σας δώσω αναλυτικά κατάλογο.

Αν όχι μια αστυνομική δύναμη, ποιος; Ιδιωτικά «security» θα διώκουν το έγκλημα; Ή οι πρυτάνεις θα κυνηγούν το βράδυ τους ναρκέμπορους στην πανεπιστημιούπολη του ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη;

Ήρθαν διαπρεπείς Έλληνες και ξένοι πανεπιστημιακοί από το εξωτερικό με τα Συμβούλια Ιδρύματος και οι κοτζαμπάσδες με τη δική σας στήριξη -για να μην πω «καθοδήγηση»- τους διαπίπνυσαν και τους εξευτέλισαν για να μην αλλάξει τίποτα, να μη θιγεί κανένα κακώς κείμενο. Οι κοτζαμπάσδες και ο «νεοκοτζαμπασισμός» σας!

Έρχομαι στα πειθαρχικά. Πότε τιμωρήθηκε στο ελληνικό πανεπιστήμιο η αντιγραφή και η λογοκλοπή που ευτελίζουν την ακαδημαϊκή διαδικασία και αποτελούν το θεμελιώδες ακαδημαϊκό παράπτωμα; Η απάντηση, δυστυχώς, είναι ένα εκκωφαντικό «ποτέ».

Και θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής. Η ντροπή βαραίνει το σύνολο του πολιτικού μας συστήματος -με λίγες εξαιρέσεις- που ανέχθηκε αυτό τον ευτελισμό σε βάρος των έντιμων και σκληρά αγωνιζόμενων φοιτητών μας.

Μπορώ να σας μιλάω με τις ώρες για τη δικιά μου προσωπική εμπειρία. Όταν προσπάθησα να υπάρξει στοιχειώδης πειθαρχική τιμωρία για τις αντιγραφές, βρέθηκα εγκαλούμενος από έναν συμμαχικό συμπερόντων με τη συμμετοχή και συναδέλφων μου που ήθελαν την εύνοια των κομματικών νεολαίων. Έχω εδώ και τα πρακτικά γενικών συνελεύσεων από το πανεπιστήμιο, αν χρειαστεί.

Αυτή ήταν και παραμένει σε έναν βαθμό η κατάσταση, που δεν τιμά κανέναν και που αντί να διαπαιδαγωγεί τη νέα γενιά στις αξίες της προσπάθειας, της άμιλλας, της αριστείας, κάποιες φορές την εκμαυλίζει στην ευκολία, τη συναλλαγή, την παραβίαση των κανόνων. Η αντιγραφή και η λογοκλοπή ακυρώνει την πανεπιστημιακή διαδικασία.

Και επειδή θέλω να σας μιλήσω με το χέρι στην καρδιά, κύριε Σκουρλέτη, όταν αναφέρομαι σε κομματικές νεολαίες, κύριοι -όλοι της Αντιπολίτευσης- έχω τη γενναιότητα να αναφέρομαι σε όλες σε όλες τις κομματικές νεολαίες. Εσείς την έχετε αυτή τη γενναιότητα, κύριε Σκουρλέτη, ή για σας κάποιες είναι καλές και κάποιες είναι κακές;

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε το ανοικτό, ασφαλές, ποιοτικό και αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο, που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία συνολικά και οι ασθενέστεροι ακόμα περισσότερο. Εσείς τι θέλετε; Ένα εσωστρεφές, χαμηλής πτήσης και απαιτήσεων πανεπιστήμιο, που θα παράγει αποφοίτους χωρίς προοπτικές, που θα είναι εύκολα χειραγωγούμενοι από τους εμπόρους ψευδαισθήσεων και αυταπατών, όπως θα έλεγε και ο Αρχηγός σας -τον οποίο καλωσορίζω στην Ολομέλεια- ένα πανεπιστήμιο-εκκολλάτηριο, όπου θα στρατολογούνται απλώς κομματικά στελέχη και οπαδοί χωρίς προσόντα, αλλά με πρόσβαση στο κόμμα και στο κράτος;

Κόπτεσθε για το πόσοι μπαίνουν στο πανεπιστήμιο. Για το πόσοι βγαίνουν από το πανεπιστήμιο έχετε κάτι να μας πείτε; Υπάρχει κάποιο ενδιαφέρον σε αυτό; Έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό αποφοίτησης στην Ευρώπη. Όπως μας είπε και ο κ. Διγαλάκης πριν από λίγο και όπως λένε όλες οι στατιστικές, θα κάνουμε κάτι για αυτό; Ενδιαφέρεστε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μερικές μέρες υπερψηφίσατε τη Σύμβαση για την απόκτηση των Ραφαέλε και καλά κάνατε. Σας καλώ να υπερψηφίσετε κάτι ακόμα πιο σημαντικό, γιατί δεν

υπάρχει μεγαλύτερη εθνική επένδυση και πιο αποτελεσματική θωράκιση της ελληνικής κοινωνίας από την παιδεία. Από την αναγέννηση της παιδείας ξεκίνησε η αναγέννηση του έθνους μας, που πριν από διακόσια ακριβώς χρόνια οδήγησε στη μεγαλειώδη Ελληνική Επανάσταση. Με σύμμαχο την παιδεία η σύγχρονη Ελλάδα κατέστη ισότιμη στην Ευρώπη και ευημερούσα και από τα προβλήματα κυρίως στην παιδεία μας ταλαιπωρείται η εθνική μας πορεία εδώ και μερικές δεκαετίες.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, την υποκρισία, ιδίως οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που στο παρελθόν στηρίζατε τις μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες στην ανώτατη παιδεία, όπως τον νόμο Διαμαντοπούλου το 2011. Τούτες τις κρίσιμες ώρες η πατρίδα δεν αντέχει το θέατρο, τον πολιτικαντισμό και τον τυχοδιωκτισμό, τους καριερίστες της πολιτικής. Τότε είχατε ψηφίσει την ελεγχόμενη είσοδο στα πανεπιστήμια, τις πειθαρχικές ποινές, την κατάργηση των αιώνων φοιτητών, μια σειρά από διατάξεις που τώρα επαναλαμβάνει ο νόμος που συζητάμε. Θα ήταν πράξη στοιχειώδους συνέπειας να ξαναψηφίσετε τουλάχιστον αυτά που είχατε ψηφίσει τότε, το 2011, πριν από δέκα χρόνια.

Και τελειώνω. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι μόνο σημαντικό για την παιδεία. Είναι σημαντικό για το πώς αντιλαμβάνεται καθένας μας την πολιτική πράξη και νομίζω ότι η συζήτηση είναι αποκαλυπτική.

Άλλωστε, ο ίδιος ο ελληνικός λαός σε όλες τις δημοσκοπήσεις στηρίζει με μεγάλη πλειοψηφία -και οι δικοί σας ψηφοφόροι σε μεγάλο ποσοστό- αυτές τις αλλαγές και προσπερνά, γυρνά την πλάτη σε όλα τα φαιδρά που ακούμε εκτός τόπου και χρόνου περί χούντας, ασφαλιτών και αστυνομοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΑΔΗΣ: Κλείνω, απευθυνόμενος στην ηγεσία του Υπουργείου, τη φίλη Νίκη και τον καλό συνάδελφο Άγγελο, για να τους πω ότι κάνουμε το καθήκον μας, αλλά είναι μόνο ένα πρώτο βήμα η υπερψηφίση αυτού του νομοσχεδίου, διότι για να έχει νόημα το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων -που είναι το μεγάλο κεκτημένο της δημοκρατίας- πρέπει να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο η αξιολόγηση και η λογοδοσία των πανεπιστημίων. Διαφορετικά, το αυτοδιοίκητο μετατρέπεται σε καταφύγιο εγωιστικών και συντεχνιακών συμφερόντων. Άρα αξιολόγηση, λογοδοσία, ενισχυμένοι μηχανισμοί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Έχετε πάει στα εννιά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με μία φράση: Η ελληνική κοινωνία είναι φιλομαθής και επενδύει στην παιδεία όσο λίγες στον κόσμο. Τα πανεπιστήμιά μας είναι γεμάτα από άξιους επιστήμονες και η νεολαία μας είναι εξαιρετικής ποιότητας, για την οποία μπορούμε να υπερηφανευόμαστε. Με τις κατάλληλες θεσμικές αλλαγές μπορούμε, πραγματικά, να απογειώσουμε το πανεπιστήμιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και στη συνέχεια τον λόγο ζήτησε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

Θα μιλήσετε αμέσως μετά, κύριε Πρόεδρε.

Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που είχε την καλοσύνη μετά από τρεις ώρες έναρξης της διαδικασίας να ακουστεί και το ΚΚΕ, γιατί έτσι όπως είναι η σειρά πρέπει να περιμένουμε τη σειρά μας. Η ώρα που θα είμαστε μπροστά δεν αργεί.

Κυρία Υπουργέ, πείτε και στον Πρωθυπουργό σας -ευθέως σας το λέμε- παίρνετε άριστα! Με αυτό το νομοσχέδιο παίρνετε άριστα σε ένα πτυχίο -πρωτοφανές, όμως, στον χώρο της παιδείας- «μπαμπεσιά». Είναι ειδικό μάθημα. Παίρνετε άριστα στη «μπαμπεσιά». Πιο μπαμπεσική περίοδος και τρόπος να φέρετε

αυτό το νομοσχέδιο για την παιδεία δεν μπορεί να έχει υπάρξει.

Τα παιδιά είναι κλεισμένα στα σπίτια τους. Τα περισσότερα δεν έχουν πρόσβαση ούτε καν στην τάχα μου διθην τηλεκαίτευση όλων των ηλικιών. Τα πανεπιστήμια είναι κλειστά από τον Μάιο. Δεν έχουν δει μια μέρα και την ώρα που είναι όλη η νεολαία, από την παιδική ηλικία μέχρι την ηλικία των δεκαοκτώ, δεκαεννιά, είκοσι, είκοσι ένα, είκοσι δύο, είκοσι τρία, είκοσι τέσσερα, είκοσι πέντε σε μία άτυπη φυλακή με αποστάσεις και με μάσκες, πάρε να 'χεις κι ένα νομοσχέδιο. Αυτό λέγεται μπαμπεσιά. Είναι σαν να μιλάτε για κανόνες απελευθέρωσης σε φυλακισμένους, για κανόνες αναβάθμισης μιας φυλακής. Αφού βγουν από τη φυλακή να τη δοκιμάσουν.

Δεν σας παίρνουν εσάς; Τόσο πολύ έχετε χάσει την επαφή με τον κόσμο κι εσείς και ο Μητσοτάκης; Δεν σας παίρνουν γονείς να σας λένε: «Έχω τρελαθεί, ό,τι γλιτώσω επειδή είμαι στο σπίτι μου, θα πάνε σε ψυχοφάρμακα για το παιδί. Έχω την κόρη μου, έχω τον γιό μου στα δεκαπέντε, στα δεκαέξι, στα δεκαεπτά. Τι εξετάσεις θα δώσει φέτος; Δεν ξέρει πώς να συμπληρώσει το μηχανογραφικό. Τι είναι τούτο το κακό που με βρήκε. Πόση ύλη να διαβάσει; Ποια ύλη να διαβάσει; Πώς θα συμπληρώσει το μηχανογραφικό;»

Έχουν γίνει όλοι στοιχηματάτζηδες. Παίρνουν εμάς τους Βουλευτές. Μη σας πω τι λένε τα πεντάχρονα και τα εξάχρονα. Τα έχω και σε μήνυμα και θα σας τα δείξω. Σήμερα πάνε τελευταία μέρα στο σχολείο σαν να πηγαίνουν σε πένθος και ειδοποιούν και λένε: «Πείτε τους να τους βάλουν εκατό μέρες φυλακή για να καταλάβουν τι πάει να πει να μην πηγαίνεις σχολείο». Γιατί υπήρχε τρόπος και τα σχολεία να είναι ανοιχτά και όλα.

Και δεν μου λέτε, μας λέτε ότι σας πήρε ο πόνος εσάς αυτή τη στιγμή να ανεβάσετε το επίπεδο. Αντιγράφοντας πού μοντελάκι; Κλείνετε τα σχολεία. Από αύριο τα κλείνετε όλα. Ωραία, τα κλείνετε όλα και αφήνετε ανοιχτά τα ειδικά σχολεία. Πάτε μια βόλτα σήμερα στο Αιγάλεω. Είναι ειδικό σχολείο και μένει ανοιχτό. Έχει εκατόν σαράντα παιδιά και έναν νοσηλευτή. Ζητάνε δεύτερον εδώ και μήνες. Είναι ένας νοσηλευτής για να δώσει τα φάρμακα και να αντιμετωπίζει τα ζητήματα.

Δείτε τώρα σκηνικό μοντέρνας σύγχρονης παιδείας που θα ανεβάσει το επίπεδο, που θα κατεβάσει τριάντα χιλιάδες φοιτητές και θα τα κάνει όλα ωραία και καταπληκτικά. Έτσι για να βγαίνετε με κοστούμι και γραβάτα μπαμπεσική και να λέτε: «Εδώ οι άριστοι κολπατζήδες», γιατί κόλλο είναι να επιλέξετε αυτή την εποχή. Αν είχατε κουράγιο και πολιτική γενναιότητα θα το παίρνατε πίσω με αφορμή την πανδημία και τότε να σας πούμε και μπράβο. Όμως, δεν είναι ώρα να το κουβεντιάσουμε αυτό. Χίλιες φορές να μας βάζατε να το κουβεντιάσουμε κατακαλόκαιρο με πανεπιστήμια κρατημένα ανοιχτά μέσα στο κατακαλόκαιρο, αλλά να είναι ζωντανά, να είναι όλα έτσι και όχι να είναι τουριστικά.

Πάτε, λοιπόν, στο Αιγάλεω να δείτε τι σημαίνει ανοιχτό σχολείο. Θέλετε να σας πω συνθήκες; Και ξέρετε πώς είναι τα παιδιά εκεί και ξέρετε πως δεν είναι εύκολο να φορέσουν όλα μάσκα και να τηρήσουν αποστάσεις. Είναι στην εφηβεία κιόλας, αλλά είναι λειτουργικά παιδιά.

Σε είκοσι δύο τετραγωνικά εννέα παιδιά και ένας δάσκαλος. Που να με πάρει και να με σηκώσει. Από εδώ ως εδώ είναι ενάμισι τετραγωνικό. Βάλτε δυο παιδιά, βάλτε κι έναν δάσκαλο με ή χωρίς μάσκα και πείτε μου ότι επιτελείτε καταπληκτικό έργο γιατί κάνατε προσλήψεις. Ποιες προσλήψεις, πού προσλήψεις;

Τώρα βρήκατε το καινούργιο μοντελάκι: Αστυνομία. Δεν ξέρω από πού τα αντιγράφετε αυτά. Ακούω κατά καιρούς, μας πήρατε με την Οξφόρδη. Μωρέ, είμαστε στα συγκαλά μας; Από πού ήρθατε; Προφανώς από κάπου έξω ήρθατε. Δεν μπορεί. Είμαι σίγουρη ότι ήρθατε και από άλλο πλανήτη. Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό. Έχετε δει καμμία εστία σαν τους κοιτώνες της Οξφόρδης στην Ελλάδα; Έχετε δει εστιατόρια σαν τον Χάρβαρντ; Πού τα έχετε δει αυτά; Έχετε δει κοιτώνες για φοιτητές τύπου Georgetown; Έχετε δει γραφεία καθηγητών και χώρους συνλεύσεων τύπου Syracuse; Θα σας πω μερικά από τα πανεπιστήμια που είναι και πολύ δημοφιλή εδώ μεταξύ μας και υπάρχουν κάμποσοι, και από την Κυβέρνηση, που είναι απόφοιτοι αυτών. Βγαίνει ένα πανεπιστήμιο στην Αγγλία από τα κολοσιαία και λέει

ότι όλη η χρονιά θα πάει με τηλεκαπαίδευση. Την έχετε φανταστεί την τηλεκαπαίδευση έτσι όπως γίνεται στην Ελλάδα; Σοβαρολογείτε; Εδώ δεν λειτουργεί στα WebEx της Βουλής. Οι μισοί βγαίνουμε σαν «γκαγκά» από το υπερπέραν για να ακουστούμε. Μη μου πείτε ότι κάνω λάθος, το ζούμε εδώ μέσα τριακόσιοι άνθρωποι. Είναι υπερκομματικό. Όποιος έχει συμμετάσχει σε τηλεδιάσκεψη στο ελληνικό Κοινοβούλιο είναι σαν να ακούγεται από το βάθος του πηγαδιού κι αν ακουστεί στο τέλος, αν πετύχει, ZOOM, πλατφόρμες, λεφτά, ιστορίες, κολοκύθια με τη ρίγανη! Από πού πήρατε το μοντελάκι της αστυνομίας που θέλετε να βάλετε; Από την Αμερική.

Δεν πρόκειται να περάσω τα επτά λεπτά ούτε λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Να σας πω από πού το πήρατε, από την Αμερική το πήρατε. Στην Αμερική σε πάρα πολλά campus έχουν. Εδώ θέλετε και «Φράουλες και αίμα» εικοστού πρώτου αιώνα. Αυτό θέλετε. Θέλετε «Φράουλες και αίμα». Θέλετε να πετύχετε κάτι άλλο, γι' αυτό και στέκεστε στο ένα, δύο, τρία, πέντε, δέκα μεμονωμένα που έχουν κάνει κάποια, ενδεχομένως ακραία, παλιόπαιδα. Και πείτε ότι χαρακτηρισμό θέλετε. Μου είναι παντελώς αδιάφορο. Θέλετε όμως να βουλώσετε στόματα αλλά Αμερική με πανεπιστήμια και πάτε την αστυνομία μέσα στα campus.

Λοιπόν σας λέω αυτή τη στιγμή -και το λέω σε συναδέλφους να το ξέρουν-τρίαντα έξι χιλιάδες αδικήματα έγιναν με την αστυνομία μέσα στα αμερικανικά πανεπιστήμια πέρσι. Από αυτά το 60% περίπου είναι σεξουαλικά και τα υπόλοιπα είναι ληστείες. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, στην Καλιφόρνια, στο Κολοράντο, στο Κονέκτικατ, στο Ιλινόι, στη Νέα Υόρκη, στο Μίσιγκαν, στη Μασαχουσέτη, στην Πενσυλβάνια έχει ξεκινήσει το λεγόμενο Defund Police, αποχρηματοδότηση και ακύρωση της Αστυνομίας μετά τη δολοφονία του Φλοιντ. Πετάνε έξω τους αστυνομικούς σε αυτές τις περιοχές που σας είπα έξω από τα πανεπιστήμια. Τους πετάνε εκεί και παίρνουν τα κονδύλια και τα δίνουν σε ψυχολόγους και κοινωνιολόγους για να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα για να αποκατασταθεί η ηρεμία και να μην υπάρχει βία.

Στη Μινεάπολη, στο Ντένβερ, στο Πόρτλαντ και στο Όκλαντ 2,5 εκατομμύρια δολάρια πάρθηκαν για να δοθούν σε άλλες υπηρεσίες. Όταν οι Αμερικανοί φίλοι σας, που τόσο πολύ τους λατρεύετε και τους σέβοντε από βάση σε βάση, και τους έχετε χαρίσει ένα στρατόπεδο από τη μία άκρη στην άλλη και έχουν φτιάξει όχι σχολές, όχι υποτροφίες, όχι νατοϊκά, όταν αυτοί, λοιπόν, παίρνουν την αστυνομία τους πίσω, έρχεστε να τη βάλετε εσείς. Κι εκεί για τον Φλόιντ. Φανταστείτε να ήξεραν οι Αμερικανοί φοιτητές -λέω τώρα, σε μια υποθετική ταινία επιστημονικής φαντασίας και συγγνώμη για το μισό λεπτό- ότι το μισό της Ελληνικής Αστυνομίας, που είναι και επιθετική και αυτήν δεν θα τη βάλετε λέτε στα πανεπιστήμια, ψηφίζει Χρυσή Αυγή.

Να τους χαίρεστε και αυτούς και την μπαμπεσιά σας. Δεν πρόκειται να μπουόμε ούτε στα πανεπιστήμια οι αστυνομικοί ούτε οι ιδέες σας. Οι ιδέες ευτυχώς έχουν φτερά και μπορούν να σας ξεπεράσουν κοιτώντας το αύριο και τον ουρανό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Καννέλη.

Τον λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα μιλήσω μόνο για πέντε, έξι λεπτά. Δεν θα αξιοποιήσω όλον τον χρόνο. Θα μιλήσω από το έδρανο.

Ζητώ να πάρω τον λόγο σε αυτή τη στιγμή της εν εξελίξει διαδικασίας στην Ολομέλεια για το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως διότι έχω την εντύπωση πως η Κυβέρνηση έχει αρχίσει να χάνει εντελώς τον έλεγχο και της πανδημίας, αλλά και τον πολιτικό έλεγχο και μέσα στον πανικό της οδηγείται σε αποφάσεις απαράδεκτες, σε μεθοδεύσεις αντιδημοκρατικές. Και θα εξηγηθώ αμέσως.

Κυρία Υπουργέ, φέρνετε με επιμονή, ενώ γνωρίζετε ότι δεν έχει διεξαχθεί ουσιαστικός διάλογος, ούτε στην ακαδημαϊκή ούτε στην εκπαιδευτική κοινότητα με όλους τους φορείς, αλλά και ενώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η Βουλή εξαιτίας της πανδημίας λειτουργεί σε ένα ειδικό καθεστώς, επιμένετε, όμως, όλες αυτές

τις μέρες να φέρετε προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που εγείρει αντιδράσεις και εγείρει αντιδράσεις όλη την εκπαιδευτική κοινότητα.

Έχετε απέναντί σας σχεδόν όσους φορείς εκπροσωπούν την εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή κοινότητα, έχετε απέναντί σας τους πρυτάνεις, έχετε απέναντί σας τους φοιτητές, έχετε απέναντί σας ακόμα και τους αστυνομικούς, έχετε απέναντί σας ακόμα και σημαντικά στελέχη της παράταξής σας που διετέλεσαν Υπουργοί Παιδείας ή σε ανώτατους ακαδημαϊκούς τόπους, όπως ο κ. Σουφλιάς ή ο κ. Φορτσάκης, ο οποίος ήταν Βουλευτής Επικρατείας κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο με τη Νέα Δημοκρατία. Εσείς, όμως, επιμένετε.

Και, βεβαίως, έχετε απέναντί σας -δεν μπορούν να εκφραστούν, αλλά αγωνιούν- τη συντριπτική πλειοψηφία των γονιών και των μαθητών του λυκείου σε μια ιδιαίτερη χρονιά φέτος, σε μια χρονιά που δεν μπόρεσαν καλά-καλά να πάνε στις τάξεις τους και κάνουν διαρκώς μάθημα εξ αποστάσεως. Κι εσείς αποφασίζετε με ιδιαίτερη επιμονή να προχωρήσετε ένα νομοσχέδιο, που για την επόμενη χρονιά θα έχει τουλάχιστον είκοσι, είκοσι τρεις χιλιάδες λιγότερους εισακτέους στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και αλλάζετε εν μέσω μιας πανδημικής χρονιάς το πλαίσιο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τις πανελλαδικές εξετάσεις.

Και αναρωτιέμαι, γιατί αυτή η επιμονή. Παρουσιάζεστε ακάθεκτοι, ανυποχώρητοι και δεν λογαριάζετε ότι όλα αυτά -επαναλαμβάνω- συμβαίνουν ενώ δικαιολογημένα αυτή την ώρα το μυαλό, η σκέψη όλων των Ελλήνων, όλων των πολιτών, των φοιτητών, των γονιών, των νοικοκυριών, των παιδιών της Γ' λυκείου είναι στην πανδημία. Η σκέψη και ο φόβος όλων μας είναι αν θα μωρέσουμε να γλιτώσουμε να μην κολλήσουμε η γιαγιά, ο παππούς, οι γονείς στα σπίτια, τα παιδιά τους. Έχουμε κρούσματα στα σχολεία και εσείς προχωράτε ακάθεκτοι.

Ανακοίνωσε χτες ο κ. Μητσοτάκης πως αύριο μπαίνουμε σε τρίτο lockdown και αυτό είναι μια ευρωπαϊκή πρωτοτυπία, ενώ δεν έχει τελειώσει ακόμα το δεύτερο. Αύριο κλείνουν ξανά όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα γυμνάσια, τα δημοτικά.

Και ενώ βρισκόμαστε σε αυτή την εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή -που οι λοιμωξιολόγοι μιλούν για ένα τρίτο κύμα, το οποίο έρχεται και μας ζητούν να λάβουμε μέτρα-, εσείς επιμένετε. Επιμένετε να έρχεστε εδώ, να προχωρήσετε, να νομοθετήσετε, να ψηφίσετε σ' αυτές τις συνθήκες, χωρίς να κατανοείτε ότι με αυτόν τον τρόπο δεν προκαλείτε μονάχα την Αντιπολίτευση, δεν προκαλείτε μονάχα τις λειτουργίες της ίδιας της δημοκρατίας, αλλά και την κοινή γνώμη.

Εκτός εάν τα κατανοείτε όλα αυτά και το κάνετε ακριβώς γι' αυτό, επίτηδες. Δηλαδή, κατανοείτε ότι οι αντιδράσεις σ' αυτά τα οποία θέλετε να φέρετε ευλόγως είναι τεράστιες και άρα βρίσκετε μία ευκαιρία, προκειμένου να τα περάσετε όλα, έχοντας αντίθετη τη συντριπτική πλειοψηφία της εκπαιδευτικής κοινότητας, στα μιλωχτά, χωρίς μεγάλο θόρυβο.

Και το λέω αυτό διότι υπάρχει προηγούμενο, καθώς ήσασταν εσείς που φέρατε και περάσατε «νύχτα» κυριολεκτικά τροπολογίες σε άσχετο νομοσχέδιο, προφανώς εκμεταλλευόμενοι την πανδημία και την ιδιαίτερη κατάσταση στην οποία νομοθετεί το Κοινοβούλιο, οι οποίες αφορούσαν την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με τα πτυχία των αποφοίτων κολλεγίων τριετούς φοίτησης.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά ήρθατε να εξαναγκάσετε το τεχνικό επιμελητήριο, το οικονομικό επιμελητήριο μέσα σε τριάντα μέρες να εγγράψει στους καταλόγους τους, τους αποφοίτους των κολλεγίων.

Γνωρίζατε, κυρία Κεραμέως, πάρα πολύ καλά ότι αν αυτή την τροπολογία την φέρνατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο υπό κανονικές συνθήκες, σε συνθήκες κανονικότητας, σε συνθήκες δηλαδή όπου ανά πάσα στιγμή θα μπορούσε να ζητήσει η Αντιπολίτευση με πενήντα Βουλευτές μια ονομαστική ψηφοφορία -που ο καθένας Βουλευτής όμως, θα ήταν εδώ μέσα και δεν θα εξουσιοδοτούσε την ψήφο του στους γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, γιατί αυτό γίνεται στην πραγματικότητα, ως μη γελιόμαστε και το έχουμε δεχτεί κι εμείς, διότι είμαστε σε ιδιαίτερες

συνθήκες—δεν υπήρχε περίπτωση να μην υπάρχουν αντιδράσεις. Αντιδράσεις όχι από την Αντιπολίτευση, αλλά από τους Βουλευτές μηχανικούς και οικονομολόγους της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας.

Διότι, οι Βουλευτές δεν είναι φερέφωνα. Όλοι καταλαβαίνουν ότι δεν γίνεται να ευτελίζεται έτσι η έννοια της αριστείας, δηλαδή χιλιάδες απόφοιτοι -μεταξύ όλων αυτών και πολλοί από εμάς, εδώ— μέσω πανελλαδικών εξετάσεων και με βαθμό υψηλής δυσκολίας να παίρνουν ένα πτυχίο και την ίδια στιγμή κάποιος ο οποίος δεν μπαίνει σε αυτή τη βάση, σε αυτόν τον κόπο, ανεξαρτήτως αν μπορεί ή όχι, να έχει τη δυνατότητα με τα χρήματα του πατέρα του να παίρνει ένα πτυχίο τριετούς φοίτησης και να έχει τα ίδια δικαιώματα σε υπογραφές με τον μηχανικό ή τον οικονομολόγο. Αυτή είναι η αριστεία; Και αυτό το κάνατε στα μουλωχτά, αξιοποιώντας τις έκτακτες συνθήκες της πανδημίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας κατηγορώ ότι και τώρα αυτό επιχειρείτε. Επιχειρείτε για άλλη μια φορά να αξιοποιήσετε τις έκτακτες συνθήκες της πανδημίας, προκειμένου να φέρετε προς ψήφιση κάτι του οποίου είναι σε αντίθεση με τη μεγάλη πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Ποιος θα μας απαντήσει σε αυτό, θα μου πείτε εσείς. Οι δημοσκοπήσεις; Βρήκαμε τώρα παππά να θάψουμε πέντε, έξι. Εγώ λοιπόν, σας λέω το εξής, και δεν έχει νόημα να αντιδικούμε. Φέρνει αντιδράσεις αυτή η νομοθετική σας πρωτοβουλία; Φέρνει αντιδράσεις. Είναι εύλογες οι αντιδράσεις; Πάντοτε είναι εύλογες οι αντιδράσεις. Και η δικιά μας κυβέρνηση νομοθέτησε στα κρίσιμα και ευαίσθητα ζητήματα της παιδείας και είχαμε αντιδράσεις. Πάντοτε υπάρχουν αντιδράσεις. Είναι στο πλαίσιο της δημοκρατικής λειτουργίας αυτές οι αντιδράσεις; Πάντοτε είναι στο πλαίσιο της δημοκρατικής λειτουργίας. Μια δημοκρατία οφείλει να έχει τον διάλογο, μια δημοκρατία οφείλει να έχει τον αντίλογο, μια δημοκρατία οφείλει να έχει τη διαμαρτυρία, ακόμα και τη διαδήλωση.

Και έρχομαι τώρα σε ένα πολύ κρίσιμο, κατά την άποψή μου, ζήτημα. Κύριε της Κυβέρνησης πρέπει να σταματήσετε, κυρίως μετά το φιάσκο της Ικαρίας, να προχωράτε σε αθλιότητες, προκειμένου να συμμαζέψετε τα ασυμμάζευτα από τις εικόνες του κ. Μητσοτάκη. Διότι οι αθλιότητες αυτές σας εκθέτουν ακόμα περισσότερο και αναδεικνύουν και μια αντιδημοκρατική κουλτούρα.

Αθλιότητα πρώτη είναι η προσπάθεια που έγινε το περασμένο Σάββατο, προκειμένου αυτές οι εικόνες που έκαναν τον γαργαλό του διαδικτύου με πολύ μεγάλη ταχύτητα να μην προβληθούν στις τηλεοπτικές οθόνες. Θέλω να σας πω ότι είναι μάταιος αυτός ο κόπος. Δεν είμαστε στην εποχή στην οποία ό,τι δεν προβάλλεται στην τηλεόραση, δεν υπάρχει. Παλαιότερα ίσως συνέβαινε, σε εποχές όταν δεν υπήρχε η δυνατότητα της τεχνολογίας. Σήμερα η τεχνολογία, το διαδίκτυο δεν μπορεί να κρύψει την αλήθεια. Και αναγκάστηκαν και οι τηλεοράσεις να το προβάλλουν.

Αθλιότητα δεύτερη ήταν η ανάρτηση οδηγιών από τον αόρατο αρχισυντάκτη στην αίθουσα σύνταξης της δημόσιας τηλεόρασης, που προέτρεπε τους παραγωγούς να μην παίζουν φωτογραφίες και βίντεο από την βεράντα του Βουλευτή σας Ικαρίας, αλλά ούτε και πλάνα του κ. Λιγνάδη με άλλους. Ποιοι είναι αυτοί οι άλλοι αλήθεια; Ποιοι είναι αυτοί οι άλλοι που ξαφνικά δεν έπρεπε να παίζουν δίπλα στον κ. Λιγνάδη τον οποίο επί δύο και πλέον εβδομάδες κάλυπτε η κ. Μενδώνη; Δεν ξέρω αν το έκανε από μόνη της ή με εντολές άνωθεν.

Ακούστε, τέτοιου είδους σκονάκια οδηγιών στη δημόσια τηλεόραση αναρτημένα φοβάμαι ότι είχαμε πάρα πολλά χρόνια να δούμε. Η δική μου γενιά δεν τα έζησε αυτά. Ούτε στις σκηνές του «Λούφα και Παραλλαγή» από την YENEΔ δεν υπήρχαν τέτοιου είδους πλάνα. Κακέτυπο της YENEΔ έχει καταντήσει η δημόσια τηλεόραση, που αμέσως μετά τις εκλογές, με νόμο, πέρασε στην ευθύνη του ίδιου του Πρωθυπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αθλιότητα τρίτη. Η προσπάθεια χθες από τον φοβερό και τρομερό αυτόν εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, που τριγυρούσε στα κανάλια και προσπαθούσε να εξισώσει το κωροναγλέντι της Ικαρίας με μια επίσημη επίσκεψη μου στην Πάτρα, όπου συνάντησα εκπροσώπους φορέων, τηρώντας όλα τα μέτρα προστασίας. Προσπαθούσε να εξισώσει, λοιπόν, την

αθλιότητα της Ικαρίας και το γλέντι του ανέμελου Πρωθυπουργού με μια προγραμματισμένη και δημόσια ανακοινωμένη μυστά σε κάμερες συνάντηση, που καθ' όλη τη διάρκειά της φορούσαμε μάσκες και δεν ήπιαμε ούτε καφέ με εκπροσώπους επαγγελματικών φορέων και ιδίως της εστίασης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Βεβαίως, όταν φθάνετε στο σημείο να σας σχολιάζει ακόμα και η δεύτερη σελίδα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» ότι κάνετε αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση με τα «ταπεράκια» και ότι υιοθετείτε τον πιο άθλιο λαϊκισμό, υποτίθεται, για να αντιμετωπίσετε τον λαϊκισμό της Αντιπολίτευσης, τότε πρέπει να καταλάβετε ότι στην καλύτερη περίπτωση έχετε μια επικοινωνιακή πολιτική για τα πανηγύρια! Όχι τα ικαριώτικα, γιατί αυτά είναι ωραία πανηγύρια, έχουν ρυθμό, έχουν αρχή, μέση και τέλος. Εσείς κάνετε επικοινωνιακή πολιτική για πανηγύρια χωρίς ρυθμό και χωρίς ουσία.

Αθλιότητα τέταρτη και σημαντικότερη. Η απόπειρα του Κυβερνητικού Εκπροσώπου χθες το βράδυ -και θλίβομαι, γιατί είναι ένας νέος πολιτικός, που υιοθετεί πολύ γρήγορα τέτοιες μεθόδους, γκεμπελικής έμπνευσης μεθόδους- να αλλάξει εσκεμμένα τις λέξεις από τη συνέντευξή μου στον τηλεοπτικό σταθμό «ALPHA» και στον κ. Σρόιτερ, προκειμένου να δημιουργήσει την εντύπωση ότι εγώ προσωπικά αναλαμβάνω το ρίσκο της επιδημιολογικής επιδείνωσης από τις διαμαρτυρίες των πολιτών και ιδιαίτερα των φοιτητών.

Με ρώτησε ο δημοσιογράφος, εάν δέχομαι ότι υπάρχει ρίσκο. Και απάντησα, βεβαίως το δέχομαι και γι' αυτό ζητώ από την Κυβέρνηση να μην προχωρήσει στη νομοθέτηση τούτες τις ώρες ενός νομοσχεδίου, που δημιουργεί αντιδράσεις, εάν θέλει και εάν πραγματικά νοιάζεται, προκειμένου να μην υπάρξει ρίσκο επιδημιολογικό.

Άλλο το δέχομαι πως υπάρχει ρίσκο και άλλο το αναλαμβάνω το ρίσκο. Μήπως δεν το κατάλαβε αυτό ο εκπρόσωπός σας; Προφανώς και το κατάλαβε. Όμως, εκεί, σ' αυτό το σημείο της αθλιότητας έχετε περιπέσει. Με fake news, με διαστρέβλωση και με αλλαγή των λέξεων προσπαθείτε να δημιουργήσετε εντυπώσεις.

Θέλω σ' αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαι απολύτως σαφής, διότι όλα αυτά τα οποία κάνετε, τα κάνετε προφανώς επειδή έχετε την εντύπωση -και είναι γεγονός- πως έχετε μια φοβερή επικοινωνιακή υπεροπλία, που σας δίνει τη δυνατότητα -να το πω έτσι λαϊκά και με συγχωρέσετε- να κάνετε ό,τι γουστάρετε.

Γιατί ο Πρωθυπουργός δεν τηρεί τα μέτρα; Γιατί μπορεί να μην τηρήσει τα μέτρα. Γιατί εδώ και δύο μήνες -κυρίες Πρόεδρε, απευθύνομαι και σε εσάς- που έχω ζητήσει να διεξαχθεί προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή για τα ζητήματα της δημοκρατίας, που θέτω σήμερα εδώ, εσείς δεν την προγραμματίζετε; Γιατί έτσι!

Γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός αρνείται -τώρα το έμαθα- να συζητήσει την Παρασκευή την επίκαιρη ερώτηση που του έκανα για την εικόνα αυτή που έδειξε στην Ικαρία ο ίδιος και για το εάν αυτή συνάδει με την προσπάθεια να πείσουμε τους πολίτες να τηρήσουν τα μέτρα; Δεν έρχεται να απαντήσει. Γιατί; Γιατί έτσι θέλει.

Ε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορείτε να βιάζεστε ούτε την αλήθεια ούτε την ίδια τη δημοκρατία. Σας ζητώ, λοιπόν, να αναλάβετε την ευθύνη.

Η Κυβέρνησή σας να αναλάβει την ευθύνη. Ευλόγως δημιουργεί αντιδράσεις η προσπάθειά σας να νομοθετήσετε σε έναν ευαίσθητο τομέα της παιδείας και μάλιστα να νομοθετήσετε στα μουλωχτά. Να αναλάβετε την ευθύνη και για τη συρρίκνωση της δημοκρατίας, να αναλάβετε όμως την ευθύνη κυρίως για το εξής, για το γεγονός ότι εάν δεν αναστείλετε τη διαδικασία συζήτησης και ψήφισης σήμερα, θα υπάρξουν ευλόγως αντιδράσεις, ευλόγως διαμαρτυρίες, ευλόγως διαδηλώσεις, οι οποίες πιθανόν και να επιδεινώσουν, όπως πολλοί λένε, την επιδημιολογική κατάσταση στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Εσείς αναλαμβάνετε την ευθύνη.

Σας ζητώ, λοιπόν, την ύστατη στιγμή να αναστείλετε τη συζήτηση και την ψήφιση του νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Να αναστείλετε τη συζήτηση και την ψήφιση του νομοσχεδίου σε συνθήκες έντονης έξαρσης της πανδημίας. Βεβαίως, αυτό θα ήταν και η καλύτερη πράξη που θα οδηγούσε στην αποκλιμάκωση και των διαμαρτυριών και των συγκεντρώσεων. Και φέρτε το ίδιο νομοσχέδιο, μην αλλάξετε ούτε γραμμή, αμέσως μόλις θα υπάρξει η δυνατότητα να το συζητήσουμε σε συνθήκες μεγαλύτερης άνεσης, όχι με την δαμόκλειο σπάθη της μόλυνσης, της εξάπλωσης του ιού πάνω από το κεφάλι μας. Φέρτε το ίδιο ακριβώς νομοσχέδιο, αλλά σταματήστε να συρρικνώνετε τη δημοκρατία. Σταματήστε, κυρίως, να παίζετε παιχνίδι με τις ευθύνες για την εξάπλωση του ιού.

Η δημοκρατία δεν μπαίνει σε καραντίνα. Και οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, οι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι σας κρίνουν σήμερα, κυρία Κεραμέως. Και σας κρίνουν για την ουσία του νομοσχεδίου σας, κυρίως όμως σας κρίνουν και για τις αντιδημοκρατικές σας πρακτικές.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε ως εξής: Θα δώσω τον λόγο στην Υπουργό κ. Κεραμέως για πέντε με έξι λεπτά, προφανώς όχι για να κάνει την ομιλία της αλλά για να απαντήσει στον κ. Τσίπρα. Μετά θα συνεχίσουμε με δύο συναδέλφους, τον κ. Δαβάκη και τον κ. Ζαχαριάδη και ακολούθως θα κάνει την ομιλία του ο Υφυπουργός κ. Συρίγος.

Κυρία Κεραμέως, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Λυπάμαι, που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επέλεξε να μην ακούσει τον αντίλογο.

Έξι σημεία αντίλογου. Σημείο πρώτο: Είπε ο κ. Τσίπρας ότι στα μουλωχτά φέρνουμε αυτό το νομοσχέδιο. Αλήθεια; Αυτό το νομοσχέδιο στα μουλωχτά; Το νομοσχέδιο που έχει συζητηθεί περισσότερο από πάρα πολλά νομοσχέδια, μήνες ολόκληρους, εβδομάδες ολόκληρες;

Κατ' εξαίρεση και προς τιμήν του Προέδρου και της Διάσκεψης των Προέδρων, επιλέγει η μακρότερη δυνατή διάρκεια συζήτησης στην Ολομέλεια. Πάνω από εκατόν πενήντα Βουλευτές έχουν εγγραφεί να μιλήσουν και είναι στα μουλωχτά;

Η πρόταση, λοιπόν, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ξεκάθαρη: Κλειδώνουμε τη Βουλή όσο διαρκεί η πανδημία. Να μη νομοθετούμε, να μην προχωράει η χώρα μπροστά, να περιμένουμε. Είναι η ίδια λογική του κλειδώνουμε και τα σχολεία από την πρώτη μέρα της πανδημίας μέχρι και την τελευταία.

Σημείο δεύτερο: Είπε ο κ. Τσίπρας: «Έχετε απέναντί σας όλους τους πρυτάνεις». Οι πρυτάνεις συμφωνούν με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, συμφωνούν με το συγκεκριμένο αριθμό επιλογών στο μηχανογραφικό, με την ελεγχόμενη είσοδο και συμφωνούν ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα ανομίας στα πανεπιστήμια. Δεν συμφωνούν όλοι ως προς τη λύση. Αυτή είναι η κατάσταση.

Διαφωνεί ποιος; Η κοινή γνώμη; Για να δούμε τι λένε οι έρευνες, γιατί σε ένα πράγμα έχει δίκιο ο κ. Τσίπρας. Το νομοσχέδιο εγείρει αντιδράσεις. Ποιες αντιδράσεις, όμως; Εσωκομματικές αντιδράσεις στον ΣΥΡΙΖΑ εγείρει το νομοσχέδιο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και θα είμαι πολύ συγκεκριμένη. «Ελεγχόμενη είσοδος», ψηφοφόροι ΣΥΡΙΖΑ: Υπέρ 60%. «Βάση εισαγωγής», ψηφοφόροι ΣΥΡΙΖΑ: Υπέρ 52%!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και εδώ είναι το καλύτερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! «Πανεπιστημιακή αστυνομία», ψηφοφόροι ΣΥΡΙΖΑ: Υπέρ σχεδόν 40%!

Αυτή είναι η κοινή γνώμη. Άρα, ναι, προκαλεί αντιδράσεις εσωκομματικές στον ΣΥΡΙΖΑ!

Και, αλήθεια, πόσο πρέπει να συζητήσουμε αν είναι φυσιολογικό να εισάγεται κανείς στο ελληνικό πανεπιστήμιο με «1» και με «2» στα «20»; Πόσο πρέπει να συζητήσουμε αν είναι φυσιολογικό να είναι κανείς φοιτητής για είκοσι και τριάντα χρόνια; Πόσο πρέπει να συζητήσουμε αν είναι φυσιολογικό να εισάγεται σε ένα τμήμα, το οποίο είχε επιλέξει ως διακοσιοστό πενηκοστό; -να επιλέγει διακόσιες πενήντα επιλογές!- και να καταλήγει σε μια τυχαία επιλογή;

Σημείο τρίτο. Τόσες συζητήσεις, αλλά μία πρόταση έχουμε ακούσει; Και εγώ ερωτώ τον κ. Τσίπρα ευθέως! Η μόνη πρόταση, κύριε Τσίπρα, που έχει ακουστεί είναι αυτή του Υπουργού σας, του κ. Μάρδα, ο οποίος τι είπε; Ινκόνγκιτο αστυνομικοί φοιτητές. Αυτή είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ; Να μας πείτε ευθέως, γιατί άλλη δεν έχουμε ακούσει. Είναι η μοναδική πρόταση που έχουμε ακούσει.

Σημείο τέταρτο. Είπε «λιγότεροι εισακτέοι είκοσι τέσσερις χιλιάδες». Κατ' αρχάς, εγώ να ρωτήσω: Πώς ακριβώς το έχετε υπολογίσει αυτό, με δεδομένο ότι ο αριθμός των εισακτέων εν τέλει θα καθοριστεί με βάση τις επιδόσεις των μαθητών, πρώτον, πώς θα γράψουν και, δεύτερον, την ελάχιστη βάση εισαγωγής που θα επιλέξουν τα ίδια τα πανεπιστήμια;

Και σε κάθε περίπτωση, να συμφωνήσουμε ότι οφείλουμε ως χώρα να αναβαθμίσουμε τις ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής στο πανεπιστήμιο, να αναβαθμίσουμε τις σπουδές; Και να συμφωνήσουμε και στο εξής; Ότι δεν είναι ένας ο δρόμος της εκπαιδευτικής ανέλιξης. Το πανεπιστήμιο είναι πολύ σημαντικός δρόμος, δεν είναι μοναδικός.

Μη δείχνετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, τέτοια απαξίωση στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, να αντιμετωπίζετε τους κατάρτιζόμενους στα δημόσια ΙΕΚ με τέτοια απαξίωση. Προσβάλλει τη χώρα μας αυτή η στάση!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν ντρέπεστε λιγάκι; Εξομολογήσατε τα τριετή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε, παρακαλώ. Εντάξει! Ούτε η από εδώ πλευρά συμφωνεί με αυτά που έλεγε ο Αρχηγός σας. Όμως, δεν τον διέκοψε κανείς.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σημείο πέμπτο. Μίλησε ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Πρόεδρε, για εξίσωση -λέει- επαγγελματικών δικαιωμάτων. Πόσα fake news; Ποια εξίσωση; Ποια εξίσωση ακριβώς; Που αυτοί οι άνθρωποι είναι απόφοιτοι ξένων πανεπιστημίων. Η κυβέρνηση σας με αποφάσεις Φίλη, Γαβρόγλου και τα λοιπά τούς έδωσε για πρώτη φορά το δικαίωμα -για πρώτη φορά!...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...να εγγραφούν στη δημόσια εκπαίδευση και σωστά -γιατί- διότι είναι Ενωσιακό Δίκαιο. Γι' αυτό! Γιατί όπως ο Έλληνας μπορεί να σπουδάσει στη Γαλλία και στη Γερμανία, με τον ίδιο τρόπο πρέπει αυτό να ισχύει και αντιστρόφως.

Άρα, λοιπόν, η Ευρώπη αλά καρτ είναι στην εποχή ΣΥΡΙΖΑ. Στην εποχή Νέας Δημοκρατίας είναι υπεύθυνη Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση υπεύθυνη η οποία παίρνει τα οφέλη της Ευρώπης, αλλά αντιλαμβάνεται ότι η Ευρώπη λειτουργεί με κανόνες.

Σημείο έκτο και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Χθες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έκανε μια πρωτοφανή δήλωση. Προσπάθησε να την ανασκευάσει σήμερα. Ίσως και γι' αυτό θέλει να κλείσει η Βουλή, για να μη συζητάμε γι' αυτό το οποίο είπε χθες. Είπε: «βεβαίως, δέχομαι το ρίσκο».

Ποια ήταν η ερώτηση; Το ρίσκο να κολλήσουν κάποιιοι άνθρωποι σε μία τέτοια συγκέντρωση.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι κακοήθεια αυτό!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): «Δέχεται» λέω -τη λέξη την προσέχω- ο κ. Τσίπρας το ρίσκο να αρρωστήσει κάποιος; Δηλαδή, δέχεται αυτή την ευθύνη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε, κύριε συνάδελφε. Ακούστηκε η θέση του κόμματός σας από τον κ. Τσίπρα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι κακοήθεια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν θα κάνουμε λογοκρισία στην Υπουργό!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν γίνεται αυτό, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε! Για το όνομα του θεού! Είσαι και παλαιός συνάδελφος!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι, το λέμε απερίφραστα εκ μέρους της Κυβέρνησης. Δεν θα σταματήσει η συζήτηση στη Βουλή, για να σταματήσει η συζήτηση για την πρωτοφανή δήλωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Διότι αυτός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ! Το πρωί διαδηλώνει και χωρίς στοιχειώδεις αποστάσεις, και το μεσημέρι έρχεται και καταγγέλλει ότι αυξήθηκαν τα κρούσματα!

Κυρίες και κύριοι, ο ελληνικός λαός κρίνει!
Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Προχωράμε, όπως είπαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σκουρλέτη, έχετε μιλήσει. Μίλησε ο Αρχηγός σας. Τώρα έχω εξαγγείλει ήδη τους δύο επόμενους ομιλητές. Δεν θα διακόψουμε. Έχετε μιλήσει ως κοινοβουλευτικός.

Θα σας δώσω τον λόγο, το καταγράψω.

Ο κ. Δαβάκης έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Όχι τώρα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι τώρα. Είχα προαναγγείλει δύο, τον κ. Δαβάκη και τον κ. Ζαχαριάδη. Τους έχω ονοματίσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό ζήτησα τον λόγο. Θα είχα ήδη τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δαβάκη, παρακαλώ καθίστε για λίγο στο πρώτο έδρανο.

Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω τον λόγο μετά τον κ. Σκουρλέτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να θυμίσω στην κ. Κεραμέως και να της διευκρινίσω ότι στην κυριολεξία η τροπολογία που φέρατε για την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ιδιωτικών κολλεγίων ήρθε στα μουλωχτά και τελευταία στιγμή. Δεν πιστεύω να μιλήσατε με το Τεχνικό Επιμελητήριο ή με τις άλλες επαγγελματικές ενώσεις και ήταν και εκπρόθεσμη, όπως μου θυμίζει ο συνάδελφός μου αυτή τη στιγμή.

Δεύτερον, ο κ. Σουφλιάς, ο κ. Φορτσάκης, ο κ. Κύρτσος, ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος δεν έχουν μπει στον ΣΥΡΙΖΑ. Σας διαβεβαιώ. Υπήρξα Γραμματέας αυτού του Κόμματος και ξέρω ποια είναι μέλη. Στη Νέα Δημοκρατία είναι!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και ο κ. Μάρδας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ! Πρέπει να μιλήσουν και οι Βουλευτές!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Προτάσεις όλο αυτό το διήμερο εδώ πέρα έχουν κατατεθεί συγκεκριμένες και γι' αυτά που δεν κάνατε σε σχέση με τα ζητήματα της υγειονομικής προστασίας, για παράδειγμα των σχολείων, και σε σχέση με την κάλυψη των κενών. Σας είπα κι εγώ πριν από λίγο κάποια πολύ συγκεκριμένα.

Εκείνο στο οποίο εμείς σε τίποτα δεν θα συμφωνήσουμε είναι σε σχέση με τους φραγμούς που βάζετε στην εκπαίδευση. Τι να κάνουμε;

Και το πιο κορυφαίο απ' όλα είναι ότι βρήκατε να βγάλετε έξω το 1% από τα εσπερινά λύκεια, τα επτακόσια παιδιά των εσπερινών, που μπήκαν με το σπαθί τους στην ανώτατη εκπαίδευση! Αυτά μειώνουν το επίπεδο των πανεπιστημίων; Το καταργήσατε αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σκουρλέτη, δεν θα κάνετε ξανά αγόρευση! Τελείωσε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Και, τέλος, δεν μπορεί για τρίτη φορά να λέτε το ίδιο πράγμα. Σας είπα «copy-paste Πορτοσάλτε» δεν είναι καλός σύμβουλος, σε σχέση με την...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: ...των δηλώσεων του Αλέξη Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή στον κ. Σκουρλέτη, παρ' ότι έχει πάρει και τη δευτερολογία, του έδωσα

ένα λεπτό, θα δώσω και στον κ. Βρούτση δύο λεπτά, γιατί πρέπει να κρατώ αντικειμενικότητα.

Ορίστε, κύριε Βρούτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και καλά κάνετε, κύριε Πρόεδρε. Να κρατάμε και τις ισορροπίες τουλάχιστον, διότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ μίλησε αρκετές φορές σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, εσείς έχετε τις ομιλίες σας μπροστά σας. Δεν θα σας τις στερήσει κανείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Θέλω να ξεκινήσω, λέγοντας ότι είναι εμφανές πλέον πως ο κ. Τσίπρας προσήλθε στην Ολομέλεια της Βουλής, για να απολογηθεί και να ανασκευάσει το ολέθριο λάθος που έκανε χθες. Αυτό έγινε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στα δέκα λεπτά που μίλησε, κράτησε τελευταίο ως επίμαχο θέμα και μάλιστα είπε ότι «είναι και το πιο σημαντικό» αυτό που χθες -στην τοποθέτησή του στον τηλεοπτικό σταθμό «ALPHA», στη συνέντευξη του- ανατρίχιασε όλον τον ελληνικό λαό, που είπε τη φοβερή ατάκα -που την κατέκρινε κιόλας- ότι αναλαμβάνει το ρίσκο για την πανδημία σε περίπτωση συγκεντρώσεων που ο ίδιος καλεί και το κόμμα του! Αυτό έκανε σήμερα και αυτή ήταν η τοποθέτησή του.

Όμως, δεν τα κατάφερε, διότι δεν άλλαξε στοιχειωδώς την τοποθέτησή του. Προσπάθησε να συγκαλύψει και πάλι, δικαιολογώντας και τη σημερινή συγκέντρωση και κάθε συγκέντρωση μέσα σε αυτό το περιβάλλον.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Πρόεδρε. Όμως, θα πω για τις αθλιότητες που ανέφερε ποια είναι η δική μου οπτική για τις αθλιότητες.

Αθλιότητα είναι, κύριε Τσίπρα -που απουσιάζει και δεν κάθισε να ακούσει τον αντίλογο- να παραδέχεσαι ότι υπάρχει πρόβλημα με την πανδημία σε όλο τον κόσμο, όπως και στη χώρα μας, να λες ότι υπάρχει πρόβλημα σοβαρό και την ίδια στιγμή να εγκαλείς την Κυβέρνηση γιατί παίρνει μέτρα. Αυτό είναι αθλιότητα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Αθλιότητα είναι να λες έναν μονόλογο, ότι η Κυβέρνηση φέρνει ένα νομοσχέδιο -που εμείς το λέμε μεταρρύθμιση και διαρθρωτική αλλαγή για το μέλλον της χώρας- χωρίς διάλογο, τη στιγμή που αυτή η Κυβέρνηση έχει για το νομοσχέδιο αυτό δεσμευτεί και προεκλογικά και είναι νομοσχέδιο με το οποίο έγινε ο πιο εκτενής σε χρόνο διάλογος και με κοινωνικούς φορείς και με την πανεπιστημιακή κοινότητα και κοινοβουλευτικός διάλογος, ο προβλεπόμενος μέσα από τη διαδικασία.

Και επίσης αθλιότητα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι να έρχεται ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και να υιοθετεί άκριτα fake news, τα οποία κυκλοφορούν, χαρτάκια που θα μπορούσε να τα κατασκευάσει ο οποιοσδήποτε για την ΕΡΤ και να τα παραδέχεται ως πραγματικό γεγονός. Αυτές είναι οι αθλιότητες! Αυτό είναι ντροπή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Βρούτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε κάθε περίπτωση, η απάντηση είναι ότι το θέμα της παιδείας είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα, υπάρχει κοινός παρονομαστής ότι υπάρχει πρόβλημα και αυτή η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει την ευθύνη να αλλάξει το μέλλον. Το οφείλουμε στις νέες γενιές της πατρίδας μας. Θα λύσουμε τις παθογένειες ετών και αυτό το νομοσχέδιο θα προχωρήσει για το καλό της Ελλάδος, όπως έχουμε δεσμευτεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Δαβάκης.

Όπως σας είπα, μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Ζαχαριάδης, μετά ο κ. Συρίγος και μετά, λέω και τους επόμενους τρεις συναδέλφους για να ετοιμαστούν, ο κ. Γκίκας, η κ. Μάλαμα και ο κ. Παπαδημητρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Εμείς, κύριε Πρόεδρε, έχουμε δικαίωμα δευτερολογίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τη δευτερολογία σας δεν σας τη στερεί κανείς. Μπορεί να θέλετε να κάνετε χρήση

αύριο, αγαπητέ κύριε Σκανδαλίδη. Πάντως, δεν στερείται. Όποτε θέλετε.

Κύριε Δαβάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρώ αρκετή ώρα τώρα τη φιλότιμη προσπάθεια της Αντιπολιτεύσεως να αντιστεί απέναντι σε αυτή την ουσιαστική, θα έλεγα, κίνηση εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού του ελληνικού πανεπιστημίου που επιχειρεί η Κυβέρνηση. Είναι φιλότιμη προσπάθεια, αλλά, δυστυχώς, αλυσιστελής. Είναι αλυσιστελής, διότι ο ελληνικός λαός μάς βλέπει όλους. Τίποτα δεν περνάει, όπως ο κ. Τσίπρας, στα μουλωχτά. Με εκατόν πενήντα συναδέλφους ομιλητές, σε πλήρη διαφάνεια, διαύγεια και, εν πάση περιπτώσει, δημόσιο απολογισμό, αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί και εφαρμόζει το πρόγραμμα για την οποία ο ελληνικός λαός την εξέλεξε.

Και, μάλιστα, προσπαθεί σε έναν τομέα, όπως το δημόσιο πανεπιστήμιο, που όλοι εμείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ξέρουμε ότι αποτελεί τον πυρήνα της ιδεολογίας αυτής της λαϊκής παράταξης που είναι η Νέα Δημοκρατία. Διότι αυτή η παράταξη, περισσότερο παντός άλλου, ενδιαφέρεται για τη λαϊκή οικογένεια, η οποία όταν το ελληνικό πανεπιστήμιο βρίσκεται στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα -όχι σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα πανεπιστήμια, αλλά στις συγκεκριμένες εμβληματικές περιπτώσεις- είναι, κυρίως, αυτή η οποία πλήττεται και η οποία θέλει να αλλάξει τη μοίρα των παιδιών της και να δημιουργήσει μια ευόωνη προοπτική γι' αυτά.

Δεν είμαστε εμείς αυτοί που, όπως προηγουμένως είπε ο κ. Σκουρλέτης, θέλουμε τον γιο του ψυκτικού να παραμείνει ψυκτικός, χωρίς να σημαίνει κάτι γι' αυτό το συγκεκριμένο, συμπαθέστατο και ιδιαίτερα αναγκαίο λόγω της κλιματικής αλλαγής επάγγελμα. Είμαστε εκείνη η παράταξη η οποία αγωνίζεται από συστάσεώς της να αλλάξει τη μοίρα του ελληνικού λαού, να κάνει καλύτερο τον ελληνικό λαό και να δημιουργήσει, όπως είπα προηγουμένως, μία ευόωνη προοπτική γι' αυτόν και τα παιδιά του και μέσω της ελληνικής παιδείας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό το οποίο συμβαίνει σήμερα στο ελληνικό πανεπιστήμιο, στα εμβληματικά θα επαναλάβω -με εμβληματογόνες εστίες- ελληνικά πανεπιστήμια, μας τιμά; Το θέλουμε; Όταν προχθές -μόλις πρόσφατα, κύριε Σκουρλέτη- ο προλαλήσας κ. Τσίπρας είπε ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα που προσβάλλει την έννοια του ασύλου. «Τεράστιο πρόβλημα». Είναι τα λόγια του. Εκτός αν ήταν κάποιος άλλος και τον μιμείτο. Ήταν, όμως, η φωνή του. «Σήμερα...» -λέει-«... συζήτηση στην ΑΣΟΕΕ μιας στρογγυλής τράπεζας δεν μπορεί να γίνει».

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα οποία σήμερα μας κάνουν να νομοθετούμε, είναι η αναγκαιότητα, η οποία έχει προέλθει από διαφόρους παράγοντες, από τις παθογένειες της Αριστεράς και της Μεταπολίτευσης, η οποία έχει δημιουργήσει μια κατάσταση αυτών των γεγονότων στα πανεπιστήμια και όλα εκείνα που συνθέτουν αυτό το εκρηκτικό κλίμα.

Πιστεύω ότι οι παραβατικές ομάδες, οι οποίες διασύρουν και την έννοια της δημοκρατίας και την έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας και προασπίζονται θα έλεγα την έννοια της βίας, πρέπει να πάψουν να υπάρχουν. Είναι ένα «αναγκαίο κακό», όπως είπα προηγουμένως ο συνάδελφος ο Γιάννης Λοβέρδος, το οποίο μπορεί να μας δημιουργεί προβληματισμούς, αλλά πρέπει να υπάρξει, προκειμένου να επέλθει αυτό το οποίο όλοι θέλουμε να υπάρξει στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Είμαστε ευχαριστημένοι με τους αιώνιους φοιτητές; Είμαστε ευχαριστημένοι με την κατάσταση ομηρίας που είχε περιέλθει ο πρύτανης του Οικονομικού Πανεπιστημίου, που επαιρόμενοι οι κύριοι αυτοί το έβγαλαν στο διαδίκτυο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης; Είμαστε ευχαριστημένοι με το γεγονός ότι αντικειμενικά κάποιος που δεν έγραψε καλά, που δεν πήγε καλά στις γραπτές εξετάσεις, πρέπει να γίνει φοιτητής;

Αντιθέτως, προς όλα όσα ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, όπως ανέφερε προηγουμένως και η κυρία Υπουργός, είναι υπέρ αυτής της νομοθέτησης η οποία δημιουργεί ένα κλίμα ηρεμίας, αλλά και ασφάλειας στην πλειοψηφία των Ελλήνων φοιτητών που θέλουν να σπουδάσουν.

Σήμερα, βρισκόμαστε εδώ για να στηρίξουμε αυτές τις συγκεκριμένες αποφάσεις. Όπως πολύ σωστά είπε, επίσης, ο κατελθών του Βήματος συνάδελφος κ. Καιρίδης, πρέπει εκτός από αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις της Κυβερνήσεως, να δει συστηματικά και το ζήτημα και της αξιολόγησης των πανεπιστημιακών δασκάλων και της λογοδοσίας απέναντι σε όλους μας και ιδιαίτερα στον ελληνικό λαό, ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, πληρώνει την έννοια αυτού που λέμε σήμερα πανεπιστήμιο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν κινδυνεύει από την Αστυνομία. Εχθρός της ακαδημαϊκής ελευθερίας δεν είναι η Αστυνομία ούτε το κράτος. Το κράτος είναι χρηματοδότης των πανεπιστημίων. Υποχρεούται και επιβάλλεται να έχει και να επιβάλει το κράτος αυτή την ελευθερία, αυτή την ηρεμία η οποία χρειάζεται.

Ο αντιπολιτευτικός λόγος, τον οποίο προβάλλετε εσείς τόσες ώρες, δεν νομίζω ότι συγκινεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Πρέπει να στηρίξετε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί η Αριστερά, σε όλες τις εκφάνσεις και από τη ριζοσπαστική και από την κομμουνιστική, ήταν αυτή -τουλάχιστον, έτσι λέει- η οποία εκήδετο υπέρ του ελληνικού πανεπιστημίου και της ελευθερίας του λόγου.

Αυτό το οποίο εμάς μας κάνει σήμερα να στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι επιτέλους πρέπει να υπάρξουν και εξορθολογισμός και ηρεμία στο ελληνικό πανεπιστήμιο, για να μπορούν τα παιδιά -επαναλαμβάνω αυτό με το οποίο που ξεκίνησα- του ελληνικού λαού να σπουδάσουν και να δημιουργήσουν μια καλύτερη προοπτική για το μέλλον τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Ζαχαριάδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα μουλωχτά φέρατε την τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο. Είναι ψέμα αυτό; Είχατε προειδοποιήσει ότι θα έρθει εκείνη η τροπολογία; Δηλαδή, γιατί να μπλεκόμαστε και να μη συζητάμε με εντιμότητα και με ειλικρίνεια τις διαφορές μας;

Καταλαβαίνω από τον τρόπο με τον οποίο πολιτεύεστε ότι μάλλον το Κοινοβούλιο δεν το χρειαζόμαστε. Τι να το κάνουμε; Θα κάνουμε μόνο δημοσκοπήσεις. Δεν χρειαζόμαστε πολιτικούς. Χρειαζόμαστε μόνο δημοσκόπους. Θα κάνουμε τις δημοσκοπήσεις, θα βγαίνει το αποτέλεσμα, θα νομοθετείτε. Δεν μπορείτε λίγο να σεβαστείτε και τον εαυτό σας και το πολιτικό σύστημα; Τι μας λέτε δηλαδή κι εσείς και το κόμμα σας, κυρία Κεραμέως; Μας λέτε ότι η πολιτική και η φυσική παρουσία, αλλά και η ασκούμενη πολιτική είναι μία διαδικασία η οποία είναι η αποτύπωση των δημοσκοπήσεων; Δηλαδή, αν ένα θέμα είναι θέμα αρχών, αξιών, το πιστεύετε και δεν έχετε δημοσκοπικά την πλειοψηφία, θα το προχωρήσετε για το καλό της χώρας ή όχι; Αν θεωρείτε ότι η πολιτική ή οι πολιτικοί είναι προϊόντα δημοσκοπήσεων, έχουμε τελείως διαφορετική άποψη και για τη δημοκρατία και για την πολιτική.

Μιας και το είπατε, όμως, αυτό για την τροπολογία, ο κ. Στασινός από το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι ΣΥΡΙΖΑ; Το Οικονομικό Επιμελητήριο το ελέγχει ο ΣΥΡΙΖΑ; Αυτοί οι οποίοι σας καταγγείλανε δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ. Καμμία σχέση δεν έχουν με τον ΣΥΡΙΖΑ. Απλά οι άνθρωποι έχουν βγει στα κεραμίδια με την πολιτική σας.

Τι κάνετε τώρα; Κρύβετε την πολιτική σας πίσω από την πανδημία. Φοβάστε την κοινωνία και αξιοποιείτε την πανδημία ως ευκαιρία. Κανείς δεν διαδηλώνει για να αρρωστήσει ή αυτός ή οι άλλοι. Εσείς, όμως, βάζετε μπροστά την πανδημία, για να μην έχετε αντιδράσεις στην παιδεία. Και αυτό είναι και πολιτικό θράσος και πολιτική δειλία.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτό το οποίο είπα χθες ο Πρωθυπουργός για το μισό μιλ, είναι όντως μισό. Διότι θυμίζω, ότι ο κ. Μητσοτάκης στις 12 Ιανουαρίου μάς είχε πει πως μέχρι τέλος του Μάρτη θα εμβολιαστούν δύο εκατομμύρια συμπολίτες μας. Με τους σημερινούς ρυθμούς δεν το βλέπω να βγαίνει. Μακάρι να κάνω λάθος εγώ και όχι ο Πρωθυπουργός. Για να μη θυμηθεί τον κ. Πέτοσα που έλεγε στις 3 Δεκεμβρη, ότι εκτιμάει πως θα γίνουν δύο εκατομμύρια εκατόν δεκαεπτά χιλιάδες τετρακόσιοι σα-

ράντα εμβολιασμοί μηνιαίως από τον πρώτο μήνα του νέου έτους. «Μπαίνουμε σε νέο σκληρό lockdown και θέλουμε να πετύχουμε.»

Θυμίζω, όμως, κάποια πράγματα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, για να τα ακούσουν οι πολίτες, οι οποίοι αγωνιούν. Στις 7 Νοεμβρίου κλείσαμε για τρεις εβδομάδες, για να μπορέσουμε να κάνουμε φυσιολογικά Χριστούγεννα. Θυμίζω ότι το βασικό μέτρο τότε ήταν ο περιορισμός της κίνησης μετά τις 21.00' η ώρα το βράδυ. Αυτό δεν άλλαξε ποτέ. Και σήμερα πάμε σε πιο σκληρά μέτρα.

Τι κάνατε όλο αυτό το διάστημα που οι επιστήμονες και η Αντιπολίτευση προειδοποιούσαν για τρίτο κύμα ή, ακόμα καλύτερα, για δεύτερο κύμα στη νότια Ελλάδα; Είμαστε έτοιμοι ή θα ψάχνουμε πάλι σε λίγες ημέρες ατομικές ευθύνες; Αυτό που προκαλεί μεγάλη ανησυχία, δεν είναι μόνο η πίεση στο σύστημα Υγείας από πλευράς έλλειψης σε κλίνες COVID και κλίνες ΜΕΘ. Αυτή είναι η μία πλευρά. Έχετε συνεννοηθεί εγκαίρως, στην Αττική, με τον ιδιωτικό τομέα, που έχει μεγάλη δύναμη σε κλίνες ΜΕΘ; Θα επιτάξετε κλίνες ΜΕΘ αν φτάσουμε ξανά στα όρια ή θα γίνουν αυτά τα οποία έγιναν στη Θεσσαλονίκη με τα ιδιωτικά κέντρα που δήλωναν απροετοίμαστα; Πάμε σε πόλεμο. Ετοιμαστείτε έστω τώρα.

Τι προετοιμασία κάνατε για να στηρίξετε τους υγειονομικούς; Η απουσία νοσηλευτών γιατρών και νοσηλευτών, η τεράστια κόπωση των υγειονομικών, το «burnt out», δείχνει ένα σημαντικό έλλειμμα προετοιμασίας. Δεν ακούγατε. Δεν θέλατε προσλήψεις. Θέλω να πιστεύω ότι δεν θα είναι μοιραία αυτή η ιδεοληψία και αυτή η εμμονή σας.

Είναι σαφές ότι έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα στην Αττική. Πόσα τεστ κάνουμε; Μπορούμε να κάνουμε περισσότερα; Μπορούμε να κάνουμε πιο στοχευμένα; Είναι, πραγματικά, να αναρωτιέται κανείς: Έχετε σχέδιο, έχετε την πρωτοβουλία των κινήσεων ή τρέχετε πίσω από τα άγχη σας και τα γεγονότα;

Αυτό που έγινε προχτές στην Ικαρία, δείχνει ότι δεν μπορούμε να σας έχουμε καμμία εμπιστοσύνη. Κάναμε Πάσχα μακριά από τους δικούς μας ανθρώπους, κάναμε Χριστούγεννα σε μικρές παρέες μάξιμουμ εννέα ατόμων, πάμε σε σκληρό lockdown, τα Σαββατοκύριακα δεν θα κυκλοφορούμε μετά τις 18.00' το απόγευμα, εδώ και τρεις μήνες δεν κυκλοφορούμε μετά τις 21.00' το βράδυ, το φετινό Πάσχα θα είναι δύσκολο και πηγαίνει ο Πρωθυπουργός στην Ικαρία και κάνει φιέστες. Έχει βεγγαλικά στην υποδοχή, πίπιζες και γκάντες στο δρόμο, γεύματα δεκάδων ανθρώπων. Έχει πιστέψει ο Πρωθυπουργός ότι είναι πραγματικά ο Μωυσής; Πραγματικά πού ζείτε; Δεν νιώθετε; Δεν αισθάνεστε; Έχετε εικόνα ποια χώρα κυβερνάτε;

Προκαλείτε καθημερινά τη νοημοσύνη των πολιτών, τους προσβάλλετε. Προκαλείτε τον κόσμο της εστίασης που έχει εξοντωθεί, που υποφέρει, που είναι αβοήθητος στην πανδημία. Ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο οποίος είναι και στην Αίθουσα, τους καλεί να παραδώσουν τα κλειδιά. Σας παρέδωσαν, κύριε Υπουργέ, κλειδιά; Τι έγινε; Τα πήρατε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Δεν συμπεριφέρεται ο κ. Μητσοτάκης σαν Πρωθυπουργός, αλλά σαν ηγεμόνας. Δεν βλέπει πολίτες, βλέπει υπηκόους. Η αλαζονεία και η ύπαρξη της εξαλλοσύνης έχει τυφλώσει τους πάντες και τα πάντα. Μήπως ζηλέψατε στα υπουργικά έδρανα της Νέας Δημοκρατίας αυτούς που πήγαν στο Ντουμπάι για Πρωτοχρονιά; Διότι αυτό δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει. Το πρωθυπουργικό περιβάλλον, όπως θυμόμαστε πολύ καλά, ήταν αυτό -και πάλι απευθύνομαι σε εσάς, κύριε Υπουργέ- που στα τέλη του Δεκέμβρη εμβολιάστηκε, παίρνοντας τη σειρά από τους ενενητάρηδες. Τι δουλειά έχετε εσείς, κύριε Υπουργέ, ένας νεότατος άνθρωπος σαράντα πέντε ετών, που κάνετε Μαραθώνιο, που παίζετε τένις, να πάτε τέλη Δεκέμβρη και να εμβολιαστείτε, παίρνοντας τη σειρά ενός ενενητάρηδου; Δεν υπάρχει ντροπή γι' αυτό το θέμα;

Αυτό είναι, όμως, το ήθος της Νέας Δημοκρατίας, να τρυπώσουμε στα μουλωχτά, να μπορούμε γρήγορα πρώτοι να κάνουμε εμείς. Ευτυχώς, δεν μήχαν όλοι.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το σκληρό lockdown φέρνουν το νομοσχέδιο ο κ. Χρυσοχοϊδης και η κ. Κεραμέως και λένε ότι χρειαζόμαστε πανεπιστημιακή αστυνομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω άλλο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επί του νομοσχεδίου, όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Επί του νομοσχεδίου.

Μα, δεν υπάρχει πουθενά στη Δύση, πουθενά στην Ευρώπη πανεπιστημιακή αστυνομία. Πουθενά! Στην Τουρκία υπάρχει, κυρία Κεραμέως. Αυτό είναι το πρότυπό σας; Υπουργός του Ερντογάν ονειρεύεστε ότι είστε; Ακούσατε τι λένε οι πρυτάνεις; Ακούσατε τι λένε οι αύγκλητοι; Βεβαίως και σε κάποια πανεπιστήμια μπορεί να υπάρχει πρόβλημα. Εκεί πέρα να ενισχυθούν οι υπηρεσίες της φύλαξης. Και αν υπάρχει τέτοιο πρόβλημα που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν, να παρέμβει και κανονικά, με βάση τη Σύγκλητο, η Αστυνομία.

Όμως, εδώ είμαστε σε μια χώρα που από αυτό εδώ το Βήμα ο Πρωθυπουργός μας έλεγε τον Απρίλιο ότι δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα. Μάλιστα! Ας πούμε ότι δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα. Στο ερώτημα, λοιπόν, «χίλιοι γιατροί ή χίλιοι ειδικοί φρουροί;», εσείς απαντάτε «χίλιοι ειδικοί φρουροί». Στο ερώτημα «χίλιοι μόνιμοι νοσηλευτές ή χίλιοι ειδικοί φρουροί;» εσείς απαντάτε «χίλιοι ειδικοί φρουροί». Στο ερώτημα «χίλια ΔΕΠ ή χίλιοι ειδικοί φρουροί;» εσείς απαντάτε «χίλιοι ειδικοί φρουροί».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Ζαχαριάδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Να, λοιπόν, πού υπάρχουν λεφτόδεντρα και πού δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα.

Θα ήθελα να πω κι άλλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν θα πείτε αλλά, γιατί πρέπει να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κλείνω με το εξής: Έχει αντιδράσει μία σειρά κόσμου και πολιτικών που προσέρχονται κι από τον συντηρητικό χώρο. Ο κ. Σουφλιάς, ο κ. Φορτσάκης, ο κ. Σπηλιωτόπουλος.

Όμως, θέλω, να κλείσω με αυτή την πρόταση, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, όμως, κύριε Ζαχαριάδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Όταν οι προοδευτικές δυνάμεις στη χώρα θα γίνουν πλειοψηφία ξανά και εμείς θα είμαστε στην κυβέρνηση, αυτό το νομοσχέδιο θα καταργηθεί και η Ελλάδα θα εθυσιαστεί στα πανεπιστήμια με αυτά τα οποία ισχύουν στα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Σας ευχαριστώ πολύ. Σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Ακούστε τώρα τι έχει συμβεί. Ο κ. Γεωργιάδης ήρθε και μου ζήτησε, ως Υπουργός, μία τριλεπτη παρέμβαση και του είπα, «Ξέχασέ το, δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό και δεν σου δίνω τον λόγο». Εσείς τώρα κάνατε τρεις αναφορές στο πρόσωπο του κ. Γεωργιάδη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Του έχω αδυναμία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Του έχετε αδυναμία, αλλά τώρα δικαίως ζητάει τον λόγο επί προσωπικού και εγώ είμαι αναγκασμένος να του τον δώσω για τρία λεπτά.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Συμφωνημένα τα έχουν, κύριε Πρόεδρε. Δεν το βλέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Φίλη, τώρα δεν ήθελα να το πω εγώ. Το είπατε εσείς, όμως.

Ελάτε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και τα κλειδιά...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Κύριε Πρόεδρε, η αλήθεια είναι ότι δεν τα είχαμε συμφωνημένα, αλλά τον ευχαριστώ. Ήταν εξυπηρετικό.

Για τα κλειδιά, για να μην το προσπεράσω. Η αναφορά μου στα κλειδιά παρεξηγήθηκε και του ζητώ συγγνώμη. Είχε τον χαρακτηρισμό ότι οι επιχειρήσεις εστίασης με τα μέτρα τα υποστηρι-

κτικά που τους έχουμε δώσει και με τα επιπλέον μέτρα που δι-
νοουμε, κατά τη γνώμη μας θα εξακολουθούν να έχουν αξία, θα
τα καταφέρουν και στο μέλλον και στο τέλος θα δείτε ότι όλα θα
πάνε καλά. Εάν κάποιος προσεβλήθησαν, έδωσα τις εξηγήσεις
μου. Άλλωστε, με τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους συναν-
τήθηκα έκτοτε δύο φορές και δεν υπάρχει κανένα ζήτημα. Άρα
μη σπεύδτε εσείς!

Όσον αφορά το θέμα του εμβολιασμού, που έθεσε ο κ. Ζαχα-
ριάδης -και το έκανε και λίγο επί προσωπικού- να ξεκαθαρίσω τα
εξής: Εγώ προσωπικά -και οι άλλοι Υπουργοί εξ' όσων γνωρίζω-
δεν είχαμε ζητήσει να εμβολιαστούμε. Η Εθνική Επιτροπή Εμβο-
λιασμών μάς ενημέρωσε ξαφνικά στο γραφείο μου, «αύριο στις
9.00' το πρωί να πάτε να κάνετε τη δόση του εμβολίου σας, γιατί
αποφασίσαμε να κάνουν τα μέλη της Κυβέρνησης» και πήγα.
Ούτε ζήτησα ούτε δεν ζήτησα. Μου είπαν «να πας» και πήγα.
Μετά τη φασαρία που έγινε -και δικαίως έγινε η φασαρία, όχι αδι-
κως- αυτή η απόφαση ήρθη. Άρα εμένα γιατί με κατηγορείτε;
Διότι κάποιος με πήρε τηλέφωνο και μου είπε «αποφασίσαμε να
πάτε να εμβολιαστείτε»; Και κατηγορείτε εμένα, κύριε Ζαχα-
ριάδη;

Πάμε, όμως, τώρα στο νομοσχέδιο. Κύριε Πρόεδρε, θα πω
μόνο δύο λόγια γι' αυτό και κλείνω. Δεν θα καθυστερήσω καθό-
λου.

Έχω έρθει, διότι θέλω να συγχαρώ δημοσίως την κ. Κεραμέως
για το τεράστιο πολιτικό της θάρρος να σταθεί όρθια και μετά
από τόσα χρόνια που λέμε σε αυτή την Αίθουσα τα ίδια πράγ-
ματα, να είναι η Υπουργός Παιδείας που ήρθε και τα νομοθέτησε
και γυρίζουν, επιτέλους, σελίδα τα πανεπιστήμια, αλλά και να κα-
τηγορήσω την Αριστερά και τον κ. Φίλη, που βλέπω μπροστά και
μιλάει συνέχεια, για βαθιά υποκρισία.

Ακούστε πού είναι η υποκρισία σας, κύριε Φίλη. Εγώ εκλέχ-
θηκα Βουλευτής για πρώτη φορά το 2007. Έκτοτε με έχουν επα-
νεκλέξει οι συμπολίτες μου σε πέντε διαδοχικές εκλογικές
αναμετρήσεις, έξι αν μετρήσουμε τη διπλή του 2012. Έγινε Βου-
λευτής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, Υφυπουργός, Υπου-
ργός, Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και δεν μπορώ να πάω
σε ένα πανεπιστήμιο στην Ελλάδα. Σε όλη μου τη θητεία των δε-
καεσσάρων ετών δύο φορές προσεκλήθη σε πανεπιστήμιο, στο
Πάντειο και στη Νομική, και τις δύο φορές οι ομιλίες μου ακυρώ-
θηκαν από τραμπούκους που μπήκαν μέσα με ρόπαλα.

Και σας ερωτώ τώρα όλους εσάς τους υποκριτές της Αριστε-
ράς: Έχετε ακούσει αυτή την περίφημη φράση: «Διαφωνώ με
όσα λες, αλλά θα υπερασπιστώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου
να μπορείς να το λες»;

Εσύ, ο Φίλης, που είσαι αξιοπρεπής άνθρωπος και σε σέβομαι,
δέχεσαι να ζεις σε μία χώρα που ένας συμπολίτης σου, με τον
οποίο εσύ διαφωνείς απολύτως, δεν έχει το παραμικρό δικαίωμα
να πάει να εκφράσει την άποψή του, ακόμα και προσκεκλημένος
των φοιτητών του πανεπιστημίου; Και αυτό το προσπερνάτε και
δεν δίνετε καμμία απάντηση σε αυτό; Ποια είναι η πρόταση της
Αριστεράς για να μπορώ εγώ, ο Άδωνις Γεωργιάδης, να πάω σε
ένα πανεπιστήμιο και να εκφράσω τις πολιτικές μου απόψεις,
αφού σας αρέσει η ελευθερία του λόγου; Δεν έχετε καμμία απάν-
τηση. Ξέρετε τι λέτε; Να μη μιλάς, Γεωργιάδη. Αυτό λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, παρακαλώ.
**ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης
και Επενδύσεων):** Αυτό, όμως, κύριοι της Αριστεράς, ούτε δη-
μοκρατία είναι, για την οποία δήθεν κόπτεσθε, ούτε ελευθερία
του λόγου είναι, για την οποία δήθεν κόπτεσθε, ούτε ανθρώπινα
δικαιώματα είναι, που δήθεν κόπτεσθε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη,
κλείστε τώρα!

**ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης
και Επενδύσεων):** Κλείνω.

Άρα στην ουσία τι λέτε; Λέτε: Θέλουμε να συνεχίσουν στα πα-
νεπιστήμια να μπορούν να μιλάνε μόνο όσοι αρέσουν σε εμάς.
Γι' αυτό είστε υποκριτές. Γι' αυτό αξίζουν «μπράβο» στην κ. Κε-
ραμέως, που επαναφέρει τη δημοκρατία και την ελευθερία του
λόγου στα πανεπιστήμια!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μη φωνάζετε. Δεν
χρειάζονται φωνές. Τα μικρόφωνα είναι ευαίσθητα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί
προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τώρα καταλαβαίνετε
τι παιχνιδάκι παίζουμε; Και οι Βουλευτές περιμένουν από το πρωί
μέσα στην Αίθουσα!

Κύριε Φίλη, δεν μπορώ να σας αδικήσω. Έχετε τον λόγο για
ένα λεπτό. Και δεν ξαναδίνω τον λόγο σε κανέναν ούτε επί προ-
σωπικού ούτε επί τίποτα! Κάνουμε μία «περατζάδα», μιλάμε και
μετά οι Βουλευτές περιμένουν!

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, εγώ θα είμαι
σύντομος.

Καταλαβαίνω την ανάγκη της κ. Κεραμέως και του κ. Γεωρ-
γιάδη να αλληλοσυχαίρονται. Είναι δεινή η θέση τους και στην
κοινωνία και στις δημοσκοπήσεις. Αυτό, όμως, είναι δικό τους
θέμα.

Σχετικά με το ζήτημα το οποίο έθεσε ο κ. Γεωργιάδης, να πω
ότι βεβαίως έχουν όλοι δικαίωμα -δεν το παραχωρεί κανένας, το
Σύνταγμα, η δημοκρατική τάξη το επιβάλλουν- να μιλούν παντού,
σε όλους τους χώρους. Και στα μίντια. Και αυτός χώρος είναι. Κι
εκεί δεν βλέπω να υπάρχει δυνατότητα διατύπωσης όλων των
απόψεων με ισότιμο τρόπο. Το προσπερνώ, όμως, αυτό.

Ο κ. Γεωργιάδης παραπονιέται ότι δεν μπορεί να μιλήσει στα
πανεπιστήμια. Δεν ξέρω τι είδους κλειδιά έχει, που το λέει αυτό
το πράγμα. Αναρωτιέμαι, όμως, με χίλιους πενήντα έκτακτους
φρουρούς θα μιλήσει στα πανεπιστήμια; Γι' αυτό τους προσλαμ-
βάνει; Με αστυνομοκρατία θα μιλάει στα πανεπιστήμια; Αυτή
είναι η πρόθεση και η πρόταση στην ελληνική κοινωνία; Αστυνο-
μία για να υπάρχει η δυνατότητα να μιλάει ο κ. Γεωργιάδης; Είναι
παράλογα αυτά που ακούγονται και δείχνουν κατά τη γνώμη μου
ότι υπάρχει μία επιστροφή του κόμματός σας στην ΕΡΕ του '60.
Λυπούμαι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πάντως, κύριε Φίλη,
επειδή εγώ προέρχομαι από τη νεολαία της ΕΡΕ, γιατί ότι έχω
αρκετά μεγάλη ηλικία, δεν αισθάνομαι καμμία ντροπή που
υπήρξα νεολαίος της ΕΡΕ και δεν νομίζω ότι είμαι λιγότερο δη-
μοκρατικός από σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Της ΕΚΟΦ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπατε της ΕΡΕ. Εγώ
μίλησα για τη νεολαία της ΕΡΕ και ήμουν απόλυτα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Να το διορθώσω, της ΕΚΟΦ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτό που λέτε είναι
άλλο. Τη δέχομαι τη διορθωσή σας.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ.
Συρίγος. Θα κάνει την κανονική του ομιλία ο κύριος Υφυπουργός.
Το λέω για να μην παραξενευτείτε για τον χρόνο.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας
και Θρησκευμάτων):** Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι, ο πρό-
εδρος της συνόδου πρυτάνεων, μιλώντας στην ακρόαση των φο-
ρέων, είπε τα ακόλουθα: «Πολλές φορές πρυτάνεις κάτω από το
βάρος ειδικών συνθηκών ή γιατί υπάρχει μία κακώς εννοούμενη
συνεργασία με συγκεκριμένες δυνάμεις εντός των πανεπιστη-
μίων, δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους». Τι εννοούσε λέγοντας
«βάρος ειδικών συνθηκών»; Τι εννοούσε λέγοντας «κακώς εννο-
ούμενη συνεργασία με συγκεκριμένες δυνάμεις»; Ποιες είναι
αυτές οι ειδικές συνθήκες και οι συγκεκριμένες δυνάμεις; Σή-
μερα θα δούμε τι κρύβεται πίσω από αυτές τις λέξεις.

Προστατεύεται η ακαδημαϊκή ελευθερία σήμερα στα ελληνικά
ΑΕΙ; Η απάντηση για τη συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών
πανεπιστημίων είναι σαφώς καταφατική. Εάν μάλιστα συνέκρινα
τα πανεπιστήμια του σήμερα με τα πανεπιστήμια των μέσων της
δεκαετίας του 1980, όταν είχα μπει ως φοιτητής στη Νομική Αθη-
νών, θα έλεγα ότι είναι ο ουρανός με τη γη. Η πλειοψηφία των
φοιτητών τότε δεν ξέραμε τι είναι βιβλιοθήκη. Δεν ξέραμε να
γράψουμε μία εργασία. Γνωρίζαμε τα αμφιθέατρα μόνο μέσα
από τις συνελεύσεις. Οι φοιτητές σήμερα είναι πολύ πιο επμε-
λείς, πολύ πιο σοβαροί σε αυτά που κάνουν, πιο αγχωμένοι θα

έλεγα, διότι ξέρουν ότι ανταγωνίζονται άλλους φοιτητές, που βρίσκονται σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη. Οι διδάσκοντες είναι, επίσης, υψηλού επιπέδου. Ενώ τη δεκαετία του '80 χαρακτηρίζονταν από εσωστρέφεια οι σημερινοί διδάσκοντες παρακολουθούν τα νέα ρεύματα και τις διεθνείς εξελίξεις. Όχι μόνο δεν υστερούν, αλλά σε πολλές περιπτώσεις υπερτερούν από αντίστοιχους συναδέλφους τους στο εξωτερικό.

Αν είναι έτσι, λοιπόν, ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ότι περιθωριακές ομάδες, πολλές φορές εντελώς άσχετες με τη φοιτητική κοινότητα, κάνουν την επαναστατική γυμναστική τους στα ελληνικά ΑΕΙ. Όσο πιο μαζικά τα ΑΕΙ, τόσο πιο έντονη η παρουσία τους. Κάνουν θόρυβο, γράφουν συνθήματα, τραμπουκίζουν, βανδαλίζουν συστηματικά τους χώρους του δημόσιου πανεπιστημίου, απειλούν και προπηλακίζουν, θέλουν να τρομοκρατήσουν. Κινούνται με μίσος. Είναι βαρύς ο όρος «μίσος», αλλά δυστυχώς είναι η πραγματικότητα. Το βλέπεις στις αφίσες τους, στον τρόπο που αντιδρούν ακόμα και όταν τους μιλάς ήρεμα. Ενδεικτικά παραθέτω κάποιες από τις αφίσες τους. Μία με την αγαπημένη τους έκφραση: «Κάτω τα ξερά σας!». Μία άλλη: «Βλέποντας τους εχθρούς στα πρόσωπα των συμφοιτητών μας», 12 Μαΐου του 2016. Μία τρίτη: «Στο πανεπιστήμιο της ΑΣΟΕΕ διεξάγεται πόλεμος», 21 Ιουνίου 2014. Θεωρούν ότι είναι σε διαρκή πόλεμο με το σύστημα, με την Αστυνομία, με το κράτος, με τους πάντες.

Τη βιαιότητα της παρουσίας τους τόνωνε επί δεκαετίες η βεβαιότητα της απόλυτης ατιμωρησίας στους χώρους των ΑΕΙ. Η ακαδημαϊκή ελευθερία εδώ και χρόνια περνάει υπό τα καυδιανά δίκρανα αυτών των περιθωριακών ομάδων που με βίαια μέσα, μέσα από τον φόβο επιθυμούν να καθορίζουν τα όριά της. «Φόβος» είναι η κρίσιμη λέξη.

Μέσα από ανακρινόμενες και κείμενα της τελευταίας δεκαετίας θα σας μιλήσω, λοιπόν, για την ακαδημαϊκή ελευθερία και τον φόβο. Η ακαδημαϊκή ελευθερία βασίζεται σε τρεις πυλώνες: ελευθερία επιστήμης, ελευθερία έρευνας, ελευθερία διδασκαλίας. Υπάρχει ελευθερία επιστήμης; Σας διαβάζω από φυλλάδιο που κυκλοφόρησε τον Μάρτιο-Απρίλιο του 2017 με τίτλο: «Πόσα καθάρματα χωράνε στο Πάντειο;». Λέει: «Η αντιεγκληματική πολιτική δεν είναι αριστερή ή δεξιά. Είναι κρατική στρατηγική για τον έλεγχο της πολυεθνικής εργατικής τάξης. Οι εγκληματολόγοι είναι φορείς και δημιουργοί των στρατηγικών του ελληνικού κράτους για την κυριαρχία του στον δημόσιο χώρο και για τη ζωή του πολυεθνικού προλεταριάτου. Είναι θεωρητικοί του πολέμου ενάντια στον εσωτερικό εχθρό». Τι μας λέει αυτό το φυλλάδιο δηλαδή; Μας λέει ότι οι συγκεκριμένοι αρνούνται την εγκληματολογία γενικά, διότι συνεργάζεται με το κράτος.

Είναι, όμως, μόνο η επιστήμη της εγκληματολογίας που ενοχλεί; Σας διαβάζω από μία άλλη αφίσα της 7^{ης} Απριλίου 2017: «Το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων συμβουλεύει τον ελληνικό ιμπεριαλισμό. Τα τμήματα του Μετσόβιου Πολυτεχνείου προσφέρουν την υλικοτεχνική υποδομή της ελεγχόμενης κίνησης των μεταναστών προλεταρίων. Τα ΚΥΠατζίδικα προγράμματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης του Παιδαγωγικού...» κ.ο.κ.. Άλλη προκήρυξη στις 23 Νοεμβρίου 2018: «Οι καθηγητές της Νομικής προτείνουν καινούργια νομικά τερτίπια. Ενισχύουν τη φαρέτρα δικαστών και εισαγγελέων. Η συμμετοχή τους στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές -εκεί είναι το πρόβλημα, ότι συμμετέχουν στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές- η διδασκαλία στις σχολές και η συλλογή στην απονομή της αστικής δικαιοσύνης είναι αυτές που πλαισιώνουν και επανδρώνουν το αστυνομικό-δικαστικό σύμπλεγμα. Στους υπερασπιστές της αστικής δικαιοσύνης λέμε: Δεν έχετε κανέναν λόγο να κοιμάστε ήσυχοι». Στις 23 Μαρτίου 2017: «Δίπλα στους ανθρωπολόγους, δίπλα στους πολιτικούς επιστήμονες βρίσκονται δεκάδες διεθνολόγοι, δεκάδες γεωπολιτικοί αναλυτές, δεκάδες εγκληματολόγοι, δεκάδες πράκτορες και μπάτσοι. Είναι καθηγητές στο πανεπιστήμιο, ερευνητές στα think tanks, πράκτορες. Έχουμε πρόβλημα με τους καθηγητές του Παντείου, έχουμε πρόβλημα με τις δουλειές τους».

Πάμε τώρα στον δεύτερο πυλώνα της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Υπάρχει ελευθερία έρευνας; Αφίσα στις 14 Μαΐου του 2015: «Όλοι αυτοί, τα πανεπιστήμια, τα πολυτεχνεία, οι καθηγητές, οι ερευνητές και τα εργαστήριά τους συμμετέχουν στον πό-

λεμο εναντίον του πολυεθνικού προλεταριάτου. Η εποχή της αθωότητας τελειώνει να ξέρετε. Ο πόλεμος εμφανίζεται στις πόρτες σας».

Δεύτερη αφίσα, πρόσφατη αυτή, στις 20 Μαΐου του 2019 εν μέσω κορωνοϊού. «Τον Δεκέμβριο του 2018 το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο υπογράφει μνημόνιο συνεργασίας με τον Ελληνικό Στρατό. Τον Απρίλη του 2019 υπογράφεται δεύτερο μνημόνιο συνεργασίας ανάμεσα στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών στην Ξάνθη και του Δ' Σώματος Στρατού. Βιώνουμε μια συνεχή στρατιωτικοποίηση της ζωής μας από κράτος και κεφάλαιο. Ήρθε η ώρα να τα αλλάξουμε».

Ένας καλός κατάλογος για το πώς αντιλαμβάνονται την ελευθερία έρευνας περιλαμβάνεται σε μια προκήρυξη της 26^{ης} Μαρτίου 2019. Ξεκινάει από το Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών το 2011, που κατασκευάζει θερμικές κάμερες, προχωράει σε ένα άλλο τμήμα του Πολυτεχνείου, που συμμετέχει στο πρόγραμμα «ΠΟΣΕΙΔΩΝ», συνεχίζει με διάφορες περιπτώσεις, τον ενοχλούν τα πάντα. Ενοχλείται διότι το ΠΑΠΕΙ διοργάνωσε διεθνές σεμινάριο με θέμα «Υβριδικός πόλεμος» ή γιατί το Πάντειο διοργάνωσε μεταπτυχιακό με τη συμμετοχή αποφοίτων της Σχολής Εθνικής Άμυνας.

Και τι πειράζει θα μου πείτε να έχει κανείς διαφορετική άποψη για τέτοια προγράμματα στο πανεπιστήμιο; Προφανώς δεν πειράζει, εάν χρησιμοποιεί ειρηνικά μέσα για να εκφράσει τη διαφωνία του. Και εδώ φτάνουμε στον τρίτο πυλώνα της ακαδημαϊκής ελευθερίας, στην ελευθερία διδασκαλίας. Γιατί όλα αυτά που σας είπα πώς μεταφράζονται στην πράξη; Πολύ απλά με επιθέσεις εναντίον καθηγητών.

Στις 28 Φεβρουαρίου 2018: «Σήμερα, στις 28 Φεβρουαρίου 2018, επιτεθήκαμε στο γραφείο του ...» τάδε «καθηγητή της εγκληματολογίας στο ...» τάδε «...πανεπιστήμιο ως ένδειξη ελάχιστης αλληλεγγύης στον σύντροφό μας Ντίνο Γιατζόγλου». Ποιο ήταν το έγκλημα του καθηγητή; «Στις 25-1-2018 πραγματοποίησε ετήσια εκπαιδευτική επίσκεψη των φοιτητών του ...» τάδε «...μεταπτυχιακού στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Μελετών της ΕΛ.ΑΣ.».

Ποιο είναι το δεύτερο έγκλημα; «Διοργάνωσε την Τετάρτη 30 Ιανουαρίου 2013» -έξι χρόνια πριν την επίθεση- «στο αμφιθέατρο της Τεχνόπολης στο Γκάζι ημερίδα με θέμα «Πόλη, εγκληματικότητα και ανασφάλεια». Κατά την εκδήλωση εισηγητές ήταν μεταξύ άλλων και ο κ. Γιώργος Καμίνης» -τότε δήμαρχος- «με θέμα το πρόβλημα της βίας στην Αθήνα». Γι' αυτόν τον λόγο του επιτέθηκαν.

Άλλη επίθεση: «Για την Πέμπτη 13 Φλεβάρη του 2020 είναι προγραμματισμένη διάλεξη «Οι εξελίξεις στον χώρο των υδρογονανθράκων». Κεντρικός ομιλητής είναι ο «χ» καθηγητής στο Τμήμα Γεωλογίας του ΑΠΘ, ο οποίος συμβάλλει στη λεηλασία και την καταστροφή του φυσικού κόσμου, στον μιλιταρισμό και στον εθνικισμό. Με αφορμή τη συμμετοχή, του πραγματοποιήσαμε σήμερα προπαγανδιστική παρέμβαση ...» -ξέρετε, αυτοί οι ωραίοι όροι- «...σε όλη την πτέρυγα της γεωλογίας του ΑΠΘ με σπρέι και τρικάκια».

Άλλη προκήρυξη στις 7 Φεβρουαρίου. «Πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στη Νομική, στα γραφεία των καθηγητών» τάδε και τάδε. Ποιο είναι το αμάρτημά τους; «Διδάσκουν στη Σχολή Δικαστών». Για ποιον λόγο γίνεται παρέμβαση; «Για αλληλεγγύη στον αιχμάλωτο κράτους Σπύρο Χριστοδούλου». Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Βανδάλισαν το σπουδαστήριο Ποινικού Δικαίου γεμίζοντας με συνθήματα τους τοίχους.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άλλη προκήρυξη στις 18 Σεπτεμβρίου 2019: «Προχωρήσαμε στην αναγραφή συνθημάτων στο γραφείο της ...» τάδε καθηγήτριας -για προφανείς λόγους, δεν θέλω να τους εκθέσω περισσότερο τους ανθρώπους και γι' αυτό δεν αναφέρομαι στα ονόματά τους ρητώς- «...και στις αίθουσες όπου εξετάζονται μαθήματά της, θέλοντας να της γνωστοποιήσουμε την παρουσία μας στη σχολή και να την προειδοποιήσουμε να αλλάξει τακτική καθώς θα μας βρει απέναντί της».

Προγραφές με φωτογραφίες. Έχει κυκλοφορήσει αυτό το

φυλλάδιο επτά σελίδων, σελίδες αφιερωμένες «στον νέο φασισμό ή πόσα καθάρματα χωράνε στο Πάντειο», στο οποίο αναφέρονται ειδικά δύο τμήματα του Παντείου, το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων, στο οποίο συμμετέχω και το Τμήμα Κοινωνιολογίας-Εγκληματολογίας. Το φυλλάδιο περιλαμβάνει φωτογραφίες εννέα καθηγητών με προγραφές τους.

Αφίσα στις 7 Οκτωβρίου 2015: «Η τάδε καθηγήτρια είναι ρουφιάνος της ασφάλειας».

Αφίσα στις 19 Ιουνίου 2014: φωτογραφία πάντα, «ο τάδε καθηγητής είναι ψεύτης». Γιατί; «Διότι συμφοιτητές μας που δεν ανήκουν στο Δ.Σ. αντέδρασαν στην προκλητική του στάση. Συνέχισε να τους απειλεί με τελικό αποτέλεσμα να δεχθεί έναν καφέ στο πρόσωπο». Τον έστειλαν στο νοσοκομείο, παρένθεση.

Κάποιες φορές, επειδή δεν έχουν φωτογραφίες, αρκεί η αναγραφή των ονομάτων δίχην προγραφών. Αφίσα με δεκαεννιά ονόματα καθηγητών του Πανεπιστημίου Αιγαίου και με τα τμήματά τους αναγεγραμμένα δίπλα. Ποιο είναι το αμάρτημά τους; Υπέγραψαν κείμενο που έλεγε «διάλογος στην ανώτατη εκπαίδευση μπορεί και πρέπει να γίνεται μόνο με ανοικτές σχολές». Ποια τιμωρία τους επιφυλάσσει η αφίσα; «Τώρα που άνοιξαν οι σχολές να σε δω να τρέχεις. Υποσημείωση: οποιαδήποτε σύνδεση με πρόσωπα και καταστάσεις είναι απολύτως στοχευμένη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει να σε έχουν επικηρύξει; Δεν μπορείς να περπατάς, κύριοι, στον δρόμο χωρίς να φοβάσαι ότι κάτι μπορεί να σου συμβεί. Αυτό είναι να σε βγάσουν φωτογραφίες.

Επειδή πολλά ελέγχθησαν για τους πρυτάνεις, όπως είπα και στην επιτροπή, οι πρυτάνεις που θα τολμήσουν να ζητήσουν αντιμετώπιση ποινικών αδικημάτων από την αστυνομία θα είναι μια-δυο μέρες με την αστυνομία και τις υπόλοιπες τριακόσιες εξήντα ημέρες του χρόνου θα είναι με αυτές τις ομάδες.

Φωτογραφία πρύτανη με χιτλερικό μουστάκι και τίτλο «το» τάδε «πανεπιστήμιο ανήκει στα ΜΑΤ». Φωτογραφία τρίτου πρύτανη του 2018 «Πειθάρχηση ο νέος φασισμός».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σιγά-σιγά κλείνετε, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα.

Συνοδεύεται και από προκηρύξεις. Σας διαβάζω, στις 7 Ιανουαρίου 2018: «Επιλέξαμε να επιστρέψουμε ένα μερίδιο της βίας που δεχόμαστε καθημερινά. Στις 20 Δεκεμβρίου επισκεφθήκαμε το γραφείο της πρυτανείας του ΠΙΑΜΑΚ, όπου με απλά μέσα βανδαλίσαμε το γραφείο του πρύτανη, στέλνοντάς του ένα ξεκάθαρο μήνυμα πως τα λεγόμενα και οι πράξεις του φέρνουν και τις ανάλογες συνέπειες».

Στις 9 Οκτωβρίου 2020: «Παρασκευή 9 Οκτωβρίου μπήκαμε στην πρυτανεία και επιτεθήκαμε στο γραφείο του πρύτανη και την αίθουσα συνεδριάσεων της συγκλήτου με σφυριά, μογιές και σπρέι, προξενώντας εκτεταμένες ζημιές. Ο πρύτανης φυγαδεύτηκε από την πίσω πόρτα».

Άλλη προκήρυξη και τελευταία, κύριε Πρόεδρε: «Τις τελευταίες ημέρες πραγματοποιήσαμε δύο επισκέψεις στην πόλη της Θεσσαλονίκης, γιατί το κάναμε; Γιατί υποσχεθήκαμε να μην ξεχάσουμε. Βρήκαμε την κατοικία του πρύτανη του ΑΠΘ στην τάδε οδό και πετάξαμε μογιές και τρικάκια στην είσοδο».

Κάπου εδώ σταματάει η περιδιάβαση στα εσωτερικά του ελληνικού πανεπιστημίου. Σας μίλησα για φόβο. Σας μίλησα για όλες αυτές τις ομάδες που άνηθκαν με το μήνυμα ότι ζουν στα ΑΕΙ που όλα επιτρέπονται. Η ύπαρξή τους συνυπήρχε άλλοτε με την αδιαφορία άλλοτε με τον εύλογο φόβο «πού πάω να μπλέξω με τους αλήτες». Ο χουλιγκανισμός, η βαρβαρότητα, οι βανδαλισμοί και η αλητεία δεν μπορούν να βαφτίζονται πολιτική δράση. Συσιστούν βαριά αντικοινωνική συμπεριφορά.

Δεν μας ενοχλούν οι απόψεις τους. Μας ενοχλεί η βία που ασκούν και ο φόβος που βραίνει αυτούς που περιλαμβάνουν στις προγραφές τους, στις προκηρύξεις τους. Ο φόβος δεν είναι θεωρητικός δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Συρίγο, σας παρακαλώ, μη με φέρνετε σε περαιτέρω δύσκολη θέση. Σας παρακαλώ, κλείστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας

και Θρησκευμάτων): Σε ποιον στοιχίζουν όλα αυτά; Στοιχίζουν στην ακαδημαϊκή ελευθερία της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας. Στοιχίζουν στον Έλληνα πολίτη, που κυριολεκτικά πληρώνει τα σπασμένα του υπέρτατου αγαθού που προσφέρει η πολιτεία, της δωρεάν παιδείας, που επιτρέπει την κινητικότητα τάξεων και δίνει πρόσβαση στον κάθε Έλληνα να μορφώνεται δωρεάν.

Βοηθήστε να γίνει πράξη στα ελληνικά ΑΕΙ η φράση του Ρήγα Φεραίου «όποιοι ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά». Βοηθήστε να απαλλαγούν τα ελληνικά πανεπιστήμια από την τρομοκρατία κάποιων περιθωριακών ομάδων, που επιμένουν να επιβάλλουν τη γνώμη τους με τον φόβο και τη βία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Άγγελος Συρίγος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο λόγος που γίνονται πιεστικός είναι ότι είμαστε στον αριθμό εβδομήντα σε επίπεδο συναδέλφων και συνολικά έχουν γραφτεί εκατόν πενήντα έξι. Αντιλαμβάνεστε έτσι;

Όπως είπα, σειρά έχουν ο κ. Γκίκας, η κ. Μάλαμα, ο κ. Παπαδημητρίου, ο κ. Χρυσόχοϊδης, ο κ. Αρσένης, που έχει μπει εμβόλιμα με συμφωνία του Προεδρείου για να υπάρχει παρουσία του κόμματος του, η κ. Δούνια και ο κ. Φάμελλος μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εμένα, όσο ήμουν στο Προεδρείο, δεν μου το ζητήσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Σας το είχα ζητήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε δικαίωμα να μιλήσετε. Όποτε θέλετε, θα μου πείτε. Εμένα δεν μου το ζητήσατε. Εμένα μου ζητήσατε για παρέμβαση και σας έδωσα τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Το είχα ζητήσει πριν. Έπρεπε να σας έχω ενημερώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, δεν υπάρχει πρόβλημα. Θα μιλήσετε ό,τι ώρα θέλετε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκίκας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι μέρος του ευρύτερου μεταρρυθμιστικού έργου του Υπουργείου Παιδείας και Αποσκοπεί στη δημιουργία μιας σύγχρονης τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχει στο επίκεντρό της το μέλλον αυτής της χώρας, δηλαδή τη νεολαία μας και, βεβαίως, την περαιτέρω αναβάθμιση των πανεπιστημίων μας.

Κάνοντας ένα βήμα πίσω και εξετάζοντας τις ρυθμίσεις, χωρίς κομματικές παρωπίδες και στεία αντιπολιτευτική διάθεση, διαπιστώνουμε ότι η ουσία του σχεδίου νόμου είναι η επίλυση προβλημάτων που, θα έλεγα, τόσα χρόνια είναι βαρίδια και δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες ούτε στα πανεπιστήμιά μας ούτε και στους φοιτητές.

Θέλω να αναφερθώ σε τρία-τέσσερα συγκεκριμένα ζητήματα που θεωρώ πολύ σημαντικά και τα οποία το νομοσχέδιο αυτό ρυθμίζει.

Πρώτον, ελάχιστη βάση εισαγωγής. Η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο με έναν βαθμό χαμηλό, «5», «6», «7», ακόμα και «9», δεν είναι καλό θέμα, δεν είναι ωραίο θέμα. Υποβαθμίζει το κύρος των πανεπιστημίων, των τμημάτων, αλλά και εν γένει των ακαδημαϊκών σχολών. Γι' αυτό στο νομοσχέδιο αυτό θεσπίζεται η ελάχιστη βάση εισαγωγής. Είναι κρίσιμο να πούμε ότι σε αυτή τη διαδικασία συμμετέχουν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία αποκτούν την ελευθερία και την αυτονομία να καθορίζουν την ελάχιστη βάση εισαγωγής και το συντελεστή βαρύτητας κάποιων μαθημάτων. Τους δίνεται, δηλαδή, η δυνατότητα να εξειδικεύσουν τα κριτήρια εισαγωγής, βάσει των ιδιαιτεροτήτων των σπουδών που προσφέρουν και έτσι να διαμορφώσουν καλύτερα την ακαδημαϊκή τους φυσιογνωμία.

Βεβαίως, κυρία Υπουργέ, οφείλω να πω ότι υπάρχουν κάποιες

ανησυχίες -παραδείγματος χάριν, μεταφέρω την ανησυχία των πρυτανικών αρχών του Ιονίου Πανεπιστημίου- ότι με το σύστημα αυτό -το οποίο είναι θετικό, αφού συμμετέχουν και τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα- ίσως μειωθούν πάρα πολύ οι φοιτητές σε συγκεκριμένα τμήματα. Περιμένουμε, βεβαίως, να το δούμε. Απλώς, το καταγράφω και το μεταφέρω.

Δεύτερο σημαντικό ζήτημα είναι το ζήτημα του μηχανογραφικού. Βάσει του ισχύοντος συστήματος ένας φοιτητής μπορεί να εισαχθεί στην εκατοστή ή ακόμα και στη διακοσιοστή επιλογή του. Του δίνεται, δηλαδή, ατυχώς η δυνατότητα να σπουδάσει κάτι που προφανώς δεν τον ενδιαφέρει, που είναι αμφίβολο πότε και αν θα αποφοιτήσει και βεβαίως, αν θα εργαστεί στο συγκεκριμένο τομέα. Με τον ίδιο τρόπο στερεί τη δυνατότητα από ένα άλλο παιδί να ακολουθήσει το συγκεκριμένο αντικείμενο. Έτσι, λοιπόν, οι νέοι με τον τρόπο αυτό του διπλού συστήματος μηχανογραφικού που εισάγετε, επιλέγουν συνειδητά βάσει των κλήσεων και των προτεραιοτήτων τους τις σχολές που θέλουν να φοιτήσουν.

Και εδώ, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας μεταφέρω ένα αίτημα, διότι στην πρώτη φάση προβλέπεται για τα γενικά λύκεια το 10% των επιλογών. Μερικά πεδία, όπως είναι των επιστημών υγείας, για παράδειγμα, που είναι εκατόν πενήντα τμήματα, το 10% είναι δεκαπέντε. Η επιλογή που δίνεται στους μαθητές που θέλουν να σπουδάσουν Ιατρική είναι σχετικά μικρή. Ίσως να μπορούσαμε αυτό το 10% να το κάνουμε 15%. Να είναι είκοσι δύο, δηλαδή, οι επιλογές. Είναι πολλά παιδιά τα οποία μπορεί να χάσουν την Ιατρική για πολύ λίγα μόρια και μετά στο δεύτερο γύρο, στη δεύτερη φάση να μη δυναθούν να μπουν σε σχολές που θέλουν, όπως είναι οδοντιατρικές, βιολογικά, χημικά τμήματα, και να πάνε να σε υποδεέστερες σχολές. Το τοποθετώ και αυτό. Είναι ένα θέμα που μου ετέθη.

Είναι πολύ σημαντικό ότι ρυθμίζετε, επιτέλους, το ζήτημα των αιώνων φοιτητών. Εγώ θα πω ότι το σύστημα που εισάγετε, το 4+2 και το 5+3, είναι απόλυτα ορθολογικό και σωστό. Διότι -κακά τα ψέματα- στη χώρα ένας στους τρεις φοιτητές μέχρι τώρα γνωρίζουμε ότι δεν θα αποφοιτήσει ποτέ. Μπαίνει, λοιπόν, ένα φρένο και αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Θέλω να σταθώ λίγο στην προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Ξέρετε, όταν πριν από τριάντα χρόνια επέστρεφα από τις Ηνωμένες Πολιτείες όπου έκανα κάποιες μεταπτυχιακές σπουδές, μετά από μερικούς μήνες καιγόταν η Πρυτανεία του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Και μου έκανε, πράγματι, εντύπωση πώς είχαν γίνει αυτές οι εικόνες νούμερο ένα θέμα στον κόσμο. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι είκοσι επτά χρόνια μετά, το 2018, πάλι θα γίνονταν εκτεταμένες καταστροφές στην Πρυτανεία του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, όπως και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Επί είκοσι επτά χρόνια καμμία ουσιαστικά κυβέρνηση δεν τόλμησε να φέρει κάτι ρηξικέλευθο, που να αλλάξει αυτό το σύστημα. Ε, αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση το κάνει. Προχωρεί και με την απαγόρευση εισόδου στον πανεπιστημιακό χώρο του οποιουδήποτε και βεβαίως, με μια αστυνομική δύναμη, να, αλλά τουλάχιστον θα επιβάλλει την τάξη και είναι για την ασφάλεια και την καλύτερη λειτουργία των πανεπιστημίων μας.

Θέλω, κλείνοντας, να σας διαβάσω το οποίο μου έκανε εντύπωση, όταν το πρωτοδιάβασα πριν από περίπου δύο χρόνια και κάτι μήνες. Το είπε αυτό ένας διαπρεπής νομικός και επί πολλά χρόνια υπηρέτης του δημοσίου βίου, ο οποίος ουσιαστικά πρότεινε τα εξής που διαβάζω: «Είναι, συνενώς, ζήτημα πολιτικής βούλησης με κοινή συναίνεση όλων των πολιτικών κομμάτων να οριοθετηθεί το πολιτικό άσυλο μόνο για την ελευθερία του λόγου και μόνο για τους φοιτητές, να απαγορευτεί η είσοδος των μη φοιτητών σε πανεπιστημιακούς χώρους, να ιδρυθεί πανεπιστημιακή αστυνομία και να επιτρέπεται η είσοδος της Αστυνομίας με την εντολή του πρυτάνεως του πανεπιστημίου.». Αυτό το είπε πριν από δύομιση χρόνια -το συγκράτησα από τότε- ο κ. Λέανδρος Ρακιντζής, γνωστός υπηρέτης του δημοσίου βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο, μία μεταρρυθμιστική τομή στο χώρο της παιδείας. Αναβαθμίζει τα πανεπιστήμια μας και, βεβαίως, βοηθά και την ίδια τη φοιτητική κοινότητα. Γι' αυτό βεβαίως το υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Μαλαμα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια που συζητάμε σήμερα είναι βγαλμένο μέσα από την πιο νοσηρή φαντασία. Αστυνομία, επιτήρηση, κάμερες, πειθαρχικά, τιμωρίες, παρακολούθησεις είναι μερικά από τα μέτρα που προσπαθεί να περάσει η Κυβέρνηση, για να καταστήσει τα πανεπιστήμια της χώρας χώρους αυταρχισμού και καταστολής.

Το Υπουργείο Παιδείας με το νομοσχέδιο αυτό παραδίδει τους ακαδημαϊκούς χώρους, τους φοιτητές, την ελευθερία της έκφρασης και της γνώσης στα χέρια της καταστολής. Ο λόγος είναι πάρα πολύ απλός. Γιατί, προφανώς, φοβάται τους σκεπτόμενους νέους, φοβάται την ακαδημαϊκή αμφισβήτηση, φοβάται τις νέες γενιές, φοβάται τις ιδέες.

Με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου οι ακαδημαϊκές αίθουσες δεν θα διαφέρουν σε τίποτα από το σπίτι του «Big Brother»: κάμερες, καταγραφικά εικόνες και ήχου, φακέλωμα, βάνουση παραβίαση των προσωπικών δεδομένων φοιτητών και καθηγητών.

Η στάση σας, λοιπόν, απέναντι στο δημόσιο πανεπιστήμιο είναι γνωστή εδώ και χρόνια. Θέλετε να το συρρικνώσετε. Θέλετε να το εμπορευματοποιήσετε. Θέλετε να το μετατρέψετε σε ένα κλειστό, υποστελεχωμένο και υποβαθμισμένο χώρο αναπαραγωγής των δικών σας ελίτ. Αυτός είναι και ο λόγος που το οραματίζεστε ως στρατόπεδο ή ως αναμορφωτήριο και όχι ως χώρο γνώσης και επιστημονικής εξειδίκευσης.

Έχετε εδώ και έναν χρόνο τα πανεπιστήμια κλειστά. Ακυρώσατε τη δημιουργία μιας σειράς από πανεπιστημιακά τμήματα που είχε προγραμματίσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για να ξεκινήσουν από φέτος. Ακυρώσατε την εφαρμογή της ελεύθερης πρόσβασης για τα τμήματα χαμηλότερης ζήτησης που θα ίσχυε από τη χρονιά που μας έρχεται. Τώρα σχεδιάζετε να πετάξετε είκοσι πέντε χιλιάδες υποψηφίους έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, κλείνοντας μαζικά πανεπιστημιακά τμήματα και κάνοντας τα μηχανογραφικά των παιδιών να μοιάζουν κυριολεκτικά με λοταρία.

Και το ερώτημα της κοινωνίας είναι ένα: Γιατί τόσο μένος με το δημόσιο πανεπιστήμιο; Γιατί όπου σταθούν και όπου βρεθούν τα στελέχη σας λαιοδρούν το δημόσιο πανεπιστήμιο; Γιατί την ώρα που αφήνετε τα πανεπιστήμια υποστελεχωμένα και χωρίς χρηματοδότηση, χαρίζετε επαγγελματικά δικαιώματα στα κολλέγια; Με ποιους είστε, με την κοινωνία ή με τα συμφέροντα των κολλεγίων που θέλουν τα πανεπιστήμια μας κλειστά;

Θέλετε να προσλάβετε χίλιους ειδικούς φρουρούς στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και σας ρωτάμε: Γιατί δεν προσλαμβάνετε καθηγητές; Γιατί δεν προσλαμβάνετε διδακτικό προσωπικό, διοικητικό προσωπικό; Γιατί δεν προσλαμβάνετε πολιτικούς υπαλλήλους για τη φύλαξη των χώρων στα πανεπιστήμια; Υπάρχουν τέτοιοι εργαζόμενοι σε όλα τα μεγάλα ΑΕΙ. Υπήρχαν τουλάχιστον παλαιότερα άνθρωποι που γνώριζαν προσωπικά τους φοιτητές, που είχαν σχέσεις με τα παιδιά, που ερχόντουσαν σε συνεννόηση με τη φοιτητική κοινότητα, για να προστατευτούν οι ακαδημαϊκοί χώροι. Γιατί εσείς επιλέγετε ειδικούς φρουρούς; Προφανώς για να συνδυάσετε την καταστολή με τα ρουσφέτια σας.

Θέλετε να βάλετε κάμερες και καταγραφικά ήχου στα αμφιθέατρα. Πού το είδατε αυτό; Σε ποιο άλλο πανεπιστήμιο έχει συμβεί αυτό στην Ευρώπη; Ποιος άρρωστος νους το έχει αυτό φανταστεί; Θέλετε να φακελώνετε τους φοιτητές, να τους περνάτε από πειθαρχικό και να τους διαγράφετε. Γιατί; Τι ακριβώς φοβόμαστε; Την πολιτική και συνδικαλιστική δράση των νέων παιδιών;

Το πανεπιστήμιο που οραματίζεστε εσείς είναι ένα κλουβί, ένα κέλυφος φόβου και πειθάρχησης, ακριβώς επειδή εσείς φοβάστε τη νεολαία, επειδή εσείς φοβάστε τον επιστημονικό ορθολογισμό, επειδή φοβάστε την ακαδημαϊκή ελευθερία και αμφισβήτηση.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να νεκρώσει τα κοινωνικά κύτταρα της αμφισβήτησης. Προσπαθεί να εφαρμόσει μέτρα καταστολής στα πανεπιστήμια, μέτρα τα οποία δεν εφαρμόζονται ούτε στα γή-

πεδα. Και σε αυτή την προσπάθειά σας δεν υπολογίζετε ούτε καν το Σύνταγμα ούτε την Ανεξάρτητη Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Αποφασίζετε αναστολή της ακαδημαϊκής ελευθερίας μόνοι σας και προσπαθείτε να την επιβάλετε και μάλιστα με την μπότα της Αστυνομίας.

Εμείς σας λέμε να αποσύρτε άμεσα αυτό το νομοσχέδιο που αντιβαίνει στα συμφέροντα της κοινωνίας και αντιμάχεται τα όνειρα της νέας γενιάς. Δεν υπάρχει χώρος στα πανεπιστήμια ούτε για ειδικούς φρουρούς, ούτε για ιδιώνυμα, ούτε για παρακολούθηση, ούτε και καταστολή. Η ακαδημαϊκή κοινότητα έχει απορρίψει τα σχέδια σας.

Σας καλούμε, λοιπόν, να μη γαντζωθείτε από την κοινοβουλευτική σας πλειοψηφία και να πάρετε πίσω αυτό το νομοθέτημα. Σε διαφορετική περίπτωση, θα έχετε απέναντί σας, όχι μόνο τα πανεπιστήμια, όχι μόνο τους φοιτητές, αλλά ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Εμείς σας το λέμε ξεκάθαρα, αυτό το νομοθέτημά σας, ακόμη και αν το υπερψηφίσετε σήμερα, έχει ήδη ακυρωθεί από την ακαδημαϊκή κοινότητα και δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Θα δώσουμε τη μάχη μαζί με τους φοιτητές, μαζί με τους καθηγητές, μαζί με το σύνολο του ακαδημαϊκού κόσμου, για να μη γίνουν τα πανεπιστήμια της χώρας μας χώροι κυβερνητικής ανομίας. Η δημοκρατία θα λειτουργήσει και όλοι μαζί θα προστατέψουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Αυτό το οφείλουμε, όχι μόνο στις γενιές που αγωνίστηκαν για να είναι τα πανεπιστήμια μας ελεύθερα, αλλά κυρίως για τις νέες γενιές που έρχονται, που είναι μπροστά μας.

Σας το λέμε, λοιπόν, ξεκάθαρα: Πάρτε το πίσω. Και αν δεν ακούσετε, να ξέρετε ότι εμείς θα το πάρουμε πίσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θέλω να παρακαλέσω τον κ. Βαρουφάκη -αν έχει την καλοσύνη- να μιλήσει μετά από τον κ. Παπαδημητρίου, επειδή τον έχω ανακοινώσει. Μετά θα μιλήσει ο κ. Βαρουφάκης και μετά είναι ο κ. κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Παπαδημητρίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Υποθέτω ότι μπορούν οι παριστάμενοι συνάδελφοι να μεταφέρουν στο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ ότι το δικό μου συμπέρασμα από τη χθεσινόβραδινή του συνέντευξη στον «ALPHA» είναι ότι ούτε αυτός έχει δει το φιλμ «Η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο». Το ότι δεν το είχε δει ο κ. Σρόπερ, ο οποίος είναι συνομήλικος -δύο, τρεις μήνες πρέπει να διαφέρουν στην ηλικία, καλά να είναι και οι δύο- δεν μου λέει πολλά, αλλά μου λέει ένα:

Ακόμη εννοείτε να μην καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα προχωράνε, πάνε παρακάτω. Ακόμη εννοείτε να μην καταλαβαίνετε ή να μη θέλετε να καταλάβετε -σίγουρα δεν δέχεστε- ότι είναι απαίτηση του φοιτητικού κόσμου, κατά κύριο λόγο, να αλλάξει το πανεπιστήμιο, να φτιαχτεί ένα πανεπιστήμιο που να ανταποκρίνεται στην προσπάθεια που κάνουν και στην προσπάθεια που καλούνται να κάνουν την επόμενη ημέρα.

Ο αγαπητός κ. Συρίγος παρέθεσε εδώ μια σειρά από περιπτώσεις και πολύ ωραία το τόνισε ότι δεν είναι το θέμα των ιδεών. Είναι το θέμα της βίας. Και σε αυτό πρέπει να είμαστε μαζί. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς που δεν έχει εμποδιστεί ή που δεν ξέρει πολύ καλά ότι αν πάει να πει τη γνώμη του ελεύθερα, αν δεν έχει κομματική ασπίδα, αν δεν έχει κάποιον να τον φυλάει με λίγα λόγια -το χειρότερο πράγμα που μπορούσε να συμβεί και στον αγαπητό Λουλού στην ταινία που ανέφερε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ- κινδυνεύει. Κινδυνεύει από εκείνον, ο οποίος χρησιμοποιεί το όνομα της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Αυτό, όμως, το λύσαμε εδώ στη Βουλή, πριν από λίγο καιρό, πως μπορεί να γίνει το πράγμα και να προχωρήσουμε ένα βήμα παρακάτω. Χωρίς αυτό, λοιπόν, κινδυνεύει.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι να κάνουμε μια ακόμη προσπάθεια, γιατί είναι μια προσπάθεια που κανείς δεν αναλάμβανε το ρίσκο -για να το πω έτσι, χρησιμοποιώντας τα λόγια του κ. Τσίπρα- να κάνει αυτήν την κίνηση, σαν να έχει φοβηθεί ο πολιτικός κόσμος επί πάρα πολλά χρόνια.

Εγώ δεν είμαι υπέρ της αστυνομίας. Ούτε και ο κ. Χρυσοχοϊδης που θα μιλήσει αργότερα -το είχε πει και πρόσφατα- θέλει να εγκαταστήσει την Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια. Νομίζω ότι αυτά είναι για πολύ μικρά παιδιά και αυτοί που διαφωνούν και περιμένουν από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και άλλους συναδέλφους να τους υποστηρίξουν στα άνομα πράγματα, καταλαβαίνουν πολύ καλά το παιχνίδι που παίζεται.

Εδώ το θέμα είναι ότι αφού με όλους τους τρόπους δεν καταφέραμε σήμερα να κάνουμε πραγματικά τα πανεπιστήμια τόπο ελευθερίας ακαδημαϊκής και πρακτικής, ας δοκιμασθεί ένα άλλο μέτρο. Θα είμαστε από πάνω τους. Θα είμαστε πάνω από τον Χρυσοχοϊδη και θα τον ελέγχουμε, όχι η Βουλή μόνον, αλλά η κοινωνία, οι φοιτητές πρώτοι από όλους.

Άρα, αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ θέλω να σας καλέσω λίγο να έρθουμε στη λογική. Αντιλαμβάνομαι ότι ο καθένας έχει την πελατεία του. Έτσι πάει το πράγμα. Έτσι λειτουργεί η αγορά, έτσι λειτουργεί και η πολιτική αγορά. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με αυτό. Όμως, ιδιωτικώς δεν έχω συναντήσει ποτέ κανέναν τριάντα και χρόνια που μιλά με πολιτικούς, με πανεπιστημιακούς -δεν ξέρω και εγώ πόσους φίλους έχω καθηγητές-, με φοιτητές -πάρα πολλούς-, νέους ανθρώπους, να μη μου λέει ότι αυτό πρέπει με κάποιον τρόπο να αλλάξει.

Έχουμε μία ευκαιρία να το κάνουμε και να το κάνουμε παρακολουθώντας την εφαρμογή αυτής της πρόβλεψης, η οποία και περιορισμένη είναι, σε ό,τι αφορά τον αριθμό των ιδρυμάτων και των χώρων που θα τεθούν κατά πρώτον σε φύλαξη και οι αρμοδιότητες της ελάχιστες.

Όμως, κύριε Φίλη -το είπαμε και στην ανοιχτή δημοκρατία, που είναι η ελευθερία του λόγου, που δόξα τω Θεώ έχουμε μέσω των μέσων ενημέρωσης οι δυο μας- ειλικρινά πιστεύετε ότι θα καταγράφονται οι σκηνές και το τι λέει καθένας και οι ιδέες και οι απόψεις, επειδή θα υπάρχουν κάμερες -όπως αναφέρατε και στην ομιλία σας εδώ, στην εισήγησή σας- ότι θα καταγράφονται αυτές οι πράξεις; Πουθενά δεν γίνεται αυτό. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει κανείς λόγος να συμβεί κάτι τέτοιο. Δεν καταλαβαίνουμε, το φοβάστε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τότε γιατί υπάρχουν κάμερες μέσα στα αμφιθέατρα; Για ποιον λόγο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Γι' αυτό σας λέω, φοβάστε κάτι το οποίο δεν υπάρχει και γι' αυτόν τον λόγο και μέσα από αυτό τον τρόπο νομίζω ότι οδηγούμαστε σε ένα αδιέξοδο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο νόμος τα λέει αυτά, δεν τα λέω εγώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Άρα εδώ θα είμαστε, τα πάντα ελέγχονται και δόξα τω Θεώ η συζήτηση είναι ανοιχτή. Πιο ανοιχτή συζήτηση δεν μπορεί να γίνει.

Ως προς το επιχείρημα που χρησιμοποίησε ο «ελθών, ειδών και απελθών» Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης -δεν είχε την ευγένεια να ακούσει την απάντηση της Υπουργού που εισηγήται το νομοσχέδιο-, νομίζω ότι κάνει ένα μεγάλο λάθος. Το λάθος βρίσκεται στο ότι ζητεί να σταματήσει η Βουλή να λειτουργεί, προκειμένου να λειτουργήσει η εκδήλωση της δυσθυμίας και της αντίδρασης και της διαφορετικής άποψης.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό θα ήταν η μεγαλύτερη αμαρτία που θα μπορούσε να έχει ποτέ διαπράξει το Σώμα τούτο και, βεβαίως, η δημοκρατία.

Δεν εμποδίζεται η ελεύθερη έκφραση. Και ως προς τους συμπολίτες μας οι οποίοι θέλουν με κάποιον τρόπο, με αυτόν τον τρόπο, με κανέναν άλλον, παρ' ό,τι έχουν όλα τα μέσα αυτή τη στιγμή να το κάνουν, νομίζω ότι αυτό συνδέεται μόνο με ένα γεγονός. Με το πόσο μικρή είναι τελικώς η αντίδραση, ανεξαρτήτως από το τι βρίσκουν οι δημοσκοπήσεις, οι οποίες βρίσκουν αυτό που υπάρχει στην κοινή γνώμη, αυτό που σας είπα, αυτό που λένε όλοι, αυτό που λέμε εμείς μεταξύ μας, αυτό που λέτε και εσείς ακόμη ιδιωτικά. Άρα, ως προς το θέμα αυτό, νομίζω ότι έχει λήξει.

Όλο το ζήτημα είναι αυτά που λένε, αυτά που μας έδειξε ο Άγγελος Συρίγος, να υποστηρίζουν ότι θέλουν αυτά, να μην μπορούν, όμως, να σηκώσουν το χέρι και να ασκήσουν βία και να τα εφαρμόσουν.

Μία κουβέντα για την εισαγωγή: Είναι σαφές ότι η κίνηση που

έγινε λίγο πριν πέσει η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου εκείνη τη στιγμή έγινε απλούστατα για να μπορείτε τώρα να ισχυριζέστε ότι κάποιοι φοιτητές δεν θα βρουν χώρο να μπουν και να γίνουν φοιτητές.

Μία απλή αριθμητική δείχνει ότι η ενίσχυση των πανεπιστημιακών τμημάτων θα είναι τώρα ουσιαστική σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από εκείνο που έκανε ένας προηγούμενος Υπουργός Παιδείας, όταν μετακόμισε τα πάντα και τα έβαλε συλλήβδην τα μεν με τα δε. Τώρα ακριβώς, γιατί θα ξέρουν τα παιδιά ότι θα συμπληρώνουν και θα ζητούν να πάνε κάπου που θέλουν να πάνε και όχι κάπου που θα πάνε για να πάρουν αναβολή στον στρατό, ή για να ικανοποιήσουν την οικογένειά τους ότι είναι φοιτητές, ή απλώς για να πάρουν το πάσο, ή για να περιμένουν. Τώρα θα ενισχυθεί η εκπαίδευση.

Η Βουλή είναι ένα ζωντανό Σώμα. Αν κάτι δεν προχωρήσει, εδώ είμαστε να το αλλάξουμε. Για μία φορά, όμως, πάρτε τις ευθύνες σας!

Εμείς τις παίρνουμε και προσωπικά νομίζω ότι κάνει πολύ καλά η κ. Κεραμέως. Άλλα δεν έχουν γίνει -θα γίνουν, όμως-, αλλά αυτό τουλάχιστον έπρεπε να γίνει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικίτας Κακλαμάνης): Ο κ. Βαρουφάκης έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Βαρουφάκη, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, μας πάτε πίσω στην 7^η Αυγούστου του 2019, όταν επιλέξατε -για να σηματοδοτήσετε πράγματα που για εσάς ήταν σημαντικά, από τα πρώτα πράγματα που κάνατε μετά τις εκλογές του Ιουλίου του 2019- την κατάργηση του ασύλου. Εδώ σε αυτή την Αίθουσα, όταν ακόμα ευχόμουν να ενδιαφέρεστε να πετύχετε -τουλάχιστον να μην αποτύχετε-, είχα θέσει κάποια βασικά ερωτήματα, όσον αφορά με το τι θα πετυχαίνατε με την κατάργηση του ασύλου.

Θυμάμαι ότι σας είχα πει μία ιστορία που όλοι γνωρίζουν, όσοι έχουν υπηρετήσει στα πανεπιστήμια. Στο κτήριο της Νομικής Σχολής, το νυν Μέγαρο Θεωρητικών Επιστημών επί της οδού Σίνα, όλοι γνωρίζαμε, όσοι διδάσκαμε εκεί χρόνια, όλοι οι φοιτητές, βλέπαμε τους ανθρώπους σε πολύ κακή κατάσταση να διακινούν ναρκωτικά και να κάνουν χρήση ακριβώς έξω από την είσοδο της Μασσαλίας στο παρκάκι. Κάποια στιγμή, μάλιστα, έκλεψαν και τις προτομές του Καζαντζάκη και του Γκρέκο και τις χύτευσαν. Δεν υπήρχε άσυλο εκεί, η Αστυνομία δεν είχε κάνει ποτέ τίποτα για αυτό!

Και σας είχα ρωτήσει: Η κατάργηση του ασύλου σε τι θα βοηθούσε σε αυτό; Σε απολύτως τίποτα. Verbatim σας είχα πει: «Πώς θα βοηθήσει η κατάργηση του ασύλου, όταν και εκεί που δεν υπάρχει άσυλο η Αστυνομία δεν επιχειρεί;». Και εσείς με κοιτάζατε με το σπινθηροβόλο βλέμμα προτομών. Τι μπορούσατε να πείτε άλλωστε; Ήταν ιδεολογική η απόφασή σας για την κατάργηση του ασύλου.

Σας είχα πει αυτολεξεί ακόμα -και διαβάζω από τα Πρακτικά της 7^{ης} Αυγούστου του 2019: «Κυρίες και κύριοι, νομίζετε ότι καταργώντας το άσυλο με μία κίνηση θα κόψετε τον γόρδιο δεσμό της ανομίας και της διαπλοκής στα πανεπιστήμια; Σφάλατε!». Και σας είχα εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η κατάργηση του ασύλου θα πετύχαινε ακριβώς μία μεγάλη τρύπα στο νερό, λόγους που και ένα οκτάχρονο παιδί μπορεί να καταλάβει.

Μοιράστηκα, μάλιστα και κάποιες άλλες ιστορίες από τη μακρά πανεπιστημιακή μου θητεία, από πανεπιστήμια του εξωτερικού. Θυμήθηκα μπροστά σας τότε, την 7^η Αυγούστου, μία περίπτωση όπου ήμουν στο γραφείο μου στο Κέιμπριτζ και κάποια στιγμή -δούλευα αργά το βράδυ- άκουσα κάποιους θορύβους και ένιωσα μία αναστάτωση, μια ανασφάλεια, που δεν πρέπει ποτέ κανένας πανεπιστημιακός -είτε καθηγητής είτε φοιτητής- να νιώθει. Εδώ συμφωνούμε απόλυτα. Αν εκείνη τη στιγμή η μόνη μου επιλογή ήταν να πάρω τηλέφωνο το «100», δεν θα το έκανα. Είναι πυρηνικό όπλο το να πάρεις τηλέφωνο το «100», όταν ακούς έναν θόρυβο στο κτήριο. Αυτό που έκανα είναι ότι πήρα τηλέφωνο την Υπηρεσία Φύλαξης του Πανεπιστημίου, που είχα

ένα γραφείο στο κολέγιο από κάτω. Ήρθαν οι άνθρωποι, είδαν τι γινόταν, αν γινόταν κάτι. Εκείνοι θα αποφάσιζαν -ήταν εκπαιδευμένοι για να κάνουν αυτό- αν θα έπρεπε να φωνάξουν την Αστυνομία ή όχι.

Τι προτείναμε εμείς ως ΜέΡΑ25 από την πρώτη στιγμή; Πανεπιστημιακή υπηρεσία περιφρούρησης του ασύλου. Αυτό είχαμε προτείνει. Εσείς κωφεύατε. Και σας είχα πει τότε ότι είτε θα δημιουργήσετε μία τέτοια πανεπιστημιακή υπηρεσία περιφρούρησης του ασύλου, περιφρούρησης της αξιοπρέπειας του πανεπιστημίου, της παρουσίας του πανεπιστημίου, της ασφάλειας των ανθρώπων -είτε είναι βοηθητικό προσωπικό είτε είναι καθηγητές είτε είναι φοιτητές- είτε θα κάνετε μία τέτοια, θα δημιουργήσετε, θα δώσετε τη χρηματοδότηση στα πανεπιστήμια, για να μπορούν να δημιουργήσουν μια τέτοια επαγγελματική υπηρεσία προστασίας της πανεπιστημιακής κοινότητας και περιφρούρησης του ακαδημαϊκού ασύλου, είτε θα φέρετε αστυνομικούς στις σχολές. Δεν υπάρχει τρίτη λύση.

Εσείς τότε, κύριε Χρυσοχοϊδη, είχατε πει ότι δεν έχει η αστυνομία θέση στα πανεπιστήμια. Πολύ σωστά! Άρα, ή δεν κάνετε τίποτα ή δημιουργείτε την πανεπιστημιακή υπηρεσία την οποία σας είπα.

Τελικά, τι κάνετε σήμερα, ενάμιση χρόνο μετά; Μας φέρνετε την Αστυνομία στα πανεπιστήμια, ακριβώς δηλαδή αυτό που είπατε ότι δεν θα κάνατε. Τουλάχιστον παραδεχθείτε την αποτυχία της κατάργησης του ασύλου! Παραδεχθείτε ότι αυτό που σας λέγαμε την 7^η Αυγούστου από αυτό εδώ το Βήμα ήταν σωστό!

Εδώ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της Συμπολίτευσης, θέλω να εγείρω ένα θέμα δημοκρατίας, γιατί ξέρετε, τουλάχιστον οι αρχαίοι ημών πρόγονοι θεωρούσαν ότι η ισηγορία είναι ίσως και πιο σημαντική από την ψηφοφορία. Το να ακούγεται μια άποψη και να κρίνεται, να απορρίπτεται, επειδή δεν είναι σωστή, επειδή είναι μια πρόταση η οποία δεν βοηθάει, βεβαίως, αυτό είναι η διαδικασία της δημοκρατίας. Όμως, το να διαστρεβλώνονται απόψεις, να μην ακούγονται, ούτε καν να απορρίπτονται, δεν είναι σωστό.

Η πρόταση που σας είχαμε κάνει ήταν συγκεκριμένη για υπηρεσία προστασίας του πανεπιστημίου, του ασύλου. Δεν είχατε απαντήσει σε αυτό.

Τις προάλλες θυμήθηκα άλλο ένα δείγμα της δικτατορίας με κοινωνοβουλευτικό μανδύα που έχετε επιβάλει εσείς, κύριοι και κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, μαζί με τα φιλαράκια σας των μέσων μαζικής προπαγάνδας και αποβλάκωσης.

Ήταν όταν πριν από μερικές μέρες σοβαρός δημοσιογράφος και συμπαθής με ρώτησε: «Κύριε Βαρουφάκη, εσείς έχετε διδάξει σε τόσα πανεπιστήμια στο εξωτερικό. Σε κανένα από αυτά δεν γίνεται αυτό που γίνεται στην Ελλάδα, που είναι "μπάτε σκύλοι αλέστε". Γιατί είστε υπέρ του "μπάτε σκύλοι αλέστε";».

Κοιτάζτε, όταν φτάνουμε στο σημείο να καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες να συνάδουν με αυτά που συμβαίνουν στην Οξφόρδη, στο Κέιμπριτζ, στο Έξτερ, στο Πανεπιστήμιο της Βόννης, εσείς μας αγνοείτε και τα μέσα δεν έχουν πληροφορηθεί καν για τις προτάσεις μας. Εσείς δεν έχετε απαντήσει στις προτάσεις μας αν είναι σωστές, λάθος ή αδιάφορες και τα μέσα διαστρεβλώνουν τις θέσεις μας. Είναι σαν να μην υπάρχει Κοινοβούλιο. Τι κάνουμε εδώ μέσα;

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ποιος είναι ο λόγος να καταθέτουμε εμείς προτάσεις, όταν ούτε εσείς απαντάτε στις προτάσεις μας ούτε καν στα μέσα μαζικής αποβλάκωσης και προπαγάνδας -γιατί αυτή είναι η δουλειά τους- δεν ακούγονται αυτές οι προτάσεις; Αυτό το πέπλο της σιωπής είναι που καλύπτει την κυβερνητική ασυδοσία, που οδηγεί στην ακολουθία των αποτυχιών, είτε είναι το εμβολιαστικό σκάνδαλο, είτε είναι η κακοδιαχείριση της πανδημίας, είτε είναι αυτά που γίνονται σήμερα στα πανεπιστήμια.

Λυσάξατε λοιπόν, κύριε Χρυσοχοϊδη, κυρία Κεραμέως, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, με το άσυλο. Το καταργήσατε. Τρύπα στο νερό. Το άσυλο δεν ήταν ποτέ το ζητούμενο. Το ζητούμενο είναι η κυριαρχία στο πανεπιστήμιο. Ποιος κυριαρχεί στο πανεπιστήμιο; Κυριαρχεί το κράτος και το αστυνομικό κράτος ή υπάρχει αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου με την κυριαρχία να είναι στα χέρια των πανεπιστημιακών αρχών; Αυτό

είναι το ερώτημα. Υπάρχει πανεπιστημιακή υπηρεσία περιφρούρησης της πανεπιστημιακής κοινότητας ή το κράτος εντός του πανεπιστημίου; Αυτό είναι το ερώτημα. Οικονομικό ζήτημα δεν υπάρχει, γιατί θα σας κοστίσει ο κούκος αηδόνι το να στήσετε αστυνομικά τμήματα μέσα στο πανεπιστήμιο. Μπορεί να σας κοστίσει, είμαι σίγουρος, πιο πολύ απ' ό,τι αν βγάζατε ένα κονδύλι, κυρία Κεραμέως, και το δίνατε στα πανεπιστήμια, μόνο και μόνο για τη δημιουργία υπηρεσίας προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Το ερώτημα είναι αυτό: κράτος ή αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο; Αυτό είναι το ερώτημα. Αλλιώς ασυλία έχει μόνο η ασυδοσία.

Από τον Μεσαίωνα, από τότε δηλαδή που αναδύθηκαν τα πρώτα δυτικά πανεπιστήμια μέσα από μοναστήρια, τα οποία είχαν πάρει κάποιους βαθμούς ελευθερίας από τη Ρώμη να είναι αυτοδιοικούμενα και να έχουν το δικαίωμα οι μοναχοί να διαβάζουν πράγματα τα οποία ήταν απαγορευμένα σε όλους τους άλλους -έτσι ξεκίνησαν τα πανεπιστήμια στη Δύση, στην Κεντρική Ευρώπη-, μέχρι και σήμερα, σε όλα τα πανεπιστήμια της Ευρώπης, σε όλα τα σοβαρά πανεπιστήμια του κόσμου η κυριαρχία είναι στην πανεπιστημιακή κοινότητα, έως ότου ήλθαν στα πράγματα ο Μητροστάκης, ο Χρυσοχοϊδης και η Κεραμέως με τη φοβερή ιδέα ότι η κυριαρχία πρέπει να επιστρέψει στον πάπα του αστυνομικού κράτους. Και το χειρότερο είναι πως λέτε ψέματα. Μέσα από τα διάφορα κανάλια σας, μέσα από τα τρoλ σας, μέσα από τα κοινωνικά σας δίκτυα λέτε ψέματα. Θέτετε ερωτήματα σε εμάς της Αντιπολίτευσης, ότι εμείς θέλουμε να στέλνουμε τα παιδιά μας ή οι ίδιοι να διδάσκουμε στο Κέιμπριτζ και στην Οξφόρδη που έχει αστυνομία, αλλά δεν θέλουμε τα δικά μας πανεπιστήμια να έχουν. Σε ποιο κολληγιο του Κέιμπριτζ και της Οξφόρδης υπάρχει αστυνομία μέσα;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε αυτό. Αστυνομία στην Οξφόρδη.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Δεν υπάρχει αστυνομία.

Κυρία Κεραμέως, εκτίθεστε, ψεύδεστε ασυστόλως και κατ' εξακολούθηση. Σας παρακαλώ. Εσείς δεν έχετε περάσει ούτε απ' έξω από την Οξφόρδη. Εγώ έχω διδάξει στο Κέιμπριτζ, έχω κάνει μαθήματα στην Οξφόρδη και σας διαβεβαίω ότι υπάρχει υπηρεσία πανεπιστημιακή, την έχουν προσλάβει οι πανεπιστημιακές αρχές και λογοδοτούν στις πανεπιστημιακές αρχές. Σας το είπα και προηγουμένως, αλλά δεν ακούτε. Ή δεν καταλαβαίνετε ή δεν ακούτε. Αποφασίστε. Είστε κωφή ή δεν είστε αρκετά επιμελής εδώ, μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου;

Σας είπα ότι όταν ήμουν στο πανεπιστήμιο, στο Trinity College, πήρα τηλέφωνο την υπηρεσία του πανεπιστημίου, η οποία είχε τη διακριτική ευχέρεια να φωνάξει την αστυνομία, όταν έκριναν ότι χρειαζόταν παρέμβαση της αστυνομίας. Μου δείξατε μία φωτογραφία με τρεις, πέντε αστυνομικούς. Μπορεί και να πήγαν, αλλά με πρόκληση της υπηρεσίας του πανεπιστημίου, που είναι υπό την εποπτεία, τον έλεγχο και την πρόσληψη των πανεπιστημιακών αρχών. Ψεύδεστε. Είναι ντροπή σας, κυρία Κεραμέως. Το γνωρίζουμε ότι δεν αξίζετε να είστε Υπουργός Παιδείας, αλλά δεν χρειάζεται να μας το επαναλαμβάνετε συστηματικά, ιδίως μέσα στην Ολομέλεια της Βουλής.

Τολμάτε να παρουσιάζετε εσείς τους πρυτάνεις και τους καθηγητές ως αδύναμα ανθρωπάκια. Αφού αποδείχθηκε περίτρανα πόσο σωστό ήταν αυτό που σας λέγαμε, ότι η κατάργηση του ασύλου δεν θα κάνει τίποτα για να εξασφαλίσει τα πανεπιστήμια, λέτε ότι τώρα αυτά τα αδύναμα ανθρωπάκια πρέπει να ενισχυθούν με αστυνομικά τμήματα εντός των σχολών και με κάμερες.

Κυρίες και κύριοι, είναι απλό το πράγμα. Είναι θέμα κυριαρχίας. Ποιος κυριαρχεί στο πανεπιστήμιο; Εσείς, κύριε Χρυσοχοϊδη, το κράτος ή η πανεπιστημιακή κοινότητα; Αυτό είναι το ερώτημα. Κι εσείς απαντάτε «το κράτος», γιατί είστε βαθιά κρατιστές, οι οποίοι παρουσιάζατε τον εαυτό σας δήθεν ως νεοφιλελεύθερους. Δεν είστε καν νεοφιλελεύθεροι. Από την ΕΡΕ κρατάει η σκούφια σας, από την ΕΚΟΦ, από το παρακράτος της Δεξιάς κρατάτε, είναι ξεκάθαρο αυτό. Κανένας σοβαρός φιλελεύθερος δεξιός, συντηρητικός, που σέβεται το αυτοδιοικούμενο του πανεπιστημίου δεν θα σκεφτόταν ποτέ να ζητά αστυνομία στα πανεπιστήμια και να κραδαίνει φωτογραφίες, όπως μόλις έκανε η

κ. Κεραμέως λέγοντας ψέματα γι' αυτό που ισχύει στην Οξφόρδη. Δεν θα τολμούσαν να το κάνουν αυτό, θα ντρέπονταν, θα είχαν την αίσθηση της αισχύνης, που εσείς δεν την έχετε, κυρία Κεραμέως.

Βέβαια, όλα αυτά τα παρουσιάζατε στο περιτύλιγμα της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Δεν έχει υπάρξει δικτάτορας στην ιστορία της ανθρωπότητας, που να μην επικαλείται την ελευθερία, την ώρα που την ποδοπατά. Έτσι και εσείς, κόπτεστε δημοσίως για την ακαδημαϊκή ελευθερία, την ώρα που λειτουργείτε ως πεπεισμένοι εχθροί της, όχι μόνο ως ιδέα αλλά και επί του πρακτέου. Αν σας ενδιέφερε το αυτοδιοικητο του πανεπιστημίου, η ακαδημαϊκή ελευθερία, δεν θα παρουσιάζατε τους πανεπιστημιακούς ως αδύναμα ανθρωπάκια που χρειάζονται τους αστυνομικούς του κ. Χρυσοχοϊδη, για να ενδυναμώσει την ψυχή τους. Δεν θα δανειζόσασταν από τον Τόμας Χομπς την αναλογία ενός πολέμου όλων εναντίον όλων μέσα στο πανεπιστήμιο, λέγοντας ότι ο μόνος τρόπος να σταματήσει αυτός ο πόλεμος είναι να υπάρχει η δαμόκλειος σπάθη της Ελληνικής Αστυνομίας πάνω από το κεφάλι καθηγητών και φοιτητών. Δεν θα βαφτίζατε ως ενδυνάμωση την πλήρη αποδυνάμωση, τον εξευτελισμό, τον τέλειο εξευτελισμό των πρυτάνεων και των πανεπιστημιακών αρχών.

Λέτε ότι ενδιαφέρεστε για τους φοιτητές που θέλουν να μάθουν. Λέτε πως πασχίζετε να τους προστατέψετε από την ανομία, τη βία και την αυθαιρεσία που ζουν καθημερινά στις σχολές, στο έλεος των κομματικών παρατάξεων. Αν όντως ενδιαφερόσασταν για την ανομία και τη διαπλοκή, σας το έχω ξαναπεί, θα σας το πω τρίτη φορά, θα καταργούσατε την αριστεία της κομματικής αναρρίχησης, θα καταργούσατε τη ΔΑΠ η οποία καθημερινά στις σχολές μας συναλλάσσεται με επίορκους καθηγητές, με τους οποίους μάλιστα δημιουργούν και κυκλώματα διασπίτασης ευρωπαϊκών προγραμμάτων από τα οποία αμείβουν τον κομματικό σας στρατό. Στήνουν τραπεζάκια έξω από τις αίθουσές μας, με γκέτο-μπλάστερς του οποίου ο ήχος, η ένταση αυξομειώνεται. Όταν τολμάει να κάνει μάθημα στη διπλανή αίθουσα καθηγητής που δεν τους κάνει τη χατίρια, δεν περνάει τους δικούς τους, τότε η ένταση είναι στη διαπασών. Προσφέρουν υπηρεσίες οι ΔΑΠίτες αντιγραφής σε φοιτητές. Αυτή είναι η ανομία. Καταργήστε τους αν θέλετε να μας πείσετε ότι ενδιαφέρεστε για την ανομία στο πανεπιστήμιο. Θα μου πείτε: μόνο η ΔΑΠ τα κάνει αυτά; Ναι, ως επί το πλείστον ναι. Εγώ έχω πρόβλημα και με τις άλλες παρατάξεις και το θεωρώ μεγάλη τιμή μου το ότι όταν ήρθα στην Ελλάδα, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών πρώτοι τα έβαλαν με μένα οι της ΠΑΣΠ. Ήμουν μισητός για την ΠΑΣΠ, γιατί με θεωρούσαν δικό τους και ήλθαν και μου είπαν «τους ΔΑΠίτες τους περνάει ο δεξιός καθηγητής, εμάς δεν θα μας περάσεις;». Και τους είπα «αν είστε αριστεροί φοιτητές, θα έπρεπε να απαιτήσετε να μη σας περάσω, επειδή είμαι δικός σας, αν είμαι δικός σας». Και από τότε άρχισε πόλεμος από την ΠΑΣΠ. Μετά είχα πόλεμο από τη ΔΑΠ, μετά είχα πόλεμο και από άλλες παρατάξεις.

Όμως, σε σας απευθύνονται σήμερα, εσείς είστε Κυβέρνηση, δεν είναι κυβέρνηση το ΚΚΕ. Κυβέρνηση είστε εσείς. Εσείς, το κόμμα σας, η Κυβέρνησή σας και το δημόσιο σύστημα τροφοδοτείτε καθημερινά, μέσα από την παράταξη που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του πανεπιστημιακού παρακράτους, τη ΔΑΠ.

Εσείς, κυρία Κεραμέως, επιλέγετε αντί να καταργήσετε το πανεπιστημιακό παρακράτος της ΔΑΠ να προσθέσετε σε αυτό το αστυνομικό κράτος του κ. Χρυσοχοϊδη. Ξέρουμε πού θα καταλήξει αυτό βάζοντας στην Αστυνομία μέσα στις σχολές. Είτε η πανεπιστημιακή αστυνομία θα κάνει τα στραβά μάτια στους ΔΑΠίτες σας, είτε -το πιο πιθανό- όπως στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονος, όπου αστυνομικοί και χρυσαυγίτες επιχειρούσαν μαζί, έτσι πανεπιστημιακή αστυνομία και ΔΑΠ θα εκκαθαρίζουν τις σχολές απ' όσους αντιπρόκεινται στο υπάρχον πανεπιστημιακό παρακράτος.

Θέλετε πραγματική ενδυνάμωση της πανεπιστημιακής κοινότητας; Δεν το θέλετε, αλλά έστω για δέκα δευτερόλεπτα υποθέτουμε ότι το θέλετε. Το βασικό που πρέπει να καταλάβουν όλοι οι πολιτικοί από όλες τις παρατάξεις είναι το εξής. Συνάδελφοι, εκπαιδευτική μεταρρύθμιση εναντίον των εκπαιδευτικών δεν γίνεται. Δεν μπορεί ο Υπουργός, όποιος κι αν είναι, και θεϊκά πλασμένη να είναι η Υπουργός, δεν μπορεί να κάνετε εκπαιδευτική

μεταρρύθμιση. Οι δάσκαλοι κάνουν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Εσείς στρέφεστε εναντίον τους. Εσείς τους παρουσιάζετε ως αδύναμα ανθρωπάκια που χρειάζονται τους αστυνομικούς του κ. Χρυσοχοϊδη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Μα, είναι θεϊκά πλασμένη η κ. Κεραμέως.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Ναύαρχε, θα μιλήσουμε για άλλα πράγματα εμείς μεταξύ μας. Δεν θέλω να σας στεναχωρήσω λέγοντας σας την άποψή μου γι' αυτό που μόλις είπατε.

Όταν παρακολουθώ τον ρεβανσισμό με τον οποίο αντιμετωπίζετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, μου θυμίζετε τον Αμερικανό στρατηγό που προσπάθησε να εξηγήσει γιατί καταστράφηκε ένα ολόκληρο χωριό με ναπάλμ λέγοντας ότι έπρεπε να το σώσει από τον κομμουνισμό. Το ίδιο κάνετε, καταστρέφετε την ακαδημαϊκή ελευθερία, πνίγεται το δημόσιο πανεπιστήμιο για να το σώσετε, για να σώσετε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Είστε μια λαίλαπα. Δεν είστε τίποτα παραπάνω από αυτό. Δεν έχετε να προσφέρετε τίποτα. Το έχετε αποδείξει ενάμιση χρόνο τώρα.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να πω δυο κουβέντες στους φίλους, συντρόφους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Ήσασταν τέσσερα χρόνια κυβέρνηση. Άκουσα τον κ. Τσίπρα να μιλάει πριν. Αν δεν το ήξερα ότι ήταν Πρωθυπουργός κάποτε, δεν θα μπορούσα να το καταλάβω. Μιλούσε σαν Αρχηγός κόμματος της Αντιπολίτευσης που δεν είχε περάσει ποτέ από το Μαξίμου. Δεν είστε άμοιροι ευθυνών.

Από τη μια με τον κ. Γαβρόγλου, αγαπητό μου φίλο και συνάδελφο, συνεχίσατε τον εκπαιδευτικό λαϊκισμό. Δεν είναι δυνατόν αυτό που κάνατε, να καταργήσετε ΤΕΙ, να πάρετε τμήματα, να τα προσθέσετε σε πανεπιστήμια που δεν τα ήθελαν, να τα βάλετε σε διάφορες πόλεις από δω κι από κει, να μην υπάρχει καμμία απολύτως οργανική συνοχή μεταξύ τους. Φτιάξατε μια νέα κατηγορία καθηγητών «ΕΣΠΑτζήδες», που πληρώνονται από το ΕΣΠΑ, αν είναι δυνατόν. Πήγατε καθηγητές από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δήθεν για να στελεχωθείτε τα νέα πανεπιστημιακά τμήματα των ΤΕΙ. Αυτό είναι εκπαιδευτικός λαϊκισμός.

Και παράλληλα δεν κάνατε τίποτα για την προστασία του ασύλου. Το αφήσατε έτσι. Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Έρχονται αυτοί και λένε ότι θα βάλουν την Αστυνομία μέσα. Όταν εμείς κάποτε, ακόμα κι όταν το ΜέΡΑ25 υπήρχε ως DiEM, σας λέγαμε: «Δημιουργήστε υπηρεσία περιφρούρησης του ασύλου», αυτό που υπάρχει στο Κέμπριτζ και στην Οξφόρδη, κυρία Κεραμέως, δεν το κάνατε. Και τώρα τους δίνετε το άλλοθι να λένε ότι υπάρχει ένα τεράστιο κενό και θα το γεμίσουμε με αστυνόμους.

Όμως, εδώ ερχόμαστε στη φιλοσοφική διαφορά που έχει το ΜέΡΑ25 με όλους σας. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι το Υπουργείο μπορεί να κάνει τη διαφορά. Το μόνο που μπορεί να κάνει το κράτος, η πολιτεία, το Υπουργείο -και αυτό είναι μια γενικότερη παρατήρηση για όλα τα Υπουργεία- είναι να δημιουργήσει το πλαίσιο στήριξης των πανεπιστημίων.

Όμως, όλοι εσείς κάθε φορά που γίνεστε Υπουργοί Παιδείας θέλετε να ριζέτε και μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που θα φέρει το όνομά σας. Νομοσχέδιο Αρσένη, νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου, τώρα θέλετε και νομοσχέδιο Κεραμέως. Όλοι θέλετε ένα νομοσχέδιο, μια μεταρρύθμιση με το ονοματάκι σας. Δεν γίνεται έτσι η δουλειά. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να εξαρτάται από τους Υπουργούς. Είστε πάρα πολλοί διάπροντες αστέρες. Σήμερα είστε, αύριο δεν είστε. Έρχεται ο επόμενος Υπουργός ή η επόμενη Υπουργός και σκίζει τη μεταρρύθμισή σας. Δεν προχωράει το δημόσιο πανεπιστήμιο με αυτόν τον τρόπο.

Εμείς τι λέμε; Εμείς μιλάμε για διαβουλευτικό συμβούλιο μόνιμης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Τώρα, αν διορίσουμε εμείς τα κόμματα, ανάλογα με την κοινοβουλευτική μας δύναμη, τα μέλη αυτού του συμβουλίου δεν θα κάνουμε τίποτα. Το ίδιο αρρωστημένο καθεστώς θα αναπαραγάγουμε. Γι' αυτό εμείς προτείνουμε αυτό το διαβουλευτικό συμβούλιο για τη μόνιμη μεταρρύθμιση της παιδείας, και όχι μόνο της τριτοβάθμιας, να αποτελείται κατά το 1/3 από κληρωτούς εκπαιδευτικούς, 1/3 κληρωτούς πολίτες και 1/3 ειδικούς που διορίζουν τα κόμματα, ανάλογα με την κοινοβουλευτική τους δύναμη, αλλά μόνο το 1/3.

Μιλάμε για ένα τέτοιο σώμα το οποίο να βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη, δηλαδή οι κληρωτοί να κληρώνονται ξανά και ξανά κάθε οκτώ, δέκα ή δώδεκα μήνες, για να μην υπάρχει κάποιος καρεκλοκένταυρος και αυτό το συμβούλιο να ακούει τις προτάσεις του Υπουργού, τις προτάσεις της αντιπολίτευσης, τις προτάσεις των εκπαιδευτικών, όλες τις προτάσεις και να αποφαινεται στη διάρκεια χρόνου μέσα από αυτό το μοντέλο συμβουλίου διαβούλευσης και συμμετοχικής δημοκρατίας. Αυτή είναι η άποψή μας κι εδώ υπάρχει μια μεγάλη διαφορά.

Να σας το πω διαφορετικά, κυρία Κεραμέως; Εγώ θεωρώ πως έχω κάνει πάρα πολλά χρόνια στα πανεπιστημιακά έδρανα σε τρεις ηπείρους. Αν με βάλετε εμένα Υπουργό Παιδείας αυτή τη στιγμή δεν ξέρω τι να κάνω για να λύσω το πρόβλημα των πανεπιστημίων και σας το λέω ειλικρινά. Ξέρω τι δεν πρέπει να κάνουμε -αυτά που κάνατε εσείς-, αλλά σίγουρος δεν είμαι για το τι πρέπει να γίνει, γιατί υπάρχουν τόσο βαθιά προβλήματα και τέτοια διαπλοκή εντός του πανεπιστημίου και ταυτόχρονα τόσο μεγάλες αξίες μέσα στο πανεπιστήμιο που δεν πρέπει να χαθούν, που στιδήποτε έρθει από το Υπουργείο δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα. Χρειάζεται μια αλλαγή νοοτροπίας. Χρειάζεται η διαβούλευση με κληρωτούς και χρειάζεται ενδυνάμωση της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Δεν μπορεί κανένας Υπουργός -το επαναλαμβάνω και ελπίζω να μη σας κουράζω, αλλά έχει σημασία- να μεταρρυθμίσει τα πανεπιστήμια, να βγάλει από μέσα τις κακοήθειες που υπάρχουν και κυκλοφορούν και αναπαράγονται και να διασώσει τις αξίες αυτές. Κάθε φορά που προσπαθείτε να κάνατε κάτι τέτοιο, καταστρέφετε αξίες χωρίς να κάνατε κακό στις κακοπάθειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας παρακαλέσω...

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα συντομεύσω. Θα τελειώσω όταν θα πρέπει να τελειώσω. Σας παρακαλώ πάρα πολύ μη με ξαναδιακόψετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά ο Κανονισμός ισχύει για όλους.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Αφήστε τα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όπως βλέπετε, από δεκαπέντε λεπτά μιλάτε είκοσι τέσσερα. Δεν θα μου πείτε αν θα σας διακόψω προκειμένου να εφαρμόσω τον Κανονισμό.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Εγώ δεν θα σταματήσω, ούτε θα συντομεύσω. Είναι πολύ σημαντικά ζητήματα αυτά και νομίζω ότι η τοποθέτησή μου είναι ακριβώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να συντομεύσετε. Αυτό σας ζητήσα να σταματήσετε.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Θα συντομεύσω όταν το κρίνω εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, όταν το λέει ο Κανονισμός και από σεβασμό στους συναδέλφους σας που περμένουν από το πρωί.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Από σεβασμό; Τολμήσατε να με διακόψετε, όταν δεν θα διακόπτατε κανέναν άλλον πολιτικό Αρχηγό στα είκοσι τρία λεπτά, δεν σέβεστε το Κοινοβούλιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κάνετε μεγάλο λάθος, σε ό,τι με αφορά τουλάχιστον.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, εγώ σας συγχωρώ, αλλά δεν πρόκειται να σας ακούσω. Συνεχίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία κι εγώ, όταν έρθει η ώρα, ξέρω τι πρέπει να κάνω βάσει του Κανονισμού.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Θα κάνατε ό,τι κρίνετε ότι πρέπει να κάνατε. Μέχρι τώρα εκτίθεστε συστηματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι ό,τι κρίνω, ό,τι λέει ο Κανονισμός.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Μόνο επιλεκτικά σε μένα; Μπράβο! Συγχαρητήρια! Μόλις εμφανίστηκε το ποίον σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το ξέρει ο ελληνικός λαός επί τριάντα χρόνια. Δεν περίμενα την κρίση τη δική σας!

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ότι οι σημερινοί φοιτητές, τα παιδιά που είναι τώρα στις σχολές, είναι παιδιά που μεγάλωσαν εν μέσω χρεοδουλοπαροικίας, μνημονίων, φτώχειας κρίσης, ανασφάλειας. Σπουδάζουν σε σαφώς υποχρηματοδοτούμενα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με πολλές κενές οργανικές θέσεις σε μια παιδεία χωρίς πόρους όπου και η προηγούμενη κυβέρνηση δημιούργησε νέες παθογένειες -το είπα αυτό πριν- και έρχεστε τώρα εσείς να τους κάνετε μάθημα περί ατομικής ευθύνης.

Θέλω να μιλήσω για τους «αιώνιους φοιτητές», για το «v + 2». Πρέπει να σας πω ότι όταν ήρθα στο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πραγματικά μου έκανε πάρα πολύ κακή εντύπωση το γεγονός ότι δεν υπήρχε μια σειρά, ότι οι φοιτητές δεν ήξεραν ότι θα μπουν και σε τέσσερα-πέντε χρόνια θα έχουν τελειώσει. Εκεί δεν διαφωνούμε. Όμως, τι προσφέρουμε εμείς σε αυτούς τους φοιτητές σε σχέση με το τι προσέφεραν τα άλλα πανεπιστήμια στα οποία δούλευα στους φοιτητές εκείνους που τελείωναν στον χρόνο τους;

Έχουμε ομάδες φοιτητών πέραν των ορίων του κοινωνικού αποκλεισμού. Τι θα γίνει με αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τι θα γίνει με τα παιδιά που δεν έρχονται να δώσουν μάθημα, επειδή δεν έχουν τα χρήματα να αγοράσουν το εισιτήριο του ΚΤΕΛ; Τα γνωρίζετε αυτά τα παιδιά; Ξέρετε ότι υπάρχουν ή αγνοείτε την ύπαρξή τους; Τι θα γίνει με τους φοιτητές που εργάζονται δώδεκα ώρες την ημέρα «μαύρα», ούτε καν δηλωμένοι- και παλεύουν να δώσουν ένα μάθημα από εδώ, ένα μάθημα από εκεί; Και σε κάποια τμήματα είναι το 70% των φοιτητών, δεν είναι στο περιθώριο. Ποιο είναι το πραγματικό όφελος τού να τους διαγράψουμε αυτούς;

Ξέρετε ότι κάποιοι από τους καλύτερους φοιτητές που έχουν περάσει από τα χέρια μου από το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών ήταν «αιώνιοι φοιτητές», οι οποίοι για χρόνια δεν ερχόντουσαν και ξαφνικά κάτι συνέβη στη ζωή τους, βγήκαν στη σύνταξη κάποιοι μεγάλοι, άλλοι κέρδισαν κάποια χρήματα, άλλοι χώρισαν και επέστρεψαν στα θρανία και ήταν διαμάντια, ήταν οι καλύτεροι φοιτητές που είχαμε; Σκεφτείτε το και αυτό.

Και σκεφτείτε το πιο βασικό: βάζοντας αυτήν τη στιγμή τον «κόφτη», το «v+2», τον οποίο παρουσιάζετε σαν πανάκεια, το μόνο που κάνετε ξέρετε ποιο είναι; Αναγκάζετε τους καλούς καθηγητές, τους βάζετε σε μια πάρα πολύ ζορισμένη, δύσκολη θέση να πρέπει να περάσουν ένα παιδί, γιατί από αυτούς εξαρτάται, αν δεν τον περάσουν θα κοπεί, θα φύγει, θα διαγραφεί και μπορεί να είναι εργαζόμενος τα βράδια. Βάζετε προ ενός τέτοιου απάνθρωπου διλήμματος τους καλούς καθηγητές. Και ξέρετε τι θα κάνουν; Θα τους περάσουν. Έτσι θα αναβαθμιστεί το πανεπιστήμιο;

Και κάνετε και κάτι ακόμα χειρότερο. Το «v+2» θα δώσει απαράδεκτα μεγάλη εξουσία σε επίορκους καθηγητές που θα το χρησιμοποιήσουν για να εκβιάζουν φοιτήτριες. Και ξέρετε πολύ καλά τι εννοώ με αυτό.

Θέλετε να μιλήσουμε για άλλες λύσεις; Εδώ είμαστε, έχουμε την εμπειρία. Εγώ δεν θα είχα καμμία αντίρρηση να υπάρχει ένας περιορισμός στο ποια μαθήματα δίνεις. Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται και στο τμήμα μου μέχρι σήμερα που ένας φοιτητής μπορεί να περάσει μάθημα τέταρτου έτους, τη Μικροοικονομική, ή του τρίτου, αλλά να μην έχει περάσει του πρώτου έτους. Να φτιάξουμε κύκλους σπουδών, να πούμε ότι για να δώσεις αυτά τα μαθήματα πρέπει να έχεις ολοκληρώσει αυτόν τον κύκλο σπουδών. Εγώ συμφωνώ με αυτό. Το πρότενο, αλλά λόγω των φοιτητικών παρατάξεων δεν πέρανε η πρόταση μου. Υπάρχουν πολλές λύσεις, αλλά δεν σας ενδιαφέρουν οι λύσεις, η επίδειξη αυταρχισμού σας ενδιαφέρει.

Και έρχομαι τώρα στη βάση εισαγωγής. Θέλω να κάνω μια μικρή παρατήρηση. Ξέρετε, περίπου οι μισοί από αυτούς που έρχονται στα πανεπιστήμιά μας δεν έρχονται με τη βάση εισαγωγής, έρχονται με μετεγγραφή. Τι θα κάνετε για αυτό; Θα ενισχύσετε τα περιφερειακά πανεπιστήμια; Θα ενισχύσετε τους φοιτητές που πηγαίνουν στα περιφερειακά πανεπιστήμια αντί να τους πείτε την εύκολη λύση: «Καλά, θα σας μετεγράψουμε στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη»;

Μήπως σκέφτεστε μέσω τηλεδιάσκεψης τώρα να μη χρειάζε-ται να γίνει μετεγγραφή; Πρέπει να μας πείτε γι' αυτό. Σας λέω σε πολλά τμήματα μέχρι και οι μισοί φοιτητές δεν μπαίνουν με τον βαθμό εισαγωγής, μπαίνουν με μετεγγραφή.

Έρχομαι τώρα στον βαθμό. Κοιτάξτε. Ποια είναι η παγκόσμια πρακτική; Είτε μιλάς για GC, είτε μιλάς για IB, είτε για HIC, SAT στις χώρες που και εσείς αναγνωρίζετε ως χώρες που έχουν πετύχει ένα συγκεκριμένο επίπεδο πανεπιστημιακής μόρφωσης, το οποίο το ζηλεύουμε ίσως, συμβαίνουν δύο πράγματα.

Πρώτον, η βάση μετακινείται και μετακινείται ανάλογα με την κατανομή των βαθμών. Γιατί; Γιατί κάποιες χρονιές τα θέματα είναι πιο δύσκολα, οπότε η βάση αυτομάτως πέφτει. Είναι θεμιτό όταν είναι πιο δύσκολα να περάσει και κάποιος με «8», ενώ όταν είναι πιο εύκολα να περάσει με «10». Ένα, λοιπόν, είναι αυτό, η κινούμενη βάση, μια βασική αρχή.

Η δεύτερη κοινή βασική αρχή είναι η εξής. Και εδώ μπορούμε να το συζητήσουμε, ίσως υπάρχει μια γέφυρα επικοινωνίας εδώ, πραγματικά συμφωνώ και εγώ ότι η λευκή κόλλα δεν μπορεί να είναι το διαβατήριο για μια σχολή. Πρέπει να υπάρχουν κάποιες ελάχιστες γνώσεις για να πετύχει, για να μπει στο πανεπιστήμιο. Συμφωνώ. Να δούμε, όμως, ποιες είναι αυτές και πώς γίνεται η διάγνωση ότι έχει επιτευχθεί αυτό το ελάχιστο και μετά βλέπουμε ποια είναι η βάση.

Αυτή είναι μια συζήτηση που πολύ θα με ενδιέφερε να κάνω, αλλά όχι με εσάς. Δεν σας εμπιστευόμαστε ότι ενδιαφέρεστε πραγματικά, κυρία Κεραμέως, γιατί όταν έρχεστε στη μέση της νύχτας και εξισώνετε τα πτυχία των πανεπιστημίων μας με τα ιδιωτικά παρακολλέγια, αμέσως έχετε χάσει οποιαδήποτε αξιοπιστία έχετε στο πλαίσιο αυτής της κουβέντας.

Θέλετε να είστε αξιόπιστη και να την κάνουμε αυτή την κουβέντα; Ωραία, σας κάνω μια πρόταση. Εγώ θα αποδεχτώ τη βάση που βάζετε, το «10», αλλά να περάσετε και εσείς έναν νόμο που να λέει ότι οποιοσδήποτε μαθητής δεν εξασφαλίσει αυτή τη βάση στις πανελλήνιες δεν θα εγγράφεται ούτε καν στα ιδιωτικά κολλέγια. Γιατί αν δεν το κάνετε αυτό, είναι πολύ απλό, αυξάνετε τη βάση εισαγωγής στα δημόσια για να στέλνετε πελάτες στα φιλαράκια σας, τους ιδιώτες κολλεγιάρχες. Έτσι θα γίνει η συζήτηση, έως ότου περάσετε αυτόν τον νόμο και για τα ιδιωτικά κολλέγια εμείς θα σας καταγγέλλουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια υπενθύμιση με την ανοχή του Προέδρου. Την 7^η Αυγούστου σας είχα πει και κάτι άλλο σε σχέση με το πανεπιστημιακό άσυλο. Σας είχα πει ότι γνωρίζω πως τα ιδιωτικά κολλέγια, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι ο στόχος σας. Κανένας δεν αμφισβητεί ότι το Χάρβαρντ είναι ένα εξαιρετικό πανεπιστήμιο, όμως Χάρβαρντ στην Ελλάδα -verbatim το λέω αυτό- δεν θα φτιάξει κανένα ιδιώτη. Χάρβαρντ φτιάχνεται μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες από τους Robber Barons. Εδώ ακόμα και οι Έλληνες ολιγάρχες στο Χάρβαρντ θα πάνε να κάνουν δωρεές.

Εδώ το μόνο πράγμα το οποίο σας καίει με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι η αναγνώριση των πτυχίων των υπαρχόντων κολλεγίων, των ίδιων κολλεγίων που παίρνουν δικά μας παιδιά -τους προσλαμβάνουν εννοώ, όχι ως φοιτητές- με πολύ καλές σπουδές πάνε στα διάφορα κολλέγια με διδακτορικά από την Αμερική, την Ελλάδα κ.λπ., παιδιά που έχουν λόγο να είναι στην Ελλάδα, που θέλουν να είναι με τους γονείς τους, στην πατρίδα τους και τους βάζουν να διδάσκουν είκοσι πέντε με τριάντα ώρες την εβδομάδα. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σας το είχα πει την 7^η Αυγούστου. Σημαίνει το τέλος της ακαδημαϊκής τους καριέρας. Τα «κάνει» αυτά τα παιδιά. Όποιος διδάσκει είκοσι και τριάντα ώρες την εβδομάδα δεν θα γράψει ποτέ κανένα άρθρο από αυτά που θα του εξασφαλίσουν μια πανεπιστημιακή καριέρα.

Το άσυλο και η ακαδημαϊκή ελευθερία, κυρία Κεραμέως, απαιτεί την προστασία των πανεπιστημιακών τόσο από τη βία, την Αστυνομία, τους μπαχαλάκηδες, αλλά και από την ανεξείκτα των πανεπιστημιακών, είτε είναι στα ιδιωτικά κολλέγια όπου πρέπει να κάνει το μυαλό τους χωρίς να κάνουν καθόλου ερευνητικό έργο είτε είναι στα πανεπιστήμια.

Λέτε και ξαναλέτε, εσείς της Κυβέρνησης, ότι εν μέσω πανδημίας καταργήσατε τις απολύσεις, καθιερώνοντας την αρχή της αναστολής της εργασίας. Καλά κάνατε. Ποιος μπορεί να σας

φέξει για αυτό; Όμως, όσον αφορά το νομοθετικό έργο για πράγματα τα οποία είναι ευαίσθητα, όπως η παιδεία, δεν αναστέλλετε τη νομοθετική διαδικασία. Έρχεστε και νομοθετείτε τα χειρότερα με κλειστά πανεπιστήμια την ώρα που στέλνετε τα ίδια ΜΑΤ που θα βάλετε στις σχολές να καθυποτάξουν σήμερα, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, τους νέους και τις νέες που διαμαρτύρονται για το νομοσχέδιό σας. Είναι η δημοκρατία, ο εξορμητισμός με κοινοβουλευτικό μανδύα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με δυο λόγια για αυτό το συνονθύλευμα. Lockdown! Για σκεφτείτε το: Εν μέσω lockdown επιβάλλετε lockdown και εν μέσω του lockdown στο lockdown νομοθετείτε για την παιδεία και βάζετε την Αστυνομία στα πανεπιστήμια. Είναι πρόκληση αυτό. Δεν μπορείτε να το καταλάβετε; Το καταλαβαίνετε, αλλά την θέλετε αυτή την πρόκληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το χειρότερο δεν είναι η ανικανότητά σας, την οποία την είδαμε με τα εμβολιαστικά κέντρα που δεν γίνανε, με τα μαζικά τεστ που δεν γίνανε. Αυτά είχαν και ένα έννομο συμφέρον υπέρ των κλινικών, όπως έχει ο νόμος σας -είπαμε για τη βάση πριν και για άλλα- υπέρ των κολλειοαρχών.

Το χειρότερο είναι το εξής, ότι οι αποτυχίες σας, που φέρνει αυτός ο συνδυασμός ιδιωτικομανίας, τα συμφέροντα της λούμπεν ολιγαρχίας και της ανικανότητάς σας, αυτές οι αποτυχίες δεν σας κάνουν να πείτε ένα συγγνώμη, να νιώσετε λίγο άσχημα. Όχι, βγάζουν από μέσα σας έναν ακροδεξιό σαδισμό. Βγαίνει το ακροδεξιό σας DNA, αποτυγχάνετε, εκφράζετε τον σαδισμό σας, νιώθετε καλύτερα, εκφράζετε τον σαδισμό ακόμα περισσότερο με ακόμα πιο αποτυχημένες πολιτικές και αυτό γίνεται ένας φαύλος κύκλος επιτάχυνσης. Προχωράτε, βαδίζοντας κόντρα στην ιστορία στον δρόμο που χάραξε η ΕΡΕ και η ΕΚΟΦ, ο χαφιεδισμός και το παρακράτος της Δεξιάς.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 είμαστε εδώ για να υπηρετήσουμε την ιδέα ενός κυρίαρχου δημόσιου πανεπιστημίου, του οποίου η ακαδημαϊκή κοινότητα ενισχύεται ώστε η ίδια να περιφρουρεί την ακαδημαϊκή ελευθερία, την περιουσία, την αξιοπρέπεια, τη σωματική ακεραιότητα των συμμετεχόντων στην πανεπιστημιακή διαδικασία και μιας μόνιμης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που δεν γίνεται από τον Υπουργό, την Υπουργό ή από το κράτος. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Εσείς όλοι θέλετε το πανεπιστήμιο να είναι δέσμιο είτε της ολιγαρχίας είτε του κόμματος. Εμείς λέμε όλη η κυριαρχία να είναι στο αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο, το οποίο η πολιτεία στηρίζει χωρίς να καθυποτάσσει. Αυτό έχει ανάγκη η νεολαία που μεγάλωσε μέσα στη χρεοδουλοπαροικία που παρήγαγαν οι δικές σας μνημονιακές πολιτικές. Αυτό έχει ανάγκη η χώρα και εν τέλει αυτό έχει ανάγκη η δημοκρατία μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, είχα αναγγείλει ήδη τον κ. Χρυσοχοϊδη. Παρακαλώ πάρα πολύ, πρέπει όλοι να σεβόμαστε τους Βουλευτές.

Θα μιλήσετε στις 16.00'. Ο χρόνος σας θα είναι ανάλογος. Δεν θα είναι αυτός που λέει ο Κανονισμός, διότι δεν μπορούμε να κάνουμε εξαιρέσεις μόνο προς την Αριστερά. Όμως, τώρα έχω αναγγείλει τον κ. Χρυσοχοϊδη. Αφήστε να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, δυο λόγια για τον κ. Βαρουφάκη. Το μόνο σωστό που άκουσα από τον επικεφαλής του ΜέΡΑ25 είναι το «Κέμ-πριτζ» με προφορά. Το μόνο σωστό που άκουσα, πραγματικά. Τα υπόλοιπα είναι αβεβαιότητες, με ύφος, αλλά χωρίς επιχειρήματα, όπως ότι η ΔΑΠ και η Αστυνομία θα κάνουν επιθέσεις στα πανεπιστήμια. Τον θαυμάζω που αντέχει όρθιος πραγματικά τόση τερατολογία.

Όμως, ας πάμε στο νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω με ένα περιστατικό που, επίσης, ο κ. Βαρουφάκης μου έδωσε την αφορμή να το θυμηθώ. Πριν από έναν χρόνο περίπου κάποιος από τη Νομική Αθηνών κάλεσαν στο «100», στο κέντρο της Άμεσης Δράσης, ζητώντας βοή-

θεια για ένα πολύ σοβαρό περιστατικό. Όταν έφτασε εκεί το περιπολικό, το οποίο αμέσως εκλήθη από το κέντρο, επιτέθηκαν άτομα στους αστυνομικούς του περιπολικού, με αποτέλεσμα να κινδυνεύσουν να χαθούν ζωές. Οι δράστες είναι κατηγορούμενοι σήμερα. Αυτό είναι ένα ενδεικτικό γεγονός πολλών άλλων που συμβαίνουν χρόνια τώρα στα πανεπιστήμια μας. Από θάυμα, πραγματικά, δεν χάθηκε ανθρώπινη ζωή.

Επίσης, κύριε Βαρουφάκη, δεν μπορώ να μη σχολιάσω και κάτι ακόμη. Είπατε για τα μέσα αποβλάκωσης, στα οποία εσείς επί πολλά χρόνια ήσασταν παρών κάθε πρωί, αναλυτής των μνημονίων, με αντιμνημονιακό λόγο, λέγοντας ψέματα και καλλιερώντας ψευδαισθήσεις σε εκατομμύρια Έλληνες. Και όταν ήρθατε, ευτυχώς, δεν μπορέσατε να ολοκληρώσετε τα σχέδιά σας για να καταστρέψετε την Ελλάδα. Και δεν κινδυνεύουμε σήμερα να καταστρέψετε εσείς την Ελλάδα, διότι αυτά πια ανήκουν στο παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεκαετίες τώρα παρατηρούμε μια αδιανόητη κατάσταση να εξελίσσεται και τελευταία να παροξύνεται στα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα. Έχει εμπεδωθεί μια σχέση άρρητης υποτέλειας σε δεσποτικές, μικρές, βίαιες μειοψηφίες της μεγάλης πλειοψηφίας της πανεπιστημιακής κοινότητας. Υπάρχει πλέον ένα καθεστώς ανελευθερίας, όπου οι μειοψηφίες κυριαρχούν, γιατί δεν διστάζουν να παραβιάζουν τη νομιμότητα, να εκβιάζουν τους διοικούντες και να βιάζουν το κράτος δικαίου.

Η εικόνα του πρύτανη της ΑΣΟΕΕ ήταν μια αβάσταχτη επιτομή, η τελευταία κρίσιμη σταγόνα να πούμε «ως εδώ». Λίγους μήνες νωρίτερα, ο πρύτανης του Πολυτεχνείου, όπως είπαμε και προχθές, γλίτωσε τα χειρότερα. Το «δεν πάει άλλο», «ως εδώ», «κάντε κάτι» ακούστηκε δυνατά και καθαρά, κυρίως ως αίτημα της κοινωνίας. Δεν γίνεται πια να συνεχίζουμε να κάνουμε τα στραβά μάτια και σε κάθε Μπουραντώνη και να αγανακτούμε για τρεις, τέσσερις μέρες.

Πρέπει να έχουμε το θάρρος να λύσουμε το θέμα, γιατί δεν το ανέχεται η δημοκρατική μας συνείδηση, η κοινωνική μας ευαισθησία και η πολιτική μας αποστολή: Η δημοκρατική μας συνείδηση, γιατί αυτές οι εικόνες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι καρφί στο μάτι του κράτους δικαίου. Η κοινωνική ευαισθησία, γιατί το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι το καταφύγιο των λιγότερο ισχυρών και χρειάζεται να λειτουργεί σε συνθήκες ασφάλειας, ηρεμίας, ελευθερίας και δημοκρατίας. Η πολιτική αποστολή, γιατί η παιδεία είναι ένας πολύ σπάνιος αναπτυξιακός πόρος και αυτή η κατάσταση βάζει φρένο στις δυνατότητες και πιθανότητες της χώρας να κερδίσει από την τεχνολογική έκρηξη που ήδη έχει ξεκινήσει.

Η απάντησή μας είναι το σχέδιο που έχετε στα χέρια σας. Με ευθύνη και δημοκρατική συνείδηση αλλάζουμε ό, τι πρέπει, γιατί έτσι πρέπει να γίνει και τελικώς θα γίνει.

Είναι μεγάλη ευθύνη της πολιτείας εάν αφήσει να ταλανίζουν τη χώρα προβλήματα της δεκαετίας του 1980 που άλλες χώρες έχουν λύσει εδώ και δεκαετίες. Είναι ευφημισμός των ιδρυμάτων, όπου συμβαίνουν αυτά, να μιλούν για ελεύθερη κυκλοφορία ιδεών, όταν οι τραμπούκοι ρυθμίζουν αυτοί την κυκλοφορία.

Αλήθεια, ποιος πολιτικός -εγώ λέω, για παράδειγμα, ο κ. Τσίπρας-, ποιος διανοούμενος -για παράδειγμα, ο κ. Ράμφος-, ποιος καθηγητής -για παράδειγμα, ο κ. Πανούσης-, ποιος δημοσιογράφος -για παράδειγμα, ο κ. Γεωργελές- θα μπορούσε χωρίς ειδοποίηση, χωρίς συνοδεία, χωρίς περιφρούρηση να πάει στην ΑΣΟΕΕ, στο Μετσόβιο, στον Ζωγράφου και ποιος καθηγητής θα τολμούσε να τους καλέσει στο μάθημά του, δηλαδή να κάνουν μια ομιλία σε πανεπιστημιακό χώρο και συζήτηση χωρίς την παρουσία Αστυνομίας, χωρίς φθορές, χωρίς συνέπειες; Συζητήσεις στον Ζωγράφου για τις κοινωνικές συνέπειες της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης ή στην ΑΣΟΕΕ για την τεχνητή νοημοσύνη γίνονται με την παρουσία όλων;

Ποιο δικαίωμα, λοιπόν, παραβιάζει η παρουσία της Αστυνομίας, όταν ήδη παραβιάζεται συστηματικά το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης και στοχασμού; Οι χωροφύλακες της ελεύθερης έκφρασης, η γκεστάπο στις σχολές δεν είναι οι αστυνομικοί που θα περιπολούν, αλλά είναι οι τραμπούκοι που άλλοι ανέχονται, άλλοι θωπεύουν και άλλοι φοβούνται!

Τονίζω ότι έχει ξεκαθαριστεί από όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι η παρουσία της Αστυνομίας δεν είναι ιδεολογική επιλογή, αλλά συζητείται μόνο ως το αναγκαίο και μεταβατικό μέτρο αντιμετώπισης της σημερινής κατάστασης. Να γίνει δηλαδή κατανοητό, για να πάσουν οι άστοχες κρίσεις και οι άποτες σύγκρισης με τον υπόλοιπο κόσμο, ότι εδώ έχουμε μια διαρκή κρίση παρακμής, που πλέον δεν μπορεί να συνεχιστεί, μια κρίση που παροξύνθηκε και θέλει επιτέλους ένα σχέδιο λύσης.

Πρώτο βήμα στο σχέδιο αυτό είναι να ξεκαθαρίσει η κατάσταση. Σε αυτό το πλαίσιο και με αυτές τις παραδοχές συζητάμε. Με αυτά τα δεδομένα, οι εναλλακτικές λύσεις εφαρμογής του σχεδίου προκύπτουν από τις απαντήσεις σε δύο ερωτήματα: Πρώτον, παρουσία ή όχι της Αστυνομίας; Και, δεύτερον, υπαγωγή των δυνάμεων αυτών στην Αστυνομία ή στις πρυτανικές αρχές;

Πρώτο ερώτημα. Είναι αναγκαία η παρουσία της Αστυνομίας ή, αντίστροφα, μπορεί προσωπικό ιδιωτικής ασφάλειας να αναλάβει την περιφρούρηση;

Θα παραθέσω τη δήλωση τον Ιούνιο του 2017 του τότε πρύτανη του ΑΠΘ κ. Μήτκα. «Η πανεπιστημιακή κοινότητα δεν μπορεί να διαφυλάξει τους χώρους από διακινητές και άλλα τέτοια στοιχεία. Δεν μπορεί να ασχολείται με εγκλήματα ποινικού δικαίου και δεν μπορεί να συλλαμβάνει κανέναν. Οι φύλακές μας είναι θυρωροί και επόπτες κτηρίων. Δεν επιχειρησιακή ικανότητα και δεν έχουν νομική εξουσιοδότηση να κυνηγούν εγκληματίες».

Ξεκάθαρα, περιεκτικά ο πρύτανης θέτει το ζήτημα της νομικής εξουσιοδότησης και της επιχειρησιακής ικανότητας του προσωπικού, των εταιρειών σεκιούριτι, της ιδιωτικής φύλαξης. Δεν διαθέτουν ούτε το ένα ούτε το άλλο, διότι η ελληνική πολιτεία με πρόμαχο την Αριστερά δεν θέλησε να δώσει στις ιδιωτικές εταιρείες τέτοιες αρμοδιότητες.

Υπάρχει κάποιος εδώ μέσα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που ζητάει να αλλάξει αυτό το καθεστώς; Η Κυβέρνηση πάντως όχι. Δεν θέλει να δώσει τέτοιες αρμοδιότητες σε αυτές τις εταιρείες. Δεν είναι πρόθεση ούτε επιλογή μας. Χωρίς επιχειρησιακή ικανότητα, χωρίς νομική εξουσιοδότηση, είναι αδύνατο να αντιμετωπίσουν, λοιπόν, οι εταιρείες αυτή τη στιγμή το πρόβλημα της φύλαξης και της ασφάλειας των δημόσιων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Κατά συνέπεια το ερώτημα αν η Αστυνομία είναι αναγκαία, επιδέχεται μόνο μία και μοναδική απάντηση. Σήμερα μόνο η Αστυνομία μπορεί! Αντιστρόφως, αν δεν θέλουμε να βρεθεί λύση, αν θέλουμε μια ακόμα τρύπα στο νερό και τη συνέχεια της ανελευθερίας των τραμπούκων, μπορούμε να ξοδέψουμε χρήματα του ελληνικού λαού, να προσλάβουμε κι άλλους σεκιουριτάδες και να κάνουμε μια τρύπα στο νερό.

Έχοντας ξεκαθαρίσει την αναγκαιότητα, λοιπόν, της παρουσίας της Αστυνομίας, το δεύτερο ερώτημα που προκύπτει είναι η υπαγωγή των δυνάμεων. Θα υπάγονται στον πρύτανη ή στην Αστυνομία; Από πού θα παίρνουν εντολές; Όλοι θα προτιμούσαμε, θεωρητικά, να παίρνουν εντολές από τον πρύτανη, από τη σύγκλητο, από τις πρυτανικές αρχές. Όλοι θα το θέλαμε αυτό, ακόμη κι αν υπάρχουν ορισμένα νομικά ζητήματα. Εν τέλει, όμως, οι πρυτανικές αρχές θέλουν; Οι πρυτανικές αρχές μπορούν; Ισχυρίζομαι και θα προσπαθήσω να το αποδείξω πως ακόμη κι αν θέλουν, δεν μπορούν, τουλάχιστον σήμερα. Μακάρι να μπορούν στο μέλλον.

Θέλω, εξαρχής, να ξεκαθαρίσω κάτι. Η πολιτική κριτική δεν είναι για τους πρυτάνεις, αλλά πρωτίστως για όσους κυβέρνησαν και κυρίως στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που για τεσσεράμισι χρόνια άφησε και κακοφόρμισε η ανομία, φούντωσε η εγκληματικότητα στα ιδρύματα. Ειλικρινώς, κάντε μια αναδρομή στο παρελθόν και δείτε τις απαντήσεις των Υπουργών που δίνονταν εκείνη την εποχή για τα συγκεκριμένα ζητήματα. Οι απαντήσεις των Υπουργών ήταν είτε κάλυψη, είτε αδιαφορία και βεβαίως, εκείνο το φοβερό και αμίμητο: «Την κατάσταση θα τη λύσει το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα». Μέχρι να έρθει αυτό το κίνημα, στα πανεπιστήμια έγινε καθεστώς ο φόβος, εμπεδώθηκε η μοιρολατρία, έγινε ανεκτή και σχεδόν θεωρήθηκε φυσιολογική η ανασφάλεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Έρχεστε τώρα και ζητάτε από τους πρυτάνεις να λύσουν το θέμα που πλέον τους ξεπερνά και επιχειρησιακά και πολιτικά. Φορτώνετε, δηλαδή, τις ευθύνες της πολιτείας στους ώμους των πανεπιστημιακών. Αυτό που κάνετε είναι εντελώς ανάλογο, εξίσου ανεύθυνο, με τη λύση του να αναθέσουμε την ασφάλεια των πανεπιστημίων στο ρωμαλέο το φοιτητικό κίνημα. Πρόκειται για ξεκάθαρη αποφυγή λύσης, για καθαρή παραπομπή στις καλένδες. Είναι απλό το ερώτημα: Γιατί οι πρυτάνεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα πετύχουν σήμερα εκεί που αποτυγχάνουν τόσα χρόνια; Εννοώ οι πρυτανικές αρχές, οι σύγκλητοι, οι διοικήσεις των πανεπιστημίων. Αυτός είναι ο κύριος λόγος που η υπαγωγή σήμερα των αστυνομικών δυνάμεων στην πρυτανεία δεν είναι, δυστυχώς, ρεαλιστική.

Να το πούμε και αλλιώς. Η πολύχρονη πρακτική των πρυτανικών αρχών να διευθύνουν τα ιδρύματα ανεχόμενοι και συνυπάρχοντες με τις ακραίες βίαιες μειοψηφίες, δεν αφήνει περιθώρια να τους ανατεθεί η λύση του προβλήματος. Θα ήταν άστοχο και φυσικά άδικο. Εξάλλου οι πανεπιστημιακοί, οι ακαδημαϊκοί, οι πρυτάνεις, είναι επιστήμονες. Η δουλειά τους δεν είναι η αντιμετώπιση της βαριάς παραβατικότητας και της βίας.

Σαν συμπέρασμα, λοιπόν, προκύπτει νομίζω πολύ καθαρά πως εδώ που φτάσαμε η φύλαξη και η ασφάλεια των ιδρυμάτων είναι δουλειά της Αστυνομίας, με την έννοια που περιέγραφα προηγουμένως. Δηλαδή, τελικώς είναι η ύστατη καταφυγή για να λύσουμε το πρόβλημα. Θέλουμε, συν τω χρόνω, να πάμε στην κανονικότητα, δηλαδή κάποια στιγμή, εφόσον αποκατασταθεί η κανονικότητα στα πανεπιστήμια, τότε να δούμε και το επόμενο βήμα. Αυτή είναι η κανονικότητα που επιζητούμε όλοι μας. Όσο γρηγορότερα, τόσο καλύτερα, γιατί η παιδεία έχει μείνει πολύ πίσω. Όταν η Αστυνομία εξαφανιστεί, εκριζώσει τις εγκληματικές ομάδες από τα πανεπιστήμια, μόνο τότε οι πρυτανικές αρχές θα μπορούν να ασχοληθούν με ζητήματα προστασίας και ασφάλειας και θα είναι σε θέση να τα διαχειριστούν.

Θα ήθελα, κλείνοντας, να απαντήσω σε ένα εύλογο τρίτο ερώτημα που ακούστηκε. Μήπως είναι προσχηματική η σπουδή να μπει η αστυνομία στα πανεπιστήμια, αφού για εγκλήματα η Αστυνομία μπορεί και πλέον να μπαίνει και τώρα, όπως ακούστηκε, με άδεια του πρύτανη. Γιατί δεν συνδυάζεται με μη αστυνομικό προσωπικό στο εσωτερικό του ιδρύματος, που θα υπάγεται στον πρύτανη;

Έχω μια απάντηση και δύο σχόλια. Η απάντηση είναι πως πρόκειται για επαναδιατύπωση με περισσότερα λόγια της άποψης υπαγωγής στον πρύτανη με ιδιωτική εταιρεία. Αυτή η θέση έχει απαντηθεί. Επαναλαμβάνω ότι αυτός θα μπορούσε να είναι ο απώτερος στόχος μας. Και επειδή το ερώτημα διατυπώνεται από τη Μείζονα Αντιπολίτευση να πω ότι χαίρομαι που έστω και είκοσι μήνες μετά αναγνωρίζετε το αβάσιμο των φόβων που εκφράστηκαν πολύ δυνατά όταν νομοθετήθηκε η κατάργηση του ακαταδίκτου στα πανεπιστήμια, το αδικώς αποκαλούμενο άσυλο, με ένα άρθρο και λίγες λέξεις.

Χαίρομαι, γιατί κάτι ακούστηκε και από τον κ. Βαρουφάκη προηγουμένως, χαίρομαι που η νόμιμη δουλειά της Αστυνομίας βοήθησε στο να γίνει καθολικά αποδεκτό το ότι μειώθηκαν σημαντικά όχι μόνο οι παραβατικές, αλλά και οι καθαρά εγκληματικές συμπεριφορές και στην ΑΣΟΕΕ και στο Μετσόβιο και στις φοιτητικές εστίες του Ζωγράφου πρόσφατα με τις ποσότητες ναρκωτικών και στη Θεσσαλονίκη. Να κάνετε μια επίσκεψη στα πανεπιστήμια και στην ΑΣΟΕΕ να δείτε πως έχουν φύγει όλες αυτές οι ασχημίες με το παραεμπόριο και, βεβαίως, το φοβερό εμπόριο ναρκωτικών, όπου απέναντι ακριβώς από την ΑΣΟΕΕ βρέθηκαν σε αποθήκες μέσα εκατοντάδες κιλά ναρκωτικών. Γιάφκες, ναρκωτικά, παρεμπόριο, ορμητήρια κάθε είδους καταργήθηκαν. Αυτά καταργήθηκαν. Καταργήθηκε το άσυλο των εγκληματιών. Δεν εμπροδίστηκαν οι ιδέες, όπως ισχυρίστηκαν ορισμένοι. Εξαφανίστηκαν οι ναρκέμποροι και όσοι είχαν σπορ να καίνε κάθε Σαββατοκύριακο λεωφορεία και αστυνομικούς.

Το δεύτερο σχόλιο, και τελειώνω, έχει να κάνει με αυτό που συζητάμε. Τι νόμος υπήρχε πριν την κατάργηση του ακαταδίκτου; Υπήρχε η σύμφωνη γνώμη, η έγκριση του πρύτανη, όπως θυμάστε, που δίσταζε και σπανίως την έδινε. Όχι γιατί δεν ήθελε, αλλά γιατί δεν άντεχε. Και κατά συνέπεια υποχρεωνόταν να ανεχ-

θεί ναρκωτικά, ορμητήρια, γιάφκες και ανελευθερία. Απαλλάξαμε, λοιπόν, τους πρυτάνεις και τις πρυτανικές αρχές από αυτό το άγχος. Κι εσείς, με την ίδια ανεύθυνη εμμονή σήμερα, εντελώς αδιόρθωτοι, ζητάτε και πάλι να φορτώσουμε το πρόβλημα ανήμπορα στον πρύτανη, να του ζητάμε τη σύμφωνη γνώμη πριν τον εξευτελίσουν οι γκεσταπίτες και πάλι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ναι, κύριε Βαρουφάκη, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Χρυσοχοϊδη, κατ' αρχάς, όσον αφορά την παρουσία μου στα μέσα μαζικής αποβλάκωσης, όπως τα ονόμασα, είπατε ότι έβγαίνα στα κανάλια τότε και μιλούσα λέγοντας ψέματα για το μνημόνιο, εκείνο που είχατε υπογράψει χωρίς να το έχετε διαβάσει. Ελπίζω από τότε να το έχετε διαβάσει και να έχετε διαβάσει και τους σχολιασμούς για εκείνο. Γιατί αυτά που έλεγα -και μπορείτε να ανατρέξετε στα βίντεο των εκπομπών εκείνων- ήταν δύο πράγματα:

Πρώτον, ότι το πρώτο μνημόνιο, που υπογράψατε χωρίς να διαβάσετε, μάς το έδωσαν για να αποπληρωθούν οι γαλλογερμανικές τράπεζες, όχι για να σωθεί η Ελλάδα. Και, δεύτερον, ότι δεν θα έβγαίνα και θα χρειαζόταν και δεύτερη πιστωτική κάρτα και μετά και τρίτη θα πηγαίναμε στον αιώνα τον άπαντα μέχρι το 2060. Αυτά δεν ήταν τα ψέματα. Αυτή ήταν η αλήθεια. Μπορεί να μη σας άρεσαν τότε, όπως δεν σας αρέσουν αυτά που λέω τώρα.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο τώρα.

Κύριε Χρυσοχοϊδη, δεν θα έπρεπε να είστε εσείς εδώ σήμερα. Είναι ένα νομοσχέδιο για την παιδεία. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη δεν έπρεπε να έχει λόγο γι' αυτό. Εσείς θα πείτε αυτό που θα πείτε εσείς. Το ερώτημα είναι γιατί έχουμε μια Κυβέρνηση η οποία βάζει τον Υπουργό Αστυνομίας -ουσιαστικά- να κάνει αυτό που μόλις κάνατε. Το κάνατε με πολύ κόσμιο τρόπο και σεμνά. Ουσιαστικά είπατε ότι οι πρυτανικές αρχές είναι άχρηστες. Οι πρυτανικές αρχές δεν μπορούν να έχουν την ευθύνη της φύλαξης των χώρων αυτών.

Με άλλα λόγια, δεδομένου ότι σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο οι πρυτανικές αρχές έχουν την ευθύνη για τη φύλαξη, ενώ εσείς λέτε, «οι δικοί μας πρυτάνεις είναι άχρηστοι, δεν μπορούν, μόνο εγώ μπορώ ως αρχηγός της Αστυνομίας, ως υπεραρχηγός, δερβέναγας της Αστυνομίας» -αυτό είπατε βασικά- αυτό δείχνει την ιδιωτικομανία σας. Γι' αυτό μιλάτε συνεχώς για ιδιωτικό security. Στο Κέμπριτζ δεν έχουν ιδιωτικό security. Έχουν υπηρεσία του πανεπιστημίου που απαντάει στις πρυτανικές αρχές και στον φοιτητικό σύλλογο. Πολλές φορές, μάλιστα, προσλαμβάνει και φοιτητές μέσα από τις διαδικασίες των φοιτητικών συλλόγων και των πρυτανικών αρχών.

Εσείς θεωρείτε ότι οι Έλληνες πανεπιστημιακοί αυτό δεν μπορούν να το κάνουν. Δεν απαλλάξατε τους πρυτάνεις από το βάρος. Απαλλάξατε τους πρυτάνεις και τα πανεπιστήμια από την ακαδημαϊκή ελευθερία. Γι' αυτό μας βρίσχετε μπροστά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Εγώ δεν θα ξαναμπώ στην ουσία των επιχειρημάτων μου. Σας καλώ να πάρετε τους Βουλευτές σας, τα στελέχη σας και να κάνετε έναν περίπατο γύρω από την ΑΣΟΕΕ, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, να πάτε στα Εξάρχεια, να πάτε στο ΕΚΠΑ, να πάτε πάνω του Ζωγράφου, τελευταία, στο campus, και να δείτε, πραγματικά, ότι όλες αυτές οι υποδομές οι πανεπιστημιακές, οι ακαδημαϊκές παίρνουν πια μια εικόνα πανεπιστημιακών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Να το κάνετε, σας παρακαλώ, γιατί υπάρχει μια δυνατότητα να αλλάξετε γνώμη.

Θέλω να σας πω ακόμη κάτι, επειδή είπατε για τα μέσα αποβλάκωσης στην αρχή της τοποθέτησής σας, που τότε για σας ήταν το βήμα για να διαδίδετε, να διασπείρετε ψεύδη, βαριά ψέ-

ματα, καταστροφικά σε βάρος του ελληνικού λαού, σε βάρος της πατρίδας μας και παραλίγο να την καταστρέψετε εσείς ως Υπουργός Οικονομικών τότε. Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι ένας εφιάλης πέρασε και όσο και να προσπαθείτε να μας το θυμίσετε, είναι περασμένα-ξεχασμένα για μας. Σας αφήνω στη ζάλη των αναζητήσεων σας, κύριε Βαρουφάκη!

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο και τελειώνουμε με αυτή την απάντηση.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Χρυσοχοϊδη, οι απόψεις σας είναι γνωστές.

Όσον αφορά τους γύρω από το πανεπιστήμιο χώρους, τα Εξάρχεια κ.λπ., αν θεωρείτε ότι τα κάνετε πάρα πολύ καλά, μπράβο, αλλά αυτά θα μπορούσατε να τα κάνετε χωρίς να καταργείτε το άσυλο και χωρίς να βάλετε αστυνομικούς μέσα στα πανεπιστήμια.

Το ερώτημα είναι -το επαναλαμβάνω- θέμα κυριαρχίας. Εσείς θα κυριαρχείτε επί των υπηρεσιών ασφαλείας του πανεπιστημίου ή οι πρυτάνεις; Αυτό είναι το πολιτειακό ζήτημα. Έτσι; Τουλάχιστον να ορίσουμε ποια είναι η διαφωνία μας. Εμείς λέμε ότι πρέπει να είναι του αυτοδιοικούμενου πανεπιστημίου.

Επιτρέψτε μου να σας πω και κάτι ακόμα, γιατί πάλι είπατε ότι έλεγα ψέματα, όταν ακόμα και ο κ. Παπαδημητρίου, ο δικός σας, τώρα, πλέον, λέει αυτά που έλεγα εγώ τότε. Δεν είστε γέννημα-θρέμμα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί όταν έβγαίνα και έλεγα αυτά που έλεγα τότε στον ΑΝΤ1 και αλλού, θυμάμαι ότι γύρισα σπίτι μου μετά από μία τέτοια παρουσία μου στην ΕΡΤ και ένας κύριος Αντώνης Σαμαράς με πήρε τηλέφωνο να μου πει ότι ποτέ δεν έχει συγκινηθεί τόσο πολύ ακούγοντας αυτά που έλεγα. Δεν είστε γέννημα-θρέμμα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί τότε η Νέα Δημοκρατία, πριν το δεύτερο μνημόνιο, συμφωνούσε μαζί μας. Βρείτε τα μεταξύ σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ, μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, δεν θα σας δώσω τον λόγο. Θα μου επιτρέψετε...

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Για ένα δευτερόλεπτο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, δεν θα το κάνετε τώρα συζήτηση μεταξύ σας. Σας απάντησε...

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, διευθύνω τη συζήτηση. Σας παρακαλώ δεν μπορείτε να λάβετε τον λόγο. Απαντήσατε, σας απάντησε ο κ. Βαρουφάκης και τελείωσε η συζήτηση.

Προχωράμε στον επόμενο Βουλευτή που είναι ο κ. Κρίτνας Αρσένης από το ΜέΡΑ25.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Η Κυβέρνηση έχει τον τελευταίο λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ! Παρακαλώ! Δεν θα κάνουμε συζήτηση μεταξύ των δύο στην Ολομέλεια.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ να μου δώσετε τον λόγο. Η Κυβέρνηση έχει τον τελευταίο λόγο και οφείλετε να μου τον δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας τον έδωσα προηγουμένως και απαντήσατε κανονικά στον κ. Βαρουφάκη. Κύριε Υπουργέ, ξέρω να διευθύνω την Έδρα. Σας παρακαλώ!

Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιας και έχουμε το σπάνιο γεγονός να είναι μαζί μας ο κ. Χρυσοχοϊδης, πριν φύγει από την Αίθουσα Ξανά, θα ήθελα να του κάνω ένα απλό ερώτημα.

Χθες πέντε περιπατητές του Συλλόγου Περιπατητών για την Υγεία από τον Βόλο συνελήφθησαν στη Μακρινίτσα καθώς περπατούσαν με αποστάσεις και τους επιβλήθηκε πρόστιμο επτάμισι χιλιάδων ευρώ συνολικά. Επειδή ο κ. Αμυράς, απαντώντας σε σχετική επίκαιρη ερώτηση, είπε ότι διερευνάται ο Πρωθυπουργός για την αμέλειά του, η παραβίαση της νομοθεσίας δηλαδή, για τη μηχανοκίνητη άθληση μέσα σε προστατευόμενες περιοχές και δρυμούς, θα ήθελα να ρωτήσω ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της διερεύνησης τόσους μήνες μετά.

Δεν θα απαντήσετε -το γνωρίζω- γιατί δεν σας αφορά ούτε η ελευθερία του λόγου ούτε η δημοκρατία ούτε οι θεσμοί. Όμως, σας παρακαλώ θερμά να μην τα επικαλείστε, να μην αλλοιώνετε το περιεχόμενό τους αξιοποιώντας τα υποκριτικά.

Κυρία Υφυπουργέ -η κυρία Υπουργός λείπει, απευθύνομαι στους Υπόλοιπους συναδέλφους και στους πολίτες που μας ακούνε-...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ναι, υπάρχουν και Υφυπουργοί που κάθονται στα έδρανα των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, συνηχίστε την ομιλία σας και παρακαλώ μη συνομιλείτε με τους συναδέλφους.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Εγώ έχω μία απορία και την απευθύνω στους πολίτες. Έχω μια κόρη τεσσεράμισι χρόνων, η οποία από αύριο ξανά και για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα δεν θα είναι με τους συμμαθητές της. Έχω έναν γιο δύο χρόνων, ο οποίος εδώ και πάρα πολύ καιρό δεν έχει δικαίωμα να βλέπει άλλα παιδιά. Είναι μια γενιά μικρών παιδιών στην οποία στερούμε την απαραίτητη κοινωνικοποίηση, αναπτυξιακά απαραίτητη. Το ερώτημά μου είναι το εξής: Γιατί; Θα μας έλεγε η Υπουργός, ότι είναι, πραγματικά, κρίμα, αλλά τι να κάνουμε, έχουμε πανδημία.

Αλήθεια, είναι αναπόφευκτα αυτά τα lockdown στα οποία μας έχετε οδηγήσει; Ποια είναι τα κριτήρια με τα οποία λάβατε την απόφαση γι' αυτό το lockdown-μπαμπούσκα, το lockdown μέσα στο lockdown; Είναι ότι είμαστε στα πρόθυρα κορεσμού των μονάδων εντατικής θεραπείας.

Σε άλλες χώρες υπάρχουν άλλα κριτήρια. Η Γαλλία δεν χρειάστηκε να πάρει επιπλέον μέτρα, στην πράξη, απέναντι στο νέο κύμα. Σε εμάς, που είναι τόσο υποχρηματοδοτημένη η υγεία, το πρόβλημα είναι, ναι, οι προσλήψεις και οι μονάδες εντατικής θεραπείας. Το ότι δεν κάνετε προσλήψεις και επιμένετε σε αυτό, σημαίνει ότι οι ασθενείς μένουν χωρίς να έχουν νοσοκομειακή φροντίδα μέσα στα νοσοκομεία, χωρίς να εξυπηρετούνται για τις βασικές τους ανάγκες πάνω από μία φορά την ημέρα. Έχουμε καταγγελλίσει ότι άνθρωποι διψάνε και πεινάνε. Και δεν είναι το πρόβλημα οι εργαζόμενοι, που τους φτάνετε στα όριά τους με την υποστελέχωση. Το πρόβλημα είναι γιατί τους φτάνετε μέχρι εκεί, σε τι οφείλεται ότι φτάνουν ως εκεί. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν προσλαμβάνετε, επειδή δεν κάνετε καινούργιες ΜΕΘ.

Πάμε στο νομοσχέδιο. Η αστυνομία ελέγχου του αυτοοδικήτου του πανεπιστημίου -μόνο οι προσλήψεις- κοστίζει 20.000.000. Είκοσι εκατομμύρια για κλειστά πανεπιστήμια! Με 8.000.000 η Βουλή κατασκεύασε πενήντα μονάδες εντατικής θεραπείας. Με αυτά τα 20.000.000 θα μπορούσατε να είχατε κάνει εκατόν είκοσι πέντε μονάδες εντατικής θεραπείας.

Εάν κάνατε μονάδες εντατικής θεραπείας, αυτό δεν δείχνει μόνο ένα ετοιμοπόλεμο σύστημα υγείας απέναντι στον κορωνοϊό, που σημαίνει λιγότερα και ηπιότερα κύματα, με μικρότερη διάρκεια lockdown και λιγότερα, αλλά θα είχατε και ένα αξιοπρεπές δημόσιο σύστημα υγείας για πάντα. Αυτό, όμως, θα σας δυσσχετούσε πάρα πολύ, γιατί μετά πώς θα πείθατε την κοινή γνώμη για την αξία και τη σημασία της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου συστήματος υγείας και πώς θα ιδιωτικοποιούσατε τα δημόσια πανεπιστήμια χωρίς καταστολή και έλεγχο;

Χωρίς προβλεψιμότητα, ο ιδιώτης δεν πρόκειται να μπει τελικά, όπως επιθυμείτε, στα δημόσια πανεπιστήμια. Αυτό αφορά το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτή τη στιγμή, την ιδιωτικοποίηση της παιδείας και της υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Την Αστυνομία θα την πληρώσουν δε τα ίδια τα πανεπιστήμια.

Και ξέρετε από πού; Από το κονδύλι για την έρευνα. Κόβετε τη χρηματοδότηση για την έρευνα, το βασικότερο δηλαδή κριτήριο για την κατάταξη παγκοσμίως των πανεπιστημίων μας. Αυτό ακριβώς επικαλείστε εσείς, ότι θέλετε να αναβαθμίσετε την παγκόσμια κατάταξή τους. Κόβετε, όμως, την έρευνα από την οποία εξαρτάται η παγκόσμια κατάταξη.

Αλλάζετε, όμως, και τις πανελλήνιες, τέσσερις μήνες πριν τη διεξαγωγή τους. Σοκ και δέος!

Δεν είναι, όμως, αυτό το χειρότερο. Τα παιδιά αυτά που τα εξετάζετε σκληρά, για να τα αποκλείσετε από το δημόσιο πανεπιστήμιο, είναι ήδη αποκλεισμένα εδώ και έναν χρόνο από τη δημόσια εκπαίδευση, από το δημόσιο σχολείο. Στη δυτική Αθήνα η τηλεεκπαίδευση γίνεται με κλειστές οθόνες, γιατί δεν αντέχει το δίκτυο. Είναι ένα ιδιότυπο διαδραστικό Linguaphone αυτό που γίνεται. Καμμία σχέση με εκπαίδευση. Είναι μία χαμένη γενιά αυτή που δημιουργείτε. Και της δίνετε το χαριστικό χτύπημα. Δεν ωθείτε μόνο στα ιδιωτικά κολλέγια όσους αποτυγχάνουν με τα νέα standard αριστείας σας, τα αποκλείετε και από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η φτωχοποίηση των πολιτών δεν επιτρέπει στους περισσότερους να πληρώνουν πλέον για ιδιωτική παιδεία και πανεπιστημιακή. Υλοποιείτε το όραμα του κ. Μητσοτάκη ότι στις περιοχές σαν το Περιστέρι και τη δυτική Αθήνα δεν μπορούν παρά να ζουν υδραυλικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Δύο φράσεις μόνο.

Αφού όμως φέρατε την ταξική διάλυση των εργασιακών, περιβαλλοντικών και δημοκρατικών νόμων, αφού προκαλείτε όσο κανένας άλλος όλες τις κοινωνικές τάξεις, απορείτε γιατί ο κόσμος αντιδρά και βγαίνει στο δρόμο εν μέσω κορωνοϊού. Εσείς γιατί νομοθετείτε όλα αυτά εν μέσω κορωνοϊού; Αστυνομία στα κλειστά πανεπιστήμια. Για ποιον λόγο χρειάζεται αυτό το νομοθέτημα τώρα; Την πτώχευση των επιχειρήσεων, που πτωχεύουν από μόνες τους, γιατί την επιταχύνετε με τους νόμους σας; Αιολικά σε περιοχές «NATURA», ενώ θα πληρώνουμε πρόστιμα σε λίγο, όπως έχει ανακοινώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ακριβώς για την άναρχη χωροθέτησή τους στις περιοχές «NATURA».

Σας καλούμε, όταν τα κάνετε όλα αυτά, να μην επικαλείστε το περιβάλλον, τη δημοκρατία και την ελευθερία του λόγου γιατί χάνουν το νόημά τους στο στόμα σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να κρατάμε τον χρόνο με τη σχετική ανοχή πάντα.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Για ποιον λόγο, κύριε συνάδελφε;

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ζητάω τον λόγο για ένα λεπτό, για να ενημερώσω το Σώμα για τα τεκταινόμενα έξω από τη Βουλή. Ήμουν αυτόπτης μάρτυρας ενός περιστατικού, που νομίζω ότι μας αφορά όλους. Θέλω να ενημερώσω για την απόρριψη βία που ασκήθηκε μπροστά μου πριν από δέκα λεπτά. Έχω τον χρόνο; Ένα λεπτό θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Θα μιλήσω με ονοματεπώνυμο, για να είμαστε σαφείς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές όλων των χώρων και κυρίως της Συμπολίτευσης, δεν έχω καμμία εμπάθεια, καμμία πρόθεση να δημιουργήσω μία αίσθηση αγωνίας, μία αίσθηση τραγική ή κάτι τέτοιο. Μόνο σας ενημερώνω όλους ανεξαίρετως ότι πριν από δέκα λεπτά βγήκα από το Κοινοβούλιό μας, καθώς με ενημέρωσε ο κ. Παλαιολόγος, ο οποίος είναι καθηγητής στη Σχολή Δημοσιογραφίας, ότι ένας μαθητής του δεκαεννέα ετών έχει συλληφθεί και είναι μέσα στην αυλή της Βουλής μας. Επειδή η σημειολογία μου φάνηκε πολύ βαριά, να υπάρχει συλληφθείς μέσα στην αυλή της Βουλής μας, πλησίασα, συνηνοηθήκαμε με τον άντρα των ΜΑΤ, είπε ότι δεν είχε ταυτότητα, βρέθηκε η ταυτότητά του, την επέδειξε, παρενέβη ο Διοικητής της Βουλής και ο άνθρωπος

αυτός αφέθηκε ελεύθερος, όπως έπρεπε να γίνει.

Κατέβηκα αμέσως μετά κάτω και τη στιγμή που οι άντρες των ΜΑΤ συνελάμβαναν μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη, στο κέντρο δηλαδή της Βουλής μας, δύο ανθρώπους, πλησίασε ο κ. Γιάννης Λιάκος, όπως μου είπε ο ίδιος μετά, ο οποίος είναι φωτορεπόρτερ μέλος της ΕΣΗΕΑ και άρχισε να φωτογραφίζει τη σύλληψη. Τότε μπροστά στα μάτια μου και της κ. Μπακαδήμα δύο άνδρες των ΜΑΤ, χωρίς οδηγία προφανώς από τον κάποιον ανώτερό τους, γιατί δεν ήταν εκεί κάποιος παρών, έτρεξαν, έπεσαν πάνω στον φωτορεπόρτερ, τον κ. Λιάκο, τον έριξαν κάτω και στη συνέχεια τον χτύπησαν. Παρενέβημεν και σταμάτησαν να τον χτυπάνε. Στη συνέχεια, μας πλησίασε ο κ. Μάριος Λώλος, που είναι, απ' ό,τι κατάλαβα, γιατί δεν τον ξέρω προσωπικά, ή πρόεδρος ή πρώην πρόεδρος του Σωματίου των Ελλήνων Φωτορεπόρτερς και μου επιβεβαίωσε ότι ήδη είχαν συλληφθεί πριν από αυτό που έγινε μπροστά στα μάτια μας άλλοι τέσσερις ή πέντε άνθρωποι, οι οποίοι ήταν όλοι μέλη της ΕΣΗΕΑ, απ' ό,τι κατάλαβα.

Προφανώς η ανωμαλία γενικεύεται και δεν το λέω καθόλου μικροκομματικά. Δεν είμαι τέτοιος άνθρωπος. Νομίζω ότι το ξέρετε όλοι. Όλοι έχουμε χρέος να μην επιτρέπουμε στα ΜΑΤ, πέντε μέτρα από τον ναό της δημοκρατίας -και δεν φταίνει τα ΜΑΤ, την πολιτική τους ηγεσία εννοώ-, να χτυπάνε έναν φωτορεπόρτερ που απλώς κάνει τη δουλειά του.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή, για τη δυνατότητα να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε. Όταν θα επανέλθει στην Αίθουσα ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, μπορείτε να κάνετε την ερώτηση στον ίδιο για να απαντήσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εσείς για το ίδιο θέμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Για ένα λεπτό, σας παρακαλώ πολύ, για να πάμε στη συνέχεια στους Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Επειδή η καταγγελία που ακούστηκε είναι πολύ συγκεκριμένη και πολύ σοβαρή, θα ήθελα ως Πρόεδρε της Βουλής να διαμεσολαβήσετε, ώστε να ειδοποιηθεί ο κ. Χρυσοχοϊδης -είναι πέντε λεπτά που έχει φύγει- να έρθει να δώσει εξηγήσεις, τι γίνεται ή, εν πάση περιπτώσει, η κυρία Υπουργός να επικοινωνήσει με τον κ. Χρυσοχοϊδη, αν και φαντάζομαι ότι η ευθύνη δεν είναι ατομική, είναι συλλογική της Κυβέρνησης. Αυτό είναι το λιγότερο που έχουμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Για το ίδιο θέμα θέλετε να τοποθετηθείτε;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μόνο μία επισήμανση θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άκουσα με πολλή προσοχή τις καταγγελίες του συναδέλφου, των οποίων την ακριβή αποτύπωση δεν γνωρίζω και δεν θα τοποθετηθώ. Θα σας παρακαλούσα, όμως, κύριε συνάδελφε, σε αυτή την Αίθουσα εκφράσεις όπως ότι «η ανωμαλία συνεχίζεται» να αποφεύγονται, γιατί είμαστε μία δημοκρατική χώρα, ευνομούμενη, εφαρμόζεται ο νόμος, όπου και όταν χρειάζεται και με το προσήκον μέτρο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ωραία. Εγώ αυτό που έχω να πω ως Προεδρείο, με την παράκληση των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, στην κυρία Υπουργό είναι να μεταφέρει το θέμα στον κύριο Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, για να έρθει ο κύριος Υπουργός και να πεϊ κάποια πράγματα στο Σώμα, έτσι όπως έχει υποχρέωση να το κάνει εξάλλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να σας αναφέρω ότι

υπάρχει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα σας το διαβάσω: «Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, εμείς οι Βουλευτές, που υπογράφουμε την παρούσα αίτηση, αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις». Ακολουθούν οι υπογραφές των αιτούντων Βουλευτών. Η εν λόγω ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί όταν ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο τώρα έχει η κ. Δούνια για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (NONN) ΔΟΥΝΙΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, πολύς λόγος έχει γίνει τις τελευταίες μέρες για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Οι επιφυλάξεις, οι αντιρρήσεις που έχουν εκφραστεί, πιθανώς να οφείλονται στις ριζικές αλλαγές που αυτό φέρνει.

Η αλλαγή του μέχρι τώρα γνωστού σε εμάς καλώς ή κακώς εννοούμενου κατεστημένου πολλές φορές μας τρομάζει. Δεν θα έπρεπε όμως. Χωρίς τις απαραίτητες αλλαγές, τις διορθώσεις των κακώς κειμένων και τις τροποποιήσεις μη λειτουργικών πρακτικών, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά. Αν μέναμε μονίμως κολλημένοι σε όσα βρήκαμε, δεν θα είχαμε καταφέρει ποτέ καμμία πρόοδο ως κοινωνία.

Η παιδεία μας και συγκεκριμένα η τριτοβάθμια εκπαίδευση της χώρας μας δεν μπορεί να βελτιωθεί, να γίνει ποιοτικότερη, αν δεν τολμήσουμε, αν δεν αλλάξουμε ό,τι την κρατά βαλτωμένη. Η Κυβέρνησή μας ακριβώς αυτό κάνει. Τολμά. Τολμά να δώσει στο πανεπιστήμιο τη θέση και την αξία που του αρμόζει. Είναι αποφασισμένη να συμβάλει στη δημιουργία ενός σύγχρονου, ποιοτικού και ασφαλούς, αλλά και αυτόνομου πανεπιστημίου. Αυτό, όπως καταβαίνουμε όλοι, δεν θα ήταν δυνατόν να το πετύχουμε μόνοντες στάσιμοι και αδρανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρη πως όποια διαφωνία και να έχουμε οι παρατάξεις μεταξύ μας όλοι μας θέλουμε το ίδιο για τα παιδιά μας. Αυτό δεν είναι άλλο από το να μπορέσουν να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες και να αποκτήσουν ουσιαστικές και χρήσιμες γνώσεις κατά τη διάρκεια των ανώτατων σπουδών τους, γνώσεις που θα αποτελούν πυξίδα και προίκα για όλη τη μετέπειτα ζωή τους. Και βέβαια όλα αυτά επιθυμούμε να τα κάνουν σε ένα ασφαλές ακαδημαϊκό περιβάλλον, που σε καμμία περίπτωση δεν θα θέσει σε κίνδυνο την υγεία και τη σωματική τους ακεραιότητα.

Τα ζητούμενα αυτά, λοιπόν, έρχεται να διασφαλίσει το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα.

Ας δούμε, όμως, πώς το κάνει αυτό. Πρώτα απ' όλα, το επιχειρεί αναβαθμίζοντας τις σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για να γίνω πιο συγκεκριμένη, εισάγει ρυθμίσεις που επαναπροσδιορίζουν τον τρόπο εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οριοθετούν τη διάρκεια φοίτησης των σπουδαστών. Έτσι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων θεσπίζει ελάχιστη βάση εισαγωγής ανά σχολή, τμήμα ή εισαγωγική κατεύθυνση, ώστε η εισαγωγή των υποψήφιων φοιτητών να προϋποθέτει σε πρώτη φάση την επίτευξη της αντίστοιχης προβλεπόμενης ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Η θέσπιση ελάχιστης βάσης εισαγωγής στοχεύει πρωτίστως στη μείωση του ποσοστού μη ολοκλήρωσης των σπουδών, που σήμερα δυστυχώς πλησιάζει το 30% του συνόλου των φοιτητών. Αποσκοπεί, δηλαδή, στη διασφάλιση της επιτυχούς φοίτησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης των σπουδών.

Παράλληλα, η καινοτόμος αυτή ρύθμιση στοχεύει στην εξάλειψη του φαινομένου των εξαιρετικά χαμηλών βάσεων εισαγωγής, το οποίο έχει ενταθεί κατά πολύ τα τελευταία χρόνια. Το να εισάγεται ένας μαθητής στα ανώτατα ιδρύματα, χωρίς να έχει γράψει ουσιαστικά τίποτα στο γραπτό των πανελληνίων, είναι σίγουρο πως απαξιώνει εν γένει τις πανεπιστημιακές σπουδές και μειώνει διεθνώς το κύρος των ελληνικών πανεπιστημίων.

Με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, όμως, ενισχύεται και η αυτονομία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, εφόσον κα-

θένα από αυτά μπορεί πλέον να διαμορφώσει το δικό του ακαδημαϊκό του προφίλ. Χάρης στη νέα αυτή διάταξη, τέλος, οι υποψήφιοι δεν θα επαφίενται πλέον στην ευκολία ή δυσκολία των εκάστοτε θεμάτων των πανελληνίων, καθώς δεν θα υπάρχει καμμία κατ' αρχάς προβλεπόμενη ανελαστική βάση εισαγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια ακόμη φιλοδοξία του νομοσχεδίου που εξετάζουμε είναι να συμβάλει στη δημιουργία ενός πανεπιστημίου, όπου οι φοιτητές θα σπουδάζουν το αντικείμενο που τους ενδιαφέρει πραγματικά και να μην παρακολουθούν τυχαία ίσως και υποχρεωτικά μια σχολή στην οποία συμπτωματικά πέρασαν.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο προβλέπουμε την υποβολή του μηχανογραφικού δελτίου σε δύο φάσεις. Στην πρώτη φάση υποβολής οι υποψήφιοι θα μπορούν να συμπληρώσουν το μηχανογραφικό δελτίο με συγκεκριμένο κλειστό αριθμό επιλογών. Μετά την ανακοίνωση των επιτυχόντων της πρώτης φάσης, οι μη εισαχθέντες θα συμμετέχουν στη δεύτερη φάση. Σε αυτήν οι επιλογές τους θα περιλαμβάνουν όσα τμήματα εξακολουθούν να έχουν κενές θέσεις χωρίς αυστηρό αριθμητικό περιορισμό. Αυτό γίνεται, για να υπογραμμιστεί και να ενισχυθεί η βούληση και η προτίμηση των υποψηφίων. Είναι πραγματικά κρίμα να βρίσκονται οι φοιτητές εγκλωβισμένοι σε μία σχολή που δεν επιθυμούν να παρακολουθήσουν.

Και επειδή, βέβαια, τα παιδιά μας πρέπει να έχουν πολλές εναλλακτικές για το μέλλον τους, το εν λόγω νομοσχέδιο τους δίνει τη δυνατότητα υποβολής παράλληλου μηχανογραφικού δελτίου για την εισαγωγή τους σε δημόσια ΙΕΚ, εάν αυτό είναι κάτι που επιθυμούν.

Τέλος το νομοσχέδιο για το οποίο μιλάμε έρχεται να εγγυηθεί τη θέσπιση ρυθμίσεων ανώτατου χρονικού ορίου φοίτησης για τη βελτίωση της λειτουργίας των πανεπιστημίων μας. Με το ανώτατο αυτό όριο αναμένεται να επιταχυνθεί ο ρυθμός αποφοίτησης και να επέλθει η αποσυμφόρηση των πανεπιστημίων μας.

Επειδή φυσικά σε όλα ισχύει το παν μέτρον άριστο, ειδική μέριμνα έχει ληφθεί για εκείνους που ήδη φοιτούν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αλλά και για τους φοιτητές με σοβαρό θέμα υγείας δικό τους ή άμεσου συγγενή τους, για εργαζόμενους φοιτητές και ασφαλώς για φοιτητές που αντιμετωπίζουν κάποια αναπηρία.

Τι νόημα, όμως, θα είχαν όλα αυτά και αυτές οι ρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν το πανεπιστήμιο δεν αποτελούσε έναν ασφαλή και προστατευμένο χώρο; Η προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας είναι για εμάς αδιαπραγμάτευτη. Και για να επιτευχθεί, θα πρέπει να προχωρήσουμε στην εξυγίανση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Το Υπουργείο, λοιπόν, έρχεται στη συνέχεια να θεσπίσει σημαντικές διατάξεις για την καλύτερευση της εικόνας των πανε-

πιστημίων μας και ειδικότερα με τις ρυθμίσεις για την ασφάλεια και την προστασία φοιτητών, εκπαιδευτικών, εργαζομένων και γενικότερα όσων κινούνται εντός των χώρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Σε αυτές τις διατάξεις βρίσκουμε, μεταξύ άλλων, την ελεγχόμενη είσοδο στα πανεπιστήμια μέσω συγκεκριμένων οργάνων και διαδικασιών, τη σύσταση των ομάδων προστασίας πανεπιστημιακού ιδρύματος καθώς και ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πειθαρχικού δικαίου για τους φοιτητές. Απώτερος στόχος όλων των παραπάνω είναι η πρόληψη και η αποτροπή έκνομων και βίαιων πράξεων στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο δεν προορίζεται για τέτοιες πράξεις και δεν θα πρέπει να γίνεται έρμαιο οποιουδήποτε θέλει να αλλοιώσει τον χαρακτήρα και την αποστολή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά μας είναι το μέλλον μας και θέλουμε όλοι μας το καλύτερο για αυτά. Η μόρφωσή τους και η διασφάλιση ενός καλύτερου ακαδημαϊκού περιβάλλοντος για αυτά είναι το λιγότερο που μπορούμε να τους παρέχουμε. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας στοχεύει σε μία ποιοτικότερη τριτοβάθμια εκπαίδευση από την αρχή ως το τέλος της διαδρομής της, με εύρυθμη λειτουργία των σχολών, υψηλού επιπέδου σπουδές και προστασία από κάθε στοιχείο ανομίας και βίας.

Μπορούμε να έχουμε καλύτερα πανεπιστήμια με μεγαλύτερη διεθνή αναγνώριση και κύρος. Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί ένα σημαντικό πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι με την υπ' αριθμόν 1816/1417, από 10 Φεβρουαρίου 2021, απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες, από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής, Υποεπιτροπές των Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών: α) Υποεπιτροπή Υδατικών Πόρων της Μόνιμης Ειδικής Επιτροπής Προστασίας του Περιβάλλοντος, β) Υποεπιτροπή για τα θέματα των Ατόμων με Αναπηρία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και γ) Υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών.

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια και θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 1816

Αριθμ.

Διεκτ: 1417

ΑΠΟΦΑΣΗ**ΘΕΜΑ:** Σύσταση και Συγκρότηση των Υποεπιτροπών των Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν:

1. τις διατάξεις του άρθρου 43Α, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό),
2. την υπ' αρ. πρωτ. 900/737/22.1.2021 απόφασή μας, με την οποία συστάθηκαν και συγκροτήθηκαν οι Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές Προστασίας Περιβάλλοντος, Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Περιφερειών, για την Β' Σύνοδο της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου,
3. τις υπ' αρ. 892 έως και 895, από 8 Φεβρουαρίου 2021, επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
4. το υπ' αρ. πρωτ. 900/2021 έγγραφο της Κ.Ο. της Νέας Δημοκρατίας, το υπ' αρ. πρωτ. 898/2021 έγγραφο της Κ.Ο. του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το υπ' αρ. πρωτ. 916/2021 έγγραφο της Κ.Ο. του Κινήματος Αλλαγής και το υπ' αρ. πρωτ. 910/2021 έγγραφο της Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας,

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση των προβλεπόμενων από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής Υποεπιτροπών: α) Υδατικών Πόρων της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος, β) για τα Θέματα των Ατόμων με Αναπηρία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και γ) Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών για την Β' Σύνοδο της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου.
2. Τη συγκρότηση των ως άνω Υποεπιτροπών ως ακολούθως:

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

1. Αυγερινοπούλου Διονυσία - Θεοδώρα
2. Καλογιάννης Σταύρος
3. Κωτσός Γεώργιος
4. Μελάς Ιωάννης
5. Παπαδημητρίου Χαράλαμπος (Μπάμπης)
6. Πιπιλή Φωτεινή
7. Τζηκαλάγιας Ζήσης
8. Χατζηδάκης Διονύσιος
9. Χιονίδης Σάββας
10. Χρυσομάλλης Μιλτιάδης
11. Αποστόλου Ευάγγελος
12. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)
13. Κόκκαλης Βασίλειος
14. Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)
15. Φάμελλος Σωκράτης
16. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος
17. Μανωλάκου Διαμάντω
18. Μπούμπας Κωνσταντίνος
19. Αρσένης Κρίτων - Ηλίας

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

1. Δούνια Παναγιώτα
2. Καραμανλή Άννα
3. Κεφάλα Μαρία - Αλεξάνδρα
4. Κυρανάκης Κωνσταντίνος
5. Μαντάς Περικλής
6. Μπουτσικάκης Χριστόφορος
7. Τζούφη Μερόπη
8. Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)
9. Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)
10. Αλεξοπούλου Αναστασία – Αικατερίνη
11. Αδαμοπούλου Αγγελική

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΗΣΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. Γιόγιακας Βασίλειος
2. Δημοσχάκης Αναστάσιος
3. Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)
4. Καππάτος Παναγής
5. Κελέσης Σταύρος
6. Κόνσολας Εμμανουήλ
7. Πασχαλίδης Ιωάννης
8. Πάσης Ανδρέας
9. Σενετάκης Μάξιμος
10. Φόρτωμας Φίλιππος
11. Γκαρά Αναστασία
12. Ηγουμενίδης Νικόλαος
13. Πούλου Παναγιού (Γιώτα)
14. Συρμαλένιος Νικόλαος
15. Χαρίτσης Αλέξανδρος (Αλέξης)
16. Μπιάγκης Δημήτριος
17. Δελής Ιωάννης
18. Μπούμπας Κωνσταντίνος
19. Λογιάδης Γεώργιος

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2021
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους και αναφερόμενες κ.κ. Βουλευτές
- Γενική Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Έργου
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΕ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΥΣΙΜΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου εισαγωγικά να κάνω δύο παρατηρήσεις στη διεξαγωγή της συζήτησης.

Παρατήρηση πρώτη: Συζητάμε ένα κορυφαίο νομοσχέδιο από την πλευρά της Κυβέρνησης, από την πλευρά της δικής μας. Πιστεύουμε ότι είναι εμβληματικό, πιστεύουμε ότι είναι μία μεγάλη μεταρρύθμιση και πιστεύουμε ότι είναι μία μεγάλη αλλαγή υπέρ της πατρίδας, υπέρ της χώρας, υπέρ της παιδείας.

Στον πυρήνα αυτού του νομοσχεδίου υπάρχει μία λέξη, που ο καθένας τη μεταφράζει από τη δική του οπτική όπως θέλει. Υπάρχει η λέξη «ελευθερία». Δεν είναι μόνο η ακαδημαϊκή ελευθερία, είναι και η δημοσιογραφική ελευθερία, είναι και η κοινοβουλευτική ελευθερία. Είναι ισότιμες, με το ίδιο πολιτικό ειδικό βάρος.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα μου επιτρέψετε να καταδικάσω στην αρχή της τοποθέτησής μου την επίθεση που έγινε σήμερα εναντίον τριών εφημερίδων, των: «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», «ΕΣΤΙΑ» και «ESPRESSO», που πέρα από την κριτική που και προσωπικά μου έχουν κάνει ως Υπουργού, και με τη λογική της πολιτικής διαδικασίας είναι ένα καταδικαστέο γεγονός. Και θα ήθελα αυτό να το ακούσω από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Όπως επίσης, κύριε Γρηγοριάδη, που δεν μπορώ να αξιολογήσω γιατί δεν γνωρίζω τα περιστατικά όπως τα περιγράψατε λίγο πριν, θα ήθελα να ακούσω περισσότερο τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης με το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια σπουδή να καταδικάζετε τις επιθέσεις εναντίον Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και γραφείων της Νέας Δημοκρατίας, που καθημερινά βλέπουμε στη δημοσιότητα. Δεν βλέπω να το έχετε κάνει. Γιατί και αυτό είναι πιο σημαντικό, δηλαδή η κοινοβουλευτική δημοκρατία, να υπερασπίζεσαι την ελευθερία του λόγου στη δημοκρατία μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Συμφηφισμό κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κανένας συμφηφισμός, κύριε Φίλη.

Όμως, όταν βλέπουμε καθημερινά βιαιότητες, εγκληματικές ενέργειες εναντίον Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, είναι μία αποτρόπαια πράξη εναντίον της ίδιας της δημοκρατίας και έπρεπε να την καταδικάζετε εδώ, από αυτό το Βήμα, και δεν το κάνατε.

Μπαίνοντας τώρα στην ουσία του νομοσχεδίου, ακούγοντας την Αντιπολίτευση, προσπαθώ να συμπυκνώσω τον τρόπο με τον οποίο τοποθετείται και να βγάλω συμπερασματικά τον αντίλογο εκ μέρους της Αντιπολίτευσης.

Τέσσερα στοιχεία παραθέτει. Πρώτον, χάνεται η ακαδημαϊκή ελευθερία. Δεύτερον, υποβαθμίζεται η δημόσια παιδεία. Τρίτον, σπρώχνουμε τον κόσμο στα ιδιωτικά κολλέγια και, τέταρτον, αφινιδιάζουμε με αυτό το νομοσχέδιο.

Είναι ψέματα, ψέματα, ψέματα, ψέματα! Είναι τελείως διαφορετική η πραγματικότητα.

Ξεκινάω με το πρώτο. Γνωρίζουμε την κοινοβουλευτική διαδικασία πάρα πολύ καλά όλοι εδώ μέσα. Γνωρίζουμε πώς έρχονται τα νομοσχέδια, πώς συζητούνται και πώς συμφωνούνται. Ε, λοιπόν, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, που εισαγάγει η πολιτική του ηγεσία, είναι από τα νομοσχέδια που έχει συζητηθεί και έχει βγει στη δημόσια διαβούλευση περισσότερο από κάθε άλλο νομοσχέδιο. Πέρασε την επιτροπή της Βουλής με πολύ αναλυτική διαδικασία, απλόχερα στον χρόνο. Μίλησαν όλοι οι Βουλευτές που ζήτησαν τον λόγο, όπως γίνεται και τώρα στην Ολομέλεια. Πέρασε απ' όλους τους θεσμικούς φορείς που αφορούν την παιδεία και μπήκε και στην κοινοβουλευτική διαδικασία του διαλόγου που προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής. Τι άλλο θα μπορούσε να κάνει;

Το πιο κορυφαίο, το πιο σημαντικό, όμως, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι αυτή η αλλαγή, η μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία ήταν προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, που με συνέπεια σήμερα το κάνουμε πράξη.

Αυτή είναι η απάντηση, λοιπόν, στον «αφνιδιασμό» και «στα μούλωχτά» του κ. Τσίπρα που είπε για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Το δεύτερο αφορά το ζήτημα ότι σπρώχνουμε τον κόσμο σε ιδιωτικά κολλέγια. Τελείως λανθασμένη προσέγγιση. Αν κάποιος το πίστευε αυτό και αν πραγματικά η Νέα Δημοκρατία ήθελε να σπρώξει τον κόσμο προς τα ιδιωτικά κολλέγια, πολύ απλά θα έκανε ένα πράγμα: Δεν θα έφερνε αυτό το νομοσχέδιο. Στόχος και σκοπός μας είναι η αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Στην ιδεολογική αναφορά της Νέας Δημοκρατίας, στο καταστατικό μας, στα πιστεύω μας είναι στον πυρήνα η δημόσια παιδεία, την οποία προστατεύουμε, την οποία αναβαθμίζουμε και για την οποία θέλουμε να είναι ψηλά.

Άρα είναι τελείως ουτοπικό και ψευδές ότι σπρώχνουμε τον κόσμο στα ιδιωτικά κολλέγια. Αντίθετα, επειδή πλέον είναι μια πραγματικότητα που ως Υπουργός Εργασίας το έβλεπα το 2012-2014 και τώρα στο διάστημα που ήμουν Υπουργός, υπάρχει, δυστυχώς, μια αναντιστοιχία μεταξύ των επαγγελματιών, όπως διαμορφώνονται με πτυχίο από τα πανεπιστήμια μας, με τη ζήτηση στην αγορά εργασίας. Σήμερα με 16,7% ανεργία και έξω από το περίβλημα της πανδημίας, ναι, υπάρχει ζήτηση στην αγορά εργασίας και δεν υπάρχουν επαγγέλματα τα οποία να έρχονται να «κουμπώσουν» πάνω στη ζήτηση. Είναι μια πραγματικότητα, το παραδέχονται όλοι. Και ακριβώς αυτό κάνει το νομοσχέδιο, κατευθύνοντας τον κόσμο στην πλευρά εκείνη της γνώσης, που θα μπορούσε να έρθει να απαντήσει στη ζήτηση και στην προσφορά της αγοράς εργασίας, όπως υπάρχει.

Υπάρχει κάποιος Βουλευτής που αγνοεί αυτήν την πραγματικότητα; Δεν είμαστε η χώρα όπου λέμε ότι δεν υπάρχουν δεξιότητες, που η αγορά εργασίας δεν μπορεί να βρει εργαζόμενους; Ναι, υπάρχει στην Ελλάδα της ανεργίας του 16,3%-16,7%. Ναι, αυτό υπάρχει.

Και πάω τώρα στο επίμαχο ζήτημα το οποίο συζητήθηκε περισσότερο από όλα, διότι νομίζω ότι εδώ επιλέγω στην τοποθέτησή μου, κύριε Πρόεδρε, να κάνω, δυστυχώς, μία καταγραφή μιας μακρίας λίστας η οποία απαντά στο ερώτημα περί ακαδημαϊκής ελευθερίας ή όχι. Εμείς λέμε ότι δεν υπάρχει ακαδημαϊκή ελευθερία, έτσι όπως θα έπρεπε να υπάρχει σήμερα. Την αμφισβητούμε. Κι επιδιώκουμε με αυτό ακριβώς το νομοσχέδιο να μπούμε στον πυρήνα του προβλήματος, να αφήσουμε ένα παρελθόν το οποίο μέσα από μπαλώματα νομοθετικά ερχόταν να λύσει, υποτίθεται, το ζήτημα της ακαδημαϊκής ελευθερίας και δεν το κατάφερε ποτέ.

Ακούσατε καθηγητές και στο δημόσιο διάλογο, Βουλευτές που έλεγαν λίγο πριν «δεν θέλω να κάνω αναφορά, για να ξεπεράσουμε το ζήτημα των προσωπικών αναφορών» ότι δεν μπορούν να πάνε σε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο σήμερα να μιλήσουν. Είναι μια πραγματικότητα.

Στα ερωτήματα αυτά δεν απαντά ΣΥΡΙΖΑ. Θέλει να σέρνεται μια κατάσταση, έτσι γιατί τον βολεύει, για ιδεολογικούς, για πολιτικούς και μικροκομματικούς λόγους.

Κάνω, λοιπόν, την εξής αναφορά, η οποία έχει ένα ενδιαφέρον για όσους θέλουν να ακούσουν και για όσους ενδιαφέρονται πραγματικά να δουν την αλήθεια κατάματα. Μία λίστα, η οποία δεν είναι απόλυτη, είναι ενδεικτική γεγονότων που έχουν συμβεί στα πανεπιστήμια και θα ήθελα, γι' αυτή τη λίστα που θα αναφέρω, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, κατ' εξοχήν από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ μια ειλικρινή απάντηση.

Οκτώβριος 2006. Ο τότε πρότανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, Ιωακείμ Γρυσπολάκης δέχθηκε επίθεση από κουκουλοφόρους, επειδή είχε κάνει αίτημα προς τον εισαγγελέα για την εκδίωξη των εξωπανεπιστημιακών καταληψιών. Το 2011 ο πρότανης δέχθηκε επίθεση από κουκουλοφόρους, ενώ την ίδια χρονιά ομάδα τριάντα ατόμων εισέβαλε στην τάξη του, του πέταξε αυγά και τον γρονθοκόπησε. Τον τραυμάτισε τον πρότανη!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ποια κυβέρνηση ήταν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Νοέμβριος 2006. Το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε ζητήσει τη διενέργεια διεθνούς διαγωνισμού για τη σίτιση. Φοιτητές εισβάλλουν στο γραφείο του αντιπρύτανη, Θανάση Καραμπίνη, τον βγάζουν έξω με τη βία και χτίζουν την είσοδο, διότι πολύ απλά είχε ταχθεί υπέρ του διαγωνισμού. Οι έξι κατηγορούμενοι για το χτίσιμο αθρώνονται από το δικαστήριο. Τον έχτισαν τον πρότανη, κύριοι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Γιατί αθώωθηκαν; Υπάρχει τεκμήριο αθώωτητας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ιούνιος 2008. Ομάδα εισέβαλε στην αίθουσα όπου συνεδρίαζε η σύγκλητος απαιτώντας με τη βία να μη συζητηθεί η σύνταξη τετρατών συμβάσεων προγραμματισμού ανάμεσα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το Υπουργείο Παιδείας. Ο πρύτανης Αναστάσιος Μάνθος αρνήθηκε να του υποσχεθεί, με αποτέλεσμα να βρεθεί στο νοσοκομείο μετά από βαριά χτυπήματα στο κεφάλι. Τον έστειλαν στο νοσοκομείο τον πρύτανη, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Απρίλιος 2011. Ο Αμερικανός νομπελίστας Τζέιμς Γουότσον είχε προσκληθεί από το Πανεπιστήμιο Πατρών. Στην αίθουσα εισέβαλαν αντιεξουσιαστές και ο νομπελίστας σώθηκε από θαύμα, αφού φυγαδεύτηκε την τελευταία στιγμή λίγο πριν δεχθεί χτύπημα από κοντάρι. Δύο καθηγητές τραυματίστηκαν και πήγαν στο νοσοκομείο. Στο νοσοκομείο οι καθηγητές!

Δεκέμβριος 2009. Ο τότε πρύτανης του ΕΚΠΑ Χρήστος Κίττας δέχθηκε επίθεση από αντιεξουσιαστές που εισέβαλαν στην πρυτανεία, με αποτέλεσμα να διακομισθεί με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις στο νοσοκομείο. Κατά τη διάρκεια της μεταφοράς του υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο. Στην εντατική ο πρύτανης του πανεπιστημίου!

Νοέμβριος 2013. Φοιτητές μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και χτίζουν την πόρτα του γραφείου του Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο σε ένδειξη συμπαράστασης στους διοικητικούς υπαλλήλους των ΑΕΙ που θα έμπαιναν σε διαθεσιμότητα. Έχτισαν την πόρτα του καθηγητή, του πρύτανη του πανεπιστημίου! Τον έχτισαν!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατσαφάδος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Νοέμβριος 2014. Φοιτητές αδειάζουν σακούλες με βουνα σκουπιδιών στο γραφείο του αντιπρύτανη του ΕΚΠΑ Αντώνη Καλοκαιρινού. Άδειασαν τα σκουπίδια πάνω στο γραφείο του πρύτανη φοιτητές του πανεπιστημίου!

Φεβρουάριος 2017. Ο καθηγητής και σήμερα Υπουργός Άγγελος Συρίγος πέφτει θύμα άγριου ξυλοδαρμού μέσα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Προς τιμήν του, δεν το ανέφερε στην ομιλία του. Τρία άτομα που έκαναν γκράφιτι στους τοίχους του πανεπιστημίου γρονθοκόπησαν τον καθηγητή Συρίγο, επειδή απλώς τους έκανε παρατήρηση για την περιφρούρηση της δημόσιας περιουσίας. Γρονθοκόπησαν τον σημερινό Υφυπουργό και τότε καθηγητή του πανεπιστημίου, Άγγελο Συρίγο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατσαφάδος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Δεκέμβριος 2017. Επίθεση από κουκουλοφόρους στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας - Θράκης. Οι βανδαλισμοί έγιναν με αφορμή τη συζήτηση που είχε ο πρύτανης Αχιλλέας Ζαπράνης με φοιτητές κατά τη διάρκεια της οποίας κατ' αυτούς είχε ειρωνική διάθεση. Οι κουκουλοφόροι πέταξαν μπογιές στα γραφεία, ενώ χρησιμοποιώντας λοστούς και σφυριά έσπασαν τζάμια και υπολογιστές. Λοστούι, σφυριά, ζημιές στο πανεπιστήμιο!

Μάρτιος του 2018. Στο Πανεπιστήμιο Πειραιά εισβάλλει ομάδα νεαρών που διαμαρτυρόταν για τις διώξεις Ρωμανού - Ντάλιου κ.λπ., σε αίθουσα όπου έκανε μάθημα η διεθνολόγος Μαίρη Μπότση. Κουκουλοφόροι, εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, περιέλουσαν την καθηγήτρια με μπογιές απειλώντας την για τη ζωή της και για πολύ χειρότερα. Την έλουσαν με μπογιές την καθηγήτρια!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατσαφάδος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Οκτώβριος 2020. Η κορύφωση, της οποίας έγινε περιγραφή και από τον κ. Χρυσοχοϊδη, και συντάραξε συθέμελα την ελληνική κοινωνία. Η κτηνωδία που σόκαρε την ίδια την κοινωνία. Ομάδα δεκαπέντε κουκουλοφόρων εισβάλλει με τρομοκρατικό τρόπο στο γραφείο του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Προξένησε εκτεταμένες καταστροφές στα γραφεία, στους τοίχους και στον εξοπλισμό της πρυτανείας, ενώ πριν αποχωρήσουν, άσκησαν σωματική βία στον πρύτανη, τον απείλησαν, τον εξύβρισαν και με ακραίο φασιστικό τρόπο τον υποχρέωσαν να φωτογραφηθεί με ταμπέλα στον λαιμό υπέρ των καταλήψεων.

Η μόνη χώρα που ανεδόταν επί δεκαετίες τα πανεπιστήμιά της να αποτελούν ορμητήριο παρανόμων στοιχείων ήταν η χώρα μας.

Και τώρα τέσσερα αμείλικτα ερωτήματα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, κύριοι της Αντιπολίτευσης, που είστε εναντίον του νομοσχεδίου:

Ερώτηση πρώτη. Σας διάβασα μια περιοριστική λίστα. Υπάρχουν και άλλα, τα οποία δεν έχουν καταγραφεί είτε λόγω φόβου είτε λόγω εκφοβισμού. Ερώτηση πρώτη: Σε ποιο μέρος του κόσμου έχουν συμβεί αυτά τα γεγονότα μέσα σε πανεπιστήμια; Απάντηση: Σε κανένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στην Αμερική. Με πυροβόλα όπλα μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ερώτηση δεύτερη. Τη ζημιά που έχει προξενήσει στα πανεπιστήμια, στις καταστροφές των κτηρίων, τους βανδαλισμούς που έχουν γίνει στα κομπιούτερ, ποιος την έχει πληρώσει τελικά; Κύριε Υπουργέ, ποιος την πληρώνει τη ζημιά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατσαφάδος που είναι Υπουργός. Το ακούσατε ποιος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Να σας απαντήσω. Ο Έλληνας φορολογούμενος από την τσέπη του πληρώνει τις ζημιές, κύριε Φίλη, που είστε εναντίον αυτού του νομοσχεδίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο Κατσαφάδος που είναι Υπουργός. Το ακούσατε ποιος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ερώτηση τρίτη...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρία Πρόεδρε, βλέπετε, ο κ. Φίλης ενοχλείται από την αλήθεια. Δεν μπορεί να περιφρουρήσει την αδυναμία του να απαντήσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ερώτηση τρίτη: Αν υπήρχε ο νόμος που φέρνουμε σήμερα στη Βουλή, τα γεγονότα αυτά θα είχαν συμβεί;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Χειρότερα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Απάντηση: Όχι, διότι θα υπήρχε τάξη, νομιμότητα και ελευθερία ακαδημαϊκή μέσα στα πανεπιστήμια.

Ερώτηση τέταρτη: Αυτές οι εικόνες τελικά αναβαθμίζουν ή υποβαθμίζουν τη δημόσια παιδεία; Απάντηση, νομίζω, απ' όλους: Την υποβαθμίζουν και την καταρακάλανε. Και δεν αξίζει μια τέτοια δημόσια παιδεία, που τη θέλουμε όλοι ψηλά -γιατί πιστεύουμε στη δημόσια παιδεία- να έχει τέτοια αντιμετώπιση.

Γι' αυτό, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέρνουμε αυτό το νομοσχέδιο. Το φέρνουμε δυνατά, γνωρίζοντας από την αρχή, υποσχόμενοι και προεκλογικά γι' αυτή τη μεγάλη μεταρρύθμιση ότι θα βρούμε απέναντι τις δυνάμεις της αδράνειας, τις δυνάμεις οπισθοδρόμησης, τις δυνάμεις που για χρόνια τώρα θέλουν να υπάρχει αυτή η παθολογία και η αρνητική εικόνα των δημόσιων πανεπιστημίων. Γι' αυτό, λοιπόν, με θάρρος η πολιτική ηγεσία, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας είμαστε μια γροθιά για να αλλάξουμε το μέλλον της χώρας, γιατί θέλουμε μια παιδεία ψηλά, γιατί θέλουμε να εγγυηθούμε ένα μέλλον πολύ καλύτερο για τις νέες γενιές των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Τσακαλώτος από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, αλλά όχι μόνο, έχουν μια συνήθεια να κάνουν ερωτήσεις που πρέπει να απαντήσουν οι φοιτητές. Πολλές φορές, όμως, κάνουμε το αντίθετο. Δίνουμε ένα κείμενο από ένα άρθρο επιστημονικό και ρωτάμε τους φοιτητές σε μία, δύο παραγράφους να μας πουν ποια ήταν η ερώτηση στην απάντηση αυτού του κειμένου. Δηλαδή, αν μπορούν να καταλάβουν οι φοιτητές, οι φοιτήτριες ποιο ήταν το ερώτημα που απασχόλησε κάποιον καθηγητή, κάποιον αρθρογράφο.

Δίνουμε τώρα αυτό το νομοσχέδιο. Θα ρωτάγαμε τους πολίτες: Ποια ήταν η ερώτηση στην οποία αυτό το νομοσχέδιο είναι η απάντηση; Ένας πολίτης απαντάει «η αναβάθμιση της παιδείας». Προκύπτει αυτό ότι είναι η αναβάθμιση της παιδείας; Προκύπτει ότι θέλουμε να πάμε στον στόχο που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση πόσους αποφοίτους θα έχουμε; Προκύπτει ότι

υπάρχει αύξηση της χρηματοδότησης; Προκύπτει ότι με την αύξηση της χρηματοδότησης θα μπορούμε να βελτιώσουμε την ποιότητα των σπουδών; Προκύπτει ότι για τους τριακόσιους που συνταξιοδοτούνται κάθε χρόνο θα γίνει αναπλήρωση; Προκύπτει ότι έχετε ένα σχέδιο αύξησης για κάθε χρόνο, ώστε να φτάσουμε σε κάποια ικανά επίπεδα; Δεν νομίζω θα ήταν η σωστή απάντηση αν η ερώτηση αφορούσε την αναβάθμιση της παιδείας.

Ένας άλλος φοιτητής, ένας πολίτης απαντάει: «Να είναι πιο κοινωνικά δίκαια». Αυτή είναι η απάντηση. Προκύπτει αυτό; Κόψατε τα διετή προγράμματα σπουδών για τους ανθρώπους που ήθελαν την κατάρτιση και αυτό θα σημαδέψει όλη σας τη ζωή, κυρία Κεραμέως. Σε όλη σας τη ζωή αυτό θα σας κυνηγάει, γιατί δείξατε την ταξική σας μεροληψία. Προκύπτει από το 1% που σας είπε ο κ. Σκουρλέτης για τα παιδιά που πηγαίνουν από το νυχτερινό και απαντήσατε ότι μπορούν να δώσουν εξετάσεις έτσι κι αλλιώς; Αυτή είναι η κοινωνική παιδεία, ότι θα είναι σαν τη Μεγάλη Βρετανία, ανοιχτή για όλους, τζάμπα για όλους; Από πού προκύπτει ότι εδώ έχετε μέριμνα, στεναχώρια για την κοινωνία, για το κοινωνικό κομμάτι της παιδείας για να είναι για όλους και για όλες; Από πουθενά. Πάει και αυτή η απάντηση των φοιτητών.

Προκύπτει ότι είναι για την ασφάλεια; Εκεί δεν θα κοιτάζουμε το νομοσχέδιο. Μπορούμε να κοιτάξουμε, όμως, τι είπε ο κ. Συρίγος. Ήταν απερίγραπτη η ομιλία του κ. Συρίγου για καθηγητή πανεπιστημίου. Απερίγραπτη! Ξέρετε ποιόν μου θυμίσατε; Μου θυμίσατε τον Χόρχε που μένει από το «Όνομα του Ρόδου». Ήταν ο μοναχός εκείνος που μέσα στο μοναστήρι δεν ήθελε ο κόσμος να διαβάζει την κωμωδία του Αριστοτέλη, γιατί θα υπονόμει τη θρησκεία.

Πραγματικά διαβάσατε κείμενα που αμφισβητούν ότι οι καθηγητές δεν πρέπει να έχουν δεύτερες δουλειές και τρίτες δουλειές; Αμφισβητείτε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα με καθηγητές, ότι είναι πολύ ενσωματωμένοι με το κράτος; Έχετε διαβάσει ποτέ το «New York Review Books» ή το «London Review Books», έστω μια φορά και εκπαιδευτικά άρθρα; Όλα τα ζητήματα ή το 50-60% από τα ζητήματα που αναφέρατε στις προκηρύξεις, στις διακηρύξεις, συζητούνται όχι μόνο στην πανεπιστημιακή κοινότητα της Αμερικής και της Βρετανίας, αλλά και στους απλούς πολίτες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και τρώνε ξύλο;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν είπαμε αυτό. Η Αστυνομία τι θα κάνει; Θα σταματήσει αυτές τις προκηρύξεις; Οι προκηρύξεις είχαν επιχειρήματα. Μπορεί να μη σας άρεσαν αυτά τα επιχειρήματα, αλλά είχαν επιχειρήματα. Αυτό θα κάνει η Αστυνομία, θα σταματάει αυτές τις προκηρύξεις, αυτά τα συνθήματα; Να μας το πείτε άμα είναι αυτό, για να ξέρουμε και εμείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άμα αυτό καταλάβετε!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Και το τελευταίο θα ήταν ότι αυξάνει την ελευθερία. Πάλι ο κ. Συρίγος μάς είπε πώς καταλαβαίνει την ελευθερία, ποιες απόψεις είναι αρεστές στην Κυβέρνηση και ποιες δεν είναι. Τις κατέγραψε μία-μία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν προκύπτει κανένα σοβαρό ερώτημα στο οποίο αυτό το νομοσχέδιο να απαντά. Εγώ, όπως πολλοί και πολλές από εσάς, λόγω του lockdown, έχουμε την ευκαιρία να διαβάσουμε λίγο περισσότερο. Το τελευταίο που ξαναδιάβασα ήταν η «Αντιγόνη» του Σοφοκλή. Στις πιο πολλές κατανοήσεις -που ο κόσμος το έχει διαβάσει μόνο μια φορά ή το έχει ξεχάσει- είναι λίγο σαν γουέστερν, σαν καουμποϊκό. Η Αντιγόνη έχει το άσπρο καπέλο, ο Κρέοντας έχει το μαύρο καπέλο του κακού. Δεν είναι έτσι. Και πρέπει να σας πω, κυρία Κεραμέως και κύριε Συρίγο, ότι είσατε πολύ χειρότεροι από τον Κρέοντα για δύο λόγους:

Ο πρώτος -όταν διαβάσατε το κείμενο- διότι σιγά-σιγά ο Κρέοντας καταλαβαίνει τη μάχη και τη διαμάχη αξιών. Δεσμεύουμε περισσότερο για την οικογένεια και αυτόν τον δεσμό ή για τη λογική του κράτους; Και σιγά-σιγά, καθώς προχωρά το δράμα, καταλαβαίνουμε ότι κάτι έχει καταλάβει ο Κρέοντας. Κάτι έχει καταλάβει από την κριτική ότι εκτός από τη λογική του κράτους, υπάρχει και η λογική της οικογένειας. Εσείς δεν έχετε καταλάβει τίποτα.

Ο δεύτερος λόγος, διότι ο Κρέοντας υποστηρίζει τη λογική του

κράτους. Αυτό κάνει. Εσείς δεν το κάνετε αυτό. Εσείς δεν υποστηρίζετε τη λογική του κράτους. Εσείς υποστηρίζετε τη λογική μιας ελίτ. Αυτό κάνετε. Έχετε πάει και έχετε μεγαλώσει όλοι στο ίδιο περιβάλλον, έχετε πάει στα ίδια σχολεία, έχετε τις ίδιες πανεπιστημιακές σπουδές, ζείτε σε παρόμοια σπίτια, έχετε παρόμοια διασκέδαση και έχετε αποκοπεί εντελώς από αυτή την πραγματικότητα, από αυτή την κοινωνία, από αυτή την πανεπιστημιακή κοινότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Μπράβο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν είστε ούτε καν η ελίτ. Είσατε μια κλίκα της ελίτ που θέλει να μην καταλαβαίνει. Που επειδή μεγαλώσατε με τον τρόπο που μεγαλώσατε, όπως σας είπα, θεωρείτε ότι οι νόμοι ούτε καν αφορούν εσάς, ούτε οι κανόνες αφορούν εσάς, αφορούν τους άλλους. Και, τέλος, γι' αυτό έχετε αυτόν τον αυταρχισμό που έχετε και κάνετε σαν να μην καταλαβαίνετε.

Μας είπε ο κ. Βρούτσης ότι έγινε μεγάλη συζήτηση. Αυτή είναι κριτική μας, κύριε Βρούτση; Το είπε και η κ. Κεραμέως, ότι είχε μεγάλη συζήτηση. Αυτό είναι το επιχειρήμα του ΣΥΡΙΖΑ, του ΜέΡΑ25 και του ΚΚΕ; Αυτό είναι το επιχειρήμα; Το επιχειρήμα μας για τη δημοκρατία δεν είναι αυτό. Είναι ότι τη στιγμή που έχουμε πανδημία όλα πρέπει να αλλάξουν. Βεβαίως, να νομοθετήσετε και για την πανδημία και για τις οικονομικές συνέπειες. Εκτός αν έχετε αυτή τη μιμηλιστική θεωρία της δημοκρατίας, ότι δημοκρατία είναι μόνο το ότι μπορούμε να δώσουμε μια κυβέρνηση μετά από τέσσερα χρόνια. Αν δεν έχετε αυτό, καταλαβαίνω ότι η δημοκρατία είναι κάτι πιο πολύπλοκο. Και η αντίσταση και οι διακηρύξεις και οι αγώνες είναι κάτι που πρέπει να συνυπάρχουν με τη νομοθέτηση και γι' αυτό συρρικνώνετε τη δημοκρατία. Γιατί την κλίκα των ελίτ που υποστηρίζετε δεν την βολεύει αυτό και το μόνο που έχει μείνει, είναι ο αυταρχισμός.

Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν απαντάει σε κανένα ερώτημα της σύγχρονης πανεπιστημιακής παιδείας, ούτε στο πώς θα βελτιωθεί, ούτε πώς θα γίνει πιο δίκαιη κοινωνικά, ούτε πώς θα μπορέσουν οι φοιτητές και οι φοιτητές να συμμετέχουν σε μια ζωή, όπου θα μπορούν να έχουν κριτική σκέψη και να μην έχουν έναν κ. Συρίγο να έρχεται στη Βουλή και να τους κάνει καταγγελία γιατί τους ενοχλούν πολλά πράγματα στο πανεπιστήμιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Παπαδόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κεραμέως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μήπως έχουμε κανένα νεότερο από τον κ. Χρυσοχοϊδί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Προς το παρόν, όχι, αλλά φαντάζομαι ότι στην πορεία της συζήτησης, κάποια στιγμή, ο κ. Χρυσοχοϊδης θα έρθει και θα ενημερώσει το Σώμα.

Ορίστε, κύριε Παπαδόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΗΛ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για άλλη μια φορά τα ακούσαμε όλα σε αυτό το νομοσχέδιο, ακούσαμε πάλι ότι είμαστε ελίτ, ακούσαμε χίλια δυο πράγματα.

Κύριε Τσακαλώτο, αυτό που δεν ακούσαμε -και ειλικρινά νομίζω ότι είναι κοινή παράκληση όλων των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας- είναι ότι παίρνετε τον ρόλο που σας αρμόζει. Πάρτε τον ρόλο που σας αρμόζει! Ποιος είναι αυτός;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Όχι αστυφύλακας...

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΗΛ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η Αντιπολίτευση! Κάντε αντιπολίτευση, βοηθήστε το κοινοβουλευτικό έργο, βοηθήστε την Κυβέρνηση με τον τρόπο σας. Είστε, δυστυχώς, αλλού για αλλού ακόμη. Συνέρθετε! Είναι χρήσιμο το να μπορείτε να κάνετε ουσιαστικά αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δεκαπέντε και πλέον χρόνια κοινοβουλευτικής παρουσίας και περισσότερο από τριάντα χρόνια στον πολιτικό στίβο μαζί με τα φοιτητικά μου χρόνια, θα ήθελα να καταθέσω συνοπτικά -όσο μπορώ- μια συνολική πολιτική και βιωματική εμπειρία και ως φοιτητής και ως καθηγη-

της στην τριτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ως κοινοβουλευτικός, αλλά κυρίως ως πολίτης.

Αγαπητή Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τριάντα χρόνια όλοι μας -χωρίς καμμία εξαίρεση, πιστεύω- έχουμε επαναλάβει δεκάδες φορές τις λέξεις «παραπαιδεία», «υποχρηματοδότηση», «ανεργία», «αξιολόγηση», «αιώνιοι φοιτητές» και πολλές άλλες. Αναλόγως και περισσότεροι από δέκα Υπουργοί Παιδείας έχουν υποστηρίξει ότι άμεσα ή έμμεσα σχεδίασαν και εισήχθησαν έναν νόμο-πλαίσιο, μια μεγάλη μεταρρύθμιση, που έλυσε τα προβλήματα -τα χρόνια προβλήματα- του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Πολλές απ' αυτές τις προσπάθειες ήταν λανθασμένες και επιφανειακές, άλλες ήταν σοβαρές ή εμπειρεύσαν ουσιαστικά μέτρα, όπως πιστεύω η σημερινή, κυρία Υπουργέ, αλλά, δυστυχώς, πολλές έμειναν ημιτελείς ή ανατράπηκαν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί ποτέ δεν καταφέραμε σε αυτή τη χώρα -ποτέ!- ένα εκπαιδευτικό σύστημα να αγκαλιάσει μία ολόκληρη γενιά, να αγκαλιάσει τον μαθητή του δημοτικού μέχρι τον απόφοιτο του λυκείου. Ποτέ! Βλέπουμε συνεχείς αλλαγές, βλέπουμε αλλαγές ακόμα και στην ίδια κυβέρνηση, όταν αλλάζουν οι Υπουργοί, αλλάζουν τα νομοθετήματα.

Αυτό δεν βοηθάει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την παιδεία και την εκπαίδευση στη χώρα μας.

Βλέπουμε μεταρρυθμίσεις και αλλαγές που απέτυχαν, κυρίως γιατί δεν εντάσσονται σε μια συνολική μεταρρύθμιση που να έχει αρχή, μέση και τέλος, με μετρήσιμα αποτελέσματα και μακροπρόθεσμους στόχους. Γιατί καμμία μεταρρύθμιση και κανένας νόμος δεν μπορεί να εφαρμοστεί με επιτυχία, εάν έχει μόνο μια πλειοψηφία μέσα στη Βουλή και αν δεν έχει την κοινωνική πλειοψηφία, την πλειοψηφία της κοινωνίας.

Συνεπώς μια καλή νομοθέτηση -και όχι ένας απλός νόμος ο οποίος ψηφίζεται- πρέπει να εκφράζει, να αποτυπώνει θεσμικά τη βούληση των κοινωνικών ομάδων τις οποίες αφορά και όχι τις μικρές πλειοψηφίες, μειοψηφίες που δημιουργούν τα προβλήματα αυτά μέσα.

Από την άλλη πλευρά, όταν καταπιάνεσαι με το εκπαιδευτικό σύστημα, οφείλεις να έχεις βαθιά χαραγμένο στο μυαλό σου ότι πρέπει να έχεις μία ενιαία στρατηγική αρχών και στόχων που θα διατρέχει όλες τις βαθμίδες από το νηπιαγωγείο έως το πανεπιστήμιο, σε όλη τη μάθηση, από την τυπική έως την άτυπη. Δεν μπορεί να ζητάς από έναν δεκαεπτάχρονο μαθητή να επιλέξει αυστηρά και στοχοποιημένα τα πανεπιστημιακά τμήματα, όταν στο δημοτικό δεν φρόντισε κανείς να καλλιεργήσει την κριτική του ικανότητα, ή να καταλάβει ότι η επάρκεια η οποία παίρνει εξαρτάται από το αν επέλεξε την επαγγελματική του ιδιότητα ή του προέκυψε, δηλαδή, αν έκανε αυτό που ήθελε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα περισσότερο, όσο και αν συμφωνώ με την Αστυνομία στα πανεπιστήμια και στην πανεπιστημιακή κοινότητα, όσο και αν νομοθετήσεις ένα πειθαρχικό δίκαιο, δεν θα μπορέσεις ποτέ να προστατεύσεις την πανεπιστημιακή κοινότητα, εάν δεν την προστατέψεις και δεν επιδώξεις να την προστατεύσει μεγάλη πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Όσον αφορά τους φοιτητές και τους καθηγητές, ελπίζω και πιστεύω -από ό,τι φαίνεται- κυρία Υπουργέ, ότι θα το αγκαλιάσουν αυτό στην πλειοψηφία τους, αρκεί η πλειοψηφία αυτή -που είναι μεγάλη- να ξυπνήσει.

Δείτε ένα παράδειγμα: Είχα πάει τις προάλλες στο ΑΠΘ. Πραγματικά, η φύλαξη η οποία έχει τα τελευταία χρόνια είναι άριστη. Είναι δυνατή αυτή η φύλαξη, όμως, να προφυλάξει το πανεπιστήμιο από τους παραβατικούς και παράνομους, από τις παράνομες ενέργειες οι οποίες γίνονται; Βεβαίως, όχι. Γι' αυτό απαιτούνται στην εφαρμογή μετριοπαθείς φωνές και μετρημένες πράξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή αρκετούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Πραγματικά, για άλλη μια φορά μας εντυπωσίασατε. Εκτός από το ότι δεν μπορείτε να παίξετε τον ρόλο της Αντιπολίτευσης, το να βοηθήσετε, δηλαδή, ή να κρίνετε, να κριτικάρετε και να προωθήτε το έργο της Κυβέρνησης, ήταν πολύ -δυστυχώς τη φορά αυτή- πολιτικά αγενείς και προκλητικοί αρκετοί συνάδελφοι. Δεν τους βλέπω αυτή τη στιγμή μέσα στην Αίθουσα.

Και το ερώτημα είναι: Όλοι αυτοί οι οποίοι μιλήσατε με αυτόν

τον τρόπο -και ήσασταν Βουλευτές στη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ- τι κάνατε τεσεράμισι χρόνια; Τα προτείνατε πουθενά αυτά; Είχαμε δύο Υπουργούς Παιδείας, που, όπως είπα και πριν, ο ένας άλλαξε τους νόμους μετά τον άλλον και σήμερα τίποτα.

Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Συρίγο, μιας και μου δίνεται η ευκαιρία, τον Υφυπουργό Παιδείας, ο οποίος την πρώτη μέρα που ανέλαβε τα καθήκοντά του έκανε μια τηλεδιάσκεψη με τους Βουλευτές της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας και το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Μακεδονίας και από πρώτο χέρι πήρε μια σημαντική άποψη για το τι συμβαίνει εκεί. Και το λέω αυτό, γιατί αν αφεθούν τα περιφερειακά ιδρύματα χωρίς υποδομές, με ελάχιστο εργαστηριακό και ακαδημαϊκό προσωπικό, ή με επισκέπτες καθηγητές, σε δύο, τρία χρόνια θα ερημώσουν και αυτό είναι πάρα πολύ άσχημο.

Όσον αφορά την ενδυνάμωση των περιφερειακών ιδρυμάτων, όπως της Δυτικής Μακεδονίας -θα αναφερθώ στο δικό μας πανεπιστήμιο- όσο και αν την επιδιώκουμε, δεν το κάνουμε για να τροφοδοτήσουμε το λιανεμπόριο, την κατανάλωση, όπως επιδερμικά κάποιοι επιπόλαιοι, όψιμοι εκσυγχρονιστές υποστηρίζουν. Το κάνουμε γιατί η ενίσχυση των περιφερειακών ιδρυμάτων συνάδει με την ουσιαστική περιφερειακή ανάπτυξη και την πραγματική κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω.

Παραδείγματα χάριν, η συγχώνευση τμημάτων με μεγαλύτερο ενδιαφέρον, ξενόγλωσσα τμήματα, μεταπτυχιακά προγράμματα, η πανεπιστημιούπολη της Πτολεμαΐδας, όπως κουβεντιάζαμε, κυρία Υπουργέ, η Σχολή Επιστημών Υγείας στην Πτολεμαΐδα, που σήμερα έχει κάποια τμήματα.

Ιδιαίτερα το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Μακεδονίας έχει προσφάτως περάσει εξαιρετική πιστοποίηση. Πρέπει να σημειώσετε ότι το 2013 με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» δυναμώθηκε και ισχυροποιήθηκε. Όμως, ο ρόλος του σήμερα -ειδικά σήμερα που βαίνουμε στη «δίκαιη μετάβαση» μετά την εποχή του λιγνίτη- είναι καταλυτικός. Και μόνο για αυτό θα πρέπει άμεσα να ενισχυθεί με ανθρώπινο δυναμικό και υποδομές. Ειδάλλως, η εύλογη επιφυλακτικότητα των συμπολιτών μας για τη «δίκαιη μετάβαση» θα γίνει απογοήτευση και άρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να πω ότι η σύνδεση των περιφερειακών παραγωγικών μοντέλων και πλεονεκτημάτων με την ακαδημαϊκή ζωή και το ανάποδο, μόνο ευεργετικά αποτελέσματα φέρνει για την Ελλάδα. Μία Ελλάδα που ανοικοδομείται, μία Ελλάδα που ξανασυστήνεται στο διεθνές περιβάλλον με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού, μία Ελλάδα, που εμείς είμαστε υποχρεωμένοι για τις νέες γενιές που έρχονται να στηρίξουμε, διότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που πιστεύουμε ότι θα δημιουργήσει ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε στοχεύει στο να αναβαθμίσει το επίπεδο σπουδών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να βελτιώσει το ακαδημαϊκό περιβάλλον, να εξασφαλίσει πιο στοχευμένες, πιο ποιοτικές επιλογές για τους φοιτητές μας και μεγαλύτερη αυτονομία για τα πανεπιστήμια μας.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω, ευχαριστώντας ανθρώπους που είχαν καίρια συμβολή στο νομοσχέδιο αυτό, όπως τον Υφυπουργό κ. Άγγελο Συρίγο, την Υφυπουργό κ. Ζέττα Μακρή, τον Γενικό Γραμματέα κ. Αποστόλη Δημητρόπουλο, τον πρώην Υφυπουργό Παιδείας κ. Βασίλη Διγαλάκη, τον κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδή για την εποικοδομητική συνεργασία στο πλαίσιο ζητημάτων που αφορούν συγκεκριμένες πτυχές ασφάλειας στους χώρους των πανεπιστημίων.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι να αφήσουμε οριστικά πίσω μας

πέντε παθογένειες δεκαετιών, να δώσουμε στα παιδιά μας, στους καθηγητές μας, σε όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα το πανεπιστήμιο που τους αξίζει. Πέντε παθογένειες, που ελπίζω να μην απασχολήσουν ποτέ ξανά την κοινοβουλευτική διαδικασία. Πέντε παθογένειες, για τις οποίες θεωρούμε ήδη παράδοξο το γεγονός ότι εν έτει 2021 υφίστανται και συζητούνται ακόμη.

Παθογένεια πρώτη: Η εισαγωγή στα πανεπιστήμια χωρίς ακαδημαϊκές προϋποθέσεις, με βαθμούς «1», «2», «3» στα «20». Απάντησή μας: Ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Σήμερα, με τις ρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης, εισάγονται στα πανεπιστήμια υποψήφιοι των πανελλαδικών, ακόμη και με βαθμό «0,6» στα «20», ενώ σχεδόν το 30% των φοιτητών δεν αποφοιτά. Ειδικότερα, σε τμήματα και σχολές με βάση εισαγωγής κάτω του «7» αποφοιτά κατά μέσο όρο ένας στους δύο εισακτέους, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις μόλις ένας στους πέντε.

Η πρότασή μας, λοιπόν, είναι για θεσμοθέτηση ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Ελάχιστη βάση εισαγωγής ως απόλυτο μέγεθος, ας πούμε το «10»; Όχι. Γιατί όχι; Για να μην εξαρτάται από τον εκάστοτε βαθμό δυσκολίας των θεμάτων. Ελάχιστη βάση εισαγωγής, η ίδια για όλα τα τμήματα; Όχι. Γιατί όχι; Γιατί τα προγράμματα σπουδών διαφέρουν και είναι σημαντικό κατά τη γνώμη μας να μπορούν να διαφοροποιηθούν και οι ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής σε αυτά, για να δώσουμε μεγαλύτερη ελευθερία και αυτονομία στα πανεπιστήμια μας να καθορίζουν τους όρους εισαγωγής σε αυτά, την ελάχιστη βάση εισαγωγής, τους συντελεστές βαρύτητας των μαθημάτων. Ελάχιστη βάση, λοιπόν, ως ποσοστό, όχι ως απόλυτο αριθμό. Ελάχιστη βάση που τίθεται από κάθε πανεπιστημιακό τμήμα ως ποσοστό επί του μέσου όρου των επιδόσεων όλων των υποψηφίων του ίδιου επισημοποιημένου πεδίου.

Θεσπίζουμε, λοιπόν, το αυτονόητο. Ακαδημαϊκά κριτήρια εισαγωγής στα πανεπιστήμια μας και με αυτόν τον τρόπο ενισχύουμε τις προϋποθέσεις για επιτυχία και έγκαιρη ολοκλήρωση των σπουδών. Θωρακίζουμε το κύρος των πανεπιστημίων μας, ενδυναμώνουμε την αυτονομία τους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να διαμορφώνουν τα ίδια, την ακαδημαϊκή φυσιογνωμία που επιθυμούμε.

Παθογένεια δεύτερη: Εισαγωγή υποψηφίων σε τμήματα που έχουν επί της ουσίας δηλώσει τυχαία, ας πούμε την εκατοστή, τη διακοσιοστή επιλογή στο μηχανογραφικό. Απάντησή μας: Συνειδητές, στοχευμένες επιλογές των νέων για να εισάγονται περισσότεροι νέοι σε τμήματα ψηλά στις προτιμήσεις τους. Σήμερα που δεν υπάρχει τέτοιο πλαίσιο, μόνο ένας στους δύο -κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το στατιστικό αυτό έχει νομίζω, σημασία- επιλέγει το τμήμα στο οποίο καταλήγει να φοιτά, μέσα στις πρώτες πέντε επιλογές του. Και μπορεί κάλλιστα κάποιος να καταλήξει να εγγραφεί σε ένα τμήμα το οποίο έχει επιλέξει ως διακοσιοστό. Και θα πει κανείς «και τι πειράζει αυτό;». Όχι, πειράζει. Πειράζει, πρώτον, γιατί οι πιθανότητες να φοιτήσει και να αποφοιτήσει από το τμήμα είναι πάρα πολύ χαμηλές και πειράζει γιατί παίρνει τη θέση από κάποιον άλλον, ο οποίος θέλει να σπουδάσει συγκεκριμένα σε εκείνο το πανεπιστημιακό τμήμα.

Μελέτη του CEDEFOP του 2018 τονίζει ότι η Ελλάδα είναι εικοστή τρίτη, μεταξύ είκοσι οκτώ χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, να αναπτύξει δεξιότητες που έχουν αντίκρισμα στην αγορά εργασίας. Υπάρχει, λοιπόν, αυτό το κενό, αυτό το χάσμα μεταξύ αυτού που παράγουμε ως εκπαιδευτική διαδικασία και αυτού που έχει πραγματικά ανάγκη η αγορά εργασίας. Προτείνουμε, λοιπόν, την υποβολή μηχανογραφικού σε δύο φάσεις, επιδιώκοντας έτσι να εισάγονται περισσότεροι υποψήφιοι σε τμήματα στα οποία θέλουν πραγματικά να σπουδάσουν.

Παθογένεια τρίτη: Πάνω από το 40% των φοιτητών μας έχει ξεπεράσει τα $v+2$ έτη σπουδών. Απάντησή μας: Σπουδές με χρονικό όριο φοίτησης, όπως κάθε εκπαιδευτική διαδικασία. Στη συζήτηση στην επιτροπή παρουσιάσαμε στοιχεία της EUROSTAT, τα οποία καταδεικνύουν ότι είμαστε στο ζενίθ ως προς τον αριθμό των φοιτητών στη χώρα, στο ναδίρ ως προς το ποσοστό στο ρυθμό αποφοίτησης. Είμαστε δεύτεροι, έχουμε 7,14% του πληθυσμού να φοιτά σε πανεπιστήμιο. Πόσο είναι σε άλλες

χώρες; Αυτό που σε μας είναι 7,14% σε άλλες ο μέσος όρος είναι 3,9%. Και είμαστε τελευταίοι -και δυστυχώς, μακράν τελευταίοι- στον ρυθμό αποφοίτησης. Ετήσιος ρυθμός αποφοίτησης 9,17%, όταν ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 24%. Φοιτητές εισάγονται μαζικά σε σχολές από τις οποίες δεν μπορούν να αποφοιτήσουν ή σε σχολές που δεν τους ενδιαφέρουν. Σχεδόν οι μισοί φοιτητές μας καταλήγουν να είναι αιώνιοι. Για να πούμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη έχει δημιουργηθεί ένα σύστημα εμπαιγμού υποψηφίων και οικογενειών, που υπόσχεται σπουδές πανεπιστημιακού επιπέδου σε υποψηφίους που δεν τις επιθυμούν πραγματικά ή δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτές και δεν τους προσφέρουν διέξοδο για το μέλλον.

Προτείνουμε, λοιπόν, τη θέσπιση ανώτατης χρονικής διάρκειας φοίτησης με ειδική μέριμνα για φοιτητές που έχουν σοβαρό λόγο υγείας, για εργαζόμενους φοιτητές και για αθλητές που είναι διακεκριμένοι με νομοτεχνική βελτίωση που καταθέτουμε. Κάθε εκπαιδευτική διαδικασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινείται σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο που έχει αρχή, μέση και τέλος και η προσαρμογή σ' αυτό το πλαίσιο είναι κι αυτή μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Όπως δεν μπορεί ένας μαθητής, ο γιος σας ή η κόρη σας, να είναι δεκαπέντε χρόνια στη Γ' γυμνασίου ή στην Α' λυκείου, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο δεν είναι λογικό ένας φοιτητής να είναι στο πανεπιστήμιο για είκοσι χρόνια. Αυτός ο απεριόριστος χρόνος ολοκλήρωσης σπουδών δεν βοηθάει το πανεπιστήμιο. Το κρατάει δέσμιο, χαμηλά στις διεθνείς κατατάξεις, δεν βοηθάει τον φοιτητή γιατί τον εμποδίζει από το να ενσωματωθεί στην αγορά εργασίας.

Παθογένεια τέταρτη: Η στρεβλή αντίληψη ότι ο μόνος δρόμος εκπαιδευτικής ανέλιξης είναι ο πανεπιστημιακός. Απάντησή μας: Παράλληλοι εκπαιδευτικοί δρόμοι, ποιοτικές εναλλακτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης για τους νέους μας. Ας είμαστε ειλικρινείς, ας τα πούμε τα πράγματα όπως είναι πραγματικά. Δεκαετίες τώρα υπάρχει μια διάχυτη νοοτροπία, που θέτει την απόκτηση πανεπιστημιακού πτυχίου ως την αποκλειστική προοπτική ανέλιξης. Πανεπιστήμιο, όποιο κι αν είναι αυτό, μπορεί ή δεν μπορεί να ολοκληρώσει ο φοιτητής το πρόγραμμά, έχει ή δεν έχει προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης. Ζούμε σε ένα διαρκώς εξελισσόμενο διεθνές περιβάλλον, όπου τέτοιου είδους στεγανά δεν έχουν θέση. Σήμερα το ζητούμενο είναι να εφοδιάσουμε με τους νέους μας με γνώσεις και δεξιότητες που ταυρίζονται στις κλήσεις τους, στις επιθυμίες τους, στις ικανότητές τους ώστε να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν με επιτυχία στις σύγχρονες προκλήσεις και με ευελιξία στις συνθήκες που διαρκώς αλλάζουν, να ανανανεωθούν ολοκληρωμένοι πολίτες και επαγγελματίες.

Το παράλληλο μηχανογραφικό που θεσπίζουμε, δίνει για πρώτη φορά τη δυνατότητα για εγγραφή σε δημόσιο ΙΕΚ μέσω του μηχανογραφικού αυτού. Αναδεικνύει, λοιπόν, τις εναλλακτικές διαδρομές εκπαίδευσης και ειδικότερα τη δημόσια επαγγελματική κατάρτιση. Στη χώρα μας έχουμε το εξής παράδοξο: Ανεργία νέων, το ανέφερε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός μας προηγουμένως στην εξαιρετική τοποθέτησή του, ολοένα αυξανόμενη ζήτηση σε τεχνικά επαγγέλματα, αλλά ανεπαρκή προσφορά και αναντιστοιχία παραγόμενων και ζητούμενων προσόντων. Μόλις τρεις στους δέκα αποφοίτους οδηγούνται στην επαγγελματική εκπαίδευση, όταν σε ευρωπαϊκές χώρες ισχύει το αντίστροφο.

Το έχουμε ξαναπεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή και το τελευταίο νομοσχέδιο που φέραμε προ μηνός, για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Δεν είναι ένας ο κοινωνικός ανελκυστήρας της εκπαίδευσης. Είναι πολλοί και είναι πολλοί, με πολλές παράλληλες εναλλακτικές διαδρομές. Αυτές τις εναλλακτικές διαδρομές τονίζουμε στους νέους μας, αφού πρώτα τις έχουμε ενισχύσει, τις έχουμε εμπλουτίσει, τις έχουμε φέρει πιο κοντά στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας και ας τις αγνοεί πλήρως η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ας κάνει ότι δεν υπάρχουν, ας τις υποτιμά, ας τις απαξιώνει.

Παθογένεια πέμπτη: Συστημικές εστίες παραβατικότητας σε ορισμένα πανεπιστήμια της χώρας, φόβος, τραυματισμοί, αξιόποινες πράξεις, καταστροφές. Απάντησή μας: Ένα ασφαλές περιβάλλον φοίτησης, ελευθερία έκφρασης, διδασκαλίας και έρευνας, ακαδημαϊκή ελευθερία.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο δρόμοι. Ο

πρώτος είναι να κάνουμε ότι όλα βαίνουν καλώς στο ελληνικό πανεπιστήμιο, ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Αυτό είπε τις προάλλες και εκπρόσωπός σας σε ραδιοφωνικό σταθμό. Προφανώς, όμως, δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Άμα ήταν αυτή η πραγματικότητα, τότε γιατί πανεπιστήμια της χώρας μας επιλέγουν συστηματικά να κάνουν σημαντικές εκδηλώσεις -τα εκατό τους χρόνια, την αναγόρευση επίτιμου διδάκτορα- σε ξενοδοχεία και άλλους χώρους εκτός πανεπιστημίου; Αν ήταν αυτή η πραγματικότητα, τότε γιατί βγαίνουν καταξιωμένοι καθηγητές και λένε: «Δεν έχω την ελευθερία να φωνάξω αυτόν που θέλω στο μάθημά μου να μιλήσει». Γιατί; Από φόβο μήπως αντιδράσουν συγκεκριμένες ομάδες στο πανεπιστήμιο. Τα περιέγραψε με τον πλέον γλαφυρό τρόπο, νομίζω, ο Υφυπουργός κ. Συρίγος.

Ο πρώτος δρόμος, λοιπόν, είναι να πούμε ότι όλα είναι τέλεια. Όμως, νομίζω ότι δεν είναι. Δεν περιποιεί τιμή αυτό στην πραγματικότητα.

Υπάρχει και ο άλλος δρόμος. Να αναγνωρίσουμε όλοι μαζί ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, όχι σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, όχι οριζόντιο πρόβλημα, αλλά υπάρχουν συστηματικές παραβατικότητας, εστίες που αμαυρώνουν την εικόνα του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, που προσβάλλουν το εξαιρετικό ανθρώπινο δυναμικό της, που εμποδίζουν την ανάπτυξη του πανεπιστημίου και να αναζητήσουμε από κοινού τις λύσεις.

Ποιες είναι οι εναλλακτικές; Μία που έχει συζητηθεί εκτενώς είναι να αφήσουμε το θέμα αποκλειστικά στα πανεπιστήμια. Μα, αυτή η λύση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτή που εφαρμόζεται δεκαετίες τώρα. Πόσο θα περιμένουμε ακόμα για να το θέσουμε ξεκάθαρα ότι αυτή η λύση έχει αποτύχει; Μόνο και μόνο ότι είμαστε εδώ σήμερα εν έτει 2021 και συζητάμε πάλι για αυτό το θέμα, αυτό αποδεικνύει νομίζω με τον πλέον εύγλωττο τρόπο ότι αυτή η λύση έχει αποτύχει.

Πριν από δύο μήνες διαπόμπευσαν πρύτανη. Πρόκειται για μια εικόνα που ντροπιάζει πραγματικά τη χώρα μας, ντροπιάζει το ανθρώπινο δυναμικό μας, τους καθηγητές μας, την ακαδημαϊκή μας κοινότητα!

Υπάρχει και η λύση που προτείνουμε: Για θέματα φύλαξης βεβαίως στα πανεπιστήμια, αλλά για θέματα αξιοποιώνων πράξεων προφανώς και δεν μπορεί να έχει άλλος την αρμοδιότητα από την Ελληνική Αστυνομία. Και δεν θα ήταν και δουλειά του πρύτανη να κυνηγάει αυτόν που κάνει εμπόριο ναρκωτικών, αυτόν που πετάει καθρόνια, αυτόν που κατασκευάζει μολτόφ. Δεν είναι η δουλειά του να ασχοληθεί με αυτό.

Εμείς θέλουμε τον πρύτανη να ασχολείται με τη διοίκηση του πανεπιστημίου, με το να δώσει ώθηση στη διδασκαλία, στην έρευνα, στην εξωστρέφεια, να αναπτύξει το πανεπιστήμιο, να δώσει ώθηση ακριβώς στην ανάπτυξη του πανεπιστημίου.

Έτσι στο παρόν νομοσχέδιο προτείνουμε, μεταξύ άλλων, την ελεγχόμενη είσοδο. Πρόκειται για μια ρύθμιση που ισχύει διεθνώς. Θα μπορεί να εισέρχεται όποιος και όποτε έχει λόγο να μπει στο πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο δεν αποκρίπεται από την κοινωνία, αλλά μπαίνει και εκεί ένα πλαίσιο, όπως ακριβώς ισχύει διεθνώς και όλοι προστατεύονται πλέον από αυτόν τον έλεγχο. Προτείνουμε και τη δημιουργία ομάδων προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Ερώτηση: Γιατί χρειάζεται μια ειδική ομάδα; Απάντηση, σε τρία σημεία.

Σημείο πρώτο. Διότι θεωρούμε πολύ σημαντικό αυτή η ομάδα να λαμβάνει ειδική εκπαίδευση, προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες του πανεπιστημιακού χώρου.

Σημείο δεύτερο. Διότι θεωρούμε πολύ σημαντικό να μπορεί να δράσει αποτρεπτικά σε πανεπιστήμια που ξέρουμε ότι υπάρχουν συστηματικές εστίες παραβατικότητας.

Σημείο τρίτο. Διότι είναι σημαντικό να υπάρχει άμεση επικοινωνία με την Ελληνική Αστυνομία, με τα άλλα σώματα της Ελληνικής Αστυνομίας, τα οποία θα μπορούν να παρέμβουν, αν παραστεί ανάγκη.

Και επειδή πολλά ακούστηκαν για την εικόνα του ελληνικού πανεπιστημίου, όχι, το λέω απερίφραστα: Δεν είναι κανόνας η ανομία και η παραβατικότητα. Και σε πολλές περιπτώσεις το ακαδημαϊκό περιβάλλον στα πανεπιστήμια της χώρας μας είναι πραγματικά αξιοζήλευτο.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως παρουσιάζει μερικές φωτογραφίες)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εικόνα πρώτη: βιβλιοθήκη σε δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας μας. Εικόνα δεύτερη: βιβλιοθήκη σε δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας μας. Εικόνα τρίτη: βιβλιοθήκη σε δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας μας. Είναι αξιοζήλευτες εικόνες. Επίσης, δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας μας.

Αυτές είναι εικόνες δημοσίου πανεπιστημίου, του πανεπιστημίου που θέλουμε, που αξίζουμε, που αξίζουν τα παιδιά μας, που αξίζουν οι καθηγητές μας, το προσωπικό μας, χώροι γνώσης, έρευνας, διδασκαλίας, χώροι καθαροί και αξιοπρεπείς, χώροι αξιοζήλευτοι από κάθε πανεπιστήμιο διεθνώς.

Δεν είναι, όμως, πάντα έτσι και δεν είναι παντού έτσι. Και, όχι, δεν είναι μόνο τέσσερα, δυστυχώς, τα περιστατικά βίας και ανομίας, όπως μας λένε Βουλευτές της Αντιπολίτευσης. Είναι, δυστυχώς, πολλά. Και αν θα αναφέρω κάποια τώρα, θα το κάνω για να έχουμε όλοι την εικόνα και να τα απορρίψουμε μια διά παντός.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως παρουσιάζει μερικές φωτογραφίες)

Ομηρία Συγκλήτου με απαίτηση αναβολής εξετάσεων. Επίθεση εναντίον πρύτανη ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου. Εμπρηστικός μηχανισμός σε πανεπιστήμιο της χώρας. Επίθεση σε νομπελίστα. Αβγά και μπουτιές σε καθηγητή δημοσίου πανεπιστημίου. Γυαλιά-καρφιά πανεπιστημιακό τμήμα. Ξυλοδαρμός προέδρου τμήματος. Αστυνομική επιχείρηση για ναρκωτικά. Συλλήψεις για βιασμό που κατήγγειλε φοιτήτρια. Ξυλοδαρμός ανάπηρου φοιτητή. Επίθεση κατά του νυν Υφυπουργού Παιδείας κ. Αγγελου Συρίγου. Και, δυστυχώς, το φρικτό αυτό περιστατικό, η διαπόμπευση του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εικόνες ντροπής. Είναι εικόνες που πληγώνουν τη δημοκρατία μας, τις αξίες μας, που μας εξοργίζουν και μας θέτουν όλους ενώπιον των ευθυνών μας.

Και επειδή πολύς λόγος έγινε για το περίφημο Κέντρο Λήψης Σημάτων, αυτό το δήθεν οργουελικό κατασκευάσμα, τον ηλεκτρονικό χαφιεδισμό, αυτή τη διαστροφή της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που όμοιά της, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει πουθενά.

Πάμε να ξεκινήσουμε στην προσφιλή σας Οξφόρδη. (Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως παρουσιάζει μερικές φωτογραφίες)

Control room, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ στην Οξφόρδη. Control room, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στο Κέμπριτζ. Control room, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στο Μπρίστολ.

Πάμε στην Ισπανία; Control room, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σε πανεπιστήμιο της Ισπανίας.

Πάμε στην Ολλανδία; Control room, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σε πανεπιστήμιο της Ολλανδίας.

Υπάρχουν παντού control rooms, κυρίες φίλε. Όλα τα πανεπιστήμια, λοιπόν, διεθνώς είναι διεστραμμένα; Είναι οργουελικά; Καταλάβετε το, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι στραβός ο γιάλος. Εσείς στραβά αρμενίζετε!

Ας βάλουμε, λοιπόν, τέλος στη νοοτροπία της ασυδοσίας, στην υπόθαλψη της ανομίας, στην υπονόμευση των ιδίων των πανεπιστημίων μας.

Οι νεαροί -οι φερόμενοι ως νεαροί- που ανέλαβαν την ευθύνη για μια παρέμβαση που έγινε στο γραφείο μου την περασμένη εβδομάδα έγραψαν ότι τα πανεπιστήμια είναι χώροι όπου μέσα στα στέκια και τις καταλήψεις ζυμωνόμαστε ιδεολογικά και οργανώνουμε τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες μας.

Λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτή την άποψη των νέων ανθρώπων και δη, όπως ισχυρίζονται, φοιτητών. Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το πανεπιστήμιο είναι κοιτίδα γνώσης, είναι κοιτίδα μάθησης, έρευνας, γόνιμης ανταλλαγής απόψεων, διεύρυνσης πνευματικών οριζόντων. Δεν είναι χώρος ιδεολογικής ζύμωσης, στρατολόγησης και καταλήψεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο ακόμα, κυρία Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη.

Πρόκειται για παθογένειες του χθες που κρατούν σαν βαρίδια τα πανεπιστήμια μας πίσω. Και εδώ έγκειται η υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ και όσων υπερασπίζονται το ισχύον καθεστώς εν ονόματι μιας υποτιθέμενης ελευθερίας που δήθεν θα πληγεί. Είναι αυτοί που εμπόδισαν την τροποποίηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, επιδιώκοντας αποκλειστικά και μόνο δημόσια ανώτατη εκπαίδευση και χωρίς να θέλουν και αυτή να αναβαθμιστεί. Τώρα αρνούνται τη δημόσια αστυνομία και αντιπροτείνουν ιδιωτικές εταιρείες σεκιούριτι. Είναι αυτοί των οποίων μέλη και συγγενείς διδάσκουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, όπου όλα αυτά είναι προ δεκαετιών λυμένα και υπερασπίζονται το χάος στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Όπως είπε ο καθηγητής της Οξφόρδης κ. Στάθης Καλύβας: «Είναι, όμως, εντελώς ασυγχώρητο να απολαμβάνεις τα προνόμια μιας Οξφόρδης και ταυτόχρονα να δίνεις αγώνα για να διαιωνίζεται το μπάχαλο στα ελληνικά πανεπιστήμια».

Σε ένα κρεσέντο λαϊκισμού, ο ΣΥΡΙΖΑ μοίραζε θέσεις στα πανεπιστήμια της χώρας: Εισαγωγή με βαθμολογίες της μονάδας, πανεπιστημιακά τμήματα με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής. Κάθε χωριό και τμήμα, κάθε υποψήφιος και κίβδηλη επιτυχία. Τι και αν οι σπουδές αυτές δεν οδηγούν πουθενά; Τι και αν τα τμήματα δεν είναι βιώσιμα; Τι και αν δεν εξασφάλιζαν κανένα μέλλον στους φοιτητές; Δεν πειράζει. Μοιράσαμε θέσεις, τμήματα, σχολές. Η Ελλάδα της μετριότητας. Η Ελλάδα της ήσσονος προστάθειας. Η Ελλάδα του λαϊκισμού.

Θέλετε -και λυπάμαι που το λέω- τη νέα γενιά κρατημένη στη μετριότητα, στο λίγο, στο ελάχιστο. Και εν τέλει δεν είναι τυχαίο. Τόσες ημέρες τώρα, τόσες εβδομάδες που το νομοσχέδιο συζητείται, πρόταση από τον ΣΥΡΙΖΑ για το θέμα της ασφάλειας καμμία, αν εξαιρέσουμε την περιφνημη πρόταση του κ. Μάρδα, Υπουργού της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ για αστυνομικούς - φοιτητές ινκόγκνιτο.

Γιατί δεν υπάρχει πρόταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Θα σας δώσω τη δική μου ερμηνεία. Γιατί επιδιώκετε τη διατήρηση μιας θλιβερής κατάστασης στα πανεπιστήμια, γιατί σας βοηθάει να ψαρεύετε σε θολά νερά, να καλλιεργείτε κομματικές πελατείες και ιδεολογικούς μηχανισμούς.

Προφάσεις εν αμαρτίαις. Πρώτη: «Δεν έχει γίνει αρκετός διάλογος». Ίσως είναι από τα νομοσχέδια που έχουν συζητηθεί το περισσότερο. Δημόσια διαβούλευση, εκατοντάδες δημοσιεύματα, άρθρα γνώμης, συζητήσεις στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο. Και εδώ στη Βουλή κατ' εξαίρεση προς τιμήν του Προέδρου και της Διάσκεψης των Προέδρων τρεις ημέρες συζήτηση στην Ολομέλεια, κάτι που σπανίως έχει γίνει για οποιοδήποτε νομοσχέδιο πλην του προϋπολογισμού, με πάνω από εκατόν πενήντα εγγεγραμμένους Βουλευτές.

Δεύτερη πρόφαση: «Δεν μπορείτε να νομοθετείτε εν μέσω πανδημίας». Η πανδημία κρατάει έναν χρόνο τώρα. Τι προτείνετε; Σας ρώτησα και χτες. Να κλειδώσουμε τη Βουλή και να ξαναοίξουμε όταν τελειώσει η πανδημία; Το ότι είμαστε εδώ, το ότι συζητάμε επί τόσες ημέρες εντός και εκτός Βουλής παρά την πανδημία αυτό δείχνει ακριβώς τη δύναμη της δημοκρατίας. Και στο κάτω-κάτω της γραφής πόσο αμφιλεγόμενη είναι μια ρύθμιση που βάζει τέλος στο να εισάγεται κάποιος με «1» στα «20»;

Πρόφαση τρίτη: «Γιατί δίνετε λεφτά για ασφάλεια και δεν δίνετε για προσωπικό, για λειτουργικά, για εστίες;». Απαντώ. Φροντίζουμε και για την ασφάλεια και για άλλες ανάγκες των πανεπιστημίων. Αυξήσαμε κατά 142 εκατομμύρια ευρώ τον προϋπολογισμό της παιδείας, 90 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω σε έργα ΕΣΠΑ για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, εκατοντάδες εκατομμύρια από το Ταμείο Ανάκαμψης, πάνω από πεντακόσιες πενήντα θέσεις μελών ΔΕΠ πριν από λίγους μήνες, δύο χιλιάδες θέσεις υποτρόφων, κατασκευή νέων φοιτητικών εστιών σε Κρήτη, Θεσσαλία και Θράκη. Αλλά να, είναι και η ασφάλεια, είναι και το ακαδημαϊκό περιβάλλον. Όλα αυτά είναι ζωτικοί πυλώνες εύρυθμης λειτουργίας του πανεπιστημίου.

Πρόφαση τέταρτη. «Όλοι είναι εναντίον σε αυτό το νομοσχέδιο». Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν εντυπωσιακά ποσοστά υπέρ του νομοσχεδίου. Δεν θα αναφερθώ στους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας, αλλά συνολικά στην κοινωνία και ιδιαίτερα στους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ.

Ελεγχόμενη εισοδος: κοινωνία υπέρ κατά 75%, ο ΣΥΡΙΖΑ κατά 60%. Ο ΣΥΡΙΖΑ τι θα ψηφίσει άραγε; Δεν ξέρουμε.

Βάση εισαγωγής: κοινωνία υπέρ κατά 63%, ο ΣΥΡΙΖΑ 52% υπέρ. Ελάχιστη βάση εισαγωγής είναι αυτή.

Πανεπιστημιακή αστυνομία: υπέρ το 60% της κοινωνίας, ο ΣΥΡΙΖΑ αγγίζει το 40%, 38,3%.

Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ: «Χαίρομαι πολύ. Όταν το ερώτημα είναι: Συμφωνείτε ή όχι με τη βία στα πανεπιστήμια;». Δεν ήταν, όμως, αυτό το ερώτημα, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Φαντάζομαι κυκλοφόρησε σε κάποιο σημείωμα που στείλατε εσωτερικά στον Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, γιατί το αναφέρατε όλοι αυτό.

Ποιο ήταν, λοιπόν, το συγκεκριμένο ερώτημα; Ήταν «Συμφωνείτε ή όχι με τη βία στα πανεπιστήμια;». Όχι. Ποιο ήταν το ερώτημα; «Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με τη θέσπιση Πανεπιστημιακής Αστυνομίας Ειδικής Εκπαίδευσης που θα λειτουργεί εντός των χώρων των ΑΕΙ;». Πόσο πιο συγκεκριμένο να γίνει το ερώτημα; Πόσο πιο συγκεκριμένο; Θα κατατεθούν όλα αυτά για τα Πρακτικά.

Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ: «Ακόμα και η Οξφόρδη εναντίον σας στο νομοσχέδιο». Ομολογώ όταν το άκουσα ξεπλάγην ότι η Οξφόρδη θα έπαιρνε θέση για νομοσχέδιο άλλης χώρας. Εμ δε! Είναι τοποθέτηση ενός σωματείου εργαζομένων της Οξφόρδης και μαντέψτε ποιος είναι σημαίνον μέλος αυτού του σωματείου. Ο κ. Αντώνης Τζανακόπουλος, αδερφός του κ. Δημήτρη Τζανακόπουλου! Τι άλλο θα σκαρφιστείτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Εδώ, λοιπόν, και τα σχετικά με το εν λόγω σωματείο θα τα καταθέσω όλα μαζί για τα Πρακτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ενώπιον μας ένα νομοσχέδιο που απαιτεί η κοινωνία, που επιτάσσει η κοινή λογική, που συγκρούεται με δυνάμεις της Μεταπολίτευσης που ταλαιπωρούν τα πανεπιστημιακά μας σχεδόν μισό αιώνα. Ας κάνουμε, επιτέλους, το βήμα μπροστά, ας ασχοληθούμε με τις σύγχρονες προκλήσεις των πανεπιστημίων και όχι με προβλήματα που άλλες χώρες έχουν ξεπεράσει δεκαετίες τώρα.

Εύχομαι να μη χρειαστεί να αναλύσουμε ξανά μέσα σε αυτή την Αίθουσα τα εξής: Γιατί είναι κοινή λογική ότι πρέπει να υπάρχουν ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής στο πανεπιστήμιο. Γιατί είναι κοινή λογική ότι δεν ωφελεί κανέναν να εισάγεται στη διακοσιοστή επιλογή του μηχανογραφικού του, μια τυχαία επιλογή. Γιατί είναι κοινή λογική ότι δεν είναι φυσιολογικό να είναι κανείς φοιτητής για είκοσι και τριάντα χρόνια. Γιατί είναι κοινή λογική ότι υπάρχει αρχή, μέση και τέλος σε κάθε εκπαιδευτική διαδικασία. Γιατί είναι κοινή λογική ότι πρέπει στο πανεπιστήμιο να βρίσκεται μόνο όποιος έχει πραγματικά λόγο να είναι εκεί και ότι η ελεγχόμενη εισοδος προστατεύει όλους τους παρευρισκόμενους. Γιατί είναι κοινή λογική ότι στο πανεπιστήμιο δεν έχουν θέση φαινόμενα βίας και ανομίας να χτίζουν καθηγητές στα γραφεία τους, να διαπομπεύουν πρυτάνεις, να προκαλούν ανυπολόγιστες ζημιές που εν τέλει πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος, να σπέρνουν τον φόβο, να θερίζουν τον μαρασμό. Και οφείλουμε να διδάξουμε στη νέα γενιά ότι όλα αυτά δεν είναι φυσιολογικά.

Όλες τις τελευταίες ημέρες λαμβάνω μηνύματα και κλήσεις από καθηγητές, από φοιτητές που μου λένε: «Συμφωνώ, μην κάνεις πίσω σε τίποτα, αλλά φοβάμαι να βγω να το πω». Ήρθε η ώρα να σπάσει αυτή η σιωπή, να σπάσει αυτή η νοσηρή παράδοση. Ήρθε η ώρα να διαλυθεί άπαξ διά παντός αυτή η οσμή φόβου και λογοκρισίας στο πανεπιστήμιο, η οποία ευδοκιμεί εκεί και πουθενά αλλού στη χώρα μας, όπως πολύ ωραία ανέπτυξε και η εισηγήτρια μας, η κ. Παπακώστα.

Ας ασχοληθούμε, επιτέλους, με τις σύγχρονες προκλήσεις του πανεπιστημίου, με την καλύτερη διασύνδεση πανεπιστημίου και αγοράς εργασίας, με βιομηχανικά διδακτορικά, με συμπτρώσεις στον ιδιωτικό τομέα, με διπλά προγράμματα σπουδών, με κοινά προγράμματα σπουδών σε συνεργασία με πανεπιστήμια του εξωτερικού με ανταλλαγές τεχνογνωσίας και ανθρώπινου δυναμικού, με ερευνητικά προγράμματα, με αναβάθμιση ποιοτικών δεικτών, με πρωτοπόρες μελέτες και δημοσιεύσεις, με ψηφιοποίηση συστημάτων και διαδικασιών.

Τόση γνώση, τόσες δυνατότητες, τόσο εξαιρετικό ανθρώπινο δυναμικό! Δεν επιτρέπεται αυτά να τα αφήσουμε να πάνε χα-

μένα. Το οφείλουμε στα παιδιά μας που διεκδικούν με κόπο, με προσήλωση ένα καλύτερο πανεπιστήμιο. Το οφείλουμε στους εξαιρετικούς ακαδημαϊκούς μας που επιθυμούν να επικεντρωθούν στο ερευνητικό τους έργο. Το οφείλουμε στα διαπρεπή μας ιδρύματα που διεκδικούν τη θέση που αξιωματικά τους ανήκει στον διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη. Το οφείλουμε στη χώρα μας.

Πάμε να δώσουμε στα πανεπιστήμιά μας το επίπεδο σπουδών που τους αξίζει, το ακαδημαϊκό περιβάλλον που τους αξίζει. Πάμε να διεκδικήσουμε τη θέση που τους αρμόζει στον διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη. Πάμε, επιτέλους μπροστά!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Θα σας διαβάσω τον κατάλογο των επόμενων ομιλητών. Θα δώσω αμέσως το λόγο στον κ. Κλέωνα Γρηγοριάδη για έξι λεπτά μόνο. Αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Λαζαρίδης και ο τέως Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Βούτσος.

Ορίστε, κύριε Γρηγοριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήθελα κατ' αρχάς να κάνω μια παρατήρηση. Η παράθεση προκηρύξεων και δημοσιευμάτων που είτε είναι προκηρύξεις που προέρχονται από αυτούς που εσείς αποκαλείτε μπαχαλάκηδες είτε είναι δημοσιεύματα που αφορούν στη δράση των επίσης αποκαλούμενων μπαχαλάκηδων, κατά την ταπεινή μου γνώμη και τη γνώμη γενικά του ΜέΡΑ25 δεν συνιστούν σε καμμία των περιπτώσεων πολιτικές αναλύσεις και επιχειρήματα. Είναι απλώς παραθεση προκηρύξεων.

Και ήθελα, κυρία Υπουργέ, με τη γνωστή ευγένεια που με διακρίνει και κοιτώντας σας στα μάτια να σας ρωτήσω: Έχετε στον νου σας ότι κυβερνάτε δεκαεννέα μήνες; Ακριβώς δεκαεννέα μήνες. Έχετε περάσει τους δεκαεννέα μήνες. Ξέρετε, σας ακούω τόση ώρα να μιλάτε σαν να αναλάβετε την εξουσία και το Υπουργείο σας χθες ή την προηγούμενη εβδομάδα.

Θέλω να το πω ευθέως σε όλο το Σώμα. Αυτά η κυρία Υπουργός, κατά τη γνώμη μου, θα δικαιούτο να τα λέει σε περίπτωση που είχε αναλάβει πριν από έναν μήνα. Όλες αυτές οι παθογένειες -σε περίπτωση που δεν το συνειδητοποιείτε, αγαπητή κυρία Κεραμέως-, είναι παθογένειες που πλέον εδώ και δεκαεννέα ολόκληρους μήνες βαρύνουν τη δική σας διοίκηση.

Εσείς έπρεπε να είχατε κάνει κάτι για αυτές τις παθογένειες εδώ και δεκαεννέα μήνες. Ξέρετε τι κάνετε; Καταργήσατε το άσυλο και εκ του αποτελέσματος κάνατε μια τεράστια -με συγχωρείτε που θα το πω έτσι ωμά- τρύπα στο νερό. Αυτό κάνατε.

Θέλω να σας ρωτήσω ακόμη περισσότερα. Όλες αυτές οι φρικτές παθογένειες, για τις οποίες σε πολύ μεγάλο βαθμό συμφωνώ μαζί σας, πώς προέκυψαν; Όπως μου αρέσει να λέω, έπεσαν από τον ουρανό; Τι συνέβη; Προσεβλήθησαν τα ανώτατα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα από νεοπλασίες; Έπαθαν καρκίνο τα πανεπιστήμια; Και, εν πάση περιπτώσει, έχουν καμμία ευθύνη, εκτός από τους φοιτητές, τους αιώνιους φοιτητές και όλους τους άλλους, όλες οι κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν το εκπαιδευτικό μας σύστημα;

Ξέρετε, κυρία Κεραμέως, η παράταξη στην οποία ανήκετε έχει κυβερνήσει περίπου τα μισά χρόνια από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν. Σημαίνει ότι οι μισές τουλάχιστον ή κατά το ήμισυ τουλάχιστον είναι υπεύθυνες για τις φρικτές παθογένειες, τις οποίες μόλις τώρα απαρτημάσατε.

Να μία παθογένεια. Λέτε: «Τι θέλουμε, επιτέλους; Θέλουμε με βαθμό στις εξετάσεις «1» ή «2» να μπαίνει κάποιος στο πανεπιστήμιο;». Κανείς δεν θέλει να μπαίνει με βαθμό «1» ή «2» στο πανεπιστήμιο.

Όμως, θέλω να σας ρωτήσω εγώ κάτι για αυτό. Αν το επίπεδο ολόένα και περισσότερων τελειόφοιτων της δευτεροβάθμιας εκ-

παίδευσής μας είναι τέτοιο που παίρνει «0» ή «1» ή «2» όταν πάει να δώσει στο πανεπιστήμιο, ποιος φταίει; Φταίνει οι τελειόφοιτοι ή φταίει το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο τους φτάνει δεκαοκτώ χρονών ανεργάτιστους, αμόρφωτους, ασοιχείωτους και εντελώς ακαλλιέργητους;

Φταίει, βεβαίως, το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο επίσης -λυπάμαι πάρα πολύ- η «παράστασή» σας συνεπικουρούμενη από την άλλη ιστορική «παράσταση» -εντός πολλών εισαγωγικών και αστεριούμενος το λέω- του ΠΑΣΟΚ έχει φέρει σε αυτόν τον τόπο!

Φταίτε, λοιπόν, κυρία Κεραμέως, εσείς -με την ευρύτερη έννοια-, δηλαδή φταίει η παράταξή σας που οι άνθρωποι στην Ελλάδα φτάνουν, όπως λέει ο λαός -συγγνώμη για την έκφραση- «τενεκέδες ξεγάνωτοι» στο πτυχίο λυκείου.

Δεν φταίω εγώ. Δεν κυβέρνησα εγώ. Δεν είμαι Υπουργός Παιδείας εβδομήντα χρόνια τώρα εγώ. Η παράταξή σας εναλλάξ με το ΠΑΣΟΚ και ένα φιλέτο ΣΥΡΙΖΑ είναι. Όλοι εσείς σε έναν βαθμό φταίτε. Οι υπόλοιποι δεν φταίνε.

Και ξέρετε ποιοι δεν φταίνε; Δεν φταίνε τα θύματά σας. Δεν φταίνε τα παιδιά της Ελλάδας, τα οποία όταν φτάνουν ανεργάτιστα και, όπως είπα πριν, «τενεκέδες ξεγάνωτοι» δεκαοκτώ ετών είναι γιατί είναι θλιβερό το εκπαιδευτικό σύστημα που έχετε φτιάξει από την πρώτη δημοτικού, από το νηπιαγωγείο μέχρι να φτάσουν δεκαοκτώ ετών.

Ας πούμε, λοιπόν, ότι έτσι είναι τα πράγματα. Ποια είναι, λοιπόν, η λύση, κυρία Υπουργέ; Η λύση είναι να βάλετε φραγμό σε αυτούς που αφήσατε αμόρφωτους επί δεκαοκτώ χρόνια να μην πάνε σε άλλη βαθμίδα, μπας και τύχει να ανοίξει το μυαλό τους να μορφωθούν;

Σας ρωτώ ευθέως. Έστω, λοιπόν, ότι το κάνετε αυτό, έστω ότι πραγματικά γίνεται αυτό. Τι θα συμβεί τότε; Έστω, δηλαδή, ότι ο νόμος περνάει και ότι έχουμε κατά είκοσι τέσσερις χιλιάδες λιγότερους ανθρώπους του χρόνου στα πανεπιστήμιά μας από αυτούς που έγραφαν κάτω από τη βάση.

Τι θα συμβεί, κυρία Υπουργέ; Αυτομάτως οι επόμενοι, του επόμενου χρόνου, θα γράψουν πάνω από τη βία, επειδή τιμωρήθηκαν οι προηγούμενοι από αυτούς; Βγαίνει κανένα νόημα; Σας κοιτάζω όλους στα μάτια, τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Βγαίνει κανένα νόημα για εσάς από αυτό; Για εμένα δεν βγαίνει κανένα νόημα.

Επανερχομαι στη βία. Είναι πολύ κακή η βία. Είμαι ο πρώτος και ο μόνος νομίζω εδώ που πήρε τον λόγο και είπα ότι όσο υπάρχουν εικόνες ενός πρύτανη που κάποιοι άνθρωποι -αν μπορεί κανείς να τους πει έτσι- του περνάνε μια ταμπέλα σαν να είναι γαϊδούρι και τον βάζουν να λέει κάτι το αντίθετο από αυτό που πιστεύει, ο φασισμός μάς έχει χτυπήσει την πόρτα.

Ήμουν ο πρώτος που το είπα και αυτό είναι μια απάντηση και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος υπαινίχθηκε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι δεν λέμε ποτέ καμμία κουβέντα για την άλλη πλευρά. Θα τον παρακαλέσω να είναι πολύ προσεκτικός. Τηρώ όλες τις αποστάσεις απολύτως ίσα.

Κάθε πράξη ή κάθε δράση που βάλει κατά της δημοκρατίας είναι εξίσου επικίνδυνη για εμένα και για το ΜέΡΑ25, γιατί οδηγεί μαθηματικά στην αγκαλιά της μελλοντικής «χρυσής αυγής».

Θέλω να σας ρωτήσω κάτι. Είδατε, κυρία Υπουργέ, να εξαφανίζεται καθόλου η βία με την κατάργηση του ασύλου; Σας είχα προειδοποιήσει. Ο κ. Χρυσοχοϊδης και εσείς είχατε έρθει εδώ πριν από δεκαεννέα μήνες και μας λέγατε ότι μόλις καταργηθεί το άσυλο, το οποίο ο εμμονικός ΣΥΡΙΖΑ και οι εμμονικοί αριστεροί γενικά του ΠΑΣΟΚ -που είναι άλλοι αριστεροί φοβεροί αυτοί!- δεν το καταργούσαν, θα λυθούν τα προβλήματα.

Για να φέροντε τη λύση της δημιουργίας πανεπιστημιακής αστυνομίας, σαν κάτι να μου λέει ότι δεκαεννιά μήνες μετά δεν λύθηκε κανένα απολύτως πρόβλημα!

Θέλω να σας ρωτήσω και κάτι ακόμα. Πιστεύετε ότι όλη αυτή η βία, όλη η βία της κοινωνίας, είναι προϊόν εκατό, διακοσίων μπαχαλάκηδων που δρουν σε τέσσερα -τέσσερα είναι όλα κι όλα- ή πέντε το πολύ από τα σαράντα πανεπιστήμιά μας; Πιστεύετε, δηλαδή, ότι αυτή η βία είναι χειρότερη βία από τη βία της πείνας, για παράδειγμα, που υφίστανται αυτοί οι άνθρωποι από επτά ετών -που σήμερα είναι δεκαεννέα ετών-, λόγω των μνημονίων σας; Υφίστανται τη βία της πείνας, υφίστανται τη βία του κρύου

-γιατί βάζουν μαγκάλια-, υφίστανται τη βία της ανεργίας, υφίστανται, υφίστανται, υφίστανται!

Αυτοί οι ανεργμάιστοι, κυρία Υπουργέ, που φτάνουν να δίνουν λευκή κόλλα, είναι παιδιά, που είναι δεκαεννέα ετών σήμερα και που από επτά ετών υφίστανται τη βία των μνημονίων σας, την πιο αδίστακτη βία όλων των εποχών! Έρχεστε εσείς και τολμάτε να τους κουνάτε το δάχτυλο και να τους λέτε ότι αυτή, τάχα, είναι η βία;

Δεν είναι αυτή η βία, σας ενημερώνω. Βία είναι όλα τα άλλα, εκτός από αυτά. Δεν σας έχει περάσει ποτέ από το νου ότι κάποιος νέος άνθρωπος δεν είχε καμμία δυνατότητα να μη γίνει λούμπεν;

Γιατί, κοιτάξτε, κυρία Υπουργέ, τα πράγματα πώς έχουν και θα τελειώσω σχεδόν αμέσως, κυρία Πρόεδρε. Κοιτάξτε, κυρία Υπουργέ, πώς έχουν τα πράγματα. Από επτά ετών, που έχει μνημόνια, οι γονείς του ήταν κατά περιόδους άνεργοι, αν ανήκαν στα δύομισι εκατομμύρια των ανέργων που καταφέρατε να δημιουργήσετε σε αυτή τη χώρα. Όσο οι γονείς τους ήταν άνεργοι, ξέρετε τι συνέβαινε σε ένα ποσοστό εξ αυτών; Ο πατέρας μετατριπτόταν σιγά-σιγά σε μέθυστο, αλκοολικό και έδερνε τη μητέρα. Τι περιμένετε να γίνει σε ένα περιβάλλον που η ανεργία τροφοδοτεί συνέχεια αντικοινωνικές συμπεριφορές και φαινόμενα; Θα έβγαινε λούμπεν συμπεριφορά σε ανθρώπους που τους φταίει όλη η κοινωνία! Είναι τυφλοί. Δεν ξέρουν με ποιον τα βάζουν. Τα βάζουν με όποιον βρουν μπροστά τους.

Η λύση ποια είναι; Να τους πάτε σε περισσότερη καταστολή; Να πάτε τα MAT μέσα στα πανεπιστήμια; Αυτό είναι η λύση για λούμπεν ανθρώπους που εσείς δημιουργήσατε; Συγχαρητήρια!

Θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, απευθυνόμενος στον κ. Χρυσόχοϊδη και στην αγαπητή κ. Μακρή, που μόλις έφυγε. Μου είπε ότι η «ανωμαλία» είναι, τάχα, βαριά λέξη.

Ρωτώ ευθέως όλους σας: Αν επτά Βουλευτές, μόνοι τους, χωρίς κανένα άλλο συγκεντρωμένο πλήθος, εμποδίζονται από την Ελληνική Αστυνομία και το επικροτεί δημόσια ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ανήμερα της εποχής του Πολυτεχνείου να περπατήσουν από το Κοινοβούλιο μας μέχρι την αμερικανική πρεσβεία, χωρίς να είναι μπαχαλάκηδες ή χωρίς να πρόκειται να κάνουν κανέναν εμπρησμό, υπάρχει ή δεν υπάρχει ανωμαλία;

Το ξέρετε το Σύνταγμα; Το Σύνταγμα της Ελλάδας λέει ότι εσείς ή εγώ ή η κυρία Πρόεδρος μπορεί όποτε θέλει να πάει όπου θέλει στην επικράτεια, για να πράξει το καθήκον της. Αυτό να είναι μιλημένο και εξηγημένο.

Και θα τελειώσω με μία μόνο φράση. Σήμερα, κυρία Πρόεδρε, το επίλεκτο Σώμα του κ. Χρυσόχοϊδη, οι Μονάδες Αποκατάστασης της Τάξης δέχτην -δημιουργούν την αταξία αυτές οι μονάδες εδώ και πολλά χρόνια στην Ελλάδα- συνέλαβε παραπάνω από εκατό ανθρώπους, χωρίς κανέναν ιδιαίτερο λόγο. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι ήταν εδώ έξω και διαμαρτύρονταν για το απαράδεκτο νομοσχέδιο σας, κυρία Κεραμέως. Ο κ. Χρυσόχοϊδης τούς έχει στη ΓΑΔΑ αυτούς τους ανθρώπους. Κάποιοι από αυτούς θα συλληφθούν.

Ρωτώ ευθέως και ρωτώ όλους σας: Είναι, κατά τη γνώμη σας, αγαπητοί συνάδελφοι, πιο επικίνδυνοι αυτοί οι εκατό που συνελήφθησαν σήμερα από τον Χρήστο Παππά, αυτόν τον αλητήριο, ηθικό αυτουργό σε κατά συρροή δολοφονίες, ο οποίος διαφεύγει τη σύλληψη για παραπάνω από εκατό μέρες, καταστρώνοντας τα πονηρά και εξαιρετικά επικίνδυνα σχέδιά του για την πατρίδα μας;

Ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Παπαηλιού και ακολουθεί ο κ. Σιμόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω κάνοντας δύο παρατηρήσεις, σε σχέση με όσα ειπώθηκαν από την κυρία Υπουργό, αλλά προηγουμένως και από τον Υφυπουργό Παιδείας.

Κατ' αρχάς να πω ότι η ανάγνωση προκηρύξεων και η επίδειξη φωτογραφιών δεν συνιστούν επιχειρήματα για την τεκμηρίωση

και στήριξη του νομοσχεδίου σας. Και το δεύτερο, που νομίζω ότι έχει ουσιαστική σημασία, είναι ότι η τελευταία αναφορά της Υπουργού για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αναδεικνύει το σκοπό που υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο: την εκχώρηση της ανώτατης εκπαίδευσης σε ιδιωτικά συμφέροντα και τον αποκλεισμό της πολιτικής ζύμωσης στον χώρο των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Εξάλλου, καημός σας είναι -ήταν από την αρχή- ότι δεν κατέστη δυνατή η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος για να επιτραπούν ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εισάγει προς ψήφιση άλλο ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο. Ούτε η εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση προωθείται, ούτε η προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας διασφαλίζεται, ούτε αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος επιχειρείται, όπως παραπλανητικά αναφέρεται στον τίτλο του νομοσχεδίου. Όλα τα αντίθετα συμβαίνουν. Προωθούνται όλα τα αντίθετα.

Στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της Κυβέρνησης και της συνακόλουθης επιδρομής στα δημόσια αγαθά, η Κυβέρνηση έχει θέσει στο στόχαστρο πρώτα απ' όλα την υγεία και την εκπαίδευση. Ως προς την εκπαίδευση, η πατρίδα μας έχει αρνητικό ρεκόρ αναλογίας φοιτητών - διδασκόντων. Ένας διδάσκων αναλογεί σε 38,7 φοιτητές, όταν η μέση αναλογία στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 15,4 φοιτητές ανά διδάσκοντα. Αντί να ανατραπεί αυτή η απαράδεκτη κατάσταση, δεν προσλαμβάνεται διδακτικό προσωπικό, αλλά χίλιοι τριάντα ειδικοί φάουοι. Δεν μας προξενεί εντύπωση, αφού η Κυβέρνηση διά φρασών νόσον παραπέμπει στον αυταρχισμό και στην καταστολή. Αστυνομία και MAT παντού, ακόμα και στον ευαίσθητο χώρο των πανεπιστημίων.

Με τα πανεπιστήμια κλειστά έναν χρόνο σχεδόν, με το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας απέναντι, με όλες τις πολιτικές δυνάμεις απέναντι, ακόμα και με σημαντικά και σοβαρά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας απέναντι, με τις ενώσεις αστυνομικών απέναντι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εισάγει προς ψήφιση το υπό κρίση νομοσχέδιο που παραβιάζει το συνταγματικό κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, επιτίθεται στη δημόσια παιδεία και εν τέλει επιτίθεται στην ίδια τη δημοκρατία.

Η Κυβέρνηση συκοφαντεί εδώ και χρόνια συστηματικά τα δημόσια πανεπιστήμια, ενώ ταυτόχρονα μειώνει τη χρηματοδότησή τους. Για φέτος προβλέπονται 13% λιγότεροι πόροι, που θα είναι βέβαια και στο μέλλον ακόμα λιγότεροι.

Με το νομοσχέδιο δεν γίνεται παρέμβαση επί της ουσίας στην εκπαίδευση. Αποκλείονται από τα πανεπιστήμια χιλιάδες παιδιά, με αποτέλεσμα τη διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και τη δημιουργία πελατών για τα ιδιωτικά κολλέγια. Άλλωστε, η Κυβέρνηση έχει ήδη εξισώσει τα πτυχία των κολλεγίων τριτοετούς φοίτησης με τα πτυχία των πανεπιστημίων. Τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, παρά ταύτα, κατατάσσονται διεθνώς σε περίοπτη θέση και οι απόφοιτοί τους είναι περιζήτητοι στο εξωτερικό.

Με το νομοσχέδιο περιορίζεται άκριτα ο αριθμός των εισακτέων με την επιβολή βάσης εισαγωγής σε μία διαδικασία που είναι διαγωνισμός και όχι πιστοποίηση γνώσεων. Οι πανελλήνιες εξετάσεις είναι διαγωνισμός. Σε αυτό το πλαίσιο, το ζήτημα των υποψηφίων που βαθμολογούνται κάτω από τη βάση οφείλει να αντιμετωπιστεί με την αναβάθμιση του λυκείου, ειδικότερα με τον μετασχηματισμό της τρίτης τάξης του λυκείου σε ουσιαστική τάξη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και όχι σε εξεταστικό προθάλαμο για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο και με την αναβάθμιση του απολυτηρίου που θα προσφέρει ουσιαστική γνώση με όρους ισονομίας, κοινωνικής ισότητας και χωρίς αποκλεισμούς.

Πλήττονται με το νομοσχέδιο οι λιγότερο προνομιούχοι νέοι και νέες, από μη προνομιούχες περιοχές των αστικών κέντρων και απομακρυσμένες περιοχές της περιφέρειας, δηλαδή τοπικών κοινωνιών που οι οικογένειες των υποψηφίων δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν φροντιστήρια ή έχουν τους πόρους, την ευχέρεια να στείλουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά κολλέγια, χωρίς κριτήρια εισαγωγής, ελάχιστη βάση εισαγωγής και εξετάσεις, χωρίς εποπτευόμενη διδασκαλία, όπου θα αποκτήσουν, αν αποκτήσουν, μόνον κάποιες δεξιότητες ώστε να γίνουν φθηνό εργατικό δυναμικό για τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Επικρατεί η λογική της αριστείας της αγοράς.

Το ίδιο πλήττονται και οι χαρακτηριζόμενοι «αιώνιοι φοιτητές», καθώς οι περισσότεροι από αυτούς είναι κατά κανόνα εργαζόμενοι που δεν επιβαρύνουν τους προϋπολογισμούς των πανεπιστημίων και κυρίως πλήττονται τα περιφερειακά πανεπιστήμια με την κατάργηση τμημάτων και τη μείωση του αριθμού των φοιτητών. Τα περιφερειακά πανεπιστήμια υπηρετούν, είναι γνωστό αυτό, εθνικούς και αναπτυξιακούς σκοπούς.

Ως προς το δεύτερο σκέλος, για τη φύλαξη και την ασφάλεια. Εργαλειοποιείτε το υπαρκτό πρόβλημα ασφάλειας και παραβατικότητας που διαπιστώνεται σε ορισμένα πανεπιστήμια, επιδιώκοντας να το αντιμετωπίσετε χωρίς τη συναίνεση της πανεπιστημιακής κοινότητας, χωρίς διάλογο, χωρίς να λαμβάνετε υπ' όψιν τις ρεαλιστικές προτάσεις των πρυτανικών αρχών, αποκλειστικά με όρους γενικευμένης και αντισυνταγματικής καταστολής.

Πρωθούνται ρυθμίσεις ακραίες, που στηρίζονται στο δόγμα «νόμος και τάξη» ή μάλλον «τρόμος και πάταξη», απαξιώνοντας τον διάλογο και αποσκοπώντας στην ένταση και στην πόλωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Συκοφαντούνται ακόμα και οι πρυτάνεις ως εθισμένοι στην απειλή κακοποίησης και αντ' αυτών, επιδιώκετε να εγκατασταθεί αστυνομική δύναμη στο πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αστυνομία εγκαθίσταται μέσα στις σχολές. Η παρουσία της παραπέμπει στα πέτρινα χρόνια της μετεμφυλιακής εποχής και στη χούντα. Λυτάμια που παραπέμπω σε αυτές τις περιόδους κάνοντας παραλληλισμούς, όμως, ο ίδιος ο Υφυπουργός Παιδείας προκειμένου να υπερασπιστεί τη σχετική πρόβλεψη για την εγκατάσταση αστυνομικής δύναμης στα πανεπιστήμια παρέπεμψε σε ρυθμίσεις και πρακτικές της χούντας. Προσλαμβάνονται, λοιπόν, οι χίλιοι τριάντα ειδικοί φρουροί με δαπάνη 30 εκατομμυρίων, ενώ δεν καλύπτονται τα κενά σε θέσεις καθηγητών και μελών ΔΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μάχη για την παιδεία είναι μάχη για τη δημοκρατία. Ο νόμος, εκ των πραγμάτων, δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Δεν θα το επιτρέψει η ακαδημαϊκή κοινότητα, οι καθηγητές, οι φοιτητές, όλοι οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια, αλλά και οι γονείς που αγωνίζονται για το μέλλον των παιδιών τους, οι νέες και οι νέοι.

Θα τελειώσω με μία αναφορά του Γέρου του Μοριά. Όταν χιζόταν το πανεπιστήμιο κοντά στο παλάτι, ο Όθωνας ρώτησε τον Κολοκοτρώνη πώς του φαίνεται. Και ο Γέρος του Μοριά τού απάντησε ότι «Τούτο...» -και έδειξε το πανεπιστήμιο- «...θα φάει εκείνο», δηλαδή το παλάτι. Και αυτό διότι η γνώση είναι δύναμη που ανατρέπει τα πάντα στο πέρασμά της. Εσείς, με το νομοσχέδιο αντιμεμάχεστε τη γνώση και κυρίως τη διάχυσή της στους πολλούς.

Εκτιμώ και προβλέπω ότι έτσι όπως εξελίσσονται με ευθύνη σας τα πράγματα, το πανεπιστήμιο, η πανεπιστημιακή κοινότητα, η γνώση και η ελευθερία θα συντρίψουν την Κυβέρνησή σας, την κυβέρνηση του νεοφιλελευθερισμού, του αυταρχισμού, που συνδέεται και ενισχύει τους ισχυρούς και μεγάλους και έχει γυρίσει την πλάτη της στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία και ιδίως στους νέους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ κι εγώ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, οφείλω να σχολιάσω αυτά που είπε ο κ. Τσακαλώτος. Συνηθίζει να το κάνει. Κοιτώντας προς τα έδρανα της Συμπολίτευσης ανέφερε με πολύ μεγάλη άνεση ότι τα στελέχη της απαρτίζουν ουσιαστικά μία μεγάλη ομάδα μεγαλοαστική.

Γνωρίζω πολύ καλά ποιοι κάθονται στα έδρανα της Συμπολίτευσης σήμερα. Είναι άνθρωποι που, όπως κι εγώ, κατάγονται από λαϊκές οικογένειες και έδωσαν τη μάχη μέσα στη ζωή για να φτάσουν στο σημείο αυτό. Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία είναι η μεγάλη λαϊκή παράταξη. Αυτό δεν μπορείτε να καταλάβετε, κυρίως οι άνθρωποι οι οποίοι είστε σήμερα στα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτό το παραμυθάκι σε σταματήσει. Δεν ισχύει και το ξέρει πολύ καλά ο ελληνικός λαός. Γιατί οι περισσότεροι από εμάς είμαστε σάρκα από τη σάρκα του.

Στην Αίθουσα αυτή, επίσης, βλέπω από τα δεξιά μου τους εκφραστές της κανονικότητας και από την άλλη πλευρά -προσέχω αυτό που θα πω, μην πω κάτι άλλο- θα έλεγα ότι βλέπω αυτούς οι οποίοι δεν εκφράζουν την κανονικότητα. Γιατί δεν την εκφράζετε, κύριοι και κυρίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είστε η έκφραση των κινημάτων. Το «Οικολογίας» πέθανε πια, γιατί οι οικολόγοι θα κατέβουν και αυτοδύναμοι. Και δεν την εκφράζετε, γιατί η κοινωνία λέει «ναι» στη συγκεκριμένη νομοθετική παρέμβαση. Και λέει «ναι», γιατί, ουσιαστικά, η κοινωνία θέλει ένα πανεπιστήμιο στο οποίο θα μπορούν να σπουδάζουν με μεγαλύτερη άνεση τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, όπως σπούδασαν και πολλοί από αυτούς που κάθονται στα έδρανα της Συμπολίτευσης σήμερα. Διότι οι λαϊκές οικογένειες ενδιαφέρονται να υπάρχει ασφάλεια στα πανεπιστήμια. Και δεν υπάρχει σήμερα.

Και η Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και ο Υφυπουργός σας ανέφεραν πάρα, πάρα πολλά παραδείγματα. Πρέπει να έχουμε ελευθερία του λόγου στα πανεπιστήμια και δεν την έχουμε. Και, αν θέλετε, εγώ θα κριτικάρω και την Κυβέρνηση. Έπρεπε να το φέρει πιο νωρίς, Άρρησε. Μπορούσε να το φέρει μαζί με το πανεπιστημιακό άσυλο. Αυτή είναι η γνώμη μου. Έπρεπε να το φέρει νωρίτερα. Και έπρεπε να το φέρει, γιατί δεν αφορά όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, αλλά κυρίως τα μεγαλύτερα. Ελάτε στο αχανές campus του Αριστοτελείου. Μα, εκεί υπάρχει βιβλιοθήκη, υπάρχουν τα μνημεία των Εβραίων συμπολιτών μας, υπάρχουν και άλλες δράσεις. Όλες αυτές πρέπει με κάποιο τρόπο να περιφρουρηθούν.

Επίσης, πρέπει να περιφρουρηθεί και ο τρόπος με τον οποίο τα πανεπιστήμιά μας θα συνδεθούν με την οικονομία. Σήμερα αν οργανωθεί η οποιαδήποτε δράση στην κατεύθυνση αυτή, δεν θα γίνει στο τέλος, διότι οι παρεές, οι οποίες προηλακίζουν τους πρυτάνεις και τους καθηγητές, θα παρέμβουν.

Προφανώς θα θέλαμε να μπαίνουν όσο το δυνατόν περισσότεροι στα πανεπιστήμια, γιατί είναι γεγονός ότι είναι μία διέξοδος για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Υπάρχει, όμως, και η τεχνική εκπαίδευση. Υπάρχουν σήμερα χώροι όπου αντί να ανήκει κάποιος στο επιστημονικό προληταριό, θα του δίνεται η δυνατότητα να κάνει τη ζωή του εξαιρετικά άνετη. Ε, λοιπόν, τι να κάνουμε; Δεν μπορεί να περνούν όλοι με λευκή κόλλα. Και στο σημείο αυτό θέλει προσοχή για ορισμένα πανεπιστημιακά ιδρύματα, όπως είναι, παραδείγματα χάριν, η Νοσηλευτική του Διδυμοστείου, που παίζουν και κάποιοι εθνικό ρόλο.

Επίσης, για το μηχανογραφικό θέλω να πω το εξής: Δεν αλλάζει ο τρόπος των εξετάσεων. Απλώς δίνεται σε δύο επίπεδα -μία διαφορετική δυνατότητα- ώστε, πραγματικά, άνθρωποι που θέλουν να σπουδάσουν μία συγκεκριμένη επιστήμη και κοντά στον τόπο κατοικίας τους, να έχουν αυτή τη δυνατότητα.

Κυρίες και κύριοι, όπως είπα άργησε η Κυβέρνηση. Και οι λόγοι είναι και κοινωνικοί -τους ανέφερα- αλλά και πολιτικοί. Ποιοι είναι οι πολιτικοί λόγοι; Αναδεικνύεται πλήρως η τεράστια διαφορά που έχουμε με την Αριστερά και κυρίως με την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Και θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω και με κάποιους συναδέλφους, οι οποίοι είχαν ένα συναινετικό κλίμα. Συναινετικό κλίμα, ναι, να υπάρχει. Μα, εδω εμείς λέμε «ανατολή» και εσείς «δύση» ή το αντίθετο. Συμφωνώ. Δεν μπορεί να υπάρχει συναντίληψη, ούτε να υπάρχει συναίνεση και δεν μπορούμε ούτε να την εκβιάζουμε ούτε να παρακαλούμε για αυτή.

Τελικά, μέσα από τη διαδικασία αυτή αποδεικνύεται η αντιπολιτευτική γύμνια σας. Τις τελευταίες μέρες ασχοληθήκατε με ένα «μαϊμού» ταξίδι στην Αίγυπτο, ασχοληθήκατε με την Ικαρία και ένα γεύμα, ασχοληθήκατε με τις συνθήκες κράτησης του Κουφοντίνα. Στο τέλος ακούσαμε και το ότι αποδέχεστε, διά του Προέδρου σας, το ρίσκο των συγκεντρώσεων. Και, βέβαια, σήμερα στον χώρο αυτό πραγματικά κάνετε αντιπολίτευση. Και, μάλιστα, έχει και ιδεολογικό περιεχόμενο. Κάντε αντιπολίτευση όμως. Αυτό, ουσιαστικά, θέλει ο ελληνικός λαός. Και δεν υπάρχει τίποτε το οργουελικό σε αυτό το οποίο νομοθετεί σήμερα η Κυβέρνηση. Δεν υπάρχουν συμφέροντα, δεν υπάρχει χούντα, δεν υπάρχει κάτι το αντιδημοκρατικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Και η πλάκα είναι ότι τα πιστεύετε. Στην αρχή δεν ήξερα αν τα πιστεύετε. Είμαι σίγουρος ότι ο Αρχηγός σας δεν τα πιστεύει. Όμως, οι περισσότεροι από εσάς τα πιστεύετε αυτά που λέτε. Ευτυχώς, όμως, σας ακούει η κοινωνία. Γι' αυτό, δυστυχώς, το μίλι το οποίο καλείστε να ακολουθήσετε, θα είναι πράσινο. Το δανείζομαι από την ομώνυμη ταινία. Το μίλι το τελευταίο σας προς το 3% θα είναι πράσινο.

Τέλος, δεν έχω πρόβλημα να ζητήσω, παραδείγματος χάριν, να υπάρχει ενιαίο ψηφοδέλτιο στις φοιτητικές εκλογές. Να κάτι στο οποίο πιθανώς θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε.

Επίσης, για την αναγνώριση των πτυχίων των κολλεγίων υπάρχει λύση. Ναι, μπορούμε να είμαστε σύμφωνοι και με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν μπορεί η διαδικασία να είναι τυπική, κυρία Υπουργέ. Πρέπει η επιτροπή η οποία θα συσταθεί στο Υπουργείο Παιδείας, να είναι μία επιτροπή η οποία θα κάνει ουσιαστικό έλεγχο και δεν θα βάζει απλώς σφραγίδες.

Προφανώς σας καλώ όλους να υπερψηφίσουμε αυτή την εμβληματική, για εμένα, μεταρρύθμιση. Και, βέβαια, το στοιχείο για τα Υπουργεία είναι να εφαρμοστεί, όπως πρέπει να εφαρμοστεί και ο νόμος για τις διαδηλώσεις, όπως πρέπει να εφαρμοστεί και ο νόμος για την καταγραφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων ή την ηλεκτρονική ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν φτάνει να θεσμοθετούμε. Πρέπει και να εφαρμόζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν άκουγα προηγούμενα επιχειρήματα από την κυρία Υπουργό, πραγματικά θα προβληματιζόμουν. Λυπάμαι, όμως, για την ένδειξη των επιχειρημάτων, η οποία επικαλύφθηκε με προπαγάνδα. Είναι άθλια προπαγάνδα το να μιλάτε από το πρωί ως το βράδυ για εισαγωγή με «1» στα πανεπιστήμια. Μπορεί να αφορά κάποιες ελάχιστες περιπτώσεις ή να έγινε κάποια στιγμή, αλλά δεν αφορά τους εβδομήντα χιλιάδες που μπήκαν μόλις πρόσφατα.

Γιατί επαναφέρετε αυτό το ζήτημα; Διότι, πράγματι, δεν έχετε επιχειρήματα. Επίσης, το απάνθισμα παραβατικών συμπεριφορών για γνωστά παραβατικά και προβληματικά ζητήματα τα οποία υπήρξαν την προηγούμενη δεκαετία από τρεις Υπουργούς σήμερα, δείχνει πως δεν έχετε κάτι άλλο να πείτε, δεν έχετε να πείτε κάτι επί της ουσίας για αυτά τα οποία συζητάμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Θέλω να σας πω ευθέως ότι η σιωπή σας, παραδείγματος χάριν, για την κατάταξη των ελληνικών πανεπιστημίων διεθνώς, η σιωπή σας για την ποιότητα...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το έχω πει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν είπατε τίποτα.

...των παρεχόμενων σπουδών και για την ποιότητα των παιδιών μας, των φοιτητών, των σπουδαστών που βγαίνουν και στην αγορά εργασίας και γενικότερα και στον δημόσιο λόγο, αυτή η σιωπή δείχνει ακριβώς πως είναι άλλος ο τρόπος που σκέπτεστε και είναι άλλα αυτά τα οποία πρέπει να προωθήσετε κατά τη γνώμη σας.

Είναι λάθος -και δεν θα έπρεπε να το κάνετε, κυρία Υπουργέ- για τον καθηγητή, τον κ. Τζανακόπουλο, να μιλάτε έτσι για την ένωση διδασκόντων και διδασκόμενων και διοικητικών της ΟΕ-φόρδης, στην οποία συμμετέχουν χιλιάδες μέλη και είναι ισότιμο μέλος, αλλά και μέλος του Προεδρείου ο κ. Τζανακόπουλος και είχε φέρει τη σχετική ανακοίνωση, η οποία βγήκε προ ημερών. Μιλήσατε μ' έναν απαξιωτικό τρόπο που δεν θα έπρεπε να σας αρμόζει.

Τέλος, θέλω να σας πω, σε σχέση με την ομιλία σας, ότι βε-

βαίως το πανεπιστήμιο, κυρία Κεραμέως, είναι και χώρος ζύμωσης, έκφρασης, συμπύκνωσης πολιτικών, ιδεολογικών απόψεων και συζητήσεων. Έχετε υπ' όψιν σας καθόλου την ιστορία των πανεπιστημιακών κινημάτων του προηγούμενου αιώνα, του παρόντος αιώνα και του τι γίνεται σε όλο τον κόσμο; Πώς είναι δυνατόν; Ήταν πολύ αποκαλυπτική αυτή η αντίστιξη που κάνατε με αφορμή...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μία παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ναι, μία παρέμβαση ή οτιδήποτε. Δεν την οικειοποιούμαι. Θέλω, όμως, να σας πω ότι εσείς είστε λάθος που κάνατε αυτή την αντίστιξη. Βεβαίως, πέραν της παροχής γνώσης είναι και της διαδραστικότητας στο πανεπιστήμιο, ο χώρος του πανεπιστημίου είναι κατ' εξοχήν χώρος συμπύκνωσης και ζύμωσης απόψεων.

Έχετε ευθύνες, κυρία Υπουργέ. Πρώτα απ' όλα, βεβαίως, έχει ευθύνη η Κυβέρνησή σας για την πανδημία, σε σχέση με τα σχολεία. Ίσως, για τους δύο πρώτους μήνες ή ύστερα που υπήρχαν κάποιες έρευνες, να ήσασταν εφησυχασμένοι. Το ότι όμως τα αφήσατε, χωρίς να κάνετε καμία παρέμβαση για να βρεθούν επιπλέον ώρες, επιπλέον χώροι, επιπλέον δυνατότητες και τα παιδιά μας να είναι ανά δεκαπέντε σε κάθε τάξη και το ότι τώρα, άρον άρον, μέσα σε δέκα μέρες που άνοιξαν -πήγε το παιδί μου στο γυμνάσιο- τα φέρνουμε πίσω, το ότι δεν βοηθήσατε, ώστε να υπάρχουν τα τεστ και κυρίως, η ιχνηλάτηση του οικογενειακού περιβάλλοντος από τα εκατοντάδες ή και χιλιάδες κρούσματα που υπήρξαν, είναι πρόβλημα. Το ότι δεν κάνατε τίποτα για την ισότιμη πρόσβαση στην τηλεκατάρτιση είναι πρόβλημα. Ακούσατε προηγούμενα για τα δυτικά. Διαψεύστε τα.

Εγώ αισθάνομαι απίστευτα προνομιούχος, με την έννοια ότι στο σπίτι μου υπάρχει η δυνατότητα και κάποια στιγμή εργαζόμαστε ταυτόχρονα τέσσερις άνθρωποι, δύο μεγάλοι και δύο παιδιά, με τα κομπιούτερ. Είναι σαφές πως αυτό το περιβάλλον δεν μπορεί παρά να αντανάκλα μία ελάχιστη ελίτ. Και δεν κάνατε τίποτα, έτσι ώστε να είναι ισότιμη η πρόσβαση στην τηλεκατάρτιση.

Και, βεβαίως, είχαμε και τη «μουλωχτή» τροπολογία, για την οποία ακούστηκαν πολλά και δεν βρήκατε να πείτε κάτι. Βάζετε τον κόφτη. Οδηγείτε τα παιδιά στα κολλέγια. Τι δείχνει αυτή η ευθύνη, την οποία σας προσάπτω; Δείχνει ότι λειτούργησα συστηματικά, αξιοποιώντας τις έκτακτες συνθήκες, στις οποίες βρισκόμαστε λόγω της πανδημίας, με περιφρόνηση και ταξική μεροληψία μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης.

Και κορωνίδα βεβαίως στο πεδίο της ανώτατης εκπαίδευσης είναι η απίστευτη επιμονή, μέσα σε αυτή την κατάσταση, να ψηφιστεί το παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι πρόκειται -θα μιλήσω πολιτικά- για μία εσκεμμένη πρόκληση, ιδεολογική, πολιτική -αναφέρθηκε προηγούμενα και ένας συνάδελφος- με πρόσημα την αντιμετώπιση, προφανώς, υπαρχουσών καταστάσεων ή παραβατικών συμπεριφορών ορισμένων τα προηγούμενα χρόνια. Με πρόσχημα αυτό είναι μία εσκεμμένη πρόκληση, η οποία εντάσσεται -σαφέστατα θα το πω- στη δυσανεξία που έχει η σημερινή κυβερνώσα παράταξη, ο κ. Μητσοτάκης προσωπικά, εσείς, κυρία Κεραμέως, προσωπικά στη Μεταπολίτευση, διότι θέλετε μέσω της στρατηγικής σας να αποενοχοποιηθούν οι θύτες που οδήγησαν με τη διακυβέρνησή τους -εσείς, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ- στη μεγάλη οικονομική κρίση.

Τι θέλετε να περάσει στον ελληνικό λαό; Θέλετε να περάσει ότι υπάρχουν κάποια αποστήματα της Μεταπολίτευσης, τα οποία οδήγησαν τη χώρα στην κρίση. Και ποια είναι αυτά; Είναι το πανεπιστήμιο, η περίφημη ιδεολογία της Αριστεράς που δεν είχε ούτε 10%. Είναι οι εγγυήσεις και τα εργασιακά δικαιώματα κυρίως. Είναι η ελευθερία των εκδηλώσεων, των διαδηλώσεων, της δυνατότητας άθρωσης λόγου και αντίλογου στον δημόσιο χώρο. Είναι πράγματα, τα οποία τα θεωρείτε πρωτεύοντα ως εμβρυολογικά της κρίσης, την οποία βιώσαμε επί δεκαετία στη χώρα και τα οποία τα αισθάνεστε ως προτεραιοποίηση και ανάγκη στρατηγικής αντιμετώπισης από την πλευρά σας, διότι ακριβώς ιδεολογικά, πολιτικά, προγραμματικά είναι στον αντίποδα.

Δεν θέλετε να παραδεχτείτε τις τεράστιες, τις απίστευτες ευ-

θύνες, τις οποίες έχουν οι κατά καιρούς διακυβερνήσεις από το δικό σας, εν προκειμένω, κόμμα, κυρία Κεραμέως, όλα αυτά τα χρόνια, για το πώς φτάσαμε στην κρίση και το πώς συντηρούνται καταστάσεις, οι οποίες θα έπρεπε από πολύ καιρό να είχαν επουλωθεί, μία καθαρά δηλαδή μεροληπτική, ταξική αντίληψη, μία αναθεωρητική αντίληψη της πρόσφατης ιστορίας μας, στην οποία το ζήτημα της παιδείας είναι κομβικό. Το καταλαβαίνουμε. Το αντιλαμβανόμαστε όλοι. Είναι εμβληματικό.

Σας άκουσα χθες το πρωί -διότι όπως είδατε παρακολούθησα όλη τη συζήτηση, ούτε μου γράφουν τους λόγους οι συνεργάτες ούτε έρχομαι περνώντας για να κάνω μια ομιλία στη Βουλή- με προσοχή.

Παρακολούθησα την κυρία Υπουργό στην αίτηση περί αντισυνταγματικότητας. Δεν μέτρησα τις φορές που είπατε για το σκληρό πυρήνα του κράτους. Τόσο πολύ...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Νομολογία είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε, αν ήταν νομολογία, να το αναφέρατε μία φορά. Είστε εξυπνη και αντιλαμβάνεστε, κυρία Κεραμέως, τι σας λέω.

Αυτό που σας λέω είναι ότι έχετε μία αντίληψη στρατηγικής επιβολής, όπου ο σκληρός πυρήνας του κράτους θεωρείται ότι είναι η βασική ισχύς, η βασική αρχή επιβολής μέσα σε όλες τις εκφάνσεις του δημόσιου βίου. Και κάνετε μία αντιδιαστολή ανάμεσα σε αυτονομία και αυτοδιοίκηση. Την κάνετε τρεις, τέσσερις, πέντε φορές, για να εντυπωθεί η άποψη στην κοινή γνώμη, στην εκπαιδευτική κοινότητα, μέσα σ' εμάς στη Βουλή ότι τέρμα τα αυτοδιοίκηση. Επί της ουσίας, τέρμα. Εδώ και με βάση την Πλειοψηφία και με βάση την αρμολόγηση και την επιβολή κανόνων του σκληρού πυρήνα του κράτους, τα πάντα θα ελέγχονται, τα πάντα θα νομοθετούνται.

Άλλωστε, στο νομοσχέδιό σας δείτε ποια είναι τα ποινολόγια. Είναι αποστέρηση της οικονομικής δυνατότητας προς τα πανεπιστήμια, πειθαρχικά, κόφτες. Έχετε ποινολόγιο. Δεν είναι απλά ότι επικαλείστε την ανάγκη αυτού που ονομάζετε και είναι ο σκληρός πυρήνας του κράτους, ώστε να έχει τη γενική εποπτεία και τη γενική άποψη και διαμόρφωση της πολιτικής πάνω σ' έναν χώρο και από εκεί και ύστερα, να υπάρχει το αυτοδιοίκηση. Δεν πρόκειται περί αυτού. Μιλάμε για έναν απόλυτο έλεγχο. Μιλάμε για χειραγώγηση.

Αυτό το οποίο με κάποιους τρόπους προσπαθήσατε -και έχετε επιβάλει- στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αυτό το οποίο έχετε επιβάλει σε άλλους αρμούς, θεσμούς μέσα από τους οποίους αναπνέει η ενημέρωση, ξεφεύγει ο κόσμος από τη φοβία, έρχεται σ' επαφή, διαμορφώνονται απόψεις, θέλετε να το επιβάλετε σε ένα πανεπιστήμιο, το οποίο να είναι μέσα στην υγειονομική ζώνη.

Υπάρχει και μία μεγάλη υποκρισία. Επιτρέψτε μου να σας πω. Πόσοι έλεγχοι έγιναν αυτούς τους έντεκα μήνες σε χώρους εργασίας; Πόσοι έλεγχοι έγιναν; Ποια αποτελέσματα είχαμε; Ποιες ποινές και πρόστιμα μπήκαν; Εκεί που ο κόσμος, χωρίς να κάνει διάλειμμα ούτε καν στα lockdown, συνωστίζεται στους χώρους εργασίας, στα σουπερμάρκετ, αλλού και αλλού, στα μέσα μαζικής μεταφοράς, τι γίνεται; Σας είπα προηγουμένως για το σχολείο. Τώρα μιλάω συνολικά για την Κυβέρνηση. Το αντιλαμβάνεστε. Δεν είναι δική σας αυτή η ευθύνη.

Πόσοι έλεγχοι έγιναν; Πού είναι η πρόνοια, το νοιάξιμο, το οποίο επιδεικνύετε για τα πανεπιστήμια, με κλειστά τα πανεπιστήμια επί ένα χρόνο; Επί έναν χρόνο τα πανεπιστήμια είναι κλειστά και εσάς σας ενδιαφέρει ακριβώς τι θα γίνει τοποθετώντας την Αστυνομία στο πανεπιστήμιο.

Ο κ. Χρυσοχοϊδης λείπει. Θα πω απλώς μια φράση: Η ομιλία του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη σήμερα ήταν η επιτομή του αστυνομικού κράτους. Εννοώ ιδεολογικά, πολιτικά, δεν μιλάω συγκεκριμένα. Ήταν η επιτομή του αστυνομικού κράτους! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και συνεισηγείται μαζί σας, πέραν της ιδεολογικής ηγεμονίας, την οποία θέλετε να αποκτήσετε, να ανακτήσετε όπως είναι...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, μην έχετε πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Αναστασιάδη,

δεν τον διακόπτουμε. Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν ακούω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μην κάνετε διάλογο, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Λαζαρίδη, σας παρακαλώ.

Κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε την ομιλία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Λαζαρίδη. Κάνουμε ιδεολογική πολιτική συζήτηση και το αντιλαμβάνεστε, διότι είπα εξ αρχής ότι είναι μια εσκεμμένη, κατά τη γνώμη μου, προγραμματική πρόκληση από πλευράς της Κυβέρνησης και σε αυτό το πεδίο. Πρόκειται περί μιας αντιμεταρρύθμισης συντηρητικού, αναχρονιστικού, αυταρχικού χαρακτήρα. Αυτή είναι η άποψή μας.

Επίσης, επειδή έγινε σχολιασμός το πρωί για αυτά που είπα και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα διαδήλωσαν χιλιάδες νέοι άνθρωποι έξω με τις μάσκες τους, με τις οποίες αποστάσεις κ.λπ.. Βεβαίως, φρόντισε, από ό,τι πληροφορηθήκαμε, να κάνει και καμιά εκατοστή προσαγωγές στο τέλος της συγκέντρωσης ο κ. Χρυσοχοϊδης. Το αφήνω αυτό. Το παραπέμπω σε αυτά που είπα προηγουμένως.

Όμως, υπάρχει ένα ρίσκο προφανώς και από τις διαδηλώσεις; Πώς δεν υπάρχει; Υπάρχει, όπως υπάρχει και από τα μέσα μαζικής μεταφοράς, υπάρχει από όλα. Ποιος έχει την ευθύνη αυτής της πρόκλησης; Φανταστείτε να υπήρχε μια σιωπή!

Θα τελειώσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε

Εξελίσσεστε σε μια Κυβέρνηση, σε μια πολιτική δύναμη, η οποία παίρνει διαζύγιο από την κοινωνία, από τους φορείς, από τους ενδιαφερόμενους, από τους ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται μέσα σε αυτούς τους χώρους και αντίθετα φτιάχνει ένα σύμφωνο συμβίωσης, θα λέγαμε, ή σύμφωνο επιβίωσης με τις δημοσκοπήσεις.

Με ποιες δημοσκοπήσεις; Με τη δημοσκόπηση που δείχνει ότι η ΕΡΤ έχει απογειωθεί, με τη δημοσκόπηση που δείχνει ότι όλοι θέλουν την Αστυνομία μέσα στο πανεπιστήμιο και να πηγαίνει ο καθένας δείχνοντας την ταυτότητά του. Να μην έχει κανέναν αριθμό επάνω του; Γι' αυτές τις δημοσκοπήσεις μιλάω.

Είναι στημένες αυτές οι δημοσκοπήσεις; Μην παίζουμε μεταξύ μας. Είναι τη διαχείριση του φόβου, είναι η στρατηγική της διαχείρισης του μεγάλου φόβου, της μεγάλης απόγνωσης, που όλοι μας, εμείς, οι οικογένειές μας, ο λαός μας, η χώρα μας περνάει για μήνες ολόκληρους λόγω της πανδημίας, λόγω της πρωτοφανούς κατάστασης.

Μέσα σε αυτήν την πρωτοφανή κατάσταση, λοιπόν, κάνετε μια συστηματική διαχείριση αυτού του φόβου. Κάνετε, λοιπόν, μια δημοσκόπηση πάνω σε έναν κόσμο, ο οποίος αισθάνεται απειλούμενος γύρω γύρω -όχι μόνο από τον κορωνοϊό- από την αβεβαιότητα, από την ανεργία, από το ότι κλείνει το μαγαζί του, από το ότι δεν μπορεί να επικοινωνήσει, να φιλήσει τα παιδιά του, τους γονείς του. Αυτό είναι κοινό, οριζόντιο. Το ξέρουμε.

Μέσα σε αυτήν την κατάσταση, λοιπόν, αντί να κερδίσετε κοινωνικές συναινέσεις, τι κάνετε; Το κάνετε κυνικά, πολιτικά. Δεν σας θίγω προσωπικά. Είναι στρατηγική της Κυβέρνησης. Το είδαμε και σε άλλα νομοσχέδια. Στήνετε δημοσκοπήσεις, που είναι αποτελέσματα και απαντήσεις, απόρροια της αβεβαιότητας και του φόβου. Μπορείτε σε αυτό το επιχείρημα, το οποίο μόλις σας κατέθεσα, να αντιπείτε πώς δεν είναι έτσι;

Είστε, λοιπόν, μια Κυβέρνηση και για όσο καιρό θα είστε ακόμα, αυτό θα είναι σε βάρος της χώρας, του λαού μας, της νεολαίας. Έχετε πάρει διαζύγιο από την κοινωνία και έχετε κάνει μια σύμβαση για την επιβίωσή σας με τις δημοσκοπήσεις.

Είστε, επίσης, μια Κυβέρνηση που με την αυταρχική διακυβέρνηση δεν απάντησε κανείς το πρωί στον κ. Τσίπρα, όταν είπα ότι «πριν δύο μήνες έχω υποβάλει πρόταση», όπως έχει δικαίωμα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για να συζητήσει για τα θέματα της δημοκρατίας, της δημοκρατικής διακυβέρνησης.

Δείτε τις δύο αποφάσεις του Ευρωκοινοβουλίου, κυρία Κεραμέως, συστάσεις προς τις κυβερνήσεις για το τι πρέπει να κάνουν ή να μην κάνουν εν καιρώ πανδημίας. Έτσι; Δεν είναι από το κεφάλι του κ. Τσίπρα.

Κανείς δεν του απάντησε πού έχει μπει αυτή η πρόταση από

κάτω, διότι δεν σας συμφέρει, δεν θέλετε να τη συζητήσετε. Θέλετε κάθε σταγόνα, κάθε μέρα, κάθε δευτερόλεπτο αυτής της πανδημίας, αυτής της κρίσης, να την αξιοποιήσετε ιδεολογικά, πολιτικά, προγραμματικά υπέρ της δικιάς σας ακραίας, νεοφιλελεύθερης, νεοδεξιάς αντίληψης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, καλησπέρα και από μένα! Χρόνια πολλά στον Χαράλαμπο, στη Χαρά. Ψυχραιμία θέλω από εδώ, από αριστερά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα μπορούσα να έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ. Θα είμαι σύντομη.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που είπε ο αξιότιμος κύριος τέως Πρόεδρος. Πρώτα από όλα, είπε επί λέξει να μην υπάρχουν τεστ.

Η πραγματικότητα, κύριε Βούτση, είναι η εξής: Στα σχολεία γίνονται και δειγματοληπτικοί έλεγχοι και, επίσης, έχει δημιουργηθεί μια ειδική πλατφόρμα, το edu.testing.gov.gr, ειδική για εκπαιδευτικούς και για μαθητές άνω των δεκαέξι ετών, προκειμένου να κάνουν όσες φορές θέλουν τεστ και τους προτρέπουμε να κάνουν τεστ. Αυτό ήταν το πρώτο σημείο.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι είπατε ότι δεν κάναμε τίποτα. Είπατε επί λέξει -τα λόγια σας- για την ισοτιμία της πρόσβασης στην τηλεκπαίδευση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Υπουργέ, γιατί κλείνουν τα σχολεία αύριο;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας απάντησα σε κάτι συγκεκριμένο, κύριε Βούτση. Είπατε ότι δεν υπάρχουν τεστ και εγώ σας απάντησα συγκεκριμένα τι γίνεται, ποια είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, δεν υπάρχουν υποχρεωτικά τεστ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπετε; Δεν σας διέκοψα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, δεν σας διέκοψε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το δεύτερο σημείο είναι ότι είπατε ότι δεν κάναμε τίποτα για την ισοτιμία της πρόσβασης στην τηλεκπαίδευση.

Το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα, που ξέρω εγώ τουλάχιστον...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ! Μιλάει η Υπουργός. Να ακούσετε τι θα πει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα, που ξέρω εγώ τουλάχιστον -διορθώστε με, αν κάνω λάθος- που κατάφερε και διαπραγματεύτηκε με όλους τους παρόχους κινητής τηλεφωνίας να είναι δωρεάν η χρήση των δεδομένων για όποιον μπαίνει σε πλατφόρμα που χρησιμοποιείται για την τηλεκπαίδευση, αυτό δεν το θεωρείτε ότι είναι πολύ σημαντικό κεκτημένο; Δρομολογήθηκαν διαδικασίες από εκεί που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε αφήσει τεσσερις χιλιάδες φορητές συσκευές στα σχολεία, για άνω των ενενήντα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πόσα στείλατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Φίλη. Πάλι τα ίδια; Δεν σας διέκοψε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και εσείς, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, πέσατε στην παγίδα του ΣΥΡΙΖΑ να κάνετε την τεράστια διαφήμιση στα κολλέγια. Αν δεν μπει στο πανεπιστήμιο, μόνος δρόμος για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι τα κολλέγια. Καταλήγει ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι ο μεγαλύτερος υποστηρικτής του κολλεγίου!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί υπάρχει κάτι, κύριε Πρόεδρε, που λέγεται δημόσια κατάρτιση, δημόσια ΙΕΚ. Μην τα λοιδορείτε. Μην

τα υποτιμάτε. Είναι πάρα πολύ σημαντικές δομές για τις οποίες έχει ήδη ψηφιστεί νομοσχέδιο που τις αναβαθμίζει συνολικά.

Σημείο τρίτο, κύριε Πρόεδρε. Ήσασταν Πρόεδρος της Βουλής. Ξέρετε πάρα πολύ καλά τις διαδικασίες. Η ένσταση της αντισυνταγματικότητας είναι μια διαδικασία όπου αναπτύσσονται καθαρά νομικά επιχειρήματα. Το να γίνεται, για παράδειγμα, η διάκριση μεταξύ αυτονομίας και αυτοδιοίκησης είναι βασική αρχή συνταγματικού δικαίου, όπως βασική αρχή συνταγματικού δικαίου και στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι η έννοια του σκληρού πυρήνα του κράτους. Το Σ.τ.Ε. τα λέει. Αν δεν σας αρέσουν, τι να κάνουμε; Όμως, η έννοια της αντισυνταγματικότητας έχει καθαρά νομικό περιεχόμενο. Δεν είναι μια πολιτική συζήτηση, όπως κάνουμε εδώ πέρα τώρα όλοι μαζί.

Το τελευταίο σημείο είναι το εξής. Είπατε εμείς περιορίζουμε το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων; Εμείς; Εμείς που είμαστε η πρώτη Κυβέρνηση που δίνει εξουσία στα πανεπιστήμια να ορίζουν τα ίδια την ελάχιστη βάση εισαγωγής, τα ίδια τον συντελεστή βαρύτητας;

Τι κάνατε εσείς; Εσείς, κύριε Βούτση, φτάσατε στο σημείο να προβλέψετε ότι πρέπει ο Υπουργός να υπογράψει κάθε πρόγραμμα σπουδών. Ένα προπτυχιακό ήθελε να κάνει το ΕΚΠΑ και λέγατε: «Όχι υπογραφή Υπουργού». Εμείς τι κάναμε; Ήρθε εδώ η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και υπέγραψε: «Όχι, τα πανεπιστήμια μόνα τους αποφασίζουν».

Το καλύτερο το έχω για το τέλος, όμως, κύριε Βούτση. Λέτε ότι εμείς θέλουμε να περιορίσουμε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Ξέρετε τι κάνατε εσείς; Εσείς φροντίσατε ούτως ώστε το τι χρήματα παίρνει κάθε πανεπιστήμιο να είναι απόφαση αυθαίρετη του ενός και μόνο Υπουργού. Αποφάσιζε ο κάθε Υπουργός τι χρήματα θα πάρει κάθε πανεπιστήμιο. Και λέτε αυτό σε εμάς;

Εμείς τι είπαμε; Κριτήρια αντικειμενικά και κριτήρια ποιοτικά. Κανένας Υπουργός να μην κάνει ό,τι θέλει. Να υπάρχουν κριτήρια για το τι χρήματα παίρνει κάθε πανεπιστήμιο. Αντικειμενικά κριτήρια και κριτήρια ποιότητας, αξιολόγησης.

Εσείς, όμως, κύριε Βούτση, θέλατε πανεπιστήμια τα οποία να τα ελέγχετε σε κάθε πτυχή της δράσης τους, μέσα από τα λεφτά, μέσα από τις εγκρίσεις. Αυτή είναι η θεμελιώδης διαφορά μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και ευτυχώς που υπάρχει η διαφωνία αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Ότι δεν συμφωνείτε είναι βέβαιο. Το ξέρουμε αυτό. Το έχουμε καταλάβει. Σεβαστείτε τη όταν μιλάει, όπως πρέπει να σας σεβαστεί όταν μιλάτε και θα κρίνει ο κόσμος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε διαφορές. Το καταλάβαμε. Δεν πρέπει να ακούσει ο κόσμος και το μεν και το δε για να βγάζει συμπεράσματα; Πρέπει να διακόπτουμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ μαζί της ότι έχουμε πλήρη διαφωνία. Όχι, όμως, να ακούμε συνέχεια «κασέτα». Να ακούσουμε επιχειρήματα, μη μηρυκάζουμε τα ίδια και τα ίδια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτό είναι άλλο θέμα. Ο κόσμος θα κρίνει, κύριε Φίλη, αν είναι «κασέτα» ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Σωκράτης Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν μπορεί να συνεχιστεί η συνεδρίαση, λείπει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το γνωρίζω, κύριε Δρίτσα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Μπορεί να χρειάστηκε κάτι, θα περνούσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Άνθρωποι είμαστε...

Κύριε Φάμελλε, αν θέλετε μπορείτε να καθίσετε ή να συνεχίσετε, ό,τι θέλετε. Σε λίγο θα είναι κοντά μας η Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είναι εικόνα Κυβέρνησης αυτή; Απούσα! Με τι ασχολείται; Πέντε είναι οι Υπουργοί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έπρεπε να πάει εκεί που έπρεπε να πάει, κύριε Φίλη. Τι να κάνουμε; Άνθρωποι είμαστε. Από το πρωί είναι εδώ. Το έχω παρατηρήσει. Σας παρακαλώ! Μη δημιουργούμε θέμα από το πουθενά. Από το πρωί κάθεται εκεί. Άνθρωπος είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αυτή είναι η Κυβέρνηση! Απούσα από τον διάλογο!

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Έλεος, κύριε Φίλη!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μια μπουκιά, κύριε Φίλη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε έχει ως μόνο στόχο τη συρρίκνωση της δωρεάν ανώτατης παιδείας της χώρας μας, της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης και την εισαγωγή μιας σειράς αντιδημοκρατικών και αυταρχικών διατάξεων στη λειτουργία των ελληνικών πανεπιστημίων.

Δεν είναι ένα αποσπασμένο κομμάτι πολιτικής, είναι κομμάτι ενός οργανωμένου σχεδίου της Κυβέρνησης, με αντιδημοκρατικές αλλαγές στη χώρα μας, που εξελίσσεται μέσα στην πανδημία, εκμεταλλευόμενη τις συνθήκες και την αδυναμία της κοινωνίας να αντιδράσει, γιατί δεν θέλουν κινητοποιήσεις, δεν θέλουν απώλειες στην πολιτική τους.

Θα μπορούσα να περιγράψω πολλά κομμάτια αυτού του σχεδίου, από την απαγόρευση συγκεντρώσεων μέχρι τα χατίρια στους καναλάρχες και τη φήμωση της αλήθειας. Όμως, θα περιοριστώ σ' αυτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως.

Το λέω αυτό προκλητικά, κυρία Υπουργέ, γιατί θεωρώ ότι είναι ντροπή για την ακαδημαϊκή κοινότητα της Ελλάδας, για τη διανοήση της χώρας μας, για την ελληνική δημοκρατία, για τον δυτικό πολιτισμό να εισηγείται νομοσχέδιο της παιδείας ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Με το νομοσχέδιο αυτό αποδεικνύετε ότι στόχος σας είναι ο περιορισμός της παραγωγής και διακίνησης ιδεών και η υποταγή της νεολαίας. Γιατί πολύ καλά αναγνωρίζετε ότι ο βασικός σας εχθρός είναι οι ιδέες, οι νέες και οι νέοι της Ελλάδας. Γιατί οι νέοι και οι νέες της Ελλάδας, γιατί οι ιδέες της χώρας μας, η γνώση και η επιστήμη δεν φυλακίζονται. Γιατί αποτελούν την ελπίδα της κοινωνίας και γιατί έχουν μόνο μια προοπτική, μια ανάγκη, να ζήσουν, να έχουν πρόοδο, να έχουν προκοπή, μια καλύτερη κοινωνία. Και γιατί οι νέοι και οι νέες της Ελλάδας, γιατί οι ιδέες της Ελλάδας απεχθάνονται τα ρουσφέτια, τους ΔΑΠίτες, τα «γαλάζια» παιδιά, τους «Γκόρτσους» και την ΕΡΕ του 1960, στην οποία θέλετε να μας γυρίσετε.

Η φυλάκιση των ιδεών είναι το μόνο εργαλείο που θα μπορούσε να σώσει τον κ. Χρυσοχοϊδη και τον κ. Μητσοτάκη, αλλά δεν μπορεί να επιτευχθεί. Για να πετύχετε, λοιπόν, αυτό το σχέδιο επιδιώκετε ένα συντριπτικό χτύπημα στην κοινωνία, έξω από τις προεκλογικές σας δεσμεύσεις. Γιατί, μη μου πείτε ότι γράφατε πουθενά στο πρόγραμμα ότι θα μειώσετε τους εισακτέους ή ότι θα δημιουργήσετε αστυνομία πανεπιστημίων.

Έρχεστε σε αντίθεση με τους πρυτάνεις, με τα συνδικαλιστικά σώματα των αστυνομών, ακόμη και με τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και με πρώην Υπουργούς Παιδείας.

Βέβαια, όταν δεν είναι χρήσιμοι οι πρυτάνεις ή η ακαδημαϊκή κοινότητα λοιδορείται από τον κ. Χρυσοχοϊδη, για να καταλάβετε πόσο μεγάλη αξία δίνετε στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Την απαξιώνετε όταν δεν συμφωνεί με τα αυταρχικά σας σχέδια. Δεν μπορεί να τρελάθηκαν όλοι αυτοί και να συμφωνούν με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πολύ απλά, με το νομοσχέδιο αυτό αποδομείτε λειτουργίες και ακαδημαϊκές ελευθερίες που στηρίχθηκαν και από στελέχη του συντηρητικού χώρου. Νομοθετείτε με ιδέες του Μεσαίωνα

και του σκοταδισμού. Αρνείστε βασικές αρχές του Διαφωτισμού.

Ένα παράδειγμα. Απέναντι στην αξία της γνώσης και της παιδείας βάζετε τις εξετάσεις και ανεβάζετε αυτές σε υψηλότερο επίπεδο από την ίδια τη γνώση και την παιδεία. Απέναντι στον διαγωνισμό ιδεών και στην αριστεία που δημιουργεί και στην εξέλιξη, βάζετε τον αυταρχισμό. Και ξέρετε ότι αυτό δεν υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη, όπως και τα εργαλεία που νομοθετείτε σήμερα.

Όσο, όμως, το μόνο εργαλείο πολιτικής επιβίωσής σας είναι ο αυταρχισμός, τόσο περισσότερο η Κυβέρνηση Μητσοτάκη μοιάζει με την κυβέρνηση Όρμπαν, γιατί απομακρυνόμαστε από τα ευρωπαϊκά ιδεώδη και οι ρυθμίσεις σας δυστυχώς μας επιστρέφουν σε ρυθμίσεις του '69, όπως ακούστηκε, που η Αστυνομία είχε σπουδαστικό κέντρο μέσα στα πανεπιστήμια.

Μας οδηγείτε σε ένα δυστοπικό μέλλον για τα πανεπιστήμια, με δύο στόχους: Πρώτον, να εμβραθύνετε και να διευρύνετε τις ανισότητες. Πρακτικά, να περιορίσετε τη δυνατότητα πρόσβασης στο πανεπιστήμιο όλων των παιδιών και των νέων της χώρας μας. Δεύτερον, να επιβάλετε ταυτόχρονα αυταρχικές λειτουργίες.

Πώς γίνεται αυτό; Αν διαβάζατε λίγο Κοινωνιολογία στη Γ' λυκείου, αυτό το μάθημα που αποκλείσατε από το πρόγραμμα σπουδών, γιατί φοβόσασταν για την ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς, θα βλέπατε -με βάση και τη θεωρία του Γάλλου κοινωνιολόγου Πιερ Μπουρντιέ- ότι το εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργεί ως σύστημα επιλογής που ευνοεί τις ανώτερες τάξεις, αν δεν υπάρχει πολιτικό σχέδιο, σε βάρος των υπολοίπων. Η πρόσβαση, δηλαδή, στα πανεπιστήμια εξαρτάται -και αυτό επιδιώκετε- από το επάγγελμα του γονέα. Έτσι, επιβεβαιώνετε έτσι τον κ. Μητσοτάκη, ώστε οι νέοι και οι νέες από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας να κάνουν μόνο για ψυκτικό.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, βάζοντας βάση εισαγωγής τιμωρεί τους νέους και τις νέες. Πρακτικά, τιμωρεί τα παιδιά που έγραψαν χειρότερα. Δεν εξασφαλίζει ίδιες συνθήκες παιδείας, δεν εξασφαλίζει υποστήριξη μαθησιακών ιδιαιτεροτήτων. Τιμωρεί τα παιδιά των νυχτερινών και επαγγελματικών λυκείων και δίνει τη δυνατότητα διεξόδου μόνο σε όσους έχουν λεφτά.

Αυτό, μάλιστα, μέσα σε μια εφιαλτική χρονιά, όταν τα παιδιά της Γ' λυκείου και οι οικογένειές τους βασανίζονται από την πανδημία και από την αδυναμία να παρακολουθήσουν τα μαθήματα. Και οι ασθενέστερες οικονομικά ομάδες, οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα χρήματα να υποστηρίξουν τα παιδιά τους σ' αυτόν τον αγώνα που θα δώσουν με τις εξετάσεις της Γ' λυκείου. Αυτή τη χρονιά επιλέγετε να μειώσετε τους εισακτέους κατά περίπου το ένα τέταρτο, περίπου δεκαέξι χιλιάδες παιδιά λιγότερα θα μπου φέτος στο πανεπιστήμιο.

Αυτό δείχνει ίσως και ποια είναι η πραγματική πολιτική, την οποία αποκάλυψε η κ. Κεραμέως στην ομιλία της πριν. Η κ. Κεραμέως αποκάλυψε ποιο όραμα έχουν για τη νέα γενιά: «Δεν χρειαζόμαστε επιστήμονες, χρειαζόμαστε ανειδίκευτους». Φτιάχνουν μία κοινωνία ανειδίκευτων με τον βασικό μισθό, για να δουλεύουν πού; Πιθανά στα καζίνο του Ελληνικού; Χωρίς, λοιπόν, μέλλον και προοπτική, χωρίς ανταγωνιστικότητα για τη χώρα μας, μία κοινωνία η οποία θα αμείβεται με τον κατώτατο μισθό. Αυτό είναι το όραμα της κ. Κεραμέως. Εκεί θέλει να φτάσει η ελληνικά πανεπιστήμια. Μεγεθύνει περισσότερο τις ανισότητες.

Όμως, κάποιος αναρωτιούνται: Τώρα, μέσα στην πανδημία; Γιατί τώρα; Γιατί διαλέξατε αυτή τη χρονιά για να βασανίσετε τα νέα παιδιά; Έχω τρεις δικαιολογίες. Η το απαιτούν και τα συμφέροντα που σας έκαναν Κυβέρνηση και σας κρατάνε στη θέση του Υπουργού, κυρία Κεραμέως, προσωπικά. Η φοβάστε ότι δεν θα είστε σε αυτή τη θέση του χρόνου, στη θέση της Κυβέρνησης. Η θέλετε να εκμεταλλευτείτε την πανδημία για να μην έχετε αντιδράσεις.

Όποια και να είναι η σκοπιμότητα, το σίγουρο είναι ότι δεν έχετε καμία σκοπιμότητα υποστήριξης της νέας γενιάς και των πανεπιστημίων. Γιατί το αποτέλεσμα θα είναι η μείωση των εισακτέων, πράγμα το οποίο δεν θα βοηθήσει τους άριστους, γιατί θα μείνει, όπως σας είπα, το 25% των παιδιών εκτός, κάποια τμήματα θα κλείσουν τελείως και η πλειοψηφία των πανεπιστημίων θα έχει λιγότερους εισακτέους.

Τι θα γίνει με όσους μείνουν εκτός; Όσοι έχουν λεφτά θα πάνε

στα ιδιωτικά κολλέγια, στα οποία με σκανδαλώδη νυχτερινή τροπολογία έδωσε δικαιώματα η κ. Κεραμέως, χωρίς εξετάσεις. Έτσι χωρίς να πετύχουν στις εξετάσεις του πανεπιστημίου, χωρίς να δώσουν εξετάσεις για άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, άρα χωρίς δύο σκαλιά αξιολόγησης, οι μη άριστοι θα πάρουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος. Αυτό, λοιπόν, αποδεικνύει ότι έτσι καταρρίπτετε πλήρως και την αριστεία και την πρόοδο και τη γνώση. Μειώνετε ταυτόχρονα τα πανεπιστήμια. Ποιος θα διαγωνιστεί για να μπει στο ελληνικό δημόσιο πολυτεχνείο όταν μπορεί με χρήμα σε ιδιωτικό κολλέγιο να πάρει το ίδιο πτυχίο με τα ίδια δικαιώματα; Όχι το ίδιο πτυχίο. Τα ίδια δικαιώματα. Απαξιώνετε έτσι και τα ελληνικά πολυτεχνεία και αποδομείτε και θεσμούς, όπως είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο και το Οικονομικό Επιμελητήριο.

Και όλο αυτό δεν θα μπορούσε παρά να συμπληρωθεί με ένα οργανωτικό σχέδιο με ηλεκτρονικά συστήματα ασφαλείας, με έναν ψηφιακό χαφιεδισμό ελέγχου τηλεπικοινωνιών, ελέγχου αλληλογραφίας, πιθανά ελέγχου και της αφισκόλησης, ποιος πηγαίνει σε συνελεύσεις, ποιος κάνει παραστάσεις για το σύστημα που εφαρμόζουν κάποιοι καθηγητές και με την αστυνομία η οποία είναι προδότης αντισυνταγματική. Δεν εφαρμόζεται πούθενά το σώμα αστυνομίας μέσα στα πανεπιστήμια, είναι μια παγκόσμια πρωτοτυπία.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Είναι ξεκάθαρο ότι όλες οι прυτανικές αρχές είναι αντίθετες με αυτή τη ρύθμιση για την αστυνομία. Πώς την υποστηρίζετε; Μεγαλοποιείτε γεγονότα που συμβαίνουν και στην υπόλοιπη κοινωνική σφαίρα και ταυτόχρονα δεν υλοποιείτε το σημερινό πλαίσιο που δίνει τη δυνατότητα επέμβασης της αστυνομίας όπου υπάρχουν παραπτώματα.

Για να πετύχετε το σχέδιό σας τι κάνετε κ. Κεραμέως; Έχω την αίσθηση ότι είστε η πρώτη Υπουργός Παιδείας που έχει συκοφαντήσει τόσο πολύ τα πανεπιστήμια της χώρας και έχει διασύρει τα ελληνικά πανεπιστήμια διεθνώς. Μας λέτε ότι δεν είναι στις πρώτες θέσεις τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα διασύρετε καθημερινά. Και σήμερα όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας διασύρουν τα ελληνικά πανεπιστήμια και την ακαδημαϊκή κοινότητα για να αποδείξουν ότι δεν είναι ασφαλή. Για να περάσουν το σχέδιο τους που είναι να τα μικρύνουν περισσότερο.

Δεν λογαριάζετε την επίπτωση στην ανώτατη εκπαίδευση. Όπως δεν λογαριάζετε και τι γίνεται στα σχολεία όταν πιέσατε να ανοίξουν, χωρίς να ξέρω ακριβώς ποιος είναι ο σκοπός σας. Μας λέγατε τότε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος πανδημίας, ενώ ο κ. Τσιόδρας την πρώτη βδομάδα ήρθε εδώ και μας είπε άλλα σχετικά με τους νέους, τη δυνατότητα και την πιθανότητα διάδοσης του ιού μέσα από τη νεολαία. Διαψευστήκατε σε όλα κ. Κεραμέως. Σήμερα έρχεστε εδώ για να περάσετε το πιο αυταρχικό, αντιδημοκρατικό σχέδιο για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, αυτά τα σχέδια της κ. Κεραμέως δεν διορθώνονται. Μόνο ανατρέπονται. Είναι θέμα ελευθερίας, είναι θέμα δημοκρατίας. Κι εμείς που πιστεύουμε στις νέες και τους νέους, που πιστεύουμε στις ιδέες και στην πρόοδο, που θέλουμε να οραματιζόμαστε ένα διαφορετικό μέλλον, ένα αύριο με πρόοδο, με ελπίδα και με χαμόγελο, με λιγότερες ανισότητες, λιγότερους αποκλεισμούς και περισσότερες ευκαιρίες, χωρίς διακρίσεις από το πού προέρχεται, από ποια οικογένεια, ποια κοινωνία, τι πιστεύεις και τι οικονομική τάξη εκπροσωπείς, θα πούμε ένα πράγμα: Θα είναι από τα πρώτα μέτρα τα οποία θα αποδομηθούν και θα καταρριφθούν στην προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας με πρώτη προτεραιότητα αυτού του αυταρχικού εκτροματικού νομοσχεδίου το οποίο πάει πίσω δεκαετίες τη χώρα και την ανώτατη εκπαίδευση.

Δεν πίστευα ποτέ κ. Κεραμέως ότι θα φτάσετε τόσο χαμηλά. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Ζήση Τζηκαλάγια από τη Νέα Δημοκρατία. Να ετοιμάζεται στη συνέχεια ο κ. Δρίτσας και ο κ. Λαζαρίδης. Στις 18.00' ζήτησε να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαδεχόμενος στο Βήμα δύο κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, τον τέως Πρόεδρο της Βουλής και έναν τέως Υπουργό αποφάσισα να αναπροσαρμόσω εν μέρει την ομιλία μου. Για τον συνάδελφο που μίλησε απαξιωτικά για τους ΔΑΠίτες, έχω να πω ότι οι φοιτητές ελεύθερα αναδεικνύουν εδώ και τριάντα σχεδόν χρόνια -λίγα χρόνια μετά τα δικά μας φοιτητικά χρόνια, κύριε Φίλη- πρώτη δύναμη τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

Χθες γιορτάσαμε την παγκόσμια ημέρα της ελληνικής γλώσσας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, πολύ άτακτος είστε!

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Η ελληνική γλώσσα και η παιδεία τα σαράντα επτά μεταπολιτευτικά χρόνια κακοποιούνται βάνασα. Υποχωρώνω συνεχώς. Σε αυτό έπαιξε σημαντικό ρόλο το γεγονός ότι ενώ τρία κόμματα εναλλάχθηκαν στη διακυβέρνηση, άλλαζε ο Υπουργός Παιδείας, όχι μόνο όταν άλλαζε κόμμα στην κυβέρνηση, αλλά πολλές φορές όταν άλλαζε και Υπουργός στην ίδια κυβέρνηση. Αυτό το νομοσχέδιο είναι συνεπές με το κυβερνητικό μας πρόγραμμα που διακηρύξαμε χρόνια πριν τις εκλογές του Ιουλίου 2019. Είναι σε συνέχεια με αυτά τα νομοσχέδια που φέραμε εδώ και ενάμιση χρόνο για την επαγγελματική εκπαίδευση, για το πανεπιστημιακό άσυλο, για τα ΙΕΚ, για τα ξενόγλωσσα τμήματα στα δημόσια και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Είναι ένα νομοσχέδιο με το οποίο στοχεύουμε να ανεβάσουμε το επίπεδο σπουδών, να ανεβάσουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο. Και για να γίνει αυτό πρέπει να γίνεται και αξιοκρατική επιλογή αυτών που εισάγονται στα πανεπιστήμια και οι φοιτητές να βρίσκουν ένα υγιές, ασφαλές και ήρεμο φοιτητικό περιβάλλον. Το επίπεδο σπουδών να είναι ικανοποιητικό, υψηλό και όταν αποφοιτούν να έχουν πτυχία ανταγωνιστικά στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και σε όλο τον πλανήτη. Επίσης, να έχουν πτυχία που να τους διασφαλίζουν τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και να έχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας, να συμβάλλουν στην οικονομική, την επιστημονική και την τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας και φυσικά να καταπολεμείται έτσι και η ανεργία.

Γι' αυτό, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, των κομμάτων της Αριστεράς είναι μεγάλη ευκαιρία για σας να συστρατευθείτε μαζί με αυτό το νομοσχέδιο το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό. Εξάλλου βλέπετε ότι αυτό το νομοσχέδιο διεμβολίζει, διαπερνά όλη την ελληνική κοινωνία, όλα τα στρώματα ανεξαρτήτως πολιτικής προελεύσεως.

Ειπώθηκαν τόσα επιχειρήματα για τις δημοσκοπήσεις που καταδεικνύουν ότι και δικό σας ψηφοφόροι συμφωνούν σε σημαντικά ποσοστά με τα μέτρα που επιτέλους ήρθε μια κυβέρνηση, ένας Πρωθυπουργός και μια πολιτική ηγεσία ενός Υπουργείου Παιδείας να φέρουν. Έχετε τη μεγάλη ευκαιρία να μην ξαναγυρίσετε στο 3%. Εμείς σας θέλουμε εκεί που είστε τώρα, που είστε είκοσι μονάδες πίσω από εμάς. Δεν θέλουμε να ξαναγυρίσετε στο 3% για το καλό της δημοκρατίας.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, κατοχυρώνει, ενισχύει την αυτονομία και την αυτοτέλεια του ελληνικού πανεπιστημίου. Αναφέρω δύο παραδείγματα: Κάθε τμήμα και σχολή μπορεί να επιλέξει από το 80% έως το 120% που θα έχει στην ελάχιστη βάση εισαγωγής ή, αν θέλετε, να επιλέγει ποιο μάθημα και με ποιο συντελεστή βαρύτητας θα έρχεται.

Δεν αφνιδιάζουμε. Οι φετινοί απόφοιτοι της Γ' λυκείου απερίσπαστοι θα προχωρήσουν στην προετοιμασία τους. Ενδιαφερόμαστε για όλους. Θα υπάρχουν εξαιρέσεις για όσους έχουν προβλήματα υγείας ή για τους εργαζόμενους φοιτητές. Φυσικά και μας ενδιαφέρουν και δεν μιλάμε απαξιωτικά γι' αυτούς που αποκαλεί η κοινωνία «αιώνιους φοιτητές» που για κάποιους λόγους άργησαν να τελειώσουν το πανεπιστήμιο και τους δίνουμε τη δυνατότητα σε χρόνο σπουδών ίσο με τις σπουδές κάθε σχολής να τελειώσουν το πανεπιστήμιο.

Πιστεύουμε στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών διασφαλίζεται με πολλούς τρόπους και κυρίως με την ακαδημαϊκή ελευθερία, με την ουσιαστική προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου. Γι' αυτό και θα πω κάτι που ίσως δεν ειπώθηκε μέχρι τώρα. Θεσπίζουμε μεν τις ομάδες προστα-

σίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, αυτές που ονόμασαν κάποιους «πανεπιστημιακή αστυνομία». Δεν είναι ντροπή. Θέλω να πω ότι θα έρθει η ώρα αφού σπάσει το απόστημα της ανομίας, της καταστροφής, του χαβαλέ, που δεν θα χρειάζονται αυτές οι ομάδες προστασίας. Γιατί το λέω αυτό; Ξεχνάτε ότι και στα χρόνια της πραγματικής δημοκρατίας, μετά τη μεταπολίτευση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το 1974, στα εκλογικά τμήματα, όπου οι εκλογές γίνονταν με απόλυτη και αδιαμφισβήτητη δημοκρατία, υπήρχαν Έλληνες στρατιώτες που φύλασσαν με το όπλο και την ξιφολόγη παρά πόδα τα εκλογικά τμήματα; Αργότερα κρίθηκε ότι δεν χρειάζονται και υπήρχαν άνδρες και γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας σε κάθε εκλογικό τμήμα. Τώρα ουσιαστικά υπάρχει μια περίπολος που περιπολεί σε περισσότερα εκλογικά τμήματα. Πιστεύω ότι αφού αποκατασταθεί η πραγματική ακαδημαϊκή ελευθερία θα έρθει η ώρα που δεν θα χρειάζονται αυτές οι ομάδες προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Θα τελειώσω κάνοντας αναφορά, κυρία Υπουργέ, στα περιφερειακά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Είμαι ευτυχής γιατί γνωρίζω ότι και ο Πρωθυπουργός, ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, εσείς προσωπικά και ο Υφυπουργός της ανώτατης εκπαίδευσης πιστεύετε, προσδοκάτε και θα κινηθείτε στην ενίσχυση των περιφερειακών και ιδιαίτερα των ακριτικών πανεπιστημίων που είναι τρία: του Αιγαίου, της Θράκης και, αυτό που υπάγεται στην περιοχή μου, της Δυτικής Μακεδονίας.

Ήδη έχουμε νομοθετήσει και με τα δύο χιλιάδες επτακόσια πενήντα κτίρια και κάτω που χρειάζεται για να μπορεί κανείς να φύγει από το περιφερειακό πανεπιστήμιο, με την ενίσχυση των φοιτητικών εστιών, αλλά και με αυτό που δεν τονίστηκε, την άτυπη εντοπιότητα δηλαδή, με την οποία όσον αφορά τον φοιτητή από την ακριτική περιοχή από την οποία προέρχεται, αν είναι στις πέντε πρώτες επιλογές του και εφόσον, εννοείται πάντα, είναι πάνω από την ελάχιστη βάση εισαγωγής, δεν θα μπορεί να του πάρει τη θέση κάποιος από άλλη περιοχή της χώρας που δεν θα το έχει αυτό.

Άρα, λοιπόν, σας καλώ, κυρία Υπουργέ, να κάνετε πράξη αυτό που δηλώσατε και μάλιστα από τις φετινές εισαγωγικές εξετάσεις, να ελαττωθεί δηλαδή δραστικά επιτέλους ο αριθμός των εισακτέων φοιτητών στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στη Θεσσαλονίκη. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να βρεθούν φοιτητές ικανοί να εισαχθούν στα περιφερειακά πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα κλείσω κάνοντας ένα άλμα και λέγοντας ότι είπαμε πρόσφατα πως μετά την προσάρτηση των Δωδεκανήσων στον εθνικό κορμό της Ελλάδας της δεκαετίας του '40, αυτή η Κυβέρνηση μεγάλωσε για πρώτη φορά χωρικά την Ελλάδα με την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Είναι η πρώτη φορά που μετά από εβδομήντα χρόνια μεγαλώνει χωρικά η Ελλάδα.

Είναι η ώρα, κυρία Υπουργέ, με αυτό το νομοσχέδιο να μεγαλώσει και πνευματικά η Ελλάδα. Και θα εξηγήσω - κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό- τι εννοώ. Εννοώ ότι είμαι της πεποίθησης πως όσο μικραίνει η Αθήνα, μεγαλώνει η Ελλάδα. Άρα, λοιπόν, όσο μεγαλώνουν τα περιφερειακά πανεπιστήμια, όσο διαχυθεί το πνεύμα, η γνώση, η παιδεία προς την περιφέρεια, τόσο περισσότερο θα μεγαλώσει η Ελλάδα. Γι' αυτό, λοιπόν, σας καλώ από τις ερχόμενες εισαγωγικές εξετάσεις να ελαττώσετε σημαντικά τον αριθμό. Δεν χρειάζονται τόσοι φοιτητές ούτε στην Αθήνα ούτε στη Θεσσαλονίκη, αλλά χρειάζονται στην περιφέρεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Τζηκαλάγια.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ και την Α' Πειραιώς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς, αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Τζηκαλάγια, δεν καταλάβατε ότι αυτό το νομοσχέδιο ακριβώς αυτό κάνει, μειώνει τον αριθμό των φοιτητών κυρίως στην περιφέρεια και κλείνει τμήματα κυρίως στα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Επίσης, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την αγάπη σας ώστε να μην πάμε στο 3%. Όμως, έτσι όπως τα πάει αυτή η Κυβέρνηση, στο 43% θα πάμε, κύριε Τζηκαλάγια! Εν πάση περιπτώσει, δεν έχουμε φιλοδοξίες για το 3%.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρία Υπουργέ, κακώς δυσανασχετήσατε πριν. Έχουμε πλήρη κατανόηση ότι δεν μπορεί να υπάρχει τόσες ώρες διαρκούς καταπόνησης. Τα έχουμε περάσει και εμείς και μάλιστα σε Υπουργεία που ήταν ένας Υπουργός, ενώ εσείς είστε τέσσερις. Όμως, αυτό έχει τη λύση του. Μπορεί η Υπουργός ή ο Υπουργός να ζητήσει διακοπή της συνεδρίασης για δέκα λεπτά, ακριβώς για κάποιον λόγο που εκείνη ή εκείνος επιλέγει και τελειώνει εκεί το θέμα. Δεν μπορεί να συνεχίζεται η συνεδρίαση ερήμην της Κυβέρνησης. Αυτό είναι εκτός Κανονισμού.

Όμως, τα καταφέρατε, κυρία Υπουργέ, για τρίτη ή τέταρτη φορά, νομίζω, να κατεβάσετε στους δρόμους της Αθήνας και στις άλλες πόλεις της Ελλάδας πάνω από επτά χιλιάδες νέους ανθρώπους που διαδηλώνουν μαχητικά ακριβώς σε μια περίοδο που τα πράγματα είναι τόσο δύσκολα και σας ζητούν όλοι αυτοί, αυτοί που ζουν και βιώνουν το πρόβλημα, να διαλεχθείτε, να σταματήσετε αυτό το νομοσχέδιο, να το αποσύρете, όχι γιατί αυτό είναι κάτι φοβερό και τρομερό, κάτι πρωτοφανές, αλλά γιατί το έκανε ακόμα και ο εξαιρετικά αυταρχικός και συντηρητικός ηγέτης της Δεξιάς, ο παλιός Κωνσταντίνος Καραμανλής όχι σε νομοσχέδιο, αλλά στον ν.815, όταν κατάλαβε ότι οι κοινωνικές αντιδράσεις δημιουργούσαν ένα ζήτημα κοινωνικής συνοχής. Αυτό ήταν κάτι που τίμησε στην ιστορική του διαδρομή τον ιστορικό σας ηγέτη. Και εσείς τώρα θεωρείτε ως κάτι πρωτοφανές το ότι όλη η Βουλή, εκτός της Ελληνικής Λύσης, σας ζητάει να αποσύρете το νομοσχέδιο; Από πού κι ως πού αυτά είναι πρωτοφανέρωτα για τη δημοκρατία; Τι σόι αυταρχισμός και αυτοεπιβεβαιωτικός αυταρχισμός είναι αυτός; Από πού κι ως πού;

Άκουσα την ομιλία σας, κυρία Υπουργέ -μιλήσατε είκοσι επτά λεπτά, αντί για δεκαοκτώ, εν πάση περιπτώσει, όλοι οι Υπουργοί ξεπερνούν τον χρόνο- και είδα ότι μιλήσατε μόνο δεκατέσσερα δευτερόλεπτα, έτσι ακροθιγώς, για το ότι έχουν και τα καλά τους τα ελληνικά πανεπιστήμια. Και αυτό σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο που κρίνεται ακριβώς το αν θα δώσουμε το μήνυμα στην ελληνική κοινωνία για το αν θα εμπιστευτεί ή όχι τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Δεν είστε εσείς η μοναδική εξαίρεση. Και ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, αλλά και όλοι οι Υπουργοί, όλα τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας από τα βουλευτικά και κυβερνητικά έδρανα, από τα κανάλια, από τις εφημερίδες και από παντού και όλο το σύστημά σας συκοφαντεί συστηματικά και υποβαθμίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια. Αυτό το μήνυμα στέλνετε διαρκώς, χρόνια τώρα στην ελληνική κοινωνία. Μην καμώνεστε ότι δήθεν σας νοιάζει η ανομία. Είναι το πρόσχημα για τη μετατροπή των ελληνικών πανεπιστημίων σε εξάρτημα της αγοράς, όχι της παραγωγικής διαδικασίας, αλλά της αγοράς, με όρους αυταρχικούς, αντιδραστικούς, αντιλαϊκούς, τεχνοκρατικούς και ωφελισμικούς για μια ολιγαρχία. Ξέρουμε τον ρόλο που παίζει η παιδεία. Δεν γεννηθήκαμε χθες. Και ξέρουμε πολύ καλά τι είναι μεταρρύθμιση.

Άκουσα και μια συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία, κάτι που χάρηκα, αλλά δεν ξέρω πώς το εννοεί, γιατί είναι πολύ νεότερη, να αναφέρεται στον Παπανούτσο και στον Δελμούζο. Μα, έχουμε καμμία σχέση; Αυτά τα πράγματα που μας φέρνετε είναι μεταρρύθμιση; Έχουν καμμία σχέση αυτά που μας φέρνετε με την αναβάθμιση της παιδείας, ώστε να είναι μορφωμένο το σύνολο του ελληνικού λαού; Άσχετο και διακριτό από την ένταξή τους στην εργασία είναι η μόρφωση.

Κι αν θέλετε να συζητήσουμε αυτά που θέλετε τώρα και με τους «κόφτες» που βάζετε για τα νέα παιδιά, το πρόβλημα δεν είναι αν θα μπει ένα παιδί με «8» ή με «7,9» -γιατί μπορεί να μπει με «8», αλλά με «7,9» με τα δικά σας μέτρα να μείνει απ' έξω, εντάξει;-, αλλά το γιατί τα λύκεια δεν βγάζουν μαθητές έτοιμους να μπορούν να σπουδάσουν και να τους υποδεχθούν τα ελληνικά πανεπιστήμια. Γιατί δεν υπάρχει κύρος στο απολυτήριο του λυκείου; Αυτό έχει σχέση ανακλαστικά και σε όλη την γκάμα της παιδείας με την ίδια τη σχολική διαδρομή που ξεκινάει από το δημοτικό και μέχρι να φτάσουμε στο τέλος του λυκείου, έχουν

φύγει από την εκπαίδευση πάνω από τα μισά παιδιά.

Θα δούμε μία μεταρρύθμιση γι' αυτό ώστε να μη χρειάζονται τα φροντιστήρια ή θα βουλευτούμε με αυτούς τους τρόπους που βγάζουν απ' έξω σωρηδόν παιδιά και, φυσικά, πηγαίνουν στα κολλέγια ή γίνονται χωρίς προσόντα βορά στην εκμετάλλευση της αγοράς;

Θέλει πολύ για να το σκεφτεί κανείς αυτό; Θέλει πολύ, όταν ο ίδιος ο συνεργάτης σας στο Υπουργείο, ο καθηγητής κ. Συρίγος, εν τη απεθεία του μέσα στην Αίθουσα της Βουλής μετέφερε αθέλητα καταγγελίες κανιβαλικών συμπεριφορών -καταδικαστέων απόλυτα, αλλά καταγγελίες, όπως είπε ο Ευκλείδης Τσακαλώτος- που έχουν να κάνουν με περιωπής καθηγητές -και όχι έναν και δύο- που είναι πενταθεστές ή περιπτώσεις ολοκληρών τμημάτων που λειτουργούν ενταγμένα στη στρατηγική γεωστρατηγικών, γεωπολιτικών, οικονομικών, επιχειρηματικών και πολιτικών λόμπι, ελληνικών και διεθνών;

Θα δούμε μία μεταρρύθμιση σ' αυτό, για να δούμε τι σημαίνει «αναβάθμιση του πανεπιστημίου» και «εκδημοκρατισμός»; Θα δούμε, εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η άποψη για την παιδεία της Νέας Δημοκρατίας και της Αριστεράς; Διότι, πράγματι, υπάρχει τεράστια διαφορά. Για μας είναι μόρφωση, παιδεία, πολιτισμός, αυτοκυριαρχία και αυτοσυνείδηση, ενώ για τη Δεξιά είναι ωφελμιστική αξιοποίηση ατομικών μονάδων στο Γκεζί της οικονομικής εκμετάλλευσης, με κάποιους να προεξέχουν και να έχουν τα οφέλη και κάποιους άλλους στο σύνολό τους να είναι του συμφέου και να κυνηγάει αυτή τη στιγμή ο κάθε νέος άνθρωπος πέντε πτυχία, για να επιβιώσει. Και αυτό θεωρείται θετικό!

Σε αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, τελειώνετε με τη συκοφαντία και την απαξίωση των ελληνικών πανεπιστημίων! Πείτε, επιτέλους, μία καλή κουβέντα -διαρκώς και όχι μία φορά και σε δεκατέσσερα δευτερόλεπτα- δώστε το μήνυμα στην ελληνική κοινωνία και τότε να δούμε τι θα πουν οι δημοσκοπήσεις! Τότε να δούμε! Επιβάλλετε τον λόγο σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε συλλήψεις! Πρέπει να τους βγάλετε αμέσως όλους έξω!

Αφήστε, κύριε Χρυσοχοϊδίη! Αρνήθηκε -κρύβεται ο κ. Χρυσοχοϊδίης, το ζήτησαν και άλλα κόμματα, το ζήτησε και ο Πάνος Σκουρλέτης ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός μας- να έρθει εδώ να μας πει τι έγινε! Εκατό συλλήψεις για μία ειρηνική διαδήλωση; Σοβαρά; Και αυτό το πράγμα το θεωρείτε πολύ κανονικό στις συνθήκες της πανδημίας; Και βρήκατε την καραμέλα να συκοφαντήσετε τον Πρόεδρο Αλέξη Τσίπρα ότι δήθεν είπε ότι δεν πειράζει να διαδοθεί και ο ιός στις διαδηλώσεις!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό είπε; Ναι; Είστε προβοκάτορας, κύριε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Λαζαρίδη, θα έρθετε να τα πείτε. Αφήστε τον να ολοκληρώσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν φταίτε εσείς, αλλά όλο αυτό το αργυρώνητο επικοινωνιακό σας επιτελείο! Δεν καταλαβαίνω, αυτόν τον πακτωλό χρημάτων πού τον βρίσκετε; Διακόσια εκατομμύρια ευρώ χρέη έχετε! Πού τα βρίσκετε και ταίζετε όλους αυτούς τους μηχανισμούς, για να βγαίνουν κάθε μέρα και να δηλητηριάζουν την ελληνική κοινωνία με ψεύτικα πράγματα, μεταφέροντας τη συζήτηση αλλού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό είναι παιδεία, ο πολιτισμός. Και δεν τον έχετε. Είστε βαθιά νυχτωμένοι ότι θα επιβιώσετε, αξιοποιώντας την κρίση της πανδημίας. Θα τιμωρηθείτε αυστηρά από τον ελληνικό λαό που ξέρει να υπομένει, ξέρει να υποφέρει, αλλά έχει και κριτήριο δικαιοσύνης και δεν ανέχεται καμμία κοροϊδία από κανέναν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

Τον λόγο έχει ο κ. Μακάριος Λαζαρίδης, από την Καβάλα, από τη Νέα Δημοκρατία και μετά, όπως σας προανέφερα, ακολουθεί ο κ. Παφίλης.

Τώρα θα μπορέσετε να τα πείτε, κύριε Λαζαρίδη.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι πραγματικά λυπηρό να συζητάμε αυτονόητα θέματα με το παρόν σχέδιο νόμου. Είναι λυπηρό γιατί αποδεικνύει ακριβώς πόσο εκτός τόπου και χρόνου βρισκόμαστε ως κοινωνία, ως πολιτικό, ως πολίτες! Τι εννοώ; Εννοώ πολύ απλά ότι όταν μία κυβέρνηση το 2021 έρχεται να νομοθετήσει ότι δεν μπορεί να μπαίνει κανείς στο πανεπιστήμιο ουσιαστικά με λευκή κόλλα ή ότι ο πανεπιστημιακός χώρος οφείλει να προστατεύεται όπως κάθε άλλος δημοσίου χώρος, τότε κάτι κάνουμε λάθος εδώ και πολύ καιρό.

Αφού, όμως, έτσι είναι, οφείλουμε να το αλλάξουμε. Και, ευτυχώς, αυτό αλλάζει χάρη στην αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη.

Τι προβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου; Πρώτον, προβλέπει τη θεσμοθέτηση ελάχιστης βάσης εισαγωγής, διασφαλίζοντας την ακαδημαϊκή προϋπόθεση της επιτυχούς φοίτησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης των σπουδών. Λογικό δεν είναι κάποιος που μπαίνει με «9» να μην έχει τις ίδιες πιθανότητες να ολοκληρώσει τις σπουδές του με κάποιον που μπαίνει, για παράδειγμα, με «15»;

Δεύτερον, ρυθμίζει τη διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε δύο φάσεις, αποσκοπώντας στην εισαγωγή περισσότερων υποψηφίων σε τμήματα στα οποία επιθυμούν πραγματικά να σπουδάσουν. Δεν παίζουμε «ΠΡΟΠΟ» με το μηχανογραφικό. Επιλέγουμε σχολή πραγματικής προτίμησης.

Τρίτον, θεσπίζουμε όριο φοίτησης στα ΑΕΙ, με σκοπό τη βελτίωση του ρυθμού αποφοίτησης και τη γρηγορότερη ενσωμάτωση ανθρώπινου δυναμικού στην αγορά εργασίας, γιατί ο πραγματικός φοιτητής αυτό θέλει. Άσχημα μαντάτα, λοιπόν, για τους μόνιμους καθοδηγητές νεολαίων!

Τέταρτον, θεσμοθετούμε την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, με την ελεγχόμενη είσοδο, την προστασία του χώρου και την περιφρούρησή του, ώστε να αποτρέπονται ένομες ενέργειες, γιατί «ασφάλεια» σημαίνει «ελευθερία» και η ελευθερία είναι να εκφράζονται ανοιχτά όλες οι γνώμες και όχι να επιβάλλονται με κρέμασμα ταμπέλας!

Αντί, λοιπόν, για απλές και αυτονόητες διορθωτικές κινήσεις διαδικαστικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τον κοινό νομό, οι εν λόγω ρυθμίσεις συγκεντρώνουν τη λυσσαλέα αντίδραση εκείνων που ορκίζονται ότι όλα είναι καλά. Τι ακριβώς συμβαίνει εδώ; Από πού πηγάζουν οι αντιδράσεις; Από κάποιο αίτημα για να γίνουμε καλύτεροι; Όχι βέβαια! Δεν υπάρχει καμμία τέτοια πρόθεση!

Και εδώ αναπόφευκτα έρχεται το ουσιαστικό και θεμελιώδες ερώτημα: Τι ακριβώς εννοούμε με τις λέξεις «πανεπιστήμιο» και «πανεπιστημιακή εκπαίδευση»;

Προφανώς, άλλο εμείς και άλλο εσείς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Και είναι καλό να γίνει αυτός ο διαχωρισμός για να πέσουν οι μάσκες! Για εμάς, τα πανεπιστήμια πρέπει να δίνουν αφορμές στους ανθρώπους να ανοίγουν δρόμους καινοτομίας στην κοινωνία, να αποτελούν δεξαμενές αναγνώρισης ταλέντου και δεξιοτήτων, θερμοκήπια καλλιέργειας νοσοτροπιών που αρμόζουν σε σύγχρονες κοινωνίες, να είναι φορείς κριτικής, αλλά και δημιουργικής σκέψης. Πολύ απλά και σχηματικά, τα πανεπιστήμια για εμάς πρέπει να γεννάνε ιδεολόγους και όχι παραβάτες!

Στον αντίποδα, η Αξιωματική Αντιπολίτευση πεισματικά στηλώνει τα πόδια. Αντιστέκεται, λέει. Σε τι; Στο δικαίωμα να συνεχίζεται το μπάχαλο; Στο δικαίωμα να χρησιμοποιείται ο πανεπιστημιακός χώρος για στιδήποτε άλλο, εκτός από αυτό που πρέπει;

Πολύ φοβάμαι, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι η αντίδρασή σας είναι προσχηματική. Το κάνετε, γιατί θέλετε να προστατεύσετε την επετηρίδα των στελεχών που γαλουχούνται μέσα από αυτές τις διαδικασίες της αναμπουμπούλας και του μπάχαλου. Πολλά από τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που βρίσκονται ανάμεσά μας σήμερα, αναδείχθηκαν από τη γενιά του άρθρου 16, όταν περήφανα γίναμε ένα με την Κούβα και τη Βόρεια Κορέα ως οι χώρες που είπαν «όχι» στην ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων.

Συγχαρητήρια, «σύντροφοι!» -εντός εισαγωγικών, βεβαίως- οι κόποι σας ανταμείφθηκαν!

Αυτό που δεν αντιλαμβάνεστε, βέβαια, είναι ότι με αυτόν τον τρόπο δεν προσφέρετε καλές υπηρεσίες στο μέλλον του τόπου. Αυτό δεν είναι ανατρεπτικό, είναι απλώς οπισθοδρομικό. Και όταν οι γραμμές θολώνουν, όταν οι έννοιες αλλοιώνονται, τότε κάποιος πρέπει να τις υπενθυμίσει κι αν καταστεί αναγκαίο, να τις επανακαθορίσει. Δεν είναι δυνατόν κάποιος που θεωρεί τον εαυτό του προοδευτικό να λειτουργεί ως τάγμα εφόδου και σωσίας του φασιστικού τρόπου των ναζί, όπως έγινε με τον πρότανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου.

Η κιβδηλότητα της αντίδρασης υπονοεί και άγνοια της επικινδυνότητάς της. Το ντόμινο είναι ορατό. Η άγνοια οδηγεί σε λαϊκισμό. Ο λαϊκισμός αποτελεί τον νέο σκοταδισμό. Και αυτό είναι ευθεία απειλή για τη δημοκρατία μας, κύριε Φίλη, όχι η επιτήρηση του χώρου. Εάν λοιπόν εσείς θέλετε να στρουθοκαμηλίξετε και να βαυκαλιζέστε ότι κολλάτε ακόμη ένα ένσημο αγωνιστικής υποχρέωσης με αυτόν τον τρόπο, έχετε δικαίωμα να το κάνετε. Κατά τα άλλα αφήστε εμάς να κάνουμε τα πανεπιστήμια τον χώρο που πρέπει να είναι.

Και να σας πω και κάτι ακόμα. Θα σας προκαλούσα να ανοίξουμε μια συζήτηση για το τι είναι πραγματική παιδεία και πώς επιτυγχάνεται. Να ξεκινήσουμε έναν ουσιαστικό διάλογο με το απαραίτητο πολιτικό θάρρος που θα μας οδηγήσει στη λήψη αποφάσεων που θα καθιστούν τέτοιου είδους συμπεριφορές αυτονόητα ανεπίτρεπτες. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να συζητήσουμε τον ρόλο των κομματικών και των φοιτητικών νεολαιών, το ζήτημα εκλογής ή διορισμού των πρυτανικών αρχών την ενίσχυση των ψηφιακών δομών των πανεπιστημίων, τη διευκόλυνση της καλλιέργειας σχέσεων με πανεπιστήμια πρότυπα του εξωτερικού για δημοκρατική μίμηση καλών πρακτικών, γιατί η έλλειψη παιδείας αποτελεί την τελεσίδικη καταδίκη του μέλλοντός μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Και ως παιδεία δεν εννοώ την εκπαιδευτική διαδικασία κατά την οποία κάποιος απλά περνάει μαθήματα. Εννοώ την πραγματική καλλιέργεια του πνεύματος, της ενσυναίσθησης, της εμπέδωσης της υγιούς συλλογικότητας. Να σταματήσουμε, λοιπόν, να βλέπουμε το πανεπιστήμιο ως προθάλαμο της κομματικής ενηλικίωσης και να αρχίσουμε να το αντιλαμβανόμαστε ως θερμοκοιτίδα της ιδιότητας του σκεπτόμενου πολίτη, γιατί αυτή λείπει διαχρονικά.

Προφανώς και υπερψηφίζω το σχέδιο νόμου και συγχάρω την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κεραμέως συνολικά για το έργο της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόσπλος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Λαζαρίδη.

Όπως προανέφερα, θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιο Παφίλη και να ετοιμάζονται η κ. Αναγνωστοπούλου, η κ. Μπακαδήμα και μετά πάμε στον όγδοο κύκλο και την αυλαία θα ανοίξει ο κ. Θεοδωρικάκος, ο οποίος είναι έτοιμος.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θέλουμε πριν απ' όλα να χαιρετίσουμε τους χιλιάδες φοιτητές, μαθητές και σπουδαστές που σήμερα διαδήλωσαν και που σας διαβεβαίω ότι αν δεν υπήρχε το θέμα του κορωνοϊού, θα είχε κλείσει το κέντρο της Αθήνας. Και θέλουμε για έναν άλλο λόγο να το χαιρετήσουμε και να απευθυνθούμε σε εσάς. Για σκεφθείτε ένα νέο παιδί μέσα στον τρόπο του κορωνοϊού -που είναι υπαρκτός- να τον αφηγά, να παίρνει τα μέτρα του τουλάχιστον σε ό,τι μας αφορά και κατεβαίνει στη διαδήλωση! Αυτό δεν το σκέφτεστε; Δεν το εκτιμάτε ότι νέα παιδιά μπροστά σε αυτόν τον κίνδυνο που είναι υπαρκτός -και εμείς πήραμε όλα τα μέτρα- αν δείτε τις δικές μας δυνάμεις τουλάχιστον κατεβαίνει στη διαδήλωση; Γιατί άραγε; Επειδή τον διατάζει το κόμμα; Γι' αυτό κατεβαίνει; Έτσι νομίζετε; Κάνετε μεγάλο λάθος και θα σας απαντήσω.

Να πω κάτι άλλο. Δεν έχετε ντροπή, τσίπα πάνω σας, να λέτε

ότι οι διαδηλώσεις διαδίδουν τον κορωνοϊό; Τι ξεφτίλα είναι αυτή; Πείτε μας λοιπόν: Οι δύο μελέτες που έχουν γίνει λένε ότι τα κέντρα διάδοσης του κορωνοϊού είναι, πρώτον, οι εργασιακοί χώροι και, δεύτερον, τα μαζικά μέσα μεταφοράς. Ναι ή όχι; Πείτε μας λοιπόν σας προκαλώ -προκάλεσα και τον Μητσοτάκη όταν ήταν εδών στον προϋπολογισμό- πόσους ελέγχους έχετε κάνει στους εργασιακούς χώρους, στα πούλμαν που μεταφέρουν τους εργάτες το πρωί στη Σίνδο και αλλού και στην Αθήνα; Πόσους ελέγχους έχετε κάνει στο μετρό; Δεν ντρέπεστε να μιλάτε; Είναι ο ένας πάνω στον άλλον. Γιατί; Για να βγάλει ενάμισι εκατομμύριο και όχι 1.200.000 το μετρό; Και έρχεστε και κατηγορείτε τους διαδηλωτές; Τα νέα παιδιά; Αυτά να τα ακούει ο ελληνικός λαός!

Σας ξαναλέω, πείτε μας, κυρία Κεραμέως, αν έχετε θάρρος -για να μην πω τίποτα άλλο- μη μιλάτε με τους συνεργάτες σας και πείτε πόσους ελέγχους έχετε κάνει με βάση τη μελέτη που έγινε που λέει ότι το κέντρο διάδοσης είναι πρώτα απ' όλα οι εργασιακοί χώροι. Πόσους ελέγξατε; Τι πρόστιμα βάλατε; Τι να βάλετε μωρέ τώρα, αφού είστε υπόδουλοι αυτών; Τι φοβάστε; Έστω να φοβίσετε κάποιους να πάρουν μέτρα για μαζικά τεστ, για μάσκες, αυτά τα στοιχειώδη τέλος πάντων που μπορεί να δημιουργηθούν. Και έχετε το θράσος το απύθμενο να λέτε ότι ο κορωνοϊός διαδίδεται από τις διαδηλώσεις. Ντροπή! Θα το πληρώσετε πάρα πολύ ακριβά. Και μη νομίζετε ότι τα πράγματα είναι όπως είναι στις δημοσκοπήσεις.

Έρχεστε, λοιπόν, τώρα ακολουθώντας την παράδοση των προηγούμενων σε άλλες συνθήκες πολύ χειρότερες, και φέρνετε ένα νομοσχέδιο -είναι το τρίτο- μέσα σε μία περίοδο όπου οι μαθητές είναι κλεισμένοι στα σπίτια τους και -θα το πω απλά- σαλταρισμένοι. Ίσως δεν έχετε συναίσθηση τι σημαίνει να είναι στο σπίτι και με το κινητό ή με τον υπολογιστή. Έρχεστε λοιπόν όταν οι φοιτητές λείπουν έναν χρόνο από τα πανεπιστήμια.

Καλά, φαντάζεστε έναν καρδιολόγο που αύριο θα βγει που έχει να πάει ένα χρόνο στην κλινική; Να σας πω αυτά. Φαντάζεστε σχολές -δεν λέω, και άλλες έχουν προβλήματα- που έχουν εργαστήρια και που δεν ξέρουν τι πάει να περνοει εργαστήριο ή τα έχουν διακόψει; Γιατί τα κλείσατε; Δεν έχετε λεφτά; Μη μας το πείτε! Τι λέτε; Αλήθεια; Λεφτά έχετε και δίνετε δισεκατομμύρια στους επιχειρηματικούς ομίλους! Γιατί δεν ανοίγετε τα πανεπιστήμια; Γιατί δεν ανοίξατε τα σχολεία όλο αυτό το διάστημα; Αίθουσες υπάρχουν χιλιάδες. Το έχουν πει ακόμα και οι δικό σας.

Κύριε Θεοδωρικάκο, είσατε εδώ. Έχει αίθουσες ο Δήμος της Αθήνας; Έχει. Έχουν οι άλλοι δήμοι; Γιατί δεν τα αξιοποιούν; Γιατί δεν προσλαμβάνετε καθηγητές; «Γιατί...» -λέει- «...δεν έχουμε λεφτόδεντρα». Αλήθεια; Πόσα δισεκατομμύρια δίνετε στους επιχειρηματικούς ομίλους κάθε μέρα;

Έρχεστε λοιπόν σε αυτές τις συνθήκες και τι κάνετε; Μα, δεν υπάρχει δηλαδή έλεος, δεν υπάρχει πραγματικά έλεος και μάλλον εσείς ζείτε στους πύργους σας και όχι στην πραγματικότητα. Και τι λέτε λοιπόν; Αλλάζουμε το εκπαιδευτικό σύστημα εν μέσω πανδημίας με όλη αυτήν την κατάσπαση! Καλά, δεν ντρέπεστε λίγο; Τόση απανθρωπιά, αλήθεια; Πώς φέρεστε τόσο εχθρικά με μίσος απέναντι στις λαϊκές οικογένειες που έχουν κάνει έναν προγραμματισμό, που έχουν κάνει θυσίες οικονομικές και έρχεστε τώρα και τα αλλάζετε όλα;

Είσατε αδίστακτοι. Και είναι λογικό το ότι είστε αδίστακτοι. Είσατε κοινωνικά απάνθρωποι απέναντι στα λαϊκά στρώματα και ας λέτε τα ανάποδα. Φέρνετε ένα σκληρό, πολύ σκληρό ταξικό νομοσχέδιο.

Τι πετύχατε, όμως; Για ένα πράγμα θα σας παραδεχτούμε. Τους συσπειρώσατε όλους. Συσπειρώσατε μαθητές, φοιτητές, γονείς, καθηγητές. Στιμμένες δημοσκοπήσεις. Και έρχεστε στην Βουλή και μας λέτε -γιατί αυτή είναι η απάντησή σας- ότι οι δημοσκοπήσεις λένε αυτό. Όταν η ερώτηση, παραδείγματος χάριν, είναι «θέλετε ασφάλεια στα πανεπιστήμια;», τι θα πει κανένας; Μπορεί να πει όχι; Βεβαίως και θέλουμε. Άρα -λέτε εσείς- το 80% θέλει ασφάλεια και επομένως αστυνομία! Έτσι κάνετε πολιτική και δεν είναι τυχαίο.

Κυρία Κεραμέως, δεν με ακούτε. Μην το κοιτάτε, Καίσαρες δεν είμαστε όλοι. Λέτε, λοιπόν, ότι είναι νομοσχέδιο κοινής λογικής. Εμείς συμφωνούμε ότι είναι κοινή λογικής. Το ερώτημα είναι για ποιον, για ποια λογική και ποια συμφέροντα εξυπηρετεί αυτό το

νομοσχέδιο. Η απάντησή είναι πολύ απλή. Όπως όλη η πολιτική σας και εσάς και των προηγούμενων υποτάσσεται και εξυπηρετεί τα συμφέροντα αυτών που λέτε ότι είναι η κινητήρια δύναμη της κοινωνίας, δηλαδή του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων, έτσι και το νομοσχέδιο για την παιδεία εξυπηρετεί αυτά τα συμφέροντα. Άλλωστε, αν κάνουμε λογαριασμό, ποιος σας στηρίζει σε αυτό το νομοσχέδιο; Σας στηρίζουν όλοι αυτοί. Πρώτα από όλα, ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.

Τι άλλο είναι το νομοσχέδιο; Είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ακολούθησαν όλες, μα όλες οι κυβερνήσεις, κύριε Φίλη, και συμπληρώνεται τώρα, μπαίνει δηλαδή ταφόπλακα, για να το πω απλώς, από τη Νέα Δημοκρατία. Τι είχαμε; Νόμο Διαμαντοπούλου; Το θυμάστε; Πανεπιστήμιο Α.Ε.! Μη βιάζεστε! Νόμος Γαβρόγλου! Με «γαργαλάτε» τώρα και θα πω βαριές κουβέντες! Δεν θέλω, βέβαια!

Νόμος Γαβρόγλου, 2018. Και τώρα, Νέα Δημοκρατία, ταξικούς αριθμούς ουσιαστικά. Κόβει τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών από τη δυνατότητα να σπουδάσουν. Τι λέει αυτή η στρατηγική; Εδώ πρέπει να είμαστε ειλικρινείς.

Διαβάζω. Λέει για επιχειρηματική δράση των ΑΕΙ, αξιολόγηση με τα κριτήρια της αγοράς -αυτό είναι εκπαίδευση- και μας λέτε για αναβάθμιση και δεν ντρέπεστε. Δηλαδή, τι είναι; Φθινό εμπόρευμα που θα πουλήσουμε στους βιομήχανους και στους άλλους; Αξιολόγηση με κριτήρια της αγοράς, αποσύνδεση πτυχίου από το επάγγελμα. Αυτό δεν κάνετε, ναι ή όχι; Εμείς λέμε ότι αποκλειστικό είναι το πτυχίο του δημόσιου πανεπιστημίου και όχι όλα τα υπόλοιπα. Κατηγοριοποίηση πτυχίων και τμημάτων. Άρα, πανεπιστήμιο Α.Ε.. Μετατροπή, δηλαδή, των πανεπιστημίων - αυτό θέλετε, αυτό προωθεί το σύστημά σας- σε θυγατρικές των επιχειρήσεων.

Έχουμε άδικο; Έχουμε! Οξφόρδη: Είναι η σημαία σας, ε; Και τώρα με το εμβόλιο πραγματικά ο ελληνικός λαός -δεν απευθύνομαι σε εσάς, εσείς έχετε κάνει επιλογή- πρέπει να βγάλει συμπεράσματα. Τι λέει; Είναι το εμβόλιο της Οξφόρδης «AstraZeneca». Δηλαδή, το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, που μισόι ορισμένοι, δουλεύει για τα κέρδη της «AstraZeneca» και όχι μόνο. Δουλεύει δολοφονικά, γιατί εκβιάζει για να ανεβάσει τις τιμές. Αυτά θέλετε. Θέλετε πανεπιστήμια στην υπηρεσία των επιχειρηματιών. Αυτά τα πανεπιστήμια θέλετε και αυτά προωθούνται και σήμερα.

Διότι μπορεί να έκλεισαν τα πανεπιστήμια, κυρία Κεραμέως, αλλά όλα τα προγράμματα, τα οικονομικά με τις εταιρείες κ.λπ. είναι ζωντανά και ανοιχτά, ναι ή όχι; Αυτά δεν τα κλείσατε. Γιατί άραγε; Υπήρχαν προτάσεις φοιτητών, με αίθουσες, με τα πάντα! Είναι απίστευτο να ζητούν οι φοιτητές να ανοίξουν τα πανεπιστήμια με υγειονομικά μέτρα ασφαλείας και εσείς να λέτε «όχι, δεν τα ανοίγουμε». Γιατί; Διότι έτσι θέλουμε, γιατί δεν έχουμε λεφτόδεντρα. Τα λεφτόδεντρα, όμως, τα έχετε για να τα δίνετε στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση αντιστρέφει και διαστρέφει συνειδητά τις συνέπειες από το νομοσχέδιο. Βγαίνετε εδώ και λέτε όλοι σας ότι εμείς ενδιαφερόμαστε για τα παιδιά των χαμηλών, όπως λέτε -γιατί δεν είναι έτσι ακριβώς- οικονομικών στρωμάτων και με θράσος υποστηρίζετε ότι αυτές οι αλλαγές θα βοηθήσουν τις λαϊκές οικογένειες.

Καλά, τι νομίζετε ότι είμαστε; Βλάκες ή ηλίθιοι; Τι νομίζετε ότι είναι οι λαϊκές οικογένειες; Δεν θα δεχτούν, αν όχι σήμερα, αύριο αυτές τις συνέπειες;

Ας τα πάρουμε, λοιπόν ένα-ένα, για να δούμε πώς θα βοηθήσουν τις λαϊκές οικογένειες. Πρώτον, βάσεις εισαγωγής. Τι αποτελέσματα θα έχουν; Θα πετάξουν έξω, σύμφωνα με επίσημες εκτιμήσεις, είκοσι έως τριάντα χιλιάδες παιδιά και παράλληλα θα κλείσουν κάποιες σχολές. Αυτά δεν αμφισβητούνται από κανέναν. Μάλιστα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου και τη δευτερολογία, κύριε Πρόεδρε, και δεν πρόκειται να ξαναμιλήσω, όπως κάνω πάντα.

Ρωτάμε: Ποια παιδιά, αλήθεια, κυρίως -με εξαιρέσεις, βέβαια, γιατί πάντα υπάρχουν και εξαιρέσεις- θα πεταχτούν έξω από αυτό το μέτρο; Τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, που δεν έχουν

τη δυνατότητα να πληρώνουν ιδιαίτερα, όπως πληρώνουν άλλοι από το δημοτικό, από το γυμνάσιο και το λύκειο, ναι ή όχι; Και μάλιστα μιλάμε για ιδιαίτερα τεράστιας οικονομικής επιβάρυνσης. Δεν μπορούν αυτοί να τα πληρώσουν. Θα πάνε το πολύ-πολύ σε ένα μαζικό φροντιστήριο ή καμιά φορά δεν θα πάνε και καθόλου.

Άρα -πέρα, λέω, από εξαιρέσεις- αυτούς δεν πετάτε έξω με τις βάσεις; Τι μας λέτε τώρα ότι υποστηρίζετε τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών; Απαντάτε: Μα, καλά, δεν είναι δυνατόν! Είναι απίστευτο να περνούν με «2», «3» και «4» στα πανεπιστήμια.

Καλά, δεν ντρέπεστε; Σκύψτε το κεφάλι και μη μιλάτε, γιατί τα «2», «3» και «4» είναι αποτελέσματα του σχολείου που έχετε κάνει όλοι μαζί. Διότι το σχολείο έχει μετατραπεί όχι σε σχολείο, αλλά σε μια αρένα. Καλά, έχετε το θράσος να μιλάτε στον ελληνικό λαό ότι βγαίνουν παιδιά και πολλά, μάλιστα με «2», «3» και «4» από το σχολείο και δεν λέτε «μα, τι κάναμε, πού φταιξαμε, για να είναι τέτοιο το σχολείο»;

Τι λέτε τώρα; Πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι. Αυτό κάνετε. Ποιος θα κόψετε; Και να σας πω και μια άλλη διάσταση. Και ποιος λέει σε εσάς όλους ότι μια ατυχία ενός παιδιού ή, τέλος πάντων, οι δυνατότητες που είχε στη ζωή του, τα προβλήματα που είχε από την οικογένειά του, τα οποία δεν τα έχουν οι μεγάλες εισοδηματικές τάξεις, γιατί αυτοί τα στέλνουν στο Χάρβαρντ, τα στέλνουν στην Οξφόρδη, τα στέλνουν και αλλού και μας έρχονται εδώ και μας κάθονται στον σβέρκο, γιάπηδες, killers, δολοφόνοι δηλαδή. Εννοώ όχι ότι σκοτώνουν κόσμο, αλλά είναι δολοφόνοι των ίδιων των παιδιών και της οικονομίας, οι οποίοι μετρούν αριθμούς και όχι τίποτα άλλο.

Σας λέμε, λοιπόν, τώρα το εξής. Αντί να βγείτε και να πείτε συγγνώμη -που δεν υπάρχει φιλότιμο, υπάρχει ταξική σκληρή λογική- που κάναμε τέτοιο σχολείο, που βγάζει παιδιά με «δύο» και «τρία» που πάνε στο πανεπιστήμιο, τι λέτε τώρα; Κομμένοι όλοι. Σου κόβω τη δυνατότητα να πας να παλέψεις και να σπουδάσεις. Αυτή είναι η δική σας σκληρή ταξική πολιτική.

Και τώρα αφήστε τα κόπια, κυρία Κεραμέως, -δεν εννοώ εσάς, εννοώ την Κυβέρνηση- ότι αυτοί κόβουν από τους άλλους που θέλουν αυτές τις σχολές και πάνε αυτοί. Καλά, σοβαρά; Μας δουλεύετε; Ένας που θα γράψει καλύτερα θα περάσει σε αυτήν τη σχολή. Δεν κόβουν αυτούς που έχουν επιλέξει κάποιες σχολές. Αυτά είναι αλχημείες για να ξεπαστρέψετε τα παιδιά της εργατικής τάξης από το πανεπιστήμιο.

Είπατε κυνικά και αυτό είναι θετικό, με την έννοια ότι είναι ειλικρινές: Τι; Όλοι θα πάνε στο πανεπιστήμιο; Φυσικά και δεν θα πάνε όλοι στο πανεπιστήμιο. Είναι πολύ φυσικό το να μην πάνε όλοι στο πανεπιστήμιο. Όμως, για να μην πάνε όλοι στο πανεπιστήμιο, αυτό σημαίνει ανασχεδιασμό της οικονομίας, που θα μπορεί να στείλει αυτούς, δηλαδή θέλει άλλο πράγμα, θέλει σοσιαλισμό.

Κουβεντιάζω με κάποιον της Νέας Δημοκρατίας που έλεγε αυτά, ότι θέλει έναν κεντρικό σχεδιασμό. Τότε γιατί είναι στον καπιταλισμό; Στον καπιταλισμό είναι η ζούγκλα της αγοράς. Αυτοί είναι.

Εσείς, λοιπόν, τώρα θέλετε να κόψετε όσο το δυνατόν περισσότερους -θα πω και παρακάτω- από αυτούς που θέλουν να σπουδάσουν. Στερείτε το δικαίωμα και το όνειρο -και θα το πληρώσετε αργά ή γρήγορα και πολύ σκληρά- παιδιών που για διάφορους λόγους δεν μπορούν μέσα από το σχολείο και δεν έχουν και την οικονομική δυνατότητα των φροντιστηρίων να αποκτήσουν τέτοιες γνώσεις που να μπορούν να μπουν στο πανεπιστήμιο.

Δεύτερον, τα δύο μηχανογραφικά; Ποιο διεστραμμένο μυαλό τα εφεύρε αυτά; Ποιος ήταν ο πατέρας ή η μητέρα -πείτε μας το όνομα- αυτού του διεστραμμένου μηχανογραφικού; Λέτε 10% το πρώτο -μάλιστα- και το δεύτερο «γίνε μάγος να γίνω φακίρης». Αυτό είναι η ιστορία, να παιξω κορώνα-γράμματα, «ΤΖΟΚΕΡ» πού θα καταλήξω.

Και ποιο είναι και το χειρότερο, το θράσος σας πραγματικά; Τι λέτε; Ότι με αυτό θα δώσουμε στους υποψήφιους τη δυνατότητα να μπουν στη σχολή που θέλουν. Μα, σοβαρολογείτε; Είστε καλά; Όταν τού δίνεις 10% να πάει στην ιατρική -λέω διάφορους τομείς τώρα - που δεν μπορεί να πάει, πού τον πάτε μετά; Ποια

σχολή που του αρέσει θα επιλέξει με αυτό το σύστημα;

Για να μη λέτε ότι δεν έχουμε και προτάσεις, τι λέμε εμείς λοιπόν; Κατοχύρωση βαθμολογίας. Θα δώσει τρία μαθήματα, τέσσερα, θα κατοχυρώσει τα δύο και θα ξαναδώσει την άλλη χρονιά. Έτσι θα πάει στη σχολή που θέλει, αν μπορέσει και μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Γιατί δεν το δέχεστε αυτό; Διότι θέλετε να τους κόψετε έξω. Όμως, είστε ασυγκράτητοι κυριολεκτικά. Μισείτε -καταλαβαίνει ο καθένας πώς το λέω- τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα λαϊκά στρώματα. Όχι μόνο χτυπάτε το δικαίωμα για να μπει στο πανεπιστήμιο, αλλά μετά έρχεστε με δεύτερο «τσεκούρι» γι' αυτούς που φοιτούν, σκληρό ταξικό μέτρο.

Αλήθεια, σας ρωτώ -στον θεό σας, που λένε- δεν ξέρετε ότι 40% των φοιτητών δουλεύουν; Περίπου, μπορεί και παραπάνω. Ξέρετε τι σημαίνει να δουλεύεις και να είσαι φοιτητής; Δεν θέλω να πω προσωπικές και άλλες εμπειρίες. Διότι ορισμένοι -και δεν θέλω να πω ονόματα, γιατί υπάρχουν και εξαιρέσεις- δεν ξέρουν τι σημαίνει δουλειά και να σπουδάσεις, δεν ξέρουν τι σημαίνει να σπας τα κόκκαλά σου στην οικοδομή και να πας να δίνεις εξετάσεις και να είσαι υποχρεωμένος να διαβάζεις, ή να είσαι σερβιτόρος, ή από δω ή από κει. Δεν τα ξέρετε αυτά; Και τι τους λέτε; 4+2. Αλήθεια; 4+2. Πέστε μας λοιπόν, τι θα αλλάξει με το 2, δεν θα συνεχίσουν να δουλεύουν; Γιατί δουλεύουν, από χόμπι; Γιατί, για να πάνε στα πάρτι της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ; Θα τα πω μετά αυτά, το 'χω για έκπληξη. Γιατί δουλεύουν; Διότι δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα οι οικογένειές τους. Γιατί φεύγουν και δεν πάνε σε πανεπιστήμια παιδιά που περνάν σε νησιά και σε άλλα πανεπιστήμια; Διότι δεν μπορούν να στηρίξουν οι οικογένειές τους το ενοίκιο και τα έξοδα που έχει ένας φοιτητής. Γι' αυτό το κάνουν.

Κι εσείς, ανάλγητοι, απίστευτα ανάλγητοι, αντί να εκτιμήσετε αυτά τα παιδιά, που πάνε και δουλεύουν, γιατί έχετε καταδικάσει τους γονείς τους στη φτώχεια και την ανέχεια, τι τους λέτε; Έξι ή επτά χρόνια ή οκτώ και μετά απολύεσαι, χάνεις το δικαίωμα. Δεν ντρέπεστε λίγο; Τι θα πείτε, αλήθεια, τι θα πείτε σε έναν εργαζόμενο φοιτητή, που δουλεύει για να τα βγάλει πέρα και που του λέτε «δύο χρόνια και τελειώσε»; Γιατί, στα δύο χρόνια τι θα αλλάξει; Θα γίνει πλούσιος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφήστε με, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, τελειώνει ο χρόνος και δεν θα ακούσουμε και την έκπληξη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα γίνει πλούσιος σε δύο χρόνια; Όχι, απλά θα τον πετάξετε έξω από το πανεπιστήμιο εν ονόματι των αιώνων φοιτητών. Ας κάτσουμε κάτω να δούμε, και πριν και τώρα, πόσο είναι αυτό το ποσοστό. Γιατί, τι φοβάστε; Μη σας κάνει κακή αξιολόγηση ο διεθνής παράγοντας, δηλαδή ο διεθνής καπιταλισμός, αυτοί που θέλουν πανεπιστήμιο στην υπηρεσία των πολυεθνικών; Αυτά υπηρετείτε και γι' αυτό παίρνετε αυτά τα μέτρα.

Και να σας πω και κάτι ακόμα; Λέτε «να μας φέρει ένεση». Κυρία Κεραμέως, κάντε μία κουβέντα ειλικρινή -δεν εννοώ προσωπικά, σαν Κυβέρνηση το λέω, για να είμαστε καθαροί- κάντε μία κουβέντα με τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, η οποία, εκτός των άλλων που έκανε στο παρελθόν, σήμερα τι κάνει; Είναι ατζέντης για να βρουν δουλειά σε καφετέριες και αλλού με αντάλλαγμα να ψηφίσουν ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Πάτε να δείτε. «Μαύρα» δουλεύουν όλοι. Καλά, πού ζείτε; Είστε καλά δηλαδή τώρα; Εκτός πραγματικότητας είστε; Πάνε και δουλεύουν σε καφετέριες, σε οποιαδήποτε δουλειά βρουν, «μαύρα», χωρίς ασφάλιση. Και το «χωρίς ασφάλιση» οφείλεται στο ότι δεν μπορούν κι οι μικροεπαγγελματίες να ανταποκριθούν με βάση την οικονομική κατάσταση που υπάρχει.

Επομένως, ποιο είναι το θέμα; Γιατί δεν τους ενισχύετε οικονομικά, αφού δουλεύουν και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα; Γιατί, δεν έχετε λεφτά; Πού τα δίνετε; Δεύτερον, γιατί δεν φτιάχνετε εστίες και υποδομή, αυτά που ζητάνε οι φοιτητές, ώστε να μην πληρώνουν ενοίκια; Γιατί, γιατί, γιατί, υπάρχουν πάρα πολλά γιατί.

Δεν τους θέλετε. Δεν τους θέλετε και θα το πω για να γραφεί. Είναι ταξικό μίσος τελικά. Δεν θέλετε τα παιδιά της εργατικής τάξης και των άλλων, παρά το ότι λέτε, να μπουσ στα πανεπιστήμια και να γίνουν επιστήμονες. Και ξέρετε, η εποχή του καπι-

ταλισμού, της δικιάς μας γενιάς, που είχε ανοίξει, γιατί χρειαζόταν μαζικά επιστήμονες, έχει πλέον αρχίσει και κλείνει. Την ελίτ την έχει δεδομένη. Χάρβαρντ, Λάνκαστερ, δεν ξέρω πώς τα λένε εκεί όλα τα υπόλοιπα. Εκεί δεν υπάρχει θέμα, έχουμε πλούτο, τους στέλνουν όπου θέλουν. Δεν περνάει εδώ, πάει σε οποιαδήποτε χώρα θέλουν, πληρώνουν διδάκτρα και λοιπά. Όποτε έρχονται πανέτοιμοι και μάλιστα ετοιμασμένοι και ιδεολογικά, killers θα έλεγα, αριθμοί και όχι άνθρωποι. Για τους άλλους, να ποια είναι η μοίρα που επιφυλάσσετε.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Την έκπληξη μην ξεχάσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πάω στο δεύτερο μέρος. Ήθελα, όμως, πριν να τα πω αυτά, να απευθυνθώ και στον ΣΥΡΙΖΑ. Δέχεστε ή όχι την Μπολόνια; Τη δέχεστε. Δέχεστε ή όχι τη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Την εφαρμόσατε ή όχι; Ποιος ξεκίνησε την ισοτίμηση των πτυχίων; Έτσι και κουτσουρεμένα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Την Μπολόνια όχι, την ισοτιμία όχι. Ειλικρινή διάλογο να κάνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακούστε, κύριε Φίλη, ό,τι θέλετε πέστε. Δεν ανατρέψατε τίποτα όλα αυτά τα τέσσερα χρόνια. Ήσασταν δεσμευμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, τα είπατε, μη συνεχίζετε.

Κύριε Παφίλη, όχι διάλογο παρακαλώ. Καλά ήταν ήρεμος τόση ώρα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να σας πω κάτι; Μπορείτε να μην εφαρμόσετε οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μπορούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μία πέστε μας, που δεν εφαρμόσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι διάλογο, κύριε Παφίλη, και κλείστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Την Μπολόνια δεν την εφαρμόσαμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καμμία.

Δεύτερο και φαρμακερό: Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια. Αυτό που έχει γίνει δεν ξέρω αν έχει ξαναγίνει ποτέ, να εισηγούνται νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, ποιος; Η Υπουργός Παιδείας και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Ε, θα σας προτείνω στο επόμενο να φέρετε και τον Υπουργό Άμυνας, να 'ναι κι αυτός, να μπει κι ο στρατός στη μέση. Τι είναι αυτά; Πώς το δέχεστε;

Όμως, ποια είναι η ουσία; Η ουσία είναι ότι θέλετε ουσιαστικά να τσακίσετε το φοιτητικό κίνημα. Δεν σας πειράζουν όλα αυτά τα «περιθωριακά», όπως λέτε, στοιχεία που κάνουν ό,τι κάνουν και τα οποία, αν δεν τα έπαιζαν τα κανάλια, που είναι στην υπηρεσία σας, θα τα είχαν σταματήσει εν μέρει. Είναι αυτά που τροφοδοτούν να μας βγαίνετε εδώ με αφίσες και με αυτά που έκανε ο κύριος Υφυπουργός.

Πάμε, λοιπόν. Εγκληματικότητα, διακίνηση ναρκωτικών, παραμπόριο. Ποιος εμποδίζει την Ελληνική Αστυνομία να τα χτυπήσει; Έχει τη δυνατότητα, ναι ή όχι; Έχει θεσμική δυνατότητα να το κάνει; Βεβαίως και έχει. Έξω από τα πανεπιστήμια και μέσα αν χρειαστεί. Γιατί δεν το κάνει, αλήθεια, τόσον καιρό, αφού είπατε πως αφού καταργήσαμε και το άσυλο είναι ελεύθερη να το κάνει, γιατί; Φοβάται τους διάφορους μυστήριους, που κάνουν ό,τι κάνουν, και που είναι απαράδεκτοι, και δεν έχουν καμμία σχέση με το φοιτητικό κίνημα; Γιατί δεν το κάνουν αυτό; Πρέπει να μπουσ μέσα στα πανεπιστήμια;

Εγώ σας λέω το εξής και θυμηθείτε το: Θα γίνουν χειρότερα τα πράγματα με Αστυνομία μέσα στο πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και κλείστε με αυτό, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ε, αφήστε με τώρα, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Πειράζει, πώς δεν πειράζει. Περιμένουν συνάδελφοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και σας λέω και κάτι: Όλο αυτό το σύστημα του «μεγάλου αδερφού», καλέ, τι πανεπιστήμιο είναι αυτό; Είστε σοβαροί τώρα; Με κάμερες; Με συλλογή στοιχείων; Με τα πάντα; Τι είναι αυτό; Φυλακή; Τι είναι αυτό; Πολυεθνική; Πολυεθνική είναι. Αυτό θέλουν οι πολυεθνικές. Αυτό που συμβαίνει στις μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό κάνετε κι εσείς τώρα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θέλετε τον λόγο, ε; Δεν πειράζει, θα τον πάρετε. Θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, για την ώρα ρωτάει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, αφήστε. Γιατί, να σας πω κάτι; Υπάρχουν και φωνές διαφορετικές, δώστε τους τη δυνατότητα να εκφραστούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχει δίκιο, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα σας πω και κάτι ακόμα και θα τελειώσω, ένα λεπτό.

Όταν εμείς κυριαρχούσαμε στα πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι όλων των παρατάξεων, όταν είχαμε 40%, η νεολαία και τα πανεπιστήμια συγκρούονταν ιδεολογικά, για ιδέες. Τώρα που κυριαρχείτε εσείς, συγκρούονται για άλλα πράγματα.

Και μια και μιλάμε για αρχές και για αναβάθμιση του πανεπιστημίου, έχω εδώ τη δικιά σας ιδεολογική σύγκρουση στα πανεπιστήμια: τα πάρτι της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, για να υπάρχουν στην ιστορία.

Ορίστε! Ημίγυμνη. «Πάρτη με 6 ευρώ». «Πάρτη», με ήτα. ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Θα τα πω όπως είναι, δεν πειράζει. Ορίστε: «Πάρ» τα μωρή άρρωστη». Ημίγυμνη. ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. «Summer party» με ημίγυμνες. «Υποδοχή πρωτοετών».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Παφίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τα βλέπετε; Βλέπετε μακριά ή να σας δώσω γυαλιά; Αυτή είναι η ιδεολογική σας αντιπαράθεση. Η χυδαία, η πρόστυχη, θα έλεγα, που ανέτρεψε λόγω...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ανεβάνει το επίπεδο! Στα Πρακτικά όλα! Να τους χαίρεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και κλείστε, κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πειράζει, έχουν ενδιαφέρον αυτά. Μιλάτε εσείς για διαφθορά στα πανεπιστήμια, όταν η ΔΑΠ και η ΠΑΣΠ -δεν είναι κανένα από το ΠΑΣΟΚ εδώ- πουλούσαν τα θέματα; Τα πουλούσαν ή όχι; Τα ξέρουν οι πανεπιστημιακοί. Και μιλάτε για αναβάθμιση του πανεπιστημίου; Μιλάτε για διακίνηση ιδεών; Ξέρετε τι θέλετε; Μόνο οι δικές σας ιδέες να είναι αυτές που θα περνάνε στο πανεπιστήμιο και όχι τίποτα το ανατρεπτικό.

Σας λέω, λοιπόν, -και τελειώνω- ότι η οργή μαζεύεται. Θα ξεχειλίσει. Είστε μακριά νυχτωμένοι. Προσωρινά...

Α, έχω κι άλλο. Εδώ. Πάρτε το κι αυτό γιατί το ξέχασα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Παφίλης καταθέτει για τα Πρακτικά έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Κεραμέως, πάρτε για να δείτε. Κύριε Συρίγο, πάρτε να δείτε την άλλη όψη του νομίσματος. Η μία είναι αυτή που είπατε, αλλά πάρτε και την άλλη, για να καταλάβετε και τι φοιτητές θέλετε να φτιάξετε και τι ανθρώπους θέλετε να φτιάξετε, μιας και είναι επίκαιρα ορισμένα ζητήματα.

Άρα, λοιπόν, λέω ότι η οργή μαζεύεται. Να σας πούμε κάτι; Δεν θα περάσει. Δεν θα περάσει. Τουλάχιστον η Αστυνομία και άλλα δεν θα περάσουν. Θα την εμποδίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις και με όρους μαζικού κινήματος.

Και να ξέρετε ότι με αυτά που κάνετε σκάβετε τον λάκκο σας και αυτό είναι πολύ θετικό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παφίλη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, όχι. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Σας παρακαλώ πολύ, κυρία Παπακώστα. Πείτε στον επόμενο ομιλητή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε

Πρόεδρε, δεν με ακούτε. Κύριε Πρόεδρε, να με εντάξετε στο πρόγραμμα για τη δευτερολογία μου. Αυτό θέλω να πω. Δεν με ακούτε. Δεν θέλετε να ακούσετε. Έχω το δικαίωμα της δευτερολογίας. Δεν το έχω;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι σήμερα. Αύριο, με το καλό. Έχετε δίκιο, αλλά αύριο. Να τελειώσει αυτός ο κύκλος. Ηρεμήστε. Έτσι κάνατε και με την κ. Κεραμέως και φωνάζατε. Σεβαστείτε λίγο. Συνάδελφοι είμαστε όλοι.

Τον λόγο έχει η κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥ-ΡΙΖΑ, η οποία εκλέγεται στην Αχαΐα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε εδώ και το ακούμε συνέχεια στα κανάλια «στις διαδηλώσεις κολλάει». Προσπαθούν -και η κυρία Υπουργός- να επιρρίψουν την ευθύνη στον Αλέξη Τσίπρα ότι αναλαμβάνει το ρίσκο.

Εγώ να ρωτήσω κάτι. Στην Αχαΐα, για παράδειγμα, που είναι «κατακόκκινη» μέχρι «μωβ», όπως λέτε εσείς, οι ηλικιωμένοι που στριμώχνονται στο Νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας» με το 50% του υγειονομικού προσωπικού με κρούσματα, ποιος αναλαμβάνει και ποιος ρίχνει το ρίσκο στις πλάτες μας; Θέλω να ρωτήσω. Για κάντε καμιά βόλτα προς τα εκεί, ας κάνει ο Πρωθυπουργός.

Και, κυρία Κεραμέως, για ρίξετε μια ματιά στα σχολεία σε αυτές τις «κατακόκκινες» περιοχές, όπως η Αχαΐα, που είναι γεμάτα κρούσματα. Δημοσιεύτηκαν αυτά. Κάνανε κατάληψη χθες σε ένα σχολείο στον Νομό Αχαΐας. Για κοιτάξτε τα λίγο.

Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό μιας αυταρχικής ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μη μιλάτε όμως όλοι μαζί, γιατί δεν μπορεί να μιλήσει ο ομιλητής, δεν γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ, ακούστε τη συνάδελφο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό μιας αυταρχικής κυβερνήσης; Σοκ και δέος. Επινοεί συνέχεια διατάξεις για να δημιουργεί φόβο και κυρίως αιφνιδιασμό στην κοινωνία. Δεν νοείται η κυρία Υπουργός, όταν ήταν Τομεάρχης Παιδείας, να κατακεραυνώνει τον κ. Γαβρόγλου σε συνέντευξή της γιατί έκανε αλλαγές στην εισαγωγή στο πανεπιστήμιο οι οποίες θα ίσχυαν μετά από έναν χρόνο και να λέει «δεν μπορούν να γίνουν έτσι οι αλλαγές, θέλουν χρόνο» και τώρα να έρχεται μέσα σε λιγότερο από δύο μήνες μέχρι τις εξετάσεις, εν μέσω πανδημίας, και να φέρνει τέτοιες αλλαγές που αποκλείουν είκοσι χιλιάδες νέους ανθρώπους από τα πανεπιστήμια.

Εγώ θέλω να πω ένα πράγμα και η κοινωνία το έχει καταλάβει. Μην πιστέψετε δευτερόλεπτο ότι τα παιδιά σας είναι άχρηστα, ότι τα παιδιά σας επί τόσα χρόνια έμπαιναν με ποσοστά μεγάλα κάτω από τη βάση ή έμπαιναν σε ένα πανεπιστήμιο με εξετάσεις που δεν αξιολογούσαν κ.λπ.. Μην το πιστέψετε δευτερόλεπτο. Είναι μια, όχι μόνο ταξική πολιτική, όχι απλώς ταξική, είναι μια νεοαποικιακή πολιτική. Το είπε ο κ. Σταϊκούρας, έχουμε υπερεκπαίδευση στην Ελλάδα, όταν σε όλη την Ευρώπη γίνεται προσπάθεια να διευρυνθεί το ποσοστό των παιδιών της νέας γενιάς που θα σπουδάζει για πάρα πολλούς λόγους.

Εκεί, λοιπόν, εσείς έρχεστε και κόβετε με μια νεοαποικιακή αντίληψη, που τι σημαίνει; Κατηγοριοποίηση βαθιά της κοινωνίας. Βαθιά κατηγοριοποίηση και αληθοφανή στοιχεία, τα οποία φτιάχνουν ένα μεγάλο ψέμα, ότι δεν μπορούν, ότι σπουδάζουν σε τμήματα ή σε σχολές που δεν θέλουν. Υπήρχαν τρόποι να αντιμετωπιστούν όλα αυτά. Θα μπορούσε να υπάρχει εσωτερική κινητικότητα μέσα στα πανεπιστήμια. Λέω ένα παράδειγμα πρόχειρο. Όχι, τους κόβουμε από τώρα. Κάποιοι πρέπει να πάνε στα ΙΕΚ. Μην πούμε για ιδιωτικά κολλέγια, γιατί θα μας πει η κ. Κεραμέως ότι τα διαφημίζουμε. Δηλαδή γελάνε και οι πέτρες, για να μην πούμε τίποτα άλλο.

Και τώρα βέβαια αυτή η βαθιά κατηγοριοποίηση έρχεται να εξυμνητήσει το σχέδιο Πισσαριδίδη. Όποιος το διαβάσει προσεκτικά, θα καταλάβει και την κατηγοριοποίηση στο ανθρώπινο δυναμικό και την κατηγοριοποίηση ανά τόπο, ανά περιοχή. Οι περιφέρειες πρέπει να σταματήσουν να αναπαράγουν την πολιτισμική, κοινωνική, μορφωτική, αναπτυξιακή ταυτότητα αυτού του τόπου. Και πάει μαζί με πολλά άλλα, κλείσιμο μουσείων και

διάφορα τέτοια. Δεν είναι μόνο ένα πράγμα.

Δεύτερο σημείο του νομοσχεδίου, το απίστευτο λιντσάρισμα των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων. Απίστευτο λιντσάρισμα. Είναι ντροπή. Είναι ντροπή για Υπουργούς Παιδείας να εμφανίζονται και να μιλάνε για το ελληνικό πανεπιστήμιο με αυτά τα λόγια. Ένα ψέλλισμα έκανε ο κύριος Υφυπουργός, πήρε δύο προτάσεις από άρθρο του κ. Μαραντζίδη. Έτυχε να το έχω διαβάσει, αυτό για τους φοιτητές, πώς ήταν στη γενιά μας. Δεν διάβασε το υπόλοιπο άρθρο όμως του κ. Μαραντζίδη, γιατί δεν τον συνέφερε. Δεν τον συνέφερε ότι οι πρυτάνεις μας, οι πανεπιστημιακοί δεν είναι ψοφοδεείς, όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν. Έμεινε σε αυτό για να κλείσει και λίγο το μάτι στους φοιτητές.

Τα πανεπιστημιά μας και αυτά τα οποία κατ' εσάς είναι άντρα παραβατικότητας είναι στο 3% των καλύτερων πανεπιστημίων του κόσμου. Σιγή ασυρμάτου. Ποτέ δεν έγινε τέτοιος διασυρμός των ελληνικών πανεπιστημίων. Γιατί όμως αυτό; Γιατί θέλουν να φτιάξουν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα πάρω λίγο παραπάνω χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί με κόψανε με τις ομιλίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: ...γιατί θέλουμε πάση θυσία να φέρουμε το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη μέσα στα πανεπιστήμια.

Η κυρία Υπουργός μιλάει για αυτονομία. «Εμείς που δίνουμε στα πανεπιστήμια αυτονομία». Σε ποιο επίπεδο; Μεταπτυχιακά και ξενόγλωσσα προγράμματα, εκεί που πέφτει το χρήμα.

Η αυτονομία, όμως, δεν είναι το ίδιο με το αυτοδιοίκητο. Διότι το αυτοδιοίκητο είναι ευρωπαϊκή δημοκρατική παράδοση, συνταγματική επιταγή και εμπεριέχει την ελευθερία της διακίνησης προσώπων και ιδεών. Εμπεριέχονται αυτά τα δύο. Συνυπάρχουν αυτά τα δύο.

Τι έφτιαξε ο δημοκρατικός κόσμος από τον πρώιμο διαφωτισμό μέχρι σήμερα; Ένα πράγμα: Πώς θα φτιάξει ελεύθερους πολίτες, κατ' εξοχήν ελεύθερους επιστήμονες.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτοδιοίκητο; Σημαίνει ότι οι πανεπιστημιακές αρχές σταθμίζουν κάθε φορά τις δύο μεγάλες αρχές: ελευθερία, ασφάλεια. Τις σταθμίζουν. Οι πανεπιστημιακές αρχές τις σταθμίζουν. Και αυτό είναι πορεία μεγάλη διακοσίων και πλέον χρόνων. Δεν είναι της Αστυνομίας να επιβάλει καταστολή μέσα στα πανεπιστήμια.

Η κ. Κεραμέως, λοιπόν, απαλλάσσει το Υπουργείο Παιδείας από τη χρηματοδότηση, από το να ελέγχει αν θα μπου δίδατρα ή όχι -προσέξτε- και από την άλλη μεριά, βάζει το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Θέλω να πω ένα πράγμα στην ελληνική κοινωνία. Μη φοβηθείτε ποτέ τα παιδιά σας να είναι ελεύθερα. Μην νομίζετε ότι η ενοχοποίηση και ο φόβος με την Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια είναι η λύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι νέες γενιές σήμερα και τα οποία είναι πολυσύνθετα.

Ο κ. Συρίγος σε μια ντροπιαστική ομιλία για καθηγητή πανεπιστημίου και για Υφυπουργό Παιδείας απαρίθμησε τις ομιλίες που θα έκαναν οι φοιτητές «υδρογονάνθρακες και εθνικισμός». Μα, τι παρεμβατικό πράγμα είναι αυτό! Το ταύτισε με παραβατικές πράξεις. Προσέξτε εδώ, το ύπουλο. Διότι στόχος είναι η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Και σε αυτό το επίπεδο δοκιμάζονται και οι φοιτητές και οι καθηγητές ταυτοχρόνως. Και όσοι είμαστε καθηγητές το γνωρίζουμε. Ο επιστήμονας δοκιμάζεται σε όλη του τη ζωή σε αυτό το επίπεδο της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και του θάρρους, της τόλμης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: ...που βλέπουμε στην πανδημία, πόση μεγάλη ανάγκη το έχουμε.

Κύριε Συρίγο, τα έδειξε ο κ. Παφίλης. Τα είχα κι εγώ. Με πρόλαβε. Θα το επαναλάβω όμως.

Υδρογονάνθρακες και εθνικισμός. Τι αν κάνουν πέντε δουλειές οι καθηγητές. Είναι πρόβλημα. Κι εσείς και ο κ. Βρούστις κουβεντούλα δεν είπατε όταν έγινε η μεγάλη διασπάθιση στο Πάντειο χρημάτων. Καλύπτατε την κόμματά σας, τους καθηγητές.

Κάθηκαν καθηγητές που ήθελαν να τα βγάλουν στην επιφάνεια, για να φτάσει τελικά στη δικαιοσύνη το θέμα και να δικαιωθεί, όταν καταρρακώθηκε το πανεπιστήμιο, στο οποίο και οι δύο δουλεύουμε, όταν καταρρακώθηκε από αυτή τη διασπάθιση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ θα δείξω εδώ, για να δουν οι Έλληνες πολίτες, τι είναι αυτό που προωθείται, κύριε Συρίγο. Διότι δεν σας είπαν να πείτε κουβέντα, τώρα που έχει ανοίξει μεγάλη συζήτηση για το ποιος προωθεί τον σεξισμό, ποιος προωθεί την κακοποίηση γυναικών, ποιος προωθεί όλα αυτά τα πράγματα.

«Party μωρή, άρρωστη», «Party Βατοπεδίου, ΜΟΝΙ» -ας τα ακούσουμε- «Το απαγορευμένο Party, Πιο ΔΝΤ» και τέτοια. Όλα αυτά από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αναστασία (Σία) Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κλείνετε με αυτό, κυρία Αναγνωστοπούλου. Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μαζί, κύριε Συρίγο, για τις αντιγραφές, γιατί θέλετε πειθαρχικά γι' αντιγραφές κι εκεί είναι όλο το αντιμεταρρυθμιστικό σας πνεύμα...

Οι αντιγραφές δεν αφορούν σήμερα στα ελληνικά πανεπιστήμια, για όσους γνωρίζουμε, αν θα ανοίξει ένας βιβλίο ή αν θα δει από την κόλλα του άλλου. Οι αντιγραφές έχουν να κάνουν με τη φροντιστηριοποίηση του πανεπιστημίου, με αυτή τη μανία για πληρωμένα μεταπτυχιακά και τις εργασίες που κυκλοφορούν μέσα από φροντιστήρια και που οι φοιτητές πρέπει να πληρώνουν.

Αυτά είναι τα μεγάλα προβλήματα του πανεπιστημίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κλείστε!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μου το είπατε πέντε φορές αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: ...και δεν λύνονται με τέτοιους νόμους, οι οποίοι γυρίζουν στο 1969.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, της δώσατε πέντε λεπτά παραπάνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι να κάνουμε; Κάπου να μιλήσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Σπίτι σας! Εδώ, δεν είναι αίθουσα διδασκαλίας, για να μας κάνει μάθημα η κυρία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πόσω μάλλον, κύριε συνάδελφε, δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, αμέσως τιμπάτε! Αφήστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Απαντώ στον κύριο συνάδελφο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Κύριε Φίλη, στο Προεδρείο να απευθύνεστε. Μην απαντάτε σ' εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ!

Θα πάμε μέχρι τον ομιλητή με αριθμό εκατόν είκοσι. Για να πάμε μέχρι τον ομιλητή εκατόν είκοσι και να είμαστε συνεπείς θα πρέπει να τηρείτε τους χρόνους. Δεν θέλετε να σεβαστείτε εμένα; Δεν πειράζει. Σεβαστείτε, όμως, αυτούς που περιμένουν για να μιλήσουν, δηλαδή, να σεβαστείτε τους συναδέλφους. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Όλοι είμαστε συνάδελφοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Θα σεβόμαστε ο ένας τον άλλον. Και να θυμάστε, μετά το ρήμα...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Ήδη, χάσαμε έναν ομιλητή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε απόλυτο δίκιο. Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Συρίγος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν είχα την πρόθεση να παρέμβω. Επειδή, όμως, η συνάδελφος με εγκάλυψε για γεγονός που συνέβησαν πριν μπω εγώ στο πανεπιστήμιο, δηλαδή για τις ατασθαλίες που είχαν γίνει στο Πάντειο και τι στάση κράτησα τότε, η απάντηση είναι ότι μπήκα μετά τα συγκεκριμένα περιστατικά στο πανεπιστήμιο. Εκείνη, βέβαια, ήταν πριν.

Εγώ να ρωτήσω αντιστοίχως: Τι στάση κράτησε η ίδια, όταν κυκλοφορούσε επί δύο μήνες το έντυπο «Πόσα καθάρματα χωράνε στο Πάντειο;», όπου με φωτογραφίες αναφέρονταν ρητώς συνάδελφοί της: «Κάθαρμο νούμερο ένα, καθαρμο νούμερο δύο, καθαρμο νούμερο τρία». Βγήκε να τα καταδικάσει αυτά τα καθάρματα ή αυτούς τους ανθρώπους που μιλούσαν για καθάρματα;

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, όχι!

Κυρία Αναγνωστοπούλου, μιλήσατε δώδεκα λεπτά. Σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μία κουβέντα θα πω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Πάμε στον όγδοο κύκλο. Σας έλεγα πριν να σεβαστείτε τους συναδέλφους σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ο κ. Σκουρλέτης μπορεί να πάρει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, υπήρξαν πάρα πολλές παρεμβάσεις από ανθρώπους, οι οποίοι έχουν θητεύσει στα ελληνικά πανεπιστήμια και ανέδειξαν ένα τεράστιο ζήτημα, το θέμα των αντιγραφών. Δεν μιλάμε, όπως πολύ σωστά είπε πριν η συνάδελφος, για αντιγραφές με ένα «σκονάκι». Μιλάμε για ένα σύστημα, το οποίο είναι σε άμεση διαπλοκή με την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας στα πανεπιστήμια, τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και ένα μέρος καθηγητών.

Μου προξενεί εντύπωση, γιατί ούτε ο κ. Συρίγος ούτε η κυρία Υπουργός ούτε κανένας άλλος δεν βγήκε να το καταδικάσει. Δεν υπάρχει, δηλαδή, ευαισθησία γι' αυτόν τον πυρήνα της εκπαιδευτικής διαδικασίας; Διότι αυτά τα θέματα αγγίζουν τον πυρήνα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Γι' αυτά δεν έχει να πει τίποτα η παράταξη των αρίστων; Μόνο υποκρισία! Μόνο ψέμα! Αυτό δεν αγγίζει θέματα παραβατικότητας; Δεν ακυρώνει την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία; Αυτό δεν υπονομεύει όταν βγαίνουν στη δημοσιότητα το κύρος των ελληνικών πανεπιστημίων; Γι' αυτά δεν λέτε τίποτα. Λέτε για τα άλλα, στα οποία δίνετε άλλες διαστάσεις, υπαρκτά μιν, καταδικαστέα απ' όλους, που αντικειμενικά καταρρακώνουν το διεθνές κύρος των πανεπιστημίων μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Συρίγος για ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επί του θέματος που έθεσε ο κ. Σκουρλέτης, το θέμα των αντιγραφών στα πανεπιστήμια, κατά τη γνώμη μου, είναι το πλέον ευρέως διαδεδομένο ποινικό αδίκημα που γίνεται στα πανεπιστήμια.

Για πρώτη φορά έχουμε νόμο, ο οποίος προσπαθεί να το αντιμετωπίσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πώς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κοιτάξτε τις διατάξεις περί πειθαρχικού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Την Αστυνομία θα βάλετε, κύριε Υπουργέ; Θα βάλετε την Αστυνομία; Θα βάλετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν σας διέκοψε, κύριε Σκουρλέτη. Δεν σας διέκοψε. Σας παρακαλώ.

Κύριε Συρίγο, συνεχίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δίνεται η δυνατότητα από τον ρόλο του ΑΕΙ

να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις συγκεκριμένες παραβάσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Τους ΔΑΠίτες να καταγγείλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Σκουρλέτη, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η αντιγραφή είναι δύο ειδών, κύριε Σκουρλέτη: Η μία είναι η αντιγραφή στις εξετάσεις και η άλλη είναι η λογοκλοπή. Και οι δύο είναι εξαιρετικά διαδεδομένες. Και δεν είναι φοιτητικές παρατάξεις. Γίνεται χαμός, κύριε Σκουρλέτη, γι' αυτό το θέμα εδώ και χρόνια.

Επομένως, για πρώτη φορά έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο προσπαθεί να αντιμετωπίσει το θέμα, να βάλει το δάχτυλό του εις τον τύπον των ήλων. Στο πειθαρχικό έχει διατάξεις για αυτό. Διαβάστε τες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Με κάμερες; Η Αστυνομία;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Δεν μιλάει για Αστυνομία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι θέμα της Αστυνομίας. Προφανώς δεν είναι θέμα της Αστυνομίας. Είναι θέμα του ιδίου του πανεπιστημίου να εφαρμόζει αυτές τις διατάξεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε πριν σε εμένα ο Υπουργός. Δεν μπορεί να μη μου δίνετε τον λόγο. Κύριε Πρόεδρε! Για ένα λεπτό. Αναφέρθηκε σε εμένα ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μα, μετά θα πρέπει να απαντήσει. Δεν γίνεται. Μιλήσατε πέντε λεπτά παραπάνω. Σας παρακαλώ, κυρία Αναγνωστοπούλου.

Ορίστε, κύριε Θεοδωρικάκο, έχετε τον λόγο και ζητώ συγγνώμη από την κ. Μπακαδήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Θεοδωρικάκο, με συγχωρείτε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κυρία Αναγνωστοπούλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ωραία! Εντάξει! Καταλάβαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, δεν «καταλάβατε» τίποτα. Σας παρακαλώ να μη με ειρωνεύεστε. Μιλήσατε πέντε λεπτά παραπάνω. Αυτό είναι το ευχαριστώ;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Εσείς να τα βλέπετε αυτά, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Θεοδωρικάκο, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλσύνη, να μηδενίσετε τον χρόνο, γιατί έχω την αδυναμία να τον τηρώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως.

Κύριε Θεοδωρικάκο, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να μοιάζει κοινότοπο, αλλά είναι απόλυτη αλήθεια ότι χωρίς τη νέα γενιά της Ελλάδας δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά. Και αυτό οφείλουμε να το θυμόμαστε όλοι στην πράξη, στην άσκηση κάθε μικρής και μεγάλης πολιτικής.

Η Κυβέρνηση υλοποιεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις απέναντι στην κοινωνία και στους νέους, εφαρμόζει το πρόγραμμα με το οποίο έχει εκλεγεί και η ζωή και τα προβλήματα που υπάρχουν δεν μπαίνουν σε καραντίνα και δεν μπορούν να πάρουν αναστολή.

Στον τομέα ευθύνης που είχα την τιμή να υπηρετήσω επί ενάμιση χρόνο νομοθετήσαμε τη μεταρρύθμιση για την αξιοκρατία στο σύστημα προσλήψεων του δημόσιου τομέα, μεταρρύθμιση που αφορά κατ' εξοχήν τους νέους ανθρώπους, και εξασφάλισαμε τη δυνατότητα να ψηφίζουν οι νέοι μας που βρίσκονται στο εξωτερικό, η γενιά του brain drain, από τη χώρα στην οποία βρίσκεται χωρίς προϋποθέσεις και χωρίς καμμία απολύτως εξαίρεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητη η βαρύτητα και

ο ρόλος της παιδείας στην επόμενη μέρα της χώρας. Οι τεράστιες δυσκολίες που θα συναντήσουμε αμέσως μετά την πανδημία στην οικονομία και η ανάγκη δημιουργίας και υλοποίησης ενός νέου παραγωγικού μοντέλου για τη χώρα, που θα τη βοηθήσει να σταθεί όρθια, κάνουν αυτήν την αλήθεια απολύτως κρίσιμη για το επόμενο διάστημα.

Στόχος μας είναι η αναβάθμιση του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου. Στόχος μας είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα να είναι ο δρόμος που μειώνει τις ταξικές ανισότητες. Στόχος μας είναι το πανεπιστήμιο της έρευνας, της καινοτομίας, της γνώσης, της ελευθερίας, της ανεμπόδιστης διακίνησης όλων των ιδεών. Στόχος μας οφείλει να είναι η σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά εργασίας.

Αυτό είναι το αίτημα των ίδιων των νέων ανθρώπων είτε βρίσκονται σήμερα στη διαδήλωση είτε βρίσκονται κάθε ημέρα στις εργασίες και στη δράση τους για να μορφωθούν στο πανεπιστήμιο είτε μέσω του διαδικτύου είτε με τη φυσική παρουσία.

Στόχος μας είναι το πανεπιστήμιο να αφομοιώσει όλες τις μεταβολές και τις τεχνολογικές εξελίξεις που επηρεάζουν τις συνθήκες και του εσωτερικού και του διεθνούς ανταγωνισμού.

Από τη συζήτηση που έγινε νωρίτερα πιστεύω ότι όλοι πρέπει να κρατήσουμε ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι το μοντέλο «γυμνάσιο - λύκειο - πανεπιστήμιο και στη συνέχεια η ίδια δουλειά, η ίδια εργασία για ολόκληρη τη ζωή» δεν λειτουργεί πλέον.

Επίσης, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι κριτήριο επιτυχίας στη ζωή το αν κάποιος μπήκε στο πανεπιστήμιο ή όχι στα δεκαοχτώ του χρόνια. Αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Η παιδεία είναι μια υπόθεση ζωής και όχι μια παρένθεση για την ηλικία από τα δεκαοχτώ ως τα είκοσι τέσσερα. Υπάρχουν και άλλοι δρόμοι προς την επιτυχία και προς την ικανοποίηση των ανθρώπων. Η προσπάθεια για μάθηση είναι συνεχής και δεν διασφαλίζεται ασφαλώς από το να περάσει κάποιος στο πανεπιστήμιο αποκλειστικά στα δεκαοχτώ ή στα δεκαεννιά του χρόνια.

Αυτά, όμως, απαιτούν αλλαγές και στη νοοτροπία και στις συνήθειες και στις αντιλήψεις σε ολόκληρη την κοινωνία και, να μου επιτρέψετε να πω, και στις αντιλήψεις των πολιτικών κομμάτων, τα οποία δεν επιτρέπεται να λένε σήμερα ότι έλεγαν και πριν μισό αιώνα. Ζούμε σε μια τελείως διαφορετική εποχή. Ο άνθρωπος οφείλει να είναι πάντα δημιουργικός, να αναζητά διαρκώς τη μόρφωση και την εξέλιξη και να διεκδικεί ένα καλύτερο επίπεδο και στην ατομική του ζωή και στη συλλογική.

Στη δική μας αντίληψη, λοιπόν, τα πανεπιστήμια οφείλουν να είναι αυτόνομα, κοιτίδες γνώσης, έρευνας και προόδου. Για αυτό εχθρός μας είναι κάθε ανομία, κάθε παραβατικότητα, κάθε εγκληματικότητα που μπορεί να υπάρχει στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Και αυτά υπάρχουν όχι παντού. Θέλω να το υπογραμμίσω. Το πρόβλημα δεν αφορά όλα τα ελληνικά πανεπιστήμια. Είναι γνωστό, όμως, το πού υπάρχει και το τι επιπτώσεις έχει. Και όλα αυτά οδηγούν στην απαξίωση του πανεπιστημίου. Αυτά οδηγούν στην απαξίωση το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο και στην έλλειψη ελευθερίας.

Θέλω να θέσω ορισμένα ερωτήματα. Είναι προς όλους καλοπροαίρετα: Είναι δυνατόν ένας καθηγητής να φοβάται να διδάξει στο πανεπιστήμιο; Είναι δυνατόν να φοβάται να προσκαλέσει έναν ειδικό να μιλήσει με τους φοιτητές; Είναι δυνατόν να φοβάται να δουλέψει στο γραφείο του μέσα στο πανεπιστήμιο τμήμα; Είναι δυνατόν ένας φοιτητής να μην μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα, να είναι υποχρεωμένος να σιωπά ή να πρέπει να βιάζεται να φύγει από τον χώρο του πανεπιστημίου για να μην πέσει σε διάφορες παραβατικές και εγκληματικές ενέργειες; Δεν τα ξέρετε ότι γίνονται αυτά σε συγκεκριμένα πανεπιστήμια, σε συγκεκριμένα τμήματα, σε συγκεκριμένες κτηριακές υποδομές; Είναι προοδευτικό και σωστό οι οικογένειες των εργαζομένων, των αγροτών, των επαγγελματιών, της μέσης ελληνικής οικογένειας που κάνει τα πάντα, που θυσιάζει χρήματα, κόπο, ψυχολογική προσπάθεια για να σπουδάσει τα παιδιά της να νιώθει ότι αυτά τα παιδιά κινδυνεύουν; Αυτό είναι προοδευτικό; Είναι λογικό; Είναι δημοκρατικό;

Δεν μπορώ να πιστέψω ότι υπάρχει καλοπροαίρετος πολίτης ούτε πολιτικός που να μη συμφωνήσει ότι οφείλουμε να κάνουμε

τα πάντα, ώστε να υπάρξει απόλυτη ασφάλεια στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Για αυτόν τον λόγο τα πανεπιστήμια, τα οποία ασφαλώς και είναι αυτοδιοικούμενες μονάδες, έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι χρειάζονται τη βοήθεια της πολιτείας και του κράτους και στον τομέα της ασφάλειας, διότι, δυστυχώς, δεν γίνεται πράξη το αυτονόητο, ότι η Αστυνομία και οφείλει, πρέπει και πρέπει και να μπορεί να έχει απόλυτη ελευθερία να παρεμβαίνει και να αντιμετωπίζει την εγκληματικότητα σε οποιοδήποτε δημόσιο χώρο, άρα και στο πανεπιστήμιο.

Και αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα και είναι απαίτηση της κοινωνίας να μπει ένα τέλος στην ανομία. Σε αυτό καλούμαστε να απαντήσουμε και σε αυτήν την απαίτηση του ελληνικού λαού, αλλά -επιτρέψτε μου να πω- και των νέων παιδιών που είναι στο πανεπιστήμιο. Μπορώ να σας το πω με την εμπειρία ενός ανθρώπου που έχει διδάξει τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Η νέα γενιά θέλει ασφάλεια και ελευθερία μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο.

Αυτά αντιμετωπίζουμε με αυτή την πρωτοβουλία: Ελευθερία στο πανεπιστήμιο χωρίς ασφάλεια για τους φοιτητές και τους καθηγητές δεν μπορεί να υπάρξει.

Και επιτρέψτε μου να πω ότι τα όσα ακούστηκαν περί χούντας και δικτατορίας είναι ντροπή. Είναι ντροπή να συγκρίνεται η κατάσταση στη χούντα με τη σημερινή ελληνική δημοκρατία. Είναι ντροπή και για όσους αγωνίστηκαν ενάντια στο καθεστώς που έβαλε την Ελλάδα στον γύψο για επτά χρόνια.

Σας παρακαλώ, επίσης, έστω και τώρα, να αφήσετε στην άκρη τις δολοφονίες χαρακτήρων, όπως αυτή που και νωρίτερα επιχειρήθηκε ενάντια στον καθηγητή και Υφυπουργό Άγγελο Συρίγο. Αναφέρομε στην αποστροφή μιας γνωστής του ομιλίας, που είναι απολύτως ξεκαθαρισμένο ότι αφορά απλώς και μόνο ιστορική αναφορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα που σήμερα συζητάμε είναι αυτονόητες αλλαγές. Οι ανάγκες μεταρρύθμισης στην παιδεία είναι πολύ σημαντικές. Οι μεταρρυθμίσεις οφείλουν να γίνονται με τις μέγιστες δυνατές συναυσιώσεις. Η χώρα δεν μπορεί να χάσει άλλες ευκαιρίες.

Θα μπορούσαμε ήδη να είμαστε περιφερειακό ή και παγκόσμιο εκπαιδευτικό και ερευνητικό κέντρο, αλλά δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εσείς κλείσατε τον δρόμο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια με την ιδεοληψία σας, εμποδίζοντας να συμπεριληφθεί αυτό το θέμα στη συνταγματική αναθεώρηση, αφήνοντας άλλες χώρες στην περιοχή να παίξουν αυτόν τον ρόλο, όπως τα αδέρφια μας στην Κύπρο, όπου μεταναστεύουν μαζικά Έλληνες καθηγητές και φοιτητές από την πατρίδα.

Επαναλαμβάνω ότι η παιδεία είναι η μόνη ασφαλής οδός για να ρίξει κανείς ή έστω να μειώσει τα ταξικά τείχη. Είναι μέσο ατομικής και συλλογικής προόδου. Δεν είναι μια ανάγκη, είναι επιλογή κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου, κάθε ανθρώπου που ενδιαφέρεται για τον εαυτό του και την κοινωνία.

«Μάθε παιδί μου γράμματα να έχεις μια καλύτερη ζωή» έλεγαν παλαιότερα σε όλους μας οι γονείς μας και ασφαλώς δεν εννοούσαν μόνο μια πιο εύκολη ζωή με περισσότερα χρήματα. Εννοούσαν μια καλύτερη ζωή, με έμφαση στην ποιότητα, στο όνειρο μιας καλύτερης κοινωνίας, που μόνο η παιδεία μπορεί να δημιουργήσει και να υποστηρίξει.

Αυτό το μήνυμα το γνωρίζει καλά η νέα γενιά που παρακολουθεί αυτές τις συζητήσεις. Ξέρει τα θέλω και τις ανάγκες της και περιμένει από εμάς να κάνουμε τη δουλειά μας ανοίγοντας τον δρόμο για το δικό της μέλλον.

Επιτρέψτε μου ολοκληρώνοντας να πω ότι στην πολύ δύσκολη εποχή που διανύει η χώρα, γιατί είναι πολύ δύσκολη η εποχή που διανύουμε, χρειάζεται πολύ περισσότερος διάλογος, ενότητα και αλληλεγγύη για να μπορέσουμε να βρούμε από τη δοκιμασία που περνάμε με τις μικρότερες δυνατές απώλειες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Πριν δώσω τον λόγο στην κ. Μπακαδήμα, τον λόγο έχει ο Κοι-

νοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το ΜέΡΑ25 κ. Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω ελάχιστα.

Θέλω να ενημερώσω εσάς, κύριε Πρόεδρε, όπως και τη Βουλή των Ελλήνων, ότι πριν από δέκα λεπτά προηλακίστηκε άγρια στα όρια του Ξυλοδαρμού η Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Σοφία Σακοράφα από την Ελληνική Αστυνομία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Φαντάζομαι ότι το καταδικάζουμε όλοι. Να μη ρωτήσω έναν-έναν.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Έξω από τη ΓΑΔΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρία Μπακαδήμα, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, λοιπόν, εγώ, μιας και δεν πρόλαβε να το κάνει ο συνάδελφος, ο κ. Γρηγοριάδης, να θέσω το ερώτημα και να ζητήσω να τοποθετηθούν οι συνάδελφοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων απέναντι σε αυτό που έγινε πριν από λίγο, γιατί δεν είμαι σίγουρη ότι το καταδικάζουμε όλοι.

Είναι αυτή εικόνα η Αντιπρόεδρος του ελληνικού Κοινοβουλίου εκλεγμένου κόμματος, του ΜέΡΑ25 -όποιοι Αντιπρόεδροι κι αν ήταν, όποιοι Βουλευτές και να ήταν- να υφίσταται προηλακισμό στα όρια του Ξυλοδαρμού, επειδή μήπικε μπροστά να προστατεύσει τα παιδιά από το ξύλο, από τα ΜΑΤ και τα δακρυγόνα;

Αν η απάντησή είναι να πέφτουμε με τις ασπίδες επάνω της, ειλικρινά δεν θέλω να ξέρω πώς θα φερθούν και πώς φέρονται -το βλέπουμε κάθε μέρα- στα παιδιά όταν είναι συγκεντρωμένα για να διαμαρτυρηθούν.

Αυτός είναι ο τρόπος που θέλετε να εκσυγχρονίσετε και την ελληνική εκπαίδευση, αυτός είναι ο τρόπος που θέλετε να εκσυγχρονίσετε και το ελληνικό κράτος.

Πάρτε τον χρόνο σας, αν θέλετε. Εμείς περιμένουμε να μάθουμε και από την ίδια περισσότερες λεπτομέρειες, γιατί είναι ακόμη πάρα πολύ ταραγμένη. Περιμένουμε λοιπόν όχι μόνο εμείς, όλος ο ελληνικός λαός περιμένει να ακούσει να καταδικάζουμε το αυτονόητο. Έχουμε φτάσει σε αυτό το σημείο στην Ελλάδα.

Σε αυτό το σημείο έχετε φέρει τη χώρα, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, στο να πρέπει να καταδικάσουμε το αυτονόητο. Η βία είναι αυτονόητο ότι πρέπει να καταδικάζεται.

Θα πρέπει, λοιπόν, όχι μόνο να γίνει ΔΕ και ΕΔΕ για τα όργανα της τάξης, που μόνο τάξη δεν εφαρμόζουν, θα πρέπει να συζητήσουμε σοβαρά για την κατάσταση στην οποία έχετε φέρει τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Φέρνεται ένα νομοσχέδιο που «θα εκσυγχρονίσει», «θα προσπίσει», «θα προφυλάξει» την ακαδημαϊκή ελευθερία και προσπαθείτε με αντισυνταγματικές και αντιδημοκρατικές πρακτικές και διατάξεις ουσιαστικά να βάλετε την «ταφόπλακα» της ακαδημαϊκής ελευθερίας και όχι μόνο. Γιατί αυτό που συζητάμε δεν αφορά μόνο το πλαίσιο των πανεπιστημίων. Θέλετε να βάλετε στον «γύψο» οποιαδήποτε δημοκρατική έκφραση σ' αυτή τη χώρα.

Κανένας πολίτης δεν μπορεί να υφίσταται βία. Δεν είναι δυνατόν, όμως, οι Βουλευτές, ενώ γνωστοποιούν την ιδιότητά τους, να γίνονται αντικείμενα και να υφίστανται βία. Επαναλαμβάνω ότι κανείς πολίτης δεν θα έπρεπε να τρώει ξύλο από την αστυνομία, δεν είναι αυτός ο ρόλος της Αστυνομίας.

Λίγο νωρίτερα ήμασταν έξω από το Κοινοβούλιο με τον συνάδελφο Κλέωνα Γρηγοριάδη και μπροστά στα μάτια μας είδαμε όχι μόνο να ξυλοκοπούνται φοιτητές, αλλά ακόμη και φωτορεπόρτερ που προσπαθούσαν να κάνουν τη δουλειά τους.

Ζητήσαμε μέσω του Προεδρείου να επιστρέψει στην Αίθουσα ο κ. Χρυσοχοϊδης για να μας πει τι ακριβώς συνέβη. Είδατε ότι ποτέ δεν επέστρεψε. Αν αυτό δεν είναι εμπαιγμός της ίδιας της κοινοβουλευτικής διαδικασίας και συγγενός εμπαιγμός των συναδέλφων και των εκπροσώπων όλων των κομμάτων, ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω τι είναι.

Πάμε, όμως, τώρα στο νομοσχέδιο.

Φέρνεται μια σειρά διατάξεων με κυρίαρχη τη δημιουργία ενός σώματος εντός της Ελληνικής Αστυνομίας που θα έρθει να αναλάβει, όπως λέτε, να διαφυλάξει την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Δεν σας προκαλεί καμμία εντύπωση ότι κι οι ίδιοι αστυνομικοί,

όλες οι ενώσεις τους, εκτός από την Ένωση των Ειδικών Φρουρών, την έχουν καταδικάσει; Θεωρείτε ότι πείθετε κανέναν όταν λέτε ακόμα ότι σας ενδιαφέρει η ακαδημαϊκή ελευθερία και η εκπαίδευση στη χώρα μας;

Πείθετε κανέναν όταν έχουμε δει, όχι μόνο σειρά περιστατικών αυθαιρεσίας και αστυνομικής βίας, αλλά και τον τρόπο που έχετε διαχειριστεί όλο αυτό το διάστημα το κομμάτι της πανδημίας από το πρίσμα της εκπαίδευσης;

Όταν έχουμε δει εκπαιδευτικά κενά, όταν έχουμε δει παιδιά να μην μπορούν, γιατί δεν έχουν τη δυνατότητα, να παρακολουθήσουν το μάθημά τους, όταν έχουμε δει κενά σε βασικές μονάδες εκπαιδευτικές να παραμένουν ακάλυπτα;

Ενδεικτικά θα μου επιτρέψετε να αναφέρω κάποια παραδείγματα που έρχονται από την περιφέρειά μου, τη Β' Πειραιά, αλλά και ευρύτερα τον Πειραιά.

Δεκαπέντε οργανικά κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση της Α' Πειραιά, που καλύπτονται από δασκάλους ολοήμερου και ενισχυτικής διδασκαλίας, δημιουργώντας αντίστοιχα κενά σε αυτές. Στο 6ο Γυμνάσιο Κερατσινίου οκτώ κενές ώρες φιλολόγου και δεκαοκτώ κενές ώρες φιλολόγου γαλλικής γλώσσας.

Θα μου πείτε ότι αφού συζητάμε ένα νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την ασφάλεια των πανεπιστημίων, γιατί κάνω αναφορά στη δευτεροβάθμια. Γιατί η μέχρι τώρα πορεία σας σε ό,τι αφορά, όχι μόνο την εκπαίδευση, αλλά γενικότερα, είναι ότι ο τρόπος που επιλέγετε να κυβερνήσετε και να νομοθετήσετε, είναι καθόλα επικοινωνιακός.

Τα πανεπιστήμιά μας, παρ' ότι δεν έχουν τη χρηματοδότηση που θα έπρεπε και παρότι τα προβλήματα και οι παθογένειες είναι πολλά, καταφέρνουν να δίνουν στους φοιτητές υψηλού επιπέδου εκπαίδευση και παρότι από χθες ακόμη Βουλευτές της συμπολίτευσης να κουνάνε το «δάχτυλο» στα παιδιά γιατί θέλουν να σπουδάσουν, λέγοντας ότι δεν μπορούν να σπουδάσουν όλοι.

Αυτή η σκέψη αντανάκλα πλήρως την ιδεολογία σας. Θεωρείτε πως δεν έχουν όλοι δικαίωμα στην εκπαίδευση. Όλοι έχουν δικαίωμα στο να θέλουν να σπουδάσουν και να θέλουν να καλυτερεύσουν τη ζωή τους. Εσείς θέλετε να τους κρατήσετε ως φτωχό εργατικό δυναμικό των ολιγαρχών, τους οποίους «χτυπάτε στην πλάτη».

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας -και κλείνω με αυτό- έχουμε για πολλοστή φορά ένα νομοσχέδιο που βρίζει αντισυνταγματικών διατάξεων, που έχει βρει απέναντί του όλη την κοινωνία.

Για πολλοστή φορά βαφτίζετε το «κρέας ψάρι». Για πολλοστή φορά νομοθετείτε υποτίθεται για το καλό των πολιτών, ενώ αποκλειστικός στόχος σας είναι η φίμωση κάθε φωνής που αντιτίθεται στα δικά σας κελύσματα.

Δεν είναι δημιούργημα της κοινής λογικής το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, όπως είπατε, κύριε Υπουργέ. Είναι ένα τερατούργημα αντισυνταγματικότητας που γυρνά τη χώρα πολλά χρόνια πίσω, ένα νομοσχέδιο που θα καταργηθεί στον δρόμο.

Θυμηθείτε την ώρα και τη μέρα που σας το λέω. Θα υπάρχει στα Πρακτικά. Εσείς και η παράταξή σας θα περάσετε στην ιστορία ως η Υπουργός και η παράταξη που βρήκε απέναντί της ολόκληρη την κοινωνία, γιατί η κοινωνία, οι φοιτητές, όλοι οι δημοκράτες πολίτες θα ανατρέψουν την πολιτική σας, θα ανατρέψουν τα ανουσιουργήματα που φέρνετε ως νομοθετήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Μπακαδήμα, για την τήρηση του χρόνου.

Κύριε Γρηγοριάδη, είναι καλά στην υγεία της η κ. Σακοράφα; **ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για το ενδιαφέρον σας. Είναι καλά, αλλά είναι πολύ ταραγμένη. Έχει τραύματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Λογικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ο κ. Σκουρλέτης έχει τον λόγο και μετά ο Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Πλακιωτάκης, για την τροπολογία.

Κύριε Σκουρλέτη, μήπως θέλετε πρώτα να ακούσετε τον Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Όχι, όχι. Ίσα-ίσα που θα ήθελα να δώσω μια ευκαιρία στον κύριο Υπουργό να τοποθετηθεί στο θέμα που θα βάλω.

Πριν από λίγο ακούσαμε μία καταγγελία και νομίζω ότι πρέπει όλοι εδώ, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης, να εκφράσουν όχι μόνο τη συμπάραστασή τους αλλά και τον αποτροπισμό τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το είπα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Πριν από μερικές ώρες πάλι είχε τεθεί το θέμα της απρόκλητης σύλληψης και προηλακισμού φωτορεπόρτερ την ώρα που έκαναν τη δουλειά τους. Είχαμε ζητήσει και είχε συμφωνήσει το Προεδρείο -η Προεδρεύουσα εκείνη την ώρα- να κληθεί ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και να μας δώσει κάποιες εξηγήσεις.

Δυστυχώς τα πράγματα δεν πάνε καλά και δεν αναφέρομαι μόνο στις εκατό περίπου αναίτιες προσαγωγές. Απ' ό,τι φαίνεται τέτοιες είναι στο σύνολό τους αυτή τη στιγμή στη ΓΑΔΑ. Αναφέρομαι και σε φωτογραφίες που αυτή τη στιγμή κυκλοφορούν στο διαδίκτυο που δείχνουν ανθρώπους της ομάδας δράσης με τις μηχανές τους να έχουν πέσει πάνω σε διαδηλωτή. Πρόκειται για μια άλλη περίπτωση Τζωρτζ Φλόιντ εδώ.

Είναι τεράστιες οι ευθύνες. Να έρθει εδώ ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και να δώσει εξηγήσεις. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε σαν να μην τρέχει τίποτα. Κινδυνεύουν άνθρωποι διότι έχει εξαπολύσει τρομοκρατικά σώματα στην Αθήνα. Τρομοκρατούν την κοινωνία και είναι ο πολιτικός προϊστάμενος αυτής της επιχείρησης.

Καταθέτω στα Πρακτικά τη συγκεκριμένη φωτογραφία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Παναγιώτης (Πάνος) Σκουρλέτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν το είπα μόνο για ευχαριστίες, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει μείζον θέμα και θέλω να τοποθετηθούν όλα τα κόμματα και η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως.

Αν κάποιος θέλει να μιλήσει για να καταγραφεί ότι το καταδικάζει, πολύ ευχαριστώ έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ο κ. Χήτας από την Ελληνική Λύση έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι αυτονόητο ότι καταδικάζουμε απερίφραστα και σε όλους τους τόνους τη βία από όπου κι αν προέρχεται. Το κάνουμε, το κάνουμε και θα το κάνουμε για μια ζωή. Δεν το συζητάμε. Ίδιως για την κ. Σακοράφα που αποτελεί πραγματικά μια προσωπικότητα «κόσμημα» από τον χώρο του αθλητισμού, άσχετα με ιδεολογικές παρατάξεις ή οτιδήποτε άλλο. Είναι ένας άνθρωπος «κόσμημα» πραγματικά εντός του Κοινοβουλίου, αλλά και στον χώρο του αθλητισμού και της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Προς θεού. Συνάδελφος είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Και επαναλαμβάνουμε αυτό που έχουμε πει σε όλες τις περιπτώσεις που έχει τύχει συνάδελφοι να είναι θύματα βίας. Η βία δεν έχει χρώμα, δεν έχει ιδεολογία, δεν έχει τίποτα. Μακριά από εμάς αυτά. Καταδικάζουμε απερίφραστα τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Επαναλαμβάνω ότι αν θέλετε να καταγραφεί για τα κόμματα, ευχαριστώ να πάρετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο. Δεν είναι έτσι τα θέματα. Δεν είναι θέμα απλής δήλωσης. Εμείς θέτουμε θέμα διακοπής της συνεδρίασης μέχρι να έρθει ο αρμόδιος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ακουστήκατε, κύριε Σκουρλέτη. Πιστεύω ότι βλέπει και σας άκουσε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Με ακούσατε. Εγώ βάζω θέμα να αποφασίσει η Ολομέλεια να διακόψει αυτή τη στιγμή τις εργασίες της μέχρι να δοθούν επαρκείς εξηγήσεις. Να μάθουμε τι γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να δω αν προκύπτει απ' τον Κανονισμό, για να είμαι ειλικρινής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Τα πάντα προκύπτουν. Κυρίαρχο σώμα είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να το δω και θα δούμε τι θα γίνει. Προς το παρόν θα δώσω τον λόγο στον κ. Πλακιωτάκη για την τροπολογία 738/58.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα αναφερθώ στην υπό κατάθεση τροπολογία από το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Έχω δηλώσει πολλές φορές από αυτό το Βήμα ότι η δημόσια ναυτική εκπαίδευση αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ελληνικής ναυτιλίας και άμεσα είναι συνυφασμένη με τη διατήρηση του ηγετικού της ρόλου στον παγκόσμιο ναυτιλιακό στίβο.

Για μας η δημόσια ναυτική εκπαίδευση συνιστά μια αδιάκοπη διαδικασία ποιοτικής εκπαίδευσης στα νέα στελέχη του εμπορικού ναυτικού προκειμένου να μπορέσουν να σταδιοδρομήσουν σε μια περίοδο που η ναυτιλία αλλάζει. Υπάρχουν σημαντικές προκλήσεις. Επιπλέον να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στον ευρύ ανταγωνισμό της διεθνούς παγκόσμιας ναυτιλίας.

Θέλω, επίσης, να τονίσω ότι σε αυτήν την εκπαιδευτική διαδικασία οι συνταξιούχοι πλοίαρχοι και μηχανικοί, τα εξειδικευμένα αυτά στελέχη προσφέρουν πολλές και σημαντικές υπηρεσίες συνδυάζοντας ταυτόχρονα και τη θεωρητική διδασκαλία, αλλά και την πραγματική κατάσταση που θα αντιμετωπίζουν οι ναυτικοί μας στην πράξη.

Επομένως, η εμπειρία τους και η εξειδικευμένη γνώση τους είναι δεδομένα στοιχεία και χαρακτηριστικά της δημόσιας ναυτικής εκπαίδευσης. Θέλω να σημειώσω ότι γνωστοί ναυτοδιδάσκαλοι έχουν ποσοστό περίπου 40% στο σύνολο των καθηγητών.

Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι θα έχουμε απώλειά τους, διότι όχι μόνο θα προκαλέσουν σημαντικό ρήγμα στη λειτουργία των σχολών, αλλά θα αποτελέσουν σημαντικό πρόβλημα στην εύρυθμη λειτουργία των σχολών, ιδιαίτερως των δημοσίων ακαδημιών εμπορικού ναυτικού που βρίσκονται στα νησιά.

Καταλαβαίνετε τι πρόβλημα θα δημιουργηθεί στην ολοκλήρωση των σπουδών των δόκιμων πλοίαρχων και μηχανικών. Με την τροπολογία ρυθμίζεται το συνταξιοδοτικό καθεστώς των ναυτοδιδασκάλων. Επομένως διασφαλίζουμε την εύρυθμη λειτουργία των ακαδημιών εμπορικού ναυτικού. Αυτή τη στιγμή είμαστε σε διαδικασία πρόσληψης μόνιμου προσωπικού και καθηγητών στις σχολές.

Αυτό που θέλω να δηλώσω σήμερα ενώπιον της Ολομέλειας είναι ότι ήδη είμαστε στο τελευταίο στάδιο σύνταξης ενός ολοκληρωμένου πλαισίου για την δημόσια ναυτική εκπαίδευση. Είναι ένα πλαίσιο το οποίο θα πάρει τη μορφή νομοθετήματος έτσι ώστε ριζικά, επιτέλους, μετά από δεκαετίες να αντιμετωπίσουμε τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας ναυτικής εκπαίδευσης που όλοι γνωρίζουμε ότι αποτελεί βασικό συστατικό ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής ναυτιλίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Πλακιωτάκη.

Κύριε Σκουρλέτη, το αίτημά σας ακούστηκε, μεταφέρθηκε, αλλά δεν προβλέπεται διακοπή της συνεδρίασης.

Θα πάμε στον επόμενο ομιλητή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Προβλέπεται να πουν τίποτα οι Υπουργοί ή ούτε σε αυτό υπάρχει ενσυναίσθηση ή αδιαφορούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ και την όμορφη Ροδόπη.

Παρακαλώ πολύ να τηρήσετε τον χρόνο για να πάμε ως τις δώδεκα το βράδυ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, οφείλατε μετά τις καταγγελίες που ακούστηκαν εδώ μέσα στη Βουλή να καλέσετε να έρθει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη τώρα. Ήδη έχει προκαλέσει με την ομιλία του, με το πογκρόμ που έχει εκδηλωθεί απέναντι στους διαδηλωτές αλλά και στην Αντιπρόεδρο της Βουλής, Κλίμα αστυνομοκρατίας επικρατεί αυτή τη στιγμή στην πόλη. Παρακαλώ και

εσείς, κύριε Πρόεδρε, αλλά και η πλειοψηφία να το λάβει σοβαρά υπ' όψιν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πανεπιστήμια αποτέλεσαν για δεκαετίες έως και σήμερα βασικό παράγοντα που συνέβαλε στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Αποτέλεσαν μοχλό για τον μετασχηματισμό της κοινωνίας μας. Ήταν και είναι για την ελληνική οικογένεια το όραμα, η μόνη προοπτική για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά της.

Η ορμητική είσοδος δεκάδων χιλιάδων νέων από κάθε γωνιά της περιφέρειας γιγάντωσε τα πανεπιστήμια. Η δημιουργία μετά τη μεταπολίτευση των περιφερειακών πανεπιστημίων, όπως το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, έδωσε ώθηση σε νέα γνωστικά πεδία, σε φρέσκιες ιδέες, στην ανάπτυξη της έρευνας, για να φτάσουν σήμερα να κατέχουν αυτές τις υψηλές θέσεις στην κατάταξη διεθνώς. Η αναγκαιότητα περαιτέρω ανάπτυξής τους με τη στελέχωση και την οικονομική στήριξή τους έχει κομβική σημασία για τη χώρα μας, ιδιαίτερα σήμερα.

Ενώ σας είναι γνωστό ότι στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το 40% των πολιτών της να έχει πανεπιστημιακή μόρφωση, εσείς, κυρία Υπουργέ, μέσα στον ζόφο της πανδημίας με τα πανεπιστήμια κλειστά και με τη Βουλή υπό περιορισμό, σε ποιες ανάγκες, σε ποια προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης θέλετε να δώσετε απάντηση με τις ρυθμίσεις που εισάγετε; Σε κανένα απολύτως!

Θεοπίζετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, όταν σας είναι γνωστό ότι θα μειωθεί κατά ένα τρίτο ο αριθμός των εισακτέων. Είκοσι πέντε χιλιάδες νέοι θα μείνουν εκτός των πανεπιστημίων, από εβδομήντα πέντε χιλιάδες φοιτητές που εισήχθησαν πέρυσι. Μάλιστα, ισχυρίζεστε με δόσεις αλαζονείας ότι είναι μόνο η αρχή, γιατί με τον νέο ακαδημαϊκό χάρτη που ετοιμάζετε, σχεδόν το ένα τρίτο των σημερινών πανεπιστημιακών τμημάτων θα δυσκολευτούν να υφίστανται.

Καταλαβαίνετε τι πάτε να κάνετε; Εμάς δεν μας ακούτε, το ίδιο και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Ακούστε τουλάχιστον, κυρία Υπουργέ, τι σας λέει με τεκμηριωμένο λόγο οι πρυτανικές αρχές και οι άλλοι φορείς εκπαίδευσης. Ακούστε, παρακαλώ, τι σας λέει η σύγκλητος ενός περιφερειακού Πανεπιστημίου, του Δημοκρίτειου: «Το νέο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση προκαλεί έντονη ανησυχία στο Δημοκρίτειο, καθώς η εφαρμογή του...», ακούστε το, κυρία Υπουργέ, «... απειλεί τη βιωσιμότητα τμημάτων του». Πόσο πιο καθαρά θέλετε να το ακούσετε;

Οι τοπικές κοινωνίες στη Θράκη, κυρία Υπουργέ, ανέμεναν την ίδρυση των νέων τμημάτων που έχει αποφασίσει η σύγκλητος και είχε προκρίνει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα καταλαβαίνουμε γιατί επί ενάμιση και πλέον χρόνο μέναιτε άπραγοι. Εσείς σχεδιάζετε όχι να ενισχύσετε, αλλά να ακρωτηριάσετε, όπως φαίνεται, τα πανεπιστήμια, όπως βέβαια, και το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο.

Και είναι να αναρωτιέται κανείς και δικαιούνται επιτέλους να γνωρίζουν οι ελληνικές οικογένειες: με ποια ακαδημαϊκά κριτήρια διαμορφώσατε αυτό το σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ που θα αποκλείει είκοσι πέντε χιλιάδες νέους, που στην πλειονότητά τους θα είναι από τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα;

Σας άκουσα με πολλή προσοχή πριν από λίγο, αλλά δεν μας φωτίσατε για τα κριτήρια ή με ποια μελέτη προχωράτε και ποια είναι η προοπτική, τέλος πάντων, που δίνετε σε αυτά τα παιδιά. Δυστυχώς, η απάντηση είναι σκληρή. Οδηγείτε τη νέα γενιά ως νέα πελατεία σε μια υποβαθμισμένη βιομηχανία γνώσεων, αυτή των ιδιωτικών κολλεγίων που γιγαντώνονται στις μέρες σας, για να κάνουν μπίζνες με τις πλάτες μιας Κυβέρνησης πρόθυμης να τα εξυπηρετήσει. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά. Επανερχεστε στον τόπο του εγκλήματος, όταν πρόσφατα νομοθετήσατε αναγνωρίζοντας ως ισότιμους τίτλους σπουδών πτυχία αμφίβολου ποιότητας των ιδιωτικών κολλεγίων με αυτά των δημόσιων πανεπιστημίων.

Πείτε, όμως, όλη την αλήθεια για να την ακούσουν οι γονείς, ότι μόνο όσοι έχουν γεμάτα πορτοφόλια, όσοι μπορούν να επωμιστούν το οικονομικό κόστος θα μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, ενώ η πλειοψηφία των είκοσι πέντε χιλιάδων νέων που αποκλείονται από τα πανεπιστήμια θα οδηγούνται στον «Καιάδα».

Ακούσαμε και ακούσατε εδώ τεκμηριωμένες θέσεις που κατατέθηκαν από εκπαιδευτικούς φορείς για την ανάγκη αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης στο λύκειο, ώστε να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα εισαγωγής στα ΑΕΙ. Κάνετε πως δεν ακούτε, επιμένετε στη βάση εισαγωγής.

Τι δεν καταλαβαίνετε; Ότι με τις ρυθμίσεις σας, λόγω δυσκολίας εισαγωγής των παιδιών στα πανεπιστήμια, θα αυξηθεί η μαθητική διαρροή; Ότι θα μειωθεί δραστικά ο αριθμός των αποφοίτων; Ότι θα γιγαντωθεί ακόμα περισσότερο η παραπαιδεία; Ότι θα αναγκάζονται οι γονείς να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη;

Τα γνωρίζετε όλα πολύ καλά, αλλά δεν ιδρώνει το αυτί σας. Είναι συνειδητή επιλογή σας να διευρύνετε τις ανισότητες ανάμεσα στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, των μεσαίων στρωμάτων από τη μία και των ελίτ από την άλλη που έχουν την οικονομική άνεση να σπουδάσουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά κολλέγια και αν χρειαστεί και στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι, μόνο ερωτήματα γεννά, επίσης, η ρύθμιση της διαγραφής των φοιτητών επί πτυχίω που δεν έχουν καταφέρει να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους σε τέσσερα συν δύο χρόνια. Αντί να υπάρξει μέριμνα, ώστε να αντιμετωπιστούν οι οικονομικές ή άλλες δυσκολίες που έχουν, εσείς τους αντιμετωπίζετε με απίστευτη σκληρότητα, όταν μάλιστα γνωρίζετε ότι δεν κοστίζουν τίποτα στο κράτος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Άφησα τελευταίο, κύριοι συνάδελφοι, όχι γιατί είναι μικρότερης σημασίας, το ζήτημα της ίδρυσης πανεπιστημιακής αστυνομίας με ένστολους ειδικούς φρουρούς που θα υπάγονται απευθείας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Οι πρυτάνεις σας διαμήνυσαν ότι με το μέτρο αυτό δεν θα δοθεί καμμία λύση. Αντίθετα, θα δημιουργήσει πρόσθετα προβλήματα στα πανεπιστήμια. Οι ενώσεις των αστυνομικών, επίσης, διαφανούν πλήρως με το μέτρο.

Μόνον εσείς επιμένετε, λοιδορώντας μάλιστα τους πρυτάνεις και εκβιάζοντας τα ιδρύματα, όπως άκουσα πριν τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη. Ενώ γνωρίζετε ότι το μετρό θα μείνει στα χαρτιά, εσείς επιμένετε, κύριοι. Επιμένετε γιατί ο στόχος σας είναι άλλος, η κατασυκοφάντηση των πανεπιστημίων ως χώρων ανομίας και εγκληματικών δράσεων.

Ολόκληρη ντροπιαστική έκθεση φωτογραφίας μάς παρουσιάσατε, κυρία Υπουργέ, όπως κι εσείς, κύριε Υφυπουργέ. Συγχαρητήρια! Μόνο που με αυτόν τον τρόπο στην πραγματικότητα υπονομεύετε το κύρος των πανεπιστημίων και το έργο που παράγει η πανεπιστημιακή κοινότητα.

Κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζω το νομοσχέδιο με τη βεβαιότητα ότι και αυτό, όπως και άλλα αντιδραστικά νομοσχέδια, θα μείνει στα χαρτιά και δεν θα μακροημερεύσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε, και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Και μέχρι να τακτοποιηθεί το Βήμα, θα ήθελα να σας ενημερώσω...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ξέρω, κύριε Σκουρλέτη. Εγώ παρακολουθώ και από το εσωτερικό κύκλωμα. Έχει ενημερωθεί το Υπουργείο και σε λίγο θα ενημερωθείτε από το αρμόδιο Υπουργείο και συγκεκριμένα, από τον Υφυπουργό κ. Οικονόμου. Νομίζω ότι πήρατε την απάντηση.

Και τώρα θέλω να καλέσω στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπανάκη με την παράκληση -και το λέω γιατί είμαστε πολύ πίσω στους ομιλητές και αύριο η μέρα θα είναι πολύ γεμάτη λόγω των ομιλιών πολλών Αρχηγών- να τηρηθεί το επτάλεπτο. Εγώ θα διακόπτω. Εξηγούμαι για να μην παρεξηγούμαι.

Ορίστε, κύριε Σπανάκη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για το ελληνικό πανεπιστήμιο, για την προστασία του πανεπιστημιακού περιβάλλοντος και της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Με το σημερινό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά σε μια πραγματική μεταρρύθμιση στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, εισάγοντας καινοτόμες ρυθμίσεις που ανταποκρίνονται στη σημερινή εποχή στις ανάγκες των νέων και φυσικά στα δεδομένα της αγοράς εργασίας. Αναβαθμίζουμε και προστατεύουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο γιατί; Γιατί του αξίζει. Αξίζει στους φοιτητές μας, τους καθηγητές, τους γονείς, την ακαδημαϊκή κοινότητα να έχουμε σπουδαία ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, με τις διατάξεις για την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Με το άρθρο 12 θεσπίζεται σχέδιο ασφάλειας και προστασίας των ΑΕΙ.

Κάθε ΑΕΙ, σύμφωνα με το μέγεθος και τις ανάγκες του, εφαρμόζει όλα τα απαραίτητα τεχνικά ή άλλα μέτρα για την τήρηση της ασφάλειας εντός των χώρων του και για την προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας των φοιτητών, του διδακτικού, διοικητικού και λοιπού προσωπικού. Υπάρχει κάποιος σε αυτή την Αίθουσα που διαφωνεί με την παραπάνω πρόταση;

Επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό να επαναφέρω την πρότασή μου, κυρία Υπουργέ, για τη δημιουργία δικτύου συνδέσμου δήμων πανεπιστημιούπολεων. Είχα καταθέσει και σχετική ερώτηση στις 3 Νοεμβρίου. Πιστεύω ότι η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των φοιτητών, των καθηγητών και των κατοίκων γύρω από τα πανεπιστήμια, που φιλοξενούν πανεπιστήμια, επιβάλλει τη στενή συνεργασία και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Με το άρθρο 14 θεσπίζεται σε κάθε ΑΕΙ αυτοτελής μονάδα ασφάλειας και προστασίας, η οποία υπάγεται απευθείας στον πρύτανη και στελεχώνεται από τακτικό προσωπικό του ΑΕΙ.

Το άρθρο 16 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για το σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Είναι κάτι που εφαρμόζεται σε όλα τα πανεπιστήμια της Ευρώπης, στην Αμερική. Είναι ένα μέτρο αναγκαίο για την προστασία όλων.

Έρχομαι τώρα στις διατάξεις για τις ομάδες προστασίας των πανεπιστημίων και τους ειδικούς φρουρούς. Συνιστώνται και διατίθενται στα ΑΕΙ ομάδες προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που στελεχώνονται από αστυνομικούς της Ελληνικής Αστυνομίας και ειδικούς φρουρούς. Η σύσταση χιλίων τριάντα οργανικών θέσεων ειδικών φρουρών για τη στελέχωση των ΟΠΥ είναι μία καλή αρχή.

Οι ομάδες αυτές υπάγονται στην Ελληνική Αστυνομία και συνεργάζονται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την αποστολή τους, μαζί με τον πρύτανη, μαζί με τον αντιπρύτανη και άλλες υπηρεσίες και όργανα του ιδρύματος. Η συγκρότηση των ομάδων προστασίας θα εξασφαλίσει τη σωστή λειτουργία του πανεπιστημίου και την απομάκρυνση όσων επιδίδονται σε πράξεις βίας και ανομίας.

Ο κ. Τσίπρας συμφωνεί πως υπάρχει ανάγκη αποτελεσματικής φύλαξης των πανεπιστημίων -όλο το ακούσαμε εχθές- ώστε ακαδημαϊκοί και φοιτητές να είναι ασφαλείς. Διαφωνεί, ωστόσο, με την παρουσία της Αστυνομίας! Ωραία! Ποιον τρόπο φύλαξης προτείνει, λοιπόν, ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ; Ποιοι θα αναλάβουν αυτό το καθήκον; Ας αναρωτηθούμε και ας απαντήσουμε, με ειλικρίνεια όμως!

Τι δημόσιο πανεπιστήμιο θέλουμε; Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο που προάγει τη γνώση, την έρευνα, την επιστήμη, την κριτική σκέψη και παράλληλα δίνει στους αποφοίτους όλα τα απαραίτητα εργαλεία για μία επιτυχημένη επαγγελματική αποκατάσταση; Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο στα πρότυπα των μεγάλων ιδρυμάτων του εξωτερικού, που θα αποτελεί βασική επιλογή όχι μόνο των Ελλήνων, αλλά και υποψηφίων από όλον τον κόσμο ή θέλουμε ένα πανεπιστήμιο «μαγαζάκι» του κάθε κατά φαντασίαν επαναστάτη, κατά φαντασίαν δημοκράτη θα έλεγα; Διότι θεωρείτε δημοκρατία την παρεμπόδιση και τον προπηλακισμό προσκεκλημένων ομιλητών, επίσημων καλεσμένων! Γιατί; Επειδή δεν είναι της αρεσκείας μας; Θεωρείται δημοκρατία αυτό;

Έτσι ονειρεύεστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο;

Και μιας και θέλει να δημιουργήσει ένα τεχνητό κλίμα ο κ. Σκουρλέτης στην Αίθουσα αυτή, συμφωνεί με αυτές τις φωτογραφίες και αυτές τις εικόνες στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών;

Συμφωνείτε, κύριε Σκουρλέτη, με αυτές τις εικόνες;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ο κ. Κατσαφάδος συμφωνεί;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Όσοι έχουμε τελειώσει, λοιπόν, ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, ξέρουμε πολύ καλά, κύριε Σκουρλέτη, ότι έχουμε υποχρέωση στα παιδιά μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σπανάκη, μην αναφέρεστε ονομαστικά. Αναπτύξτε τα δικά σας επιχειρήματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Το άρθρο 34 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ρυθμίζει διάρκεια φοίτησης. Είναι κάτι που έπρεπε να έχει γίνει από καιρό. Κανείς δεν θέλει να διώξει τους φοιτητές -μη λέμε ότι θέλουμε στην ελληνική κοινωνία- ή να τους εμποδίσει να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Και βλέπετε ότι το συγκεκριμένο άρθρο έχει μία συγκεκριμένη ευελιξία για τους εργαζόμενους φοιτητές, για τους φοιτητές με αναπηρίες. Επίσης, προβλέπεται για σοβαρούς λόγους υγείας του φοιτητή ή των οικείων του, παράταση του χρόνου σπουδών. Παρέχεται, όμως και η δυνατότητα διακοπής των σπουδών για διάστημα έως και δύο έτη.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι υποχρέωση όλων μας να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Έχουμε υποχρέωση και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο μπορεί να γίνει ανώτερο. Είναι στο χέρι μας. Είναι επιλογή μας και, αν θέλετε, είμαστε και δεσμευμένοι απέναντι στην ελληνική κοινωνία με τη λαϊκή εντολή που λάβαμε στις 7 Ιουλίου του 2019. Έχουμε υποχρέωση να δημιουργήσουμε τα πανεπιστήμια που αξίζουν στα παιδιά μας και στην Ελλάδα.

Δίνεται, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο και μία επιλογή, που δεν την είχαν μέχρι σήμερα, για τη συμπλήρωση του μηχανογραφικού. Όσοι υποψήφιοι φοιτητές, λοιπόν, δεν μπορούσαν με την πρώτη φάση, τώρα μπορούν με τις δύο φάσεις. Εισάγουμε τη διαδικασία των δύο φάσεων και στη δεύτερη φάση οι μη εισαχθέντες έχουν μία δεύτερη ευκαιρία να μπουν σε τμήμα της επιλογής τους, εφόσον υπάρχουν κενές θέσεις.

Άρα, λοιπόν, είναι ένα νομοσχέδιο των ευκαιριών και των επιλογών και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Αυτό κάνει η Κυβέρνησή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι ευκαιρίες που δίνουμε στους φοιτητές είναι ευκαιρίες για μια πετυχημένη είσοδο στην αγορά εργασίας. Αυτές, λοιπόν, τις ευκαιρίες δίνουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου να το υπερψηφίσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε για την ακριβή τήρηση του χρόνου.

Προχωρούμε με τον κ. Αλέξανδρο Φλαμπουράρη από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Αν και εισώθηκε πολλές φορές, θα ήθελα να πω ότι απόψε -όλοι οι συνάδελφοι έχουν τον κατάλογο- θα τελειώσουμε στον αριθμό εκατόν είκοσι, όπου βλέπω το όνομα «Νεκτάριος Σαντορινιός». Το λέω απλά για να ξέρουν κάποιοι συνάδελφοι και να προγραμματίζουν τον χρόνο τους.

Ορίστε, κύριε Φλαμπουράρη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξεκινώντας θέλω να πω δυο λόγια στην Κυβέρνηση και ιδίως στον Πρωθυπουργό, παίρνοντας αφορμή από τον αντιφατικό και αλλοπρόσβαλο τρόπο που αντιμετωπίζεται η πανδημία, ιδιαίτερα με αυτά που ζούμε το τελευταίο διάστημα.

Σας παρακαλώ να συνέλθετε, να σοβαρευτείτε και να μην παίζετε με τη ζωή των ανθρώπων και την προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική και οικονομική ηρεμία τους. Εσείς έχετε αναλάβει την ευθύνη αποκλειστικά, γιατί το επιλέξατε. Δεν θελήσατε τη συνεννόηση με όλη την Αντιπολίτευση.

Οι τελευταίες συμπεριφορές σας μας τρομάζουν. Μας δημιουργούν ανασφάλεια. Δεν εμπιστευόμαστε τους χειρισμούς σας για την πανδημία, αλλά και την οικονομία. Η Πάρνηθα, η Ικαρία, η Καλαμάτα και άλλα αντίστοιχα φαινόμενα δεν θα ήταν τόσο σπουδαία, αν εσείς αντιμετωπίζατε σοβαρά όλα τα άλλα κρίσιμα θέματα για τη χώρα και τον λαό μας.

Κυρίες και κύριοι, ακούγοντας κάποιους ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία και ταυτόχρονα τις καταγγελίες για το τι γίνεται με την Αστυνομία έξω από την Ασφάλεια, επιβεβαιώνεται η άποψη ότι ακόμα και όταν ο λαός ξεχνά τι σημαίνει «Δεξιά», ποτέ η Δεξιά δεν ξεχνά τι σημαίνει «Δεξιά». Η δεύτερη και η τρίτη γενιά της παράταξής σας κληρονόμησε, βεβαίως, μία στερεή κοινωνική θέση και ικανό πλούτο. Κληρονόμησε, όμως, αναλλοίωτο και το αντιδημοκρατικό κύτταρο που φέρνει η παράταξή σας.

Πραγματικά, ούτε στον χειρότερο εφιάλη μου δεν είχα φανταστεί ότι θα ξαναζήσω μέρες των αγώνων του «1-1-4». Γιατί, τι άλλο σημαίνει ο περιορισμός των διαδηλώσεων, το ανελέητο κυνηγητό της νεολαίας, οι συλλήψεις δικηγόρων, οι διώξεις πολιτικών Αρχηγών, οι διώξεις Βουλευτών για την έκφραση γνώμης μέσα στο Κοινοβούλιο, οι απολύσεις δημοσιογράφων μη αρεστών στην Κυβέρνηση;

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, είναι δεδομένο ότι επέλεξε να κυβερνήσει το 2021 με βασικά χαρακτηριστικά της Δεξιάς του 1960, τότε που οι πιο τυχεροί προσπάθησαν να ονειρευτούν τη ζωή τους στη χώρα –άλλοι ήταν στις εξορίες, άλλοι στις φάμπρικες της Γερμανίας– να ζήσουν σε μία κανονικότητα, όπως λέμε σήμερα.

Ποιος ήταν και είναι ακόμα και σήμερα ο δρόμος για μία καλύτερη ζωή; Είναι η μόρφωση και η είσοδος στο πανεπιστήμιο. Ως μοχλός της ταξικής κινητικότητας αναδείχθηκε η παιδεία. Μία θέση στο πανεπιστήμιο ήταν πάντα ο στόχος και τότε και σήμερα.

Η παιδεία με αγώνες και θυσίες αναδείχθηκε διαχρονικά ως δημόσιο αγαθό άμεσα συνδεδεμένο με τη δημοκρατία. Όλοι γνωρίζουμε ότι κανένας αγώνας για τη δημοκρατία δεν έγινε χωρίς αίτημα για την παιδεία και κανένας αγώνας για την παιδεία δεν έγινε χωρίς δημοκρατικά πολιτικά αιτήματα. Αυτή είναι η απλή ιστορική αλήθεια του τόπου μας.

Η ελληνική δημοκρατία, λοιπόν, ανήκει δικαιοματικά στα νιάτα. Τι αλλιώτικο λένε οι πανδημοκρατικοί αγώνες για το 15% για την παιδεία ή το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία», που συγκλόνισε τον κόσμο ή και οι σημερινά αγώνες των μαθητών και των φοιτητών ενάντια στο καταστροφικό νομοσχέδιο που συζητάμε;

Και έρχεται η δεξιά Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με αυτό το νομοσχέδιο να καταστρέψει το όνειρο της κοινωνίας, να ανατρέψει μία πραγματικότητα και παράδοση φυτεμένη μέσα στις ψυχές και τις καρδιές πολλών γενεών, ακόμα και πριν από πενήντα χρόνια. Και καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και αναρωτιέμαι αν αξίζει τον κόπο, όχι γιατί δεν έχουμε κάτι να πούμε, αλλά γιατί πολύ φοβάμαι ότι εδώ ισχύει η παροιμία «Στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα».

Παρ' όλα αυτά, είπαμε και θα πούμε κάποιες αλήθειες. Θα πούμε ότι ο νόμος είναι αντισυνταγματικός, γιατί είναι όντως αντισυνταγματικός, ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια κατατάσσονται σε περίοπτη θέση διεθνώς, ότι οι επιστήμονές μας, που αναγκάστηκαν λόγω της χρεοκοπίας της χώρας μας να μεταναστεύσουν, είναι η καλύτερη απόδειξη της ποιότητας των πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το διήμερο ειπώθηκαν πολλά και από τον Νίκο Φίλη και από τους υπόλοιπους Βουλευτές μας και αφορούσαν την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας, όσον αφορά την ποιότητα και τις μεθόδους της παρεχόμενης γνώσης, την έρευνα, τη χρηματοδότηση και την αύξηση του τεχνικού, επιστημονικού και εκπαιδευτικού προσωπικού.

Θέλω όμως να ρωτήσω: Δεν αποδείχθηκε ότι αυτή είναι μια συζητήσιμη αδιέξοδη έως και αποκρουστική; Από την πλευρά μας επιχειρήματα και από την πλευρά σας συντηρητισμός, αυταρχισμός και προπαγάνδα!

Και όλα αυτά γιατί η Κυβέρνησή σας δεν πιστεύει στους νέους, δεν εμπιστεύεται την ορμή τους και τα χαρίσματά τους και ζητάτε ως εξουσία να παράγονται μαλθακοί εργατικοί υπήκοοι. Θέλετε να τελειώσετε τις πολλές αναζητήσεις και συζητήσεις και να επιβάλετε σιδηρά πειθαρχία.

Με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση υλοποιεί αυτά που έχει από καιρό αποφασίσει, δηλαδή μετά την κατάργηση του ακαδημαϊκού ασύλου, να προχωρήσει και στην επιβολή μόνιμης αστυνομίας στα πανεπιστήμια, να μειώσει από είκοσι πέντε ως τριάντα πέντε χιλιάδες τους εισακτέους φοιτητές, λες και δεν γνωρίζει η Κυβέρνηση ότι η μεγάλη πλειοψηφία θα είναι από τα

φτωχότερα λαϊκά στρώματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εξομοιώνει τις πενταετείς πανεπιστημιακές και πολυτεχνικές σπουδές με τις τριετείς των κολλεγίων. Τέλος, συκοφαντεί το δημόσιο πανεπιστήμιο, ονομάζοντάς το πολύ συχνά ως κέντρο ανομίας και τους φοιτητές ως μπαχαλάκηδες. Η Νέα Δημοκρατία δεν αναγνωρίζει ότι η ελευθερία δεν επιτρέπει την αστυνομοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Φλαμπουράρη. Αυτή να είναι η τελευταία σας παράγραφος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι αυτή είναι η Κυβέρνησή σας. Ήδη έχει καταταγεί στις προβληματικές δημοκρατίες, χωρίς δημοκρατία στην πληροφόρηση, με αστυνομικά τμήματα μέσα στα πανεπιστήμια, με απαγόρευση διαδηλώσεων, «αναγκαστικά και με πόνο ψυχής», όπως λέει η Κυβέρνηση μέσω του αρμόδιου Υπουργού. Για έναν αριστερό πολιτικό δεν υπάρχει αυτή η συζήτηση, για έναν δημοκρατικό πολίτη επίσης. Την απαγορεύει ο Πέτρουλας, οι νεκροί του Πολυτεχνείου, ο Τεμπονέρας.

Είμαι σίγουρος ότι το παιδί του ανώνυμου Έλληνα που μάτωσε στις πανελλήνιες μαζί με την οικογένειά του για ένα καλύτερο αύριο, θα διεκδικήσει τη ζωή και την πατρίδα του. Να είστε σίγουροι ότι οι νέοι με τα πρησμένα πόδια που τους έλεγαν αλίητες, θα κάνουν όπως πάντα το χρέος τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε. Παρακαλώ να τακτοποιηθεί το Βήμα. Να δώσω τον λόγο στον κ. Κόνσολα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μισό λεπτό, κύριε Σκουρλέτη, μην κάνετε έτσι. Υπάρχει και προγραμματισμός. Και αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Την διαδικασία την κανονίζω εγώ. Ο Πρόεδρος την κανονίζει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχω δώσει τον λόγο, κύριε Σκουρλέτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε. Δεν του δώσατε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τι εννοείτε επί της διαδικασίας;

Ορίστε, έχετε τον λόγο, για να μας πείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Το άρθρο 67 του Κανονισμού, στην παράγραφο 2, περίπτωση δ', προβλέπει τη δυνατότητα να σταματήσει η συζήτηση από τη στιγμή που υπάρχει παρεμπόδιον ζήτημα, το οποίο δημιουργεί νέα δεδομένα και μπορεί να προηγηθεί. Βάζω, λοιπόν, ένα τέτοιο θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, λοιπόν, πρέπει πάνω σε αυτό να αποφανθείτε πρώτα απ' όλα. Επί της ουσίας έχει γίνει αποδεκτό αυτό που σας λέω. Γι' αυτό φαντάζομαι ότι ήρθε ο κ. Οικονόμου. Δεν υπάρχει κανένας λόγος λοιπόν να μην ξεκινήσει αυτή τη στιγμή η ενημέρωσή και η συζήτηση πάνω σε αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα αναφέρω τι είναι παρεμπόδιον ζήτημα. Παρεμπόδιον ζήτημα είναι αυτό που αναφέρεται σε κάποιο θέμα που έχει να κάνει με το νομοσχέδιο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Λάθος κάνετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει, άποψή σας. Αλλά ο Κανονισμός είναι σαφής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Διαβάστε το όλο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Διαβάστε το εσείς που το εισηγήσατε. Γιατί εγώ να χάνω τον χρόνο;

Ελάτε, κύριε Κόνσολα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν χάνετε τον χρόνο

σας, είναι ο ρόλος σας! Τον ρόλο σας μη χάνετε, κύριε Πρόεδρε, όχι τον χρόνο σας.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Έχετε ευθύνη τήρησης του Κανονισμού, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ανεβείτε στο Βήμα, κύριε Κόνσολα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ, αναφέρομαι στον Κανονισμό.

Κύριε Βρούτση, υπάρχει Πρόεδρος. Δεν τον υποκαταστήσατε ακόμα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και εσείς παραβιάσατε τη διαδικασία!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Επειδή σας έβγαλαν από Υπουργό Εργασίας, τώρα θέλετε να κάνετε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ντροπή σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σκουρλέτη, εγώ ξέρω ότι είστε και μορφωμένος -όλοι μας- αλλά πρέπει να το διαβάσετε. Λέει: «η λήψη απόφασης για το κύριο ζήτημα...». Κύριο ζήτημα είναι το νομοσχέδιο. Διαβάστε το σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Και άλλο ζήτημα, λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και όσο θα μιλάει ο κ. Κόνσολας, ξαναδείτε την παράγραφο. Το Πρόεδρο της Βουλής ενήργησε από την πρώτη στιγμή που εσείς θέσατε το αίτημα. Ειδοποίησε το αρμόδιο Υπουργείο και το αρμόδιο Υπουργείο είναι εδώ. Και αυτό έπρεπε να το επαινείτε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παρουσία του κ. Οικονομού εδώ, κύριε Σκουρλέτη, υποδηλώνει σαφέστατα την πρόθεση και της Βουλής των Ελλήνων να ακούσει ένθεν κακειθεν τα επιχειρήματα, αλλά και της Κυβέρνησης. Ως εκ τούτου, όλοι θα είμαστε εδώ να ακούσουμε και την τοποθέτησή του και την απάντησή της δική σας και τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ωστόσο, όμως, κύριε Πρόεδρε, αυτό που έχει επικληθεί από την κυρία Υπουργό στην τοποθέτησή της είναι το αυτονόητο, δηλαδή η σύγκλιση σε σημαντικά ζητήματα όπως επιβάλλει η σημερινή συνθήκη της ελληνικής κοινωνίας. Ωστόσο, ακόμα και τώρα στην Αίθουσα αυτή φαίνεται πως είναι δύσκολη η συνεννόηση και η συνεργασία σε μεγάλα θέματα που χρονίζουν και σήμερα ζητούν λύσεις.

Η κ. Παπακώστα, η εισηγήτρια, αλλά και ο κ. Βρούτσης και η κυρία Υπουργός ενδελεχώς έχουν τεκμηριώσει γιατί το νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά επίκαιρο και σημαντικό. Και δεν είναι στις προθέσεις μου εγώ να χρησιμοποιήσω την ομιλία μου και να ριξω νερό στο μύλο μιας αντιπαράθεσης που τροφοδοτείται από ιδεοληψίες και στερεότυπα του παρελθόντος, την ώρα μάλιστα που η χώρα αναζητά το δρόμο να προχωρήσει μπροστά. Και αυτό είναι -φαντάζομαι- το διακύβευμα όλων μας.

Αυτό μάλιστα συμβαίνει την ώρα που η ελληνική κοινωνία έχει κάνει τις δικές της επιλογές, την ενσυνείδητη επιλογή της ωριμότητας και του ορθολογισμού και απαιτεί από το πολιτικό σύστημα να ακολουθήσει αυτή την επιλογή στην πράξη, τώρα.

Το Υπουργείο Παιδείας έφερε ένα νομοσχέδιο που αντιμετωπίζει υπαρκτά προβλήματα στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Και ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, άλλο να διαβάξεις, να ακούς και άλλο να βιώνεις τα προβλήματα στο χώρο των πανεπιστημίων.

Όσοι προσπαθούν να μη βλέπουν την πραγματικότητα μάλλον υποτιμούν τη νοημοσύνη όχι τη δική μας, αλλά των ίδιων των πολιτών, των φοιτητών και των ακαδημαϊκών και γενικότερα, της ακαδημαϊκής κοινότητας. Όσοι αντιδρούν στην ελεγχόμενη πρόσβαση στους πανεπιστημιακούς χώρους, στην προστασία και στην ασφάλεια των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, των ίδιων των φοιτητών και των καθηγητών, αναρωτιέμαι ειλικρινά αν θέλουν να συνεχιστεί αυτό το σημερινό καθεστώς της απαξίας και της ανομίας. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς από εμάς εδώ.

Αυτό, όμως, που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι ότι τα πανεπιστήμια αποτελούν χώρους γνώσης, έρευνας, ιδεών και όχι bias και ανομίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τοποθετούμαι ξεκάθαρα και σήμερα: Οι πράξεις αυτές δεν έχουν πολιτικά χαρακτηριστικά. Είναι πράξεις ενάντια στη νομιμότητα, στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια

και στη δημόσια περιουσία και χαίρομαι που Βουλευτές από τα κόμματα, σχεδόν στο σύνολο του πολιτικού φάσματος, τοποθετήθηκαν με τον ίδιο τρόπο. Είμαι πολύ ικανοποιημένος για αυτό. Αυτές οι πράξεις αποτελούν αντικείμενο του κοινού ποινικού δικαίου και πρέπει να το αναγνωρίσουμε.

Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσω περιστατικά, όπως την επίθεση που δέχθηκε ο πρύτανης του Οικονομικού Πανεπιστημίου. Η κυρία Υπουργός τα έδειξε πολύ παραστατικά, όπως και ο αγαπητός συνάδελφος, ο κ. Σπανάκης. Η επίθεση που είχε δεχθεί ο σημερινός Υφυπουργός Παιδείας στον χώρο του πανεπιστημίου, στον χώρο εργασίας του, υποδηλώνει την παθογένεια αυτού του προβλήματος.

Αξίζει να θυμίσουμε ακόμη ότι η επιτροπή Παρασκευοπούλου, που συστήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, στο πόρισμά της, που δημοσιοποιήθηκε το 2018, αναγνωρίζει τη σοβαρότητα αυτού του προβλήματος, της βίας και των παραβατικών πράξεων στα πανεπιστήμια. Στο ίδιο πόρισμα -και πρέπει να το επισημάνω- αναγνωρίζεται η ανάγκη επανεξέτασης του καθεστώτος φύλαξης των πανεπιστημιακών χώρων, κάτι που αποτελεί έμμεση, αν όχι άμεση, αναγνώριση ότι το πλαίσιο που ίσχυε μέχρι σήμερα ήταν αναποτελεσματικό.

Αυτή τη στιγμή δημιουργείται ένα πλαίσιο ελεγχόμενης και ηλεκτρονικής πρόσβασης στους πανεπιστημιακούς χώρους, όπως ισχύει στα πανεπιστήμια σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Είδατε και τα σχετικά τεκμήρια από την κυρία Υπουργό. Η δημιουργία των ομάδων προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με αστυνομικό προσωπικό και ειδική εκπαίδευση φαίνεται πως σήμερα όσο ποτέ άλλοτε είναι επιβεβλημένη, όχι για πανεπιστημιακούς χώρους με μηδενικά κρούσματα, όπως είναι, για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που το βιώνω καθημερινά, ή άλλα περιφερειακά πανεπιστήμια, αλλά πανεπιστήμια που όλοι γνωρίζουμε ποια είναι αυτά και ποιοι χώροι είναι αυτοί οι χώροι ανομίας και παρανομίας, χώροι όπου υπάρχει πρόβλημα. Γνωρίζουμε όλοι ποιοι είναι αυτοί, ευάλωτοι χώροι.

Για αυτούς τους χώρους οι συνεργαζόμενες εταιρείες σκειούριτι δεν ήταν δυνατόν στο παρελθόν, αλλά δεν είναι δυνατόν και σήμερα να αντιμετωπίσουν από μόνοι τους, με ελλιπή εκπαίδευση, αυτό το πρόβλημα. Και αυτή είναι μια παραδοχή που έχουμε βιώσει και βλέπουμε όχι μόνο από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αλλά από τις μαρτυρίες των ίδιων των εταιρειών και των εργαζομένων σε αυτές τις εταιρείες.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου σύντομα να προσεγγίσω και ένα άλλο ζήτημα καθορισμού που σχετίζεται με το νομοσχέδιο, για την ελάχιστη βάση εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Είναι, κυρίες και κύριοι, μια πραγματικότητα. Είναι αλήθεια ότι φέτος βιώσαμε όλοι φίλους, συγγενείς, γνωστούς να εισάγονται στα πανεπιστήμια με μια μονάδα εισαγωγής, έχοντας γράψει «2», «3» ή ακόμα και χειρότερα. Έχουν γράψει μόνο το όνομά τους και έχουν περάσει σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Είναι σωστή η ρύθμιση, κυρία Υπουργέ, που φέρνετε στο νομοσχέδιο. Οφείλουμε, ωστόσο, να αντιμετωπίσουμε ολοκληρωμένα αυτό το πρόβλημα. Συνήθως οι χαμηλές αυτές βάσεις καταγράφονται σε σχολές περιφερειακών πανεπιστημίων, σε απομακρυσμένες περιοχές, σε περιφερειακά πανεπιστήμια σε όλη την επικράτεια. Γιατί είναι χαμηλές οι βάσεις και η ζήτηση; Πρέπει να δώσουμε μια απάντηση. Δυστυχώς είναι, γιατί οι οικογένειες και οι υποψήφιοι επιλέγουν με γεωγραφικά κριτήρια και όχι με ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά και κριτήρια και αυτό πρέπει να αλλάξει.

Θεωρώ ότι σε επόμενη θεσμική παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας θα μπορούσε να συμπεριληφθεί μια πολιτική και πολιτικές αναβάθμισης των περιφερειακών πανεπιστημίων, πολιτικές, όπως είναι η ενίσχυση των υποδομών τους και η φοιτητική στέγη, η διαμόρφωση νέων προγραμμάτων σπουδών, η διασύνδεσή τους με την τοπική κοινωνία, η μετατροπή τους σε αναπτυξιακούς μοχλούς περιφερειακής ανάπτυξης.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου μια αναφορά, ως Πρόεδρος της Επιτροπής Περιφερειών. Θα ήταν χρήσιμο και παρακάτω την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για μια συνεδρίαση που θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί για ένα συγκεκριμένο θεματικό πεδίο

σε σχέση με την αναβάθμιση των περιφερειακών πανεπιστημίων. Να καταθέσουμε προτάσεις, να συνδιαμορφώσουμε και να προχωρήσουμε στην αναβάθμισή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Με την ευκαιρία αυτής της αναφοράς μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω δημόσια την κυρία Υπουργό, η οποία συνυπέγραψε μια κοινή υπουργική απόφαση που συνιστούσε μια πραγματική αναβάθμιση που θέλει η αγορά, αλλά και η ίδια η ελληνική κοινωνία για την τουριστική εκπαίδευση στη χώρα και σχετίζεται με τα περιφερειακά πανεπιστήμια, σχετίζεται με δομές της περιφερειακής ανάπτυξης και τουριστικής εκπαίδευσης, την αλλαγή του απαρχαιωμένου προγράμματος σπουδών στις ανώτερες σχολές τουριστικών επαγγελματιών, στην καθιέρωση τεταρτοετούς κύκλου σπουδών, που έβαλε τέλος σε μια στρέβλωση και μια ανισότητα δεκαετιών, αλλά και σε άλλες βαθιές και ουσιαστικές αλλαγές και δομές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό ολοκληρώσατε, κύριε Κόνσολα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Και με αυτό ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ θερμά. Κλείστε με την τελευταία πρότασή σας μόνο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, τέλος, να αναφερθώ στο ζήτημα του χρόνου φοίτησης των πανεπιστημίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι σε νέο ζήτημα, κύριε Κόνσολα. Σας παρακαλώ!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Είναι στη σωστή κατεύθυνση η ρύθμιση του Υπουργείου, αλλά να δούμε και περιπτώσεις, όπως είναι για παράδειγμα οι εργαζόμενοι Έλληνες φοιτητές στο εξωτερικό. Να δώσουμε μια ευκαιρία σε αυτούς, ενδεχομένως να παρατείνουμε λίγο τον χρόνο φοίτησής τους.

Καλώ το Σώμα σε αυτή την κατεύθυνση να υπάρχει συναίνεση και σύγκλιση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Στο σημείο αυτό θα παρακαλέσω τον Υφυπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Οικονόμου -δεν ξέρω αν θέλει ο Βήμα ή από τη θέση του- να κάνει την ενημέρωση η οποία ζητήθηκε από τους συναδέλφους.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Υπουργέ;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πέντε λεπτά και αν χρειαστείτε και άλλο, εδώ είμαστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ευχαριστώ για αυτή την ευκαιρία που μου δίνετε για να αποκατασταθεί η αλήθεια στο Κοινοβούλιο σχετικά με το θέμα που ετέθη ως προς τη βιαιοπραγία από πλευράς της Αστυνομίας εναντίον της Αντιπροέδρου κ. Σακοράφα έξω από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής, δεδομένου ότι η παραπληροφόρηση κινείται, δυστυχώς, με τέτοια ταχύτητα, που δημιουργεί πολλές φορές και ψευδείς εντυπώσεις και μέσα στο Κοινοβούλιο.

Η αλήθεια είναι η εξής. Έξω από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής βρίσκονταν περίπου εκατό άτομα σε συμπάρασταση περίπου πενήντα δύο απόμων που έχουν προσαχθεί μετά τα επεισόδια που έγιναν σήμερα το μεσημέρι έξω από τα Προπύλαια -έγιναν και κάποια εδώ, στο Σύνταγμα- από μια ομάδα που επιτέθηκε εναντίον των αστυνομικών και κυρίως της Ομάδας «ΟΔΟΣ», που είναι η νέα δύναμη που βάζουμε μπροστά, στο πλαίσιο του νέου δόγματος για την ήπια παρουσία ενώπιον των συγκεντρώσεων. Όπως γνωρίζετε, η δύναμη αυτή είναι και δίχως γκλομπς.

Μετά την πρώτη αντιπαράθεση που υπήρξε εδώ και εφόσον έπεσε καταγισμός πετρών εναντίον των αστυνομικών δυνάμεων και κάποιες μολότοφ, στη συνέχεια κινήθηκαν προς την Πανεπιστημίου και τα Προπύλαια, όπου εκεί εκτοξεύτηκαν τριάντα μο-

λότοφ, φωτοβολίδες ευθείας βολής εναντίον των δυνάμεων της Αστυνομίας, που διακριτικά ακολουθούσαν και ένας μεγάλος αριθμός πετρών και παράλληλα επιχειρούσαν να σπάσουν και τα μάρμαρα εκεί.

Με πολύ μεγάλη ψυχραιμία οι δυνάμεις ενέργησαν με πολλή σύνεση και τελικά, προσήχθησαν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση πενήντα δύο άτομα. Αυτά τα πενήντα δύο άτομα εξετάζονταν -σε ενημέρωση πάντα και του αρμόδιου εισαγγελέα- και αυτό το χρονικό διάστημα συγκεντρώθηκαν έξω από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής περί τα εκατό άτομα σε συμπάρασταση αυτών των οποίων είχαν προσαχθεί. Υπήρχε και μια κοινοβουλευτική, θα έλεγα, παρουσία από πλευράς του ΜέΡΑ25 εκεί.

Έγινε μια προσπάθεια και επικοινωνία του Γενικού Αστυνομικού Διευθυντή Αττικής με τους Βουλευτές που βρίσκονταν από πλευράς του ΜέΡΑ25 και ενημερώθηκαν υπεύθυνα από τον Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Αττικής ότι μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης των προσαχθέντων, θα τους ενημερώσουν λεπτομερώς για το τι ακριβώς θα γίνει με τους πενήντα δύο προσαχθέντες.

Εξέφρασαν την παράκληση να παραμείνουν στο πεζοδρόμιο, εκεί που ήταν, και να μην κλείσουν τη λεωφόρο Αλεξάνδρας, δεδομένου ότι δημιουργούνταν πολύ μεγάλο πρόβλημα και οι υπόλοιποι συμπολίτες μας θα ήθελαν κι αυτοί να διακινηθούν και να πάνε στη δουλειά τους και να μην υπάρχει σοβαρή παρεμπόδιση στη λεωφόρο Αλεξάνδρας. Εκεί είχαν παραταχθεί μπροστά δυνάμεις της «ΟΔΟΣ», οι οποίοι επαναλαμβάνω ότι δεν φέρουν ασπίδες, δεν φέρουν γκλομπς, δεν φέρουν απολύτως τίποτα. Ήταν μπροστά για να σηματοδοτήσουν ότι δεν θα πρέπει οι συγκεντρωμένοι εκεί να αποκλείσουν τη λεωφόρο Αλεξάνδρας και να δημιουργήσουν τεράστιο πρόβλημα από πλευράς κίνησης των υπόλοιπων συμπολιτών μας. Στην προσπάθεια αυτή, που κατέβηκαν για να αποκλείσουν τη λεωφόρο Αλεξάνδρας, υπήρξε μια προσπάθεια απώθησης από πλευράς της ομάδας της συγκεκριμένης, δηλαδή της «ΟΔΟΣ», που επαναλαμβάνω πάλι ότι δεν φέρουν γκλομπς, δεν φέρουν ασπίδες. Δέχτηκαν βίαιη επίθεση τα μέλη της «ΟΔΟΣ» από το πλήθος. Έχουμε τρεις τραυματίες αστυνομικούς αυτή τη στιγμή από την «ΟΔΟΣ», άοπλους, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο «401» Στρατιωτικό Νοσοκομείο, και κατά την προσπάθεια αυτή της απώθησης βρισκόταν και η κ. Σακοράφα εκεί. Προφανώς απωθήθηκε να ανέβει πάνω, χωρίς να γίνει και αντιληπτή από τους αστυνομικούς υπαλλήλους η παρουσία της, δεδομένου ότι φορούσαν και τη μάσκα οι διαδηλωτές. Αλλά η προσπάθεια όλη που έγινε ήταν να ανέβουν στο πεζοδρόμιο. Ουδεμία άλλη απώθηση με ασπίδες, με γκλομπς, με χρήση χημικών, οτιδήποτε. Και μάλιστα υπήρχε επικοινωνία της κ. Σακοράφα με αρμόδιους αξιωματικούς της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, όπως προείπα.

Κατά συνέπεια διαψεύδεται ότι μεταφέρθηκε μέσα στο Κοινοβούλιο με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο και θα ήθελα επίσης να επισημανώ ότι υπάρχει βιντεοληπτικό υλικό. Όπως γνωρίζετε, λειτουργούν κι οι κάμερες σε αυτές τις περιπτώσεις πλέον, με βάση τον νέο νόμο που ψηφίσαμε και το προεδρικό διάταγμα που ετέθη σε ισχύ, και όλα αυτά πλέον είναι στη διάθεση της έρευνας, και του εισαγγελέα και οποιοδήποτε άλλο θέλει να καταγγείλει οτιδήποτε.

Υπάρχει απόλυτος σεβασμός από πλευράς Ελληνικής Αστυνομίας στο Σύνταγμα και στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι. Βλέπουμε ότι οι προηγούμενες φορές που έγιναν τα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια και οι συγκεντρώσεις κύλησαν όλα πάρα πολύ ομαλά. Σήμερα, δυστυχώς, κάποιοι από τις ομάδες αυτές θέλησαν να δημιουργήσουν επιθέσεις, επεισόδια, να αμαυρώσουν αυτές τις διαδηλώσεις, προκειμένου να διαμορφώνεται ένα ψευδές σκηνικό περί αστυνομοκρατίας, περί βίας, καταστολής και λοιπά. Και θα παρακαλέσω πάρα πολύ, ειλικρινά, να είμαστε λίγο προσεκτικοί σε αυτές τις φήμες, που χωρίς να τύχουν στοιχειωδώς μιας πρώτης επεξεργασίας, μεταφέρονται τόσο εύκολα στο Κοινοβούλιο. Δεν θα πρέπει να ενθαρρύνονται κινήσεις εξτρεμιστών, απλά και μόνο για να επωφεληθούμε προσωρινά από κάποιες εντυπώσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Θα πάρουν τον λόγο μόνο, όπως και το δικαιούνται, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που θα το ζητήσουν. Κανείς άλλος δεν προβλέπεται.

Κύριε Σκουρλέτη, ορίστε, έχετε τον λόγο από τη θέση σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Για να με διευκολύσετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, δεν μπορώ να το κάνω αυτό για όλους σας. Αν έχετε δυσκολία με τη μάσκα, ναι, πολύ ευχαρίστως.

Για τρία λεπτά θα πάρουν τον λόγο επί του συγκεκριμένου και μόνο θέματος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Επί του συγκεκριμένου και μόνο θέματος, το οποίο δεν αφορά μόνο την περίπτωση της κ. Σακοράφα. Φαντάζομαι ότι σας το έχουν μεταφέρει οι προηγούμενοι που έκαναν τα χρέη του Προέδρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Επί του σημερινού...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μη διακόπτετε, αφήστε να ακουστώ και θα δείτε ότι θα συμφωνήσουμε στο τέλος. Δεν αφορά μόνο την περίπτωση της κ. Σακοράφα, αλλά αφορά και την παράνομη σύλληψη των φωτορεπόρτερ έξω από τη Βουλή την ώρα των καθηκόντων τους. Δεν άκουσα, ειλικρινά, καμμία πειστική εξήγηση για την περίπτωση της κ. Σακοράφα, παρά μόνο ότι πρόκειται για fake news. Δεν ξέρω λοιπόν ποιος ήταν ο βαθμός του προπηλακισμού, αλλά σε μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου, απλά και μόνο και μια τριχά να σηκώνει αστυνομικό όργανο, αντιλαμβάνεστε ότι κάτι δεν πάει καλά, για να το πω επιεικώς.

Κύριε Οικονόμου, εσείς είστε ένας άνθρωπος που ξέρετε από τα μέσα της Αστυνομία πώς λειτουργεί. Πριν από λίγο κατατέθηκαν κάποιες φωτογραφίες που δείχνουν την δράση της νέας ομάδας δράσης. Με τα μηχανάκια είχαν πέσει πάνω από διαδηλωτή. Κυκλοφορούν αυτή τη στιγμή και σας συστήνω να το κάνετε φεύγοντας από εδώ, να δείτε τα βίντεο στο site «Press Project» αλλά και άλλα από την οδό Ολύμπου στη Θεσσαλονίκη. Γι' αυτά όλα αισθάνεστε την ανάγκη να μας πείτε κάτι; Θα αναζητήσετε τελικά αν υπάρχει κάτι έξω από τις εντολές σας; Μπορούν τελικά αυτοί οι άνθρωποι να δρουν χωρίς κανένα όριο; Ή τελικά ο ηθικός αυτοσυγκρατητής της υπόθεσης είναι η ίδια η πολιτική και η φυσική ηγεσία; Διότι σας εμπλέκουν κι εσάς, γιατί είστε τώρα στην πολιτική. Βγάζετε κατ' επανάληψη, όχι μία, αντισυνταγματικές ανακοινώσεις, όπου απαγορεύετε τη συγκέντρωση άνω των τριών ατόμων -και το έχετε κάνει δύο φορές μέσα στην τρέχουσα χρονιά- και ιδρύετε ομάδες κάπωσης η προηγούμενη, της όποιας η δομή της -η οποία είχε καταργηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ σας θυμίζω-, ο τρόπος που λειτουργεί -γι' αυτό επικαλέστηκα ότι γνωρίζετε τα πράγματα- είναι ότι δεν παίρνουν εντολές. «Βαράτε τους» είναι το σήμα. Δεν έχουν καμμία εντολή πίσω και χτυπάνε ασυστόλως.

Ο Άγγελος Γκόγκολου, πριν από λίγους μήνες, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, είχε υποστεί, που είναι άνω των εξήντα πέντε, εξήντα έξι -πόσο είναι ο Άγγελος;- δεν είναι κάνα παιδαρέλι, κάτι ανάλογο. Δεν φταίνει, λοιπόν, πάντοτε οι αστυνομικοί, τους αφιονίζετε. Βγάζετε αντισυνταγματικές διατάξεις και διαταγές. Γιατί τελικά θέλετε να τους κάνετε αυτούς τους ανθρώπους μισητούς στην κοινωνία, για να μισούν οι ίδιοι την κοινωνία; Έτσι αντιλαμβάνεστε τον ρόλο της Αστυνομίας; Γιατί έχει εκλείψει, από τότε που η Κυβέρνησή σας ανέλαβε τα ηνία της χώρας, ο όρος «προσπάθεια για έναν ανθρωποκεντρικό ρόλο της αστυνομίας»; Η κ. Γεροβασίλη το γνωρίζει, που έχει περάσει από αυτό το πόστο, τι δύσκολο που είναι να ισορροπήσεις ανάμεσα στην αναγκαία φύλαξη, την πρόληψη αλλά και τον σεβασμό στη δημοκρατία και το Σύνταγμα.

Σε αυτόν εδώ τον τόπο έχουν υπάρξει δολοφονίες. Και ευθύνονται γι' αυτές τις δολοφονίες, δυστυχώς, άνθρωποι που υπηρετούσαν στην ελληνική αστυνομία. Η πιο τραγική περίπτωση ήταν του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Ο Κουμής και η Κανελλοπούλου ήταν μια άλλη περίπτωση, αν τη θυμόσατε, ο Μιχάλης Καλτεζάς, ο δεκαεξάχρονος ήταν μια άλλη περίπτωση. Δεν μιλάμε, λοιπόν, για φαντάσματα, για κατασκευές. Σας προειδοποιώ: Θα συνεχίσετε σε αυτόν τον ολισθηρό δρόμο της καταστολής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό κλείστε, κύριε Σκουρλέτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ντροπή σας!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν είναι ντροπή όταν υπερασπίζεσαι τη δημοκρατία! Ντροπή είναι να την υπονομεύεις! Ντροπή να την υπονομεύεις τη δημοκρατία, να καταπατάς το Σύνταγμα και να καταγγέλλεις την Αριστερά που την υπερασπίστηκε πάντοτε, στην πρώτη γραμμή, απέναντι σε ό,τι έχει σχέση με τρομοκράτες, όπως κάνατε εσείς το πρωί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας απειλείτε; Μέχρι τώρα εδώ μέσα απειλούσε η Χρυσή Αυγή. Η Χρυσή Αυγή βγήκε με την ψήφο του ελληνικού λαού έξω από αυτή την Αίθουσα. Τι θέλετε λοιπόν, να πάρετε τη θέση της;

Θα περίμενα, λοιπόν, να δοθούν τέτοιου είδους απαντήσεις, κύριε Οικονόμου, συγκεκριμένες, και τι σκοπεύετε να κάνετε για τη διερεύνηση των συγκεκριμένων καταγγελιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Σκουρλέτη.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Γεροβασίλη, εσείς θα πάρετε τον λόγο όταν θα ξαναπάμε στον κατάλογο. Έχω ενημερωθεί, είστε αμέσως μετά από αυτό το θέμα.

Θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάση Παφίλη για τρία λεπτά με μια ανοχή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο κύριος Υπουργός έδωσε μια εξήγηση για όλα αυτά, με βάση τα στοιχεία της Αστυνομίας, που λέει ότι έγιναν αυτά στα Προπύλαια. Δεν ξέρουμε και δεν μπορούμε να τα αμφισβητήσουμε. Λέει ότι έγιναν συλλήψεις.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, οι συλλήψεις, να ξέρετε, δεν γίνονται με λουλούδια, γίνονται με ξύλο. Η σύλληψη των φωτορεπόρτερ που έγινε εδώ για ποιον λόγο έγινε; Ποιος θα πληρώσει γι' αυτό; Γιατί τον πιάσανε; Γιατί έβγαζε φωτογραφίες; Δεν ήταν δικαίωμά του; Αυτή δεν είναι η δουλειά του; Τι θα κάνει δηλαδή; Και εννοώ γενικά, δεν εννοώ συγκεκριμένα. Ούτε είναι προσωπικό το θέμα, είναι τι γραμμή δίνεις στην Αστυνομία.

Ας δεχτούμε, λέω τώρα για χάρη της συζήτησης, ότι συνέβησαν αυτά. Στη ΓΑΔΑ τι έγινε; Υπάρχουν φωτογραφίες. Είπατε ότι ήταν η ομάδα, πώς τη λένε, τους έχουμε μπερδέψει τώρα, γιατί ο μόνος αναπτυσσόμενος τομέας στην Ελλάδα είναι η Αστυνομία και η καταστολή. Είναι αυτή η ομάδα που είναι με τα μπλε τα ρούχα, που είναι οι περισσότερες κοπέλες. Αυτό έγινε; Νομίζω ότι υπάρχουν φωτογραφίες που δείχνουν ασπίδες, MAT δηλαδή, που σπρώχνουν και προπηλακίζουν ανθρώπους.

Ακούστε, για να είμαστε ξεκάθαροι. Εμείς, οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν θεωρούμε ότι είμαστε κάτι άλλο από τον λαό, ούτε έχουμε το προνόμιο να δέρνουν τους άλλους και εμείς να είμαστε ανέγγιχτοι. Άλλωστε, έχουμε και εμπειρία, κύριε Υπουργέ, και το γνωρίζετε καλά. Και να μιλήσω και προσωπικά; Και άμα θέλετε, τα έχετε τα βίντεο. Πάρτε τα και δείτε τα, επτά να με χτυπάνε και να φωνάζουν οι άλλοι αστυνομικοί «μην τον χτυπάτε, γιατί είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ». Το πρόβλημα δεν είναι ότι χτύπησαν εμάς, μαθημένοι είμαστε. Και ξέρετε, το έχω ξαναπεί, το ξύλο έχει δύο άκρες, κύριε Βρούτση. Μη νομίζετε ότι θα μας δέρνουν ανελέητα και θα καθόμαστε με ψηλά τα χέρια και θα κάνουμε τους μάρτυρες. Τελείωσαν αυτά, εδώ και πολλά χρόνια.

Και εσείς που κουνάτε το κεφάλι, κυρία Παπακώστα, και που εκτιμάω ότι έχετε σοβαρό λόγο, δεν είναι δυνατόν να βαρύνει οι ΜΑΤατζήδες αναίτια και εμείς να καθόμαστε να μας λιανίζουν. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Πώς να το πω δηλαδή;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Δεν ξέρете σε ποια απευθύνεστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιος είναι νόμιμος δηλαδή; Αυτός που έχει τη μαγκούρα και είναι σαν αστακός; Και παράνομος είναι ένας άνθρωπος που διαδηλώνει, εξήντα-εβδομήντα χρόνων; Τι είναι; Επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα φτιάξετε στρατό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε, κύριε Μαρκόπουλε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Μαρκόπουλε, ακούστε να σας πω. Εάν αισθάνεστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Παφίλη, συνειδησίμως προς τα εμένα, όχι προς τον κ. Μαρκόπουλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτός με διακόπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον παρεκάλεσα και σταμάτησε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν σας ακουμπάγαμε μια τρίχα εσάς, δεν ξέρω τι θα γινόταν. Εμάς που μας λιανίσανε και που φάγαμε ξύλο μπόλο και που δεν πήγαμε να κάνουμε ιατροδικαστική έκθεση με μελανιές στο στήθος και με σπασμένο πλευρό, ραγισμένο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τη μάσκα, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, συγγνώμη. Τι να κάνουμε, κύριε Πρόεδρε; Πρέπει να συνηθίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πρέπει. Μας βλέπει ο κόσμος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα, είναι μία Βουλευτής, Αντιπρόεδρος της Βουλής. Όταν φτάνει η Αστυνομία να χτυπάει εκεί που έχει εντολές -καλώς ή κακώς- «μην τους πειράζετε, είναι Βουλευτές», σας λέω ότι για εμάς δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι χτυπάει. Όταν φτάνει εκεί, σημαίνει, όχι εξαχρέωση, σημαίνει κάτι άλλο, πολύ βαρύτερο. Και δεν χτυπάνε όλοι. Χτυπάει ο χρυσαυγίτικος κυρίως τομέας που δεν θέλετε να τον ξεκαθαρίσετε. Χτυπάνε οι ειδικοί φρουροί, που τι δουλειά έκαναν πριν, κύριε Οικονόμου, και ήρθαν στην Αστυνομία; Έχετε δει τι δουλειά κάνανε; Να το πω; Οι περισσότεροι τι ήταν; Μπράβοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Παφίλη. Παρακαλώ, μη γενικεύετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω. Λέω «οι περισσότεροι». Πώς τους πήρατε; Με ποια κριτήρια; Με ποια εκπαίδευση; Με ποιες εντολές; Κάποτε στη σχολή -γνώριζω, γιατί κάποιος Υπουργός μου το είπε, δεν θέλω να τον φωτογραφίσω- ένας πανεπιστημιακός που έκανε μάθημα είπε ότι ο αστυνομικός πρέπει να μάθει ότι θα φάει και ξύλο, όχι μόνο ότι θα δώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε. Μη γενικεύουμε. Γενική επερώτηση εδώ δεν θα κάνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τέλειωσα.

Αυτό το κλίμα του εντεινόμενου αυταρχισμού και της τρομοκρατίας, που δεν αφορά όλους, αλλά αφορά το κλίμα όλο που δίνει η Κυβέρνηση, να ξέρετε ότι είναι επικίνδυνο, ότι δεν πρόκειται να περάσει έτσι και ότι θα το βρείτε πολύ γρήγορα μπροστά σας. Εμείς δεν στηρίζουμε ενέργειες τέτοιου τύπου. Τα ξέρετε. Να σας τα πω πάλι; Μολότοφ και όλα τα υπόλοιπα.

Ωστόσο, η απάντηση δεν μπορεί να είναι «βαράτε και ισοπεδώστε τα όλα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγοριάδης εκ μέρους του ΜέΡΑ25.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε Οικονόμου, ξέρετε ότι σας σέβομαι και σας τιμώ απεριόριστα. Και αυτό δεν το λέω τυπικά, καθώς μας έχετε φερθεί με αξιοπρέπεια όλο αυτό το δεκαεννιάμηνο. Μας έχετε ενημερώνει όταν έπρεπε και το αποδεικνύετε και σήμερα. Αφήσατε το σπίτι σας, την ησυχία σας, το Υπουργείο σας και σπεύσατε αμέσως για να ενημερώσετε τη Βουλή. Όμως, θα μου επιτρέψετε, γιατί υπαινιχθήκατε ότι η αλήθεια παραφράστηκε εδώ και ήρθατε για να την αποκαταστήσετε. Επαναλαμβάνω ότι σας εκτιμώ και πιστεύω ότι είστε παραπληροφορημένος.

Μίλησα πριν από πέντε λεπτά μόλις με την Αντιπρόεδρο της Βουλής, την κ. Σακοράφα. Με ενημέρωσε για δύο πράγματα τα οποία ανατρέπουν τους ισχυρισμούς σας. Το πρώτο είναι ότι δεν απωθήθηκε, όπως λέτε, αλλά προηλακίστηκε και το δεύτερο -και το κυριότερο- προηλακίστηκε από άνδρες των ΜΑΤ και συγκεκριμένα από τις ασπίδες πολυμελούς ομάδας ανδρών των ΜΑΤ, οι οποίοι κάλπαζαν για να συντρίψουν αυτούς που περιγράψατε, αυτούς που ήταν σε ένδειξη συμπάραστασης μαζεμένοι έξω από τη ΓΑΔΑ. Και όπως ξέρετε, έξω από τη ΓΑΔΑ δεν πετάς μολότοφ, γιατί θα σε σφάζουν. Κάθεσαι και περιμένεις να δεις τι θα γίνει με αυτούς που έχουν συλληφθεί. Δεν τους ξέρω αυτούς

και δεν με ενδιαφέρουν.

Η Αντιπρόεδρος της Βουλής, όμως, κύριε Οικονόμου, ήταν εκεί. Όταν είδε τα ΜΑΤ να καλπάζουν προς το μέρος της -η ίδια με ενημέρωσε πριν πέντε λεπτά- άρχισε να φωνάζει αυτή, ο κ. Μαρματάκης, που είναι στέλεχος του κόμματός μας, όπως και ο κ. Αχταρίδης, που είναι στέλεχος της νεολαίας του κόμματός μας: «Βουλευτής, Βουλευτής, σταματήστε. Μην του επιτίθεστε». Παρ' όλα αυτά, η ομάδα των ΜΑΤ -και καθόλου η ομάδα «ΟΔΟΣ»- έπεσε επάνω της, με αποτέλεσμα, να μην να μην τη χτυπήσει με την έννοια του σηκώνω το κλομπ και χτυπάω, αλλά να την σαλαμπουκώσει στους συμπαραστεκόμενους που ήταν πίσω της. Κι αυτό είναι επικίνδυνο από κάθε άποψη και από υγειονομική.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μια ερώτηση που αφορά όλους μας τελικά εδώ μέσα και κυρίως βέβαια τους Υπουργούς που παρευρίσκονται και τον κύριο Πρωθυπουργό, αν το μάθε κάποτε. Εγώ δέχομαι ακόμα και ότι μπορεί να ταράχτηκε πολύ η κ. Σακοράφα και να το περιγράψει δραματικότερα, να είναι όπως το λέτε εσείς, κύριε Υπουργέ μου, να απωθήθηκε. Σας ρωτάω ευθέως όλους, αλλά κυρίως τους Υπουργούς, γιατί έχουν άλλο επίπεδο εξουσίας. Συμφωνείτε, είσατε εντάξει με το να απωθούνται βουλευτές και αντιπρόεδροι κοινοβουλίων από αστυνομικές δυνάμεις; Δεν το είπα εγώ ότι απωθήθηκε, εγώ είπα ότι προηλακίστηκε άγρια σχεδόν σε σημείο ξυλοδαρμού. Ο Υπουργός είπε ότι απωθήθηκε. Σας ρωτάω λοιπόν: Είναι εντάξει με εσάς; Μπορούν να απωθούνται Βουλευτές από αστυνομικές δυνάμεις; Μπορούν να απωθούνται αντιπρόεδροι κοινοβουλίων; Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι εντάξει και δεν μπορούν.

Και μιας και βλέπω ότι διαθέτω ακόμη μερικά δευτερόλεπτα, κύριε Οικονόμου, να σας ενημερώσω -και το κάνω πάλι επισήμως και ξέρω ότι χαίρεστε γι' αυτή την ενημέρωσή- ότι βγήκα για τη συγκέντρωση το μεσημέρι κάποια στιγμή γύρω στις δύο-δύομισι και είδα μπροστά μου να κάνουν τη δουλειά τους οι άνδρες των ΜΑΤ, ακριβώς μπροστά από τη Βουλή έξω λίγο πιο δεξιά από τον Άγνωστο Στρατιώτη, να συλλαμβάνουν κάποιους ανθρώπους που είχαν περάσει τα όρια και είχαν φτάσει κοντά στη Βουλή. Ως εκεί μια χαρά, κι εγώ μαζί τους.

Ένας φωτορεπόρτερ, όπως έχει δικαίωμα και υποχρέωση να κάνει, άρχισε να τραβάει φωτογραφία τη σκηνή της σύλληψης. Άφησαν τον άνθρωπο που ήταν ήδη κάτω και τον κράταγε ο ένας και οι δύο αποκόπηκαν και άρχισαν να χτυπάνε με μανία με τα κλομπ -μπροστά μου, έγινε πριν τρεις ώρες- τον φωτορεπόρτερ. Ο φωτορεπόρτερ έπεσε κάτω, μου έδωσε το όνομά του. Υπάρχει στα Πρακτικά της Βουλής, το κατέθεσα. Μετά επικοινωνήσε μαζί μου εκπρόσωπος των φωτορεπόρτερ που μου είπε ότι ψάχνει να με βρει ο πρόεδρος του σωματίου τους. Σας ενημερώνω για να το λάβετε υπ' όψιν σας και να κάνετε διορθωτικές κινήσεις, γιατί πιστεύω ότι θέλετε να κάνετε διορθωτικές κινήσεις, πιστεύω ότι είστε υπέρ της ομαλότητας και της δημοκρατίας, το πιστεύω βαθιά μέσα μου. Με ενημέρωσε ότι συστηματικά τον τελευταίο καιρό προηλακίζονται και χτυπιούνται φωτορεπόρτερ και η αίσθησή του είναι -επαναλαμβάνω, ο πρόεδρος των φωτορεπόρτερ της Ελλάδος- ότι προσπαθούν να τους τρομοκρατήσουν, ώστε να πάψουν να φωτογραφίζουν την αστυνομική βία. Αυτό δεν είμαι σε θέση να το επιβεβαιώσω. Σας ενημερώνω όμως. Ψάξτε το. Για τα άλλα, είμαι βέβαιος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ κι εγώ τον κ. Γρηγοριάδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βρούτσος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βλέπουμε και παρακολουθούμε ένα θέατρο της απόλυτης υποκρισίας και του παραλογισμού. Είναι γνωστό σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι αυτή η παράταξη και αυτή η Κυβέρνηση, της Νέας Δημοκρατίας, είναι απόλυτα θεσμικά αφοσιωμένη στη δημοκρατία και στη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Αυτό είναι απόλυτα διαπιστωμένο.

Τι ακούμε, όμως, όλο αυτό το διάστημα; Ακούμε, κατ' εξοχήν από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, πρώτον, ως επιχείρημα ότι πρέπει να σταματήσει η λειτουργία του Κοινοβουλίου, δεύτερον, να αποσύρουμε το νομοσχέδιο. Τρίτον, σήμερα -και αυτό είναι το πιο σημαντικό, κύριε Πρόεδρε, απ' όλα- πάνω στην απόγνωσή τους

και της κοινωνικής απομόνωσης και της ένδειας επιχειρημάτων να προσπαθήσουν να δημιουργήσουν μία τεχνητή πόλωση. Διότι περί αυτού πρόκειται. Διότι και η αστυνομία κάνει τη δουλειά της έτσι όπως πρέπει να την κάνει -ακούσαμε τον Υπουργό- με σεβασμό στη λειτουργία των θεσμών και με ευπρέπεια, έτσι όπως πρέπει να γίνεται.

Λυπάμαι, όμως, που το λέω, κύριε Φίλη, αλλά επανέρχεται πάνω στην απόγνωση σας σε αυτά που τα χαρακτηριστικά των δημοσκοπήσεων δείχνουν. Επανέρχεται και θέλετε να επαναφέρετε τις «πλατείες Συντάγματος». Διότι ο δεξιός καθήμενός σας, ο κ. Σκουρλέτης πρωταγωνιστούσε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εμένα κοιτάξε, κύριε Βρούτση. Και μη χρησιμοποιείτε ονόματα, γιατί θα ζητήσουν τον λόγο επί προσωπικού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Είπε κι εκείνος το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ θερμά, πείτε το επιχείρημά σας χωρίς ονόματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ήταν από εκείνους τους πρωταγωνιστές που προπηλάκιζαν Βουλευτές και Υπουργούς την περίοδο εκείνη. Το ξεχνάμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ντροπή σου! Πάρ' το πίσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Δεν το παίρνω πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σκουρλέτη, δεν είναι τρόπος αντίδρασης αυτός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Να το πάρει πίσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν μπορείτε να αντιδράτε έτσι. Ο ομιλών έχει το δικαίωμα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Είναι τραμπούκος! Θα το λμήσει να μου πει εμένα ότι προπηλάκισα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σκουρλέτη, ηρεμήστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Πολιτική αλητεία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ηρεμήστε, γιατί οι λέξεις που εκστομίζατε σε διάρκεια είναι πολύ βαριές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: ...στην τάξη! Να το πάρει πίσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ, δεν έχετε τον λόγο. Δεν ακούγεστε. Παρακαλώ, να είστε όπως πρέπει, ευπρεπώς.

Με συγχωρείτε, εάν κάτι σας θίγει, θα μου ζητήσετε τον λόγο να ανταπαντήσετε. Ο τρόπος αυτός δεν αρμόζει στη Βουλή. Φαίνεται, όμως, ήσασταν πολλά χρόνια Υπουργός. Το βουλευτικό είναι μία άλλη υπόθεση, την οποία πρέπει να σεβόμαστε στο Κοινοβούλιο. Εάν ήγιστε, θα πάρετε τον λόγο. Δεν θα σας αφαιρέσω τον λόγο.

Κύριε Βρούτση, σας παρακαλώ θερμά, συνεχίστε χωρίς επίκληση ονομάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Βλέπετε, όμως, την αδυναμία εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ να κάνουν έναν ευπρεπή διάλογο, όπως πρέπει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι πάνω από δέκα φορές έχει πάρει τον λόγο ο Σκουρλέτης και θίχτηκε με το ότι επανέφερα στη μνήμη του Κοινοβουλίου την περίοδο του 2012, 2014, 2015 στην αρχή, που απέναντι στην πλατεία πρωταγωνιστούσε στους προπηλακισμούς εναντίον της Βουλής, των Βουλευτών και της λειτουργίας των θεσμών, τη στιγμή που εμείς δίναμε αντίσταση για τη δημοκρατία και τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, κάτι που σήμερα κάνουμε το ίδιο.

Και σήμερα, βλέπουμε την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, να προσπαθεί να δημιουργήσει μια τεχνητή πόλωση, η οποία δεν θα περάσει. Και δεν θα περάσει, κύριε Πρόεδρε, για τον εξής απλό λόγο: Διότι εμείς εδώ λειτουργούμε δημοκρατικά, θεσμικά. Φέρνουμε ένα νομοσχέδιο που έχει περάσει από διαβούλευση, το οποίο έχει την αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Και στην αδυναμία του ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να κάνει τα αδύνατα δυνατά, για να ανακόψει αυτό το νομοσχέδιο, όχι γιατί τον ενδιαφέρει στο βάθος και στο τέλος της διαδικασίας για το νομοσχέδιο, αλλά προσπαθεί να κεφαλαιοποιήσει μικροκομματικά οφέλη.

Εγώ απорώ, κύριε Πρόεδρε. Στην ομιλία μου ως Κοινοβουλευ-

τικός Εκπρόσωπος και εγώ και η Υπουργός και ο κ. Συρίγος παρουσιάσαμε μία σειρά από βιαιοπραγίες των μπαχαλάκηδων μέσα στα πανεπιστήμια, λουσοπούς, χτισίματα πρυτάνεων, σπασίματα κεφαλών, ανθρώπων που πήγαν στα νοσοκομεία. Μία λέξη δεν βρήκαν να πουν γι' αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτό το πανεπιστήμιο, που μειοψηφίες σήμερα σε ορισμένα πανεπιστήμια βιαιοπραγούν και λειτουργούν ανεξέλεγκτα; Γι' αυτόν τον κόσμο που χτυπήθηκε, που μπήκε στο περιθώριο, που τον στείλατε στο νοσοκομείο, γι' αυτόν τον κόσμο δεν έχετε να πείτε τίποτα; Δεν υπάρχει αναγκαιότητα να αλλάξουμε αυτά;

Γι' αυτό, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, εγώ αυτό που έχω να πω είναι ότι πρόκειται για την απόλυτη υποκρισία. Στήνουν ένα τεχνητό περιβάλλον πόλωσης που δεν υπάρχει, γιατί πολύ απλά, η ελληνική κοινωνία και όλοι οι Έλληνες είναι μαζί μας. Είναι μαζί με την πρόοδο. Είναι μαζί με τις μεταρρυθμίσεις. Είναι μαζί με την Ελλάδα του αύριο, που σας έχει αφήσει στο περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο, για ένα λεπτό, για να διευκρινίσετε εάν υπάρχει κάτι προσωπικό. Και σας παρακαλώ, μην ανοίγουμε άλλη κουβέντα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Πρόκειται για τον ορισμό του προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πρέπει να απαντήσει και ο Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εγώ χάρηκα την τοποθέτηση του ανθρώπου που προκάλεσε αυτή την κουβέντα και είναι ο κ. Γρηγοριάδης, ο οποίος ήταν συγκεκριμένος και όχι γενικευμένος. Θα μου επιτρέψετε να κάνω κι εγώ τον χαρακτηρισμό, διότι ζω αυτή τη Βουλή πάρα πολλά χρόνια, έχω εμπειρία και έχω και κρίση.

Και θα παρακαλέσω, να είμαστε στο θέμα για το οποίο το Προεδρείο ανταποκρίθηκε άμεσα και ο Υπουργός ήρθε και απάντησε σε συγκεκριμένα θέματα.

Κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δυστυχώς, όλα αυτά που είπατε, κύριε Πρόεδρε, δεν έγιναν κατανοητά από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Και σήμερα, διά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας αναβαθμίζεται η πολιτική παρουσία αυτού του χώρου. Εκτός αν είναι μια προσωπική του επιλογή.

Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε ακούσει κατ' εξακολούθηση ότι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ προπηλακίζουν και συμμετέχουν σε τραμπουκισμούς, είτε παλαιότερα είτε τώρα είτε καλύπτουν τα όσα έχουν γίνει στα πανεπιστήμια.

Δύο λέξεις μόνο. Τα όσα είπα και προσωπικά για εμένα -αδιαφορώ πλήρως, βέβαια, γιατί έχει σημασία και ποιος τα λέει- πρόκειται για έναν λεκτικό τραμπουκισμό. Είναι μεγάλος ψεύτης. Τίποτα παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Υφυπουργός κ. Οικονόμου, για να δώσει την απάντησή την οποία θέλει για τα θέματα που τέθηκαν συγκεκριμένα από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και μόνο αυτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να δώσω μια διευκρίνιση, σχετικά με τη σύλληψη του φωτορεπόρτερ, δεδομένου ότι εδώ -και αναφερθήκατε, κύριε Βουλευτά- δεν υπήρξε σύλληψη φωτορεπόρτερ.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Δεν είπα για σύλληψη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Εσείς σαφώς δεν το είπατε. Το λέω για τον κ. Σκουρλέτη, ο οποίος μεταφέρει την εικόνα περί σύλληψης φωτορεπόρτερ. Δεν υπήρξε σύλληψη φωτορεπόρτερ. Την ώρα που πήγε να τραβήξει κάποιες φωτογραφίες κάνοντας τη δουλειά του ρωτήθηκε τι ακριβώς είναι και τι κάνει εκεί. Δεν είχε να επιδείξει κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει την ιδιότητά του. Μόλις βρήκε την ταυτότητά του και είπατε ότι είναι φωτορεπόρτερ, αμέσως αφέ-

θηκε ελεύθερος από τον χώρο που ήταν.

Διότι εκείνη την ώρα, υπήρχαν συγκρούσεις έξω από το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, λίγο πιο πέρα. Μάλιστα, θέλω να επικαλεστώ και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ, όπου το ΠΑΜΕ, που συμμετείχε στην πορεία, κράτησε πολύ διακριτή απόσταση από τους προηγούμενους διαδηλωτές που δημιουργούσαν τα επεισόδια. Και, μάλιστα, διαβλέποντας τη συνέχεια των επεισοδίων στα Προύλεια, έφυγε από το Σύνταγμα και άλλαξε δρόμο και πορεία, για να μην έχει ουδεμία συμμετοχή και να μη δώσει και καμμία κάλυψη σε αυτά τα στοιχεία, τα οποία επιχειρούν συστηματικά -αυτά τα λίγα άτομα- να διαταράξουν το δικαίωμα του συνέρχεσθαι των διαδηλωτών.

Γι' αυτό, θέλω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο να τονίσω πάλι ότι δεν υπήρξε σύλληψη κανενός φωτορεπόρτερ. Και, μάλιστα, μέσα από το επιχειρησιακό σχέδιο που ανακοινώθηκε πριν από λίγο καιρό για το θέμα των δημοσιογράφων και για την ακώλυτη άσκηση του λειτουργήματός τους υπάρχει και ειδική πρόβλεψη για όσους θέλουν και επιθυμούν να ανακοινώσουν και να γνωρίζουν τον Αξιωματικό που υπάρχει σύνδεσμος, ούτως ώστε αυτοί βρίσκονται σε δύσκολη θέση να μπορούν να τύχουν της προστασίας που επιβάλλεται από την Ελληνική Αστυνομία.

Και θα παρακαλέσω ειλικρινά πάρα πολύ, πέρα από τις όποιες πολιτικές αντιπαραθέσεις ή ιδεοληψίες γύρω από ορισμένα θέματα -να σας διαβεβαιώσω και νομίζω το γνωρίζετε- να αποφεύγονται οι υπερβολές για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, δεδομένου ότι η συντριπτική πλειοψηφία πραγματικά είναι κοντά στον Έλληνα πολίτη, ασκεί τα καθήκοντα τηρώντας με θρησκευτική ευλάβεια τις συνταγματικές επιταγές. Και όπου επιβάλλεται και υπάρχουν οποιεσδήποτε καταγγελίες, οι έρευνες διενεργούνται ταχύτατα, όπως επιβάλλει το δικαιοκρατικό μας σύστημα. Και μάλιστα, έχουν πάρει και την πρωτοβουλία και όλες αυτές οι υποθέσεις που αφορούν πιθανές βιαιοπραγίες από πλευράς αστυνομικών ελέγχονται και από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Είναι καιρός πλέον το 2021 να μη μιλάμε με όρους χούντας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίζουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου και τον πολύ μεγάλο κατάλογο των συναδέλφων. Θυμίζω και πάλι την τήρηση του χρόνου στα επτά λεπτά.

Καλώ την κ. Όλγα Γεροβασίλη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, να πάρει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα προετοιμάσει να πω μερικά πράγματα για το νομοσχέδιο. Δεν αισθάνομαι ότι μπορώ να τα πω.

Θέλω, όμως, να πω κάποια άλλα πράγματα, κύριε Οικονόμου. Ξέρετε πολύ καλά ότι σας εκτιμώ και ξέρω ότι είστε βαθύς γνώστης της λειτουργίας και της δραστηριότητας της Αστυνομίας. Ξέρω ότι υπηρέτησατε την Ελληνική Αστυνομία και ξέρετε τα βήματα εκδημοκρατισμού που έκανε η Ελληνική Αστυνομία για σειρά ετών. Αυτό δεν είναι πάντα εύκολο, διότι προφανώς υπάρχουν αντιστάσεις. Ωστόσο, έχει μια σημασία προς ποια κατεύθυνση κινείται αυτός ο οποίος δίνει και τον τόνο των ενεργειών της Ελληνικής Αστυνομίας. Βεβαίως, έχει έναν κανονισμό λειτουργίας εντός του συνταγματικού πλαισίου η Αστυνομία, ο οποίος, κατά την εκτίμησή μου, είναι και πάρα πολύ καλός.

Έχω βρεθεί και εγώ σε δύσκολη θέση όχι λίγες φορές. Ωστόσο, θα θυμάστε όλοι ότι όταν έφυγε ο ΣΥΡΙΖΑ από την κυβέρνηση, βγήκαν οι αστυνομικοί, οι ειδικοί φρουροί, και είπαν: «Μας λύθηκαν τα χέρια».

Είμαι σίγουρη, κύριε Οικονόμου, ότι ξέρετε πολύ καλά τι εννοούσαν. Δεν τους είχε ποτέ κανένας δεμένα τα χέρια, πλην τους ασκούσε εποπτεία για τον τρόπο που δρούσαν κατασταλτικά. Βεβαίως, υπήρχαν ποινές -αλλά υπήρχαν ποινές- για αυτούς οι οποίοι είχαν ασκήσει υπέρμετρη βία αποδεδειγμένα. Όμως, γινόταν εις βάθος αυτό και με αποτελέσματα. Αυτό έδωσε έναν τόνο στην Αστυνομία, έναν τόνο να δουλεύει εντός του πλαισίου, του κανονισμού και του Συντάγματος.

Χάρηκαν μετά αυτοί, όταν δεν ήμουν Υπουργός εγώ, ο κ. Τόσκας κ.λπ., διότι αισθάνθηκαν ότι μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν.

Το διατυπώνουν με λόγια, το δείχνουν με πράξεις, το λένε κάθε πρωί στα πρωινάδικα, βγαίνουν έως και απειλητικά απέναντι στην ελληνική κοινωνία και δεν είδα ενέργεια. Προκλητικά βγαίνουν.

Ξέρετε, επίσης, πολύ καλά, κύριε Οικονόμου, -ξέρετε καλύτερα από μένα- ότι η Ελληνική Αστυνομία δεν ήθελε τους ειδικούς φρουρούς ποτέ. Και γιατί δεν ήθελε; Διότι αισθάνονταν ότι κινδυνεύουν οι ίδιοι οι αστυνομικοί την ώρα που επιχειρούν μαζί με άσχετους και ανειδίκευτους. Υπάρχει μια λέξη στη λαϊκή καθομιλουμένη -δεν θα τη χρησιμοποιήσω- που το αποδίδει πλήρως, όμως.

Αυτούς τους ανθρώπους, τους οποίους πολλαπλασιάσατε, χωρίς να τους εκπαιδέυσατε, τους ρίξατε στον δρόμο -τώρα θέλετε να τους βάλετε και στα πανεπιστήμια- ανειδίκευτους, σπλισμένους και να αισθάνονται ότι αυτοί είναι υπεράνω του νόμου και υπεράνω των ελέγχων.

Δεν προσφέρετε έργο, δεν προσφέρετε υπηρεσίες στη χώρα. Εγώ δεν λέω μόνο στη δημοκρατία. Λέω και στους Έλληνες πολίτες. Δεν τους αρμόζουν τέτοιες συμπεριφορές, όπως το βρίσκει και ο κακός τρόπος στον δρόμο. Επί των ημερών μας δεν υπήρχε. Πατάχθηκε και αυτό με τρόπους που ξέρετε και εσείς. Αρκεί να υπάρχει βούληση.

Εγώ, λοιπόν, βλέπω ότι η Κυβέρνηση αυτή όχι μόνο δεν έχει βούληση, αλλά πάει να δείξει και κάτι παραπάνω, δηλαδή σαν να διαγκωνίζονται ποιος θα δείξει, ας πούμε, περισσότερα. Δεν απευθύνομαι σε εσάς. Ξέρω ότι είστε μετρημένος και ξέρετε πώς πρέπει να γίνεται αυτό.

Σήμερα, λοιπόν, η Ελληνική Αστυνομία τι γνωρίζει; Ότι δεν πρέπει να προκαλεί. Αποφεύγει να προκαλεί. Δεν θέλει η Ελληνική Αστυνομία να μπει μέσα στα πανεπιστήμια, γιατί ξέρει ότι έχει να κάνει με δεκαοχτάχρονα, εικοσάχρονα παιδιά, τα οποία στην πλειονότητα δεν είναι παραβατικά ούτε μπαίνουν στο πανεπιστήμιο για να έχουν παραβατική συμπεριφορά.

Υπάρχουν προβλήματα. Και εγώ τα αντιμετώπισα. Κάποια λύθηκαν, κάποια δεν λύθηκαν. Πολλές είναι οι δυσκολίες. Σύνθετο είναι το θέμα. Δεν λέω ότι είναι απλό. Ωστόσο, είναι σε συγκεκριμένα πανεπιστήμια -τρία με τέσσερα- και με μια συνεργασία και με μια συζήτηση και με ένα οργανωμένο σχέδιο και τα λοιπά εκτιμώ ότι αντιμετωπίζονται. Εσείς είστε πιο έμπειρος από μένα και ξέρετε ότι μπορούν να αντιμετωπιστούν με συνεργασία.

Το πλαίσιο το νομικό υπάρχει. Η Αστυνομία μπορεί να μπει. Επί των ημερών μου μπήκε με μεγάλες επιχειρήσεις στο ΑΠΘ με τα βήματα που υπαγορεύει ο νόμος, δηλαδή το πανεπιστήμιο να καλέσει την Αστυνομία, διότι συντελούνταν κάποια αδικήματα. Συνήθως πλημμελήματα είναι αυτά, αλλά και λίγο παραπάνω, συμμορίες κ.λπ..

Υπάρχουν προβλήματα, όπως και στην ελληνική κοινωνία. Δηλαδή, θα ήταν πολύ χρήσιμο αυτήν τη -πώς να το πω;- μεγάλη προσπάθεια για να στηθεί η Αστυνομία στα πανεπιστήμια να την έκανε σήμερα το Υπουργείο και η Ελληνική Αστυνομία για να αντιμετωπίσει το έγκλημα, την παραβατικότητα στις γειτονίες, με τις δυσκολίες που υπάρχουν. Δεν λύνεται ποτέ αυτό. Αντιμετωπίζεται, βέβαια, ως τον έναν ή τον άλλον βαθμό. Δεν καταργείται το έγκλημα. Δεν καταργείται η παραβατικότητα. Όμως, ο πολίτης μπορεί να αισθανθεί την Αστυνομία δίπλα του και δίπλα του πραγματικά, όχι απέναντί του.

Αυτός, λοιπόν, ο δρόμος που ακολουθήθηκε τόσα χρόνια, ούτως ώστε να φτάσουν οι Έλληνες πολίτες να αισθάνονται φιλικό το σώμα της Αστυνομίας -πάλι μόνο την Πυροσβεστική ένιωθαν φιλική- αυτά τα καταργήσατε όλα, τα σταματήσατε. Γιατί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε τι μας είπατε εδώ; Ότι δεν είναι αυτό που νομίζετε, έγιναν αυτά που έγιναν σήμερα, έγιναν αυτά που έγιναν στην επέτειο του Πολυτεχνείου και του Γρηγορόπουλου. Πρόκειται για βίντεο, φωτογραφίες. Τα έχει δει όλη η Ελλάδα. Φυσικά τα έχετε δει και εσείς. Όμως, μας λέτε ότι «δεν είναι αυτό που νομίζετε, είναι κάτι άλλο», γιατί «εμείς δημοκρατικά και τα λοιπά», όπως είπε ο κ. Βρούτσος.

Πες, πες, πες κάτι θα μείνει και μπορεί να το πιστέψετε, κύριε

Βρούτση, και εσείς. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Επειδή το λέτε δεν ισχύει κιόλας. Οι πράξεις αποδεικνύουν, όχι τα λόγια. Όμως, ακούμε πολλά λόγια, διότι μας αρέσει η επικοινωνία στη Νέα Δημοκρατία εννοώ, στην Κυβέρνηση, ότι αυτό που ακούμε θα γίνει. Ο Μητσοτάκης είναι ικανός, είναι έξυπνος, είναι ευφυής, είναι ο Μωυσής. Αυτό θα αποτυπωθεί. Δεν τρώνε κουτόχορτο οι Έλληνες.

Για να μην καταχραστώ χρόνο, κύρια Κεραμέως, δεν μίλησα για το νομοσχέδιο. Έχω δύο παιδιά στο πανεπιστήμιο. Σας εύχομαι και τα δικά σας μεγαλώνοντας να έχουν μια τέτοια πορεία. Δεν δέχομαι να τα αντιμετωπίζετε ως ύποπτους και δεν δέχομαι να τα παρακολουθείτε. Τα έχω μεγαλωμένα ελεύθερα με ό,τι δυσκολία έχει ο κάθε γονιός. Δεν το δέχομαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κ. Γεροβασιλή για την τήρηση του χρόνου.

Να καλέσω, αφού ετοιμαστεί το Βήμα, την κ. Διονυσία - Θεοδώρα Αυγερινού, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, να πάρει τον λόγο. Στη συνέχεια στη σειρά είναι ο κ. Σαρακιώτης, ο κ. Χρυσομάλλης, ο κ. Σπίρτζης, ο κ. Κωτσός και η κ. Τζάκρη.

Κυρία Αυγερινού, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο σημαντικό για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς συμβάλλει καθοριστικά στην αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Με το νομοσχέδιο εισάγεται εκ νέου στο εκπαιδευτικό μας σύστημα η ελάχιστη βάση εισαγωγής κατά τις πανελλαδικές εξετάσεις. Η ελάχιστη βάση εισαγωγής διαφοροποιείται ανά σχολή, τμήμα, εισαγωγική κατεύθυνση, δίνοντας μεγαλύτερη αυτονομία στα πανεπιστήμια και περισσότερες ευκαιρίες στους φοιτητές.

Είναι σωστό να υπάρχει μια ελάχιστη βάση εισαγωγής στο πανεπιστήμιο, όχι ως μια μορφή τιμωρίας ή αποκλεισμού σε όσους δεν μπόρεσαν να αποδώσουν καλά στις πανελλήνιες εξετάσεις, κάτι το οποίο μπορεί να είναι και ένα τυχαίο γεγονός ενίοτε, αλλά ως μια μορφή a priori αξιολόγησης των μελλοντικών φοιτητών και παράλληλα -και ακόμα πιο σπουδαίο- μιας αυτοξιολόγησης του ίδιου του υποψηφίου, έτσι ώστε να μην οδηγείται σε σχολές που δεν του ταιριάζουν και στις οποίες ενδεχομένως δεν μπορεί να αποδώσει.

Επίσης, με τη δυνατότητα κατάρτισης του μηχανογραφικού δελτίου σε δύο φάσεις βοηθούμε στην ορθότερη επιλογή της σχολής. Με τη δυνατότητα υποβολής του παράλληλου μηχανογραφικού για τις δημόσιες σχολές ΙΕΚ ανοίγονται στους νέους μας περισσότερες ευκαιρίες σταδιοδρομίας και κατάρτισης, συνδεδεμένες με την αγορά εργασίας.

Ως προς τις ρυθμίσεις για τη διεύρυνση των μέτρων ασφαλείας στον χώρο των ΑΕΙ, κρίνω πως κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα ήθελα να καταθέσω την προσωπική μου εμπειρία.

Είχα την ευκαιρία να σπουδάσω και να εργαστώ, παρότι παιδί χαμηλής οικονομικής στάθμης, αφού η οικογένειά μου δεν είχε πάρα πολλά χρήματα, σε τέσσερα σπουδαία πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτά προσφέρουν ένα εξαιρετικό ακαδημαϊκό περιβάλλον, εξαιρετικές υπηρεσίες στους φοιτητές τους. Κανένα απ' αυτά δεν είδα να παραμένει αφύλακτο και να μπορεί να μπει ο καθένας όποτε θέλει στους χώρους τους και τις κτιριακές υποδομές τους. Οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι ήμασταν πλήρως ασφαλείς και μάλιστα μέχρι και αυτοκίνητα της υπηρεσίας φύλαξης των πανεπιστημίων μάς πήγαιναν στο σπίτι μας, αν το ζητούσαμε, κυρίως κατά τις βραδινές ώρες.

Αντιθέτως, όταν σπούδαζα στη Νομική Αθηνών θυμάμαι ότι ψάχναμε να βρούμε αίθουσες να κάνουμε μάθημα και δεν βρίσκαμε, τη στιγμή που οι αίθουσες διδασκαλίας ήταν μονίμως κατειλημμένες από φοιτητικές οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, από αιώνιους φοιτητές, οι οποίοι το μόνο μάθημα που έκαναν ήταν η χημεία, όπου έψαχναν να βρουν πώς θα φτιάξουν καλά εκρηκτικά για το μέλλον.

Αυτή ήταν τότε η ζοφερή πραγματικότητα και αυτήν την πραγματικότητα την έχουμε ήδη βελτιώσει και προσπαθούμε με κάθε

βήμα και κυρίως με αυτό το νομοσχέδιο να τη βελτιώσουμε σήμερα. Οφείλουμε να το κάνουμε στο όνομα της δημόσιας δωρεάν παιδείας, η οποία πρέπει όχι μόνο να είναι δωρεάν, αλλά να είναι και ποιοτική. Οφείλουμε να την αναβαθμίσουμε, να αναβαθμίσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο για τον μέσο Έλληνα φοιτητή, αυτόν που δεν μπορεί, εάν δεν του αρέσει όπως είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο σήμερα, να πάει και να σπουδάσει αλλού. Οφείλουμε να το κάνουμε και για όλους τους εξαιρέτους Έλληνες φοιτητές και καθηγητές, που δυσκολεύονται με τις παρούσες συνθήκες να αποδώσουν στην Ελλάδα και όταν πάνε στο εξωτερικό διαπρέπουν. Το λέμε οι περισσότεροι.

Γιατί διαπρέπουν οι Έλληνες φοιτητές και οι ερευνητές μας και οι καθηγητές στο εξωτερικό; Διότι εκεί οι υποδομές είναι καλύτερες και τα πανεπιστήμια είναι πολύ πιο οργανωμένα.

Η φύλαξη των πανεπιστημιακών κτιρίων, λοιπόν, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία σε κάποια τουλάχιστον από τα πανεπιστήμιά μας, καθώς υπάρχουν εκείνοι που δεν σέβονται ούτε τον φοιτητή που θέλει να σπουδάσει ούτε τον καθηγητή που θέλει να διδάξει ούτε τον διοικητικό υπάλληλο που θέλει να πάει στη δουλειά του το πρωί στο πανεπιστήμιο και να φύγει σώος και αβλαβής το βράδυ.

Είναι απαραίτητο διδάσκοντες, διδασκόμενοι και εργαζόμενοι να προστατεύονται και να μεταβαίνουν στις σπουδές και τη δουλειά τους απαλλαγμένοι από το άγχος των εισβολών στα πανεπιστήμια, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσαμε να προάγουμε τη γνώση και να μιλούμε για ακαδημαϊκή ελευθερία.

Το πανεπιστημιακό άσυλο στοχεύει να προστατεύσει την ελευθερία της σκέψης, της έρευνας και της διδασκαλίας και να μην εξυπηρετεί κανέναν άλλο σκοπό πέρα απ' αυτά. Στη σκέψη μας και την συνεΐδηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού αυτά πλέον τα πράγματα είναι ξεκάθαρα και γι' αυτόν τον λόγο το παρόν νομοσχέδιο δίνει ξεκάθαρους λύσεις.

Κλείνοντας, καθώς αναφερόμαστε σε θεσμούς υποστηρικτικούς προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα ήθελα με τη σημερινή ευκαιρία να προαναγγείλω από το Βήμα της Βουλής κάτι για μένα ιδιαίτερα σημαντικό και ευχάριστο: Την ίδρυση στην Αρχαία Ολυμπία, την κοιτίδα του ολυμπιακού πνεύματος, και την Ηλεία, την πατρίδα σπουδαίων διανοητών από την αρχαιότητα ως σήμερα, ενός κέντρου διεθνούς πανεπιστημιακής συνεργασίας, το οποίο θα υποστηρίζει όσα ελληνικά πανεπιστήμια και τα τμήματά τους, καθώς και ερευνητικά ιδρύματα επιθυμούν συνεργασίες με σημαντικά επίσης πανεπιστήμια της αλλοδαπής. Τα διακρατικά και διαπανεπιστημιακά αυτά προγράμματα θα φιλοξενηθούν στην παγκόσμια πόλη της Αρχαίας Ολυμπίας.

Με τέτοιες πρωτοβουλίες, όπως και με το παρόν νομοσχέδιο, μπορεί να εμπνευσθεί περαιτέρω η βιώσιμη εκπαίδευση και να προωθηθεί η ελληνική αριστεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε θερμά για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Γιάννης Σαρακιώτης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούω εδώ και μέρες, από τότε που ξεκίνησε η συζήτηση για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, σε τηλεοπτικά πάνελ στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, δημοσιογράφους, δημοσιογολούντες, αλλά και τις τελευταίες δύο μέρες εδώ στη Βουλή Βουλευτές και Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας να μιλούν με τόσο μίσος, με τόση απέχθεια για τα ελληνικά πανεπιστήμια, για τους καθηγητές, για τους μαθητές, για τους φοιτητές.

Πραγματικά από πού πηγάζει όλο αυτό το μένος για την ελίτ αυτού του τόπου, για το πιο ζωντανό και υγιές κύτταρο της ελληνικής κοινωνίας; Δεν μπορώ να το αντιληφθώ. Επιτίθεστε από το πρωί μέχρι το βράδυ εδώ και τόσες μέρες προς την ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα.

Αναρωτιέμαι. Αναφερόμαστε τα τελευταία χρόνια στο brain drain. Έφυγαν τα κορυφαία μυαλά στο εξωτερικό και διαπρέπουν, εργαζονται σε νοσοκομεία, σε άλλες εργασίες. Όλα αυτά τα κορυφαία μυαλά πού εκπαιδεύτηκαν, πού απέκτησαν αυτές τις γνώσεις; Τα απέκτησαν σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια ή στο ελ-

ληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, που λοιδορείτε από το πρωί μέχρι το βράδυ;

Έχουμε αντιληφθεί πλέον όλοι ότι το Υπουργείο Παιδείας έχει καταστεί μια ανώνυμη εταιρεία, Υπουργείο Παιδείας ΑΕ, και πρέπει να ικανοποιήσει τους επιχειρηματικούς ομίλους της εκπαίδευσης. Το απέδειξε περίτρανα εν μέσω μιας φονικής πανδημίας με την αύξηση των μαθητών ανά σχολική αίθουσα, γιατί αυτό ζήτησαν τα ιδιωτικά σχολεία. Το επιβεβαίωσε με την εξίσωση των πτυχίων των ΑΕΙ με τα κολλέγια και το επιβεβαιώνει και σήμερα με τη μείωση των εισακτέων και τη δημιουργία πελατείας για τους φίλους σας των κολλεγίων, γιατί τους μαθητές και τους φοιτητές ως πελάτες τους βλέπετε μόνο.

Άκουσα πολλές φορές να επαναλαμβάνετε ότι ήταν προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Πραγματικά είχατε υποσχεθεί στις ελληνικές οικογένειες ότι θα ορθώσετε τείχη στα πανεπιστήμια προκειμένου να μην μπορέσουν να εισαχθούν τα παιδιά τους; Αυτή ήταν η προεκλογική σας δέσμευση;

Σας ακούω να μιλάτε διαρκώς για την ασφάλεια. 23 Σεπτεμβρίου του 2013, Υπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης. Κατάργηση χιλίων τριακοσίων σαράντα εννέα οργανικών και προσωπικών θέσεων μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου διοικητικού προσωπικού των πανεπιστημίων, μεταξύ των οποίων και φύλακες. Όταν το '13 συμφωνούσατε με την κατάργηση των θέσεων για τη φύλαξη στα πανεπιστήμια δεν σας ένοιαζε, δεν υπήρχε ανομία στα πανεπιστήμια;

Λέτε ότι γνωρίζετε τις πραγματικές ανάγκες των πανεπιστημίων. Από τότε έχετε να επισκεφθείτε ελληνικό πανεπιστήμιο; Διότι όλοι είστε ειδήμονες, όλοι γνωρίζετε τι συμβαίνει στα πανεπιστήμια και αναρωτιέμαι αν τα έχει επισκεφτεί κάποιος από εσάς πρόσφατα, αν έχει δει τις εγκαταστάσεις στις οποίες κάνουν μάθημα οι φοιτητές. Γνωρίζετε ότι λειτουργούν τμήματα με ελάχιστα μέλη ΔΕΠ και επιβιώνουν χάρη σε καθηγητές οι οποίοι εργάζονται με μπλοκάκι και ανανεώνουν τις συμβάσεις τους κάθε έξι μήνες; Αυτά δεν είναι πραγματικά προβλήματα;

Εγώ πέρασα στη Νομική Αθηνών το 2001. Δεν αισθάνθηκα ποτέ να απειλείται η ζωή μου. Η συνάδελφος πριν ανέφερε για αίθουσες που παρασκευάζονταν μολότοφ. Εγώ πραγματικά δεν είδα κάτι τέτοιο. Για το μόνο που ανησυχούσα ήταν μη μου πέσει κανένας σοβάς στο κεφάλι, μην πέσει κανένα παράθυρο την ώρα που παρακολουθούσαμε το μάθημα.

Η Νομική Σχολή Αθηνών βελτίωσε τις εγκαταστάσεις της, αλλά η ίδια κατάσταση επικρατεί ακόμα και σήμερα σε δεκάδες πανεπιστημιακά ιδρύματα. Αυτό δεν το θεωρείτε προτεραιότητα εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

Έχετε μια μακρά παράδοση στον χώρο της παιδείας, να καταργείτε και να καταστρέφετε. Δεν μπορείτε να δημιουργήσετε, δεν έχετε τις ικανότητες, δεν έχετε τις δυνατότητες. Μας το έχετε αποδείξει και στο παρελθόν.

Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε στην Στερεά Ελλάδα το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» με την κατάργηση του Πανεπιστημίου της Στερεάς Ελλάδας. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την πρόσφατη απόφαση της CEO του Υπουργείου Παιδείας Α.Ε. για την κατάργηση τριάντα έξι τμημάτων σε όλη την Ελλάδα, τέσσερα εκ των οποίων στη Στερεά Ελλάδα και ένα στη Λαμία, αυτό της λογοθεραπείας.

Άκουσα πολλές φορές και τη λέξη «μεταρρύθμιση». Άκουσα και τον Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Δήμα χθες να μιλά για μεταρρύθμιση. Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, καταλαβαίνω ότι αυτό το νομοσχέδιο σας μοιάζει μεταρρύθμιση. Αλλά να δούμε τι σημαίνει πραγματικά μεταρρύθμιση. Θα έρθω στο special report του ΣΕΒ -όχι κάποιου άλλου οργανισμού- της 17ης Φεβρουαρίου 2020 με θέμα «Πώς θα πάμε από το brain drain στο brain gain». Τι αναφέρει ο ΣΕΒ; «Στην αντιμετώπιση του brain drain τόσο με την ανάσχεση των εκροών επιστημονικού δυναμικού, όσο και για την επιστροφή των επιστημόνων του εξωτερικού συμβάλλει το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας», το ΕΛΙΔΕΚ. Ιδρύθηκε το 2016 με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα και Υφυπουργό τον Κώστα Φωτάκη το ΕΛΙΔΕΚ που αναφέρει ο ΣΕΒ. «Μέσω των υποτροφιών και επιχορηγήσεων που παρέχει για τη διεξαγωγή ερευνητικών δραστηριοτήτων και των τεχνολογικών εφαρμογών στην Ελλάδα βάσει των πρώτων αξιολογήσεων

από τα δύο πρώτα χρόνια λειτουργίας φαίνεται ότι το εγχείρημα απέδωσε καρπούς, καθώς οι μισοί δικαιούχοι, το 45% των υποψηφίων διδασκόντων, και το 49% των μεταδιδασκόντων δήλωσαν ότι θα έφευγαν από τη χώρα αν δεν λάμβαναν την υποτροφία του ΕΛΙΔΕΚ».

Αυτό, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας είναι μεταρρύθμιση. Δεν είναι μεταρρύθμιση να προγραμματίζετε χίλιες νέες ρουσφετολογικές προσλήψεις ειδικών φρουρών για τα πανεπιστήμια. Δεν είναι αυτό μεταρρύθμιση. Δείτε. Διαβάστε τι λέει ο ΣΕΒ και προσπαθήστε να αντιληφθείτε τι σημαίνει μεταρρύθμιση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σαρακιώτη για τη διαχείριση του χρόνου.

Τον λόγο στη συνέχεια θα πάρει ο κ. Μιλτιάδης Χρυσομάλλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Χρυσομάλλη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρατηρώ την τελευταία ώρα να γίνεται προσπάθεια να μεταποπιστεί η συζήτηση για το νομοσχέδιο παιδείας στο να μιλήσουμε για την Αστυνομία. Άκουσα πολλούς συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στις τελευταίες τους τοποθετήσεις. Εν συντομία, αν εκτιμά ο ΣΥΡΙΖΑ ότι επί των ημερών μας η Αστυνομία θα λειτουργεί ως ταξί να πηγαίνει τον «Ρουβίκωνα» από τη Βουλή στα Εξάρχεια, μετά την επίθεση του «Ρουβίκωνα» στη Βουλή ή ότι θα παρατηρεί τους μπαχαλάκηδες μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια να τα σπάνε και να μην κάνει τίποτα, να ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, ότι είναι λάθος η εκτίμησή σας. Δεν πρόκειται ποτέ να γίνει αυτό επί των ημερών μας.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο, ξέραμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι για σας η αριστεία είναι ρετινιά. Με τα επιχειρήματα που ακούσαμε αυτές τις δύο μέρες όσον αφορά στο νομοσχέδιο παιδείας -φτάσατε να πείτε μέχρι και ότι οι προκηρύξεις κατά καθηγητών είναι επιχειρήματα- πλέον πιστεύω ότι εσείς στην Αριστερά την ασυδοσία στα πανεπιστήμια τη θεωρείτε ευλογία. Μόνο αυτό μπορώ να κατανοήσω. Σας ακούμε μέρες τώρα να καλείτε σε πανστρατιά και αγώνα στα πεζοδρόμια κατά του νομοσχεδίου γιατί καταπατά δήθεν τις ελευθερίες της ακαδημαϊκής κοινότητας και των φοιτητών, γιατί δήθεν στέλνει τους μαθητές στην αγκαλιά της ιδιωτικής εκπαίδευσης απαιτώντας ελεύθερη εισαγωγή στα πανεπιστήμια χωρίς ακαδημαϊκές προϋποθέσεις, χωρίς καμμία αξιοκρατία και βέβαια χωρίς καμμία αξιολόγηση. Ψιλά γράμματα για σας άλλωστε η απομολόγηση και η διασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων σπουδών στους φοιτητές μας. Έφτασε μάλιστα στο σημείο ο Πρόεδρός σας, κ. Τσίπρας, σήμερα στην Ολομέλεια νωρίτερα να ζητήσει -άκουσον άκουσον!- για λόγους δημοκρατίας και επειδή δεν μπορούν οι «ημιππισιρικάδες», τα δικά σας παιδιά όπως είχατε πει, να διαδηλώσουν και να τα σπάνε χωρίς υγειονομικό κίνδυνο, να αναβληθεί η συζήτηση για το νομοσχέδιο. Πόσος λαϊκισμός πια;

Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, κύριε Τσίπρα και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σημαίνει διεξοδική συζήτηση στη Βουλή. Δεν σημαίνει επαναστατική γυμναστική. Αν ένα νομοσχέδιο δεν είναι καλό και η κοινωνία δεν το θέλει, θα καταψηφίσει την κυβέρνηση όταν έρθουν οι εκλογές. Αυτό σημαίνει Δημοκρατία. Δεν έχετε ακόμα καταλάβει ότι ούτε η ίδια σας η βάση δεν σας στηρίζει πια σε αυτές τις ανεκδιήγητες επιλογές σας που μόνο στόχο έχουν να στηρίζουν την «κουτσό» αντιπολιτευτική σας στρατηγική και τους τακτικισμούς σας και βέβαια να καλύψουν τα δικά σας παιδιά που λυμάνονται με τις παράνομες συμπεριφορές τους τα πανεπιστήμια, καταστρέφοντας δημόσια περιουσία, τρομοκρατώντας καθηγητές και μετατρέποντας χώρους ακαδημαϊκής έρευνας σε πεδία μάχης.

Δυστυχώς επιστρέψατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στις καλές παλιές σας διχαστικές τακτικές και τη δημιουργία διπλών, ελπίζοντας με αφορμή τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας να αναστηθείτε αντιπολιτευτικά. Ξεχνάτε όμως ότι τα δείγματα της πολιτικής σας τα έχει μάθει και τα ξέρει πλέον καλά η κοινωνία και δεν «τσιμπάει». Λέτε ότι θυσιάζεται η ακαδημαϊκή

ελευθερία προς όφελος της ασφάλειας και διαρρηγγύνετε τα ιμάτιά σας ότι η Κυβέρνηση υλοποιεί την οργουελική της φαντασίωση φέρνοντας την αστυνόμευση, την ελεγχόμενη είσοδο, τις κάμερες ασφαλείας.

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τις προεκλογικές της δεσμεύσεις υλοποιεί η Κυβέρνηση και τιμεί την εντολή που της δόθηκε στις τελευταίες εκλογές. Μάλλον έχετε μπερδέψει τι είναι ακαδημαϊκή ελευθερία. Για σας ακαδημαϊκή ελευθερία σημαίνει ασυδοσία, σημαίνει «μπάστε, σκύλοι, αλέστε», σημαίνει «σπάστε ελεύθερα», σημαίνει «προπηλακίστε καθηγητές και καλεσμένους ομιλητές». Σημαίνει «χτυπήστε όποιους φοιτητές έχουν αντίθετη άποψη», σημαίνει «χρησιμοποιήστε το πανεπιστήμιο» για κάθε παράνομη ενέργεια που μπορεί να βαφτιστεί στη δική σας ιδεολογία ως ελευθερία λόγου.

Λοιπόν, να ξέρετε ότι αυτά τελειώνουν πλέον οριστικά στα ελληνικά πανεπιστήμια και εξασφαλίζουμε σε αυτά την αυτονόητη ακαδημαϊκή ελευθερία που τους έχουν στερήσει οι «μπαχαλάκηδες» εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Διότι ακαδημαϊκή ελευθερία για όλους εμάς που σπουδάσαμε στα ελληνικά πανεπιστήμια, κάναμε έρευνα και ολοκληρώσαμε τις μεταπτυχιακές και διδακτορικές μας σπουδές σε αυτά είναι η ελευθερία της απόλυτης έκφρασης, γνώμης και άσκησης κριτικής από όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, χωρίς τον φόβο του ασυνείδητου προπηλακισμού. Είναι η ελεύθερη προαγωγή και μετάδοση πανεπιστημιακής γνώσης μέσα από την ακαδημαϊκή διδασκαλία και την επιστημονική έρευνα χωρίς εξωγενείς παρεμβάσεις, καταστροφές και παρεμπόδιση. Ψιλά γράμματα προφανώς αυτά για σας και για την εκλογική πελατεία του 3%, την οποία υποστηρίζετε συνεχώς.

Είναι βέβαια χαρακτηριστικό ότι ενώ αναγνωρίζετε -το είπε και ο κ. Τσίπρας χθες στη χθεσινή του συνέντευξη- ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στο πανεπιστήμια και ειδικά σε κάποιες σχολές στο κέντρο όπου έχουμε κατ' εξακολούθηση παραβατική συμπεριφορά εξωπανεπιστημιακών στοιχείων, δεν προτείνετε κάποια λύση γι' αυτό. Δεν λέτε πώς μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε. Δεν θέλετε την ελεγχόμενη είσοδο, δεν θέλετε τη φύλαξη, δεν θέλετε την πανεπιστημιακή αστυνόμευση, δεν θέλετε την τοποθέτηση καμερών ασφαλείας. Θέλετε κάτι; Προφανώς όχι. Ηρεμήστε όμως και μην ανησυχείτε, γιατί η Κυβέρνηση δεν πρόκειται ούτε να καταλύσει το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, ούτε βέβαια τις συνταγματικά κατοχυρωμένες ελευθερίες. Αντίθετα, με αυτό το νομοσχέδιο τις υπερασπίζεται απόλυτα απέναντι σε οποιονδήποτε πιστεύει ότι μπορεί ατιμώρητα να καταστρέφει, να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή και την ασφάλεια φοιτητών και καθηγητών στο όνομα των ιδεοληψιών του.

Όσον αφορά στο ζήτημα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, θέλω να σας κάνω μια ερώτηση, κυρίες και κύριοι Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το να εισάγεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ένας υποψήφιος με βαθμό κάτω από «10» είναι φυσιολογικό και ενισχύει την ποιότητα της εκπαίδευσης για σας; Μήπως θέλετε να καταργήσουμε τις πανελλήνιες εξετάσεις; Γιατί δεν το λέτε ευθαρσώς; Σας προβληματίζει -λέτε- η επιλογή από τα ίδια τα πανεπιστήμια του μαθήματος που θα έχει ενισχυμένη βαρύτητα για την εισαγωγή. Δεν θέλετε τα πανεπιστήμιά μας να έχουν λόγο και ελευθερία στην εισαγωγή των υποψηφίων; Αυτονομία αλλά καρτ, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ;

Είναι ξεκάθαρο ότι εσείς επιθυμείτε την ισοπέδωση προς τα κάτω με τη διάλυση όλων εκείνων των ποιοτικών χαρακτηριστικών που ενισχύει η άμιλλα και ο αγώνας για την αριστεία, ενώ εμείς στη Νέα Δημοκρατία στηρίζουμε την αριστεία και τον αγώνα θετικής διάκρισης ως μιάνα κοινωνικής κινητικότητας και ανέλιξης, ως το μέσο για την κατάλυση των ταξικών ανισοτήτων, για τις οποίες δήθεν τόσο κόπτεστε εσείς της Αριστεράς.

Την άποψη αυτή -ξέρετε- δεν τη διατυπώσαμε πρώτοι εμείς, αλλά ένας από τους μεγαλύτερους φιλόσοφους και κοινωνιολόγους του 20^{ου} αιώνα ο οποίος μάλιστα τοποθετούσε τον εαυτό του στην άκρη Αριστερά. Είναι ο Πιερ Μπουρντιέ που τόσο εξύμνησε ο κ. Φάμελλος νωρίτερα. Θα σας συμβούλευα να τον δώσετε στη νεολαία σας να τον αναλύσει περισσότερο και να τον διαβάσει.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τις ρυθμίσεις για τους αιώνιους φοιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο την ανοχή σας, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, όχι. Κλείστε. Θα είμαι αυστηρότατος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Χωρίς εκπλήξεις, χωρίς αιφνιδιασμούς βάζουμε τέλος στην κατάχρηση του χρόνου σπουδών και δίνουμε τη δυνατότητα σε όσους καθυστέρησαν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους να το κάνουν με άπλετο χρόνο και με τη δυνατότητα να λάβουν κι άλλη παράταση, αν αυτή απαιτείται για λόγους εργασίας ή υγείας. Άλλωστε, τα στοιχεία λένε την αλήθεια. Σχεδόν το 30% των φοιτητών δεν αποφοιτά ποτέ, επιβαρύνοντας τα ιδρύματα στον εκπαιδευτικό προγραμματισμό και τον προϋπολογισμό τους.

Αν κόπτεστε πραγματικά για τους αιώνιους φοιτητές και όντως θέλετε να συνεχίσουν τις σπουδές τους ακόμα και μετά από κάποια έτη σπουδών, κάντε μία πρόταση, αν θέλετε, για να ξεπεράσουμε τις συνταγματικές αγκυλώσεις και να μπορούν να στηρίζουν οι ίδιοι τις σπουδές τους, διότι γίνεται συνταγματική κατάχρηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Δεν σας διέκοψα, κύριε Μπουρνού.

Καταχράται η συνταγματική λογική, όταν επ' αόριστον ο Έλληνας φορολογούμενος πληρώνει τον αιώνιο φοιτητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό κλείστε, κύριε Χρυσομάλλη. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Δεν ισχύει αυτό που λέτε, κύριε συνάδελφε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κύριε Χρυσομάλλη. Μη διακόπτετε. Δεν μπορώ να σας δώσω άλλον χρόνο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Δεν διακόπτω, κύριε Πρόεδρε, με διακόπτουν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, όμως, με μία τελευταία πρόταση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Προφανώς, όμως, ούτε αυτό θα κάνετε, γιατί το μόνο που σας ανησυχεί ως προς τους αιώνιους φοιτητές και φοβάστε ότι με την κατάργησή τους μπορεί να συμβεί είναι μη χαθεί η δυνατότητα και δεν βρείτε τον επόμενο Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ. Νομίζω ότι μέχρι εκεί ανησυχείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε θερμά, κύριε Χρυσομάλλη.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, την κ. Κεραμέως, τον κ. Συρίγο, την κ. Μακρή, γιατί αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο είναι η επανάσταση του αυτοδημιού, είναι κάτι που από τα φοιτητικά μου χρόνια λέγαμε πόσο αναγκαίο και επιβεβλημένο είναι. Προφανώς το στηρίζω και το υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μέχρι να έρθει στο Βήμα ο κ. Σπίρτζης, παρακαλώ όλους για τους εξής: Είναι περίπου τριάντα συνάδελφοι που πρέπει να μιλήσουν απόψε, μέχρι τον αριθμό «120», που είναι ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός. Όπως υπολογίζουμε τον χρόνο, μιλάμε για τέσσερις ώρες, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει να τελειώσουμε στη 1.00'. Επειδή κανείς δεν έχει το δικαίωμα να καταχράται τον χρόνο του οποιουδήποτε συναδέλφου, θα παρακαλούσα θερμά να τηρείτε τον χρόνο. Δεν θα υπάρχει καμμία ανοχή. Επτά λεπτά είναι ο χρόνος που έχετε. Στο έκτο λεπτό ειδοποιείστε με το κουδούνι, οπότε και θα πηγαίνετε στην τελευταία σελίδα και θα ολοκληρώνετε. Αυτό είναι κάτι που επαναλαμβάνω συνεχώς. Υπήρξε και η ενδιάμεση διακοπή.

Ορίστε, κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι κρίμα που έφυγε ο Υπουργός κ. Οικονόμου. Ήμουν εκεί την ώρα που επιχειρήθηκε να ανοίξει βίαια όχι μία λωρίδα που ήταν ανοιχτή, αλλά οι τρεις λωρίδες μεταξύ συγκεντρωμένων φοιτητές που τους «πάστωσαν» τα ΜΑΤ μετά τον «ΔΡΟΜΟ» (;), μετά την υπηρεσία «ΔΡΟΜΟ» (;) πάνω στο πεζοδρόμιο.

Κυρία Υπουργέ, είναι πραγματικά δική μου παράκληση να προ-

σπαθήσετε να μη φέρεστε έτσι στους φοιτητές. Είναι κρίμα που έφυγε ο κύριος Υπουργός, γιατί δεν μας είπε ότι αυτοί οι φοιτητές, οι πενήντα, όπως μας ενημέρωσε, οι περισσότεροι από αυτούς πιάστηκαν στον σταθμό της Ομόνοιας. Θα δούμε.

Αξιότιμοι και αγαπητοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας, στην Ελλάδα, η ελευθερία της σκέψης, η ελευθερία του πνεύματος, η δημοκρατική ψυχή του ελληνικού λαού, η δημοκρατική λειτουργία, η συνείδηση κάθε πολίτη είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το πανεπιστήμιο και ως προς την ουσία του και ως προς τη σημειολογία του. Είναι προφανές ότι όλοι έχουμε την πορεία μας, τις εμπειρίες μας και τα βιώματά μας και από εκεί διαμορφώνουμε και τις θέσεις μας, αλλά και τη στάση ζωής μας.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας μεταφέρω τα δικά μου βιώματα, γιατί είναι σε πλήρη αντιστοιχία με όσα λέτε, αλλά και με όσα περιλαμβάνονται στην επιχειρούμενη αντικειμενική και αντιδημοκρατική μεταρρύθμιση.

Επίσης, θα σας παρακαλούσα να μας ακούσετε, γιατί έχετε κατεβάσει ρολά. Όλη η πανεπιστημιακή κοινότητα, επιπροσθέτως οι αστυνομικοί και όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, πλην ενός, σας λένε να μην το κάνετε. Εσείς, όμως προχωράτε και δημιουργείτε μία εικόνα για το ελληνικό πανεπιστήμιο που μας θίγει όλους. Πρώτα και κύρια θίγει τους πρυτάνεις που τους παρουσιάζετε σαν «ανθρωπάκια», τους καθηγητές, τους φοιτητές, όσους φοίτησαν στα ελληνικά ιδρύματα, αλλά και τους συντρόφους τους από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, που ήμασταν μαζί στα πανεπιστήμια. Και αυτούς τους θίγεται. Δεν το σκέφτεστε αυτό; Θίγεται, βέβαια, και τους ανθρώπους που είναι στο εξωτερικό και έχουν τιμήσει και τη χώρα μας και τον λαό μας.

Όμως, δεν χρειάζεται να πάτε μακριά. Μπορείτε να κοιτάξετε και εδώ, μέσα στην Αθήνα. Είναι η κ. Παπακώστα που τελείωσε τη Νομική Σχολή στο ΑΠΘ το 1992 απ' ό,τι είδα. Επίσης, ο Νίκος Φίλης που τελείωσε τη Νομική, αλλά και ο Γιάννης ο Βρούτσος, με τον οποίο δεν έχω καλές σχέσεις από τότε που ήμουν Πρόεδρος στο ΤΕΕ. Απορώ που έλεγε -στον κ. Σκουρλέτη κιόλας!- ότι δέχθηκε «bullying» από τον κ. Σκουρλέτη. Πού να τον βρει ο κ. Σκουρλέτης; Έβλεπε κανείς τον κ. Βρούτση ως Υπουργό Εργασίας; Βία ασκούσαν οι πολιτικές του κ. Βρούτση, όταν πετούσαν έξω μηχανικούς, δικηγόρους και τα παιδιά τους, επειδή δεν είχαν τότε πληρωμένες τις ασφαλιστικές εισφορές. Τα ξεχάσατε; Αυτό ήταν βία.

Επίσης, είναι εδώ πιο ψηλά απ' ό,τι βλέπω ο κ. Σκουρλέτης, ο κ. Μουζάλας, ο Κώστας Σκανδαλίδης που ήταν στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο, ο Θανάσης Παφίλης στη Νομική και εγώ στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Μάλιστα, έγινε και ιδιαίτερη αναφορά από τον κ. Συρίγο για το Τμήμα Ηλεκτρολόγων. Όλοι εμείς, λοιπόν, σύμφωνα με την εικόνα που παρουσιάζετε για το ελληνικό πανεπιστήμιο, μετείχαμε ή έστω ανεχόμασταν το παρεμπόριο, την κατασκευή μολότοφ, τη διακίνηση ναρκωτικών. Για όνομα του Θεού! Ντροπή, δηλαδή! Ντροπή, κύριε Συρίγο! Ξέρετε ότι σας εκτιμώ πάρα πολύ. Ντροπή, ντροπή!

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι όλοι εμείς συμμετείχαμε ή ανεχόμασταν όλα αυτά τα φαινόμενα. Πώς πάτε να αντιμετωπίσετε αυτά τα γεγονότα; Αν είναι, λοιπόν, τόσο γενικευμένα σε όλα τα ΑΕΙ της χώρας, εσείς πάτε με βία και με καταστολή να τα αντιμετωπίσετε;

Ας κάνουμε, λοιπόν, ένα άλμα στο μέλλον. Φτιάχνετε ένα ακόμη σώμα «πραιτοριανών» της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όπως είναι το Σώμα που κάνατε με τους μοτοσυκλετιστές, όπως είναι ο «ΔΡΟΜΟΣ» (;), όπως είναι η Αστυνομία των μέσων μαζικής μεταφοράς, κι άλλο ένα Σώμα «πραιτοριανών», της πανεπιστημιακής αστυνομίας, της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και ξεκινάει το έργο της. Άρα, κυρία Υπουργέ, τα παιδιά μας - εγώ έχω δύο παιδιά, το ένα είναι στη Β' λυκείου και ένα στη Β' γυμνασίου- θα πηγαίνουν στο κυλικείο της σχολής τους, στις αίθουσες, στους διαδρόμους και θα αντικρίζουν ομάδες αστυνομικών με ειδική στολή, γκλομπ, όπως είπατε, σπρέι και άλλα μέσα, αλλά δεν θα έχουν όπλο.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας κάνω και μερικές ερωτήσεις: Θα μπορούν αυτοί οι αστυνομικοί να είναι με πολιτικά μέσα στο πανεπιστήμιο; Έχετε προβλέψει να έχουν διακριτικά οι αστυνομικοί, που τα κατήγγιζε ο συγχωρεμένος Μητσοτάκης, για να

ξέρουμε ποιο είναι; Όχι, βέβαια! Έχετε τις κάμερες για να δείχνετε ό,τι θέλετε!

Εσείς δεν έχετε ακούσει τίποτα όλο αυτό τον καιρό για τη δράση των ακροδεξιών ομάδων μέσα στην Αστυνομία και των νέων σωμάτων της Αστυνομίας που ιδρύετε. Πιστεύετε ότι στη χώρα μας έχουμε κατακτήσει μια δημοκρατική στη λειτουργία της Αστυνομία που έχει αποβάλει τα ακροδεξιά στοιχεία; Με δύο λόγια, θέλετε ο αστυνομικός που διέλυσε την ανθοδέσμη μνήμης στον Αλέξη Γρηγορόπουλο να είναι μέσα στο πανεπιστήμιο και να παρακολουθεί τους φοιτητές, τα παιδιά μας; Σοβαρά μιλάτε; Τους αστυνομικούς που μπήκαν στο σπίτι του κ. Ινδαρέ; Τους αστυνομικούς που χτυπούσαν μπροστά στα μάτια την οικογένεια του κ. Κατή και παρενοχλούσαν σεξουαλικά φοιτήτρια στην Πατησίων; Συγχαρητήρια!

Πάρτε, λοιπόν, τα ενδεικτικά περιστατικά αστυνομικής βίας - ένας τόμος είναι, αυτά που έδειξαν τα μέσα και όχι αυτά που πραγματικά έχουν γίνει- για να καταλάβετε τι πάτε να κάνετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάρτε κι άλλον έναν τόμο γι' αυτά που δεν κάνει η Αστυνομία και έπρεπε να κάνει και αφορούν τη βαρύνουσα εγκληματικότητα και το οργανωμένο έγκλημα και βλέπουμε να αδειάζουν καλίσκοφ κάθε εβδομάδα στους δρόμους και τις πλατείες της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα διαβάσω μία παράγραφο απ' αυτό το βιβλίο -θέλω να σας το βγάλω φωτοτυπία να το έχετε- που τιτλοφορείται «Η Ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας» του 1976 του Κωνσταντίνου Καλλιάνη. «Η λαϊκή κυριαρχία, το δόγμα της πλειοψηφίας και η εξασφάλιση του διαλόγου δεν αρκούν. Για να υπάρχει ολοκλήρωση της πολιτικής δημοκρατίας είναι απαραίτητο να προστατεύονται οι ατομικές ελευθερίες, τα ατομικά ή ανθρώπινα δικαιώματα».

Έχει και ολόκληρη ανάλυση ο άνθρωπος από κάτω, αλλά αυτό ήταν με τη Νέα Δημοκρατία του Κωνσταντίνου Καραμανλή, όχι του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Σπίρτζη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Στα εννέα λεπτά θα κλείσω, όπως αντιμετωπίσατε και τον συνάδελφο που είναι και μηχανικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, δεν θα κανονίσετε εσείς. Δεν έχετε άλλο τον λόγο. Κλείστε με μία τελευταία πρόταση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ για την ίδια αντιμετώπιση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η μεταχείριση είναι προς όλους, όπως και οι υποδείξεις είναι προς όλους. Και τον προηγούμενο ομιλητή τον έκοψα, δεν τον άφησα να ολοκληρώσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή είμαι και μηχανικός και ήμουν και πρόεδρος του ΤΕΕ και κάνατε αυτό που τίμησε και ο προηγούμενος Βουλευτής, ο μηχανικός, που μίλησε, την αριστεία, να μας ισοτιμήσετε με τους τριετούς απόφοιτους των ΙΕΚ.

Κυρία Υπουργέ, εκτός από το κλαδικό θέμα, εκτός από την ίση μεταχείριση, υπάρχει και η ασφάλεια του πολίτη, η ασφάλεια των κατασκευών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ

θερμά. Σεβαστείτε το Προεδρείο και κυρίως τους συναδέλφους σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι. Τελειώσατε.

Ευχαριστούμε πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ τον Πρόεδρο που τηρεί, όπως και η Κυβέρνηση, ανισότητες με τον τρόπο που ασκεί το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει, κύριε Σπίρτζη. Καταθέστε μομφή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Δεν θα περάσει, κυρία Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο, είτε θέλετε είτε δεν θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κρατώ τους επαίνους από τον κ. Σπίρτζη, αλλά νομίζω ότι μόνο του τα λέει, δεν τα λένε οι υπόλοιποι.

Κύριε Σπίρτζη, φθάσατε στα εννέα λεπτά και πρέπει να σας πω ότι κάποιος συνάδελφός σας και συνάδελφός μου θα μιλήσουν 1.15' μετά τα μεσάνυχτα! Προειδοποίησα και ήμουν δίκαιος προς όλες τις κατευθύνσεις. Δεν χρειάζεται να πω τίποτα άλλο.

Παρακαλώ τον κ. Κωτσό, τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει τον λόγο για επτά λεπτά.

Θα προειδοποιώ όλους αδιακρίτως και θα τελειώνουν στα επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μόνιμη επωδός της Μειοψηφίας, της Αντιπολίτευσης, τους τελευταίους τρεις μήνες, όποιο νομοσχέδιο και αν έρχεται, είναι ότι έρχεται σε άκυρη στιγμή, ότι είναι η περίοδος του κορωνοϊού, ότι δεν λειτουργεί το εμπόριο, δεν λειτουργούν τα σχολεία και, άρα, θα έπρεπε να έχει σταματήσει και η κοινοβουλευτική διαδικασία.

Να σταματήσει η κοινοβουλευτική διαδικασία, αλλά κατά την Αντιπολίτευση μπορούν να γίνονται πορείες, διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις.

Μέμφεται η Αντιπολίτευση την Κυβέρνηση ότι υπάρχει επιδείνωση του κορωνοϊού, αλλά από την άλλη πλευρά ο πρώην Πρωθυπουργός λέει ότι δέχεται το ρίσκο να υπάρξει διασπορά του κορωνοϊού μέσω των διαδηλώσεων. Και, βεβαίως, ένωσε και την ανάγκη να έρθει σήμερα να κάνει διορθωτικές δηλώσεις ή να απολογηθεί γι' αυτή του τη δήλωση.

Αν μη τι άλλο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά δεν συνιστούν οξύμωρο; Δεν είναι αλληλοσυγκρουόμενες αυτές οι θέσεις και οι απόψεις και αυτοαναιρούμενες;

Να συμφωνήσουμε, κατ' αρχάς, ότι πρωταρχικό μέλημα για την πολιτεία μας είναι η εκπαίδευση, η νέα γενιά, η ανόρθωσή της και η αναβάθμισή της. Βεβαίως, ευκαίω θα ήταν να υπάρχει εθνική συνεννόηση επ' αυτού, ώστε να μπορούσαμε να διαμορφώσουμε εθνική πολιτική για την εκπαιδευτική διαδικασία. Όμως, η έλλειψη συνεννόησης ή, αν θέλετε, η διαφορετική πολιτική προσέγγιση, η διαφορετική οπτική γωνία, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να συνιστά αδράνεια και απραξία. Είναι βέβαιο ότι η σημερινή συζήτηση είναι κυρίαρχα ιδεολογικοπολιτική. Υπάρχουν ιδεολογικοπολιτικές εκτιμήσεις, διαφορετικές προσεγγίσεις, γίνεται μία μάχη ιδεών. Στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα, το ξέρετε καλύτερα από μένα.

Φαντάζομαι, όμως, ότι όλοι συμφωνούμε πως η εκπαίδευση είναι κυρίαρχος μοχλός κοινωνικής κινητικότητας και ιδιαίτερα για μας που προερχόμαστε από τις λαϊκές τάξεις, από τα λαϊκά κοινωνικά στρώματα, όνειρο ζωής. Για τη μικρομεσαία οικογένεια -και κυρίως της επαρχίας- το να σπουδάσει το παιδί, το να ανέβει επίπεδο είναι πραγματικά όνειρο ζωής και έχει επενδύσει πάνω σ' αυτό το όνειρο ζωής και ελπίδες και χρήματα και προσπάθειες. Όμως, είναι όνειρο ζωής να περάσει απλά και μόνο σε μία σχολή, όποια και αν είναι αυτή, όπου κι αν είναι αυτή και με όποιον βαθμό κι αν είναι αυτό;

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι για όλους τους μαθητές; Υπήρξε μία άποψη που κατατέθηκε από τη Μειοψηφία ότι σε κάποιες σχολές θα μπορούσε να υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση. Μάλιστα, είναι, λέει, λίγο νεφελώδης έτσι όπως είναι διατυπωμένο, θα μπορούσε κάθε χρονιά να

αλλάζει ή να διαμορφώνεται αυτό.

Όμως, κυβερνήσατε, συνάδελφοι. Γιατί δεν το πράξατε; Γιατί δεν το κάνατε πολιτική πρακτική αυτό; Βλέπετε ότι η παρούσα Κυβέρνηση, ό,τι είπε προεκλογικά έρχεται και σε σύντομο χρονικό διάστημα το κάνει πράξη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και με αυτόν τον νόμο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Και με αυτόν τον νόμο!

Ξέρετε, η πολιτική σας παρθενία -το έχω πει κι άλλη φορά- απωλέσθη από την ώρα που κυβερνήσατε. Το περίφημο «αριστερό αφήγημα» κατέρρευσε, διότι αποδείξατε στην πράξη τι λέγατε πριν, τι κάνατε όταν κυβερνήσατε και κυρίως τι εννοούσατε. Δεν μπορεί όταν είμαστε στην Αντιπολίτευση να λέμε ό,τι ακούγεται όμορφο στον λαό, αλλά όταν ερχόμαστε στην κυβέρνηση να πράττουμε τελείως διαφορετικά.

Να συμφωνήσουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει αξιολόγηση της εισόδου στα πανεπιστήμια των μαθητών; Να συμφωνήσουν ότι εκεί θα πρέπει να υπάρχει ένα κατώτατο κατώφλι εισαγωγής στα πανεπιστήμια; Νομίζω ότι και ο κ. Φίλης είπε ότι με «1», με «2» ή με «3» είναι ελάχιστοι οι φοιτητές που περνάνε στα πανεπιστήμια. Θα θεωρήσω, δηλαδή, ότι αποδέχεστε ότι αυτοί δεν πρέπει να μπαίνουν στα πανεπιστήμια.

Αν μη τι άλλο, δεν είναι και λογικό, συνάδελφοι, να μη μπορεί ένας μαθητής να πάει από τη δεύτερα στην τρίτη λυκείου χωρίς να έχει έναν κατώτατο βαθμό, αλλά στο πανεπιστήμιο να μπαίνει με όποιο βαθμό και αν είναι. Προστατεύουμε έτσι τα λαϊκά στρώματα, όπως ειπώθηκε από κάποιον συνάδελφο που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί κυρίαρχα -κατά την άποψή του, γιατί δεν είναι έτσι- τα λαϊκά στρώματα; Και τι ειπώθηκε; Κόβετε, λέει, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Μα, τέτοια υποτίμηση στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών; Και προσέξτε τη δικαιολογία: Δεν έχουν, λέει, χρήματα να πληρώνουν τα φροντιστήρια για να περάσουν σε σχολές περιωπής.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει το επιχείρημα ή η λεκτική, αν θέλετε, ότι όλο αυτό γίνεται για να ευνοηθούν τα ιδιωτικά κολλέγια. Μα, αν τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων δεν έχουν χρήματα για τα φροντιστήρια, θα έχουν χρήματα για τα κολλέγια; Δεν είναι οξύμωρο αυτό που χρησιμοποιείτε και αυτοαναιρούμενο;

Εν πάση περιπτώσει, το όνειρο των λαϊκών οικογενειών είναι τα παιδιά τους να περάσουν σε σχολές που έχουν αντίκρισμα και στην αγορά εργασίας, γιατί μέσα από την κοινωνική κινητικότητα επιδιώκουν καλύτερη ποιότητα ζωής, κοινωνική και οικονομική άνοδο. Πιστεύει κανείς ότι περνώντας σε μία σχολή με «0,6», με «1», με «2», με «3» ή με «5» επιτυγχάνεται αυτός ο σκοπός ή απλώς κοροϊδεύουμε επί της ουσίας αυτά τα παιδιά στη λογική ότι θα πάρουν το περίφημο χαρτί που θα τους ανοίξει την πόρτα για μία καλύτερη ζωή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιθυμούμε πανεπιστήμια παντού, ό,τι πανεπιστήμια κι αν είναι ή πανεπιστήμια που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών, στις απαιτήσεις των φοιτητών και στις απαιτήσεις της αγοράς και της οικονομίας;

Και, βέβαια, είναι δυνατόν κάποιος να είναι αέναα φοιτητής; Είναι δυνατόν να ξεκινά, για παράδειγμα, το 1975 και να αποφοιτά το 1998, δηλαδή δεκατρία, δεκαπέντε, είκοσι πέντε χρόνια μετά; Δεν πρέπει να υπάρχει ένα όριο σε αυτή τη διαδικασία που λειτουργεί και υπέρ της οικογένειας και υπέρ του ίδιου του φοιτητή, αλλά και υπέρ της ίδιας της κοινωνίας διότι επί της ουσίας τον έχει ανενεργό κοινωνικά, όντας αυτός αιώνιος φοιτητής; Και, βεβαίως, υπάρχει πρόβλεψη στο νομοσχέδιο για εκείνους τους φοιτητές που εργάζονται, που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ή που έχουν την οποιαδήποτε άλλη ιδιαιτερότητα.

Βέβαια, για την ασφάλεια στα πανεπιστήμια συμφωνούμε όλοι ότι υπάρχει θέμα. Υπάρχει διαφορετική πολιτική προσέγγιση για το πώς αντιμετωπίζεται. Εντάξει, να το δούμε. Όμως, το να κατηγορείται η Κυβέρνηση για δικτατορική αντιμετώπιση και για προσπάθεια αντιδημοκρατικής λειτουργίας στα πανεπιστήμια νομίζω ότι ξεπερνά κάθε λογική.

Και ειπώθηκε και το εξής και τελειώνω με αυτό κύριε Πρόεδρε. Στα πανεπιστήμια -λέει- υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ιδεών και γι' αυτό πάμε με την Αστυνομία για να την εμποδίσουμε. Στην

κοινωνία δεν υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ιδεών; Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι σήμερα στην ελληνική κοινωνία εμποδίζεται η ελεύθερη διακίνηση ιδεών; Και εδώ υπάρχει Αστυνομία.

Επώθηκε και το τελευταίο. Τα σχέδια αυτά -λέει- ανατρέπονται. Εύχομαι και ελπίζω να τα ανατρέψετε με τον ίδιο τρόπο που ανατρέψατε και τα μνημόνια με έναν νόμο και ένα άρθρο. Και ξέρετε γιατί σας το εύχομαι αυτό; Γιατί η ελληνική κοινωνία θέλει μια σταθερή διαδικασία στην εκπαιδευτική διαδικασία και απαιτεί από εμάς σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε θερμά.

Θα δώσω τον λόγο στην κυρία Υπουργό για δύο λεπτά, προκειμένου να τοποθετηθεί επί των τροπολογιών.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Θα είμαι πολύ σύντομη, κύριε Πρόεδρε.

Έχουν κατατεθεί δύο υπουργικές τροπολογίες, η μία την περασμένη εβδομάδα απλά δεν είχε δοθεί η ευκαιρία να τη συζητήσουμε. Όπως θα έχετε δει από την περασμένη εβδομάδα, προβλέπει ρυθμίσεις για απαλλαγή μισθωμάτων για τα κυλικεία των πανεπιστημίων, δυνατότητα παράτασης συμβάσεων μίσθωσης ακινήτων των πανεπιστημίων, ρυθμίσεις σχετικά με τα ψηφιακά απολυτήρια, μια σημαντική πρωτοβουλία από κοινού με το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Επίσης χρήση πόρων για τον εξοπλισμό και εργασίες για τις αίθουσες προσχολικής εκπαίδευσης, καθώς και ρυθμίσεις για την Εθνική Μονάδα Συντονισμού Erasmus + European Solidarity Corps. Αυτή είναι η τροπολογία της περασμένης εβδομάδος.

Έχει κατατεθεί άλλη μία τροπολογία που έχει ρυθμίσεις που προβλέπουν ανάμεσα σε άλλα επίτευση προθεσμιών για ζητήματα αιτήσεων εγγραφής και υποβολής σχετικών δικαιολογητικών για να εγγραφούν σε νηπιαγωγεία και δημοτικά. Γιατί γίνεται αυτό; Γιατί, όπως έχουμε δηλώσει πολλές φορές, η πρόθεσή μας είναι να γίνονται όλες οι διαδικασίες πολύ πιο νωρίς προκειμένου ακριβώς να μην φτάνουμε στην κατάσταση να προσλαμβάνουμε και αναπληρωτές την τελευταία στιγμή. Άρα όλα έρχονται πιο μπροστά και εκεί εντάσσεται και αυτή η ρύθμιση.

Επίσης υπάρχουν ρυθμίσεις σχετικά με ζητήματα μεταθέσεις εκπαιδευτικών που υπηρετούν με απόσπαση σε ελληνόγλωσσες μονάδες του εξωτερικού, ζητήματα αιτήσεων παράιτησης εκπαιδευτικών για λόγους υγείας και άλλους οικογενειακούς λόγους. Επίσης ρυθμίσεις για έναν πρόσφορο όρο του ΕΣΠΑ 2127 σχετικά με την σύσταση, συγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία ομάδων εργασίας.

Είμαι στη διάθεση της Βουλής, κύριε Πρόεδρε, για οποιεσδήποτε ερωτήσεις και θα τα συζητήσουμε και αύριο ούτως ή άλλως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Έχει ζητήσει για έναν λεπτό τον λόγο ο κ. Σκανδαλίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μια ερώτηση θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα ξανατοποθετηθείτε, κύριε Φίλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ερώτηση διευκρινιστική θέλω να κάνω για την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα δώσω μετά τον λόγο στον κ. Φίλη για να κάνει μία ερώτηση.

Ορίστε, κύριε Σκανδαλίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε ότι το Κίνημα Αλλαγής καταδικάζει κάθε μορφή βίας απ' όπου και εάν προέρχεται. Είναι σταθερή η θέση μας και πιστεύω ότι αυτή η κατάσταση δεν προάγει ποτέ ούτε τη δημοκρατία ούτε τον ουσιαστικό διάλογο. Ιδιαίτερα όταν αυτή η βία ενδύεται την «κρατική νομιμότητα», το πρόβλημα μεγαλώνει εξαιρετικά.

Είναι αδιανόητο δε, όταν σήμερα συζητάμε αυτό το συγκεκριμένο θέμα, να εμφανίζονται παρόμοια γεγονότα εναντίον Βουλευτού και εναντίον ανθρώπων που διαδηλώνουν. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη και οφείλει να ερευνηθεί και να αποδώσει τις ευθύνες σε αυτούς που προκάλεσαν τα επεισόδια. Δεν μπορεί ιδεολογικά και πολιτικά να συζητάμε αν η Αστυνομία μπο-

ρεί να είναι νόμιμη μέσα στα πανεπιστήμια και από την άλλη μεριά να υπάρχουν αυτά τα γεγονότα που αμαυρώνουν ουσιαστικά κάθε έννοια δημοκρατίας και σωστής λειτουργίας του θεσμού του κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκανδαλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Φίλης. Κάτι θέλετε να ρωτήσετε επί των τροπολογιών.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στην τροπολογία με αριθμό 744/64 στο άρθρο 5 αναφέρεστε στο Εθνικό Σύστημα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Κατάρτισης και Διά Βίου Μάθησης και βλέπω ότι υπάρχει εκχώρηση αρμοδιότητας πιστοποίησης από τον ΕΟΠ-ΠΕΠ σε άλλους ιδιωτικούς φορείς. Το καταλαβαίνω καλά; Είναι έτσι;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η ερώτηση ποια είναι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αυτό είναι; Το καταλαβαίνω καλά;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Στο άρθρο 5 είπατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ναι, στο άρθρο 5.

Και ποια είναι η σκοπιμότητα; Γιατί το κάνετε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τι ακριβώς για το άρθρο 5; Θέστε το ερώτημα για να απαντήσει η κυρία Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είπα ότι μιλάει για το Εθνικό Σύστημα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Κατάρτισης και Διά Βίου Μάθησης και αναφέρεται στον ΕΟΠΠΕΠ που είναι ο αρμόδιος φορέας να κάνει τις πιστοποιήσεις, όπου τώρα μπορεί να εκχωρεί την αρμοδιότητα αυτή σε άλλους φορείς. Αυτό είναι νέο στοιχείο. Έχουμε έναν δημόσιο φορέα που κάνει τις πιστοποιήσεις, τον ΕΟΠΠΕΠ, και τώρα πάμε σε ιδιωτικούς φορείς. Καλά το καταλαβαίνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, μπορείτε να απαντήσετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιφυλάσσομαι, κύριε Φίλη, να σας απαντήσω αναλυτικά. Πάντως νέο στοιχείο σχετικά με τη δυνατότητα πιστοποίησης, δηλαδή, ο ΕΟΠΠΕΠ να πιστοποιήσει ιδιωτικούς φορείς υπήρχε στο νομοσχέδιο σας θυμίζω. Στο νομοσχέδιο του Δεκεμβρίου υπήρξε ρύθμιση που προέβλεπε τη δυνατότητα για τον ΕΟΠΠΕΠ να πιστοποιήσει ιδιωτικούς φορείς για να πιστοποιήσουν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Αλλά θα επανέλθω και στο συγκεκριμένο ζήτημα που θέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η κ. Τζάκρη για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Δεξιά και εάν εγέρασε και άσπρισε το μαλλί της, δυστυχώς μήτε τον αυταρχισμό της άλλαξε, μήτε την κεφαλή της. Και έτσι σήμερα εδω πραγματικά δυστυχώς -θα έλεγα- κυρίες και κύριοι Βουλευτές παρακολουθούμε το ίδιο έργο από μία άλλη σκοπιά, από ένα άλλο Υπουργείο. Γιατί το έργο παραμένει το ίδιο, αλλά κάθε φορά αλλάζει το Υπουργείο.

Τι είναι επομένως αυτό το νομοσχέδιο που κατέθεσε εδώ η Υπουργός Παιδείας και ευαγγελίζεται μάλιστα ότι αποτελεί και μια μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Από τη μια πλευρά επομένως είναι η εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων στον χώρο της ιδιωτικής παιδείας, όπως βέβαια το ίδιο συνέβη και στον χώρο της της υγείας, όπως επίσης συνέβη και πρόκειται να συμβεί στον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης. Και από την άλλη βάζει όλους τους Έλληνες πολίτες να πληρώνουν ακόμα και για τα αυτονόητα αγαθά, ανεξαρτήτως βεβαίως και πέρα από τους φόρους και τις όποιες επιβαρύνσεις οι οποίες ούτως ή άλλως βαρύνουν τους Έλληνες πολίτες.

Η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κάθε ανθρώπου εφόσον έχει την επαρκή γνώση, είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο κοινωνικά δικαίωμα σε όλα τα σύγχρονα Συντάγματα των προηγμένων δημοκρατιών ανά τον κόσμο και μάλιστα δεν πρέπει να παρεμποδίζεται ούτε από εισοδηματικά ούτε από φυλετικά κριτήρια και άλλους περιορισμούς.

Εφόσον σε αυτό συμφωνούμε, το κρίσιμο ερώτημα που τίθεται είναι πώς πιστοποιείται αυτή η επαρκής γνώση. Και ο πιο ασφαλής τρόπος γι' αυτό είναι η τριετής φοίτηση σε ένα λύκειο που κάνει σοβαρά τη δουλειά του και δεν είναι απλά ένα εξεταστικό κέντρο προετοιμασίας των υποψηφίων για τις πανελλαδικές εξετάσεις και η επιτυχής λήψη ενός απολυτηρίου κύρους, το οποίο θα πιστοποιεί την επαρκή γνώση για την εισαγωγή του υποψηφίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτή είναι η δική μας προσέγγιση. Αυτό εισηγήθηκε ο νόμος Γαβρόγλου. Και για να είμαι δίκαιη αντίστοιχες προσπάθειες έγιναν στο παρελθόν από παλαιότερους Υπουργούς Παιδείας και από τον Γιώργο Παπανδρέου και από τον Γεράσιμο Αρσένη για την αναβάθμιση ακριβώς του ρόλου του λυκείου, όχι τόσο επιτυχείς.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα προκρίνει ως τρόπο όμως πιστοποίησης της επαρκούς γνώσης έναν αλγόριθμο που εμπλέκει στη διαδικασία και τα ίδια τα πανεπιστήμια. Ωστόσο όμως οδηγεί εκ του αποτελέσματος στην παγίδευση ενός μεγάλου αριθμού αποφοίτων που με τους πιο πρόχειρους υπολογισμούς θα είναι της τάξεως των είκοσι πέντε χιλιάδων, δηλαδή, το ένα τρίτο περίπου των εισακτέων.

Και γιατί μιλάω για παγίδευση; Και εδώ ακριβώς έγκειται ο φαρσισμός σας και η υποκρισία σας. Γιατί λοιδορείτε τους φοιτητές που περνούσαν μέχρι τώρα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα ενδεχομένως με βαθμούς κάτω από τη βάση σε κάποια τμήματα χαμηλής ζήτησης, ενώ το ορθό θα ήταν να απαντήσετε στην ουσία του προβλήματος, δηλαδή να αναβαθμίσετε την ποιότητα διδασκαλίας στο λύκειο ούτως ώστε οι απόφοιτοί του να έχουν άπαντες τη στοιχειώδη επάρκεια.

Αντί λοιπόν να ακολουθήσετε αυτή την οδό, παγιδεύετε τους αποφοίτους ενός υποβαθμισμένου πράγματι λυκείου στο πλατύσκαλο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και οδηγείτε έναν αριθμό αποφοίτων λυκείου της τάξεως των είκοσι πέντε χιλιάδων περίπου σε αμφίβολου ποιότητας ιδιωτικά κολλέγια, τα οποία έχετε φροντίσει από την άλλη πόρτα να τα εξισώσετε με τα δημόσια πανεπιστήμια, εξισώνοντας ουσιαστικά τα πτυχία τους με αυτά του δημόσιου πανεπιστημίου.

Έτσι ενώ δηλώνετε, ότι έχετε αγαθές προθέσεις εκ του αποτελέσματος λειτουργείτε ως πλαστές των αμφίβολου ποιότητας ιδιωτικών κολλεγίων της πλάκας, που αγοράζουν με τη μέθοδο του franchise μια ταμπέλα, ένα όνομα από το εξωτερικό και με διαδικασίες πελάτη-εμπόρου θα παρέχουν και αυτά πτυχία της πλάκας. Γιατί αυτό ακριβώς κάνετε, αγαπητή κυρία Κεραμέως, κάνετε πιο πλούσιους τους ιδιοκτήτες των κολλεγίων και θέλετε να μας γυρίσετε πίσω στις αρχές της δεκαετίας του '90 όπου εκεί οι εισακτέοι μετά βίας πλησίαζαν τις τριάντα με σαράντα χιλιάδες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και ενώ η ελληνική κοινωνία έχει κατακτήσει εδώ και πολλές δεκαετίες το δικαίωμα των παιδιών της να μπορούν να φοιτούν στο δημόσιο πανεπιστήμιο, εφόσον ο αριθμός των εισακτέων έχει αυξηθεί εδώ και πολλά χρόνια, από το 1998 -από αυτή την περίοδο, θυμίζω- στους ογδόντα χιλιάδες, οδηγώντας σε συρρίκνωση τα αμφίβολου ποιότητας ιδιωτικά και κολλέγια, εσείς όχι μόνο τους δίνετε status πανεπιστημίου, αλλά σήμερα τους βρίσκετε και πελατεία και μάλιστα, μεγάλη πελατεία.

Αγαπητή κυρία Υπουργέ, αν έχετε το θάρρος, όπως λέτε ότι έχετε, αναβαθμίστε τη διδασκαλία στο λύκειο, έτσι ώστε οι μαθητές που φοιτούν να διαθέτουν γνωστική επάρκεια, αντί να τους δίνετε ένα απολυτήριο χαμηλής αξίας. Όμως, την ίδια στιγμή - και εδώ πάλι είναι η υποκρισία σας- δεν σας ανησυχεί καθόλου το γεγονός ότι με αυτό το απολυτήριο θα πάνε στα ιδιωτικά κολλέγια και θα αποκτήσουν ένα πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πληρώνοντας το μάλιστα αδρά.

Το ίδιο κάνετε και με τους «αιώνιους» φοιτητές. Οι λεγόμενοι «αιώνιοι» φοιτητές θα έλεγα ότι είναι μια ιδεοληψία της παράταξής σας. Αλήθεια, ξέρετε πόσοι είναι αυτοί οι «αιώνιοι» φοιτητές; Ο αριθμός τους μειώνεται δραματικά σε αυτούς που δεν έχουν φοιτήσει μετά το έκτο έτος και αν μιλάμε για «αιώνιους» φοιτητές, δηλαδή αυτούς που βρίσκονται στο δέκατο έτος, για παράδειγμα, μιλάμε για ελάχιστους.

Μάλιστα, όπως λένε τα ίδια τα πανεπιστήμια, δεν τους επιβα-

ρύνουν καθόλου ούτε οικονομικά, για τον απλούστατο λόγο ότι ούτε συγγράμματα παίρνουν ούτε απολαμβάνουν των ευεργετημάτων της ιδιότητας του φοιτητή, γιατί απλώς τα προνόμια του φοιτητή λήγουν με το πέμπτο έτος, ούτε όμως έχουν και εκπαιδευτικό βάρος, γιατί ακριβώς δεν μετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, ώστε να προκαλούν συνωστισμούς, όπως εσείς αφήνετε να εννοηθεί.

Άρα η μεταρρύθμισή σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι και στο σκέλος αυτό περί όνου σκιάς, γιατί ο «αιώνιος» φοιτητής δεν αποτελεί πρόβλημα για τα πανεπιστήμια, που σας είπα.

Αντίθετα, με την καθολική οριζόντια υποχρεωτική διαγραφή των πάντων κινδυνεύετε να δημιουργήσετε πρόβλημα σε ποιους; Σε αυτούς τους ολιγοστούς που για λόγους προσωπικούς, οικογενειακούς, οικονομικούς, δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους εγχείρα και ενώ θα μπορούσαν κάποια στιγμή να επανέλθουν για να πάρουν το πτυχίο τους, εσείς τους καταργείτε το δικαίωμα στη δεύτερη ευκαιρία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η τρίτη μεγάλη μεταρρύθμιση της κ. Κεραμέως είναι η πανεπιστημιακή αστυνομία. Είναι, δηλαδή, η χρήση, όπως λέει μια κινέζικη παροιμία «κάνε μμμ, για να σκοτώσεις μύγα». Πράγματι, υπάρχει πρόβλημα ασφάλειας, όπως όλοι ομολογούν σε πολύ συγκεκριμένα, δύο, τρία, άντε τέσσερα πανεπιστήμια του κέντρου, το οποίο πρόβλημα προφανώς έπρεπε και πρέπει να αντιμετωπιστεί με τη συνδρομή της πανεπιστημιακής κοινότητας και την παράλληλη συνδρομή της Ελληνικής Αστυνομίας και όχι με την τοποθέτηση ειδικών φρουρών-πιστολέρο στην είσοδο και στον περιβάλλοντα χώρο των πανεπιστημίων.

Τα πανεπιστήμια δεν πρέπει και δεν μπορούν σε καμμία περίπτωση να γίνουν φυλακή, γιατί αυτό δεν συμβαίνει και σε καμμία άλλη υπηρεσία στη χώρα μας. Θα είναι παράδοξο να μπορεί κάποιος να εισέλθει σε κάποια δημόσια υπηρεσία, εφόσον επιθυμεί, τηρώντας βέβαια τους νόμους και τους κανόνες, αλλά να μη μπορεί να εισέλθει σε έναν πανεπιστημιακό χώρο, ο οποίος είναι ο κατ' εξοχήν χώρος ανάπτυξης της ελευθερίας της έκφρασης των νέων ανθρώπων.

Είναι σχεδόν σίγουρο ότι η εν λόγω αστυνομία είτε πολύ σύντομα θα παρεκτραπεί και θα δέρνει ή θα συλλαμβάνει φοιτητές από φοιτητικές οργανώσεις που εκφράζονται ελεύθερα είτε θα ξεπέσει στο άλλο άκρο και θα ατροφήσει πλήρως. Δεν νομίζω, όμως, ότι ένας ειδικός φρουρός ή μια ομάδα ειδικών φρουρών μπορούν να κάνουν τίποτα περισσότερο από ό,τι θα έκανε μια πανεπιστημιακή ομάδα φύλαξης, συνεπικουρούμενη όταν και αν υπήρχε ανάγκη από την Αστυνομία, όπως προβλέπει άλλωστε και ο νόμος που εσείς ψηφίσατε, αλλά δεν εφαρμόσατε ποτέ.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι προφανές ότι, αν υπάρχουν παραβατικές συμπεριφορές σε κάποια πανεπιστήμια του κέντρου, αυτό θα μπορούσε σε μια νύχτα να αντιμετωπιστεί, καθώς η αστυνομία μπορεί να εισέλθει σε αυτούς τους χώρους, χωρίς μάλιστα άδεια, σύμφωνα με τον δικό σας νόμο. Δεν το έπραξε, όμως, ποτέ, καθώς η υποκρισία της πολιτείας και η σκοπιμότητα της Ελληνικής Αστυνομίας έσπρωχνε αυτούς τους ανθρώπους στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, έτσι ώστε να υπάρχει το άλλοθι της μη καταδίωξης τους και βέβαια, να παραμένουν καθαρές οι γύρω κατοικημένες περιοχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό ολοκληρώστε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Μισό λεπτό δώστε μου, κύριε Πρόεδρε. Είναι κρίμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε. Τελευταία πρόταση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Δεν είναι η τελευταία πρόταση. Δώστε μου μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός θα μιλήσει μετά τη 1.00'.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Διότι η Αστυνομία μπορεί πάρα πολύ εύκολα να σταματήσει άμεσα αυτές τις παραβατικές συμπεριφορές, εφόσον το επιθυμεί. Πρέπει, όμως, να έχει την πολιτική βούληση και την επιθυμία να κάνει τη δουλειά της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Απλώς και μόνο για λόγους εντυπωσιασμού, αλλά και ρουσφετολογικούς λόγους, γιατί θα προσληφθούν τριακόσιοι αστυνομικοί, το πρόβλημα θα μεταφερθεί από τους πολύ συγκεκριμένους πανεπιστημιακούς χώρους του κέντρου στις γύρω περιοχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε θερμά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Εγώ θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε. Εμείς, στον ΣΥΡΙΖΑ, είμαστε υπέρ της δημιουργίας ενός καθεστώτος ευταξίας και νομιμότητας εντός των πανεπιστημιακών χώρων, όπως βέβαια και σε όλους τους δημόσιους χώρους. Ωστόσο, η ίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας τραβάει το εκκρεμές προς την άλλη κατεύθυνση και, βέβαια, εκμεταλλεύεται αυτή η Κυβέρνηση την πολύ άθλια και κατάπτυστη επίθεση που έγινε προς τον πρότανη της ΑΣΟΕΕ, προκειμένου να αποδείξει ακριβώς αντανάκλαστικά φανατισμού και δεξιού συντηρητισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα θα πάρει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος.

Κύριε Νικολακόπουλε, με συγχωρείτε, αλλά έχει γραφτεί σε κάποιο περιθώριο εδώ το όνομά σας. Στο χαρτί που έχω, δυστυχώς, είναι γραμμένο με έναν στυλό που δεν φαίνεται. Είναι πάνω στο μπλε.

Παράκληση θερμή, όμως. Τι πρέπει να κάνω; Να κλείνω το μικρόφωνο στα επτά λεπτά; Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Θα υπερβούμε τη 1.00', γι' αυτό είπα στον κ. Σαντορινιό, που είναι ο τελευταίος για απόψε, ότι τον υπολογίζω λίγο πριν ή λίγο μετά τη 1.00' και λίγο πιο πριν τον κ. Μουζάλα.

Κύριε Συντυχάκη, έχετε τον λόγο, με θερμή παράκληση για την τήρηση του χρόνου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες φοιτητές που ξεχύθηκαν σε όλη τη χώρα, υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα στις σπουδές, στη ζωή με δικαιώματα. Αυτές οι μεγάλες κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα, με όλα τα μέτρα προστασίας ούτε ρίσκο έχουν, όπως μας λέει ο κ. Τσίπρας, ούτε μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μιας ψευδοεπιγραφής δικοματικής κόντρας ανάμεσα σε εκείνους που ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση.

Αυτό το νομοσχέδιο-ζόμπι, όπως δικαίως το έχουν χαρακτηρίσει οι φοιτητές, είναι κατά παραγγελία Μαξίμου, με συμμάχους τον Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων, τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον ΟΟΣΑ και τα καλά και τα αμόλυντα παιδιά της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Είναι το «Πανεπιστήμιο Ανώνυμη Εταιρεία», με ακόμη περισσότερους ταξικούς φραγμούς στην εισαγωγή στα πανεπιστήμια, κόφτης του δικαιώματος των νέων παιδιών στις σπουδές, στο επάγγελμα, με μοναδικό εισιτήριο το πτυχίο τους. Είναι νομοσχέδιο τρομοκρατίας και καταστολής του φοιτητικού κινήματος μόνο και μόνο για να περιφρουρηθεί το πανεπιστήμιο Α.Ε. και οι μπίζνες του.

Είστε τόσο πονηροί και θρασύδειλοι που το φέρνετε τώρα, σε συνθήκες lockdown, με έξι χιλιάδες νεκρούς, με κλειστές τις σχολές εδώ και έναν χρόνο, μόνο και μόνο για να μην αντιδράσουν οι φοιτητές και οι ακαδημαϊκοί. Για να μη σας αδικούμε, βέβαια, τις ίδιες πονηριές έκαναν και οι προηγούμενοι και οι προπροηγούμενες κυβερνήσεις και Υπουργοί.

Θυμίζουμε τη Νέα Δημοκρατία, που ψήφισε την κατάργηση του ασύλου το καλοκαίρι του 2019. Την πάσα γι' αυτή την πρακτική την πήρε από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ψήφισε τον περιβόητο νόμο-πλαίσιο Γαβρόγλου μέσα στις διακοπές του Πάσχα και άλλα πολλά.

Η αντιλαϊκή πολιτική, η οικοδόμηση του πανεπιστημίου Α.Ε. πάει χέρι-χέρι με την κρατική καταστολή και τον αυταρχισμό. Αυτή είναι η ταξική ουσία της αστικής δημοκρατίας και υπό αυτή την έννοια, είναι προκλητική και αποκαλυπτική ως προς τις προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ η τοποθέτηση του κ. Τσίπρα σε τηλεοπτική συνέντευξη, ότι οι διατάξεις για την πανεπιστημιακή αστυνομία που φέρνει η Νέα Δημοκρατία είναι πυροτέχνημα, ότι είναι το έλασσον.

Μάλιστα, τι αποκαλύπτει αυτή η δήλωση; Ότι η διαφωνία του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία δεν είναι στην αυτή καθαυτή πανεπιστημιακή αστυνομία, αλλά στο ποιος θα έχει την ευθύνη αυτής, αν θα την έχει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ή αν θα το έχει η πρυτανεία. Αυτό, όντως, είναι πραγματικά το έλασσον ζήτημα.

Βέβαια, η υποκρισία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας βγάζει μάτι, όταν επικαλείται την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας για λόγους προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας, όταν η ίδια έχει κατακρεουργήσει με προβοκάτσιας, με στημένα επεισόδια, με ψέματα, με συκοφαντίες, με αστυνομικούς στα ιδρύματα, με κάρτες ελέγχου εισόδου και πειθαρχικές διώξεις σε φοιτητές και προσωπικό και επικαλείται την ανάγκη της ηθικοποίησης και της τάξης στα πανεπιστήμια τη στιγμή που τα πορνόπάρτι της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και η εξαγορά μαθημάτων είναι το βασικό μέσο επικοινωνίας, ομηρίας και εκμαυλισμού των φοιτητικών συνειδήσεων.

Οι αλλαγές που προωθεί η Κυβέρνηση στον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια δεν έχουν καμμία σχέση με την αναβάθμιση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Το κοινωνικό «ασανσέρ», που επικαλείται η κ. Κεραμέως, κρύβει τη βαθύτητα αντιδραστική αντίληψη ότι δεν είναι όλοι το ίδιο και δεν έχουν όλοι τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες ευκαιρίες. Το κοινωνικό «ασανσέρ» είναι στην ουσία ο κοινωνικός, ταξικός κόφτης των νέων, των εργατικών λαϊκών οικογενειών.

Η Κυβέρνηση επαναφέρει την ελάχιστη βάση εισαγωγής, που σημαίνει χιλιάδες λιγότερους εισακτέους, όπως και όταν πρωτοεφαρμόστηκε επί υπουργίας κ. Γιαννάκου, και θα πλήξει περισσότερο τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Το ελάχιστο που θα μπορούσε σήμερα να ανακουφίσει τους υποψηφίους σε αυτή την αγχώδη και κοστοβόρα διαδικασία των πανελλαδικών θα ήταν η απεριόριστη δυνατότητα πολλαπλών επιλογών προτίμησης, με δικαίωμα επανάληψης της διαδικασίας όσες φορές επιθυμούν οι υποψήφιοι, με κατοχύρωση βαθμολογίας μαθητών για τις επόμενες χρονιές και διευρυμένες επιλογές σχολών ανάλογα με τα μαθήματα. Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο και για τα ιδιωτικά κολλέγια. Η πρόσβαση σε αυτά δεν προϋποθέτει καμμία βάση εισαγωγής, παρά μόνο τη δυνατότητα καταβολής διδάκτρων.

Πολλά βέβαια τμήματα των πανεπιστημίων θα υποστούν τεράστιες απώλειες. Για παράδειγμα, στο Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο στην Κρήτη από τα έντεκα τμήματα τα δέκα θα έχουν απώλειες, ενώ ο κίνδυνος να κλείσουν κάποια από αυτά είναι ορατότατος. Το ίδιο βέβαια και στη δυτική Μακεδονία, τη Θράκη, την Πελοπόννησο, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου και πάει λέγοντας.

Αυτή η κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων σε περιφερειακά και κεντρικά, καλά και κακά τμήματα, τμήματα ζήτησης ή όχι δεν είναι καθόλου τυχαία. Όλες οι κυβερνήσεις συνειδητά τα υποβάθμιζαν επί της ουσίας, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις, με συρρίκνωση του διδακτικού προσωπικού με μόνιμη σχέση εργασίας.

Αν πραγματικά θέλατε να ενισχύσετε τα περιφερειακά ιδρύματα, θα έπρεπε πρώτα και κύρια να προσλάβετε εκπαιδευτικό προσωπικό με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας, να ενισχυθούν οι υποδομές, να διευκολυνθεί η πρόσβαση στις λεγόμενες νησιωτικές και ακριτικές περιοχές, με φθηνά εισιτήρια και συχνά δρομολόγια.

Ο περιορισμός λοιπόν των επιλογών των υποψηφίων σπουδαστών, ο καθορισμός της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, το τριπλό σύστημα μηχανογραφικών σε δύο φάσεις, για τα πανεπιστήμια και άλλη μια για τα δημόσια ΙΕΚ, θα έχει ολέθριες συνέπειες για τους υποψηφίους που προέρχονται από την εργατική τάξη, από τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Επισημοποιούν και με τη βούλα τα πτυχία πολλών κατηγοριών και ταχυτήτων, οδηγούν στο κλείσιμο των πανεπιστημιακών τμημάτων, μετά από τα σχέδια «ΑΘΗΝΑ» και τις πανεπιστημιοποιήσεις επί υπουργίας Γαβρόγλου. Ανοίγουν τον δρόμο στην κερδοσκοπία του κεφαλαίου, στην παιδεία που είναι έτοιμη να υποδεχτεί την πελατεία των νέων ανθρώπων.

Επιδιώκετε τη διαμόρφωση ενός τοπίου μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με κολλέγια, αναβαθμισμένα ιδιωτικά ΙΕΚ, πιο ορ-

γανικά συνδεδεμένα με τις ανάγκες του κεφαλαίου, στο πλαίσιο της στρατηγικής που υπηρετείτε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για πτυχία και προσόντα που θα τα δίνει οποιοσδήποτε και τελικά θα κρίνει η ίδια η αγορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, τελευταία πρόταση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το σχέδιο νόμου είναι σε απόλυτη ευθυγράμμιση με το σχέδιο της Επιτροπής των Σοφών και την έκθεση Πισσαριδής, αυτή την κατά τα άλλα «υπερκομματική» επιτροπή, η οποία τι προτείνει; Εκ νέου αναδιάρθρωση των ιδρυμάτων στην επικράτεια, επαναφορά των ΤΕΙ με διαφορετική μορφή, αλλά ίδια ουσία, που τυπικά και μόνο καταργήθηκαν με τις πρόσφατες πανεπιστημιοποιήσεις, ίδρυση τριετών σχολών, που τις ονομάζουν σχολές ή πανεπιστήμια εφαρμογών.

Άρα, λοιπόν, αυτό το πανεπιστήμιο που επιδιώκετε είναι το πανεπιστήμιο της αγοράς, των ανωνύμων εταιρειών, με μεγαλύτερα επιχειρηματικά ρίσκα, το τζογάρισμα των αποθεματικών τους, τις επενδύσεις με όρους επιχείρησης. Προφανώς θα μείνει στα χαρτιά αυτό το νομοσχέδιο και καλούμε λαό και νεολαία να πάρει την υπόθεση στα χέρια του για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τρεις ημέρες συζητείται στο ελληνικό Κοινοβούλιο ένα σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο αναμφίβολα διαμορφώνει ένα διαφορετικό ακαδημαϊκό περιβάλλον. Ανεξάρτητα από τις διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις και προσεγγίσεις, θα πρέπει να παραδεχτούμε όλοι ότι γίνεται μια διεξοδική συζήτηση, με πολλούς ομιλητές από όλα τα κόμματα, όπως έγινε και διεξοδική συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή. Και βέβαια είχε προηγηθεί διαβούλευση, κατάθεση προτάσεων αλλά και διεξοδικός και έντονος διάλογος.

Το ερώτημα που θα έπρεπε να τεθεί, κυρίως προς τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι το εξής: Πού εμποδίστηκε ο δημόσιος διάλογος, η άσκηση κριτικής και η προβολή αντίθετων επιχειρημάτων, ώστε να χρειαστεί η διοργάνωση συλλαλητηρίων, στα οποία πρωταγωνιστούσατε τις τελευταίες ημέρες; Σε μια Αττική στο κόκκινο εσείς διοργανώσατε συλλαλητήρια, παραβιάζατε ανοιχτά τους δρόμους, θέτατε ανοιχτά σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία και μάλιστα δικαιολογούσατε τέτοια παράνομη συμπεριφορά, επειδή κατατέθηκε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, εν μέσω πανδημίας.

Εν μέσω πανδημίας δεν μπορεί, κατά την άποψή σας, να συγχιστεί το νομοθετικό έργο παρά μόνο σε όσους νόμους εσείς συμφωνείτε. Αυτό είπε κι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης χθες. Αλλιώς απειλείτε να ρισκάρετε τη δημόσια υγεία και φυσικά δίνετε το δικαίωμα σε όποιον διαφωνεί, σε όποια απόφαση της Κυβέρνησης διαφωνεί, να διαδηλώνει εν μέσω πανδημίας, όπως έκαναν οι υπερασπιστές του κ. Κουφοντίνα πριν από λίγες μέρες.

Με τον τρόπο αυτό, με αυτή την αντιφατική, αποπροσανατολιστική συμπεριφορά, δίνετε ένα λάθος μήνυμα σε μια κουρασμένη από την εφαρμογή των μέτρων κοινωνία και σε μια κρίσιμη καμπή στη μάχη κατά της πανδημίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι κανέναν δεν ικανοποιεί η κατάσταση βίας και ανομίας που επικρατεί σε ορισμένα από τα πανεπιστήμια της χώρας. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υλοποιεί μια από τις βασικές προγραμματικές της θέσεις, για την οποία έχει λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από τους πολίτες.

Η πλειοψηφία της κοινής γνώμης, άλλωστε, τάσσεται υπέρ της φύλαξης πανεπιστημίων και επιθυμεί ένα περιβάλλον ασφάλειας στα πανεπιστήμια μας. Ήδη έχει ψηφιστεί η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και έρχεται η ώρα να προσδιοριστεί το είδος της φύλαξης, ο τρόπος της επέμβασης και ο φορέας που θα έχει την ευθύνη.

Αυτό προβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου με μια σειρά από δια-

τάξεις, για τις οποίες μάλιστα προβλέπεται η ίδρυση ειδικά εκπαιδευμένης ομάδας προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που θα υπάγεται στην Αστυνομία. Προβλέπεται επίσης η Επιτροπή Ασφάλειας και Προστασίας αλλά και η Μονάδα Ασφάλειας και Προστασίας, που θα απευθύνεται και θα υπάγεται στις πρωτανικές αρχές και θα αποτελείται από μέλη ΔΕΠ.

Πάνω σε αυτό όλες οι πολιτικές δυνάμεις και ο ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να πάρουν ξεκάθαρη θέση σε σχέση με τη φύλαξη. Θα πρέπει να μας πουν τι προτείνουν για την ασφάλεια στα πανεπιστήμια, εκτός αν δεν τους ενδιαφέρει η διαμόρφωση περιβάλλοντος ασφάλειας, όπως φαίνεται και από τα αποτελέσματα στα χρόνια της διακυβέρνησής τους.

Η άποψη να αναλάβουν τα ίδια τα πανεπιστήμια τη φύλαξη, εκτός από αναποτελεσματική, όπως έχει δείξει η εμπειρία μέχρι σήμερα, είναι και αόριστη, ίσως σκόπιμα αόριστη, γιατί δεν μας εξηγείτε πώς θα γίνει η φύλαξη από τα ίδια τα πανεπιστήμια.

Πρέπει να μας πείτε αν συμφωνείτε με τη φύλαξη από ιδιωτική εταιρεία, αν αποφασίζει κάτι τέτοιο το πανεπιστήμιο, όπως έχουν κάνει πολλά πανεπιστήμια του εξωτερικού. Προτιμάτε τη φύλαξη από ιδιωτική εταιρεία σε σχέση με τη φύλαξη από την αστυνομία;

Και αφού η Αστυνομία, σύμφωνα με τον νόμο, μπορεί να παρεμβαίνει όταν τελούνται αξιόποινες πράξεις, για ποιον λόγο να μην συμφωνήσουμε σε μια διαρκή φύλαξη από ειδικά εκπαιδευμένο σώμα όπου χρειάζεται, αφού έτσι εξασφαλίζεται η άμεση και έγκαιρη αποτροπή μιας αξιόποινης πράξης;

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα πρέπει να εξηγήσετε και τι πρόβλημα έχετε με την Ελληνική Αστυνομία. Για ποιον λόγο δεν εμπιστεύεστε τον Έλληνα αστυνομικό;

Με ποια λογική ο αστυνομικός μπορεί να περιφρουρήσει την ασφάλεια, για παράδειγμα, ενός νοσοκομείου ή οποιουδήποτε άλλου δημόσιου οργανισμού και δεν μπορεί να περιφρουρήσει την ασφάλεια των πανεπιστημίων, όταν μάλιστα είναι ειδικά εκπαιδευμένος γι' αυτόν τον σκοπό; Ας καταλάβουν κάποιοι επιτέλους ότι ζούμε σε καθεστώς δημοκρατίας, που πρέπει να προστατεύει την ελευθερία, κι ως μη βλέπουν κάθε εβδομάδα και από μία εκτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, μεταξύ άλλων σημαντικών ρυθμίσεων, περιέχει και μία ακόμα στην οποία θα ήθελα να αναφερθώ, τη συμπλήρωση του μηχανογραφικού των πανελλαδικών εξετάσεων σε δύο φάσεις, μια ρύθμιση που αποσκοπεί να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στην εκπεφρασμένη προτίμηση υποψηφίων σε πανεπιστημιακό τμήμα.

Η επιλογή ενός πανεπιστημίου δεν μπορεί να είναι τυχαία, αλλά συνειδητή, διότι έτσι διασφαλίζεται η αναβάθμιση της ποιότητας σπουδών με συμμετοχή φοιτητών που επιλέγουν στοχευμένα το τμήμα που επιθυμούν και έτσι είναι πιο πιθανό να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και να έχουν μια αξιολογη ακαδημαϊκή πορεία.

Εδώ διατυπώνεται από κάποιους το επιχείρημα ότι έτσι μπορούν να πληγούν τα περιφερειακά πανεπιστήμια, επιχείρημα όμως που δεν είναι ορθό. Τα περιφερειακά πανεπιστήμια δεν χρειάζονται φοιτητές που απλώς εγγράφονται και δεν φοιτούν πραγματικά και στη συνέχεια αναζητούν άλλη σχολή, είτε μέσω νέων εξετάσεων είτε μέσω μετεγγραφής. Τα πανεπιστήμια αυτά χρειάζονται φοιτητές που τα επιλέγουν συνειδητά και με ακαδημαϊκά κριτήρια. Αυτό βέβαια δεν αναιρεί την ανάγκη στήριξης των τμημάτων αυτών σε χρηματοδότηση και μέλη ΔΕΠ.

Θα πρέπει να αναφέρω το παράδειγμα των δύο πανεπιστημιακών τμημάτων του Νομού Ηλείας, του Τμήματος Μουσειολογίας του Πύργου, που έχει άμεση ανάγκη από μέλη ΔΕΠ, αλλά και του Τμήματος Γεωπονίας Αμαλιάδας. Αναμένουμε ενίσχυση για τα τμήματα αυτά, όπως αναμένουμε και από το Πανεπιστήμιο Πατρών, στα πλαίσια του αυτοδιοίκητου, να δώσει κάποιες από τις θέσεις που έχει πάρει και στα τμήματα του Νομού Ηλείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου συμβάλει ουσιαστικά στη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, στην αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και των ακαδημαϊκών σπουδών και στην ασφάλεια των πανεπιστημίων. Είναι μια ακόμα μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που απολαμβάνει της εμπιστοσύνης των πολιτών και με βεβαιότητα θα

διαμορφώσει ένα καλύτερο ακαδημαϊκό περιβάλλον, ένα περιβάλλον γνώσης και ελεύθερης διακίνησης ιδεών.

Οι φωνές της οπισθοδρόμησης, της ιδεοληψίας, της αντίδρασης σε καθετί καινούργιο απομονώνονται από την ελληνική κοινωνία που επιζητεί την πρόοδο. Η βία, ο φόβος και η ανομία δεν έχουν θέση στα πανεπιστήμιά μας.

Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ σας ευχαριστώ για τη συνέπεια στον χρόνο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα, για να δώσω μια απάντηση στον κ. Φίλη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ναι, βεβαίως.

Κύριε Φίλη, καθίστε, προκειμένου να πάρετε κάποια απάντηση στην ερώτηση που θέσατε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεσμεύτηκα, κύριε Πρόεδρε, να απαντήσω στον κ. Φίλη.

Επιβεβαιώνω αυτό που σας είπα προηγουμένως, κύριε Φίλη. Στο νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί, στο άρθρο 50, αν δεν κάνω λάθος, προβλέπεται η δυνατότητα για τον ΕΟΠΠΕΠ να αδειοδοτήσει φορείς πιστοποίησης και αυτό αφορά μόνο στη μη τυπική εκπαίδευση. Μέχρι να γίνει αυτή η διαδικασία, ισχύει το καθεστώς που ισχύει μέχρι σήμερα, το οποίο σημαίνει ότι αυτοί με την πιστοποίηση κατά ΕΣΥΔ προχωρούν κανονικά, άρα είναι μια μεταβατική ρύθμιση μέχρι να γίνει πιστοποίηση από τον ΕΟΠΠΕΠ των φορέων αυτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Καλώ στο Βήμα τη Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Μερóπη Τζούφη για επτά λεπτά.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχει συγκαταθεί στο Υπουργείο Παιδείας με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης είναι ένα νομοσχέδιο που επιδιώκει να ανατρέψει το δημοκρατικό κεκτημένο των τελευταίων πενήντα χρόνων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατά ομολογία της Υπουργού και το άρθρο 16 που δεν κατάφερε να αναθεωρήσει.

Αποτελεί, λοιπόν, μια ευθεία επίθεση στα δημόσια πανεπιστήμια και στη νέα γενιά, όπως άλλωστε και το σύνολο του σχεδίου της Νέας Δημοκρατίας για τη συρρίκνωση της δημόσιας εκπαίδευσης σε όφελος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και της αγοράς.

Αναφέρομαι φυσικά στους φυσικούς συμμαχούς και χρηματοδότες της Κυβέρνησης, όπως οι ίδιοι αποκάλυψαν εδώ στη Βουλή δίχως ίχνος ντροπής και συστολής. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, με το παρόν νομοσχέδιο, με εμμονή και πάθος, υψώνει μεταφορικά και κυριολεκτικά φραγμούς στην εισαγωγή των μαθητών στα πανεπιστήμια.

Καταθέσαμε τεκμηριωμένα τις επιπτώσεις του. Δεν είδαμε κάποιο άλλο σενάριο από την Υπουργό, από την οποία προκύπτει ότι πενήντα πόλεις θα χάσουν φοιτητές και δεκαεπτά από τα είκοσι τέσσερα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα υποστούν σημαντικές απώλειες, κυρίως τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Προφανώς αυτά δεν τα είχατε πει στο προεκλογικό σας πρόγραμμα.

Βεβαίως, αυτά είναι άμεσα υλοποιήσιμα, δηλαδή πρακτικά από τον Σεπτέμβριο του 2021 περίπου είκοσι χιλιάδες μαθητές δεν θα πάνε στο πανεπιστήμιο, γιατί η Κυβέρνηση αποφάσισε εν μέσω πανδημίας, με τα σχολεία να υπολειτουργούν για δεύτερη συνεχή χρονιά, να εντείνει τους αποκλεισμούς και να μικρύνει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Παρόμοια μελέτη έχει κάνει και η ΟΛΜΕ.

Τι απαντά το Υπουργείο Παιδείας σε όλα αυτά; Επαναλαμβάνει ανέξοδες ηθικολογίες περί εισαγωγής στα πανεπιστήμια με λευκές κόλλες. Πόσοι είναι αυτοί οι μαθητές, κυρία Υπουργέ; Θέλουμε να μας δώσετε μία σαφή απάντηση. Ισχύει αυτό το μέτρο μια δεκαετία. Έχετε κάποια μελέτη η οποία να δικαιολογεί την απόφασή σας να κόψετε είκοσι χιλιάδες υποψήφιους μαθητές ήδη από την επόμενη χρονιά;

Λέτε ότι υπάρχουν και άλλοι δρόμοι, άλλα «ασανσέρ», πέραν της φοίτησης στο πανεπιστήμιο, και δείχνετε την επαγγελματική

εκπαίδευση. Το μιλάτε να μιλάτε για έναν εκπαιδευτικό χώρο που σαράντα χρόνια υπονομεύσατε και αποψιλώσατε, που κάναμε μια σοβαρή προσπάθεια να τον ανατάξουμε με σεβασμό στις αυξημένες ανάγκες, συνομιλώντας διαρκώς με την εκπαιδευτική κοινότητα και τους επαγγελματικούς φορείς, όπου βάλαμε μέτρα όπως το «μεταλυκειακό έτος μαθητείας» και το πρόγραμμα «Μια Νέα Αρχή στα ΕΠΑΛ», που βραβεύθηκαν ως άριστες ευρωπαϊκές πρακτικές και που αύξησαν το ποσοστό απασχόλησης των αποφοίτων από το 38% στο 51% και το οποίο εσείς δεν θελήσατε να συνεχίσετε.

Μάλιστα, πριν από έναν μήνα θεσμοθετήσατε σε άλλη κατεύθυνση ρυθμίσεις που οδηγούν σε πρόωρη εξειδίκευση και απλήρωτη παιδική εργασία. Και, βεβαίως, παραδώσατε τα κλειδιά στην αγορά και στις επιχειρήσεις έτσι που η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση να παράγει τεχνίτες περιορισμένης εκπαίδευσης, μέτριας εξειδίκευσης και χαμηλών προσδοκιών.

Λέτε, όμως, ότι μπορούν να πάνε εν πάση περιπτώσει και κάπου αλλού. Πού τους σπρώχνετε, λοιπόν; Αυτούς που βεβαίως μπορούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά στα ιδιωτικά κολλέγια, που φροντίσατε να ενδυναμώσετε και να εξισώσετε στα μούλχα, κυρία Υπουργέ, τα πτυχία τους με αυτά των δημόσιων πανεπιστημίων, με εκπρόθεσμη νυχτερινή τροπολογία και χωρίς καμμία συνεννόηση. Βεβαίως έχετε και ένα άλλο εμπνευσμένο σενάριο, να πάνε στα ΙΕΚ. Μάλιστα. Ποια ΙΕΚ;

Τα δημόσια ΙΕΚ, αυτά που τους περικόψατε τις δαπάνες κατά 30 εκατομμύρια ευρώ, που δεν μεριμνήσατε για άλλο εκπαιδευτικό προσωπικό, που δεν μιλάτε για βελτίωση υποδομών και εργαστηρίων και μάλλον ξεχάσατε ότι νομοθετήσατε και το κλείσιμο πολλών δημόσιων ΙΕΚ στη χώρα. Επομένως, στο ίδιο μοτίβο. Πού μπορούν να πάνε τα παιδιά; Στα ιδιωτικά ΙΕΚ, δημιουργώντας ψευδαισθήσεις σε χιλιάδες οικογένειες, γιατί τα ΙΕΚ παράγουν κατάρτιση και όχι εκπαίδευση. Σταματήστε, λοιπόν, να παίζετε με τη νοημοσύνη μας.

Και κάτι ακόμη. Αυτά τα οποία θέλετε να θεσμοθετήσετε, τα ποιοτικά κριτήρια αριστείας για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, θα τα βάλετε για τη φοίτηση στα ιδιωτικά κολλέγια; Μήπως εκεί αυτά αναιρούνται; Μήπως εκεί μετρούν μόνο τα διδασκτρα; Δώστε μας συγκεκριμένη απάντηση.

Και βέβαια δεν ακούσαμε τίποτε για τον ρόλο του λυκείου. Δεν συνδέεται με την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα; Τι κάνετε; Ξηλώσατε όλες τις θετικές μεταρρυθμίσεις που προσπάθησε να εισαγάγει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με νέα δομή στη Γ' λυκείου με εξάωρη διδασκαλία των βασικών μαθημάτων για την αντιμετώπιση της παραπαιδείας, με την περιορισμένη ελεύθερη πρόσβαση σε σχολές χαμηλής πρόσβασης, με την πρόσβαση με το απολυτήριο των ΕΠΑΛ στα διετή προγράμματα σπουδών στα πανεπιστήμια ευρωπαϊκών προσόντων επιπέδου 5 με τη σύμφωνη γνώμη συγκλήτων και τοπικών κοινωνιών, που τα καταργήσατε με μια μονοκονδυλία, γιατί ο στόχος σας ήταν η μαζική μείωση των εισακτέων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δεν θα έχουν εισακτέους. Θα γίνουν ολιγομελή, θα κλείσουν.

Και τι θα κάνετε με τους επιστήμονες που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά; Θα τους ξαναστείλετε στο εξωτερικό; Ήδη σας έχουν πει για τον κίνδυνο να πληγούν τα πανεπιστήμια της περιφέρειας και ο κ. Διγαλάκης και ο κ. Κόνσολας και πάρα πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι λένε ότι θα ψηφίσουν τον νόμο, αλλά να βρεθεί μια ειδική ρύθμιση για τα δικά τους πανεπιστήμια. Τι ακριβώς εισηγήσαστε; Ποια είναι η πρότασή σας για να τα ενισχύσετε, για να μην υπάρχουν επιπλέον κοινωνικές ανισότητες που θα πλήξουν τις τοπικές κοινωνίες;

Και έρχομαι στον δεύτερο βασικό πυλώνα του νομοσχεδίου που τον έχετε συγγράψει με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, δηλαδή την επαναφορά από τα χρόνια της χούντας της Αστυνομίας μέσα στα ΑΕΙ κόντρα στις αποφάσεις πρυτάνεων, συγκλήτων και της μεγάλης πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας. Λέτε ότι δεν κάναμε τίποτε. Ήδη σας είπα ο κ. Κόνσολας ότι προσπαθήσαμε να συζητήσουμε το θέμα με την επιτροπή Παρασκευόπουλου, αλλά δυστυχώς το πόρισμα αυτής της επιτροπής, το οποίο ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας των συγκλήτων, των εισαγγελέων, των αστυνομικών αρχών και κοινωνικών λειτουργών, το

πετάξετε στα σκουπίδια.

Υπάρχει άλλη πρόταση; Σας προτείνουν οι πανεπιστημιακές αρχές μόνιμο εκπαιδευμένο προσωπικό φύλαξης. Εσείς δεν το ακούτε. Θέλετε να εγκαταστήσετε ειδικούς φρουρούς μέσα στα πανεπιστήμια, με όλους απέναντι και την ίδια την Αστυνομία και πολλούς συντηρητικούς πολιτικούς που υπήρξαν Υπουργοί και διοίκησαν πανεπιστήμια, ακριβώς διότι, αντί να προσλάβετε πανεπιστημιακούς, διοικητικούς, να αυξήσετε τις δαπάνες για την έρευνα, θέλετε να βάλετε συναγερμούς, φράχτες, κάμερες και συστήματα παρακολούθησης. Στο ίδιο πλαίσιο βέβαια και οι διαγραφές των φοιτητών που δεν κοστίζουν τίποτε στην πολυτεία.

Είναι ρυθμίσεις που πλήττουν συνειδητά τη δημοκρατία μέσα στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, των οποίων έχετε στερήσει κατά 20% τον τακτικό προϋπολογισμό και τα απειλείτε ρητά μέσα στο νομοσχέδιο ότι αν δεν εφαρμόσουν τα μέτρα που τους επιβάλλετε, θα τους κόψετε τη χρηματοδότηση της επόμενης χρονιάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται σε νεοφιλελεύθερο, νεοθασερικό βέρτιγκο, σε ένα σπιράλ αυθαιρεσίας και αυταρχισμού που δοκιμάζει τις αντοχές της δημοκρατίας και της κοινωνίας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ως Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς, αλλά και ως κάποιος που έχει υπηρετήσει το δημόσιο πανεπιστήμιο και περισσότερες από δύο δεκαετίες αγανακτώ για τη συκοφαντική δυσφήμιση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των φοιτητών τους. Δεν ανέχομαι να λοιδορούνται οι πανεπιστημιακοί και οι πρυτάνεις, που σύμφωνα με τον κ. Χρυσοχοϊδίδη είναι εθιμμένοι στη βία και σε κρίση παρακμής όταν τα πανεπιστήμιά μας, χάρη στην προσπάθεια όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας ανήκουν στο καλύτερο 2% με 3% των πανεπιστημίων του κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τελειώνω με ένα μήνυμα: Οι φοιτητές, οι εργαζόμενοι, οι διδάσκοντες στα πανεπιστήμια, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές, ακόμη και οι ήσυχoi θεσμοί της δικαιοσύνης θα πουν με τον τρόπο τους «no pasaran» σε αυτόν τον άδικο νόμο. Και η προσπάθειά σας θα αποτύχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Γιατί η εκπαίδευση, κυρία Υπουργέ, δεν είναι το γέμισμα ενός κουβά με δεξιότητες και γνώσεις, όπως φαντάζεστε. Είναι το άναμμα μιας φλόγας. Και αυτή τη φλόγα φοβάστε, τη φλόγα της αμφισβήτησης της νέας γενιάς και της διεκδίκησης μιας καλύτερης ζωής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μπλουχός -Ξανατονίζω- για επτά λεπτά.

Όλοι έχετε τα κείμενα έτοιμα. Νομίζω ότι μπορείτε να τα προσαρμόσετε στα επτά λεπτά, για να μπορέσουν να διευκολυνθούν όλοι οι συνάδελφοι, γιατί κάποιοι συνάδελφοι θα μιλήσουν μετά τη 1.00' τη νύχτα. Δεν είναι δίκαιο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεδομένου ότι έχουν πλήρως αναλυθεί οι διαστάσεις του παρόντος, θα διαφοροποιηθώ λίγο με μια ελάχιστη σταχυολόγηση και έναν επιγραμματικό σχολιασμό.

Κυρίες και κύριοι της όποιας αριστεράς Αντιπολίτευσης, η απλή και μόνη επίκληση στο κοινωνικό αγαθό και οι ιμολογίες, στις οποίες διαρκώς επιδίδοστε, απλώς και μόνο σας ικανοποιούν σαν να αυτοθαυμάζετε το αριστερό σας είδωλο στον καθρέφτη του φετιχισμού και της αυτοανακύκλωσης, ενώ κατ' ουσίαν κινείστε στα στενά όρια της αντιδραστικότητας και της απλοϊκής άρνησης. Αυτό κι αν είναι πολιτική αυτομαστίγωση!

Ο κόσμος δεν μπορεί να πάει μπροστά με την αριστερή αυταπάτη ότι η βελτίωση της ζωής μας έρχεται μόνον με πορείες, δια-

δηλώσεις, καταλήψεις και όχι κυρίως με την εντατική μόρφωση και την πολλή δουλειά. Αριστερά στην Ελλάδα κατάντησε να εννοείται η απρόσωπη αγέλη στον βωμό του απροκάλυπτου ατομικού δικαιωτισμού τους, του τυραννικού ετσιθελισμού τους και στην έννοια της επαναστατικής βίας ως μέσο επιβολής των απόψεων τους.

Η ελληνική Αριστερά είναι καθηλωμένη σε έναν ατελείωτο χρόνο παθητικότητας, που για να κάνει κάτι με τις αδράνειές της καταφεύγει στα γνωστά τελετουργικά που αυτά εξωραίζουν την αμεταβλησία με αποπετρωμένους συμβολισμούς.

Για ακόμη μια φορά αποδείχθηκε τούτο διά των εκπροσώπων της Μείζονος κυρίως, οι οποίοι από του Βήματος διακηρύττουν σε όλους τους τόνους ότι θα δώσουν μάχη για να μην εφαρμοστεί το παρόν. Δηλαδή τι; Να παραμείνει το καθεστώς των διπλαζώντων των φοιτητών στις πανεπιστημιακές σχολές δημιουργώντας την ψευδαίσθηση του πλήθους για το οποίο μεριμνά ο χρηματοδότης, τούτέστιν το κράτος.

Δηλαδή τι; Να συνεχίσει ο ευτελισμός του πανεπιστημίου με μαθητές που παραδίδουν ακόμα και λευκές κόλλες στις πανελλίνιες, που αγνοούν παντελώς τη φύση των σπουδών, τις οποίες δεν επέλεξαν, αλλά τους έλαχε να κάνουν. Διότι λαχνός είναι, δεν είναι στοχευμένη επιτυχία. Δηλαδή τι; Να συνεχίζουν να υφίστανται υπό την ανεύθυνο-υπευθυνότητα των διοικητικών αρχών οι έκνομες πράξεις. «A priori-κή» καταδίκη και της σημαντικότητας, αλλά πρωτίστως της αναγκαιότητας.

Και είναι πρόδηλη η απορία: Η Νέα Δημοκρατία με τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη αυτά ευαγγελιζόταν και αυτά υποσχέθηκε. Και βέβαια η Νέα Δημοκρατία εξελέγη δημοκρατικά, για να εφαρμόσει όσα υποσχέθηκε. Δημοκρατία τελικά είναι να πράξει μια Κυβέρνηση όσα υποσχέθηκε εκλεγόμενη ή να μην κάνει τίποτα φοβούμενη τις αντιδράσεις και τις μάχες που υποσχεται η Αντιπολίτευση; Συνήθως οι κυβερνήσεις κατηγορούνται για την ασυνέπιά τους. Εμείς μάλλον για τη συνέπιά μας.

Ακούσαμε και αυτό: Τα πανεπιστήμια είναι φυτώρια πολιτικοποίησης της νεολαίας. Τα πανεπιστήμια δηλαδή δεν είναι πρωτίστως φυτώρια εκμάθησης της επιστήμης και δημιουργίας νέας γνώσης. Τούτη η άποψη και μόνο αποτελεί την επιτομή του σκοταδισμού, της οπισθοδρόμησης και της πολιτικής ανοησίας ή μάλλον, της στρατηγικής σας επιλογής, της μόνιμης αφασίας.

Ο εκπρόσωπος της ελάσσονος ορθόδοξης Αριστεράς μίλησε περί διαχρονικής αποψίλωσης της παιδείας. Μα, η αποψίλωση της παιδείας συνετελέσθη και με τη δική σας υπαιτιότητα και συνηγορία, με τη μόνιμη και απόλυτη αντιδραστικότητά σας, με την εφαρμογή του επαναστατισμού σας επί του πεδίου. Τελικά, πρέπει να πάψετε να μαρκακάτε τα συνθήματά σας των ανεδαφικών σας προτάσεων.

Και γίνεται μονίμως επίκληση περί του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ. Αυτή η έννοια έχει ξεχειλώσει μάλλον τόσο πολύ που κινδυνεύει στην προσδιοριστία του νοήματος. Ας το ξεκαθαρίσουμε λοιπόν, για να μη ματαιοπονούμε με όλες τις ερμηνείες και τις σοφιστείες που ακούγονται.

Αυτοδιοίκητο σημαίνει πρωτίστως ευθύνη για όλα όσα συμβαίνουν, για όλα όσα έπρεπε να αποτραπούν και δεν απετράπησαν, ευθύνη για όλα όσα χάθηκαν, για τον ανθρώπινο μόχθο που έγινε καπνός, για την αξιοπρέπεια των ανθρώπων που έγινε κουρελόχαρτο, για τον φόβο που βίωσαν όσοι ελάχιστοι τόλμησαν να μιλήσουν, ευθύνη για τον διαπομπευόμενο πρύτανη από κάποιους που τυγχάνουν έμμεσης αριστερόστροφης προστασίας, ευθύνη που το 71,6% φοιτητών κάποιου τμήματος του μεγαλύτερου πανεπιστημίου της χώρας είναι λιμνάζοντες.

Το αυτοδιοίκητο δεν είναι μόνο δικαίωμα. Είναι ένα μεγάλο βάρος, το βάρος της δευλίας, της υποκρισίας, των συμβιβασμών και των συναλλαγών με κομματικές νεολαίες και έκνομα συμπεριφέροντα, το βάρος της ανεπαρκείας των πολλών και το αβάσταχτο της μεταίωσης των λίγων.

Αυτοδιοίκητο σημαίνει χρέος, χρέος στη νέα γενιά, χρέος στη χώρα. Σημαίνει σθένος. Δεν είναι μια εξουσία για τα εύκολα και η αποποίηση των ευθυνών για τα δύσκολα.

Αυτοδιοίκητο σημαίνει κυρίως αυτοκριτική. Ξεστόμισα μία τρομερή λέξη, την αυτοκριτική, ακατάλληλη μάλλον για Αριστερούς! Γι' αυτό και οι προστατεύόμενοι της προοδευτικής Αριστεράς

δεν μεγαλώνουν ποτέ. «Ημιπαισιωχία» είναι, που λέει και μια ψυχή, όταν ασχημονούν, εκβιάζουν και απειλούν Υπουργό Παιδείας ή όταν γρονθοκοπούν καθηγητή. Όλα αυτά κατά τον εκπρόσωπο της Μείζονος είναι μάλλον πολιτικοποίηση της νεολαίας. Ωραία άποψη περί δημοκρατίας και πολιτικοποίησης.

Δημοκρατία είναι ό,τι πιστεύετε εσείς. Όλα τ' άλλα, τι; Μάλλον νεοφιλελευθερισμός και φασισμός. Δημοκρατία είναι στοργή προς τους «ημιπαισιωχάδες». Δημοκρατία δεν είναι η καταδική μιας απειλής, αλλά η ειρωνεία προς την Υπουργό και η πολιτική θωπεία.

Δημοκρατία τελικά, κυρίες και κύριοι της Μείζονος, για εσάς είναι η παρακαταθήκη της πενταετούς «πρώτης φοράς Αριστερά», η αριστεία είναι ρετσινιά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Οι όποιες αλλαγές γιατί να σημαίνουν «a priori-κα» και παρεμβατικότητα ή κατάλυση του αυτοδιοικήτου, της αυτονομίας και της αυτορρύθμισης των πανεπιστημιακών οργανισμών; Υπάρχει φθορά και παρακμή; Και τίνας συνάρτηση είναι τελικά η φθορά; Και γιατί πεισιστικά αρνείστε την πραγματικότητα για πράγματα που είναι αυταπόδεικτα και προφανή; Πώς επιτυγχάνεται η εσωτερική ακαδημαϊκή ρύθμιση και εξασφαλίζεται η υιοθέτηση πρακτικών καλής διακυβέρνησης των πανεπιστημίων μας; Ποιες είναι οι αναγκαίες και ικανές προϋποθέσεις, αλλά και η εγγύηση για υπεύθυνη και ενάρετη αυτονομία;

Εμείς ακριβώς γι' αυτούς τους όρους και για τη διασφάλιση αυτής της υπεύθυνης αυτονομίας νομοθετούμε το προϋποθετικό πλαίσιο, όχι ως εκδικητική ή ιδιοτελή παρεμβατικότητα, όταν τα περί χουντοποίησης και αστυνομοκρατίας δεν βρίσκουν πλέον καμιά απήχηση, αλλά ως αναγεννητική αναγκαιότητα. Γιατί η παρακμή και η οξείδωση κατά Κλέωνα θέλει θεσμικές ασφαλιστικές δικλίδες.

Εσείς προσπαθείτε να καθηλώσετε τον πολιτικό χρόνο με τον εκρηκτικό ζηλωτισμό σε μια δική σας ξεπερασμένη αλήθεια, θιασώτες ενός ασάλευτου πολιτικού παρόντος της πρώιμης Μεταπολίτευσης. Είστε καθηλωμένοι στη χρονική στιγμή πριν σαράντα έξι χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι πρόδηλη η ανάγκη να γίνουν αλλαγές. Εμείς επιλέγουμε πλέον να διαφοροποιηθούμε και να πράξουμε αυτά, να αφήσουμε πίσω μας την παρακμή, να πράξουμε το δυσάρεστο φαινομενικά, το δύσκολο επιχειρησιακά, το απαιτητικό επικοινωνιακά, αλλά και ουσιαστικά -κι ας μας κρίνει ο λαός- αντί να παραδοθούμε στην κατανάλωση του φαντασιακού, αντί να μας κατατρίβουν τα οράματα, όπως γίνεται με εσάς και αντί να συνεχίζουμε αυτή την ανένα παθητικότητα και αδράνεια.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ο κ. Νικόλαος Μανωλάκος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνησή μας για μια ακόμη φορά, πιστή στις εξαγγελίες της και στο μεταρρυθμιστικό της πρόγραμμα, φέρνει για ψήφιση ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, τομής, θα έλεγα, στη μέχρι τώρα τρίτοβάθμια εκπαίδευση και του οποίου ο στόχος είναι η βελτίωση των σπουδών και του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Κυρία Υπουργέ, πριν αναφερθώ στην ουσία του νομοσχεδίου, ενημερώθηκα για μία τροπολογία που κατέθεσε το Κίνημα Αλλαγής, η οποία αφορά στην αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων μηχανικού στους αξιωματικούς μηχανικούς της Σχολής Ικάρων. Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω τον λόγο για τον οποίο το 2018 στο π.δ. 19 δεν συμπεριελήφθησαν οι αξιωματικοί μηχανικοί της Σχολής Ικάρων, μιας σχολής κόσμημα, ισοτιμίας των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Υπενθυμίζω ότι αξιολογήθηκε δύο φορές, το 2015 και το 2020, από Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας και θεωρώ ότι είναι υποχρέωση της πολιτείας να αποκαταστήσει την αδικία.

Επίσης, πριν αναφερθώ στην ουσία του νομοσχεδίου από τη συζητήσή του, θέλω να επισημάνω τη λογική που αντελήφθη

από τον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία πραγματικά με ξεπερνά, δηλαδή ότι στον καιρό της πανδημίας δεν πρέπει η Βουλή να νομοθετεί. Δέχομαι την οποιαδήποτε κριτική, δέχομαι τη διαφωνία. Άλλωστε, είναι οι κανόνες της δημοκρατίας. Όμως, δεν πρέπει να νομοθετούμε; Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να λειτουργεί η Βουλή. Δηλαδή, να την κλείσουμε και να τη βάλουμε στον αυτόματο πιλότο; Ειλικρινά, δεν αντιλαμβάνομαι αν αυτή η στάση είναι έλλειψη σοβαρότητας ή αν εντάσσεται σε κανέναν γενικότερο πνεύμα του «γάια πυρί μειχθήτω».

Επίσης, κάποιοι άλλοι υποστήριξαν ότι δεν υπάρχει λόγος να έρθει καινούργιο νομικό πλαίσιο, καθόσον το παλιό είναι επαρκές. Άρα με τη λογική αυτή τα πανεπιστήμια όλα πηγαίνουν καλά, οι σπουδαστές παρακολουθούν τις σπουδές τους στις σχολές που έχουν επιλέξει, παίρνουν το πτυχίο τους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, δεν υπάρχουν «αιώνιοι» φοιτητές, οι καθηγητές ανεμπόδιοι επιτελούν το έργο τους, δεν υπάρχουν τραμπουκισμοί, δεν υπάρχουν προπηλακισμοί, δεν γίνονται καταστροφές, δεν τελούνται παράνομες πράξεις και γενικά τάξη και ηρεμία επικρατεί στους χώρους των πανεπιστημιακών σχολών.

Και μετά; Και μετά, αγαπητοί συνάδελφοι, ξυπνήσαμε, διότι όλα αυτά αποτελούν ένα όνειρο θερινής νυκτός και αυτό που στα αλήθεια συμβαίνει είναι ακριβώς το αντίθετο.

Και, πραγματικά, κύριε Πρόεδρε, αναρωτιέμαι: Τι πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση; Να συνεχίζει να κρύβει το κεφάλι στην άμμο ως στρουθοκάμηλος; Να συνεχίζει να βλέπει τον ελέφαντα στο δωμάτιο και να μην τον αντιλαμβάνεται και να προποσιέται ότι δεν συμβαίνει τίποτα, κοινώς να ποιεί την νήσσαν, όπως λέει ο λαός μας, να κάνει την πάπια;

Όχι, βέβαια. Η Κυβέρνησή μας είναι κυβέρνηση ευθύνης, επέλεξε τον δύσκολο δρόμο της μεταρρύθμισης και, από εκεί και πέρα, όλους θα μας κρίνει ο λαός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα αναφερθώ στις τόσο σημαντικές διατάξεις του νομοσχεδίου. Έχουν αναλυθεί κατά κόρον από τους Υπουργούς, τους εισηγητές και από τους προλαλήσαντες συναδέλφους. Θα πω, όμως τούτο: Κατά την άποψή μου, κάνει κάτι το πολύ απλό, επεμβαίνει στα θέματα, τα οποία η πρακτική μέχρι σήμερα έχει αποδείξει ότι πάσχουν, επεμβαίνει στα θέματα και δίνει καινούργια κατεύθυνση μεταρρυθμιστική και περισσότερο ρόλο στα πανεπιστήμια.

Κυρία Υπουργέ, θέλω να εξάρω την τόλη τη δική σας και των λοιπών της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου που ταράζετε τα λιμνάζοντα νερά της τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Συμφωνώ με όλες τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου εκτός από μία, η οποία θεωρώ ότι πρέπει να βελτιωθεί. Τα δύο και τρία χρόνια που προβλέπονται ως χρονικό όριο πέρατος των σπουδών με ποινη διαγραφής θεωρώ ότι δεν είναι αρκετό. Πιστεύω πως τα όρια αυτά πρέπει να τα δούμε ξανά με περισσότερο χρόνο.

Στα δύο τρίτα του χρόνου φοίτησης να εξετάζεται, όμως, εάν ο φοιτητής που έχει συμπληρώσει, για παράδειγμα, το ν+2, αν είναι αδιάφορος, αν δεν έχει περάσει κανένα μάθημα τον τελευταίο χρόνο, αν δεν έχει ανανεώσει την εγγραφή του, γιατί, κυρία Υπουργέ, πολλοί φοιτητές μας δεν σπουδάζουν και με τις καλύτερες ανέσεις και συνθήκες. Δουλεύουν για τα προς το ζην με πάρα πολλά προβλήματα και θέλω να το δείτε και να είμαστε πιο επιεικείς.

Από την άλλη πλευρά, με εκπλήσσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ στην προστασία των «αιώνίων» φοιτητών. Άραγε, γιατί θέλει να συνεχίζουν να υπάρχουν; Μήπως γιατί μέσω αυτών συμμετέχει στον έλεγχο των πανεπιστημίων; Και επιπλέον το ρωμάλιο φοιτητικό κίνημα που προπαγανδίζει ο ΣΥΡΙΖΑ τι έκανε μέχρι τώρα για να προστατεύσει τους πανεπιστημιακούς χώρους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι υπερασπιστές της μη αστυνόμευσης των πανεπιστημίων θέλουν να συνεχίσει να έχει ανεμπόδιση πρόσβαση στους πανεπιστημιακούς χώρους ο κάθε φυλής και γλώσσας λούμπεν, αργόσχολος, πρεζάκιας, προβληματικός, να μπορεί ανεξέλεγκτος ο παρανοϊκός βάνδαλος να μπαινοβγαίνει σε αμφιθέατρα, γραφεία, σπουδαστήρια και για το κέφι του να καταστρέφει, να γράφει χυδαιότητες, να προπηλακίζει καθηγητές και να διαπομπεύει εκλεγμένους πρυτάνεις. Και κάθε θεσμοποιημένος έλεγχος που υπηρετεί την κοινωνική αυ-

τοπροστασία, είναι αυταρχισμός, είναι αυθαιρεσία χούντας.

Αυτή η λογική μοιάζει με μια κατεστημένη συλλογική παράνοια, μαζοχιστικό σύνδρομο, που διαρκεί σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια, μισό αιώνα συλλογικού εθισμού σε μια εσκεμμένη παρανοϊκή φοβία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας πω ότι τα τελευταία αυτά λόγια δεν είναι δικά μου -και τελειώνω-, αλλά του φωτισμένου δασκάλου που είχα την τύχη και την τιμή να έχω με πολλά χρόνια ζωής στα πανεπιστήμια, του Χρήστου Γιανναρά, τα οποία λόγια προσυπογράφω μέχρι τελείας. Ως εδώ η ανομία στους πανεπιστημιακούς χώρους!

Υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και ζητώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ίδιο από όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Θραψανιώτη Εμμανουήλ από τον ΣΥΡΙΖΑ και σας παρακαλώ να σεβαστείτε τον χρόνο για τους επόμενους ομιλητές.

Ορίστε, κύριε Θραψανιώτη, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσε σήμερα κανείς να μιλάει στο παρόν νομοσχέδιο για αρκετή ώρα, όχι μόνο για να αποδομήσει βήμα-βήμα, λέξη προς λέξη τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης, αλλά και να αποδείξει και να αναδείξει ποιος είναι ο πραγματικός στόχος για την ανώτατη εκπαίδευση με το κατ' επίφαση νομοσχέδιο-μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Για πρώτη φορά στην κυριολεξία, ποτέ άλλοτε στην κοινοβουλευτική διαδικασία δεν διανοήθηκε καμμία κυβέρνηση να αλλάξει το σύστημα εισαγωγής σε κανονικές συνθήκες στη μέση της σχολικής χρονιάς, πόσω μάλλον τώρα με την πανδημία του κορωνοϊού, που έχει φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή των πολιτών σε ό,τι αφορά την υγεία, την οικονομία, την κοινωνική συνοχή, την ψυχική υγεία.

Κοντά έναν χρόνο τώρα προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε την πανδημία, να ισορροπήσουμε στους ακροβατισμούς άνοιξε-κλείσε τα σχολεία, κολλάει δεν κολλάει στα παιδιά, ανοίγουμε-κλείνουμε την αγορά, την εστίαση, την οικονομία. Μέσα σ' αυτό το κλίμα αλλάζετε τους κανόνες του παιχνιδιού στην εκπαίδευση, αδιαφορώντας για τις συνθήκες που επιδρούν στην ψυχολογία, όχι μόνο των μαθητών αλλά και των οικογενειών τους.

Ακούστε πώς σχολιάζουν οι μαθητές της Γ' Λυκείου Αγίου Νικολάου σε επιστολή τους, κυρία Υπουργέ, την οποία έχω καταθέσει ως αναφορά. Την καταθέτω στα Πρακτικά: «Δεν σας ζητάμε τίποτα παραπάνω από κατανόηση, γιατί το άγχος που μας έχει κυριεύσει από την πανδημία είναι γεγονός που επιδρά στην ήδη επιβαρυνόμενη ψυχολογία μας».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θραψανιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αντί για κατανόηση, λοιπόν, τι κάνετε; Εισάγετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, με αποτέλεσμα να στερείτε τη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε είκοσι με είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές.

Για να μη σας αδικούμε, όμως, κυρία Υπουργέ, δεν αποτελεί δική σας πρωτοτυπία. Την ίδια τακτική ακολούθησαν οι προκάτοχοί σας. Το 2013 με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» καταργούνται μια σειρά από ΤΕΙ, μεταξύ των οποίων και της Ιεράπετρας στο Λασιθί, με βάση μια έκθεση-πρόταση, συντάκτης της οποίας ήταν μεγαλοϊδιοκτήτης ΙΕΚ.

Τώρα, η κυρία Υπουργός, βαδίζοντας στα βήματα των προκατόχων της παράταξης της, καταργεί με το «καλημέρα» τα διετή τμήματα δημόσιας επαγγελματικής κατάρτισης για χάρη των ιδιωτικών, καταργεί τα νεοϊδρυθέντα τμήματα, γιατί τα ίδια μαθήματα διδάσκονται στα ιδιωτικά κολλέγια και τα ΙΕΚ. Το «κερα-

σάκι στην τούρτα»; Η εξίσωση με τροπολογία στα μουλωχτά των κολλεγίων με τα πανεπιστήμια.

Ας κάνουμε, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, μια υπόθεση. Δύο συμμαθητές στο ίδιο σχολείο δίνουν εξετάσεις. Ο ένας, ο καλός, περνάει στο πανεπιστήμιο, ο άλλος με τη λευκή κόλλα, την οποία έχετε κάνει σημαία, γράφεται σε ένα κολλέγιο με μόνο προσόν την οικονομική δυνατότητα.

Γίνεται ένας διαγωνισμός για μια θέση εργασίας. Ποιος νομίζετε ότι θα πάρει τη θέση; Μα φυσικά, αυτός με τη λευκή κόλλα, γιατί με την εξίσωση των πτυχίων των κολλεγίων με τα πανεπιστήμια θα τελειώσει σε τρία χρόνια, ενώ αυτός του πανεπιστημίου σε πέντε. Αν αυτό εννοείτε ότι είναι αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης, είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να περιμένει κανείς.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία κοιτάζει να κλείσει τις πόρτες των πανεπιστημίων για πολλά παιδιά, να τα οδηγήσει αναγκαστικά ως πελατεία στα κολλέγια.

Σε ό,τι αφορά την Αστυνομία, δεν θα αναφερθώ αναλυτικά. Έχουν τοποθετηθεί ο πρώην Υπουργός κ. Σουφλιάς, ο κ. Φορτσάκης, ο πρώην πρύτανης, ο κ. Σπηλιωτόπουλος, ο κ. Κύρτσος και οι άλλοι.

Θέλω, όμως, να κάνω μία παρατήρηση σ' αυτό το οποίο έχει αναφέρει ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Συρίγος. Δεν υπήρχαν αστυνομικά τμήματα στα πανεπιστήμια, κύριε Υφυπουργέ. Υπήρχε όμως κάτι άλλο. Επειδή έζησα την εποχή εκείνη, υπήρχε το σπουδαστικό της ασφάλειας, υπήρχαν οι θυρωροί στην είσοδο των πανεπιστημίων, οι οποίοι παρακολουθούσαν τον κάθε φοιτητή, τον κατέδιδαν, εάν νόμιζαν ότι είχε παραβατική συμπεριφορά κατά την άποψή τους και καλούνταν στο σπουδαστικό για υπόθεσή τους.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς, όμως, εάν θέλετε πράγματι να αναβαθμίσετε το ελληνικό πανεπιστήμιο, μπορείτε να αυξήσετε τον προϋπολογισμό, να καλύψετε τις κενές θέσεις σε διδακτικό προσωπικό και σε υποδομές, να αυξήσετε τα κονδύλια για την έρευνα κ.λπ..

Τα πανεπιστήμια μας κατέχουν ζηλευτές θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη, παρά την υποχρηματοδότηση. Με αυτό που κάνετε, όμως, συνέχεια να αναδεικνύετε, να υπερβάλλετε για εγκληματικές συμπεριφορές, νομίζω ότι τα απαξιώνετε.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μια αναφορά στον Νομό Λασιθίου. Με τον ν.4610/2019 δημιουργήθηκαν στον Νομό Λασιθίου, στο πλαίσιο του ΕΛΜΕΠΑ, η Σχολή Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον Άγιο Νικόλαο και Φυσικοθεραπείας στην Ιεράπετρα, ικανοποιώντας ένα διαχρονικό αίτημα των Λασιθιωτών στην κατεύθυνση της ισόρροπης και ισότιμης ανάπτυξης της Κρήτης.

Η λογική επιλογής των δύο αυτών θεμάτων ήταν: Πρώτο, να μην υπάρχει επικάλυψη με ομοειδή τμήματα. Δεύτερο, να έχουν συνέργεια μεταξύ τους. Τρίτο, να έχουν συνέργεια με τα ήδη λειτουργούντα τμήματα, κυρίως το Διατροφής και Διαιτολογίας στη Σητεία και το υπό σχεδιασμό, που βρίσκεται στο στάδιο ολοκλήρωσης των μελετών, Κέντρο Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης στη Νεάπολη. Τέταρτο και σημαντικό, υπάρχουν σύγχρονες εγκαταστάσεις, ιδιαίτερα για τη σχολή Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού σε οικόπεδο διακοσίων στρεμμάτων με αγορά από τον δήμο και την κατασκευή από τον τώως ΟΣΚ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι επιδιώκαμε με την επιλογή και ίδρυση των παραπάνω τμημάτων; Έναν οραματικό στόχο μέσα από την εκπαίδευση και την επιστήμη, την ανάπτυξη και προαγωγή της υγείας, σε συνδυασμό με τον πρωτογενή τομέα και τον τουρισμό.

Σήμερα όλα αυτά έχουν «παγώσει». Η επιτροπή αξιολόγησης δεν έχει καταφέρει να απαντήσει. Οι δεσμεύσεις του κ. Διαγάκη χάθηκαν μαζί του, ενώ το πανεπιστημιακό τμήμα του Αγίου Νικολάου, όπως και άλλα περιφερειακά τμήματα κινδυνεύει με τις περικοπές που προγραμματίζετε.

Στο χέρι σας είναι, κυρία Υπουργέ, να δώσετε τη δυνατότητα να υλοποιηθεί αυτός ο οραματικός στόχος σήμερα, γιατί διαφορετικά, αύριο σας διαβεβαιώνω ότι θα το υλοποιήσουμε εμείς.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, μία αναφορά στα σχολεία ειδικής

αγωγής. Στις περιοχές υψηλού κινδύνου θα είναι τα μόνα τα οποία λειτουργούν. Υπάρχουν περιπτώσεις που έχουν κλείσει λόγω ανίχνευσης κορωνοϊού σε μαθητές και εκπαιδευτικούς. Πρέπει να ληφθούν μέτρα για την προστασία τόσο των μαθητών όσο και των εκπαιδευτικών. Πρέπει να δοθεί, παραδείγματος χάριν, προτεραιότητα στους εμβολιασμούς των εκπαιδευτικών στα σχολεία ειδικής αγωγής.

Το νομοσχέδιο αυτό το καταψηφίζουμε. Η μόνη λύση είναι να το αποσύρετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Μαρκόπουλο από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Μπουρνού, τον κ. Μαντά, τον κ. Μουζάλα, τον κ. Ανδριανό και τον κ. Μωραϊτή.

Κύριε Μαρκόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, ο θρόλος αποδίδει στον Κοσμά τον Αιτωλό, για να δώσει έμφαση στην ανάγκη εκπαίδευσης του έθνους, τη φράση «γκρεμίστε ακόμα και τις εκκλησίες, αρκεί να φτιάξετε σχολεία». Προφανώς, ήταν ένα σχήμα λόγου για τον Πατροκοσμά, ο οποίος αγαπούσε πραγματικά και πονούσε τους Έλληνες για το απαίδευτον τής τότε εποχής. Αυτή εξάλλου είναι και η δύναμη της ελληνικής παιδείας, να χτίζει εκεί που κάποιοι γκρεμίζουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ελληνικό πανεπιστήμιο κάποιοι, με δική τους ευθύνη και κανενός άλλου, το γκρέμισαν. Όχι για να χτίσουν, όμως, όπως είπε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Το γκρέμισαν έτσι για πλάκα, το γκρέμισαν από ιδεολογική προσέγγιση, από μία διαρκή επαναστατική ονειρώξη και από έναν Μάη του '68 διαρκείας.

Κάποια αντί να δουν πως παγκόσμια συντελείται μια ψηφιακή επανάσταση, ότι ο πλανήτης προχωράει διαφορετικά, πάει διαφορετικά από αυτό που ξέραμε, έχουν προχωρήσει πολύ τα πράγματα, αντί να πατήσουν στον 21^ο αιώνα έχουν μείνει κολλημένοι στο Χιμείο του 1985 και καμαρώνουν κιάλας. Θυμόσαστε το Χιμείο του 1985. Ολόκληρη Αθήνα κήκε. Ολόκληρη Αθήνα διχάστηκε. Όμως κάποιοι ακόμα εξακολουθούν και παραμένουν εκεί, στον πετροπόμεμο και στη διάλυση.

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ποια είναι η πρότασή σας; Δεν την έχουμε καταλάβει. Έχουμε καταλάβει την αντίδρασή σας. Πρόταση δεν έχουμε ακούσει. Πώς θα αποδοθούν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα στους πραγματικούς δικαιούχους, στους φοιτητές; Πώς θα χτίσουμε το πανεπιστημιακό αύριο;

Ακούμε μια διαρκή καταγγελία. Δεν έχουμε ακούσει όμως πρόταση ακόμα. Πώς θα γίνει, δηλαδή, η φύλαξη των πανεπιστημίων; Με ένα ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα, όπως είπε ο κ. Γαβρόγλου, ο πρώην Υπουργός σας; Δηλαδή, ποια ήταν η πρότασή σας ακριβώς για να τη συζητήσουμε; Μία νέα εκδοχή της Lotta Continua, της ιταλικής ακροαριστερής οργάνωσης, η οποία είχε κάνει καταλήψεις στα πανεπιστήμια και με μία παραστρατιωτική δράση έκανε επιτήρηση; Σε ποιο πράγμα; Δεν πρέπει κινούμαστε με εύκολα σχήματα και να λέμε «το φοιτητικό ρωμαλέο κίνημα». Αυτό πρέπει αποδοθεί, να μας το εξηγήσετε. Πώς θα προστατευτεί η ακαδημαϊκή ελευθερία από το κάθε κουτσαβάκι, από τον κάθε μπαχαλάκια, από τον κάθε ποινικό; Δεν μπορεί να διαπομπεύονται πρυτάνεις με ταμπέλες. Έχω ξαναπεί ότι αυτό μου θύμισε την ταινία του Γιάννη Διαλιανίδη «Νόμος 4000». Πώς διαπομπεύσαν τότε κάποιοι που αποκαλούσαν τεντιμπού; Είδαμε ξαφνικά κάποιοι να διαπομπεύουν τον πρύτανη, τον κ. Μπουραντώνη. Καταδικάσατε την ενέργεια, όμως, για λόγους ιδεοληψίας αρνείστε τη λύση. Τα δάκρυά σας για τον Μπουραντώνη, για τον κάθε Μπουραντώνη και για τον κ. Συρίγο, που έδωσε ακαδημαϊκή μάχη, είναι κροκοδείλια. Είναι κροκοδείλια και θα είναι κροκοδείλια αν δεν ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο.

Κιβδηλο θα αποδειχθεί και το ενδιαφέρον σας για την αναβάθμιση του κύρους των πανεπιστημίων αν δεν ψηφίσετε και την ελάχιστη βάση εισαγωγής στα ΑΕΙ. Εσάς θυμάμαι -μαζί βγαίναμε στα τηλεοπτικά πάνελ- που λέγατε ότι είναι απαράδεκτο να εισάγονται φοιτητές με βαθμό «1» και «2» στην κλίμακα του «20». Αυτό

δεν σας απασχολεί; Εσείς δεν είσατε γονείς; Δεν σας απασχολεί αυτή η κάθετη πτώση της ποιότητας των πανεπιστημίων; Είναι δυνατόν το 30% των φοιτητών να μην αποφοιτά ποτέ; Και να σας πω κάτι; Δεν είναι αδικία για όσα παιδιά δίνουν πανελλαδικές εξετάσεις να μπαίνει ένα 30% στα πανεπιστήμια, να στερεί θέσεις από αυτούς που πραγματικά τις θέλουν και κατόπιν να εγκαταλείπει; Αυτή είναι η θέση σας;

Πρέπει, λοιπόν, επιτέλους οι φοιτητές να σπουδάσουν αυτό το οποίο θέλουν περισσότερο. Με τη στάση σας εξελίσσεστε στο πιο παλιό και από το παλιό. Υπάρχει υποκρισία στη στάση σας. Εξάλλου να σας θυμίσω ότι δικοί σας Υπουργοί, δικοί σας Βουλευτές κατά κόρον έχουν σπουδάσει σε ξένα πανεπιστήμια. Γιατί το έχουν κάνει αυτό; Μήπως γιατί το ελληνικό πανεπιστήμιο εδώ και πολλά χρόνια δεν κατάφερε να φτιάξει την ποιότητά του; Μήπως γιατί οι δικοί σας Βουλευτές ή δικοί σας Υπουργοί -δεν θέλω να μπω σε ονοματολογία, τους γνωρίζετε- επέλεξαν κάτι άλλο;

Ο Έλληνας -για είμαστε ξεκάθαροι, αγαπητοί συνάδελφοι- δεν θέλει άλλο ρίσκο. Η παιδεία, τα παιδιά μας δεν παίζονται στα ζάρια του κάθε πολιτικού τζογαδόρου. Και πολιτικός τζόγος στη χώρα μας είχε γίνει και πρόσφατα.

Είστε, λοιπόν, στον ΣΥΡΙΖΑ μία δύναμη ανάρσεως, ενώ εμείς είμαστε μία δύναμη προόδου. Είστε το παλιό και αυτό γιατί ονειρεύεστε το πολιτικό πεζοδρόμιο, τη ρήξη για τη ρήξη, ενώ εμείς οραματιζόμαστε το αύριο, όχι την επανάσταση με τις πέτρες και τα ρήγματα με την καταστροφή των πανεπιστημιακών μονάδων. Οραματιζόμαστε τον 21^ο ψηφιακό αιώνα, την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση όπως λένε -κατά τη γνώμη μου, είναι ψηφιακή και αυτή είναι η δική μας επανάσταση. Η επανάστασή μας δεν είναι το πετροβόλημα και η καταστροφή των πανεπιστημίων για να θυμηθούμε μετά από πενήντα και πλέον χρόνια τον Μάη του '68 ξανά. Εμείς μιλάμε για πανεπιστήμια διασύνδεσης των φοιτητών με την αγορά εργασίας, για μια φιλόδοξη νέα γενιά. Θέλουμε και ιδιωτικά πανεπιστήμια και θα επιμείνουμε σε αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό έχει στόχο να χτίσει σχολεία, να χτίσει πανεπιστήμια και όχι να τα γκρεμίσει. Αν πραγματικά καταδικάζετε τα φαινόμενα βίας και ανομίας, ιδού η Ρόδος! Αν συνεχίσετε, όμως, να στρουθοκαμηλίζετε παίρνετε όντως μεγάλο ρίσκο, όπως είπε και ο Αρχηγός σας. Όχι, όμως, για την πατρίδα και για να προχωρήσει το εκπαιδευτικό σύστημα. Το ρίσκο είναι καθαρά δικό σας, πολιτικό και προσωπικό. Και ξέρετε τι ρισκάρετε; Ρισκάρετε αυτό που πλέον λέει ολόκληρη η κοινωνία. Να ξανάρθετε εκεί από όπου ξεκινήσατε: στο 3%.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Μπουρνού.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν πρέπει να σας αναγνωριστεί κάτι είναι η ικανότητά σας να παίζετε σε πολλά ταμπλό, στα ταμπλό της παραδοσιακής δεξιάς φαυλότητας, βέβαια, που σφραγίζει την πολιτική παρουσία σας εδώ και δεκαετίες. Με ένα μόνο νομοσχέδιο εξυμνετείτε ταυτόχρονα συγκεκριμένα συμφέροντα, τους ιδιοκτήτες των κολλεγίων, ντοπάρετε με αθλιότητα συγκεκριμένα ακροατήρια, τους θαυμαστές των ροπαλοφόρων του Χρυσοχοϊδη, τους νοσταλγούς των χωροφυλάκων της ΕΡΕ και εκδικείστε τους αμφισβητίες σας στο φοιτητικό κίνημα αλλά και στα ίδια τα πανεπιστήμια, τον θεσμό, δηλαδή, που πάντα σας αντιστεκόταν και πήγαινε την κοινωνία σε αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που θέλετε να την πάτε εσείς.

Θέλετε να διώξετε φέτος είκοσι τέσσερις χιλιάδες μελλοντικούς φοιτητές από τα πανεπιστήμια για να αυξήσετε την πελατεία των κολλεγίων αφού πρώτα φροντίσετε να εξισώσετε επαγγελματικά δικαιώματα ΙΕΚ και πανεπιστημίων κάνοντας κουρέλι το Σύνταγμα. Στο πανεπιστήμιο με βάση εισαγωγής, στο ΙΕΚ με βάση επιταγής. Ένας μαθητής δεν θα μπορεί να σπουδάσει αν έχει δέκα χιλιάδες μόρια, αλλά θα μπορεί να σπουδάσει αν έχει 10.000 ευρώ. Τόσο πολύ κόπτεστε για την αριστεία που όλοι ξέρουμε πως αριστεία για εσάς δεν είναι τίποτα άλλο παρά τα προνόμια των γόνων και των εύπορων. Από πάντα!

Συντάσσετε πλήρως ιδεολογικά και πολιτικά με τον πλασιέ κολλεγίων, τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη ακόμη και αν αυτό θα ερημώσει τις επαρχιακές σχολές και ανατρέπει το αναπτυξιακό και εθνικό σχεδιασμό που περιελάμβανε γεωγραφική εξάπλωση και αποκέντρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μόνο στον νομό Λέσβου θα υποστούν μείωση φοιτητών το 86% των τμημάτων, πέντε από τα έξι τμήματα στη Μυτιλήνη και το ένα τμήμα στη Λήμνο.

Όπως πάντα τιμωρείτε τους πιο αδύναμους και τους πιο φτωχούς. Αυτούς που τώρα χωρίς να νοιάζεστε αποκλείετε από την τηλεκαπαίδευση και αυτούς που μετά θα αποκλείετε και από μία σχολή χαμηλής ζήτησης με χαμηλή βαθμολογία. Ακόμα χειρότερα το κάνετε αναμασσώντας αστοιχειώτες δημαγωγικές κουτοπονηρίες περί βαθμολογιών εισαγωγής. Δηλαδή, δεν ξέρετε ότι κάθε σχολή έχει αλληπάλληλες εξετάσεις που αυτές αξιολογούν αν πρέπει κανείς να αποφοιτήσει; Δεν ξέρετε ότι σε καμμία σχολή δεν αποφοιτούν όλοι; Δεν ξέρετε ότι μέσα στις σχολές είναι που κρίνεται ποιος μπορεί να γίνει πτυχιούχος; Το ξέρετε αλλά πρέπει να κάνετε χατίρια στους φίλους σας και να προσβάλλετε νέους ανθρώπους. Και βιάζεστε τόσο πολύ να βρείτε πελατεία στους ιδιοκτήτες κολλεγίων που δεν δίνετε ένα χρονικό περιθώριο εφαρμογής για τις άθλιες μεταρρυθμίσεις σας, όπως κάνουν όλοι οι Υπουργοί Παιδείας, αλλά τις ξεκινάτε από φέτος, τώρα που οι νέοι που θα δώσουν πανελληνίες ασφυκτιούν κλεισμένοι σε μικρά διαμερίσματα με όλη τους την οικογένεια.

Η χυδαιότητα σας δεν έχει σύγκριση. Και σαν άλλοι Κοντογιαννόπουλοι, Υπουργοί ενός άλλου Μητσοτάκη -καθόλου τυχαίο, έτσι δεν είναι;- βάζετε Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια -μόνοι εσείς σε όλη την Ευρώπη- για να ντοπάρετε τα ταπεινά ένστικτα ψηφοφόρων σας, νοσταλγίας της χωροφυλακίστικης Δεξιάς. Ακόμα και control room με συστήματα παρακολούθησης φτιάχνετε κοντράροντας, όχι μόνο τους φοιτητές, αλλά τους καθηγητές, τους πρυτάνεις, ακόμη και πρώην Υπουργούς σας που εναντιώνονται στη φόρα που έχετε πάρει να προσαρμοστείτε στα γούστα του πιο οπισθοδρομικού τμήματος της ελληνικής κοινωνίας.

Οι πρυτάνεις μιλούν για αντισημιτικό μέτρο, οι σύγκλητοι των πανεπιστημίων μας εναντιώνονται και σας καλούν να δώσετε πόρους για φύλαξη των ιδρυμάτων από φύλακες-υπαλλήλους του πανεπιστημίου.

Και έχετε το θράσος να μιλάτε σήμερα για αφύλακτα πανεπιστήμια, όταν ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης της κυβέρνησης Σαμαρά ήταν αυτός που απέλυσε φύλακες των πανεπιστημίων που ξαναπροσλάβαμε εμείς, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Μέχρι και η ΠΟΑΣΥ απορρίπτει την πανεπιστημιακή αστυνομία, αλλά εσείς νοιάζεστε πιο πολύ να σας κάνει «like» ο Νίκος Μαστοράκης από το «Facebook».

Τα κανάλια σας εξυμνούν τις ηρωικές πραγματικά διαδηλώσεις των φοιτητών και των καθηγητών στο Πανεπιστήμιο «Μπογάτζι» της Κωνσταντινούπολης, αλλά αποσιωπούν ή κατακεραυνώνουν τις κινητοποιήσεις των Ελλήνων φοιτητών για το εκτρισματικό, αυταρχικό νομοσχέδιο σας και τον «ερντογανικό» καταστατικό κατήφορο της Αστυνομίας σας.

Έναν διακαή πόθο έχει η ακροδεξιά σας πτέρυγα, που τώρα σας πήρε και το κόμμα: Να εκδικηθεί το φοιτητικό κίνημα, εκείνους που διαχρονικά αντιστέκονταν στον αυταρχισμό και τη φαυλότητα των Κυβερνήσεών σας, είτε ήταν ΕΡΕ είτε κυβερνήσεις αποστατών είτε της Νέας Δημοκρατίας. Δεν έχετε σταματήσει να εχθρεύεστε τους φοιτητές και το πανεπιστήμιο, να συκοφαντείτε τα πανεπιστήμια μας, προσφάτως και τους πρυτάνεις ακόμα, να χλευάζετε τα ακαδημαϊκά μας ιδρύματα και να μειώνετε την αξία τους και την τεράστια προσφορά τους στην ελληνική κοινωνία. Συκοφαντείτε το Πανεπιστήμιο Αθηνών που κατατάχθηκε στη θέση «180» των καλύτερων πανεπιστημίων παγκοσμίως και το «Αριστοτέλειο» που κατατάχθηκε στη θέση «205» παγκοσμίως.

Είτε σας αρέσει είτε όχι, η χώρα μας ανοικοδομήθηκε, αναπτύχθηκε, εκβιομηχανίστηκε και εκδημοκρατίστηκε από αυτά τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια που τόσο περιφρονείτε και με πρωταγωνιστές αυτούς τους περιεργούς, ανήσυχους και ατίθασους φοιτητές που τσακωνόταν στις συνελεύσεις και ξενοχτούσαν πάνω στα βιβλία τους.

Τα πανεπιστήμια μας έχουν ανάγκη όχι από χίλια διορισμένα ρουσφέτια ειδικών φρουρών, αλλά από χίλιους διορισμούς πανεπιστημιακών. Έχουν ανάγκη από χρηματοδότηση για υποδομές, για έρευνα, για προσωπικό, για υποτροφίες, για φοιτητικές εστίες. Και ζητούν αναγνώριση της σημασίας και του ρόλου τους και σεβασμό της αξιοπρέπειας φοιτητών και καθηγητών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η νέα γενιά έχει δικαιώματα στη μόρφωση και στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είτε υψηλής είτε χαμηλής ζήτησης. Έχει δικαίωμα σε ένα δημοκρατικό και αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο, χωρίς τις εμμονές και τα φαντάσματα της ελληνικής Δεξιάς. Και θα το έχει! Το έκτρωμά σας θα μείνει στα χαρτιά μέχρι να έρθει η ώρα να καταργηθεί οριστικά, γιατί αυτή η χώρα έχει Σύνταγμα, έχει ανθρώπους που αντιστέκονται και αργά ή γρήγορα θα έχει ξανά και τη δημοκρατική διακυβέρνηση που της αξίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε και εμείς για τον χρόνο τον κ. Μπουρνού.

Τον λόγο θα πάρει τώρα ο κ. Περικλής Μαντάς από τη Νέα Δημοκρατία. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει ο κ. Μουζάλας, ο κ. Ανδριανός, ο κ. Μωραΐτης και ο κ. Λαμπρούλης.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο. Σας παρακαλώ να είστε εντός των χρονικών ορίων.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο δεν είναι ένα αποκομμένο και αποσπασματικό νομοθέτημα. Αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης αντίληψης με ζητούμενο την αλλαγή της πορείας ολόκληρου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, με στόχο να γίνει αντίξοι των προσδοκιών του λαού μας. Μέχρι τώρα, τα πρώτα βήματα ήταν η αναβάθμιση της σχολικής εκπαίδευσης, ο εκσυγχρονισμός της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και οι ρυθμίσεις στην ιδιωτική εκπαίδευση. Τα επόμενα βήματα είναι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, η ενίσχυση της αυτονομίας των σχολείων και οι ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση.

Η απάντηση στην ερώτηση αν ήταν απαραίτητο αυτό το νομοσχέδιο είναι απλή και σαφής. Ναι, αυτό το νομοσχέδιο είναι απαραίτητο για την αποκατάσταση του εκπαιδευτικού πλαισίου και της ομαλότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτό είναι, άλλωστε, και το ξεκάθαρο μήνυμα της ελληνικής κοινωνίας, να μπει δηλαδή ένα τέλος στη συστηματική διαστρέβλωση του χαρακτήρα των σχολών και των πανεπιστημίων μας.

Ποια είναι, όμως, η διαστρέβλωση; Από τη μία οι αιώνιοι φοιτητές και ο προβληματικός τρόπος εισαγωγής τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και από την άλλη οι τραμπουκισμοί, τα φαινόμενα βίας, τα φαινόμενα παραβατικότητας με σαφές αριστερό ιδεολογικό πρόσημο. Είναι πρόβλημα οι αιώνιοι φοιτητές; Βεβαίως και είναι. Διότι για μεν σήμερα το 80% των υποψηφίων εισάγεται σε μια σχολή, αλλά το 30% δεν αποφοιτά ποτέ. Και ακριβώς αυτοί οι δύο αριθμοί δείχνουν τη στρέβλωση της κατάστασης. Τι σημαίνει, όμως, αυτό, κυρίες και κύριοι; Σημαίνει συγγράμματα, φοιτητικές εστίες, γεύματα, φοιτητικά «πάσο», αμφιθέατρα, υποδομές, προσωπικό, διοικητική και εκπαιδευτική υποστήριξη, οικογενειακή και οικονομική αφαίμαξη, που το 30% όλων αυτών τα πετάμε στα σκουπίδια. Αν λάβουμε δε υπ' όψιν και πόσοι τελικά σπουδάζουν κάτι που ποτέ δεν ήθελαν, αλλά τους έτυχε, η χασούρα γίνεται ακόμα μεγαλύτερη.

Είναι προβληματικός ο τρόπος εισαγωγής των φοιτητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Βεβαίως και είναι. Διότι δεν γίνεται να εισάγονται μαθητές που έγραψαν «1», «2» ή «3» στις εξετάσεις. Αυτά τα παιδιά πρέπει να οδηγηθούν σε κάτι άλλο στη ζωή τους. Είναι προβληματικός ο τρόπος εισαγωγής των φοιτητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί μόνο τα μισά από τα παιδιά περνούν σε μία από τις πέντε πρώτες προτιμήσεις τους, ενώ πολλά από τα υπόλοιπα μπαίνουν σχεδόν από τύχη σε κάποια σχολή. Και σε αρκετές από αυτές τις περιπτώσεις, αυτός που θέλει Νομική παίρνει τη θέση αυτού που ήθελε Εξαρχής το Παιδαγωγικό, ενώ αυτός που αγαπά τα μαθηματικά μπορεί να μείνει έξω από κάποιο που δεν πέρασε στο Πολυτεχνείο.

Τι πετυχαίνουμε, λοιπόν, με τις αλλαγές που φέρνει το νομο-

σχέδιο; Πετυχαίνουμε να έχουμε περισσότερες συνειδητές επιλογές από τους υποψήφιους φοιτητές στα μηχανογραφικά, ενώ αυξάνονται όσοι εισάγονται στη σχολή της προτίμησής τους. Θα υπάρχει πλέον μεγαλύτερο ενδιαφέρον για ολοκλήρωση των σπουδών. Θα μειωθούν σημαντικά τα αιτήματα μετεγγραφών. Πετυχαίνουμε τη μέγιστη ενεργοποίηση των ιδρυμάτων για διαρκή εκσυγχρονισμό του προγράμματος σπουδών τους και κινητροδοτούμε τις σχολές, ώστε το αντικείμενό τους να γίνει πιο ελκυστικό και να συσχετίζεται καλύτερα με την αγορά εργασίας.

Θα αναρωτηθεί κανείς; και τι γίνεται με όσα παιδιά δεν θα εισαχθούν στα πανεπιστήμια; Γι' αυτά τα παιδιά είναι ενοχλητικό έναν νέο μηχανισμό, ένα μηχανογραφικό δελτίο για την πρόσβασή τους σε άλλες δομές εκπαίδευσης, βάσει του απολυτηρίου τους από το λύκειο.

Άρα τι πετυχαίνουμε τελικά, κυρίες και κύριοι; Δίνουμε τη δυνατότητα επιλογών στους νέους. Αυξάνουμε την πιθανότητα να σπουδάσουν αυτό που προτιμούν και στον τόπο που επιθυμούν. Βελτιώνουμε το πανεπιστημιακό κύρος και ενισχύουμε τον καθαρά εκπαιδευτικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου απομακρύνοντας έμμεσα όσους δεν θα έπρεπε να βρίσκονται εκεί. Σταδιακά αναβαθμίζουμε την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, ενισχύουμε την εκπαιδευτική αυτονομία των ιδρυμάτων και δίνουμε σε κάθε ένα τη δυνατότητα διαμόρφωσης του δικού του διακριτικού ακαδημαϊκού προφίλ.

Στην ερώτησή τώρα εάν έχει μεταρρυθμιστικό πρόσημο αυτό το νομοσχέδιο, η απάντησή είναι ότι βεβαίως είναι μεταρρυθμιστικό και έχει φιλελεύθερα χαρακτηριστικά. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φιλελεύθερο είναι οτιδήποτε δίνει επιλογές σε όλους, χωρίς να εξαιρεί κανέναν. Φιλελεύθερο είναι οτιδήποτε σέβεται τη μοναδικότητα της καθεμιάς και του καθένα μας, οτιδήποτε επιτρέπει στο ταλέντο και την κλίση να ευδοκιμήσει, να ανθίσει και να προκόψει, οτιδήποτε επιτρέπει στο καλό να γίνει καλύτερο, πάντα όμως με όρους κοινωνικής ευαισθησίας και σεβασμό στα δικαιώματα. Και, τελικά, φιλελεύθερο είναι οτιδήποτε σέβεται απέναντι στη μίζερη οπισθοδρόμηση της Αριστεράς που απαξιώνει και υποβαθμίζει τα πιο δυνατά, τα πιο δημοκρατικά κομμάτια της κοινωνίας μας. Και η αλήθεια είναι ότι στην Ελλάδα του 2021 μόνο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να κάνει πράξη αυτές τις αρχές.

Ας έρθουμε, όμως, και στο δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου, σε αυτό για την ενίσχυση της ασφάλειας των ΑΕΙ.

Ακούμε τις αντιρρήσεις για την ύπαρξη και δράση της Αστυνομίας στα πανεπιστήμια, αλλά με την κατάργηση του ασύλου της παραβατικότητας εδώ και πάνω από έναν χρόνο τα φαινόμενα βίας δεν έχουν μειωθεί, αλλά δεν έχουν εξαλειφθεί κιόλας. Χαρακτηριστικό της κατάστασης που ακόμα υπάρχει ήταν η διαπόμπευση του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία ούτε καν καταγγέλλθηκε, αλλά δημοσιοποιήθηκε από τους ίδιους τους λειτουργούς στο διαδίκτυο.

Τα φαινόμενα βίας πρέπει να εξαλειφθούν οριστικά. Δεν γίνεται να υπάρχει πραγματική ελευθερία στα πανεπιστήμια, όταν όποιος διαφωνεί με οτιδήποτε λέγεται μπορεί να ασκήσει βία. Και ας μην κοροϊδευόμαστε, είναι ευχή όλων να περάσουμε σταδιακά σε μία άλλη φάση, με τα πανεπιστήμια να μη χρειάζονται την παρουσία της Αστυνομίας. Όμως, αυτό θα συμβεί μόνο αφού εγκατασταθεί σταθερά και μόνιμα η κανονικότητα σε όλα τα ιδρύματα.

Κλείνοντας, λοιπόν, θα έλεγα πως θα πρέπει να γνωρίζουμε όλοι ότι τα πανεπιστήμια δεν ανήκουν στην Κυβέρνηση ούτε στους πανεπιστημιακούς, ούτε φυσικά στην Αριστερά, πόσω δε μάλλον στον ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα πανεπιστήμια πάνω και πέρα από όλα ανήκουν στον ελληνικό λαό και πάνω και πέρα από όλα οφείλουν να πραγματώνουν τις προτεραιότητες και τις προσδοκίες που έχει σύσσωμη η ελληνική κοινωνία για τα παιδιά της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο τον κ. Μαντά.

Περιμένω και από τον κ. Μουζάλα να είναι εντός του χρόνου, όπως ήταν οι δύο προηγούμενοι ομιλητές. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ορίστε, κυρίες συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλάμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο το οποίο κατά τη δική μας την άποψη είναι το άκρον άωτον της αντιμεταρρυθμίσεως στο πανεπιστήμιο. Θα συζητήσουμε γι' αυτό.

Θα ήθελα να πω ότι μιλάμε σήμερα που η Αντιπρόεδρος του Κοινοβουλίου εδάρη. Μιλάμε σήμερα που φωτορεπόρτερ εδάρησαν από αστυνομικούς. Και μέχρι να ξημερώσει, θα βγουν κι άλλα.

Μιλάμε σήμερα και ακούω πομφόλυγες, βροντώδη λόγια, εκφράσεις όπως «το νομοσχέδιο αυτό πάει το πανεπιστήμιο στην ψηφιακή εποχή και στην τεχνητή νοημοσύνη» και στην «Ε' Βιομηχανική Επανάσταση».

Πού, βρε παιδιά, τα πάει όλα αυτά; Πείτε μας μία διάταξη η οποία να αναβαθμίζει το πανεπιστήμιο. Δεν υπάρχει ούτε μία! Όσον αφορά δε την ψηφιακή εποχή, εννοεί ότι μετατρέπει το Σπουδαστικό της Ασφάλειας από μεροκαματιάρηδες που προκαλούσαν τρόμο, σε κάμερες οι οποίες παρακολουθούν συνέχεια όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα και στο οποίο είναι αντίθετοι και η Αρχή Προσωπικών Δεδομένων και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Όμως, ειλικρινά, ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας δεν είπε για ποιον λόγο αυτό το νομοσχέδιο προχωρά την εκπαίδευση!

Τρία πράγματα θα αναφέρω. Αναφορικά με τη βάση εισαγωγής, είκοσι με είκοσι πέντε χιλιάδες παιδιά θα μείνουν εκτός πανεπιστημίου. Δεν το στηρίζετε πουθενά. Το στηρίζετε σε επιθυμίες και μάλιστα σε επιθυμίες που τις ερμηνεύετε παράπλευρα, κατά Βιτγκενστάιν. Τίποτα δεν μας λέτε. Αυτά τα παιδιά που δεν θα μπουν στο πανεπιστήμιο φροντίσατε μουλωχτά να φέρετε νομοσχέδιο όπου θα μπορούν να γίνουν αρχιτέκτονες χωρίς βάση εισαγωγής, θα μπορούν να έχουν δικαιώματα νομικού χωρίς βάση εισαγωγής, στο «Μουζάλας American Φίλης Μαρκόπουλος University Βερανζέρου 3», ημίμορφος.

Μα, είμαστε σοβαροί άνθρωποι εδώ πέρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η αριστεία σας είναι οι κυλινδρόμυλοι μονοετούς φοίτησης στην Ελβετία; Η αριστεία σας είναι το πτυχίο κιθάρας από αλληλογραφία με την Αγγλία; Ποια είναι η αριστεία σας που προβάλλετε σήμερα σαν αναβάθμιση εδώ πέρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Καταργείτε να νυχτερινά. Το 1% από παιδιά που δουλεύουν για να ταλειώσουν το γυμνάσιο, το καταργείτε. Και αναβαθμίζετε το πανεπιστήμιο!

Τιμωρείτε τον λαό μας και με αυτό το νομοσχέδιο. Θα πούμε παρακάτω για ποιον λόγο γίνονται όλα αυτά, γιατί αυτό κάνετε απόστον υπάρχετε σαν συντηρητική παράταξη.

Αναφορικά με την πανεπιστημιακή αστυνομία σήμερα, δεν σας κατάλαβα, ο ειδικός φρουρός ή πρόεδρος -δεν ξέρω τι ήτανε- που είπε στην επιτροπή ότι το 20% της κοινωνίας νοσεί και θα το αναλάβουν οι ειδικοί φρουροί, θα είναι στην πανεπιστημιακή αστυνομία, για να μπορεί να λείπει στη μάνα του που το έχει καημό: «Μαμά, σήμερα το πρωί πέρασα στην Ιατρική»; Θα μας τρελάνετε; Η Αστυνομία; Δεν υπάρχει κράτος στην Ευρώπη που να το κάνει αυτό από το 1088 που ιδρύθηκε το Πανεπιστήμιο της Μπολόνιας.

Με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, η παρέμβαση αυτού του είδους απαγορεύεται, είτε εθνικά, είτε νομικά κατοχυρωμένα. Η χούντα το έκανε εδώ στην Ελλάδα και εσείς το θεσμοθετείτε τώρα. Και είστε περήφανοι γιατί αυτό αναβαθμίζει τις σπουδές!

Εντάξει, να σας πω κάτι; Εμείς θα σας ακούσουμε πολύ προσεκτικά, γιατί η αλήθεια είναι ότι δεν θέλουμε να πάμε στο 3%, αλλά θέλουμε να γίνουμε κυβέρνηση. Όμως, τα πανεπιστήμια είναι στα 3% καλύτερα του κόσμου. Κι εσείς τα βρίζετε! Όσοι ήλθατε εδώ πέρα τα βρίζατε. Μιλήσατε για ναρκωτικά, πορνεία, ξύλο, βία. Αυτά είναι τα πανεπιστήμια μας;

Θα ήθελα να σας πω κάτι και για τα πειθαρχικά. Είναι απίστευτο αυτό που κάνετε. Αυτοί οι επιστήμονες οι οποίοι κάθε

μέρα βγαίνουν στην τηλεόραση -αναφέρομαι σε Έλληνες του εξωτερικού, οι οποίοι καθοδηγούν κράτη και είναι σύμβουλοι στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας για την πανδημία, δεν θέλω να πω τα ονόματα- δεν θα είχαν τελειώσει το πανεπιστήμιο από την αφισοκόλληση που έκαναν, από τις ντυντούκες που πήραν όταν ήταν φοιτητές και κατέβαιναν στα αμφιθέατρα, στις κινητοποιήσεις και στις διαδηλώσεις. Θα τους είχατε διαγράψει! Καθηγητές Πανεπιστημίου στο εξωτερικό, καθηγητές πανεπιστημίου εδώ, θα τους είχατε διαγράψει!

Τι εννοείτε, μάλιστα, με το «ηχορύπανση»; Δηλαδή, αν η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ διοργανώσει μία ποιητική βραδιά και αρχίσουν και τραγουδάνε «Και Α και Δ και ΔΑΠ-ΝΔΦΚ», θα τους συλλάβετε; Τι ακριβώς θα κάνετε; Πού θα πάει αυτό το πράγμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Συκοφαντείτε, για να μπορέσετε να περάσετε την καταστολή.

Θα πω κάτι πολύ γρήγορα, γιατί πραγματικά ο χρόνος είναι λίγος. Έχετε παράδοση στο μίσος που έχετε για τη λαϊκή εκπαίδευση. Το 1901 στα «Ευαγγελικά» οι πρόγονοί σας έλεγαν «... άθεοι, πράκτορες Σλάβων, αφορίσανε τον Πατριάρχη, πέντε νεκροί σε διαδηλώσεις». Μετά από είκοσι ή πενήντα χρόνια, έτσι θα λένε για σας.

Το 1917, Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, Βενιζέλος; «Τα ψηλά βουνά» του Ζαχαρία Παπαντωνίου που τα διαβάζουμε και σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα το διανθίσω λιγάκι και θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε όπως όλοι οι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πέρασε, μπήκε η δημοτική, Τριανδρία Εκπαιδευτικού Ομίλου με Γληνό, Δελμούζο και Τριανταφυλλίδη. Το 1920 ήρθαν οι πρόγονοί σας και τα καταργήσανε. Κατηγορία για μπολσεβικισμό. Περιφρονούσε, λέει, τα μεγάλα ιδανικά ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου. Έλεγαν «Να καταδιωχθείς ποινικώς οι υπαίτιοι», «να καώσι τα αναγνωστικά βιβλία της δημοτικής».

Είναι η παράδοσή σας αυτή. Δεν θέλετε οι άνθρωποι να μωφώνονται, εκτός από την κλίκα σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Τελειώνω.

Θα αναφέρω απλά για να τα διανθίσουμε δύο στοιχεία ακόμα από την ιστορία σας.

Η σχολική ποδιά καθιερώθηκε το 1876 και το πηλίκιο. Καταργήθηκε το 1964 επί Γεωργίου Παπανδρέου. Διαβάστε στις εφημερίδες τι λέγατε τότε. Καταργήθηκε το πηλίκιο και θεωρούσατε ότι η νεολαία διαφθείρεται. Καταργήθηκε η ποδιά το 1982 από τον Βερυβάκη και θεωρούσατε ότι τα κορίτσια διασύρονται και διαφθείρονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ελάτε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, όπως μιλάνε για αυτούς τους Βουλευτές της παράταξής σας τότε, έτσι θα μιλάνε για σας μετά από μερικά χρόνια. Και δεν θα περάσει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε φτάσει τα εννέα λεπτά!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Και όταν διαβάζουμε την Αντιγόνη, εσείς είστε με τον Κρέοντα. Εμείς είμαστε με την Αντιγόνη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Ανδριανός. Παρακαλώ, συνάδελφοι, να είσαστε εντός του χρόνου, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα αποφύγω να σχολιάσω το παραλήρημα του συναδέλφου, γιατί πρέπει να κοιτάζουμε μπροστά, να κοιτάζουμε το αύριο, να κοιτάζουμε το μέλλον των παιδιών μας και πώς να το κάνουμε καλύτερο και όχι να κάνουμε αυτές τις αναδρομές, οι οποίες δεν νομίζω ότι προσθέτουν τίποτα και να κατηγορούμε μια παράταξη η οποία έχει συμ-

βάλει και έχει αποκαταστήσει τη δημοκρατία, κύριε συνάδελφε, το 1974 και νομίζω ότι όλοι γευόμαστε τους καρπούς της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με αυτό το νομοσχέδιο η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας προχωρά με συνέπεια και υπευθυνότητα τη μεγάλη μεταρρυθμιστική πολιτική της Κυβέρνησης και στον κρίσιμο αυτόν τομέα, τον τομέα της παιδείας. Θυμίζω το μεγάλο εκπαιδευτικό νομοσχέδιο του Ιουνίου, στο οποίο είχα την τιμή να είμαι ο βασικός εισηγητής της Πλειοψηφίας. Θυμίζω ακόμα το πιο πρόσφατο νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση, που με τις προβλέψεις του συμβάλλει ουσιαστικά ώστε αυτό το πολύτιμο εργαλείο να γίνει από λύση ανάγκης για λίγους, συνειδητή επιλογή για πολλούς.

Τώρα στο ίδιο μήκος κύματος με το νομοσχέδιο αυτό θεσμοθετούνται τρεις αναγκαίες και υπερώριμες αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η ελάχιστη βάση εισαγωγής, εύλογα χρονικά όρια αποφοίτησης και βεβαίως μέτρα για την έμπρακτη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της νομιμότητας εντός του πανεπιστημιακού χώρου. Οι τρεις αυτοί βασικοί πυλώνες του νομοσχεδίου, παρά τις περί του αντιθέτου προσπάθειες της Αντιπολίτευσης, δεν έχουν πλέον στην κοινωνία μας ιδεολογική απόχρωση. Είναι εύλογες, είναι αυτονόητες πρακτικές προβλέψεις που απαντούν σε υπαρκτά, χρονίζοντα και πιεστικά ζητήματα.

Συνιστά, βεβαίως, στρέβλωση η εισαγωγή σε σχολές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων υποψηφίων που έγραψαν «3» ή «4» στα «20» και βεβαίως οφείλουμε να διασφαλίσουμε και σε αυτά τα παιδιά τις καλύτερες επιλογές για τη σταδιοδρομία τους τόσο μέσω της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης όσο και με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο και πολιτική.

Όμως, το να γράφονται -για παράδειγμα- παιδιά σε μαθηματικά τμήματα με βαθμούς κάτω από τη βάση στα μαθηματικά στις εισαγωγικές εξετάσεις, δεν βοηθά πρωτίστως τα ίδια αυτά τα παιδιά να ολοκληρώσουν με επιτυχία τις σπουδές τους. Αυτός είναι και ένας από τους βασικούς λόγους του μεγάλου ποσοστού μη ολοκλήρωσης των σπουδών σε αυτές τις σχολές, ιδίως στα περιφερειακά πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και έχει γι' αυτό ιδιαίτερη σημασία ότι τα ίδια τα τμήματα θα έχουν πλέον λόγο στον καθορισμό των προϋποθέσεων εισαγωγής των υποψηφίων. Επίσης, ιδιαίτερη σημασία έχει η δυνατότητα υποβολής παράλληλου μηχανογραφικού δελτίου για την φοίτηση σε δημόσια ΙΕΚ που ενισχύει τις εναλλακτικές των παιδιών και υπογραμμίζει για μια ακόμη φορά τη βούληση της Κυβέρνησης να αναβαθμίσει ουσιαστικά την επαγγελματική κατάρτιση.

Εδώ μπαίνουμε στον δεύτερο κρίσιμο πυλώνα του νομοσχεδίου, το χρονικό όριο ολοκλήρωσης των σπουδών. Είναι, βεβαίως, επιβεβλημένο να υπάρχουν προβλέψεις -τις οποίες και περιλαμβάνει το νομοσχέδιο- για φοιτητές που αντιμετωπίζουν αντικειμενικά κριτήρια που τους επιβάλλουν πρόσκαιρα άλλες προτεραιότητες. Το κρίσιμο, όμως, είναι όπου δεν συντρέχουν αυτοί οι αντικειμενικοί λόγοι, να μην δημιουργούνται πολυετή τέλματα που και τον προγραμματισμό των σχολών δυσκολεύουν και κρατούν τους λεγόμενους «αιώνιους» φοιτητές σε μια μετέωρη κατάσταση ουσιαστικά εκτός της εκπαιδευτικής διαδικασίας όσο και της αγοράς εργασίας.

Σε ό,τι αφορά τέλος τον τρίτο πυλώνα του νομοσχεδίου, τα μέτρα για τη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της νομιμότητας στους πανεπιστημιακούς χώρους, πιστεύω ότι κανείς δεν θα διαφωνήσει πως όλοι θα προτιμούσαμε αυτά να μην ήταν αναγκαία. Δεν ζούμε, όμως, σε καμμία ουτοπία, αλλά σε μια πολύ συγκεκριμένη πραγματικότητα, όπου τα φαινόμενα βίας και ανομίας δυστυχώς δεν είναι ξένα τουλάχιστον σε συγκεκριμένα πανεπιστήμια. Άλλωστε αυτό το παραδέχτηκε και ο Αρχηγός σας, ο ίδιος ο κ. Τσίπρας, προχθές στην πρόσφατη τηλεοπτική του συνέντευξη, φέρνοντας ως παράδειγμα το Οικονομικό Πανεπιστήμιο. Είπε ότι σήμερα δεν μπορεί να γίνει ελεύθερα μια εκδήλωση ανταλλαγής απόψεων χωρίς να κινδυνεύουν οι οργανωτές και οι συνομιλητές.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι η επίκληση ενός ακατάληπτου εξαιρετισμού δεν επαρκεί για να ανεχτούμε ως κοινωνία έστω και μία απόπειρα βιασμού ή ξυλοδαρμού σε πανεπιστημιακό χώρο, έστω και έναν διασυρμό καθηγητή, έστω και μία καταστροφή

εξοπλισμού εργαστηρίων ή δημόσιας περιουσίας πληρωμένης από τους φόρους των ελληνικών νοικοκυριών.

Υπογράμμισα προηγουμένως ότι οι προβλέψεις αυτές του υπό συζήτηση νομοσχεδίου δεν έχουν πλέον στην κοινωνία ιδεολογικό χρωματισμό. Τις καλωσορίζει μια ευρύτατη κοινωνική πλειοψηφία που διατρέχει ιδεολογικές καταβολές και εκλογικές επιλογές. Είναι χαρακτηριστικό άλλωστε πως, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, ένα ιδιαίτερα μεγάλο μέρος ακόμη και των ψηφοφόρων των κομμάτων της Αριστεράς στηρίζει τα τρία αυτά μέτρα, θεωρώντας τα αυτονόητα. Και αυτή η οριζόντια κοινωνική συμμαχία για τα αυτονόητα είναι κάτι που όλοι μας σε αυτή την Αίθουσα οφείλουμε να το πάρουμε πολύ στα σοβαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία δείχνει τον δρόμο. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες απαιτούν η χώρα να προχωρήσει επιτέλους μπροστά. Απαιτούν ένα κράτος σύγχρονο και αποτελεσματικό, αρωγό στον πολίτη και όχι δυνάστη του, με ποιοτική δημόσια παιδεία και υγεία, με ασφάλεια για όλους.

Μπροστά, λοιπόν, σε αυτό το καθολικό αίτημα για σοβαρότητα, υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα δεν χωρούν ιδεοληψίες και καθήλωση στο παρελθόν, δεν χωρούν λογικές που θυσιάζουν τα δικαιώματα των πολλών στα οργανωμένα συμφέροντα των λίγων. Τα παιδιά και οι γονείς μας αξίζουν και δικαιούνται ποιοτική εκπαίδευση, πανεπιστήμια που να διαθέτουν όλες τις θεσμικές, υλικές και ηθικές προϋποθέσεις ώστε να αναδείξουν τις ήδη υπαρκτές νησίδες αριστείας, ευκαιρίες επαγγελματικής εκπαίδευσης που λειτουργούν ως ισχυρά διαβατήρια εργασίας, προκοπής και προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο.

Όλοι μας, λοιπόν, οφείλουμε να αναλάβουμε την ευθύνη που μας αντιστοιχεί. Η κοινωνία δεν μπορεί να περιμένει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδριανό για τον χρόνο και παρακαλώ ο επόμενος ομιλητής να μην ξεπεράσει τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μωραΐτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος αλλάζει με ταχύτητα φωτός. Οι αλλαγές που συντελούνται σε όλο τον κόσμο είναι αλλαγές που κανένας δεν περίμενε, αλλά δυστυχώς έχοντάς μας Κυβέρνηση η οποία αυτό το νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να το δει.

Η πανδημική κρίση φανέρωσε την ανάγκη οικοδόμησης ενός κόσμου που πρέπει να βασιστεί στη συνεργασία, στην αλληλεγγύη και το κοινωνικό κράτος, με την υγεία βεβαίως ως πρώτη προτεραιότητα.

Ο κορωνοϊός χτύπησε τις οικονομίες και τις κοινωνίες σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά παράλληλα ανέδειξε και τις τεράστιες αδυναμίες ενός μοντέλου που κυριάρχησε τις τελευταίες δεκαετίες, του γνωστού νεοφιλελεύθερου μοντέλου.

Τη στιγμή, λοιπόν, που οι ηγέτες του δυτικού και όχι μόνο κόσμου κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση, τη στιγμή που ο κόσμος αφουγκράζεται, σκέφτεται, συνεργάζεται και σχεδιάζει, εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, απομονώνεστε και απομονώνετε και τη χώρα. Μένετε έξω από τον μεγάλο διάλογο, έξω από τις εξελίξεις, απέναντι από τη μεγάλη αλλαγή η οποία έρχεται.

Ενώ, λοιπόν, το νεοφιλελεύθερο μοντέλο σας καταρρέει -με την παραλλαγή, βέβαια, του βαλκανικού, το οποίο στηρίζετε εσείς, περιχαρακωμένοι στα ιδεοληπτικά σας στεγανά δύο και δεκαοκτώ μήνες, αν κάνετε κάτι, είναι να επιτίθεστε σε καθετί δημόσιο. Διαλύετε κάθε ψήγμα του κοινωνικού κράτους. Θυμάστε όλοι ότι είχατε έτοιμες τις αλλαγές για ιδιωτικοποίηση στον χώρο της υγείας. Αντιμετωπίζετε την πολιτική ως «μπίζνες» και θα μπορούσα να φέρω και άλλα παραδείγματα.

Όμως, μέσα σε αυτόν τον σχεδιασμό δεν μπορούσε σε καμμία περίπτωση να μην είναι στο στόχαστρό σας ο χώρος της παιδείας. Εδώ και δεκαοκτώ μήνες επιτίθεστε συνειδητά στη δημόσια παιδεία, επιτίθεστε συνειδητά στο ελληνικό πανεπιστήμιο και εισάγετε αυτό το νομοσχέδιο προς ψήφιση με έναν και μοναδικό σκοπό: Να εξυμνητήσετε τα συμφέροντα των κολλεγίων, τα

συμφέροντα της παραπαιδείας, να αυξήσετε την πελατεία τους, να μειώσετε τον αριθμό εισακτέων, να απαξιώσετε τα περιφερειακά πανεπιστήμια, των οποίων θα δρομολογήσετε το κλείσιμο. Βεβαίως, σαν να μην έφτανε αυτό, διαβάσαμε τις τελευταίες μέρες ότι όσα από αυτά δεν κλείσουν τι θα τα κάνετε; Θα τα μετατρέψετε σε τεχνικές σχολές τριών ετών.

Παράλληλα, θέλω να θυμίσω ότι εσείς, η Κυβέρνησή σας, απαξιώσατε νύχτα, με τροπολογία ντροπής, τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων με αποφοίτους τριετών κολλεγίων αμφίβολης ποιότητας, με μια ρύθμιση αντισυνταγματική.

Είναι ξεκάθαρο ότι η πολιτική σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, οξύνει τις ανισότητες. Το σχέδιό σας είναι ξεκάθαρο: Είναι ένα μεγάλο δώρο στην ιδιωτική εκπαίδευση, που είναι ένας από τους βασικούς χρηματοδότες σας. Απλώς κολλήσατε και το κομμάτι της αστυνομοκρατίας σε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί θα έπρεπε να χαϊδέψετε και να δικαιολογηθείτε και στο ακροδεξιό δικό σας ακροατήριο.

Όλες αυτές τις μέρες πάρα πολλοί συνάδελφοι από όλα τα κόμματα μίλησαν για τις σπουδαίες διακρίσεις των ελληνικών πανεπιστημίων διεθνώς. Έφεραν πάρα πολλά παραδείγματα και δεν θέλω να μπω στη διαδικασία να τα επαναλάβω. Εσείς τα αποσιωπάτε. Δεν κολλάνε σε καμμία περίπτωση, βέβαια, στο αφήγημά σας. Όχι μόνο αποσιωπάτε και δεν τα αναφέρετε, αλλά συνειδητά εκμηδενίζετε την αξία του ελληνικού πανεπιστημίου. Ισχυρίζεστε και το ισχυρίζεστε με ένα νομοσχέδιο που λέτε ότι είναι μεταρρυθμιστικό -που σε καμμία περίπτωση δεν είναι- ότι θέλετε μια καλύτερη εικόνα για τα ελληνικά πανεπιστήμια και παρουσιάζεται αυτό το νομοσχέδιο -αν είναι δυνατόν!- ως μεταρρύθμιση. Κομμένη η πλάκα.

Δεν έχει ίχνη μεταρρύθμισης αυτό το νομοσχέδιο. Διότι, αν θέλατε μεταρρύθμιση και καλύτερα πανεπιστήμια, όπως λέτε, δεν θα μειώνατε τους πόρους τους για πρώτη φορά μετά από το 2016 στον προϋπολογισμό του 2021, όπου μάλιστα έχουν τελειώσει τα μνημόνια και δεν είχατε καμμία, μα καμμία παρέμβαση από πουθενά.

Την ίδια στιγμή προωθείτε την υποστελέχυσή τους, όταν η αναλογία καθηγητών/φοιτητών είναι η χειρότερη στην Ευρώπη και αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά το λέει η EUROSTAT. Όλα αυτά και πολλά άλλα, όταν η ελληνική οικογένεια βιώνει πανδημία, δυσπραγία, ανασφάλεια και φόβο. Για να χτίσετε τον μύθο της απαξίωσης του ελληνικού πανεπιστημίου, πετάτε βεβαίως τη μπάλα στην εξέδρα. Ψάχνετε να βρείτε άλλοθι, εκμεταλλεύεστε μεμονωμένα περιστατικά εισαγόμενης βίας για να μας πείτε ότι αυτή είναι η κανονικότητα του ελληνικού πανεπιστημίου και έτσι φέρνετε χιλιοστές τριάντα ειδικούς φρουρούς. Νομοθετείτε ηλεκτρονικά συστήματα ασφαλείας και φέρνετε κάμερες στα αμφιθέατρα. Τη στιγμή που οι πρυτάνεις σας έκαναν μια και δυο και τρεις προτάσεις για να φύγετε από τη δύσκολη θέση, εσείς δημιουργείτε συνθήκες αστυνομοκρατίας.

Για να το ξεκαθαρίσουμε: Εμείς δεν είμαστε ενάντια στη φύλαξη. Άλλο, όμως, φύλαξη και άλλο αστυνομοκρατία. Περίπου 20 με 30 εκατομμύρια θα είναι η μισθοδοσία αυτών των ειδικών φρουρών, όταν τα πανεπιστήμιά μας σήμερα χρειάζονται καθηγητές, διοικητικό προσωπικό, πόρους για την έρευνα. Υπάρχουν βεβαίως και άλλες δαπάνες -δεν θέλω να αναφερθώ- που είναι από τον Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων και Έρευνας, τον ΕΛΚΕ. Δηλαδή, παίρνετε λεφτά από την έρευνα για να τα δώσετε στη φρούρηση των πανεπιστημίων.

Πείτε το, λοιπόν, καθαρά. Για σας έχει μεγαλύτερη αξία η αστυνόμευση από την έρευνα. Για σας έχει μεγαλύτερη αξία η αστυνόμευση από την παραγωγή γνώσης. Για σας έχει μεγαλύτερη αξία η αστυνόμευση από την ενίσχυση των καθηγητών και των ερευνητών μας. Έχετε στοχοποιήσει το ελληνικό πανεπιστήμιο την ώρα που οι Έλληνες που πήραν αυτό το πτυχίο στα χέρια τους διαπρέπουν στο εξωτερικό σήμερα, διοικούν επιχειρήσεις, κάνουν λαμπρές καριέρες και εσείς απαξιώνετε καθημερινά το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Οι δέικτες του ρολογιού, όμως, δεν θα γυρίσουν δεκαετίες πίσω, σε εκείνες τις σκοτεινές εποχές φόβου και αστυνομοκρατίας, όσο και αν το θέλετε. Δεν θα επιτρέψουμε να καταρρεύ-

σουν όλα σε ένα καθεστώς σιωπής, να βυθιστούμε στο σκοτάδι ήσυχια. Η Κυβέρνηση αντιστέκεται στην πρόοδο. Προσπαθεί να διχάσει, να στρέψει τον έναν εναντίον του άλλου και να γυρίσει το ποτάμι πίσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς για σας και ευτυχώς για την ίδια τη χώρα, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το ποτάμι δεν κατάφερε κανείς να το γυρίσει ποτέ πίσω. Όσες και όσοι πήγαν να τα βάλουν με τη φυσική ροή του κόσμου, που είναι η πρόοδος, ξεχάστηκαν από την ίδια την ιστορία, από την ίδια την κοινωνία. Την ώρα που η ελευθερία και η δημοκρατία βιάλλονται, εμείς θα είμαστε σκληρά απέναντι σε αυτές τις πολιτικές. Αγωνιζόμαστε για το δημόσιο πανεπιστήμιο και θα σας προτείναμε σε αυτή την πολύ δύσκολη συγκυρία να δείξετε εμπιστοσύνη στα παιδιά μας, να δείξετε εμπιστοσύνη στη νέα γενιά της πατρίδας μας, που είναι και το μέλλον της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Θα συζητήσουμε με τον κ. Λαμπρούλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Μετά ακολουθούν η κ. Αλεξοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία και η κ. Βαγενά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΥ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε ένα νομοσχέδιο που προσθέτει έναν ακόμα κρίκο στη μακριά αλυσίδα των αντιδραστικών αλλαγών που συντελούνται διαχρονικά στην ανώτατη εκπαίδευση από όλες τις κυβερνήσεις. Αυτές είναι που υλοποίησαν και υλοποιούν σταδιακά τις κοινά αποδεκτές μεταξύ όλων των άλλων κομμάτων στρατηγικές επιλογές και κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ικανοποιώντας τις απαιτήσεις του κεφαλαίου για την ανώτατη εκπαίδευση.

Βάσει αυτής της στρατηγικής προωθούνται ενδεικτικά η επιχειρηματική δράση της ανώτατης εκπαίδευσης, η αξιολόγηση με τα κριτήρια της αγοράς, η αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα, η κατηγοριοποίηση πτυχίων και τμημάτων κ.ά.. Στόχος; Η ριζική αλλαγή της φυσιογνωμίας, της δομής και του ρόλου του πανεπιστημίου, σύμφωνα με το πρότυπο του πανεπιστημίου-επιχείρησης, που έχει πράγματι ανάγκη η καπιταλιστική οικονομία.

Συγχρόνως, αυτή η προσαρμογή είναι όρος εκβιαστικός απέναντι στην επιβίωση ακόμα και του σημερινού αστικού πανεπιστημίου και στη βάση αυτής της αναγκαιότητας έχουμε, πρώτον, τη δημιουργία ισχυρών δομών στην ανώτατη εκπαίδευση -δες τις συγχωνεύσεις- για αξιοποίηση οικονομικών κλίμακας, δηλαδή μείωση κόστους με αύξηση αποδοτικότητας, ώστε να μπορούν να σηκώσουν το βάρος της καπιταλιστικής ανάπτυξης και να μπορούν να συνδέονται με ξένα και ντόπια μονοπώλια -η περίφημη εξωστρέφεια- αλλά και με ευελιξία, που γι' αυτό απαιτείται διαφοροποίηση, κατακερματισμός στο εσωτερικό τους.

Δεύτερον, έχουμε διαμόρφωση κριτηρίων με τα οποία αναπτύσσονται τα πανεπιστήμια σήμερα, σχεδιάζονται τα νέα προγράμματα σπουδών και διοχετεύονται πόροι στην έρευνα, όπως: Πρώτον, αποδέσμευση από την κρατική χρηματοδότηση, επιβολή διδάκτρων και κυρίως ανάπτυξη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών από τα μέλη του.

Δεύτερον, διαφοροποίηση και ευελιξία στις εσωτερικές δομές των πανεπιστημίων, με τη λειτουργία τμημάτων και προγραμμαμάτων σπουδών διαφόρων επιπέδων, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς και τη διαθέσιμη χρηματοδότηση.

Τρίτον, προσήλωση στην καινοτομία, την τόσο πολυδιαφημιζόμενη, η οποία όμως δεν ταυτίζεται απαραίτητα με τη σημαντική ερευνητική ανακάλυψη, αλλά με τη μεταφορά των ερευνητικών αποτελεσμάτων πού; Στην αρένα της αγοράς, η οποία και τελικά αποφασίζει για την τύχη τους. Νέα γνώση, καινοτομία δηλαδή, για τη δημιουργία νέων ερευνητικών ευκαιριών, για την απόκτηση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων μιας εταιρείας ή ενός κλάδου έναντι άλλων και όχι για την εξυπηρέτηση των σύγχρονων αλλά και μελλοντικών αναγκών της κοινωνίας. Έτσι, το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο δεν είναι απλά μια σύνδεση με την αγορά, αλλά

αποτελεί βασικό παίκτη της. Δεν παράγει απλά νέα γνώση, αλλά δημιουργεί και νέες αγορές. Δεν εκπαιδεύει απλά το επιστημονικό, τεχνικό, διοικητικό προσωπικό που θα στελεχώσει τις μεγάλες επιχειρήσεις και την κρατική μηχανή, αλλά εκπαιδεύει μεμονωμένα άτομα που αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ως πρόϊον που πρέπει να πλάσαριστεί με δική τους ευθύνη, ατομική ευθύνη, στην αγορά.

Σε όποιον καλοπροαίρετα θα μπορούσε να ρωτήσει, για παράδειγμα, αν είναι κακό να δημιουργεί εμπορική αξία το πανεπιστήμιο ή αν είναι λάθος να εκπαιδεύει ανταγωνιστικούς εργαζομένους έτοιμους να αναμετρηθούν στην αγορά, εμείς τον καλούμε να σκεφτεί: Η αγορά είναι ταυτώση με την κοινωνία; Οι ανάγκες μιας επιχείρησης, ενός επιχειρηματικού κλάδου είναι το ένα και το αυτό με τις κοινωνικές ανάγκες; Το αναμενόμενο περιθώριο κέρδους είναι ασφαλές κριτήριο για το αν πρέπει να διοχετευθούν κεφάλαια, δηλαδή κοινωνικοί πόροι, στη μια ή στην άλλη επιστημονική περιοχή ή επιστημονικό πεδίο; Γιατί αντίστοιχα η τεχνολογική πρόοδος, αντί να οδηγεί σε μείωση του χρόνου εργασίας, οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας; Γιατί, παρά τα εντυπωσιακά επιστημονικά επιτεύγματα της εποχής μας, μένουν στα αζήτητα τομείς σημαντικοί για την κοινωνία, όπως για παράδειγμα τα ζητήματα που αφορούν τον τομέα της πρόληψης, στο σύνολο όμως της κοινωνικής δραστηριότητας, στο φάρμακο, στην πολιτική προστασία κ.ά., ενώ η ερευνητική παραγωγή συχνά υποφέρει από εκφυλιστικά φαινόμενα, όπως οι κατευθυνόμενες έρευνες με αντιεπιστημονικό σχεδιασμό και μεθοδολογία; Και ακριβώς το πανεπιστήμιο-επιχείρηση, που επιδιώκει να περιφρουρήσει η Κυβέρνηση μέσα από την ένταση της καταστολής, αλλά και διαφόρων μηχανισμών παρακολούθησης, είναι ξένο με την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Και όσο πιο ξένο γίνεται τόσο πιο πολύ επιδιώκεται να το προστατεύουν από τη νεανική συλλογική αμφισβήτηση και διεκδίκηση.

Να γιατί οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς, οι μαθητές μαζί με το εργατικό κίνημα αγωνίζονται, παλεύουν, διεκδικούν αυτά που αντικειμενικά μπορούν να έχουν. Διότι ο πλούτος που σήμερα υπάρχει μπορεί να τους προσφέρει τα κατάλληλα εφόδια για τη γνώση, τους κατάλληλους όρους για να δουλέψουν. Και ακριβώς αυτά τα κριτήρια είναι που δείχνουν με τι όρους θα μπορούσαν να σπουδάσουν, να δουλέψουν και να ζήσουν οι νέοι σήμερα. Τέτοιοι όροι είναι το πτυχίο να είναι η μόνη προϋπόθεση για δουλειά, όπως και η απαραίτητη για το επάγγελμα εξάσκηση, η γνώση, που είναι υπόθεση μιας ολόκληρης ζωής -δεν σταματά με την απόκτηση του πτυχίου- το κράτος, λοιπόν, να εγγυάται την επιπλέον και δωρεάν επιμόρφωση, μεταπτυχιακά, εξειδικεύσεις κ.ά., να έχουν δικαίωμα στη δουλειά όλοι στο αντικείμενο που έχουν επιλέξει, με όλα τα δικαιώματα που καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες. Αντίστοιχα, κρατική χρηματοδότηση για να μπορούν να λειτουργούν πλήρως τα πανεπιστήμια με υποδομές, εξοπλισμό, το αναγκαίο εκπαιδευτικό, βοηθητικό προσωπικό.

Έτσι λοιπόν οι διεκδικήσεις των φοιτητών, η ενόπτη που οι ίδιοι μπορούν να χτίσουν μέσα από τους φοιτητικούς συλλόγους με το εργατικό κίνημα, έχοντας στο μυαλό τους τα δικά τους κριτήρια και τις δικές τους ανάγκες, μπορούν να τους ανοίξουν δρόμους για να σπουδάσουν σήμερα καλύτερα, για να αναβαθμίσουν τις σπουδές τους και την ίδια τους τη ζωή.

Σε αυτόν τον δρόμο του αγώνα για να μπει στην απομόνωση η πολιτική που θυσιάζει τη ζωή και τα δικαιώματα της νεολαίας και των εργαζομένων, το ΚΚΕ και η ΚΝΕ ήταν, είναι και θα είναι στην πρώτη γραμμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαμπρούλη για τον χρόνο του.

Ακολουθεί η κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία και μετά η κ. Βαγενά.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, όλοι όσοι ζήσαμε τα φοιτητικά μας χρόνια στο ελληνικό πανεπιστήμιο αντιλαμβανόμαστε πλήρως πως το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, που συζητάμε σήμερα, αποτελεί τομή σε ένα παρωχημένο πλαίσιο λειτουργίας, όσον αφορά τόσο στην εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση όσο και στην αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Κατά τη γνώμη μου

αποτελεί άλλον έναν σταθμό στην προσπάθεια της χώρας να αποκαταστήσει την κανονικότητα σε καίριες πτυχές της ανώτατης εκπαίδευσης.

Μετά από την αποκατάσταση της δημοκρατίας και με σκοπό την προφύλαξη της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και την ανάπτυξη της επιστημονικής σκέψης εδραιώθηκε στα πανεπιστήμια μια ισχυρή και απαραίτητη -τότε όμως- ασπίδα προστασίας.

Δυστυχώς, στα χρόνια που ακολούθησαν, το πολιτικό μας σύστημα επέδειξε ατομία στο να προχωρήσει αποφασιστικά σε απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Με την πολυετή μας ανοχή απέναντι στην αυθαιρεσία αφήσαμε τα πανεπιστήμια μας να μετατραπούν σε άσυλα παραβατικότητας και ανομίας. Δημιουργήσαμε «αιώνιους» φοιτητές, χωρίς ενδιαφέρον για το αντικείμενο σπουδών τους και κίνητρο για την απόκτηση τίτλου. Είδαμε βάσεις εισαγωγής που δεν τιμούν το κύρος της ανώτατης εκπαίδευσης. Ζήσαμε από κοντά την ανεμπόδιστη παραβατικότητα και την προκλητικότητα των μειοψηφιών.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ, μετά από πάρα πολλές ώρες εργασίας στο πανεπιστήμιο, να βλέπω να κατέβω με τον καθηγητή μου τότε κ. Σταύρο Αναγνωστόπουλο μέχρι το αυτοκίνητο συνοδεία του για να μην κινδυνέψω.

Όσα η πλειοψηφία των φοιτητών και των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας υποστήριζε διαχρονικά ήρθε η ώρα να θεσμοθετηθούν, βάζοντας οριστικό τέλος σε πολυετείς αγκυλώσεις, που κρατούν τα πανεπιστήμια μας αγκιστρωμένα στο χθες.

Το νομοσχέδιο αυτό αντιμετωπίζει αποτελεσματικά χρόνιες παθογένειες και στρεβλώσεις με συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Η ελάχιστη βάση εισαγωγής διασφαλίζει κατ' αρχάς πως οι εισακτέοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα και τις προϋποθέσεις για την επιτυχή φοίτηση και την ολοκλήρωση των σπουδών τους. Είναι, νομίζω, πασιφανές πως εξαιρετικά χαμηλές βαθμολογίες της τάξεως του 2 και 3 δεν χαρακτηρίζουν τους επιμελείς μαθητές. Εξάλλου η εισαγωγή στα ΑΕΙ με τόσο χαμηλούς βαθμούς αποτελεί δυσφήμιση και για τα ίδια τα ιδρύματά μας και έχει αντίκτυπο στη συνολική τους εικόνα. Ο νέος τρόπος υπολογισμού της βάσης εισαγωγής επιτρέπει την απεξάρτηση της εισόδου στις σχολές από την εκάστοτε ευκολία ή δυσκολία των θεμάτων. Εφόσον η βάση θα συνδέεται με τις συνολικές επιδόσεις όλων των εξεταζομένων, το σύστημα εισαγωγής γίνεται φυσικά πιο δίκαιο. Δίνοντας δε το δικαίωμα ορισμού της βάσης εισαγωγής από την ίδια τη σχολή, ενισχύουμε την αυτονομία των ιδρυμάτων και τους δίνουμε τη δυνατότητα να ορίσουν αυτά το ιδιαίτερο ακαδημαϊκό τους ύψος. Εμείς εμπιστευόμαστε τα τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων και είμαστε βέβαιοι ότι μπορούν να κάνουν καλά τη δουλειά τους. Αυτό το έχουμε αποδείξει πρόσφατα και με προηγούμενα νομοσχέδια, όταν, παραδείγματος χάριν, δίναμε τη δυνατότητα στα ίδια τα τμήματα να φτιάξουν ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών.

Με τη νέα διαδικασία συμπλήρωσης του μηχανογραφικού και τις δύο φάσεις επιλογής ενθαρρύνονται πιο συνειδητοποιημένες επιλογές ακαδημαϊκής κατεύθυνσης και άρα περισσότερο ενδιαφέρον για την αφομοίωση του αντικείμενου των σπουδών. Η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο δεν μπορεί να αποτελεί προϊόν τύχης ή «πέρασα κατά λάθος». Οφείλει να είναι αποτέλεσμα ώριμης επιλογής και διαβάσματος και μόνο έτσι μπορεί να οδηγήσει σε μια επιτυχημένη φοιτητική πορεία. Σε συνδυασμό με το παράλληλο μηχανογραφικό αυξάνονται οι εναλλακτικές επιλογές και οδηγούνται οι νέοι Έλληνες σε σπουδές πιο κοντά στις προτεραιότητες, στις κλίσεις και στις ικανότητές τους και έτσι χτίζουν το μέλλον που πραγματικά επιθυμούν. Με τον τρόπο αυτό υπάρχει κίνητρο και θέληση για την ταχύτερη ολοκλήρωση των σπουδών και την έξοδο στην αγορά εργασίας.

Η Ελλάδα, περισσότερο από ποτέ, χρειάζεται καταρτισμένους πτυχιούχους και διπλωματούχους που θα έχουν εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους, αγάπη για τη δουλειά τους και που θα συμβάλουν άμεσα στην ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Προς αυτή την κατεύθυνση είναι και η θέσπιση του ανώτατου χρονικού ορίου φοίτησης που διευθετεί το χρονίζον πρόβλημα των «αιώνιων» φοιτητών, ένα ζήτημα που ταλανίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια, σπαταλώντας τόσο υλικούς όσο και ανθρώπινους πόρους και που δυσχεραίνει τη δυνατότητα ανέλιξής τους στις

διεθνείς κατατάξεις.

Και μη χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τους φοιτητές που διήβεν θα διώξουμε από τα πανεπιστήμια. Όλοι οι επιμελείς φοιτητές θα έχουν θέση στην ανώτατη εκπαίδευση. Φυσικά και θα λαμβάνονται υπ' όψιν κοινωνικά κριτήρια. Φυσικά και θα υπάρξει μέριμνα για ειδικές περιπτώσεις εργαζόμενων φοιτητών. Είναι όμως αδιανόητο ένας στους τρεις Έλληνες φοιτητές να μην ολοκληρώνει τις σπουδές του και εμείς να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και να κάνουμε ότι αυτό το θεωρούμε φυσιολογικό. Δεν είναι δυνατόν να μην έχουν αγγίξει τόσα χρόνια τόσες κυβερνήσεις αυτό το τεράστιο πρόβλημα.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω και το εξής. Βεβαίως και είναι πολύ σημαντική η ανώτατη εκπαίδευση, αλλά και η επαγγελματική εκπαίδευση και η κατάρτιση σε τεχνικά επαγγέλματα είναι εξίσου σημαντικές και προσοδοφόρες επιλογές σταδιοδρομίας. Πολλοί πτυχιούχοι άνεργοι θα είχαν διαφορετική μοίρα στα πιο δημιουργικά χρόνια της ζωής τους, αν είχαμε προ πολλού φροντίσει να έχουν επιπλέον δυνατότητες επαγγελματικής αποκατάστασης και μέσα από άλλους δρόμους, πιο τεχνικούς και πιο πρακτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με υπευθυνότητα απέναντι στην κοινωνία, συνέπεια λόγων και έργων και ισχυρή πολιτική βούληση η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη προχωρά σε μία ακόμα τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία για την επαναφορά της νομιμότητας στα ΑΕΙ της χώρας μας. Στην Ελλάδα το πανεπιστήμιο άσυλο έχει τόσο διαβρωθεί ως έννοια που, επί χρόνια, αντί να προστατεύει την ακαδημαϊκή ελευθερία και την ελευθερία έκφρασης, προστατεύει την εγκληματικότητα και την ασυδοσία.

Δίνοντας με τον νόμο του 2019 τη δυνατότητα στο κράτος να ασκήσει επιτέλους όλες τις κατά νόμο αρμοδιότητές του και στους χώρους των ΑΕΙ, κάναμε το πρώτο σημαντικό βήμα. Πλέον, με τη θέσπιση της ελεγχόμενης εισόδου στα ιδρύματα, τη σύσταση αρμόδιων διοικητικών δομών και τη δημιουργία Ομάδας Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, προχωρούμε στην ουσιαστική αντιμετώπιση της παραβατικότητας σε κάθε έκφανση του ακαδημαϊκού βίου.

Η αστυνόμευση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Μακάρι να μη χρειαζόμασταν την Ελληνική Αστυνομία στα πανεπιστήμια και όλοι να νιώθαμε ασφαλείς μέσα σ' αυτά. Η παρουσία όμως της Ομάδας Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων θα διασφαλίσει την προστασία των φοιτητών και των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας από παραβατικές συμπεριφορές και σίγουρα όλοι μας θα αισθανόμαστε πιο ασφαλείς.

Από τα δικά μου χρόνια στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και πριν, στεκόμαστε σταθερά απέναντι σε όλους αυτούς που με την πολιτική τους στάση έδιναν και δίνουν άλλοθι στην ανομία και την παραβατικότητα. Παραμένουμε συνεπείς και σταθεροί στις απόψεις μας και σε όσα πιστεύαμε και αγωνιζόμασταν από τα φοιτητικά μας χρόνια.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να ζηλεύετε πάρα πολύ τους νεολαίους της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Όλη μέρα σήμερα και χθες έχετε κάτι κακό να πείτε, για την πρώτη μεγαλύτερη νεολαία της χώρας μας, που κρίνεται μια φορά τον χρόνο από το 1976 με εκλογές. Μια φορά τον χρόνο οι φοιτητές τη βγάζουν πρώτη σε επιλογή!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ειδικά για τις αφίσες της τη ζηλεύουμε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και για τα πάρτι!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ, παρακαλώ. Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Άννα Βαγενά.

ANNA BAGENA - ΚΗΛΗΔΟΝΗ: Επειδή κι εγώ υπήρξα φοιτήτρια, χαίρομαι που ανεβαίνω στο βήμα μετά από ένα νέο κορίτσι. Θα αναφερθώ κι εγώ στα δικά μου φοιτητικά χρόνια, κυρία συνάδελφε. Λίγο διαφορετικά από τα δικά σου, αλλά θα αναφερθώ.

Επειδή πιστεύω, όμως, ότι το πρώτο καθήκον εμάς εδώ που

είμαστε στη Βουλή είναι να δίνουμε φωνή, τη δικιά μας φωνή σ' αυτούς που είναι έξω στην κοινωνία και αυτούς που μας έφεραν εδώ, θα αναφερθώ κατ' αρχάς σε μια κοινή ανακοίνωση των συλλόγων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας για την προωθούμενη αστυνόμευση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Λέει στο ξεκίνημά της η ανακοίνωση: «Εκφράζουμε την αντίθεσή μας στην προωθούμενη από την ελληνική Κυβέρνηση δημιουργία ειδικών σωμάτων της Ελληνικής Αστυνομίας με αρμοδιότητα την άσκηση αστυνομικών καθηκόντων εντός των χώρων των ΑΕΙ. Θεωρούμε ότι η φύλαξη των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων δεν μπορεί να έχει χαρακτήρα αστυνόμευσης και να παρέχεται από ειδικά σώματα υπαγόμενα στην Ελληνική Αστυνομία, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ή σε οποιονδήποτε άλλο φορέα, αλλά πρέπει να οργανώνεται από το ίδιο το πανεπιστήμιο στο πλαίσιο της πλήρους αυτοδιοίκησής του». Αυτά λέει η ανακοίνωση των συλλόγων των εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, στην περιοχή που είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μου και που εκλέγομαι.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Βαγενά - Κηληδόνη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εσείς όμως δεν τα ακούτε όλα αυτά, όχι. Με την έπαρση της αυτοδυναμίας σας αποκλείετε από τα πανεπιστήμια περίπου είκοσι χιλιάδες φοιτητές για να τους στείλετε κατευθείαν στα ιδιωτικά κολλέγια. Άλλωστε, γι' αυτούς δουλεύετε. Το έχουμε δει, όχι μόνο σε αυτό το νομοσχέδιο, στα αλληπάλληλα νομοσχέδια που φέρνετε. Δεν τους ακούτε και φέρνετε την Αστυνομία στα πανεπιστήμια, ζηλεύοντας τη δόξα του Ερντογάν. Μπράβο σας! Μόνο ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα δεν βάζετε γύρω από τα πανεπιστήμια, να τα καταστήσετε στρατόπεδα.

Με το νομοσχέδιό σας έρχεται ο ηλεκτρονικός χαφιάς. Έτσι λέγεται αυτό, όσο κι αν προσπαθείτε να το πείτε διαφορετικά. Θα νοσταλγίσουμε τους χαφιέδες που είχαμε στη δικιά μας γενιά. Τον Τρύφωνα είχαμε εμείς στη Λάρισα, που με ένα ποδήλατο μάς ακολουθούσε, δεκαπέντε-δεκαέξι χρονών παιδί, από το γυμνάσιο στο σπίτι και τον ξέραμε, τον χαιρετούσαμε το βράδυ. Λέγαμε «γεια σου, Τρύφωνα» και έμπαινα μέσα στο σπίτι μου. Θα νοσταλγίσουν τα παιδιά τον Τρύφωνα. Θα νοσταλγήσουν ακόμα και το «Σπουδαστικό της Ασφάλειας», που ήταν στη δικτατορία, κυρία συνάδελφε, νέα φοιτήτρια, που τόσο είστε περήφανη.

Εμείς, λοιπόν, ζήσαμε τη χούντα. Ήμουν φοιτήτρια της Νομικής, όταν έγινε η δικτατορία, στο δεύτερο έτος και αναγκάστηκα να αφήσω τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας λόγω των αριστερών μου φρονημάτων. Στη Νομική Αθηνών ήμουν. Δηλαδή είμαι κι εγώ τώρα «αιώνια» φοιτήτρια. Δεν τέλειωσα ποτέ. Πόσοι σαν εμένα ίσως αναγκάστηκαν και για τέτοιους λόγους να σταματήσουν τις σπουδές τους και να μη συνεχίσουν. Εμείς και πολλοί σαν εμένα δημοκρατικοί πολίτες ανατριχιάζουμε με αυτό το νομοσχέδιο, διαπίπτει με. Ανατριχιάζουμε πραγματικά. Το 1969, που ήταν η Αστυνομία στα πανεπιστήμια, ήταν χούντα και το 1969 εγώ ακριβώς σταμάτησα τις σπουδές μου στη Νομική γι' αυτόν τον λόγο, κυρία Συρίγο. Τι να κάνουμε!

Εγώ είμαι μάνα, έχω δύο παιδιά, δεν πάνε τώρα στο πανεπιστήμιο, είναι μεγαλύτερα, αλλά αν είχα τώρα παιδιά που ήταν στο πανεπιστήμιο, δεν θα ήθελα τα παιδιά μου να πάνε σε έναν αστυνομοκρατούμενο πανεπιστήμιο, κυρία Συρίγο. Δεν θα ήθελα. Εγώ θα ήθελα τα παιδιά μου να έχουν την ωριμότητα να διαλέγουν μόνα τους και να προφυλάσσονται και να γίνονται ώριμοι πολίτες μέσα στα πανεπιστήμια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ:... (Δεν ακούστηκε)

ΑΝΝΑ ΒΑΓΕΝΑ - ΚΗΛΗΔΟΝΗ: Σας παρακαλώ πολύ. Να είναι ώριμοι πολίτες, να επιλέγουν μόνα τους τα παιδιά, γιατί τότε θα γίνουν και ώριμοι φοιτητές και ώριμοι πολίτες, μόνο τότε. Μη φοβάστε την ελευθερία. Η ελευθερία δεν έβλαψε κανέναν. Όχι, μη τη φοβάσαστε, η καταπίεση και η αντιδημοκρατικότητα έβλαψε. Αυτή δημιουργεί κομπλεξικούς ανθρώπους, οι οποίοι είναι κακοί για τον εαυτό τους και για το σύνολο.

Οι άνθρωποι που μεγαλώνουν με ελευθερία και δημοκρατία

συνήθως, τις περισσότερες φορές, γίνονται υγιείς και σωστοί πολίτες. Αυτούς μη τους φοβάστε.

Όσο για την παραβατικότητα στα πανεπιστήμια και για τα ναρκωτικά που μας λέτε ότι εξαιτίας αυτών φέρνετε την Αστυνομία, λυπάμαι που έφυγε ο κ. Οικονόμου. Του φέρνω φρέσκα νέα από τη γειτονιά μου.

Εγώ, ξέρετε, όταν είμαι στην Αθήνα κατοικώ -το έχω πει κι άλλες φορές- στο Μεταξουργείο. Σας φέρνω φρέσκα νέα. Εκεί να δείτε παραβατικότητα και ναρκωτικά. Γιατί κουνάτε το κεφάλι σας. Είναι άσχετο το θέμα; Αυτά τα ναρκωτικά ποιος θα τα κυνηγήσει; Πότε θα τα κυνηγήσει; Ποτέ, δεν τα έχετε κυνηγήσει. Ας δώσουν λίγη προσοχή και στο κέντρο της Αθήνας για τα ναρκωτικά.

Σήμερα, το πρωί, βγαίνοντας από το σπίτι μου, μπροστά στα μάτια μου, έμπορος ναρκωτικών έβγαλε τη δόση από το στόμα, κάτω από τη γλώσσα και την έδωσε σε χρήστη και πήρε και τα χρήματα μπροστά στα μάτια μας. Φέρτε μας κι εκεί ειδικούς φρουρούς. Δεν μας πειράζει. Και δεν μας νοιάζει τι χρώμα στολή θα φοράνε και πώς θα τους λέτε και αν θα είναι με μπλε ρούχα.

Μην καλύπτεστε πίσω από αυτό. Δεν είναι αυτός ο λόγος. Αν θέλετε να χτυπήσετε τα ναρκωτικά, θα τα χτυπούσατε σε όλο το κέντρο της Αθήνας. Είναι, όμως, πάρα πολλά τα λεφτά πίσω από τα ναρκωτικά. Αυτά είναι πρόφαση, για να φέρετε την Αστυνομία στα πανεπιστήμια.

Και πάλι σας λέω, μη φοβάστε την ελευθερία. Η ελευθερία δημιουργεί ώριμους πολίτες. Η καταπίεση δημιουργεί προβληματικούς πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε την κ. Βαγενά για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Πασχαλίδης.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να είστε εντός του χρόνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο επέρχονται σημαντικές αλλαγές που στόχο έχουν την αναβάθμιση της παιδείας, έτσι ώστε να αποτελέσει τον κύριο μοχλό της ανάπτυξης στην Ελλάδα δεδομένου ότι η εκπαίδευση θεωρείται ως ένα από τα κύρια μέσα για να αποκτήσουν οι πολίτες δεξιότητες και γνώσεις απαραίτητες για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων και της αβεβαιότητας που προκαλείται από τις ταχύτερες εξελίξεις παγκοσμίως.

Έτσι, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου που αφορούσε τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης και του νομοσχεδίου που αφορούσε τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων, έφτασε η ώρα της ψήφισης του νομοσχεδίου που αφορά την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μια αναβάθμιση που δεν αφορά μόνο την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια, αλλά το σημαντικότερο, αναβάθμιση που αφορά τις συνθήκες λειτουργίας των ΑΕΙ, έτσι ώστε να μπορούν πια να λειτουργούν απρόσκοπτα, μέσα σε συνθήκες πραγματικής ελευθερίας και ασφάλειας.

Ήρθε επιτέλους η ώρα να προστατευτούν τα πανεπιστήμια μας από τη βίαιη δράση διαφόρων ταραχοποιών ομάδων βάσει ενός ολοκληρωμένου σχεδίου προστασίας και ασφάλειας, όπως θα το αναλύσω κατωτέρω.

Με τα πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν τη θεσμοθέτηση ελάχιστης βάσης εισαγωγής, η οποία δεν ορίζεται σε απόλυτο αριθμό, αλλά από το κάθε τμήμα ξεχωριστά. Επίσης, με στόχο την ενθάρρυνση των ασυνείδητων επιλογών στη συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου προβλέπονται δύο φάσεις υποβολής μηχανογραφικών δελτίων.

Ειδικότερα, το μηχανογραφικό δελτίο πρώτης φάσης υποβάλλεται από τους υποψηφίους που συμμετείχαν στις πανελλαδικές εξετάσεις με τη δυνατότητα να επιλέξουν συγκεκριμένο αριθμό σχολών, τμημάτων ή εισαγωγικών κατευθύνσεων από εκείνες, στις οποίες έχουν πρόσβαση από το επιστημονικό τους πεδίο, ενώ στην δεύτερη φάση θα συμμετέχουν όσοι δεν έχουν εισαχθεί στην πρώτη φάση χωρίς περιορισμό επιλογών και για τις θέσεις των ΑΕΙ που θα έχουν απομείνει.

Επιπλέον, το παρόν νομοσχέδιο θέτει πλέον χρονικό όριο φοίτησης, ρύθμιση που θα ισχύσει για τους νεοεισερχόμενους φοιτητές, ενώ ειδική μέριμνα λαμβάνεται για τους φοιτητές για τους οποίους συντρέχει σοβαρός λόγος υγείας στο πρόσωπο των ίδιων ή συγγενικών τους προσώπων.

Θα περάσω τώρα στο σπουδαιότερο σημείο του νομοσχεδίου, που αφορά τη βελτίωση των συνθηκών του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος ως προς την ασφάλεια των φοιτητών, των εργαζομένων, αλλά και ως προς την ποιότητα των ίδιων των εγκαταστάσεων που είναι τα συνήθη θύματα της βιαιότητας των ανεγκέφαλων.

Το παρόν νομοσχέδιο πρόκειται για ένα νομοσχέδιο κοινής λογικής, όπως πολύ ορθώς χαρακτηρίστηκε από την Υπουργό Παιδείας, την κ. Κεραμώως, γιατί πράγματι είναι κοινή λογική να έχουμε τα πανεπιστήμια μας ασφαλή και συγχρόνως ελεύθερα, να μπορούν οι φοιτητές μας να κυκλοφορούν ελεύθεροι δίχως φόβο και αγωνία, ιδιαιτέρως κατά τις νυχτερινές ώρες όταν οι πανεπιστημιακοί χώροι γίνονται καταφύγιο για κάθε είδους κακοποιά στοιχεία.

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια, τα πανεπιστήμια μας έχουν γίνει έρμαιο των ορέξεων οποιουδήποτε θέλει να προβεί σε παράνομες πράξεις. Η δε προσπάθεια ελέγχου μέσω ιδιωτικών εταιρειών έχει αποδεδειγμένα αποτύχει.

Γι' αυτόν, λοιπόν, εισάγεται σειρά ρυθμίσεων που μοναδικό σκοπό έχει τη δημιουργία του αισθήματος της ασφάλειας στους πανεπιστημιακούς χώρους. Πιο συγκεκριμένα, σε κάθε ΑΕΙ συνιστάται αυτοτελής υπηρεσία με τίτλο «Μονάδα Ασφάλειας Προστασίας, με αποστολή την εφαρμογή και αξιολόγηση της πολιτικής και των μέτρων για θέματα ασφάλειας και προστασίας εντός των χώρων των ΑΕΙ», η οποία υπάγεται απευθείας στον πρύτανη του ΑΕΙ.

Επιπροσθέτως, σε κάθε ΑΕΙ συνιστάται Επιτροπή Ασφάλειας και Προστασίας του ΑΕΙ με διετή θητεία. Σκοπός της επιτροπής αυτής είναι η υποβολή εισηγήσεων στα αρμόδια όργανα για τη χάραξη και την υλοποίηση της πολιτικής ασφάλειας και προστασίας. Επιπλέον, θα εφαρμόζεται υποχρεωτικά σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης και οι πανεπιστημιούπολοι των ΑΕΙ θα περιβάλλονται υποχρεωτικά από περιμετρική περίφραξη ασφαλείας, ενώ αν δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του συστήματος ελεγχόμενης πρόσβασης στους εξωτερικούς χώρους του ΑΕΙ, με αιτιολογημένη απόφαση της συγκλήτου, το σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης θα εφαρμόζεται υποχρεωτικά στους εσωτερικούς χώρους, όπως κτήρια και υποδομές.

Τελευταίο και σημαντικότερο μέτρο είναι η σύσταση ομάδων προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων που θα αποτελούνται από μέλη της ειδικά εκπαιδευμένης ομάδας της ΕΛ.ΑΣ., η οποία θα συνεργάζεται με τον πρύτανη και τον αντιπρύτανη εκάστου ΑΕΙ, με στόχο την καταπολέμηση των φαινομένων βίας και τη διάπραξη ένομων πράξεων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Κύριε Υπουργέ, είμαστε μαζί σας, όπως μαζί σας είναι το σύνολο των Ελλήνων πολιτών που έχει υποδειχθεί με ανακούφιση το νομοσχέδιο αυτό, καθώς δεν αντέχουν άλλο να βλέπουν αυτή την ανομία και τη βία που επικρατεί στα ελληνικά πανεπιστήμια. Και να ξέρετε ότι μαζί σας είναι και η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών.

Και αν κάποιοι σπεύσουν να αναφερθούν στις πορείες, οι οποίες είναι γνωστό τοις πάσι υποκινούμενες, το μόνο που θα τους συμβούλευα είναι να προσέξουν καλά, γιατί τέτοιου είδους ενέργειες το μόνο που καταφέρνουν είναι να εκθέτουν τη νεολαία μας σε τρομερούς κινδύνους.

Έφτασε επιτέλους η στιγμή που ο νόμος θα εφαρμόζεται απαρέγκλιτα, γιατί άβαρα δεν υπάρχουν στην ελληνική επικράτεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Πασχάλη και για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Καλλιόπη Βέττα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Παρακαλώ, να είστε εντός χρόνου, όπως ο προηγούμενος ομιλητής.

ΚΑΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο είναι το πιο σκληρό, ταξικό και αυταρχικό που έχει παρουσιάσει η Κυ-

βέρνηση στον τομέα της παιδείας. Έχετε φέρει στη Βουλή πολλά προβληματικά και αντιδημοκρατικά νομοσχέδια. Ο συναγωνισμός σε αυτόν τον αγώνα για την υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας είναι μεγάλος.

Θυμίζω ότι έχουμε δύο νομοθετικά άρθρα που αύξαναν τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα σε καιρό πανδημίας, νομοσχέδια που ενσωματώνουν πλήρως τις θέσεις των ιδιοκτητών μεγάλων ιδιωτικών σχολείων, οι οποίοι εξάλλου με περηφάνια παραδέχτηκαν ότι χρηματοδοτούσαν προεκλογικά την Νέα Δημοκρατία, διατάξεις που εξομοίωναν τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των κολλεγίων με αυτά των δημοσίων πανεπιστημίων, ενώ τέλος πρόσφατη είναι η εμπειρία μας με την κατακρήμνιση της δημόσιας και δωρεάν επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Η Κυβέρνηση, όμως, ξεπέρασε τον εαυτό της με το σημερινό νομοσχέδιο. Με διαβούλευση μιας εβδομάδας, μέσα στην κορύφωση του τρίτου κύματος, με τα πανεπιστήμια κλειστά έφερε το πιο αντιλαϊκό νομοσχέδιο με τη θέσπιση της βάσης εισαγωγής, τον παρεπόμενο αποκλεισμό χιλιάδων υποψηφίων από τα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα και το κλείσιμο δεκάδων τμημάτων σε όλη την επικράτεια.

Υπενθυμίζω ότι στις 13 Ιανουαρίου ανακοινώσατε μαζί με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη τις βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου. Σε λιγότερο από ένα μήνα αλλάζετε τον χάρτη δεκαετιών. Κλείνετε τμήματα, αποκλείετε χιλιάδες μαθητές της τρίτης λυκείου λίγους μήνες πριν τις εξετάσεις τους, ενώ παράλληλα βάζετε την Αστυνομία στα πανεπιστήμια, θεσπίζετε πειθαρχικές διατάξεις για τους φοιτητές και καταργείτε στην ουσία την ανεξαρτησία των ιδρυμάτων.

Ο αυταρχικός νεοφιλελευθερισμός στην πράξη: Αστυνόμευση, καταστολή, παρακολούθηση και την ίδια ώρα συρρίκνωση της δημόσιας παιδείας και εξυπηρέτηση των ιδιωτικών κολλεγίων με νέα μεγάλη πελατεία από τον Αύγουστο κιόλας.

Την περίοδο που τα ελληνικά πανεπιστήμια ανεβαίνουν σε διεθνείς μετρήσεις στην κατάταξη με τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, η Κυβέρνηση, αντί να τα ενισχύσει ακόμη περισσότερο με προσλήψεις και χρηματοδότηση, τα απαξιώνει, τα οδηγεί σε δραματική συρρίκνωση και λειτουργεί για μια ακόμη φορά ως μεσάζοντας συμφερόντων.

Με το νέο σύστημα εισαγωγής θα έχουμε από 25% έως 40% μείωση εισακτέων στα πανεπιστήμια από τις προσεχείς πανελλαδικές εξετάσεις. Δηλαδή, τα παιδιά μας, που διαβάζουν και αγωνίζονται μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, με ένα μεγάλο ποσοστό να μην έχει πρόσβαση στην τηλεεκπαίδευση λόγω της αβελτηρίας του Υπουργείου, θα δουν να αποκλείονται σε ένα μεγάλο ποσοστό από τα πανεπιστήμια.

Η κυρία Υπουργός μάς είπε ότι δεν είναι άσχημη αυτή η εξέλιξη, αναφέροντας ότι στην Ελλάδα έχουμε υψηλό ποσοστό φοιτητών σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό σε σύγκριση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρεί, δηλαδή, ότι το να σπουδάζει κανείς είναι ένα πρόβλημα, ένας αναχρονισμός, μια απαξία που πρέπει να σταματήσει και όχι ένα κοινωνικό κεκτημένο, μια εμπειρία ζωής, που αναβαθμίζει το επίπεδο γνώσεων και παραστάσεων των νέων ανθρώπων. Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

Θα προχωρήσω σε κάτι πιο συγκεκριμένο για να γίνει ακόμη πιο αντιληπτή η ταξική και βίαιη διάσταση του νέου αυτού μέτρου. Θα κάνω μια ειδική αναφορά στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, ένα ακαδημαϊκό ίδρυμα που κοσμεί την περιοχή μας με τους καθηγητές, τους φοιτητές και το διοικητικό του προσωπικό, ένα πανεπιστήμιο με διεθνή εμβέλεια, επιστημονικές περιγαμηνές και σπουδαίο ερευνητικό έργο.

Όπως όλα τα περιφερειακά ιδρύματα, έχει χαμηλότερη βάση εισαγωγής από τα κεντρικά, γιατί λόγω της κρίσης τα κριτήρια επιλογής των νεοεισαχθέντων είναι κυρίως γεωγραφικά και οικονομικά. Ωστόσο, σε όλα τα υπόλοιπα επίπεδα, όπως το ακαδημαϊκό, προέγκυσης μεταπτυχιακών φοιτητών, αγοράς εργασίας, επιστημονικών δημοσιεύσεων κ.λπ., βρίσκεται στην πρώτη γραμμή.

Μάλιστα, στα λόγια τουλάχιστον, και εσείς το έχετε αναγορεύσει ως βασικό πυλώνα του master plan για την ενεργειακή μετάβαση την ίδια ώρα που το αποφιλώνετε, το υποχρηματοδοτείτε

και, εν τέλει, το υποβαθμίζετε, γιατί, σύμφωνα με αρχικούς υπολογισμούς, οι πρωτοετείς φοιτητές της τρέχουσας χρονιάς θα ήταν, αν ίσχυε το νέο σύστημα για την Κοζάνη αντί για χίλιους επτακόσιους τριάντα επτά μόλις τετρακόσιοι είκοσι τρεις, για τη Φλώρινα τετρακόσιοι δεκαοκτώ από εξακόσιους είκοσι οκτώ, για την Καστοριά τετρακόσιοι δεκαπέντε από τετρακόσιοι ενενήντα οκτώ και για τα Γρεβενά δεκαοκτώ από τετρακόσιους εξήντα.

Αυτή θα είναι η πραγματικότητα σε λίγους μήνες στη δυτική Μακεδονία. Ακόμη και αν όπως λένε οι διαρροές σας μετριάσετε την απώλεια με εισαγωγή εξαιρέσεων για ορισμένα περιφερειακά πανεπιστήμια, η πραγματικότητα είναι μία: Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, όπως και όλη η περιφέρεια, λόγω της βίαιης απολιγνιτοποίησης θα είναι την επόμενη μέρα σημαντικά υποβαθμισμένο σε σχέση με σήμερα.

Για αυτήν την εξέλιξη υπεύθυνη είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προχωρά το καταστροφικό της έργο την ίδια ώρα που τα τοπικά της στελέχη μένουν άβουλα, ψελλίζουν και εκλιπαρούν για ειδικό καθεστώς, δεν αντιδρούν στις κεντρικές μεθοδεύσεις, συγκατανεύουν ή ακόμα χειρότερα υποστηρίζουν την απαξίωση της περιοχής και του πανεπιστημίου λέγοντας ότι είναι διατάξεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Οι πολίτες της περιφερειακής ενότητας Κοζάνης ως βγάλουν τα συμπεράσματά τους.

Επανέρχομαι στο γενικότερο πλαίσιο. Η Υπουργός δεν μας απάντησε για το γεγονός ότι για την εγγραφή στα ιδιωτικά κολέγια δεν απαιτείται βάση του δέκα ούτε ελάχιστη βάση εισαγωγής. Δεν απαιτείται καμία βάση γενικά. Το μόνο που απαιτείται είναι ένα επαρκές Ε1 για να πληρωθούν τα δίδακτρα ή προσφυγή σε φοιτητικό δάνειο από τους φτωχότερους, ώστε να δημιουργηθεί και στην Ελλάδα φοιτητικό χρέος, όπως συμβαίνει διεθνώς στις σκληρές νεοφιλελεύθερες οικονομίες.

Κλείνω με το θέμα της πανεπιστημιακής αστυνομίας, όπου η Κυβέρνηση για επικοινωνιακούς λόγους μεγεθύνει ένα πρόβλημα ευάριθμων περιπτώσεων παραβατικότητας σε λίγα πανεπιστήμια στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη και αντί να το αντιμετωπίσει με τα υφιστάμενα εργαλεία, τι κάνει; Δημιουργεί σώμα χιλίων τριάντα αστυνομικών με πολύ μεγάλο προϋπολογισμό ενάντια στις απόψεις της ακαδημαϊκής κοινότητας, των αστυνομικών, ακόμα και πολλών στελεχών της συντηρητικής παράταξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έξις δευτέρα φύσις: Αστυνομία παντού αντί για χρηματοδότηση, προσλήψεις καθηγητών και στελεχών. Το είδαμε και σήμερα με την αλόγιστη χρήση βίας στην ακαδημαϊκή κοινότητα.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι η σημερινή Κυβέρνηση είναι η πρώτη στην Ελλάδα, διακόσια χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821, η οποία κλείνει πανεπιστημιακά τμήματα αντί να ανοίγει, διώχνει φοιτητές και στερεί από τις τοπικές κοινωνίες έναν σημαντικό αναπτυξιακό μοχλό. Δεν είναι η πρώτη Κυβέρνηση, όμως, που βάζει τη αστυνομία στα πανεπιστήμια. Υπήρχαν και άλλοι πρωτεργάτες σε αυτό το θεάρεστο έργο. Πήρατε τη θέση σας στην ιστορία, όπως και αυτοί που θα το ψηφίσουν μαζί σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε την κ. Αγαθοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά με τον κ. Κυρανάκη.

Ορίστε, κυρία Αγαθοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ - ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ ετοιμαζόμαστε για ένα τρίτο καθολικό lockdown, η Κυβέρνηση έχει φέρει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που έχει προκαλέσει σωρεία αντιδράσεων και διαδηλώσεων. Ο μόνος υπεύθυνος για τις διαδηλώσεις αυτές τις μέρες είναι η Κυβέρνηση και κανείς άλλος και το νομοσχέδιο αυτό που φέρνετε και κανένα επειγόν χαρακτήρα δεν είχε αυτό το νομοσχέδιο για να έρθει υπό αυτές τις συνθήκες στη Βουλή.

Η πρεμούρα σας, όμως, αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι έχετε δει την κρίση της πανδημίας ως ευκαιρία για να περάσετε μια σειρά αντιδημοκρατικών διατάξεων που πλήττουν τα ανθρώ-

πινα δικαιώματα και ελευθερίες, αλλά και μια σειρά καταστροφικών ρυθμίσεων και εργασιακά και εκπαιδευτικά ζητήματα.

Το παρόν νομοσχέδιο είναι ευθεία απειλή στη δημοκρατική λειτουργία των πανεπιστημίων. Τα μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού περιστατικά βίας και παρανομίας στα πανεπιστήμια τα έχετε αναγάγει σε μέγα ζήτημα και τα καταστήσατε Δούρειο Ίππο της Κυβέρνησής σας για να καταλύσετε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και να βάλετε πλέον την αστυνομία και μέσα σε αυτά.

Πολλοί από τους Βουλευτές σας και ο κύριος Υπουργός εχθές και σήμερα χωρίς ίχνος ντροπής σπεκουλάρουν τα ελληνικά πανεπιστήμια από αυτό εδώ το Βήμα ως άντρο ανομίας που ουδεμία σχέση έχει με την πραγματικότητα και όσοι και όσες έχουμε σπουδάσει σε αυτά το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά.

Η χώρα μας διαθέτει από τα καλύτερα δημόσια πανεπιστήμια παγκοσμίως, αλλά την Κυβέρνηση και την κ. Κεραμέως δεν την ενδιαφέρει αυτό. Στόχος της από την πρώτη μέρα που ανέλαβε ήταν η υποβάθμιση και η απαξίωση των ελληνικών πανεπιστημίων και η μείωση του αριθμού των εισακτέων κάνοντας άλλο ένα μεγάλο δώρο στα ιδιωτικά κολέγια.

Κατά της Αστυνομίας στα πανεπιστήμια δεν είναι αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ και η Αντιπολίτευση, αλλά και οι πρυτάνεις στη συντριπτική τους πλειοψηφία, οι νέοι και οι φοιτητές που διαδήλωσαν μαζικά αυτές τις μέρες και που τους Ξυλοκοπήσατε άγρια και ιστορικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρω ενδεικτικά τον κ. Σουφλιά, τον κ. Φορτσάκη, τον κ. Σηπλιωτόπουλο, τον κ. Κύρτσο.

Επειδή η κατάργηση του ασύλου που ψηφίσατε απέτυχε, όπως παραδέχεστε, να εξυγιάνει τα πανεπιστήμια, είπατε να ξοδέψετε άλλα 30 περίπου εκατομμύρια ευρώ για την πρόσληψη χιλίων τριάντα ειδικών φρουρών, που και ρουσεφολογικά θα προσληφθούν και δεν θα δίνουν λόγο στις πανεπιστημιακές αρχές, αλλά στην ιεραρχία της ΕΛ.ΑΣ..

Την ίδια στιγμή, έχετε περικόψει τον φετινό προϋπολογισμό για την παιδεία και ενώ τα πανεπιστήμια αυτή τη στιγμή έχουν απόλυτη ανάγκη από διδακτικό προσωπικό.

Σαν να μην έφτανε αυτό, ιδρύετε Κέντρο Ελέγχου και Λήψης Σημάτων και Εικόνων με κάμερες, που θα τοποθετηθούν σε κάθε αμφιθέατρο, με πρόβλεψη να είναι διαρκώς ανοιχτές. Η αρχή προστασίας δεδομένων έχει εκφράσει με επιστολή της αντίρρηση σε αυτό και σε άλλα σημεία, αλλά δεν φαίνεται να σας ενδιαφέρει.

Το σημαντικότερο, όμως, που κάνετε με το νομοσχέδιο αυτό είναι ότι μειώνετε τον αριθμό των εισακτέων στα ελληνικά πανεπιστήμια, κάτι που έχει παραδεχτεί δημόσια και η κ. Κεραμέως, ελαφρά τη καρδία βεβαίως.

Άλλη μία ταξική διάκριση σε βάρος των πιο χαμηλών κοινωνικά στρωμάτων, κυρίως εις βάρος των παιδιών που δεν διαθέτουν πόρους για να πληρώσουν φροντιστήρια. Είναι ολοφάνερο ότι επιδιώκετε συνειδητά να επιδεινωθούν οι κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες.

Στον «Καιάδα» επίσης και τα παιδιά αυτά που καθυστερούν να τελειώσουν τις σχολές τους. Άραγε, έχετε σκεφτεί ότι πολλά από αυτά δουλεύουν ταυτόχρονα γιατί πρέπει να επιβιώσουν τα ίδια και οι οικογένειές τους;

Μελέτη της ΟΛΜΕ που σας παρουσιάστηκε στις συνεδριάσεις των επιτροπών αποδεικνύει ότι περίπου 30% λιγότεροι μαθητές σε σχέση με πέρυσι θα μπουν στα ελληνικά πανεπιστήμια με το νέο σύστημα. Περισσότεροι, δηλαδή, από είκοσι χιλιάδες μαθητές θα μείνουν εκτός. Την αμφισβητείτε και αυτή, όπως αμφισβητείτε τη μελέτη του ΣΥΡΙΖΑ;

Αυτούς τους μαθητές που θα μείνουν εκτός τους προορίζετε για εν δυνάμει πελάτες σε αδιαβάθητα κολέγια, χωρίς φυσικά βάσεις εισαγωγής και εξετάσεις. Νωρίτερα φροντίσατε να καταστήσατε τα κολέγια εφάμιλλα ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα με τα δημόσια πανεπιστήμια.

Όλα τα παραπάνω έχουν ακόμα ένα σοβαρό αποτέλεσμα, να πληγούν τα περιφερειακά κυρίως πανεπιστήμια και να κλείσουν αρκετά τμήματα ανά την Ελλάδα, που σήμερα, εκτός από εκπαιδευτικούς σκοπούς, εκπληρώνουν και αναπτυξιακούς σκοπούς για την ελληνική επαρχία.

Γνωρίζω πολύ καλά την περίπτωση του Τμήματος Δημιουργικού Σχεδιασμού και Ένδυσης του Διεθνούς Πανεπιστημίου που έχει έδρα το Κιλκίς, το οποίο προσαπαθείτε να κλείσετε από το 2013. Τότε ήταν ακόμα ΤΕΙ.

Με το περιβόητο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» προσαπαθείτε να υποβαθμίσετε τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του, αλλάζοντας την ονομασία του και κάνοντάς το από Τμήμα Σχεδιασμού και Ένδυσης σε Τμήμα Έτοιμου Ενδύματος και Κλωστοϋφαντουργίας.

Όλα αυτά ενώ ο σχεδιασμός ήταν αυτός που το έκανε μοναδικό στο είδος του και κατοχύρωνε επαγγελματικά δικαιώματα στους αποφοίτους του, που σημειωτέον -γιατί αυτό σας ενδιαφέρει, απ' ό,τι λέτε, τουλάχιστον στα λόγια έτσι είναι- έχει πολύ καλή απορροφητικότητα στην αγορά εργασίας και η σύνδεση της σχολής αυτής με την αγορά εργασίας είναι πάρα πολύ αποτελεσματική.

Τότε, λοιπόν, το 2013 καταφέραμε με συντονισμένες προσπάθειες δικές μας, των φοιτητών και των εκπαιδευτικών να διασώσουμε τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του και στη συνέχεια επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ καταφέραμε να το στεγάσουμε στο ιδιόκτητο κτήριο που το περίμενε χρόνια και το αναβαθμίσαμε κάνοντάς το τμήμα του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Εμείς το αναβαθμίσαμε με πράξεις και όχι με λόγια, ούτε με ευχολόγια.

Με τις ρυθμίσεις που προωθείτε εσείς με το παρόν νομοσχέδιο και το τμήμα του Κιλκίς μαζί με άλλα τμήματα της περιφέρειας οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια σε κλείσιμο και μάλιστα, σε μια περίοδο που οι τοπικές κοινωνίες και οι τοπικές οικονομίες έχουν περισσότερο ανάγκη από ποτέ οποιαδήποτε βοήθεια μπορεί να τους δοθεί για να επιβιώσουν οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες και οι φοιτητές.

Οι φοιτητές είναι αναπτυξιακός παράγοντας για τις τοπικές οικονομίες και το ξέρετε πολύ καλά αυτό, ελπίζω. Ποιον σκοπό, λοιπόν, σήμερα εξυπηρετεί το κλείσιμο πανεπιστημιακών τμημάτων σε μικρές επαρχιακές πόλεις; Οφείλετε να μας το πείτε αυτό. Ή αλλιώς, πείτε μας πώς έχετε σκοπό να τα στηρίξετε.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλουμε να κλείσουν τα τμήματα αυτά και το αποδείξαμε στην πράξη το προηγούμενο διάστημα. Σειρά σας είναι να αποδείξετε ότι δεν στηρίζετε μόνο τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα των κολλεγίων, αλλά ενδιαφέρεστε και για τις τοπικές οικονομίες, αλλά κυρίως για τα χιλιάδες παιδιά που έχουν όνειρο να σπουδάσουν στη χώρα τους δημόσια και δωρεάν, όπως προβλέπει το Σύνταγμά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Κυρανάκη και αμέσως μετά με την κ. Αυγέρη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι κοιτώντας πίσω σε αυτή τη συζήτηση μετά από κάποια χρόνια, ιστορικά θα είναι μία από τις κοινοβουλευτικές συζητήσεις που θεωρώ ότι δεν θα ξαναγίνουν. Διότι ήδη βλέπουμε την Αντιπολίτευση στο σύνολό της, με κάποιες εξαιρέσεις, να έχει ήδη μετατοπιστεί από θέσεις τις οποίες υποστήριζε επί δεκαετίες.

Βλέπουμε, για παράδειγμα, κύριε Φίλη, σε σχέση με την εποχή που ήσασταν κυβέρνηση μία σαφή θέση πλέον υπέρ της ασφάλειας στα πανεπιστήμια, ακόμα και με την πρόταση που κάνατε για ιδιωτικές εταιρείες σκευούριτι.

Ομολογώ προσωπικά ότι δεν θα περίμενα ποτέ τον ΣΥΡΙΖΑ, διά στόματος μάλιστα του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Τσίπρα, χθες να ταχθεί υπέρ της ασφάλειας με μία ιδιωτική εταιρεία σκευούριτι.

Σε κάθε περίπτωση, θετικό είναι να συμφωνούμε στο γεγονός ότι όλα αυτά τα περιστατικά βίας, τα οποία έχουμε δει, είναι απ' όλους μας καταδικαστέα και ότι κανείς μας δεν τα θέλει.

Στο παρελθόν βλέπαμε ακόμη και στελέχη της Αριστεράς, πρώην Υπουργούς της κυβέρνησης της Αριστεράς, να συμμετέχουν σε καταλήψεις, να συμμετέχουν σε περιστατικά βίας, να τις ενθαρρύνουν, να τις οργανώνουν και να τις υπερασπίζονται πολιτικά.

Νομίζω ότι είναι καιρός όλοι σχεδόν σε αυτή την Αίθουσα να προχωρήσουμε και να συμφωνήσουμε ότι με τον άλφα ή βήτα τρόπο τουλάχιστον θα υπάρχει ασφάλεια, ότι ένας καθηγητής ο οποίος θα λείπει το αυτονόητο σε κάποιους εξωπανεπιστημιακούς, να μη βανδαλίζουν τον δημόσιο χώρο που πληρώνει με τα χρήματά του ένας φορολογούμενος, δεν θα ξυλοκοπείται, δεν θα φοβάται για την ασφάλειά του, όπως δεν θα φοβάται και ένας φοιτητής να πάει κανονικά στο μάθημά του ή να συμμετέχει σε μία συζήτηση της αρεσκείας του.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιος είναι αυτός φοιτητής, ο πρωτοετής του 2021. Είναι ένα παιδί που έχει μεγαλώσει ουσιαστικά βαθιά μέσα στην κρίση. Έχει τελειώσει το σχολείο του ουσιαστικά μέσα σε όλη αυτή τη δεκαετία που ήταν τόσο δύσκολη για την Ελλάδα. Έχει καταφέρει να περάσει στο πανεπιστήμιο της επιλογής του.

Οι περισσότεροι έχουν πετύχει σε έναν βαθμό το όνειρό τους και αυτοί που δεν έχουν καταφέρει την πρώτη τους επιλογή έχουν μπει σε ένα πανεπιστήμιο. Και βλέπουν φίλους ή γνωστούς τους που έχουν μια οικονομική άνεση από την οικογένειά τους να πηγαίνουν στο εξωτερικό, σε καλύτερα πανεπιστήμια της Αγγλίας, της Αμερικής, της Ευρώπης ή αλλού.

Τι προσφέρει ένα κορυφαίο πανεπιστήμιο του εξωτερικού; Προσφέρει καθαρές εγκαταστάσεις. Προσφέρει σύγχρονα προγράμματα. Προσφέρει καθηγητές-προσωπικότητες, οι οποίοι πληρώνονται αδρά για να διδάσκουν σε αυτά τα πανεπιστήμια. Του προσφέρεται μια διασύνδεση με κορυφαίες επιχειρήσεις στις οποίες άριο μπορεί να βρει δουλειά. Του προσφέρεται ένα καλύτερο μέλλον.

Εμείς με αυτό που κάνουμε, με το νομοσχέδιο το οποίο φέρνουμε επιτέλους και το οποίο αποτελεί μια εκκρεμότητα από το παρελθόν, προσπαθούμε -και θα προσπαθήσουμε να καταφέρουμε την υλοποίησή του- τα δικά μας πανεπιστήμια, για τα οποία έχει επιλέξει το ελληνικό κράτος να φορολογήσει τον Έλληνα πολίτη, επί δεκαετίες να έχει δώσει δισεκατομμύρια ευρώ για να υπάρχει δωρεάν εκπαίδευση, μία δωρεάν εκπαίδευση στον φοιτητή που κάποιος την πληρώνει, κάποιος βάζει το χέρι του στην τσέπη για να μπορεί ο οποιοσδήποτε φοιτητής να σπουδάξει δωρεάν, να έχουν μεγαλύτερη αξία.

Νομίζω ότι δεν νοείται εν έτει 2021 να διαφωνούμε στο ότι πρέπει κάτι να αλλάξει, στο ότι πρέπει το πανεπιστήμιό μας να γίνει καλύτερο από αυτό που είναι σήμερα και ενδεχομένως να γίνει καλύτερο από αυτά του εξωτερικού.

Άρα, λοιπόν, να δείξουμε σεβασμό στα δισεκατομμύρια τα οποία πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι όλα αυτά τα χρόνια και που καλούνται να πληρώσουν κάθε φορά που οι αριστεροί τραμπούκοι μπαίνουν, βανδαλίζουν, καταστρέφουν, βιάζουν και παίρνουν τους υπολογιστές και όλα αυτά τα οποία βλέπουμε στα μέσα ενημέρωσης. Βάζει ξανά το χέρι στην τσέπη κάθε μήνα, κάθε φορά που έχουμε μια καταστροφή.

Να συμφωνήσουμε ότι δεν μπορεί να μπάινει ο καθένας με το έτσι θέλω σε ένα πανεπιστήμιο απλά για να οργανώσει τον «κοινωνικό» του αγώνα εννοώντας μία κατάληψη ή παλιότερα ένα εμπόριο ναρκωτικών, όπως βλέπαμε στην ΑΣΟΕΕ.

Να συμφωνήσουμε σε αυτά και επιτέλους να προχωρήσουμε. Διότι στον Έλληνα φοιτητή και σε οποιονδήποτε φοιτητή που θα έρθει στην Ελλάδα για ένα καλό πανεπιστήμιο, ένα νέο παιδί που ονειρεύεται και θέλει να πετύχει μια μεγάλη επαγγελματική καριέρα ξεκινώντας από ένα ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο που πληρώνει ο φορολογούμενος, οφείλουμε με έναν σωστό συνεπή και σύντομο κύκλο σπουδών να τον προετοιμάσουμε και να του δώσουμε ένα πτυχίο με αξία για να ανταγωνιστεί πανευρωπαϊκά αν όχι παγκοσμίως τους συμφοιτητές του, τους νέους των άλλων χωρών οι οποίοι έχουν αυτή τη στιγμή δυστυχώς για εμάς καλύτερα πανεπιστήμια.

Γι' αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που μειώνει τις ανισότητες. Γι' αυτό είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο βοηθά τα νέα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική άνεση, όπως κάποιος πρώην Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, να πάνε στο εξωτερικό πληρώνοντας δίδακτρα σε ξένα πανεπιστήμια. Τα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική άνεση να βάλουν το χέρι στην τσέπη τα βοηθά να έχουν ένα πτυχίο με μεγαλύτερη αξία. Αυτό είναι, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, το βασικό μήνυμα, νομίζω, αυτού του νομοσχεδίου.

Τι καταφέρατε αυτές τις μέρες; Τρεις φορές βγήκατε στον δρόμο μαζί με ανθρώπους σε στρατιωτικού τύπου παράταξη οι οποίοι προσποιούνται τους φοιτητές με καθρόνια, σημαίες και κράνη, οι οποίοι αυτοπαρουσιάστηκαν ως φοιτητικό κίνημα. Τρεις φορές βγήκατε στο δρόμο κατά χιλιάδες παραβιάζοντας τα μέτρα.

Τι καταφέρατε πέρα από το να κλείσετε τις επιχειρήσεις, το λιανεμπόριο και τα σχολεία με τις δικές σας ενέργειες επειδή αυξήθηκαν πάρα πολύ τα κρούσματα; Τι καταφέρατε; Να κάνετε τη Νέα Δημοκρατία ακόμη πιο αποφασισμένη να μείνει στη θέση της, να είναι συνεπής στην υπόσχεση που έδωσε στον ελληνικό λαό και να εφαρμόσει αυτή της τη δέσμευση. Να εφαρμόσει το πρόγραμμά της για ένα καλύτερο πανεπιστήμιο.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι για όλους εμάς τα πανεπιστημιακά χρόνια, τα φοιτητικά μας χρόνια, ήταν τα καλύτερά μας χρόνια. Και θα ήθελα να παλέψουμε όλοι μαζί ώστε στον φοιτητή των επόμενων γενιών αυτή η ανάμνηση των φοιτητικών χρόνων να είναι ό,τι καλύτερο έχει ζήσει στη ζωή του. Όταν θα παίρνει το πτυχίο του να μην αισθάνεται ότι ξεμπερδέψε, να μην αισθάνεται μια ανακούφιση ότι επιτέλους έφυγε από αυτό το χάος στο οποίο ζει στο ελληνικό πανεπιστήμιο, αλλά να αισθάνεται ότι έζησε σε ένα σύνολο, σε μια κοινότητα τις καλύτερες του στιγμές και πήρε τα καλύτερα εφόδια για να φτιάξει μια καλύτερη Ελλάδα

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Η κ. Αυγέρη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο. Ακολουθεί η κ. Ευθυμίου.

Παρακαλώ εντός του χρόνου.

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, είναι περασμένα μεσάνυχτα. Κατανοώ την κούραση και του Προεδρείου και φυσικά των Υπουργών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Καμμία κούραση απ' το Προεδρείο. Το Προεδρείο αντέχει μέχρι το πρωί!

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Απορώ ειλικρινά, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, αν η δημοκρατική σας συνείδηση σήμερα θα σας αφήσει να κοιμηθείτε μετά από όλο αυτό το όργιο αστυνομικής βίας σήμερα στις πορείες των νέων ανθρώπων, των φοιτητών, των εργαζομένων, των νιάτων της Ελλάδας, της ελληνικής κοινωνίας που δεν εξαίρεσε, ξέρετε, από αυτόν τον αντιδημοκρατικό κατήφορο την Αντιπρόεδρο της Βουλής και Βουλευτή του ΜέΡΑ25, την κ. Σακοράφα.

Βέβαια αυτό είναι ένα ρητορικό ερώτημα γιατί αυτό προϋποθέτει ουσιαστική, ουσιαστική δημοκρατική συνείδηση και δεν ξέρω αν αυτή υπάρχει στη Νέα Δημοκρατία γιατί, νομίζω, μετά και από την τελευταία ομιλία που άκουσα, ότι η Νέα Δημοκρατία βλέπει όνειρα πριν από τη Μεταπολίτευση. Φαντασιώνεται μια επιστροφή της ελληνικής κοινωνίας στα χρόνια πριν από τη Μεταπολίτευση, πριν από το 1969 στο οποίο εσείς αναφερθήκατε, χρόνια που δεν ήταν τα καλύτερά μας, όπως για παράδειγμα στα χρόνια του δεξιού κράτους και παρακράτους που χτυπούσε Βουλευτές της Αριστεράς.

Οφείλω να αναγνωρίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μεθοδικότητα με την οποία προχωρά το σχέδιό της η Νέα Δημοκρατία για την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας και τη νεκρανάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος που έζησε η Ελλάδα σε αυτά τα πέτρινα χρόνια, στα οποία αναφέρθηκα μόλις πριν από λίγο, μέχρι τη Μεταπολίτευση.

Θα είμαι σύντομη, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι περασμένη η ώρα. Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να αναιρέσει ό,τι χτίστηκε με θυσίες και κοινωνικούς αγώνες στη Μεταπολίτευση για δωρεάν δημόσια, ουσιαστική και δημοκρατική παιδεία.

Για δημοκρατία μιλάμε σήμερα. Αυτή είναι η συζήτηση και αυτό είναι το επίδικο. Γιατί; Γιατί πολύ απλά η Δεξιά δεν μπορεί να δεχθεί ότι αυτή η χώρα πρόκοψε και προόδευσε στη Μεταπολίτευση. Δεν μπορεί να δεχθεί ότι η Ελλάδα πρόκοψε όταν η παιδεία έγινε δημόσιο αγαθό και όταν άνοιξε αυτή στους μη προνομιούχους, όταν αποδείχτηκε στην πράξη ότι η δημόσια παιδεία παρά τα προβλήματα, παρά τις αστοχίες και παρά τον πόλεμο που δέχτηκε από τα ενεργούμενα της νεοφιλελεύθερης και νεοσυντηρητικής συναίνεσης είναι αυτή που έδωσε τους σημε-

ρινούς επιστήμονες είναι αυτή που έδωσε τους σημερινούς επιστήμονες, είναι αυτή που έδωσε τους επαγγελματίες, τους γιατρούς, τους ερευνητές, τους θεωρητικούς, όλους αυτούς που καθιστούν την Ελλάδα αναπόσπαστο τμήμα του ανεπτυγμένου κόσμου και όχι υπανάπτυκτο κράτος δορυφόρο συμφερόντων και υποτελικών. Είναι αυτή που φέρνει για παράδειγμα το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο ανάμεσα πλέον στα διακόσια καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Αυτό που περιλαμβάνει η Νέα Δημοκρατία και ο κυβερνητικός λόγος της στα κέντρα ανομίας για να δικαιολογήσει την απαράδεκτη θέσπιση της λεγόμενης πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Έφυγε ο κ. Κυρανάκης. Δεν είναι εδώ για να τον διορθώσω. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν υιοθέτησε ποτέ ιδιωτικές εταιρείες σκευοίριτι σε αυτή την αντίληψη. Μιλάει για υπηρεσίες που θα εντάσσονται μέσα στην πανεπιστημιακή λειτουργία, αυτούς που ο κ. Μητσοτάκης, ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης το 2013, είχε απολύσει. Τι να κάνουμε;

Η Νέα Δημοκρατία και τότε και τώρα, με τον Κυριάκο Μητσοτάκη Πρωθυπουργό, δεν νιώθει μέρος αυτής της δημοκρατικής παράδοσης που χτίστηκε πάνω σε προοδευτικά αιτήματα και συλλογικές ανάγκες. Θέλει να τη διαγράψει και να ξαναπιάσει το νήμα από το '69 και το σπουδαστικό της ασφάλειας, το '65 και τα Ιουλιανά. Ενδεχομένως και πιο παλιά, στο '63 στο τρίκυκλο, το κράτος και το παρακράτος της Δεξιάς. Θέλει να μας φέρει πίσω στον παιδονόμο, τη βέργα, το ξύλο που βγήκε από τον παράδεισο, τον μαυροπίνακα, τα σχολεία για λίγους, τα πανεπιστήμια για ακόμη λιγότερους και όπως φαίνεται και εξαιτίας της πανδημικής κρίσης, την υγεία για τους μη προνομιούχους και τους προνομιούχους.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι για παράδειγμα στην πόλη μου τη Θεσσαλονίκη, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο των Βαλκανίων -έχει και άλλα σπουδαία πανεπιστήμια όπως της Μακεδονίας- είναι σήμερα άδειο από φοιτητές, χωρίς κόσμο. Οι πρωτοετείς φοιτητές ίσα που πρόλαβαν να εγγραφούν και να παρακολουθήσουν ελάχιστα μαθήματα. Και όταν με το καλό επιστρέψουν -και εύχομαι αυτό να γίνει γρήγορα- θα δουν να τους περιμένουν στις σχολές και τον χώρο του πανεπιστημίου ειδικό φρουροί της Αστυνομίας. Αντιθέτως, θα τους περιμένουν λιγότεροι διδάσκοντες και τη χρηματοδότηση των σχολών και των ερευνητικών προγραμμάτων θα την δουν κουσουρεμένη. Δυστυχώς για τη δημόσια παιδεία, η Δεξιά δεν χαλαρίζει χρήματα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία έθλεσαν το πλαίσιο μέσα στο οποίο διαμορφώνεται στον 21^ο αιώνα η προοδευτική αντίληψη για τα ζητήματα της παιδείας. Και αυτό το πλαίσιο δεν μπορεί παρά να είναι ο πλήρης συντονισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας με κοινές δημοκρατικές αρχές, ώστε το ακαδημαϊκό έργο και η επιστημονική έρευνα να μη συρρικνώνονται στην υπερεξειδικευση την οποία απαιτούν οι πρόσκαιρες και συγκυριακές στρατηγικές της αγοράς, αλλά να εξερευνούν και να δοκιμάζουν πλατιά τα όρια της ανθρώπινης διάνοησης, ώστε οι ανάγκες του μέλλοντος να βρίσκουν διεξόδους και λύσεις στην επιστημοσύνη που έχει ξεκινήσει να χτίζεται από σήμερα και που αυτή είναι κτήμα ολόκληρης της κοινωνίας, η οποία μπορεί να εισέρχεται στα πανεπιστήμια χωρίς τον φόβο του χωροφύλακα, των χαφιέδων και των πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία φέρει μεγάλη ευθύνη για την υποβάθμιση της παιδείας και του πολιτισμού, γι' αυτό που βιώνουμε τις τελευταίες μέρες και που αποκαλύπτεται σιγά-σιγά. Τα πανεπιστήμια είναι περιουσία της ελληνικής κοινωνίας, ασπίδα και ελπίδα της και δεν θα την αφήσουμε να πάει χαμένη.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Άννα Ευθυμίου από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσουν ο κ. Μεϊκόπουλος, ο κ. Λιούπης και ο κ. Σαντορινιός.

Ορίστε, κυρία Ευθυμίου, έχετε τον λόγο.

ANNA ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μου τοποθέτηση θα είναι περισσότερο βιωματική, διότι ήμουν φοιτήτρια της Νομικής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και ως φοιτήτρια γνωρίζω πολύ καλά το κλίμα που επικρατεί στα πανεπιστήμια, διότι δραστηριοποιήθηκα ενεργά στον πολιτικό χώρο στον οποίο ανήκω.

Συνέχισα να παρακολουθώ τον χώρο της νεολαίας ως Πρόεδρος της Οργάνωσης «ΝΕΟΙ», «Νέοι Ευρωπαίοι Οργανωμένοι Ικανοί», που δραστηριοποιούνταν πολύ έντονα με τα ζητήματα της νεολαίας. Εύλογα, επειδή είμαι η νεότερη Βουλευτής της παράταξής μου στην Α΄ Θεσσαλονίκης γίνομαι και ο δέκτης των περισσότερων ερεθισμάτων από τη νεολαία, ενώ παράλληλα έχω κρατήσει στενή επαφή με τον χώρο της ακαδημαϊκής κοινότητας, με πρυτάνεις και ακαδημαϊκά στελέχη.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό θα τοποθετηθώ. Πριν αναφερθώ σε συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου, θα ήθελα να εστιάσω σε κάποιες επισημάνσεις γενικής φύσεως.

Πρώτη επισήμανση, ο ρόλος των πανεπιστημίων. Ο ρόλος των πανεπιστημίων είναι κατεξοχήν μορφωτικός. Χρειαζόμαστε να έχουμε μια μορφωμένη νεολαία. Μια μορφωμένη κοινωνία είναι σίγουρα μια καλύτερη κοινωνία. Ο δευτερεύον ρόλος των πανεπιστημίων, αλλά ουσιώδης και ρεαλιστικός, είναι η σύνδεση των πανεπιστημίων με την αγορά εργασίας.

Με τη δεύτερη επισήμανση θα απαντήσω στον συντοπίτη μου κ. Φάμελλο που τοποθετήθηκε στην Αίθουσα αυτή και μίλησε τόσο έντονα για το ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας απαξιώνουν τα ελληνικά πανεπιστήμια. Θα ήθελα να τονίσω ότι στην ιδιοσυγκρασία, στη mentalité της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται η προαγωγή των πανεπιστημίων, η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και ο εκδημοκρατισμός των θεσμών μέσα από τα πανεπιστήμια. Και αυτήν την ιδεολογία την υπηρετεί διαχρονικά.

Και, πράγματι, δεν αντιλέγει κανείς, τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι πολύ καλά πανεπιστήμια σε επίπεδο παροχής μόρφωσης, με υψηλά καταρτισμένο ακαδημαϊκό προσωπικό, βαθιά εμπλουτισμένο μαθησιακό εύρος και με αξιόλογο ερευνητικό έργο.

Εγώ καταθέτω τώρα στα Πρακτικά αυτή την έρευνα που επικαλούμαστε όλοι εδώ και κατατάσσει το ΕΚΠΑ στην εκατοστή ογδοοκοστή θέση και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο στη διακοσιοστή πέμπτη θέση.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έρευνα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μάλιστα, δεν χρειαζόμαστε και έρευνα για να το επιβεβαιώσουμε. Οι πιο έγκριτοι επιστήμονες που φεύγουν από εδώ και πάνε στο εξωτερικό το επιβεβαιώνουν καθημερινά.

Όμως, τι έρχεται να καλύψει το νομοσχέδιο αυτό; Τι έρχεται να κάνει; Έρχεται να καλύψει εγγενείς αδυναμίες, να αντιμετωπίσει χρόνιες παθολογίες, να επιλύσει πραγματικά ακραία φαινόμενα.

Ως προς τις εγγενείς αδυναμίες, είναι εύλογο η πολιτεία να εξασφαλίζει καλύτερη ποιότητα σπουδών στο πανεπιστήμιο; Είναι εύλογο να δίνει στους φοιτητές περισσότερες πιθανότητες να σπουδάσουν αυτό που θέλουν; Είναι εύλογο να δίνει στους φοιτητές μεγαλύτερες πιθανότητες να σπουδάσουν στον τόπο που θέλουν να σπουδάσουν; Είναι εύλογο για τους φοιτητές να υπάρχει ένα πιο αναβαθμισμένο πτυχίο στην αγορά εργασίας; Φυσικά και είναι εύλογο.

Πώς εξασφαλίζεται αυτό; Με την καθιέρωση μιας νέας διαδικασίας εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε δύο φάσεις. Σκοπός της ρύθμισης είναι να εισάγονται περισσότεροι υποψήφιοι σε τμήματα στα οποία πραγματικά θέλουν να σπουδάσουν.

Στις χρόνιες παθολογίες εντάσσονται οι «αιώνιοι» φοιτητές. Βρισκόμαστε πάρα πολύ ψηλά στον αριθμό των φοιτητών, ενώ είμαστε πάρα πολύ χαμηλά στο ποσοστό και στον ρυθμό αποφοίτησης.

Σας καταθέτω μία έρευνα από το έγκριτο site «voria.gr» για το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο που λέει ότι οι ενεργοί φοιτητές είναι ελάχιστοι περισσότεροι από τους «αιώνιους». Άρα είναι μια παθολογία που πρέπει να λυθεί λελογισμένα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Ευθυμίου καταθέτει για

τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έρευνα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, όταν θα βγει η υπουργική απόφαση, θα ήθελα να λάβετε υπ' όψιν στις εξαιρέσεις του «v+2» ή αντίστοιχα τους φοιτητές που εργάζονται, γιατί υπάρχουν φοιτητές που εργάζονται για να στηρίξουν τις οικογένειές τους και τις σπουδές τους, κάτι που είναι σημαντικό να ληφθεί υπ' όψιν στις εξαιρέσεις του ανώτατου ορίου φοίτησης.

Ως προς τα ακραία παραβατικά φαινόμενα, προβληματίστηκα και εμένα οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου ως προς την τοποθέτηση των ειδικών φρουρών. Μάλιστα, επικοινωνήσα με τον Πρύτανη του ΑΠΘ κ. Παπαϊωάννου, σχετικά με το θέμα αυτό.

Το συμπέρασμα είναι ότι άλλο είναι η φύλαξη, άλλο η φύλαξη που λειτουργεί σωστά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και άλλο η ασφάλεια από παραβατικά στοιχεία του κοινού Ποινικού Δικαίου. Προφανώς και δεν μπορούν να γίνουν ανεκτές συμπεριφορές διαπόμπευσης των πρυτάνεων σαν κι αυτές που είδαμε πρόσφατα, προφανώς και δεν μπορούν να χτίζουν γραφεία πρυτάνεων και καθηγητών και προφανώς δεν μπορούν να γίνουν ανεκτές συμπεριφορές σε βάρος της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ζωής, αλλά και σε βάρος της δημόσιας περιουσίας.

Κοιτάτε, όλες αυτές οι διατάξεις που εφαρμόζονται μέχρι σήμερα, δυστυχώς, δεν έπιασαν τόπο, δεν ήταν τόσο αποτελεσματικές όσο θα θέλαμε, γιατί βλέπουμε και αντιμετωπίζουμε αυτά τα φαινόμενα. Έτσι η ratio αυτού του νομοθετήματος είναι να αντιμετωπίσει τις ακραίες αυτές καταστάσεις. Αν αυτές περιοριστούν, εκλείψουν, αντιμετωπιστούν, θεωρώ εύλογο ότι οι τωρινές διατάξεις θα αναπροσαρμοστούν.

Όμως, θα ήθελα να ασχοληθούμε και με ένα άλλο θέμα, αυτό της αναβάθμισης των πανεπιστημίων, των πανεπιστημίων της καινοτομίας, των πανεπιστημίων της εξωστρέφειας, της διεθνοποίησης, αλλά παράλληλα και με ένα άλλο θέμα που αφορά το ποια νεολαία θέλουμε. Προφανώς και θέλουμε μια νεολαία με μόρφωση και κατάρτιση, μια νεολαία κοινωνικά χρήσιμη, μια νεολαία του εθελοντισμού, μια νεολαία που θα μάχεται για αξίες και ιδανικά, μια νεολαία που θα δημιουργεί θέσεις εργασίας.

Έτσι, αποτελεί βαθιά πεποίθησή μου ότι όλοι εμείς εδώ σ' αυτή την Αίθουσα και από όλες τις παρατάξεις οφείλουμε να συνδράμουμε για την επίτευξη του σκοπού αυτού, ιδίως όλοι εμείς που έχουμε περάσει από φοιτητικές νεολαίες και έχουμε αυξημένες εμπειρίες από τη δράση μας στα ελληνικά πανεπιστήμια. Και αυτό θα πρέπει να το κάνουμε μέσα από διάλογο με τους πρυτάνεις, με ακαδημαϊκά στελέχη, με φοιτητές και με την κοινωνία.

Όλοι εμείς μέσα από αυτή τη συνεργασία και και αυτόν τον διάλογο θα μπορέσουμε να πετύχουμε ίσως κάτι ακόμα παραπάνω, να δώσουμε διέξοδο στη φοιτητική ζωή και να απαλείψουμε αυτά τα ακραία φαινόμενα. Και θα τα απαλείψουμε βρίσκοντας τα γενεσιουργά αίτια μέσα από μία συντονισμένη πολιτική δράση, μια συντονισμένη πολιτική δράση που θα δίνει σε κάθε φοιτητή, σε κάθε πρωτοετή φοιτητή που θα μπαίνει στο πανεπιστήμιο για πρώτη φορά, την αίσθηση και την ασφάλεια ότι μπορεί να υλοποιήσει τα όνειρά του αξιοκρατικά και στοχευμένα. Με τις σκέψεις αυτές υπερψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε για τον χρόνο, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο θα πάρει τώρα ο κ. Μεικόπουλος και θα ολοκληρώσουμε τη διαδικασία με τον κ. Λιούπη και τον κ. Σαντορινιώ.

Ορίστε, κύριε Μεικόπουλε, έχετε τον λόγο. Παρακαλώ και εσάς να τηρήσετε τον χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σίγουρα είναι περασμένη η ώρα και σίγουρα υπάρχει και πολλή κούραση, γι' αυτό και θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος και να μοιραστώ ορισμένες σκέψεις μαζί σας κυρίως μέσω σχολίων.

Πολύ φοβάμαι ότι αυτό που συζητάμε σήμερα, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, είναι η αρχή μιας σειράς αντιδραστικών μέτρων.

Νομίζω, επίσης, ότι ακόμα μεγαλύτερος κίνδυνος είναι ότι ζούμε τον προθάλαμο όπου θα εισάγουμε μία λογική αυθαιρεσίας και δραστικού, αν θέλετε, περιορισμού του ζωτικού χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης, της δημόσιας εκπαίδευσης γενικότερα.

Όμως, έχει ένα ενδιαφέρον να σχολιάσουμε λίγο τα κίνητρα, βάσει των οποίων οδηγείται η Νέα Δημοκρατία σήμερα σε αυτές τις επιλογές, σε σχέση φυσικά και με τη δημιουργία της πανεπιστημιακής αστυνομίας, αλλά και σε σχέση με την εισαγωγή αυτής της ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι τα κίνητρα ξεκινούν στην καλύτερη περίπτωση από την άγνοια. Υπάρχει άγνοια της καθημερινότητας και της πραγματικότητας που διαμορφώνεται στην ελληνική ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση. Στη χειρότερη, όμως, περίπτωση υπάρχει και μία αντιπάθεια και μία προκατάληψη, αν θέλετε, απέναντι στο τι συνιστά, τι εκπροσωπεί, τι σημαίνει σήμερα «ελληνικό πανεπιστήμιο», τι σημαίνει σήμερα «ελληνική ανώτερη εκπαίδευση».

Ποιο είναι, λοιπόν -αυτό έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον- το βασικό επιχείρημα του Υπουργείου Παιδείας, της Κυβέρνησης γενικότερα, προκειμένου να υποστηρίξει, αφ' ενός, την επιλογή της αναφορικά με τη δημιουργία σώματος ενόπλων φρουρών μέσα στα πανεπιστήμια και, αφ' ετέρου, με το να διαμορφώσει αυτόν τον συντελεστή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής;

Θα σταθώ λίγο περισσότερο στο κομμάτι της πανεπιστημιακής αστυνομίας και θα αποδείξω γιατί συνδέεται και με την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Νομίζω ότι υπάρχει αυτή τη στιγμή -εδώ και μήνες, εδώ και χρόνια, θα έλεγα- από τον πολιτικό χώρο της Νέας Δημοκρατίας μία άνευ προηγουμένου εκστρατεία δυσφήμισης του ελληνικού πανεπιστημίου και της δουλειάς που γίνεται μέσα στις σχολές και στα τμήματα.

Τι κάνετε επί της ουσίας; Υπάρχει μία εκτεταμένη και παρατεταμένη προβολή συγκεκριμένων περιπτώσεων, ώστε να δημιουργηθεί, να παγιωθεί στο κοινωνικό Σώμα μία εικόνα ότι όλα τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι αφ' ενός κέντρα ανομίας και αφ' ετέρου θύλακες παραβατικής συμπεριφοράς.

Εδώ, όμως, υπάρχει κύριε Υπουργέ, κύριε Συρίγο, -και πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου- μία αντίφαση και θα ήθελα κάποια στιγμή να την εξηγήσετε. Πώς είναι δυνατόν να είναι ταυτόχρονα κέντρα ανομίας και θύλακες παραβατικότητας, αλλά την ίδια στιγμή τα ελληνικά πανεπιστήμια στις παγκόσμιες λίστες κατάταξης να βρίσκονται μέσα στο 3% των καλύτερων πανεπιστημίων σε όλο τον κόσμο; Αυτό θα έχει πολύ ενδιαφέρον να το εξηγήσετε.

Το πιο ενδιαφέρον, όμως, σήμερα ξέρετε ποιο είναι; Αφήστε τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αφήστε τι λέει η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ, τα στελέχη, το κόμμα και όλα αυτά τα πράγματα στο πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης. Εγώ θα σας πω τι λένε και τι μεταφέρουν και στη δημόσια σφαίρα, αλλά και σε σας τον ίδιο και στην κ. Κεραμέως, οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί θεσμοί, η πλειοψηφία των καθηγητών και των πρυτάνεων, που σας έχουν υποδείξει πολλαπλά το πόσο προβληματικές είναι αυτές οι διατάξεις.

Να, γιατί ισχυρίστηκα προηγουμένως, κύριε Συρίγο, ότι η επιμονή αυτή έχει και έντονα στοιχεία αντιπάθειας. Δεν έχετε ακούσει μέχρι στιγμής τις προτάσεις των ακαδημαϊκών θεσμών.

Επιχείρημα πρώτο: Η ίδια η Σύνοδος των Πρυτάνεων -το γνωρίζετε αυτό- σας έχει ενημερώσει ότι μία τέτοια ρύθμιση έχει χαρακτηριστικά και έντονο άρωμα αντισυνταγματικότητας. Γιατί σας το λένε αυτό; Διότι πολύ απλά, η δημιουργία εντός πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ενός σώματος που θα λογοδοτεί στην ΕΛ.ΑΣ. και όχι στις ίδιες τις πανεπιστημιακές αρχές, προσκρούει στο συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοικητικό των πανεπιστημίων.

Συνεπώς, κύριε Συρίγο, εδώ δεν έχουμε μία απλή ιδεοληψία. Δεν έχουμε να κάνουμε με έναν απλό δογματισμό, αλλά υπάρχει μία συνειδητή περιφρόνηση και του Συντάγματος και των νόμων.

Επιχείρημα δεύτερο: Είμαι σίγουρος ότι γνωρίζετε ότι υπάρχουν μελέτες και έρευνες που εξετάζουν ιδιαίτερα μία πρόσφατη αρκετά μεγάλη χρονική περίοδο -η τελευταία φορά κιόλας την περίοδο 2010 μέχρι 2017- η οποία αποδεικνύει ότι η εγκληματικότητα εντός των πανεπιστημίων όχι απλά είναι σχεδόν μηδενική, αλλά είναι και αρκετά μικρότερη, κύριε Συρίγο, αρκετά χαμηλό-

τερη αναλογικά με την εγκληματικότητα στην ελληνική κοινωνία.

Άρα η εγκληματικότητα που ισχυρίζεστε ότι υπάρχει στα πανεπιστήμια δεν είναι ούτε τόση ούτε τέτοιας μορφής που να δικαιολογεί τη δημιουργία αστυνομικού σώματος εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας. Υπάρχουν, θα μου πείτε, διαχρονικά περιστατικά βίας; Υπάρχουν. Όμως, αυτά -κι εδώ είναι η διαφορά- είναι λίγα, μεμονωμένα, φυσικά καταδικαστέα, αλλά δεν δικαιολογούν την ύπαρξη ενόπλων φρουρών ούτε οι επιδόσεις των ειδικών φρουρών που θα προσληφθούν στο σώμα αυτό μπορούν να εγγυηθούν ότι τέτοια περιστατικά δεν θα επαναληφθούν στο μέλλον. Είναι δεκάδες τα καθημερινά περιστατικά μέσα στην ελληνική κοινωνία, όπου οι ειδικοί φρουροί αυθαιρετούν, παραβαίνουν πολλές φορές τα καθήκοντά τους, ενίοτε παρανομούν και οι ίδιοι.

Υπάρχει εγκληματικότητα γύρω από τα πανεπιστήμια και περίεξ αυτών; Υπάρχει εγκληματικότητα εκεί. Όμως, αυτή πώς θα αντιμετωπιστεί, με ένοπλους φρουρούς εντός των πανεπιστημίων; Αυτό είναι δουλειά της ίδιας της Αστυνομίας να το αντιμετωπίσει.

Άκουσα προηγουμένως τον κ. Κυρανάκη και γνωρίζω ότι αυτός ο αγαπητός συνάδελφος είχε πρωτοστατήσει τα προηγούμενα χρόνια στη δημιουργία ενός φόρουμ, το οποίο θα διαμόρφωνε θέσεις και προτάσεις προς μία κυβέρνηση του πώς οι νέοι επιστήμονες από το εξωτερικό θα μπορούσαν να επαναπατριστούν, αλλά και το πώς θα σταματήσει η διαρροή των λαμπρότερων μυαλών της χώρας προς το εξωτερικό.

Αναρωτιέμαι, κύριε Συρίγο, πώς θα αισθάνεται σήμερα ο συνάδελφος όταν γνωρίζει ότι στις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού περιλαμβάνεται άρθρο το οποίο λέει ότι ένα εκ των δύο σωμάτων που θα δημιουργηθούν θα χρηματοδοτηθεί επί της ουσίας από τον κομπάρ της έρευνας των πανεπιστημίων! Δηλαδή, θα χρησιμοποιούμε λεφτά της έρευνας, για να χρηματοδοτήσουμε μόνοιμο προσωπικό φύλαξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιχείρημα τέταρτο: Η αστυνόμευση των ελληνικών πανεπιστημίων -το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά- δεν αποτελεί καν ένα από τα ζητήματα, πόσω μάλλον το κρισιμότερο θέμα της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης. Και πάλι θα επικαλεστώ τον κ. Κυρανάκη, γιατί μίλησε για τον φοιτητή του 21^{ου} αιώνα. Προσέξτε τώρα τι γίνεται. Τι δεσμεύετε από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη δημιουργία του σώματος αυτού; Δεσμεύετε 20 εκατομμύρια ευρώ, όταν το σύνολο της κρατικής χρηματοδότησης για την ανώτατη εκπαίδευση είναι περίπου 90 εκατομμύρια ευρώ!

Σας ρωτώ εσάς, κύριε Συρίγο, -και τον κ. Κυρανάκη- το εξής: Πώς αισθάνεστε όταν γνωρίζετε ότι αυτά τα 20 εκατομμύρια ευρώ θα μπορούσαν να δώσουν φοβερή ώθηση στα ελληνικά πανεπιστήμια για υποτροφίες, για ερευνητές, για καθηγητές, για συντήρησης των κτηριακών υποδομών, προκειμένου να υπάρχουν καθαρές ακαδημαϊκές αίθουσες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προσπάθησα να καταλάβω ποιο παράδειγμα έχετε αντιγράψει. Προσπάθησα να ψάξω πού ακριβώς ισχύουν, αυτά που εισάγετε σήμερα, στον υπόλοιπο κόσμο. Σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη δεν υπάρχει πουθενά. Ξέρετε ποιο κράτος έχει πανεπιστημιακή αστυνομία; Είναι μόνο η Τουρκία του Ερντογάν. Ξέρετε και τι άλλο κάνει ο Ερντογάν; Διορίζει και τους ίδιους τους πρυτάνεις. Φαντάζομαι ότι δεν θα τον μιμηθείτε σε λίγους μήνες που θα φέρετε το νομοσχέδιο για τη διοίκηση των πανεπιστημίων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είχα κι άλλες σκέψεις να κάνω και να μοιραστώ μαζί σας.

Νομίζω, όμως, ότι όποιος γνωρίζει λίγο ιστορία, κύριε Συρίγο, ξέρει πάρα πολύ καλά ότι όποτε έγινε επίθεση στα μορφωτικά δικαιώματα, ταυτόχρονα έγινε και επίθεση στην ίδια τη δημοκρατία.

Νομίζω ότι ως πανεπιστημιακό δεν σας τιμά αυτό που γίνεται σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Λιούπης.

Παρακαλώ, κύριε Λιούπη, να είστε κι εσείς εντός του χρόνου σας, για να ολοκληρωθεί η διαδικασία με τον κ. Σαντορινιώ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές οι μεταρρυθμίσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια, ελάχιστες όμως σήμαναν κάποια ουσιαστική αλλαγή στη λειτουργία των πανεπιστημίων.

Χωρίς αμφιβολία, το σημερινό σχέδιο νόμου δεν είναι απλώς άλλο ένα νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η πρώτη κατηγορία νέων ρυθμίσεων αφορά στις προϋποθέσεις εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Θεσπίζεται η ελάχιστη βάση εισαγωγής ανά σχολή, τμήμα ή κατεύθυνση. Η ελάχιστη βάση είναι πολύ διαφορετική από την οριζόντια του «10» που έγινε στο παρελθόν.

Για πρώτη φορά συμμετέχουν ενεργά τα πανεπιστημιακά τμήματα, αφού κάθε σύγκλητος ορίζει τον συντελεστή για τον υπολογισμό της. Η μέχρι σήμερα εισαγωγή φοιτητών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με βαθμολογίες ακόμα και κοντά στη μονάδα, συνιστά υποβάθμιση για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, ενώ ταυτόχρονα δεν βοηθά ούτε τους ίδιους τους νέους να κατευθύνουν σε σπουδές που ενδιαφέρουν και μπορούν να ολοκληρώσουν με επιτυχία.

Ο αντίλογος της Αντιπολίτευσης ότι χιλιάδες υποψήφιοι θα μείνουν εκτός σχολών είναι κατά τη γνώμη μου στρεβλός. Βέβαια, δεν ξέρω πώς υπολογίζουν αυτές τις χιλιάδες, αφού η βάση εισαγωγής εξαρτάται από την ευκολία των θεμάτων και από τον συντελεστή που θα βάλει κάθε σχολή. Προφανώς το ζητούμενο δεν είναι απλώς και μόνο να εισάγονται όλοι, ακόμα και σε σχολές που δεν έχουν ιδέα τι αντικείμενο έχουν και στις οποίες τα στατιστικά δεδομένα δείχνουν ότι συνήθως δεν ολοκληρώνουν τη φοίτησή τους.

Με βάση τα στοιχεία της EUROSTAT, η Ελλάδα κατατάσσεται στην τελευταία θέση αναφορικά με τον ρυθμό ετήσιας αποφοίτησης από τα πανεπιστήμια. Αντίθετα, σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες το 70% των αποφοίτων λυκείων επιλέγει εξ αρχής πανεπιστήμια εφαρμοσμένων επιστημών και την επαγγελματική εκπαίδευση.

Και σε αυτό το σημείο η ρητορική της Αντιπολίτευσης κατά τη γνώμη μου είναι ανεδαφική. Δεν κατευθύνονται οι νέοι προς τα ιδιωτικά κολλέγια -όπως ειπώθηκε- καθώς υπάρχουν τα ήδη αναβαθμισμένα δημόσια ΙΕΚ που προσφέρουν μεγάλο αριθμό ειδικότητων και σε σύνδεση μάλιστα -εάν το επιθυμούν- με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Θέλουμε να μπορεί η κάθε νέα και ο κάθε νέος να πραγματοποιήσει τα όνειρά του, να διοχετεύσει τον χρόνο του σε σπουδές που ανταποκρίνονται στα ενδιαφέροντά του, τα ταλέντα του, τις δεξιότητές του.

Ακριβώς σ' αυτό κατατείνουν και οι δύο ουσιαστικές τροποποιήσεις στον τρόπο υποβολής του μηχανογραφικού δελτίου. Η πρώτη διαφοροποίηση είναι ότι δημιουργούνται δύο φάσεις υποβολής του μηχανογραφικού. Στην πρώτη φάση ο υποψήφιος μπορεί να επιλέξει έως το 10% των σχολών του πεδίου και αφού ανακοινωθούν τα αποτελέσματα, ακολουθεί η δεύτερη που μπορεί να δηλώσει όσες σχολές και τμήματα επιθυμεί.

Σε αυτό το δεύτερο στάδιο εισάγεται και η δεύτερη καινοτομία. Δημιουργείται το παράλληλο μηχανογραφικό με το οποίο, όσο επιθυμούν, μπορεί να έχουν πρόσβαση σε συγκεκριμένο αριθμό θέσεων στα δημόσια ΙΕΚ με απολυτήριο λυκείου ή όποια άλλα κριτήρια. Με δεδομένο ότι αυτή τη στιγμή περίπου οι μισοί από τους εισαχθέντες δηλώνουν τη σχολή εισαγωγής τους στις πέντε πρώτες θέσεις του μηχανογραφικού, επιδίωξη είναι η επιλογή σχολής να γίνει μια συνειδητή διαδικασία για το σύνολο των μαθητών.

Ορίζεται απώτατο όριο στο χρόνο φοίτησης στα ΑΕΙ, με ειδική μέριμνα όμως για τους φοιτητές που αδυνατούν να ανταποκριθούν στους χρόνους αυτούς, φοιτητές με προβλήματα υγείας οι ίδιοι ή οι οικογένειές τους, άτομα με αναπηρία, εργαζόμενοι φοιτητές. Το γενικό πλαίσιο προβλέπει ως μέγιστο όριο τα δύο ή τρία χρόνια ανάλογα με τα χρόνια σπουδών της κάθε σχολής.

Με αυτόν τον τρόπο κανένας δεν αποκλείεται από την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ παύει το ελληνικό φαινόμενο των αιώνων φοιτητών αφού ξέρουμε ότι σχεδόν κοντά οι μισοί από τους εισαχθέντες στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν αποφοιτούν ποτέ, με βάση στοιχεία της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Το θέμα που έχει συγκεντρώνει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον και έχει προκαλέσει την αντίδραση της Αντιπολίτευσης είναι το θέμα της ασφάλειας εντός των πανεπιστημιακών χώρων. Τι νόημα έχει οποιαδήποτε προσπάθεια αναβάθμισης των πανεπιστημίων μας, αν δεν έχουμε πρώτα εξασφαλίσει όρους ασφαλείας που εγγυώνται ένα πραγματικά δημιουργικό και ελεύθερο ακαδημαϊκό περιβάλλον;

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ένα πλέγμα ρυθμίσεων ρηξικέλευθων και πρωτοποριακών για τα ελληνικά δεδομένα. Ο πρώτα-πρώτα τίθεται επικεφαλής ως ο αρμόδιος για θέματα ασφαλείας. Συστήνεται σε κάθε ΑΕΙ μονάδα ασφαλείας και προστασίας και επιτροπή ασφαλείας και προστασίας. Τα πανεπιστήμια λαμβάνουν πολυεπίπεδα μέτρα για να θωρακιστούν έναντι φαινομένων βίας και παρανομίας. Αναλόγως με τις ανάγκες του το κάθε ΑΕΙ αποκτά ηλεκτρονικά συστήματα ασφαλείας για εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους, πάντα με σεβασμό στη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και φυσικά πάντα σύμφωνα με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή οδηγία.

Ένα ακόμα σημαντικό μέτρο είναι το υποχρεωτικό σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης σε κάθε ΑΕΙ που τίθεται σε λειτουργία στην είσοδο σε πανεπιστημιούπολεις ή σε εξωτερικούς χώρους ΑΕΙ. Για πρώτη φορά δημιουργούνται ομάδες προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων από αστυνομικούς και ειδικούς φρουρούς που δεν οπλοφορούν. Οι ομάδες προστασίας είναι απολύτως αναγκαίες για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων. Θα λειτουργούν σε συνεργασία πάντα με τον πρότανη, ενώ σε περίπτωση τέλεσης αξιόποινων πράξεων θα υπάρχει έτσι και αλλιώς επέμβαση της αστυνομίας.

Σε κάθε περίπτωση οι ομάδες αυτές θα συγκροτηθούν σε συγκεκριμένες πανεπιστημιακές σχολές που πάσχουν από συχνά και σοβαρά περιστατικά ανομίας και θα παραμείνουν όσο χρειαστεί, απ' όσο ανέφερε η κυρία Υπουργός. Όλα αυτά είναι προ πολλού αυτονόητα για τα μεγάλα πανεπιστήμια παγκοσμίως.

Και βέβαια δεν ισχύει το αφήγημα της Αντιπολίτευσης ότι προσλαμβάνονται ειδικοί φρουροί και όχι καθηγητές στα πανεπιστήμια. Ήδη με τον προϋπολογισμό του 2021 τα πανεπιστήμια στηρίζονται επιπλέον οικονομικά, ενώ ενισχύθηκαν με πεντακόσιες πενήντα επιπλέον θέσεις ΔΕΠ και εκατόν είκοσι διοικητικές θέσεις.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια αναμφισβήτητα διαθέτουν υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκούς δασκάλους, ενώ έχουν αποδείξει ότι δημιουργούν αξίους επιστήμονες και διατρέπουν και πρωτοπορούν παγκοσμίως. Όμως ταυτόχρονα τα πανεπιστήμιά μας βρίσκονται χαμηλότερα απ' όσο τους αξίζει στις διεθνείς κατατάξεις ακριβώς, κατά τη γνώμη μου, λόγω συγκεκριμένων αντιλήψεων που δεν τους επιτρέπουν να μετεξελιχθούν σε ασφαλείς χώρους δημιουργίας και μετάδοσης της γνώσης.

Παρ' όλα αυτά μεγάλη επιτυχία του ΕΚΠΑ στην εκατοστή οδοηκοστή θέση παγκοσμίως όπως και το δικό μας, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στο 3% των καλύτερων πανεπιστημίων παγκοσμίως, αλλά και το ταχύτερα αναπτυσσόμενο ελληνικό πανεπιστήμιο αφού ανέβηκε εκατόν τρεις θέσεις σε έναν χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει ελλείψεις και ανάγκες διαχρονικά γνωστές σε όλους μας. Στηρίζουμε τη δημόσια παιδεία. Τα ελληνικά πανεπιστήμια αλλάζουν όψη, γίνονται χώροι ασφαλείς για να επιτελέσουν τον σκοπό τους, την ανάπτυξη των επιστημών και των τεχνών, τη διδασκαλία και την έρευνα, την ανταλλαγή απόψεων και τη γένεση νέων ιδεών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώνουμε τη διαδικασία με τον κ. Σαντορινιώ από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίτηση ότι ο τίτλος του νομοσχεδίου θα έπρεπε να είναι «καταστροφάντηση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και αναβάθμιση πελατείας για τα κολλέγια».

Έγινε πολλή συζήτηση για τη στιγμή που επιλέξατε να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι τυχαία η επιλογή της στιγμής; Προφανώς και δεν είναι τυχαία. Σε συνθήκες πανδημίας, lockdown, γιατί; Γιατί απέναντί σας έχετε το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας. Έχετε τους φοιτητές απέναντί σας, έχετε τους καθηγητές και τους πρυτάνεις. Έχετε τους πάντες απέναντί σας. Έχετε ακόμα και τις συνδικαλιστικές ενώσεις των αστυνομικών απέναντί σας που διαφωνούν κάθετα με αυτό το νομοσχέδιο.

Και σήμερα επιλέγετε να συκοφαντήσετε τους αγώνες των φοιτητών που υπερασπίζονται την ακαδημαϊκή ελευθερία με πρόσημα το lockdown. Ξέρετε ποιοι βγάζουν τους φοιτητές στους δρόμους; Δεν τους βγάζει η Αντιπολίτευση. Εσείς τους βγάζετε. Εσείς είσατε υπεύθυνοι για όσα έγιναν σήμερα. Γιατί με τις πολιτικές επιλογές σας εσείς βγάζετε τους ανθρώπους στο, δρόμο. Εφαρμόζετε τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη ότι κάθε κρίση είναι και μία ευκαιρία. Μετατρέπετε, λοιπόν, και αυτή την κρίση σε μία ευκαιρία για να νομοθετήσετε τα αντιλαϊκά νομοσχέδια.

Έτσι όπως διαβάζει κανείς το νομοσχέδιο και έτσι όπως το βλέπω εγώ, έχει ένα τρίπτυχο παρεμβάσεων: Αιφνιδιστικές αλλαγές στον τρόπο εισαγωγής των φοιτητών, διαχωρισμός των σχολών σε αφρόκρεμα και στις υπόλοιπες, με βάση την δημοτικότητα τους και υποβάθμιση των περισσότερων από αυτές και την επιβολή του δόγματος «νόμος και τάξη», με ρυθμίσεις αντίθετες σε όλους τους φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Με το νομοσχέδιο σας μειώνεται απότομα ο αριθμός των εισακτέων περίπου κατά είκοσι πέντε χιλιάδες. Άκουσα τον προηγούμενο ομιλητή να λέει: «Πώς υπολογίζεται αυτό;». Είναι η στατιστική, κύριε συνάδελφε, μαθηματικά. Υπολογίζεις πως μπήκαν οι προηγούμενοι, με τι βάσεις και βλέπεις ότι περίπου είκοσι πέντε χιλιάδες δεν θα πιάσουν την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Απλά μαθηματικά είναι. Επιστήμη είναι και αυτή.

Η ρύθμιση, λοιπόν, για την ελάχιστη βάση εισαγωγής στερείται ουσιαστικών ακαδημαϊκών κριτηρίων. Και γιατί το λέω αυτό; Γιατί θεωρείτε εκ των προτέρων ότι οι μαθητές που δεν θα μπορέσουν να πετύχουν σε ένα στείρο σύστημα εξετάσεων όπως είναι οι πανελλαδικές, δεν είναι ικανοί να αφομοιώσουν τη γνώση.

Όμως σας διαψεύδει η πραγματικότητα, γιατί μαθητές που μπήκαν τα προηγούμενα χρόνια στις σχολές με χαμηλούς βαθμούς, όπως για παράδειγμα στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου -που όπως και να το κάνουμε δεν είναι πρώτη προτίμηση, άρα μπαίνουν κατά τεκμήριο με χαμηλότερους βαθμούς- σήμερα έχουν κάνει μεταπτυχιακά, διδακτορικά, πολλοί από αυτούς είναι καθηγητές πανεπιστημίου στο εξωτερικό. Είναι αυτοί που δεν μπορούν να αφομοιώσουν τη γνώση με βάση τα δικά σας ακαδημαϊκά κριτήρια.

Ταυτόχρονα, αυτή η ρύθμιση είναι βαθιά ταξική, ευνοεί τα φροντιστήρια και την παροχή στείρας προετοιμασίας για το πανεπιστήμιο, με αποτέλεσμα να αποκλείει και αυτούς οι οποίοι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να πάνε σε φροντιστήρια.

Την ίδια στιγμή πριμοδοτείτε τη φοίτηση σε ιδιωτικά κολλέγια αμφιβόλου ακαδημαϊκής ποιότητας. Κατά τεκμήριο, σε αυτά τα κολλέγια πηγαίνουν όσοι απέτυχαν στις πανελλήνιες, θα πάρουν πτυχίο το οποίο κάνετε ισάξιο των πανεπιστημιακών σχολών, μηχανικών, δικηγόρων, οικονομολόγων. Αλήθεια, με τι βαθμό θα μπουν αυτοί που θα πάρουν αυτά τα πτυχία και μετά θα ανταγωνίζονται αυτούς που πήγαν πάνω από την ελάχιστη βάση εισαγωγής; Αυτό θα μας το πείτε;

Έχετε γίνει οι καλύτεροι χορηγοί των ιδιωτικών συμφερόντων και μας λέτε ότι μπορούν να μπουν στα δημόσια ΙΕΚ, που είναι αναβαθμισμένα. Καλά, μας κοροϊδεύετε; Τότε γιατί φωνάζετε για την αναθεώρηση του άρθρου 16; Μας κοροϊδεύετε; Πείτε μας ειλικρινά. Είπαμε να λέμε πράγματα εδώ πέρα, αλλά μην κοροϊδεύμαστε κιόλας. Είστε οι καλύτεροι χορηγοί των ιδιωτικών κολλεγίων.

Η δεύτερη πτυχή του νομοσχεδίου είναι αυτή που οδηγεί στην πλήρη απαξίωση και το κλείσιμο τμημάτων και κυρίως, στα περι-

φερειακά πανεπιστήμια. Σας καλώ όλους τους συναδέλφους της περιφέρειας να πάρετε θέση, ειδικά αυτούς των νησιωτικών περιοχών, οι οποίοι έχουν στην περιοχή τους το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Διαχωρίζονται τα πανεπιστήμια σε σχολές πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, με την αδιανόητη ρύθμιση των μηχανογραφικών δύο κύκλων.

Με την επιλογή, λοιπόν, της ελάχιστης βάσης εισαγωγής είναι προφανές ότι πολλές σχολές θα οδηγηθούν στο κλείσιμο. Ξέρετε ότι τα περιφερειακά πανεπιστήμια παίζουν έναν ουσιαστικό ρόλο στην αναβάθμιση του ακαδημαϊκού επιπέδου των περιοχών στα οποία βρίσκονται και αυτό δεν το υπολογίζετε. Ταυτόχρονα, θα υπάρχει και αρνητικός αντίκτυπος στις οικονομίες των πόλεων που φιλοξενούν αυτά τα πανεπιστήμια.

Πάμε στον τρίτο πυλώνα, έτσι όπως διαβάζω εγώ το νομοσχέδιο, που είναι ο πυλώνας «νόμος και τάξη». Στην προσπάθειά σας να επιβάλετε την ακροδεξιά σας ατζέντα, δεν φειδεστε ακραίων επιχειρημάτων, αλλά ταυτόχρονα αποκαλύπτεστε κιόλας. Ακούσαμε την κ. Κεραμέως να μας λέει ότι τα πανεπιστήμια δεν είναι χώρος ιδεολογικής ζύμωσης. Πραγματικά;

Μέσα από τις ιδεολογικές ζυμώσεις έγινε το Πολυτεχνείο, μέσα τις ιδεολογικές ζυμώσεις έγινε ο Μάης του 1968, μέσα από τις ιδεολογικές ζυμώσεις έγιναν όλες οι μεγάλες προοδευτικές μάχες για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και μας λέτε ότι δεν είναι χώρος ιδεολογικής ζύμωσης τα πανεπιστήμια; Αυτό σας ενδιαφέρει, η στείρα γνώση και τίποτα άλλο; Σας ενοχλεί ότι μέσα στα πανεπιστήμια παράγονται προοδευτικοί πολίτες. Αυτό σας ενοχλεί και αυτή είναι η πυρηνική διαφορά που έχουμε.

Έχουμε τον κ. Χρυσοχοϊδη που μας είπε -αλήθεια, κύριε Συρίγο, πώς το δεχτήκατε αυτό;- ότι οι πρυτάνεις είναι εθισμένοι στην απειλή κακοποίησης. Άκουτε αυτό το πράγμα και δεν εγείρεσθε εσείς;

Βέβαια, ακούσαμε και σας να κάνετε μια τραγική απαρίθμηση μειοψηφικών κατά κύριο λόγο θέσεων, για να δικαιολογήσετε τι; Αυτό που μας είπατε, ότι στα πανεπιστήμια υπήρχε και επί χούντας η Αστυνομία; Αυτό θέλατε να δικαιολογήσετε και κάνετε αυτή την τραγική απαρίθμηση μειοψηφικών θέσεων και φέρατε εδώ πέρα της προκηρύξεις; Δηλαδή, τι θα γίνει; Θα βάλετε αστυνομία σκέψης για να μην υπάρχουν αυτές οι προκηρύξεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω σε πολύ λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσαμε και τον κ. Βρούτση να μας απαριθμεί επεισόδια, αλλά έξεχσε ένα επεισόδιο που έγινε στο Πανεπιστήμιο Πειραιά στις 26-9-2003, όπου φοιτητές της ΔΑΠ απείλησαν με πυροσβέστηρες τον πρύτανη, τον οποίο έστειλαν στην εντατική και ένας από αυτούς είναι και Βουλευτής σήμερα, είναι και Υφυπουργός δικός σας. Αυτό για να μην ξεχνιόμαστε.

Λέτε, λοιπόν, ψέματα ότι δεν μπορεί να παρέμβει η Αστυνομία. Προφανώς και μπορεί να παρέμβει και ακόμα και πριν την κατάργηση του ασύλου παρέμβανει η Αστυνομία, όπως στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, όπου εξάρθρωσε σπείρα με ναρκωτικά.

Μας λέτε ότι η εγκληματικότητα είναι μέσα στα πανεπιστήμια. Αλήθεια, τα ναρκωτικά παράγονται μέσα στα πανεπιστήμια; Έξω δεν μπορείτε να τα πιάσετε; Ειλικρινά, αυτά είναι τα επιχειρήματα που έχετε να πείτε; Συκοφαντείτε τα πανεπιστήμια που βρίσκονται στις καλύτερες θέσεις παγκοσμίως. Ειπώθηκε και πριν: Το Πανεπιστήμιο Αθηνών είναι στην εκατοστή ογδοηκοστή θέση στις δώδεκα χιλιάδες. Αυτά τα πανεπιστήμια συκοφαντείτε, που έχουν βγάλει αυτούς τους φοιτητές και ταυτόχρονα, τι κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Σαντορινιέ.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ.

Ξοδεύετε 20 εκατομμύρια τον χρόνο για να προσλάβετε ειδικούς φρουρούς ρουσφετολογικά, ενώ θα μπορούσατε να προσλάβετε εκπαιδευτικούς.

Και επειδή, κύριε συνάδελφε, είπατε «μα, μπορεί να γίνει και αυτό», υπάρχει και ο κανόνας «ένας προς έναν». Άρα αν πάρεις χίλιους τριάντα ειδικούς φρουρούς, δεν θα πάρεις χίλιους τριάντα καθηγητές. Αν πάρεις χίλιους τριάντα ειδικούς φρου-

ρούς, δεν θα πάρεις χίλιους τριάντα γιατρούς.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι σας ζητήσαμε από την πρώτη στιγμή ότι, αν πραγματικά πιστεύετε ότι είναι μια ουσιαστική μεταρρύθμιση, σταματήστε την ψήφιση του νομοσχεδίου και φέрте το όταν ανοίξουν τα πανεπιστήμια, εκεί να συζητήσουμε πραγματικά. Όμως, δεν το κάνετε, γιατί γνωρίζετε ότι το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι απέναντί σας. Αποσώρετέ το τώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή το άκουσα για πολλοστή φορά - προέρχεται κυρίως από τον ΣΥΡΙΖΑ- ο ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να απαξιώσει τον λόγο πολιτικών του αντιπάλων, τους ταυτίζει συχνά με τη χούντα, με την ακροδεξιά κ.λπ., κ.λπ..

Έχουν απομονώσει, λοιπόν, ένα απόσπασμα δεκατριών δευ-

τερολέπτων από μια συζήτηση δύο ωρών, η οποία περιείχε και ιστορικές αναφορές, για να πλάσουν την εικόνα του δήθεν χουντικού. Όποιος το ακούσει, θα δει ότι χρησιμοποίη τον όρο «χαφιέδιζε» για το τι συνέβαινε εκείνη την εποχή.

Θα ήθελα να παρακαλέσω θερμά, η αντιπαράθεση να γίνεται επί τη βάση επιχειρημάτων και όχι συναισθημάτων που μπορεί να ανατρέχουν στη μνήμη και στο παρελθόν και, μάλιστα, ένα παρελθόν προ πενήντα ετών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.56' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 2021 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ